بيان معاني القرآن الكريم باللغة التركية

Açıklamalı Türkçe
Kur'ân-ı Kerim Meali

Rovad Tercüme Merkezi

موسوعة القرآن الكريم
QuranEnc.com

Açıklamalı Türkçe
Kur'ân-ı Kerim Meali

Rovad Tercüme Merkezi

موسوعة القرآن الكريم
QuranEnc.com

ح جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات، ١٤٤٦ هـ

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات
بيان معاني القرآن الكريم - تركي (بدون نص). / جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات - ط ١. . - الرياض، ١٤٤٦ هـ
(٤٥٠ ص) ؛ . . سم

رقم الإيداع: ١١٨٧٣/ ١٤٤٦
ردمك: ٣-٢٥-٨٥١٧-٦٠٣-٩٧٨

الطبعة الأولى ١٤٤٧ هـ
للتحقق من التحديثات

28-09-2025 (V1.0.4)
للتواصل: info@quranenc.com

نحو توفير تفاسير وتراجم موثوقة لمعاني القرآن بلغات العالم

جمعية الربوة

المحتوى الإسلامي

Giriş

Bismillâhirrahmânirrahîm

KUR'AN-I KERİM NEDİR?

Kur'an-ı Kerim, âlemlerin Rabbi ve onların yaratıcısı olan Allah'ın kelamıdır. İnsanlığa yaratılış amacını göstermek, onları dünya ve ahiret saadetine ulaştıracak şeylere hidayet etmek ve öldükten sonra ebedi bedbahtlıktan kurtarmak için onu, nebilerin ve elçilerin sonuncusu Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e indirmiştir. İlahi kitapların sonuncusu, onları tasdik eden ve şeriatlarının hükümlerini ortadan kaldırandır.

Kur'an-ı Kerim ebedî bir mucizedir ve Allah'ın Rasûlü Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in peygamberliğinin delilidir.

Allah Teâlâ, insanlara ve cinlere, onun benzerini hatta bir suresini getirme hususunda meydan okumuştur. Fakat onlar bunu yapmakta aciz kalmıştır.

1400 yılı aşkın bir süre önce vahyedilmiş olmasına rağmen tahrif ve değişim olmamıştır. İndirildiği Arapça dilinde muhafaza edilecektir. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- onu kıyamete kadar koruyacağını vaat etmiştir.

Kur'an-ı Kerim İslam'ın ana kaynağı, her zaman ve mekânda insanın hayatını düzenleyen ve hükmeden, yalnızca Yaratıcı olan Allah'a ibadet etmeye çağıran, insanın Rabbini ve dinini, evrenin yaratılış başlangıcı ve insanın yaratılış evrelerini bilmesi için neye ihtiyacı olduğunu gösteren anayasadır. Geçmişte olanı ve gelecekte olacak gaybi hususları, geçmiş peygamberler aleyhimüsselam'ın kıssalarını, Yüce Allah'ın onlara nasıl yardım ettiğini ve düşmanlarını nasıl helak ettiğini

anlatır. Kur'an-ı Kerim ibadet ve muamelat esaslarını, güzel ahlaka daveti ve kötü ahlaktan sakındırmayı, ahirette sonucun; ya Müminlerin yurdu olan Cennet ya da zalimlerin ve kâfirlerin yurdu olan Cehennem olacağını haber vermektedir.

-Değerli okuyucu- Allah'ın Arapça olarak indirdiği ve insanlara tebliğ edilmesini emrettiği bu büyük kitabın öneminden dolayı anlaşılmasını kolaylaştırmak ve tebliğ edilmesini gerçekleştirmek için senin dilinde tercüme edilen bu meali sana sunmak bizi memnun etmektedir. Bu çalışmayı hazırlayan heyet, Kur'an-ı Kerim'in manasını anlamak ve tercüme etmek için her türlü çabayı göstermiştir. Şunun da iyi bilinmesi gerekir ki; tercümesi ne kadar iyi olursa olsun, insan, Kur'an-ı Kerim'in mucizevi metninin işaret ettiği büyük anlamları tam olarak aktarmakta yetersiz kalır. Kim de, Kur'an-ı Kerim'in getirdiği hakikatlerin üzerinde daha fazla durmak isterse; nazil olduğu Arapça dilini öğrenmesini tavsiye ederiz.

Rasûllere selam ve âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamt olsun.

Kur'an-ı Kerim Ansiklopedisi

(www.quranenc.com)

sitesinde her ayetin önünde yer alan notlar penceresinden çevirinin geliştirilmesine yönelik öneri ve yorumlarınızı almaktan memnuniyet duyarız. Bizimle iletişime geçmek isterseniz, bize e-posta gönderebilirsiniz:

info@quranenc.com

FÂTİHA SURESİ

1. Bismillâhirrahmânirrahîm

2. Hamt, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.

3. O Rahmân'dır, Rahîm'dir.

4. Din/Hesap gününün sahibidir.

5. Yalnız sana ibadet eder ve yalnız senden yardım dileriz.

6. Bizi doğru yola ilet.

7. Nimet verdiğin kimselerin yoluna. Gazaba uğrayanların ve sapanların değil.

BAKARA SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Elif, Lâm, Mîm[1]

2. Hiç kuşkusuz bu kitap, takva sahipleri için yol göstericidir.

3. Onlar gaybe inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiğimizden de Allah yolunda harcarlar.

4. Onlar, sana indirilene, senden önce indirilenlere ve ahirete de kesin olarak iman ederler.

5. İşte onlar Rableri katından bir hidayet üzeredir ve kurtuluşa erecek olanlar onlardır.

6. Kâfirlere gelince, onları uyarsan da uyarmasan da birdir, iman etmezler.

7. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir, gözlerinde de perde vardır. Onlar için büyük bir azap vardır.

8. İnsanlardan bir kısmı da iman etmediği halde; «Allah'a ve ahiret gününe iman ettik» derler.

9. Allah'ı ve Müminleri aldatmaya çalışırlar. Oysa sadece kendilerini aldatırlar da bunun farkında değillerdir.

10. Onların kalplerinde bir hastalık vardır. Allah da onların hastalığını artırmıştır. Söyledikleri yalana karşılık da onlara acı veren bir azap vardır.

11. Onlara: «Yeryüzünde bozgunculuk yapmayın!» dendiği zaman; «Bizler sadece ıslah edicileriz.» derler.

12. İyi bilin ki, onlar bozguncuların ta kendileridir. Fakat farkında değillerdir.

13. Onlara: «Siz de insanların iman ettiği gibi iman edin!» denilince; «Akılsızların iman ettiği gibi mi iman edelim?» derler. Dikkat edin! Asıl akılsızlar kendileridir, fakat bilmezler.

14. (Bu münafıklar) İman edenlere rastladıkları zaman; «Biz de iman ettik», derler. Şeytanları ile baş başa kalınca da: «Biz, sizin yanınızdayız. Onlarla (Müminlerle) sadece alay ediyoruz.» derler.

---

(1) Surelerin başında bulunan (Hurûf-u Mukatta) ayrılmış harfler, Kur'an'ın mucizevi yapısını göstermektedir. Müşrikler Kur'an'a meydan okumuşlar, ancak onu çürütememişlerdir. Zira o (Kur'an), Arapça'yı meydana getiren harflerden oluşmaktadır. Arapların -en belagatli insanlar olmalarına rağmen- ona benzer bir şey ortaya koyamamış olmaları, Kur'an'ın Allah tarafından bir vahiy olduğunu göstermektedir.

15. Allah da onlarla alay eder ve onları taşkınlıkları içinde şaşkın bir halde bırakır.

16. İşte onlar, hidayete karşılık sapıklığı satın almış kimselerdir. Bu yüzden alışverişleri onlara kâr getirmemiş ve (sonuçta) doğru yolu bulamamışlardır.

17. Onların (münafıkların) hali, (geceleyin) ateş yakan kimsenin haline benzer. Ateş etrafını aydınlattığı sırada Allah, onun ışığını giderir ve onları karanlıklar içerisinde görmez bir halde bırakır.

18. Onlar sağır, dilsiz ve körlerdir. Bu sebeple onlar asla dönmezler.

19. Yahut onlar gökten boşalan bir yağmura tutulmuş kimselere benzerler. O yağmurda karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek vardır. Onlar yıldırımın şiddetinden ve ölüm korkusundan dolayı parmaklarıyla kulaklarını tıkayıp, kapatırlar. Şüphesiz Allah, kâfirleri çepeçevre kuşatmıştır.

20. (O esnada) şimşek onların gözlerini aniden alacakmış gibi olur. Şimşek parıldadığında yürürler, ortalık birden kararınca da orada dikilip kalıverirler. Eğer Allah isteseydi onların kulaklarını sağır ve gözlerini kör ederdi. Şüphesiz Allah her şeye gücü yetendir.

21. Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize ibadet ediniz ki, böylece takva sahibi olur, sakınırsınız.

22. O, sizin için yeryüzünü döşedi ve gökyüzünü bina etti. Gökten su indirip onunla size rızık olsun diye ürünler yetiştirdi. Öyleyse, bunları bile bile Allah'a ortak koşmayın.

23. Kulumuza indirdiğimiz (Kur'an) dan bir şüpheniz varsa; haydi siz de ona benzer bir sûre getirin. Eğer doğru sözlüler iseniz, Allah'tan başka güvendiklerinizi de yardıma çağırın.

24. Eğer bu işi yapamazsanız ki, elbette yapamayacaksınız. O zaman, kâfirler için hazırlanan (ve) yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten kendinizi koruyun.

25. İman eden ve salih amel işleyen kimselere, içinden ırmaklar akan cennetler olduğunu müjdele! Ne zaman oradaki meyvelerden rızıklandırılsalar: «Bu, daha önce de rızıklandığımız şey» diyecekler. O meyveler kendilerine (dünyadakilerin) bir benzeri olarak verilecektir ve orada onlar için tertemiz eşler de vardır ve onlar orada ebedî kalacaklardır.

26. Allah, bir sivrisineği ve onun üzerinde bir şeyi örnek vermekten haya etmez. İman edenler, onun Rablerinden gelen bir gerçek olduğunu bilirler, ama kâfirler; «Allah bu misalle ne demek istiyor?» derler. Allah, bu misalle birçoklarını dalalette bırakır, birçoklarını da hidayete erdirir. Onunla ancak fasıkları saptırır.

27. Onlar, Allah ile yapılan sözleşmeyi kabul ettikten sonra bozan, Allah'ın, birleştirilmesini emrettiği şeyi koparan ve yeryüzünde bozgunculuk yapanlardır. İşte kaybedecek olanlar onlardır.

28. Allah'ı nasıl inkâr edersiniz? Hâlbuki ölü idiniz de sizleri diriltti, sonra öldürecek, sonra tekrar diriltecek ve sonunda O'na döndürüleceksiniz.

29. O, yeryüzündeki her şeyi sizin için yaratan, sonra gökyüzüne yönelip yedi kat gök olarak düzenleyendir. O, her şeyi hakkıyla bilendir.

30. Hani Rabbin meleklere: «Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım.» demişti. Melekler de: «Yeryüzünde bozgunculuk edecek, kanlar dökecek birini mi yaratacaksın? Oysa biz seni (durmadan) hamt ile tesbih ve takdis ediyoruz.» dediler. Allah da «Sizin bilmediğiniz şeyleri ben bilirim.» buyurmuştu.

31. Allah, Âdem'e bütün varlıkların isimlerini öğretti. Sonra onları meleklere göstererek: «Eğer doğru söyleyenler iseniz, haydi bana bunların isimlerini bildirin.» dedi.

32. (Melekler) «Sen yücesin! Seni eksiklikten tenzih ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka hiçbir ilmimiz yoktur. Şüphesiz her şeyi hakkıyla bilen, her şeyi hikmetle yapan sensin.» dediler.

33. Allah şöyle dedi: «Ey Âdem! Onlara bunların isimlerini söyle.» Âdem, meleklere onların isimlerini bildirince Allah: «Size, göklerin ve yerin gaybını şüphesiz ki ben bilirim, yine açığa vurduklarınızı da, gizli tuttuklarınızı da ben bilirim demedim mi?» buyurdu.

34. Hani Meleklere: «Âdem'e (saygı ve hürmet için) secde edin!» demiştik de İblis hariç bütün melekler hemen secde edivermişlerdi. İblis bundan kaçınmış, büyüklenmiş ve kâfirlerden olmuştu.

35. Ve demiştik ki: «Ey Âdem! Sen ve eşin Cennet'e yerleşin, dilediğiniz yerden bol bol yiyin. Yalnız şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz.»

36. Derken şeytan oradan ikisinin de ayağını kaydırdı, onları bulundukları yerden çıkardı. Biz de onlara: «Birbirinize düşman olarak inin, yeryüzünde sizin için bir barınak ve belli bir süreye kadar orada yaşamak vardır.» dedik.

37. Derken, Âdem (vahy yoluyla) Rabbinden birtakım kelimeler aldı, (onlarla amel edip Rabbine yalvardı). O da bunun üzerine tövbesini kabul etti. Şüphesiz O, tövbeleri çok kabul edendir, çok bağışlayandır.

38. Dedik ki: «Hepiniz oradan (Cennet'ten) inin. Tarafımdan size bir yol gösterici gelir de kim ona uyarsa, onlar için hiçbir korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.»

39. Ayetlerimizi yalanlayıp, inkâr edenler cehennemliktirler. Onlar, orada ebedi kalacaklardır.

40. Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimeti hatırlayın. Bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki ben de size verdiğim vaadi yerine getireyim. Yalnızca benden korkun.

41. Elinizde bulunan Tevrat'ı tasdik edici olarak indirdiğim Kur'an'a iman edin ve onu inkâr edenlerin ilki siz olmayın. Ayetlerimi az bir paha karşılığında satmayın; yalnızca benden sakının!

42. Hakka batılı karıştırmayın, bile bile hakkı gizlemeyin.

43. Namazı kılın, zekâtı verin, rükû edenlerle birlikte rükû edin.

44. İnsanlara iyiliği emredersiniz de, kendinizi unutur musunuz? Kitabı (Tevrat'ı) okuyup durduğunuz halde düşünmez misiniz?

45. Sabır ve namazla Allah'tan yardım isteyin ve şüphesiz bu (namaz), huşu duyanlardan başkasına ağır gelir.

46. Onlar, Rablerine kavuşacaklarını ve gerçekten O'na döneceklerini bilirler.

47. Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi ve sizi diğer toplumlara üstün kıldığımı hatırlayıp, anın.

48. Kimsenin kimseden faydalanamayacağı, hiç kimseden (Allah izin vermedikçe) bir şefaatin kabul edilmeyeceği, kimseden bir fidyenin alınmayacağı ve yardım da görülmeyeceği bir günden kendinizi koruyun.

49. Hani size azabın en kötüsünü tattıran, yeni doğan oğullarınızı boğazlayan ve kızlarınızı hayatta bırakan Firavun ailesinden sizi kurtarmıştık ve bunda sizin için Rabbiniz tarafından büyük bir imtihan vardı.

50. Hani, sizin için denizi yarmış, sizi kurtarmış, gözlerinizin önünde Firavun hanedanını suda boğmuştuk.

51. Hani, biz Mûsâ ile kırk gece için sözleşmiştik. Ama siz zalimlik ederek onun ardından buzağıya tapınmıştınız.

52. Bundan sonra da yine belki şükredersiniz diye sizi affetmiştik.

53. Hani, doğru yolu bulasınız diye size Kitab'ı (Tevrat'ı) ve Furkan'ı (Hak ile bâtılı ayıran ilahî hükümleri) vermiştik.

54. Mûsâ, kavmine dedi ki: «Ey kavmim! Sizler, buzağıyı ilâh edinmekle kendinize yazık ettiniz. Gelin yaratıcınıza tövbe edin ve birbirinizi öldürün. Bu, yaratıcınız katında sizin için daha iyidir.» Böylece Allah da onların tövbesini kabul etti. Çünkü O, tövbeleri çok kabul edendir, çok merhametlidir.

55. «Ey Mûsâ! Allah'ı apaçık görmedikçe sana inanmayacağız.» demiştiniz de, bunun üzerine bakıp dururken sizi yıldırım çarpmıştı

56. Sonra, şükredesiniz diye ölümünüzün ardından sizi tekrar dirilttik.

57. Bulutlarla sizi gölgelendirdik, kudret helvası ve bıldırcın gönderdik. Size rızık olarak verdiğimiz güzel şeylerden yiyin, dedik. Fakat onlar bize değil ancak kendilerine zulmediyorlardı.

58. Hani: (İsrailoğullarına) «Şu kasabaya girip, dilediğiniz yerden istediğinizi bol bol yiyin. Kapısından secde ederek/boynu bükük, zelil olarak girin ve «Bağışla» deyin de sizi bağışlayalım. Güzel davrananların mükâfatını da artıracağız.» demiştik.

59. Fakat, zulmedenler kendilerine söylenmiş olan sözü başka bir sözle değiştirdiler. Biz de, zalimlere, günah işleyerek yoldan çıktıkları için gökten kahredici bir azap indirmiştik.

60. Mûsâ, (çölde) halkı için su aradığında: «Değneğinle taşa vur!» dedik. Ondan on iki pınar fışkırdı ve her grup su içeceği pınarı öğrenmişti. Allah'ın rızkından yiyin, için; fakat yeryüzünde bozguncular olarak taşkınlık yapmayın!

61. Hani, «Ey Mûsâ! Biz bir çeşit yemeğe asla katlanamayız. O hâlde bizim için Rabbine yalvar da, o bize yerden biten sebze, salatalık, sarımsak, mercimek, soğan versin» demiştiniz. O da size: «İyi olanı düşük olanla değiştirmek mi istiyorsunuz? Öyle ise inin şehre! İstediklerinize orada var.» demişti. Böylece zillet ve yoksulluk onları kapladı. Onlar, Allah'ın gazabına uğradılar. Bunun sebebi; onların, Allah'ın ayetlerini inkâr ediyor, peygamberleri de haksız yere öldürüyor olmaları idi. Bunların hepsi isyanları ve taşkınlıkları sebebiyledir.

62. Şüphesiz iman edenler, Yahudiler, Hristiyanlar ve Sâbiîlerden kim Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amel işlerse; onlara Rableri katında mükâfatlar vardır. Onlara bir korku yoktur, üzülmeyeceklerdir.

63. Hani, sizden sağlam bir söz almış, Tûr dağını da üzerinize kaldırmış ve «Sakınasınız diye, size verdiğimiz kitabı sıkı tutun, onun içindekileri düşünün» demiştik.

64. Bundan sonra yine yüz çevirmiştiniz. Eğer Allah'ın size bol lütfu ve merhameti olmasaydı, elbette hüsrana uğrayanlardan olurdunuz.

65. Şüphesiz siz, içinizden cumartesi yasağını çiğneyenleri biliyorsunuz. İşte biz onlara, «Aşağılık maymunlar olun!» demiştik.

66. Böylece onların (maymunlara çevrilmiş insanların) akıbetini hem onu görenlere, hem de kendilerinden sonra geleceklere bir ibret ve Allah'tan korkanlar için de bir öğüt vesilesi kıldık.

67. Hani Mûsâ kavmine: «Allah, size bir inek kesmenizi emrediyor» demişti. Onlar: «Bizimle alay mı ediyorsun?» demişlerdi. Mûsâ da: «Ben cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım» demişti

68. Bizim için Rabbine dua et de bize onun nasıl bir şey olduğunu açıklasın, dediler. Mûsâ şöyle dedi: «(Rabbim) diyor ki: O, ne yaşlı, ne körpe, ikisi arası bir inektir. Haydi, emrolunduğunuz işi yapın.»

69. Onlar: «Bizim için Rabbine dua et de, rengi neymiş, açıklasın.» dediler. Mûsâ: «Allah, onun, bakanların içini açan, parlak sarı bir inek olduğunu söylüyor.» dedi.

70. Onlar: (Ey Mûsâ) Rabbine dua et, bize açıkça bildirsin. Nasıl bir inek olduğunu anlayamadık. Allah dilerse elbette biz hidayete erenlerden oluruz, dediler.

71. Mûsâ şöyle dedi: «Rabbim diyor ki; o, çift sürmek, ekin sulamak için boyunduruğa vurulmamış, kusursuz, hiç alacası olmayan bir inektir.» Onlar: «İşte, şimdi tam doğrusunu bildirdin» dediler. Nihayet o ineği kestiler. Neredeyse bunu yapmayacaklardı.

72. Hani, bir kimseyi öldürmüştünüz de suçu birbirinizin üstüne atmıştınız. Halbuki Allah, gizlemekte olduğunuzu ortaya çıkaracaktır.

73. «İneğin bir parçası ile öldürülene vurun» dedik. İşte, Allah ölüleri böyle diriltir, düşünesiniz diye mucizelerini de size böyle gösterir.

74. (Ne var ki) bunlardan sonra yine kalpleriniz taş gibi yahut daha sert bir şekilde katılaşmıştı. Halbuki içinden nehirler kaynayan, yarılıp (içlerinden) sular çıkan ve Allah korkusundan yuvarlanan nice taşlar vardır! Allah yapmakta olduklarınızdan gafil değildir.

75. Şimdi (ey Müminler) size iman edeceklerini mi umuyorsunuz? Oysa onlardan bir grup vardı ki, Allah'ın sözünü işitirlerdi de düşünüp akıl erdirdikten sonra, bile bile onu tahrif ederlerdi.

76. (Münafıklar) iman edenlerle karşılaştıkları zaman «İman ettik» derler, birbirleriyle yalnız kaldıklarında; «Rabbinizin yanında size karşı delil getirsinler diye mi, Allah'ın size açıkladığını onlara anlatıp duruyorsunuz?» derlerdi. Bunu akıl etmiyor musunuz?

77. Onlar bilmiyorlar mı ki, Allah onların gizli tuttuklarını da, açığa vurduklarını da bilir.

78. Onların bir kısmının okuyup yazması yoktur. Kitabı (Tevrat'ı) bilmezler, bildikleri sadece bir takım yalan ve kuruntulardır. Onlar yalnızca zanneder dururlar.

79. Kitabı kendi elleriyle yazıp sonra onu az bir bedel karşılığında satabilmek için: «Bu, Allah katındandır» diyenlerin vay haline! Vay ellerinin yazmış olduğundan dolayı başlarına geleceklere! Kazandıklarından dolayı vay onların haline!

80. İsrailoğulları «Ateş bize sayılı bir kaç günden başka dokunmayacaktır» derler. Onlara: «Allah katından bir söz mü aldınız? Eğer, öyle ise Allah sözünden

dönmez; yoksa Allah hakkında bilmediğiniz bir şey mi söylüyorsunuz?» de.

81. Hayır! günah işleyip günahı kendisini kuşatmış olan kimseler, cehennemlikler işte onlardır. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

82. İman edip salih ameller işleyenler ise cennetliklerdir. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

83. İsrailoğulları'ndan: «Allah'tan başkasına ibadet etmeyin, anaya, babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara iyilik edin, insanlara güzel söz söyleyin, namazı kılın, zekâtı verin!» diye söz almıştık. Sonra siz pek azınız dışında sözünüzden döndünüz ve hala da dönmeye devam ediyorsunuz.

84. (Ey İsrailoğulları!) «Birbirinizin kanını dökmeyeceksiniz, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayacaksınız» diye de sizden kesin söz almıştık. Sonra bunu böylece kabul etmiştiniz. Kendiniz de buna hâlâ şahitlik etmektesiniz.

85. Ama siz, birbirinizi öldüren, içinizden bir kesime karşı kötülük ve zulümde yardımlaşarak size haram olduğu hâlde onları yurtlarından çıkaran, size esir olarak geldiklerinde ise fidye verip kendilerini kurtaran kimselersiniz. Yoksa siz kitabın (Tevrat'ın) bir kısmına inanıp, bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Şu hâlde içinizden böyle yapanın cezası dünya hayatında rezil olmak ve kıyamet gününde azabın en şiddetlisine uğratılmaktan başka bir şey değildir. Çünkü Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir.

86. İşte onlar, ahirete karşılık dünya hayatını satın alan kimselerdir. Onlardan azap hiç hafifletilmeyecektir. Ve onlar, hiçbir yardım da göremeyeceklerdir.

87. Andolsun biz Mûsâ'ya kitabı (Tevrat'ı) verdik. Ondan sonra art arda peygamberler gönderdik. Meryemoğlu İsa'ya da deliller verdik. Ve onu, Rûhu'l-Kudüs (Cebrâil) ile destekledik. Ama ne zaman size bir peygamber nefislerinizin hoşlanmadığı bir şey getirdiyse büyüklük taslayarak kimini yalanladığınız, kimini de öldürdüğünüz doğru değil mi

88. (Yahudiler Peygamberlerle alay ederek) Kalplerimiz perdelidir! dediler. Hayır! Allah, küfürleri yüzünden onları lanetlemiştir. Ancak onların çok az bir kısmı iman eder.

89. Allah katından kendilerine ellerindekini (Tevrat'ı) tasdik eden bir kitap (Kur'an) gelince onu inkâr ettiler. Oysa, daha önce (bu kitabı getirecek peygamber ile) inkârcılara karşı yardım istiyorlardı. (Tevrat'tan) tanıyıp bildikleri (bu peygamber) kendilerine gelince onu inkâr ettiler. Allah'ın lâneti inkârcıların üzerine olsun.

90. Allah'ın kullarından dilediğine, (Kitap) indirmesini çekemeyerek, Allah'ın indirdiğini (Kur'an'ı) inkâr etmekle, kendilerini ne kötü bir şey karşılığında sattılar. Bu yüzden gazab üstüne gazaba uğradılar. Kâfirlere alçaltıcı bir azap vardır.

91. Onlara: «Allah'ın indirdiğine (Kur'an'a) iman edin» denilince, «Biz sadece bize indirilene (Tevrat'a) iman ederiz» deyip, ondan sonra geleni (Kur'an'ı) inkâr ederler. Halbuki o, ellerinde bulunanı (Tevrat'ı) tasdik eden hak bir kitaptır. De ki: «Eğer iman eden kimseler idiyseniz, daha önce niçin Allah'ın peygamberlerini öldürüyordunuz?»

92. Andolsun, Mûsâ size açık mucizeler getirmişti de, sonra onun ardından buzağıyı ilah edinmiştiniz. Siz işte o zalimlersiniz.

93. Hani, Tûr dağını tepenize dikerek sizden söz almıştık, «Size verdiğimize (Kitab'a) sımsıkı sarılın; ona kulak verin» demiştik. Onlar: «İşittik, karşı geldik» demişlerdi. Küfürleri yüzünden buzağı sevgisi onların kalplerine içirilip, sindirilmişti. Onlara de ki: «(Tevrat'a beslediğinizi iddia ettiğiniz) imanınızın size emrettiği şey ne kötüdür, eğer inanan kimselerseniz!»

94. (Ey Muhammed, onlara:) De ki: «Eğer (iddia ettiğiniz gibi) Allah katındaki ahiret yurdu (Cennet) diğer insanlar için değil de yalnız sizinse ve doğru söyleyenler iseniz haydi ölümü temenni edin!»

95. Fakat kendi elleriyle önceden yaptıkları işler yüzünden ölümü hiçbir zaman temenni edemezler. Allah, o zalimleri en iyi bilendir.

96. Sen onları diğer insanların hayata en düşkünlerinden; hatta, Allah'a ortak koşanlardan bile yaşamaya daha düşkün olduklarını görürsün. Onların her biri bin yıl yaşamak ister. Halbuki uzun yaşamak, onları azaptan kurtaracak değildir. Zira Allah, onların bütün yaptıklarını görendir.

97. De ki: «Her kim Cebrâîl'e düşman ise, bilsin ki o, Allah'ın izni ile Kur'an'ı; önceki kitapları doğrulayıcı, Müminler için de bir hidayet rehberi ve müjde verici olarak senin kalbine indirmiştir.»

98. Her kim Allah'a, meleklerine, rasûllerine, Cebrâil'e ve Mîkâil'e düşman olursa, şüphesiz Allah da o kâfirlerin düşmanıdır.

99. Andolsun biz, sana apaçık ayetler indirdik. Onları fasıklardan başkası inkâr etmez.

100. Onlar ne zaman bir söz vermişlerse, içlerinden bir grup bu sözü bozup atmadı mı? Zaten onların çoğu iman etmezler.

101. Onlara ne zaman ellerinde bulunanı (Tevrat'ı) tasdik eden bir rasûl gelse kendilerine kitap verilenlerden bir grup, sanki Allah'ın kitabını bilmiyorlarmış gibi arkalarına attılar.

102. Onlar şeytanların, Süleyman'ın saltanatı hakkında uydurdukları şeylere tabi oldular. Oysa Süleyman kâfir değildi. (Fakat insanlara sihri öğreten) şeytanlar

kâfir idi. Onlar insanlara büyüyü Babil'deki iki meleğe, Hârut ile Mârut'a indirileni öğretiyorlardı. O ikisi: Biz bir imtihan vesilesiyiz, sakın kâfir olma! demedikçe, hiç kimseye bir şey öğretmiyorlardı. O ikisinden karı ile kocanın arasını ayıracak şeyler öğreniyorlardı. Halbuki onlar, Allah'ın izni olmadıkça o sihirle hiç kimseye zarar veremezlerdi. Onlar kendilerine faydalı olanı değil zararlı olanı öğreniyorlardı. Andolsun onlar, o büyüyü satın alanın ahirette bir nasibi olmadığını gayet iyi biliyorlardı. Kendilerini sattıkları şeyin ne kadar kötü olduğunu keşke anlasalardı!

103. Eğer onlar iman edip takva sahibi olsalardı, elbette Allah katında verilecek sevap daha hayırlı olurdu. Keşke bilselerdi!

104. Ey iman edenler! «Râinâ» (bizi gözet) demeyin! «Unzurnâ» (bize bak) deyin ve sözü dinleyin. Kâfirler için çok acı bir azap vardır.

105. (Ey Müminler!) Kitap ehli olan kâfirler de, müşrikler de size Rabbinizden hiçbir hayır indirilmesini istemezler. Allah ise rahmetiyle dilediği kimseyi seçerek ihsanda bulunur. Şüphesiz Allah en büyük lütuf ve ihsan sahibidir.

106. Biz neshettiğimiz veya unutturduğumuz bir ayetin yerine ya ondan daha hayırlısını veya onun benzerini getiririz. Allah'ın her şeye gücünün yettiğini bilmez misin?

107. Bilmez misin ki, göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır. Sizin için Allah'tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır.

108. Yoksa siz de daha önce Mûsâ'nın sorguya çekildiği gibi peygamberinizi sorguya çekmek mi istiyorsunuz? Kim imanı, küfür ile değiştirirse doğru yoldan sapmış olur.

109. Kitap ehlinden bir çoğu, hak kendilerine apaçık belli olduktan sonra, içlerindeki haset yüzünden, sizi imanınızdan sonra tekrar küfre döndürmeyi arzu ederler. Öyleyse onlara Allah'ın emri gelinceye kadar bırakıp, terk edin. Kendi hallerine bırakınız. Şüphesiz Allah'ın gücü her şeye yeter.

110. Namazı kılın, zekâtı verin, kendiniz için önden ne hayır yollarsanız Allah katında onu bulursunuz. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızı en iyi görendir!

111. (Ehl-i kitap:) Bir de; «Yahudi ve Hristiyanlardan başkası Cennet'e giremeyecek» dediler. Bu, onların kuruntusudur. De ki: «Eğer doğru söylüyorsanız (iddianızı ispat edecek) delilinizi getirin.»

112. Bilâkis, kim muhsin olarak yüzünü Allah'a döndürürse (Allah'a hakkıyla kulluk ederse) ecri Rabbi katındadır. Onlar için ne bir korku vardır, ne de üzülürler.

113. Yahudiler: «Hristiyanlar hiçbir şey üzere değildir» dediler. Hristiyanlar da, «Yahudiler hiçbir şey üzere değildir» dediler. Oysa hepsi kitabı okuyorlar.

(Kitabı) bilmeyenler de birbirleri hakkında tıpkı onların söylediklerini söylediler. Allah, ihtilâfa düştükleri hususlarda kıyamet günü onlar hakkında hükmünü verecektir.

114. Allah'ın mescitlerinde, Allah'ın isminin anılmasını yasaklayanlardan ve onların harap olmalarına çalışanlardan daha zalim kim olabilir? Böyleleri oralara (eğer girerlerse) ancak korka korka girebilmelidirler. Bunlar için dünyada rezillik, ahirette de büyük bir azap vardır.

115. Doğu da Allah'ındır batı da. Ne tarafa yönelirseniz yönelin Allah'ın yüzü oradadır. Şüphesiz Allah, her şeyi kuşatandır, bilendir.

116. «Allah çocuk edindi» diyorlar. Hâşâ! O bundan münezzehtir. Bilakis, göklerde ve yerde olanların hepsi O'nundur. Hepsi O'na boyun eğmiştir.

117. O, göklerin ve yerin yaratıcısıdır. Bir şeyin olmasını istediği zaman ona sadece «Ol!» der, o da hemen oluverir.

118. Bilmeyenler: «Ne olur Allah bizimle konuşsa veya bize bir mucize gelse?» demektedirler. Onlardan öncekiler de tıpkı onların söyledikleri gibi söylemişlerdi. Kalpleri (nasıl da) birbirine benzemiş. Oysa biz, iyice bilmek isteyen bir toplum için ayetlerimizi apaçık göstermişizdir.

119. Şüphesiz biz seni hak ile müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Cehennem halkından sen sorumlu değilsin.

120. Yahudiler de Hristiyanlar da, sen onların dinine uymadıkça, asla senden hoşnut olmazlar. De ki: Asıl doğru yol Allah'ın gösterdiği yoldur. Sana gelen ilimden sonra eğer onların arzularına uyacak olursan, Allah'tan seni koruyacak bir veli de bir yardımcı da yoktur.

121. Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler, onu hakkıyla okurlar. İşte bunlar ona iman eden kimselerdir. Onu inkâr edenlere gelince, işte onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

122. Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimeti ve sizi (bir zamanlar) diğer toplumlara üstün kıldığımı hatırlayın.

123. Kimsenin kimse adına bir şey ödemeyeceği, kimseden fidye kabul edilmeyeceği, kimseye şefaatin fayda vermeyeceği ve kendilerine yardım da edilmeyeceği bir günden kendinizi koruyun!

124. Hani Rabbi, İbrahim'i birtakım emirlerle imtihan etmiş, İbrahim onların hepsini yerine getirmiş de Rabbi şöyle buyurmuştu: «Ben seni insanlara önder yapacağım.» İbrahim de, «Soyumdan gelenlerden de (önderler yap, ya Rabbi!)»

demişti. Bunun üzerine Rabbi: «Benim ahdime (verdiğim söze) zalimler nail olamaz.» diye buyurdu.

125. Hani, biz Kâbe'yi insanlara dönüş/toplantı ve güven yeri kılmıştık. Siz de Makam-ı İbrahim'den kendinize bir namaz yeri edinin. İbrahim ve İsmail'e: «Tavaf edenler, kendini ibadete verenler, rükû ve secde edenler için evimi (Kâbe'yi) tertemiz tutun!» diye emrettik.

126. Hani İbrahim: «Rabbim! Bu şehri güvenli bir şehir kıl! Halkından Allah'a ve ahiret gününe iman edenleri çeşitli ürünlerle rızıklandır» demişti. Allah da: «İnkâr edeni az bir süre (bu geçici kısa hayatta) rızıklandırır, sonra onu Cehennem azabına girmek zorunda bırakırım. Ne kötü varılacak yerdir orası!» demişti.

127. Hani İbrahim, İsmail'le birlikte Kâbe'nin temellerini yükseltiyor (ve şöyle dua ediyorlardı): «Rabbimiz! Bizden bu (amelimizi) kabul buyur. Şüphesiz sen hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin.»

128. Rabbimiz! Bizi sana teslim olan iki kul eyle ve soyumuzdan da sana teslim olan bir ümmet çıkar. Bize ibadet yollarımızı göster ve tevbelerimizi kabul et! Zira tevbeleri kabul edip, çokça rahmet eden ancak sensin!

129. Rabbimiz! İçlerinden senin ayetlerini onlara okuyan, kitap ve hikmeti öğreten ve onları (şirkten) arındıran bir rasûl gönder. Şüphesiz Aziz ve Hakim olan ancak sensin.

130. Kendini bilmezden başka İbrahim'in dininden kim yüz çevirir? Andolsun, biz İbrahim'i bu dünyada seçkin kıldık. Şüphesiz o ahirette de salih kimselerdendir.

131. Rabbi ona: «Teslim ol»! dediğinde, «Âlemlerin Rabbine teslim oldum» demişti.

132. İbrahim, bunu kendi oğullarına da vasiyet etti. Ya'kûb da öyle yaptı ve: «Oğullarım! Allah, sizin için bu dini (İslâm'ı) seçti. Siz de ancak Müslümanlar olarak can verin!» dedi.

133. Yoksa siz Ya'kûb'un, ölüm döşeğinde iken çocuklarına: «Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?» dediği, onların da: «Senin ilâhına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilâhı olan tek bir ilâha ibadet edeceğiz. Bizler O'na boyun eğmiş müslümanlarız.» dedikleri zaman orada hazır mı bulunuyordunuz?

134. Onlar bir ümmetti gelip, geçti. Onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız sizindir. Siz onların yaptıklarından sorumlu tutulacak değilsiniz.

135. Yahudi ve Hıristiyan olun ki, doğru yolu bulasınız, demektedirler. Sen de ki: «Hayır! Hanif (her türlü batıl dinden uzak durup, yalnızca hak dine yönelen kimse) olarak, İbrahim'in dinine (tabi oluruz). O, müşriklerden değildi.»

136. Deyin ki: «Biz Allah'a, bize indirilene (Kur'an'a), İbrahim, İsmail, İshak, Ya'kûb ve torunlarına indirilene, Mûsâ ve İsa'ya verilen (Tevrat ve İncil) ile bütün diğer peygamberlere Rablerinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz ve biz ona teslim olmuş kimseleriz.»

137. Eğer onlar (Yahudi ve Hıristiyanlar) böyle sizin iman ettiğiniz gibi iman ederlerse, gerçekten doğru yolu bulmuş olurlar; yüz çevirirlerse onlar elbette derin bir ayrılığa düşmüş olurlar. Allah, onlara karşı sana yeter. O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

138. Allah'ın boyası (dini ile boyanmaya bakın) Kimin boyası/dini Allah'ınkinden daha güzel olabilir? Biz yalnız ona ibadet edenleriz.»

139. Onlara (Ehl-i kitaba) de ki: «Allah hakkında mı bizimle tartışıp duruyorsunuz? Halbuki O, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız da size aittir. Biz O'na gönülden bağlanmış kimseleriz.»

140. Yoksa siz, İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın, Ya'kûb'un ve torunlarının, Yahudi yahut Hristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? (Onlara) De ki: Siz mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mı? Allah tarafından kendisine bildirilen gerçeği gizleyenden daha zalim kim vardır? Allah yaptıklarınızdan gâfil değildir.

141. Onlar bir ümmetti gelip, geçti. Onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız sizindir. Siz onların yaptıklarından sorumlu tutulacak değilsiniz.

142. İnsanlardan bazı akılsızlar şöyle diyeceklerdir: «Onları şimdiye kadar yöneldikleri kıblelerinden çeviren nedir?» De ki: «Doğu da, batı da Allah'ındır. O, dilediğini doğru yola iletir.»

143. Böylece, sizler insanlara birer şahit olasınız ve Peygamber de size şahit olsun diye, sizi orta yollu bir ümmet kıldık. Her ne kadar Allah'ın doğru yolu gösterdiği kimselerden başkasına bu ağır gelse de biz, yönelmekte olduğun kıbleyi ancak; Peygamber'e uyanlarla, yüz çevirip geri dönenleri ayırt edelim diye kıble yaptık. Allah, imanınızı (namazınızı) boşa çıkaracak değildir. Şüphesiz Allah, insanlara karşı çok şefkatli ve çok merhametlidir.

144. (Ey Muhammed!) Biz, senin yüzünü çok defa semaya doğru çevirip durduğunu görüyoruz. Elbette seni razı olacağın bir kıbleye döndüreceğiz. Artık yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. (Ey Müslümanlar!) Sizler nerede olursanız olun, (namazda) yüzünüzü ona doğru çevirin. Şüphesiz kendilerine kitap verilenler de, bunun Rableri katından gelmiş bir gerçek olduğunu bilmektedirler. Allah onların yaptıklarından habersiz değildir.

145. Andolsun ki sen, kendilerine kitap verilmiş olanlara her türlü delili de getirsen, onlar yine de senin kıblene uymazlar. Sen de onların kıblesine uyacak değilsin. Zaten onlar da birbirlerinin kıblesine uymazlar. Andolsun ki, eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların arzularına uyarsan, şüphesiz o zaman zalimlerden olursun.

146. Kendilerine kitap verdiklerimiz, peygamberi, kendi çocuklarını tanıdıkları gibi tanırlar. Buna rağmen onların bir kısmı, gerçeği bile bile gizlerler.

147. Gerçek, senin Rabbinden gelendir. Öyleyse sakın şüpheye düşenlerden olma!

148. Her bir ümmetin yöneldiği bir yön vardır. Öyleyse sizler, hayır işlerinde yarışın. Nerede olursanız olun, sonunda Allah sizi huzurunda toplayacaktır. Şüphesiz Allah'ın her şeye gücü yeter.

149. Nereden yola çıkarsan çık, namazda yüzünü Mescid-i Haram'a doğru çevir. Şüphesiz bu, Rabbinden gelen bir gerçektir. Allah, sizin yaptıklarınızdan asla habersiz değildir.

150. (Ey Rasûlüm!) Nereden yola çıkarsan çık, (namazda) yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Siz de nerede olursanız olun, yüzünüzü o yöne doğru çeviriniz ki; zalim olanları müstesna, insanların aleyhinizde bir delili bulunmasın. Onlardan korkmayın, sadece benden korkun. Böylece size olan nimetimi tamamlayayım da belki doğru yolu bulursunuz.

151. Nitekim içinizden size ayetlerimizi okuyan, sizi tertemiz yapan, size kitabı, hikmeti ve bilmediğiniz şeyleri öğreten, sizden bir elçi gönderdik.

152. O halde yalnız beni anın ki, ben de sizi anayım. Bana şükredin ve sakın bana nankörlük etmeyin!

153. Ey iman edenler! Sabrederek ve namaz kılarak Allah'tan yardım dileyin! Şüphesiz ki Allah, sabredenlerle beraberdir.

154. Allah yolunda öldürülenlere «ölüler» demeyin. Bilakis onlar diridirler, fakat siz anlayamazsınız.

155. Andolsun ki sizi, biraz korku, biraz açlık, biraz da mallardan, canlardan ve mahsullerden yana eksiklikle imtihan edeceğiz. Sabredenleri müjdele!

156. Onlar ki, başlarına bir musibet geldiği zaman «Muhakkak biz Allah'a aitiz ve şüphesiz O'na geri döneceğiz» derler.

157. Onlar, Rablerinden övgü ve rahmete mazhar olanlardır. İşte onlar, doğru yolu bulanlardır.

158. Şüphesiz Safâ ve Merve Allah'ın nişanelerindendir. Her kim Kâbe'de hac veya umre yaparsa, o ikisini tavaf etmesinde de bir sakınca yoktur. Kim gönülden bir iyilik yaparsa, muhakkak ki Allah şükrün karşılığını veren ve her şeyi bilendir.

159. İndirdiğimiz apaçık delilleri ve dosdoğru yolu, kitapta insanlara açıkladıktan sonra gizleyenlere gelince, onlara Allah da lanet eder, bütün lanet ediciler de lanet ederler.

160. Ancak tövbe edip ıslah edenler ve gizlediklerini beyan edenler bundan müstesnadır. Çünkü ben onların tövbelerini kabul ederim. Zira ben tövbeleri çokça kabul edip pek çok merhamet edenim.

161. İnkâr etmiş ve kâfir olarak can vermiş olanlara gelince, işte Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların laneti onların üzerinedir.

162. Onlar ebedî olarak lanet içinde kalırlar. Artık onların ne azapları hafifletilir, ne de bir mühlet verilir.

163. Sizin ilahınız tek bir ilahtır. Ondan bir başka hak ilah yoktur. O, Rahmân ve Rahîm olandır.

164. Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında, gece ve gündüzün birbirinin ardınca gelişinde, insanların faydalanacağı şeyleri denizde taşıyıp giden gemilerde, Allah'ın gökten indirdirerek ölmüş olan yeryüzünü dirilttiği suda, ardından orada bütün hayvanları yaymasında, gök ile yer arasında Allah'ın emrine boyun eğmiş rüzgârları ve bulutlar yönlendirmesinde, aklını kullanan bir topluluk için nice deliller vardır.

165. İnsanların bir kısmı da, Allah'tan başkalarını O'na denk tutarak, onları, Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin Allah'a olan sevgileri ise (onlarınkinden) daha fazladır. Keşke o zalimler, azapla yüz yüze geldiklerinde anlayacakları gibi bütün gücün yalnızca Allah'ın olduğunu ve Allah'ın azabının çok çetin olduğunu bir bilselerdi.

166. O zaman kendilerine uyulanlar, kendilerine uyanlardan uzaklaşacak, azabı görecekler ve aralarındaki bağlar da kopmuş olacaktır.

167. (Kötülere) Uyanlar şöyle derler: «Keşke dünyaya bir dönüşümüz olsaydı da onların şimdi bizden uzaklaştıkları gibi, biz de onlardan uzaklaşsaydık.» Böylece Allah, onlara işledikleri fiilleri pişmanlık kaynağı olarak gösterir. Onlar ateşten çıkacak da değillerdir.

168. Ey insanlar! Yeryüzündeki temiz ve helal şeylerden yiyin. Şeytan'ın adımlarına uymayın! Zira o sizin için apaçık bir düşmandır.

169. Muhakkak ki o size, kötülüğü, hayâsızlığı ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder.

170. Onlara, (Müşriklere) «Allah'ın indirdiği kitaba uyunuz!» dendiği zaman, «Hayır, biz atalarımızın yoluna uyarız» derler. Ya ataları akıl erdiremeyen ve doğru yolda olmayan kimseler idiyseler?

171. (Hidayet çağrısına kulak vermeyen) kâfirlerin durumu, çobanların çağırdığı fakat, onun bağırıp çağırışından başka bir şey işitmeyen (bir şey anlamayan) hayvanların durumu gibidir. Onlar öyle sağır, dilsiz ve körlerdir ki akıllarını kullanmazlar.

172. Ey iman edenler! Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yiyin ve eğer sadece Allah'a ibadet ediyorsanız, O'na şükredin.

173. Allah size, ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilen hayvanları haram kıldı. Kim bunları yemeye mecbur kalırsa, taşkınlık etmemek, aşırı gitmemek şartıyla bunlardan yemesinde bir günah yoktur. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcı ve merhametlidir.

174. Allah'ın indirdiği kitaptan bir şey gizleyip de, onu az bir kazanç karşılığı değiştirenlere gelince, onlar karınlarını Cehennem ateşinden başka bir şeyle doldurmuyorlar. Kıyamet günü Allah onlarla konuşmayacak ve onları temize çıkarmayacaktır. Onlar için elem verici bir azap vardır.

175. Onlar doğru yolu bırakıp sapıklığı; mağfireti bırakıp azabı satın alan kimselerdir. Ateşe karşı ne kadar dayanıklıdırlar!

176. Bu azabın sebebi şudur: Şüphesiz Allah, bu kitabı hak olarak indirmiştir. O kitap hakkında ihtilafa düşenler elbette haktan uzak bir ayrılık içindedirler.

177. Yüzlerinizi doğu ve batı yönüne döndürmeniz iyilik değildir. Fakat iyilik Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaba ve peygamberlere iman eden, malına olan sevgisine rağmen; akrabaya, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, isteyenlere, kölelere ve esirlere veren, namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren, sözleştikleri zaman sözlerini yerine getiren, sıkıntıda, hastalıkta ve savaşta sabredenlerin yaptıklarıdır. İşte doğru ve takvalı olanlar onlardır.

178. Ey İman edenler! Öldürülenler hakkında size kısas farz kılındı. Hür olan ile hür, köle ile köle, kadın ile kadın. Öldüren kişi, kardeşi (maktulün velisi) tarafından bağışlanmışsa artık ona örfe uymak ve bağışlayana güzellikle diyet ödemek gerekir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve rahmettir. Bundan sonra da haddi aşan kimseye elem verici azap vardır.

179. Ey akıl sahipleri! Kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki sakınırsınız.

180. Sizden birinize ölüm geldiği zaman, eğer geriye bir mal bırakacaksa; anaya, babaya, yakınlara uygun bir biçimde vasiyet etmek, muttakiler üzerine farz kılındı.

181. Vasiyeti işittikten sonra onu değiştiren olursa da, bunun günahı değiştirenlerin üzerinedir. Allah, şüphesiz işiten ve bilendir.

182. Vasiyet edenin yanlış yada haksız bir paylaşım yapmasından endişe duyan kimse (tarafların) aralarını düzeltmesinde bir günah yoktur. Şüphesiz Allah, çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir.

183. Ey İman edenler! Oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi, Allah'a karşı takva sahibi olursunuz diye size de farz kılındı.

184. Oruç, sayılı günlerdir. İçinizden hasta veya yolcu olanlar, tutamadığı günlerin sayısınca diğer günlerde tutsun. Oruca dayanamayanlar ise, bir yoksul doyuracak kadar fidye versin. Kim gönülden bir iyilik yaparsa, o iyiliği kendine yapmıştır. Şunu bilin ki; oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.

185. Ramazan ayı, insanlara yol gösterici, doğrunun ve doğruyu eğriden ayırmanın açık delilleri olarak Kur'an'ın indirildiği aydır. Öyle ise sizden ramazan ayını idrak edenler onda oruç tutsun. Kim o anda hasta veya yolcu olursa (tutamadığı günler sayısınca) başka günlerde kaza etsin. Allah sizin için kolaylık ister, zorluk istemez. Bütün bunlar, sayıyı tamamlamanız ve size doğru yolu göstermesine karşılık, Allah'ı tekbir/tazim etmeniz, şükretmeniz içindir

186. Kullarım sana beni sorarlarsa; şüphe yok ki ben çok yakınım. Bana dua ettiği zaman, dua edenin duasına karşılık veririm. O halde onlar da benim davetime icabet etsinler ve bana iman etsinler ki, doğru yolda olsunlar.

187. Oruç gecesi kadınlarınıza yaklaşmanız size helal kılındı. Onlar sizin örtünüzdür, siz de onların örtüsüsünüz. Allah, nefsinize ihanet etmekte olduğunuzu biliyordu. Bu sebeple, tevbenizi kabul edip sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için takdir ettiğini dileyin. Fecir vakti geldiğinde beyaz iplik, siyah iplikten ayırt edilinceye kadar yiyin için, sonra geceye kadar orucu tamamlayın! Sizler, mescitlerde itikâfa çekilmiş olduğunuz halde kadınlarınıza yaklaşmayın! Bunlar, Allah'ın koyduğu sınırlardır. Bu sınırlara yaklaşmayın! İşte Allah, kötülüklerden korunmaları için insanlara ayetlerini böylece açıklar.

188. Aranızda birbirinizin mallarını haksız yere yemeyin. İnsanların mallarından bir kısmını bile bile günaha girerek yemek için onları hâkimlere/yöneticilere (rüşvet olarak) vermeyin.

189. Sana hilal şeklinde yeni doğan aylar hakkında soru sorarlar. De ki: Onlar, insanlar ve hac için vakit ölçüleridir. İyilik, evlere arkasından girmeniz değildir. Fakat iyilik, kötülükten sakınan kimsenin yaptığıdır. Evlere kapılarından girin. Allah'tan da sakının ki, kurtuluşa eresiniz.

190. Allah yolunda sizinle savaşanlarla siz de savaşın, fakat aşırı gitmeyin. Doğrusu Allah aşırı gidenleri sevmez.

191. Sizinle savaşanları nerede yakalarsanız öldürün. Onları, sizi çıkardıkları yerden çıkarın. Fitne, öldürmekten daha kötüdür. Onlar, Mescid-i Haram'ın yanında sizinle savaşmadıkça, siz de onlarla orada savaşmayın. Fakat, onlar sizinle orada savaşırlarsa onlarla savaşın. İşte kâfirlerin cezası budur.

192. Eğer savaşmaktan vazgeçerlerse; şüphesiz ki Allah, çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir.

193. Fitne kalmayıncaya, din/ibadet yalnız Allah'a yapılıncaya kadar, onlarla savaşın. Eğer savaşa son verirlerse zalimlerden başkasına düşmanlık yoktur.

194. Haram ay, haram aya karşılıktır ve hürmetli olan şeylere karşılık kısas vardır. O halde size saldırana, onun size saldırdığı gibi siz de saldırın. Allah'tan sakının ve Allah'ın takva sahipleriyle beraber olduğunu bilin.

195. Allah yolunda infak edin. Kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın. İşlerinizi iyi yapın. Şüphesiz Allah ihsan sahiplerini sever.

196. Haccı da, umreyi de Allah için tamamlayın. Eğer haccı tamamlamaktan alıkonursanız, oraya kolayınıza gelen bir kurban gönderin. Kurban yerine ulaşıncaya kadar da başlarınızı tıraş etmeyin. İçinizden hasta olan ya da başından bir rahatsızlığı bulunan kimse, oruç, sadaka veya kurban olarak fidye ödesin. Güven içinde olduğunuzda hacca kadar umre ile faydalanmak isteyen kimse, kolayına gelen bir kurban kessin. Bunu bulamayan hac esnasında üç gün, döndüğü vakit de yedi gün -ki bu tam on gün eder- oruç tutsun. Bu, ailesi Mecsid-i Haram'da oturmayan kimseler içindir. Allah'tan sakının ve Allah'ın cezasının şiddetli olacağını bilin.

197. Hac bilinen aylardadır. Kim bu aylarda niyet ederek hacca başlarsa bilmelidir ki, hacda hanımlarınıza yaklaşmak, günah işlemek ve tartışmak yasaktır. Allah yaptığınız bütün iyilikleri bilir. Sizler (hac için gereken masraflarınızı) yol azığınızı hazırlayın. Şüphesiz azığın en hayırlısı takvadır. Ey akıl sahipleri! Benden korkun.

198. Rabbinizden (hac ibadeti sırasında ticaret yaparak) rızık istemenizde herhangi bir günah yoktur. Arafat'tan ayrılınca Meş'ar-i Haram'da/Müzdelife'de

Allah'ı zikredin. Nitekim O, size hidayet etmeden önce gerçekten dalalette olanlardan idiniz.

199. Sonra insanların akıp geldiği yerden siz de akıp gelin. Allah'tan bağışlanmanızı isteyin. Çünkü Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

200. Hac ibadetinizi bitirince atalarınızı andığınız gibi, hatta daha da kuvvetli bir anışla Allah'ı zikredin. İnsanlardan: «Rabbimiz! Bize bu dünyada ver.» diyen vardır. Onun ahirette hiçbir nasibi yoktur.

201. İnsanlardan: «Rabbimiz! Bize bu dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik ver ve bizi ateşin azabından koru!» diyen kimseler de vardır.

202. İşte onlara, kazançlarından ötürü bir pay/karşılık vardır. Nitekim Allah, hesabı çok çabuk görür.

203. Allah'ı sayılı günlerde de anın. Günahtan sakınan kimseye, acele edip (Mina'daki ibadeti) iki günde bitirse de günah yoktur, geri kalsa da günah yoktur. Allah'tan sakının, O'nun huzurunda toplanacağınızı bilin.

204. İnsanlardan öyleleri vardır ki, dünya hayatı hakkında konuştuklarında bu senin hoşuna gider. Hatta böylesi kalbindekilerine (samimi olduğuna) Allah'ı şahit tutar. Halbuki o, hasımların en yamanıdır.

205. Senin yanından ayrılınca yeryüzünde bozgunculuk yapmaya, ekini ve nesli yok etmeye çalışır. Allah bozgunculuğu sevmez.

206. Ona, Allah'tan kork, denince gururu kendisine günah işletir. Ona Cehennem yeter. Gerçekten (orası, varılacak) yerin en kötüsüdür.

207. İnsanlar arasında, Allah'ın rızasını kazanmak için canını feda edenler vardır. Allah kullarına karşı çok merhametlidir.

208. Ey iman edenler! Hep birden İslam dinine tümüyle eksiksiz girin, Şeytan'ın adımlarına uymayın! O sizin apaçık düşmanınızdır.

209. Eğer size apaçık deliller geldiği halde yine de hata ederseniz, bilin ki Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.

210. Bulut gölgeleri ile birlikte Allah'ın ve meleklerin gelmesini ve işin bitirilmesini mi bekliyorlar? Bütün işler Allah'a döndürülüp götürülecektir.

211. İsrâiloğulları'na bir sor, onlara apaçık nice ayetler verdik. Kim, Allah'ın nimeti kendisine ulaştıktan sonra onu değiştirirse, şüphesiz Allah'ın cezası çok şiddetlidir.

212. Dünya hayatı kâfirlere süslü gösterildi. Bu yüzden iman edenlerle alay ederler. Oysa takva sahipleri, kıyamet günü onların çok üstündedirler. Allah dilediğine hesapsız rızık verir.

213. İnsanlar tek bir ümmetti. Sonra Allah, müjdeleyici ve uyarıcı olarak peygamberleri gönderdi ve insanların ayrılığa düştükleri hususlarda aralarında hükmetmesi için onlarla birlikte hak olan kitaplar indirdi. Ancak kitap gönderilenler, kendilerine apaçık deliller geldikten sonra aralarındaki hırs ve kıskançlık yüzünden onda ayrılığa düştüler. Allah ise iman edenleri, onların hakkında ayrılığa düştükleri doğruya kendi izniyle ulaştırdı. Allah, dilediğini doğru yola iletir.

214. (Ey Müminler) sizden önce gelenlerin durumu, sizin başınıza gelmeden Cennet'e gireceğinizi mi zannettiniz? Onlara öyle yoksulluk ve sıkıntı geldi ve öyle sarsıldılar ki, hatta Peygamber ve beraberindeki Müminler; «Allah'ın yardımı ne zaman?» dediler. İyi bilin ki Allah'ın yardımı yakındır.

215. Sana (Allah yolunda) sadaka olarak ne vereceklerini soruyorlar. De ki: Hayırdan infak edeceğiniz şey; anaya, babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlaradır. Hayır olarak yaptığınız şeyleri, Allah şüphesiz en iyi bilendir.

216. Sizin için hoş olmasa da savaş size farz kılındı. Olabilir ki sizin hoşlanmadığınız bir şey, sizin için iyidir ve ihtimal ki sizin hoşlandığınız bir şey sizin için kötüdür. Siz bilmezsiniz Allah bilir.

217. Sana haram ayı onda savaşmayı soruyorlar. De ki: O ayda savaşmak büyük suçtur, Allah yolundan alıkoymak, onu inkâr etmek, Mescid-i Haram'a (girmeye) engel olmak ve halkını oradan çıkarmak Allah katında daha büyük suçtur. Fitne (çıkarmak)/şirk ise, öldürmekten daha büyüktür. Güçleri yeterse sizi dininizden döndürünceye kadar sizinle savaşmaya devam ederler. Sizden kim dininden dönüp, kâfir olarak ölürse, işte onlar, amelleri dünyada ve ahirette boşa gidenlerdir. İşte onlar ateş ehlidir. Orada ebedi kalacaklardır.

218. Şüphesiz iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cihat edenler, işte onlar Allah'ın rahmetini umarlar. Allah günahları bağışlayandır, çokça merhamet edendir.

219. Sana içki ve kumarı soruyorlar. De ki: Onlarda büyük günah ve insanlara bazı faydalar vardır. Günahları faydasından daha büyüktür. Ne sarf edeceklerini sana soruyorlar. De ki: İhtiyaçtan fazlasını! İşte Allah, size düşünesiniz diye ayetleri (böyle) açıklıyor.

220. Hem dünya ve hem de ahiret konusunda sana yetimleri soruyorlar. De ki: Onların işlerini düzeltmek hayırlıdır. Eğer onları aranıza katarsanız artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah, bozanla düzelteni bilir. Allah dileseydi (yetimlerle bir arada yaşama işiyle) sizi zora sokardı. Şüphesiz Allah güçlüdür, Hakîm'dir.

221. İman etmedikleri sürece Allah'a ortak koşan (müşrik) kadınlarla evlenmeyin. Şundan emin olun ki Mümin bir cariye, sizin hoşunuza gitse de müşrik bir hür kadından

iyidir. İman etmedikleri sürece müşrik erkeklerle de kadınlarınızı evlendirmeyin. Şundan da emin olun ki imanlı bir köle, sizin hoşunuza gitse bile müşrik bir hür kişiden daha iyidir. Onlar insanları ateşe çağırırlar, Allah ise izni ile cennete ve bağışlanmaya çağırır, gerektikçe hatırlasınlar diye insanlara ayetlerini açıklar.

222. Sana, kadınların aybaşı halinden soruyorlar. De ki: «O bir rahatsızlıktır. Bu sebeple adet halindeyken kadınlardan uzak durun ve temizlenene kadar onlara yaklaşmayın. Temizlendikleri zaman da Allah'ın size buyurduğu yoldan yaklaşın.» Şüphesiz Allah, daima tövbe edenleri sever ve temizlenenleri de sever.

223. Kadınlar sizin tarlanızdır, o halde tarlanıza dilediğiniz gibi varın. Kendiniz için ileriye yönelik hazırlık yapın. Allah'tan korkun ve O'na kavuşacağınızı bilin. Müminlere müjde ver.

224. Allah adına yaptığınız yeminlerinizi iyilik etmeye, günahlardan uzak durmaya ve insanların arasını düzeltmeye engel yapmayın. Allah, her şeyi hakkıyla işitendir, bilendir.

225. Allah sizi, kasıtsız olarak yaptığınız yeminlerden dolayı sorumlu tutmaz. Lâkin kalplerinizin kasıtlı yaptığı yeminlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Allah çok bağışlayandır, çok şefkat ve merhamet edendir.

226. Kadınlarına yaklaşmamaya yemin edenlerin dört ay bekleme süreleri vardır. Eğer yeminlerinden dönerlerse, şüphesiz Allah, çokça bağışlayandır, çokça merhamet edendir.

227. Eğer boşanmaya karar verirlerse şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, bilendir.

228. Boşanmış kadınlar, kendi başlarına üç (adet) dönemi beklerler. Eğer onlar Allah'a ve ahiret gününe iman etmişlerse, Allah'ın kendi rahimlerinde yarattığını gizlemeleri helal değildir. Eğer, bu süre içinde barışmak isterlerse kocaları onları almaya daha çok hak sahibidirler. Erkeklerin hanımları üzerinde bulunan hakları gibi, hanımların da kocaları üzerinde meşrû çerçevede hakları vardır. Erkekler, kadınlardan bir derece daha üstündürler. Allah, mutlak galiptir, Hakîm'dir.

229. (Dönüş yapılabilecek) boşama iki defadır. Sonrası ya iyilikle geçinmek, ya da güzellikle bırakmaktır. (Evlilikte) tarafların Allah'ın belirlediği ölçüleri koruyamama endişeleri dışında kadınlara verdiklerinizden (boşanma esnasında) bir şeyi geri almanız sizin için helâl olmaz. Eğer onlar Allah'ın belirlediği ölçüleri gözetmeyecekler diye endişe ederseniz, o zaman kadının (boşanmak için) bedel vermesinde ikisine de günah yoktur. Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır. Sakın bunları aşmayın. Allah'ın koyduğu sınırları kim aşarsa, onlar zalimlerin ta kendileridir.

230. Eğer erkek karısını (üçüncü defa) boşarsa; kadın, onun dışında bir başka kocayla nikâhlanmadıkça ona helâl olmaz. (Bu koca da) onu boşadığı takdirde, onlar (kadın ile ilk kocası) Allah'ın koyduğu ölçüleri gözetebileceklerine inanıyorlarsa tekrar birbirlerine dönüp evlenmelerinde bir günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın, anlayan bir toplum için açıkladığı ölçüleridir.

231. Kadınları boşadığınızda bekleme süreleri sona ererken ya onları güzellikle tutun, ya da güzellikle bırakın, fakat haklarına tecavüz etmek için onlara zararlı olacak şekilde tutmayın. Böyle yapan şüphesiz kendisine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini eğlence edinmeyin. Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve size öğüt vermek için indirdiği kitabı, hikmeti düşünün. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, şüphesiz her şeyi bilendir.

232. Kadınları boşadığınız vakit, onlar da bekleme sürelerini bitirince aralarında meşru bir şekilde anlaştıkları takdirde, kocalarıyla birlikte (tekrardan) evlenmelerine engel olmayın. İşte, sizden Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere, bununla öğüt veriliyor. Bu, sizin için daha faydalı ve daha temizdir. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

233. Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların (annelerin) yiyeceği, giyeceği, örfe uygun olarak babaya aittir. Hiçbir kimseye gücünün üstünde bir yük ve sorumluluk teklif edilmez. -Hiçbir anne ve hiçbir baba çocuğu sebebiyle zarara uğratılmasın- (Baba ölmüşse) mirasçı da aynı şeyle sorumludur. Eğer (anne ve baba) kendi aralarında danışıp anlaşarak (iki yıl dolmadan) çocuğu sütten kesmek isterlerse, onlara günah yoktur. Eğer çocuklarınızı (bir sütanneye) emzirtmek isterseniz örfe uygun olarak vereceğiniz ücreti güzelce ödediğiniz takdirde size bir günah yoktur. Allah'a karşı gelmekten sakının ve bilin ki Allah, yapmakta olduklarınızı hakkıyla görendir.

234. İçinizden ölenlerin (geride) bırakmış olduğu hanımlar, kendi kendilerine dört ay on gün beklerler. Bekleme müddetlerini bitirdikleri vakit, kendileri hakkında yaptıkları meşru işlerde size bir günah yoktur. Allah yapmakta olduklarınızı bilir.

235. Böyle (iddet beklemekte olan) kadınlara kapalı bir şekilde evlenme teklif etmenizde veya içinizden onlarla evlenmeyi geçirmenizde size bir günah yoktur. Allah, sizin onları anacağınızı bilmektedir. Fakat meşru sözler dışında onlarla gizlice sözleşmeyin, müddet sona erene kadar nikâh akdine kalkışmayın. İçinizde olanı Allah'ın bildiğini bilin de, O'ndan çekinin. Allah'ın çokça bağışlayan ve Halim (Kullarına azabı göndermede acele etmez) olduğunu bilin.

236. Kadınlara temas edip, dokunmadan ve mehirlerini biçmeden, onları boşarsanız sizin üzerinize bir günah yoktur. Zengin olanlar kendi halince, fakir olanlar da

yine kendi halince uygun bir şekilde onları (bir şeyler vererek) faydalandırın. Bu, iyilik sahiplerinin üzerine bir yükümlülüktür.

237. Eğer onlara mehir biçer de, temas etmeden onları boşarsanız mehrin yarısı onların hakkıdır. Ancak kadınlar bundan vazgeçer ya da nikâh bağı elinde bulunan erkek, mehrin yarısını ve daha fazlasını bağışlarsa o başka. Mehrin hepsini bağışlamanız takvaya daha uygundur. Aranızdaki iyiliği unutmayın. Allah, şüphesiz yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

238. Namazlara ve orta namaza (ikindi namazına) devam edin. Gönülden bağlılık ve saygı ile Allah'ın huzuruna durun.

239. Eğer herhangi bir tehlikeden korkarsanız yaya yahut binek üzerinde namaz kılın. Güvene kavuştuğunuz zaman ise, daha önce bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği gibi Allah'ı zikredin.

240. İçinizden ölüp geriye eşler bırakan erkekler, bir seneye kadar eşleri evlerinden (mirasçılar tarafından) çıkarılmayacak bir geçimlik vasiyet etmiş olmalıdırlar. Şayet kadınlar kendileri çıkarlarsa, kendi haklarında uygun olanı yapmalarından dolayı size bir mesuliyet (günah) yoktur. Allah mutlak galiptir, hüküm ve hikmet sahibidir.

241. Boşanmış kadınlara örfe uygun şekilde bir geçimlik sağlanmalıdır. Bu muttakiler üzerine bir görevdir. Bu, iyilik sahiplerinin üzerine bir yükümlülüktür.

242. Düşünesiniz diye Allah, size ayetlerini işte böyle açıklıyor.

243. Binlerce kişi iken ölüm korkusuyla yurtlarından çıkanları görmedin mi? Allah onlara: «Ölün!» dedi, sonra da onları tekrar diriltti. Şüphesiz Allah, insanlara karşı lütuf sahibidir. Ama insanların çoğu şükretmezler.

244. Allah yolunda savaşın ve bilin ki; Allah her şeyi işiten ve bilendir.

245. Kim Allah rızası için (karşılığını beklemeden) gönlünden bir borç verirse (veya Allah yolunda harcama yaparsa) bilsin ki; Allah bunun karşılığını, mükâfaatını kat kat fazlasıyla öder. Rızkı daraltan da genişleten de Allah'tır ve O 'na döndürüleceksiniz.

246. Mûsâ'dan sonra İsrailoğulları'nın ileri gelenlerini görmedin mi? Peygamberlerinden birine: «Bize bir hükümdar gönder de Allah yolunda savaşalım» demişlerdi. Peygamberleri:» Ya, savaş size farz olunca savaşmazsanız?» demişti. «Bizler neden Allah yolunda savaşmayalım ki, biz yurtlarımızdan ve oğullarımızdan uzaklaştırıldık» demişlerdi. Fakat üzerlerine savaş farz kılınınca içlerinden pek azı hariç yüz çevirdiler. Allah, zalimleri şüphesiz bilir.

247. Peygamberleri onlara, dedi ki: Allah, Tâlût'u size hükümdar gönderdi. O bizim üzerimize nasıl hükümdar olabilir? Biz hükümdarlığa ondan daha layığız. Ona, malca da bir bolluk verilmemiştir, dediler. Peygamber de: Allah, onu sizin üzerinize seçti, onun bilgisini ve gücünü artırdı. Allah, mülkünü dilediğine verir. Allah'ın lütfu geniştir. O, her şeyi bilendir, dedi.

248. Peygamberleri onlara, «Onun hükümdarlığının alameti, size sandığın gelmesidir. Onda Rabbinizden gelen bir huzur, Mûsâ ailesinin ve Hârûn ailesinin bıraktıklarından kalanlar vardır ve onu melekler taşır. Eğer iman etmişseniz, bunda sizin için apaçık delil vardır» dedi.

249. Tâlût, ordusuyla birlikte ayrıldığında: «Allah, sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim sudan içerse benden değildir, sadece eliyle bir avuç almasından başka ondan tatmayan bendendir.» dedi. Onlardan pek azı hariç o sudan içtiler. Nihayet Tâlût ve kendisiyle beraber iman edenler ırmağı geçince, ötekiler: «Bugün Câlût'a ve onun ordusuna karşı koyacak gücümüz yok.» dediler. Rablerine kavuşacaklarını düşünenler ise: «Nice sayıca az topluluklar, Allah'ın izni ile sayıca çok olan toplulukları yenmişlerdir. Allah sabredenlerle beraberdir.» dediler.

250. Câlût ve ordusuna karşı çıktıklarında: «Rabbimiz! üzerimize sabır yağdır. Ayaklarımıza sebat ver, bu kâfir topluma karşı bize yardım et, zafer ver!» dediler.

251. Neticede Allah'ın izniyle onları bozguna uğrattılar. Dâvut da, Câlût'u öldürdü. Allah, Davut'a hükümdarlık ve hikmet verdi, ona dilediğinden öğretti. Allah'ın insanları birbirleriyle savması olmasaydı, yeryüzünün düzeni bozulurdu. Fakat Allah, âlemlere karşı lütuf sahibidir.

252. İşte bunlar Allah'ın ayetleridir. Biz onları sana hakkıyla okuyoruz. Şüphesiz sen de gönderilmiş peygamberlerdensin.

253. İşte bu rasûller yok mu, biz onların bazısını bazısından üstün kıldık. Allah'ın konuştuğu ve bazılarının da derecelerini yükselttiği kimseler onlardandır. Meryemoğlu İsa'ya apaçık deliller vermiş ve onu Ruhu'l-Kudüs (Cebrâil) ile desteklemişizdir. Eğer Allah dileseydi, bu peygamberlerden sonra gelen milletler, kendilerine gelen apaçık delillerden sonra birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat onlar ihtilâfa düştüler. Onlardan bir kısmı iman etti; bir kısmı da küfre girdi. Eğer Allah dileseydi, birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat Allah, dilediğini yapar.

254. Ey iman edenler! İçinde hiçbir alışverişin, hiçbir dostluğun ve şefâatin olmadığı gün gelmeden önce, size rızık olarak verdiğimiz şeylerden Allah yolunda harcayın. Kâfirler ise, onlar zalimlerdir.

255. Allah; O'ndan başka hakkıyla ibadete layık hiçbir hak ilâh olmayandır; Hayy'dır (diridir); Kayyûm'dur. (kendi zâtiyle kâimdir.) O'nu ne bir uyuklama, ne de bir uyku tutar. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmadan, O'nun yanında kim şefaat edebilir? Onların önünde ve arkasında olan her şeyi bilir. Onlar ise, O'nun dilediği kadarından başka ilminden hiçbir şey kavrayamazlar. O'nun Kürsü'sü gökleri ve yeri kaplamıştır. Onların her ikisini de görüp gözetmek O'na ağır gelmez. O, çok yücedir, çok büyüktür.

256. Dinde zorlama yoktur. Hak yol, bâtıl yoldan ayrılmıştır. Kim tâğûtu inkâr eder, Allah'a iman ederse, kopması mümkün olmayan en sağlam kulpa tutunmuş olur. Allah, hakkıyla işiten ve hakkıyla bilendir.

257. Allah, iman edenlerin dostudur; onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Kâfirlerin dostları ise tâğûttur, onları aydınlıktan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar cehennemliklerdir. Orada ebedî olarak kalırlar.

258. Allah'ın kendisine hükümranlık vermesinden dolayı, rabbi hakkında İbrahim'le tartışanı görmedin mi? İbrahim (ona): «Rabbim hem diriltir, hemde öldürür» deyince; o, «Ben de diriltir ve öldürürüm» demişti. Fakat İbrahim: «Allah, Güneşi doğudan getirir; sen de onu batıdan getir.» deyince, o inkâr eden şaşırıp kalmıştı. Allah, zâlimler topluluğunu doğru yola iletmez.

259. Yahut altı üstüne gelmiş bir kasabaya uğrayan kimse gibisini görmedin mi? Allah, bunu ölümünden sonra nasıl diriltecek? dedi. Bunun üzerine Allah onu öldürüp yüz sene bıraktı; sonra tekrar diriltti. «Ne kadar kaldın?» dedi. «Bir gün yahut daha az» dedi. Allah ona: «Hayır, yüz sene kaldın. Yiyeceğine ve içeceğine bir bak, henüz bozulmamıştır. Eşeğine de bak. Seni insanlara ibret kılacağız. Kemiklere bak, onları nasıl birleştirip yerli yerine koyuyor ve sonra onlara nasıl et giydiriyoruz?» dedi. Durum kendisince anlaşılınca: «Şimdi iyice biliyorum ki, Allah her şeye kadirdir,» dedi.

260. Hani İbrahim Rabbine: «Ey Rabbim! Ölüyü nasıl dirilttiğini bana göster.» demişti. Rabbi ona: «Yoksa inanmıyor musun?» dedi. İbrahim: «Hayır! İnandım, fakat kalbimin mutmain olması için.» demişti. «Öyleyse dört kuş tut, onları yanına al. Sonra (kesip parçala), her dağın başına onlardan bir parça koy. Ardından onları kendine çağır; koşarak sana gelirler. Bil ki şüphesiz Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.»

261. Allah yolunda mallarını harcayanların örneği, yedi başak bitiren bir tane gibidir ki, her başakta yüz tane vardır. Allah dilediğine kat kat verir. Allah, ihsanı bol olandır, her şeyi bilendir.

262. Mallarını Allah yolunda infak edip sonra infak ettikleri şeyin ardından başa kakmayan ve eza etmeyenlerin ecirleri Rablerinin katındadır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

263. Güzel söz ve bağışlama, arkasından incitme gelen sadakadan daha iyidir. Allah çok zengindir, Halim'dir.

264. Ey iman edenler! Allah'a ve ahiret gününe iman etmediği halde malını gösteriş için harcayan kimse gibi, başa kakmak ve incitmek suretiyle yaptığınız hayırlarınızı boşa çıkarmayın. Artık onun durumu, üzerinde biraz toprak bulunan düz kayaya benzer ki, sağanak bir yağmur isabet etmiş de onu çıplak pürüzsüz kaya haline getirivermiştir. Bunlar kazandıklarından hiçbir şeye sahip olamazlar. Allah, kâfirleri doğru yola iletmez.

265. Mallarını Allah'ın rızasını kazanmak ve içlerindeki imanı sağlamlaştırmak için sarf edenlerin durumu ise bir tepe üzerindeki bahçenin haline benzer. Kuvvetli bir sağanak düşünce meyvelerini iki kat verir. Bol yağmur isabet etmezse de çisinti vardır. Allah, yaptıklarınızı görmektedir.

266. Sizden biriniz arzu eder mi ki, hurma ve üzüm ağaçlarıyla dolu, altından ırmaklar akan ve içinde her çeşit meyveden bulunan bir bahçesi olsun da, kendisi ihtiyarlamış, çocukları da güçsüz kalmışken, bahçesi ateşli bir kasırga ile yanıversin. Düşünesiniz diye Allah, size ayetlerini böyle açıklar.

267. Ey iman edenler! Gerek kazandıklarınızın ve gerekse yerden sizin için çıkardıklarımızın iyilerinden bağışta bulunun. Göz yummadan alıcısı olmayacağınız kötü şeyleri vermeye kalkışmayın. Bilin ki Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayan ve hamt edilmeye layık olandır.

268. Şeytan sizi fakirlikle korkutur ve size cimriliği telkin eder. Allah ise, size mağfiretini ve bolluk vadediyor. Allah her şeyi kuşatandır ve her şeyi bilendir.

269. O, hikmeti dilediği kimseye verir. Hikmet verilen kimseye pek çok hayır da verilmiştir. Akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp düşünmez.

270. Yaptığınız her harcamayı ve adadığınız her adağı muhakkak Allah bilir. O gün zalimler için hiç bir yardımcı yoktur.

271. Eğer sadakaları açık olarak verirseniz o, ne güzeldir. Şayet onu gizleyip de fakirlere verirseniz, o da sizin için (daha) hayırlıdır. (Allah bununla) günahlarınızı örtüp, bağışlar. Allah, yaptıklarınızdan tamamıyla haberdardır.

272. (Ey Muhammed!) Onları hidayete erdirmek senin üzerine (bir sorumluluk) değildir. Fakat Allah, dilediği kimseyi hidayete erdirir. İyilik olarak her ne verirseniz, o kendiniz içindir. Zaten siz, yalnız Allah'ın rızasını/vechini

kazanmak için verirsiniz. İyilik olarak ne verirseniz (bunun karşılığı) size eksiksizce ödenecektir. Ve siz, haksızlığa uğratılmazsınız.

273. (Sadakalar) Allah yolunda mahsur kalmış, kazanç için yeryüzünde dolaşamayan, çekingenliklerinden dolayı bilmeyenlerin onları zengin zannettikleri, senin de simalarından tanıdığın ısrarlı bir şekilde insanlardan istemeyen fakirler içindir. Hayır olarak ne harcarsanız, şüphesiz Allah onu hakkıyla bilir.

274. Gece ve gündüz, gizli ve açık olarak mallarından verenler, işte onlar için Rableri katında mükâfatlar vardır! Onlara korku yoktur, mahzun da olmayacaklardır.

275. Faiz yiyenler, ancak şeytanın çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Bu, onların, «Alışveriş de faiz gibidir» demelerinden dolayıdır. Oysa Allah, alışverişi helâl, faizi haram kılmıştır. Bundan böyle kime Rabbinden bir öğüt gelir de (o öğüte uyarak) faizden vazgeçerse, artık önceden aldığı onun olur. Durumu da Allah'a kalmıştır. (Allah, onu affeder.) Kim tekrar (faize) dönerse, işte onlar cehennemliklerdir. Orada ebedî kalacaklardır.

276. Allah, faizi yok eder, sadakaları ise bereketlendirir. Allah, hiçbir günahkâr kâfiri sevmez.

277. Şüphesiz iman edenler, salih amel işleyenler, namazı dosdoğru kılanlar ve zekâtı verenler için Rableri katında mükâfatları vardır. Onlara korku yoktur. Onlar, mahzun da olmayacaklardır.

278. Ey iman edenler! Eğer gerçekten Mümin iseniz, Allah'tan korkun ve faizden geri kalanı bırakın.

279. Eğer böyle yapmazsanız, bunun Allah'a ve elçisine karşı açılmış bir savaş olduğunu bilin. Şayet tevbe ederseniz, ana paranız sizindir. (Böylece) zulmetmemiş ve de zulme uğramamış olursunuz.

280. Eğer (borçlu) darda ise eli genişleyinceye kadar ona mühlet verin. Sadaka olarak bağışlamanız, bilirseniz sizin için daha hayırlıdır.

281. Allah'a döndürüleceğiniz ve sonra zulme uğramadan herkesin kazancının kendisine eksiksiz verileceği günden korkunuz.

282. Ey iman edenler! Belirli bir süreye kadar borçlandığınız zaman onu yazın. Aranızda bir kâtip doğru olarak yazsın. Kâtip, Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. (Katibe) borçlu olan yazdırsın. Rabbi olan Allah'tan korksun da ondan hiçbir şeyi eksiltmesin. Eğer borçlu cahil/sefih veya zayıf ya da bizzat kendisi yazdırmaya gücü yetmezse, velisi (onu) dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden iki de şahit bulundurun. Eğer iki erkek

yoksa, razı olacağınız şahitlerden, bir erkek ve biri unuttuğu zaman diğerinin ona hatırlatması için iki kadın şahitler çağrıldıklarında (şahitlik etmekten) kaçınmasınlar. Küçük olsun, büyük olsun borcu süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah katında daha adaletli, şahitlik için daha sağlam, şüpheye düşmemeniz için de en isabetli olandır. Ancak aranızda yaptığınız alışverişin peşin bir ticaret olması halinde onu yazmamanızın bir günahı yoktur. Alışveriş yaptığınız zaman da şahit tutun. Yazana da şahide de zarar verilmesin. Eğer bir zarar verirseniz bu şüphesiz, sizin hak yoldan çıkmanız demektir. Allah'tan korkun. Allah (bunları) size öğretmektedir. Allah her şeyi bilendir.

283. Eğer yolculukta iseniz bir kâtip de bulamazsanız, (borca karşılık) alınmış rehinler yeterlidir. Eğer birbirinize güvenirseniz, kendisine güvenilen kimse emanetini ödesin. Şahitliği gizlemeyin; kim onu gizlerse, o mutlaka kalben günahkârdır. Allah, yapmakta olduklarınızı bilendir.

284. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. İçinizdekini açıklasanız da gizleseniz de Allah, onunla sizi hesaba çeker. Sonra da dilediği kimseyi bağışlar, dilediği kimseyi de azaba uğratır. Allah'ın her şeye gücü yeter.

285. Peygamber, Rabbinden kendisine indirilene iman etmiştir, Müminler de! Hepsi de Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine iman etmiş ve Allah'ın peygamberlerinden hiçbirini (diğerinden) ayırmayız. İşittik ve itaat ettik, demişlerdir. Rabbimiz! Bağışlamanı dileriz, dönüş sanadır.

286. Allah, hiç kimseye gücünün üstünde bir şey (sorumluluk) yüklemez. (Herkesin) kazandığı (iyilik) lehine ve işlediği (kötülük) ise aleyhinedir! Rabbimiz, eğer unuttuk veya hata yaptıysak bizi hesaba çekme. Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır bir görev yükleme. Rabbimiz! Gücümüzün yetmeyeceğini bize taşıtma. Bizi affet, bizi bağışla ve bize merhamet et. Sen bizim mevlâmızsın. Kâfir topluma karşı bize yardım et.

ÂL-İ İMRÂN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Elif, Lâm, Mîm[1]

2. Allah, kendisinden başka (ibadet edilmeye layık) hak ilah olmayan, her zaman diri, ölümsüz, bütün varlıkların tek yöneteni ve gözeteni olan tek hak ilahtır.

3. O, sana kitabı hak ve önceki kitapları tasdik edici olarak indirdi. Tevrat ile İncil'i de indirmişti.

4. Daha önce, insanlar için yol gösterici ve hakkı batıldan ayıran/Furkan'ı da indirmişti. Allah'ın ayetlerini inkâr edenlere, şiddetli bir azap vardır. Allah çok güçlüdür, intikam sahibidir.

5. Allah'a yer ve gökte olanlardan hiçbir şey gizli kalmaz.

6. Ana rahminde size dilediği gibi şekil veren O'dur. Kendinden başka (ibadete layık hak) ilah olmayan, Aziz ve Hakim olan O'dur.

7. Sana kitabı indiren O'dur. Onun bir kısmı, muhkem ki bunlar kitabın özüdür. Bir kısmı da müteşabih ayetlerdir. Kalplerinde eğrilik olanlar, fitne çıkarmak ve (kendilerine göre) onun tevilini yapmak için onun müteşabih olanlarına uyarlar. Oysa, onun tevilini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise «Biz, ona iman ettik, onun hepsi Rabbimizin katındandır.» derler. Temiz akıl sahiplerinden başkası düşünmez.

8. Rabbimiz! Bizi doğru yola ilettikten sonra, kalplerimizi eğriltme. Bize katından rahmet bahşet! Şüphesiz sen, bol bol bahşedensin.

9. Rabbimiz! Hakkında şüphe olmayan günde bütün insanları mutlaka toplayacak olan şüphesiz sensin. Şüphesiz ki Allah sözünden asla dönmez.

10. Şüphesiz kâfir olanlara ne malları ve ne de çocukları Allah'ın (azabına) karşılık hiçbir fayda sağlamaz. İşte bunlar, ateşin yakıtı olanlardır.

11. Tıpkı Firavun Hanedanı ve onlardan öncekilerin durumu gibi ayetlerimizi yalanladılar da Allah da onları günahları sebebiyle cezalandırdı. Allah, cezası çok çetin olandır.

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

12. (Rasûlüm) Kâfirlere de ki: Yakında yenilgiye uğrayacak ve toplanıp Cehennem'e sürüleceksiniz. Orası ne kötü yerleşme yeridir.

13. (Bedir'de) Karşı karşıya gelen iki toplulukta, sizin için bir ayet vardır. Bunlardan biri Allah yolunda savaşıyordu, diğeri ise kâfir idi. Gözleriyle onların kendilerinin iki misli olduklarını görüyorlardı. Allah, dilediğini yardımıyla güçlendirir. Bunda, basiret sahipleri için gerçekten ibret vardır.

14. Nefsî arzulardan olan, kadınlara, evlatlara, öbek öbek yığılmış altın ve gümüşe, güzel cins atlara, davarlara ve ekinlere karşı aşırı sevgi insanlara çekici ve hoş gösterildi. Oysa bunlar, (fani olan) dünya hayatının nimetleridir. Asıl varılacak güzel yer Allah katındadır.

15. De ki: Size, bundan daha hayırlı olanı haber vereyim mi? Allah'tan korkan/günahlardan sakınanlara, altından nehirler akan ebedi kalacakları Cennetler vardır. Tertemiz eşler ve Allah'ın rızası vardır. Allah, kullarını hakkıyla görendir.

16. Onlar: «Rabbimiz! Biz, kesin olarak iman ettik. Bizim günahlarımızı bağışla ve bizi ateşin azabından koru!» derler.

17. (Onlar): Sabredenler, sadık olanlar, gönülden boyun eğip itaat edenler, sadaka verenler ve seher vakitlerinde bağışlanma dileyenlerdir.

18. Allah şahittir ki kendisinden başka (ibadet edilmeye layık hak) bir ilah yoktur. Melekler ve adaleti ayakta tutan ilim sahipleri de (buna şahittir.) O'ndan başka (hak) ilah yoktur. O, Aziz'dir, Hakim'dir.

19. Şüphesiz, Allah katında din İslam'dır. Kendilerine kitap verilenler, kendilerine ilim geldikten sonra, sadece aralarındaki haset ve kıskançlık yüzünden ihtilafa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkâr ederse şüphesiz Allah, hesabı çok çabuk görendir.

20. Seninle tartışmaya girişirlerse de ki: «Ben, bana tabi olanlarla birlikte yüzümü Allah'a teslim ettim.» Kendilerine kitap verilenlere ve ümmilere de de ki: «Siz de teslim oldunuz mu?» Eğer teslim oldularsa doğru yolu bulmuşlar demektir. Eğer yüz çevirirlerse, sana düşen yalnızca tebliğdir. Allah kullarını görmektedir.

21. Allah'ın ayetlerini inkâr edenlere, peygamberleri haksız yere öldürenlere, insanlardan adaleti emredenleri öldürenlere, işte onlara acıklı bir azap müjdesi ver.

22. Bunlar, dünya ve ahirette amelleri boşa çıkanlardır. Bunların bir yardımcısı da yoktur.

23. Kendilerine kitaptan bir pay verilenleri görmedin mi? Aralarında hüküm vermesi için Allah'ın kitabına çağırılıyorlar da sonra onlardan bir kısmı yüz çevirerek dönüp gidiyor.

24. Bu, (haktan yüz çeviriş) onların: «Sayılı günlerden başka bize, asla ateş

dokunmayacak» demeleri yüzündendir. Ve uydura geldikleri yalanlar, dinlerinde kendilerini aldatmıştır.

25. Hakkında şüphe olmayan günde, onları bir araya topladığımız ve her nefse yaptığının karşılığının tam verilip asla haksızlığa uğratılmadığı o zaman, halleri nasıl olacak?

26. De ki: Ey hakimiyetin yegane maliki Allah'ım! Mülkü dilediğine verirsin, dilediğinden de mülkü çekip alırsın, dilediğini yükseltir/aziz kılarsın, dilediğini de alçaltır/zelil edersin. Bütün hayır senin elindedir, şüphesiz senin her şeye gücün yeter.

27. Geceyi gündüze geçirir, gündüzü de geceye sokarsın. Diriyi ölüden çıkarır, ölüyü de diriden çıkarırsın. Dilediğine de hesapsız rızık verirsin.

28. Müminler, Müminleri bırakıp kâfirleri veli/dost edinmesinler. Kim böyle yaparsa Allah ile ilişiğini kesmiş olur. Ancak onlardan (gelebilecek tehlikeden) korunmanız başkadır. Allah, asıl sizi kendisi hakkında korkutup uyarmaktadır. Dönüş Allah'adır.

29. De ki: İçinizdekini gizleseniz de açıklasanız da onu Allah bilir. Göklerde ve yerde olan her şeyi bilir. Allah'ın her şeye de gücü yeter.

30. Herkes, yaptığı bütün iyilikleri de kötülükleri de karşısında bulacağı o gün isteyecek ki, kötülükleri ile kendi arasında uzun bir mesafe bulunsun. Allah, asıl sizi kendisi hakkında korkutup uyarmaktadır. Allah kullarına karşı da çok merhametlidir.

31. De ki: Allah'ı seviyorsanız, bana tabi olun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

32. De ki: Allah'a ve Rasûlüne itaat edin! Eğer yüz çevirirlerse, şüphesiz Allah, kâfirleri sevmez.

33. Allah; Âdem'i, Nûh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini toplumlar üzerine seçkin kıldı.

34. Bunlar birbirlerinin soylarından gelen bir nesildir. Allah, hakkıyla işiten ve hakkıyla bilendir.

35. Hani İmran'ın karısı: «Rabbim karnımda olanı sadece sana hizmet etmek üzere adadım, benden bunu kabul buyur. Şüphesiz sen, hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin.» demişti.

36. Onu doğurunca da: «Rabbim! Ben, kız doğurdum. (Hâlbuki Allah, neyi doğuracağını en iyi bilendir) Erkek, kız gibi değildir. Adını Meryem koydum, O'nu da, onun soyunu da kovulmuş şeytandan sana sığındırıyorum.» dedi.

37. Rabbi, onu güzel bir kabul ile kabul etti ve onu güzel bir şekilde yetiştirdi. Zekeriya'yı da ona bakmakla görevlendirdi. Zekeriya ne zaman yanına, onun bulunduğu ibadet mahalline girse, O'nun yanında bir yiyecek bulurdu: Meryem, bu sana nereden geldi? dediğinde, o şöyle cevap verirdi: Bu, Allah katından! Doğrusu Allah, dilediği kimseye hesapsız rızık bağışlar.

38. Zekeriya orada Rabbine dua etti: «Rabbim! Bana katından tertemiz bir soy ver! Sen duayı en iyi bir şekilde işitensin.» dedi.

39. (Zekeriya) mabedde namaz kılarken melekler ona: «Allah sana, Allah'tan bir kelimeyi (İsâ'yı) doğrulayıcı, efendi, nefsine hâkim ve salihlerden bir peygamber olarak Yahya'yı müjdeler!» diye seslendiler.

40. «Rabbim! Ben iyice yaşlanmış, karım da kısır iken nasıl benim bir oğlum olacak?» dedi. Allah: «Öyle de olsa, Allah dilediğini yapar!» buyurdu.

41. Zekeriyya: «Ey Rabbim! Bana bir işaret göster» diye niyaz etti. Allah da: «Senin delilin, üç gün insanlarla işaretle anlaşmak dışında hiç konuşmamandır. Rabbini çokça zikret ve akşam, sabah tesbih et!» buyurdu.

42. Hani bir zamanlar da melekler şöyle demişlerdi: «Ey Meryem! Allah seni seçip tertemiz yarattı ve seni dünya kadınlarına üstün kıldı.»

43. «Ey Meryem! Rabbine gönülden boyun eğ, secde et, rükû edenlerle birlikte rükû et!»

44. (Ey Peygamber!) Bunlar, sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Meryem'e hangisi kefil olacak diye kalemlerini atarlarken (kura çekerlerken) sen yanlarında değildin, konuyu tartışırlarken de yanlarında değildin.

45. Melekler demişti ki: Ey Meryem! Allah sana adı Mesih Meryem oğlu İsâ olan, dünya ve ahirette itibarlı ve öncülerden/mukarrebinden olacak kendisinden bir kelimeyi (İsâ'yı) müjdeliyor.

46. O, insanlarla beşikte iken de yetişkin iken de konuşacaktır ve o, salihlerden biridir.

47. Meryem, şöyle dedi: «Rabbim! Bana bir beşer dokunmamışken nasıl çocuğum olabilir?» (Melek şöyle cevap verdi:) «İşte böyle! Allah neyi dilerse yaratır. Bir işin olmasını isterse ona «ol» der ve o da hemen oluverir.»

48. O'na kitabı, hikmeti, Tevrat ve İncil'i öğretecektir.

49. Ben size Rabbinizden bir ayet ile geldim. Ben size, çamurdan kuş şeklinde bir şey yapıp ona üfleyeceğim. Allah'ın izniyle, o hemen kuş oluverecektir. Allah'ın izniyle kör ve (cildi) alacalı olan (hastaları) iyileştirir ve ölüleri diriltirim. Yediklerinizi ve evlerinizde sakladıklarınızı da size haber vereceğim. Eğer Müminler iseniz bunda sizin için bir delil vardır.

50. Benden önce gelen Tevrat'ı tasdik etmekle beraber size haram edilen şeylerin bir kısmını helal kılmak üzere, Rabbinizden size bir ayet getirdim. Allah'tan korkun ve bana itaat edin!

51. Şüphesiz Allah, benim de Rabbim sizin de Rabbinizdir. O'na ibadet edin! Doğru yol budur.

52. İsâ, onların küfrünü hissedince: «Allah uğrunda bana yardımcı olacak kim vardır?» dedi. Havariler de şöyle cevap verdiler: «Biz Allah'ın yardımcılarıyız, Allah'a iman ettik, O'na teslim olduğumuza da şahit ol!»

53. Rabbimiz, indirdiğine iman ettik, peygambere tabi olduk, bizi şahit olanlarla beraber yaz!

54. (İsrailoğulları) tuzak kurdular (ve buna karşılık) Allah da bir tuzak kurdu. Allah, düzen/tuzak kurucuların en hayırlısıdır.

55. Allah, İsâ'ya şöyle buyurmuştu: «Ey İsâ! Seni vefat ettireceğim ve seni kendime yükselteceğim. Kâfirlerden seni tertemiz kurtaracağım. Sana tabi olanları kıyamet gününe kadar inkâr edenlerin/kâfirlerin üstünde tutacağım. Sonra bana döneceksiniz. Sizin aranızda, hakkında ihtilaf ettiğiniz konularda hüküm vereceğim.»

56. O kâfir olanlara gelince, ben onları dünyada da ahirette de en şiddetli bir azaba çarptıracağım ve onların hiçbir yardımcıları da olmayacak.

57. İman eden ve salih amel işleyenlere ise eksiksiz mükâfatlarını verecektir. Allah, zalimleri sevmez.

58. (Ey Muhammed!) Bunlar sana okuduğumuz ayetlerden ve hikmet dolu Zikir'dendir.

59. Allah katında (yaratılış olarak) İsâ'nın örneği, Âdem'in örneği gibidir. Kendisini topraktan yaratıp sonra ona «Ol!» dedi ve oluverdi.

60. Bu gerçek senin Rabbindendir. O halde sakın şüphe edenlerden olma!

61. Sana ilim geldikten sonra, bu hususta seninle kim tartışacak olursa, de ki: «Gelin, oğullarımızı, oğullarınızı, kadınlarımızı, kadınlarınızı, kendilerimizi ve kendilerinizi çağıralım. Sonra da dua ederek Allah'ın lanetinin yalancılara olmasını dileyelim.»

62. Şüphesiz bu anlatılanlar gerçek olan kıssalardır. Allah'tan başka (ibadete layık hak) ilah yoktur. Allah, elbette Aziz'dir, Hakim'dir.

63. Eğer yüz çevirirlerse şüphesiz Allah, bozguncuları hakkıyla bilendir.

64. De ki: «Ey kitap ehli! Bizimle sizin aranızda ortak bir söze gelin: Yalnız Allah'a

ibadet edelim. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım. Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilâh edinmesin.» Eğer onlar yine yüz çeviririlerse, deyin ki: «Şahit olun, biz Müslümanlarız.»

65. Ey Ehl-i kitap! İbrahim hakkında niçin tartışıyorsunuz? Tevrat da İncil de şüphesiz ondan sonra indirilmiştir. Akıl etmiyor musunuz?

66. İşte siz böyle kimselersiniz. İlminiz olan şey hakkında tartışıyorsunuz. Ya ilminiz olmayan şey (İbrahim) hakkında neden tartışırsınız? Oysa Allah bilir, sizler bilmezsiniz.

67. İbrahim bir Yahudi değildi, bir Hıristiyan da değildi. Fakat, hanif (şirkten uzak) bir Müslümandı. Müşriklerden de değildi.

68. Doğrusu İbrahim'e en yakın olanlar; ona tabi olanlar ve bu peygambere (Muhammed'e) iman edenlerdir. Allah, Müminlerin velisidir.

69. Kitap ehlinden bir kısmı sizi saptırmak isterler. Fakat yalnızca kendilerini yoldan çıkarırlar da bunun farkına varmazlar.

70. Ey Ehl-i kitap! (Gerçeğe) şahit olduğunuz halde, niçin Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorsunuz?

71. Ey Ehl-i kitap! Niçin hakla batılı karıştırıyor ve bile bile hakkı gizliyorsunuz?

72. Kitap ehlinden bir topluluk: «İman edenlere indirilene günün başında (sabahleyin) iman edin, sonunda (akşamleyin) inkâr edin, belki (dinlerinden) dönerler.» dedi.

73. «Sizin dininize uyanlardan başkasına inanmayın» derler. Ey Rasûlüm! De ki: «Doğru yol, Allah'ın yoludur.» Yine onlar şöyle derler: «(Müslümanlardan) Birine, size verilen ilmi (öğretirseniz onlar bu ilmi öğrenir de) ve (sonra) bunu Rabbinizin huzurunda aleyhinize delil olarak (kullanırlar)»De ki: Nimet ve lütuf Allah'ın elindedir. Onu dilediğine verir. Allah, ihsanı bol olan, her şeyi bilendir.

74. O, rahmetini dilediğine has kılar. Allah, büyük lütuf sahibidir.

75. Kitap ehlinden öylesi vardır ki, ona yüklerle mal emanet etsen, onu sana (eksiksiz) iade eder. Fakat onlardan öylesi de vardır ki, ona bir dinar emanet etsen, tepesine dikilip durmadıkça onu sana iade etmez. Bu da onların, «Ümmîlere karşı (yaptıklarımızdan) bize vebal yoktur» demelerinden dolayıdır. Onlar, bile bile Allah'a karşı yalan söylerler.

76. Hayır! (Gerçek, onların dediği değil.) Kim sözünü yerine getirir ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsa, şüphesiz Allah da sakınanları sever.

77. Allah'a verdikleri sözü ve ettikleri yeminlerini az bir pahaya değiştirenlere gelince, onların ahirette bir nasibi olmayacaktır. Allah, kıyamet gününde onlarla

konuşmayacak, onlara bakmayacak ve onları temize çıkarmayacaktır. Onlar için acı bir azap vardır.

78. Onların bir kısmı, kitaptan olmadığı halde, sizin kitaptan zannetmeniz için (kitaba bakarak) dillerini eğip bükerler. O, Allah katından olmadığı halde: «Allah katındandır» derler. Bile bile Allah hakkında yalan söylerler.

79. Allah'ın, kendisine kitabı, hükmü ve peygamberliği verdiği bir insana (peygambere), «Allah'ı bırakıp bana ibadet edin» demek yaraşmaz. Lakin (her peygamber), «Öğrettiğiniz ve okuduğunuz kitap gereğince Rabbanî insanlar olunuz» der

80. O, size melekleri ve peygamberleri rabler edinmenizi emretmez. Size, Müslüman olduktan sonra hiç kâfir olmayı emreder mi?

81. Hani, Allah tüm peygamberlerden; «Size vereceğim her kitap ve hikmetten sonra, elinizdekini doğrulayan bir peygamber geldiğinde, ona mutlaka iman edecek ve ona mutlaka yardım edeceksiniz.» diye söz almıştı. Onlara: «Bunu kabul ettiniz mi? Verdiğim bu ağır görevi üstlendiniz mi?» demişti. Onlar da: «Kabul ettik» diye cevap verdiler. Bunun üzerine Allah da: «Şahit olun! Ben de sizinle birlikte şahitlik edenlerdenim» buyurmuştu.

82. Artık kim bundan sonra yüz çevirirse, işte onlar fasıkların ta kendileridir.

83. Allah'ın dininden başka bir din mi arzu ediyorlar? Oysa, göklerde ve yerde olanların hepsi isteyerek ve isyemeyerek O'na teslim olmuştur. Ve O'na döndürüleceklerdir.

84. Deyin ki: «Biz Allah'a, bize indirilene (Kur'an'a), İbrahim, İsmail, İshak, Ya'kûb ve torunlarına indirilene, Mûsâ ve İsâ'ya verilen (Tevrat ve İncil) ile bütün diğer peygamberlere Rablerinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz. Biz Allah'a teslim olanlarız.»

85. Kim İslam'dan başka bir din ararsa, (bu) ondan asla kabul edilmeyecektir. O, ahirette de hüsrana uğrayanlardandır.

86. İman edip, peygamberin hak olduğuna şehadet ettikten ve kendilerine açık belgeler geldikten sonra kâfir olan bir topluluğa Allah nasıl hidayet eder? Allah zalim topluma hidayet etmez.

87. İşte onların cezası, Allah'ın meleklerin ve bütün insanların lanetinin üzerlerine olmasıdır.

88. Orada ebedi kalacaklar. Azap, onlardan hafifletilmez ve onlara mühlet de verilmez.

89. Ancak, bu hatalarından sonra tevbe edip, hallerini düzeltenler müstesnadır. Muhakkak ki Allah, çokça affedendir, çokça merhamet edendir.

90. İman ettikten sonra kâfir olup küfürlerini arttıranların tevbeleri asla kabul edilmeyecektir. Onlar sapıkların ta kendileridir.

91. Şüphesiz, kâfir olup bu halde kâfir olarak ölenlerin hiçbirinden, yeryüzünü dolduracak kadar altın fidye verse dahi asla kabul edilmeyecektir. İşte acıklı azap bunlar içindir. Onlar için hiçbir yardımcı da yoktur.

92. Sevdiğiniz şeylerden infak etmedikçe iyiliğe asla erişemezsiniz. Her ne harcarsanız Allah onu hakkıyla bilir.

93. Tevrat indirilmeden önce, İsrail'in (Ya'kûb'un) kendisine haram kıldığı dışında, yiyeceklerin hepsi İsrailoğulları'na helâl idi. De ki: «Eğer doğru söyleyenler iseniz, haydi Tevrat'ı getirip okuyun.››

94. Artık bundan sonra Allah'a karşı kim yalan uydurursa, işte onlar zalimlerin ta kendileridir.

95. De ki: Allah doğru söylemiştir. Öyleyse, hanif olan İbrahim'in yoluna uyun! O, müşriklerden değildi.

96. İnsanlar için (mabed olarak) kurulan ilk ev şüphesiz Mekke'deki mübarek ve âlemlere hidayet kaynağı olan (Kâbe) dir.

97. Orada apaçık deliller, Makam-ı İbrahim vardır. Kim oraya girerse güven içinde olur. Yoluna güç yetirebilenlerin (Kâbe'yi) haccetmesi, Allah'ın insanlar üzerine (yüklediği) hakkıdır. Kim inkâr ederse (bu hakkı tanımazsa), şüphesiz Allah bütün âlemlerden müstağnidir.

98. De ki: Ey Ehl-i Kitap! Allah, yaptıklarınızı görüp dururken Allah'ın ayetlerini niçin inkâr ediyorsunuz?

99. De ki: Ey Ehl-i kitap! (Gerçeği) görüp bildiğiniz halde niçin Allah'ın yolunu eğri göstermeye yeltenerek Müminleri Allah yolundan çevirmeye kalkışıyorsunuz? Allah yaptıklarınızdan gâfil değildir.

100. Ey iman edenler! Eğer kitap verilenlerden bir gruba itaat edecek olursanız, sizi iman ettikten sonra kâfirler olarak döndürürler.

101. Size Allah'ın ayetleri okunur dururken, üstelik Allah'ın peygamberi de aranızda bulunurken nasıl olurda inkâra saparsınız? Her kim Allah'a bağlanırsa kesinlikle doğru yola iletilmiştir.

102. Ey iman edenler! Allah'tan gerektiği gibi sakının ve yalnızca Müslümanlar olarak can verin.

103. Topluca Allah'ın ipine sımsıkı sarılın ve ayrılığa düşmeyin! Allah'ın üzerinizdeki nimetini düşünün. Hani siz düşman idiniz de O, kalplerinizi

birleştirdi. O'nun bu nimeti ile kardeşler oldunuz. Siz, bir ateş çukurunun kenarında idiniz de sizi oradan kurtardı. Doğru yola çıkasınız diye, Allah size ayetlerini işte böyle açıklıyor.

104. Sizden hayra davet eden, iyiliği emredip, kötülükten uzaklaştıran bir ümmet bulunsun. İşte kurtuluşa erenler onlardır.

105. Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın. İşte onlar için büyük bir azap vardır.

106. Bir takım yüzlerin parladığı ve bir takım yüzlerin de karardığı o günde yüzleri kararanlara: İmanınızdan sonra kâfir mi oldunuz? Öyleyse, kâfir olduğunuz için tadın azabı (denir).

107. Yüzleri ağaranlar ise Allah'ın rahmeti içindedirler. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

108. İşte bunlar Allah'ın, sana hak olarak okuduğumuz ayetleridir. Allah, âlemlerdeki hiçbir kimseye zulmetmek istemez.

109. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Bütün işler ancak Allah'a döndürülür.

110. Siz, insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten men eder ve Allah'a iman edersiniz. Kitap ehli de iman etseydi elbette kendileri için hayırlı olurdu. Onlardan iman edenler de var. Ama pek çoğu fasık kimselerdir.

111. Onlar size eziyetten başka bir zarar veremezler. Eğer sizinle savaşmaya kalkışsalar, size arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra onlara yardım da edilmez.

112. Onlar (Yahudiler) nerede bulunsalar, Allah'ın ipine (ahdine) ve insanların ipine (emanına) sığınanlar müstesna, onlara alçaklık damgası vurulmuştur. Allah'tan bir gazaba uğramışlardır ve onlara miskinlik damgası vurulmuştur. Çünkü onlar, Allah'ın ayetlerinin inkâr ediyorlar ve haksız yere peygamberlerini öldürüyorlardı. Bu da, onların isyan etmiş ve haddi aşmış bulunmalarındandır.

113. Ehl-i kitabın hepsi bir değildir. Onlardan; geceleri Allah'ın ayetlerini okuyup duran, secdeye kapanan bir topluluk vardır.

114. Onlar, Allah'a ve ahiret gününe iman ederler. İyiliği emreder, kötülükten men eder, hayır işlerinde birbirleriyle yarışırlar. İşte onlar salihlerdendir.

115. Yaptıkları hiçbir iyilik inkâr edilmeyecektir. Allah muttakileri çok iyi bilmektedir.

116. Kâfirlerin ne malları ne evlatları Allah'a karşı bir fayda sağlamayacaktır. İşte onlar ateş ehlidirler. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

117. Onların, bu dünya hayatında yapmakta oldukları harcamaların durumu, kendilerine zulmetmiş olan bir kavmin ekinlerini vurup da mahveden kavurucu

bir rüzgârın durumu gibidir. Allah onlara zulmetmiş değildir, aksine onlar kendi kendilerine zulmetmişlerdir.

118. Ey iman edenler! Sizden olmayanı sırdaş edinmeyin. Zira onlar size ellerinden gelen her türlü kötülüğü yaparlar, size sıkıntı verecek şeyleri arzu ederler. Öfkeleri ağızlarından taşmaktadır. İçlerinde gizledikleri (nefret) ise daha da büyüktür. Eğer düşünüp anlıyorsanız size ayetleri açıkladık.

119. İşte siz öyle kimselersiniz ki, onları seversiniz; onlar ise bütün kitaplara iman ettiğiniz halde sizi sevmezler. Onlar sizinle karşılaştıkları zaman «iman ettik» derler. Ama kendi başlarına kaldıklarında, size karşı kinlerinden dolayı parmaklarının uçlarını ısırırlar. De ki: Öfkenizden ölün! Şüphesiz ki Allah, sinelerde olanı hakkıyla bilir.

120. Size bir iyilik dokunursa, bu onları üzer. Başınıza bir kötülük gelse, ona sevinirler. Eğer siz sabırlı olur, Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız, onların hileleri size hiçbir zarar vermez. Çünkü Allah, onların yaptıklarını tam olarak kuşatmıştır.

121. Hani sen Müminleri (Uhud'da) savaş mevzilerine yerleştirmek için, sabah erken ailenden (evinden) ayrılmıştın. Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

122. Hani sizden iki topluluk çözülüp dağılmaya yüz tutmuş idi; oysa Allah onların velisi idi. İman edenler yalnız Allah'a tevekkül etsinler.

123. Andolsun, siz son derece güçsüz iken Allah size Bedir'de yardım etmişti. O halde Allah'a karşı gelmekten sakının ki şükretmiş olasınız.

124. Hani sen Müminlere: «Rabbinizin, indirilmiş üç bin melek ile yardım etmesi size yetmez mi?» diyordun.

125. Evet! Sabrettiğiniz ve Allah'a karşı gelmekten sakındığınız takdirde onlar ansızın üzerinize gelseler bile Rabbiniz nişanlı beş bin melekle size yardım eder.

126. Allah, bu yardımı size sadece müjde olması ve kalplerinizin bununla yatışması için yaptı. Zafer, ancak Aziz ve Hakim olan Allah katındandır.

127. Bir de Allah, bu (yardımı) kâfirlerden bir kısmını helâk etsin ya da perişan etsin de ümitsiz olarak dönüp gitsinler diye yaptı.

128. Bu işte senin yapacağın bir şey yoktur. Allah, ya tevbelerini kabul edip onları affeder ya da zalim olduklarından dolayı onlara azap eder.

129. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır! O, dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allah, çok bağışlayan ve merhamet edendir.

130. Ey iman edenler! Kat kat arttırılmış olarak faiz yemeyin. Allah'a karşı gelmekten sakının ki, kurtuluşa eresiniz.

131. Kâfirler için hazırlanmış ateşten kendinizi koruyun.

132. Allah'a ve Rasûl'e itaat edin ki, merhamete erdirilesiniz.

133. Rabbinizin mağfiretine ve takva sahipleri için hazırlanmış, eni gökler ve yer kadar olan cennete koşuşun!

134. Muttakiler, bollukta ve darlıkta Allah yolunda harcayanlar, öfkelerini yenenler, insanları affedenlerdir. Allah, iyilik edenleri sever.

135. Yine onlar, bir günah işlediklerinde veya nefislerine zulmettiklerinde Allah'ı zikredip günahları için mağfiret dilerler. Allah'tan başka günahları kim bağışlar? Onlar, yaptıklarında bile bile ısrar etmezler.

136. İşte onların mükâfatı Rableri tarafından bağışlanma ve içinden ırmaklar akan Cennetler'dir ki, orada ebedî kalacaklardır. Böyle amel edenlerin mükâfatı pek de güzeldir!

137. Sizden önce nice (milletler hakkında) ilahi kanunlar gelip geçmiştir. Onun için yeryüzünde gezin de (Allah'ın ayetlerini) yalancıların sonunun ne olduğuna bir bakın!

138. Bu (Kur'an), insanlar için bir açıklama, Takvâ sahipleri için bir hidayet ve öğüttür.

139. Gevşemeyin, hüzünlenmeyin. Eğer (gerçekten) iman etmiş kimseler iseniz üstün olan sizlersiniz.

140. Eğer siz (Uhud'da) bir yara aldıysanız, şüphesiz o topluluk da (Müşrikler de Bedir'de) benzeri bir yara almıştı. İşte (iyi veya kötü) günleri insanlar arasında (böyle) döndürür dururuz. (Bazen bir topluma iyi ya da kötü günler gösteririz, bazen öbürüne.) Allah, sizden iman edenleri ayırt etmek, sizden şahitler edinmek için böyle yapar. Allah, zalimleri sevmez.

141. Bir de Allah, iman edenleri arındırmak ve kâfirleri helak etmek için böyle yapar.

142. Yoksa siz; Allah, içinizden cihad edenleri (sınayıp) ayırt etmeden ve yine sabredenleri (sınayıp) ayırt etmeden Cennet'e gireceğinizi mi sandınız?

143. Andolsun, siz ölümle karşılaşmadan (Uhut'tan) önce (şehitliği) ölümü temenni ediyordunuz. İşte onu gördünüz, ama bakıp duruyorsunuz.

144. Muhammed, ancak bir peygamberdir. Ondan önce de peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür veya öldürülürse gerisin geriye (eski dininize) mi döneceksiniz? Kim gerisin geriye dönerse, Allah'a hiçbir zarar veremez. Allah, şükredenleri mükâfatlandıracaktır.

145. Hiçbir kimse Allah'ın izni olmadan ölmez. Ölüm belirli bir süreye göre yazılmıştır. Kim dünya menfaatini isterse, kendisine ondan veririz. Kim de ahiret mükâfatını isterse, ona da ondan veririz. Biz şükredenleri mükâfatlandıracağız.

146. Nice peygamberler vardır ki, onunla birlikte bir çok Allah dostları savaştılar. Allah yolunda başlarına gelenlerden dolayı gevşemediler, yılmadılar, boyun eğmediler. Allah sabredenleri sever.

147. Onların sözleri ancak, «Rabbimiz! Bizim günahlarımızı ve işimizdeki taşkınlıklarımızı bağışla ve (yolunda) ayaklarımızı sabit kıl. Kâfir topluma karşı bize yardım et!» demekten ibaretti.

148. Bu yüzden Allah onlara dünya sevabını ve ahiret sevabının güzelliğini verdi. Allah ihsan sahiplerini sever.

149. Ey iman edenler! Siz eğer kâfir olanlara uyarsanız, sizi gerisin geriye (küfre) çevirirler de büsbütün hüsrana uğrarsınız.

150. Halbuki sizin mevlanız/yardımcınız Allah'tır. O, yardımcıların en hayırlısıdır.

151. Hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri Allah'a şirk koştukları için kâfirlerin kalbine korku salacağız. Onların varacağı yer ateştir. Zalimlerin varacağı yer ne kötüdür.

152. Allah, elbette size verdiği sözü tuttu. O›nun izniyle düşmanlarınızı yok etmek üzereydiniz. Fakat, Allah size arzuladıklarınızı (zaferi) gösterdikten sonra zaaf gösterdiniz, ayrılığa düştünüz ve (peygamberin) emrine itaatsizlik ettiniz. İçinizden dünyayı isteyenler de vardı, ahireti isteyenler de. Sonra imtihan etmek için onların karşısında sizi bozguna uğrattı. Artık Allah sizi affetmiştir. Çünkü Allah, Müminlere karşı çok lütufkardır.

153. Peygamber, arkanızdan sizi çağırırken siz durmadan dağa yukarı kaçıyor, hiç kimseye dönüp bakmıyordunuz. Bundan dolayı Allah, size keder üstüne keder verdi ki, (bu durumlara alışasınız ve daha sonra) elinizden gidene ve başınıza gelene üzülmeyesiniz. Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

154. Sonra o kederin ardından (Allah) üzerinize içinizden bir kısmını örtüp bürüyen bir güven, bir uyku indirdi. Bir kısmınız da kendi canlarının kaygısına düşmüştü. Allah'a karşı cahiliye zannı gibi gerçek dışı zanda bulunuyorlar: «Bu işte bizim hiçbir dahlimiz yok» diyorlardı. De ki: «Bütün iş, Allah'ındır.» Onlar sana açıklayamadıklarını içlerinde saklıyorlar ve diyorlar ki: «Bu konuda bizim elimizde bir şey olsaydı, burada öldürülmezdik.» De ki: «Evlerinizde dahi olsaydınız, üzerlerine öldürülmesi yazılmış bulunanlar mutlaka yatacakları (öldürülecekleri) yerlere çıkıp gideceklerdi. Allah, bunu göğüslerinizdekini denemek, kalplerinizdekini arındırmak için yaptı. Allah, göğüslerin özünü (kalplerde olanı) bilir.

155. İki topluluğun karşılaştığı gün, içinizden yüz çevirip kaçanları, Şeytan ancak yaptıkları bazı hatalardan dolayı yoldan kaydırmak istemişti. Ama yine de Allah onları affetti. Kuşkusuz Allah çok bağışlayandır, Halim'dir. (Hemen cezalandırmaz, mühlet verir.)

156. Ey iman edenler! Kardeşleri sefere veya savaşa çıktığında onlar hakkında: «Onlar bizim yanımızda olsalardı, ölmezlerdi ve öldürülmezlerdi» diyen kâfirler gibi olmayın. Allah, bunu onların kalplerine dayanılmaz bir üzüntü olarak koydu. Yaşatan da öldüren de Allah'tır. Allah, yaptıklarınızı görmektedir.

157. Andolsun, eğer Allah yolunda öldürülür veya ölürseniz, Allah'ın bağışlaması ve rahmeti onların topladıkları (dünyalıkları)ndan daha hayırlıdır.

158. Andolsun, ölseniz de öldürülseniz de, Allah'ın huzurunda toplanacaksınız.

159. Allah'ın rahmeti sayesinde sen onlara karşı yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın, onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi. Artık sen onları affet. Onlar için Allah'tan bağışlama dile. İş konusunda onlarla istişare et. Bir kere de karar verip azmettin mi artık Allah'a tevekkül et! (Ona dayanıp güven). Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever.

160. Allah size yardım ederse, kimse size galip gelemez. Eğer sizi yardımsız bırakırsa, ondan sonra size kim yardım edebilir? Müminler, ancak Allah'a tevekkül etsinler.

161. Bir peygamberin (ganimet malına) hıyanet etmesi olur şey değildir. Kim emanete hıyanet ederse, kıyamet günü hıyanet ettiği malı yüklenerek gelir. Sonra da hiçbir haksızlığa uğratılmaksızın herkese kazandığının karşılığı tastamam ödenir.

162. Hiç, Allah'ın rızasına uyan kimse, Allah'ın gazabına uğrayan ve varacağı yer Cehennem olan kimse gibi olur mu? O, ne kötü varılacak yerdir!

163. Onlar (insanlar) Allah'ın katında derece derecedirler. Allah, onların yaptıklarını görmektedir.

164. Andolsun Allah, Müminlere kendi içlerinden; onlara ayetlerini okuyan, onları arıtıp tertemiz yapan, onlara kitap ve hikmeti öğreten bir peygamber göndermekle büyük bir lütufta bulunmuştur. Oysa onlar, daha önce apaçık bir sapıklık içinde idiler.

165. Onların (müşriklerin) başına (Bedir'de) iki mislini getirdiğiniz bir musibet (Uhud'da) sizin başınıza geldiğinde, «Bu, nereden başımıza geldi?» dediniz, öyle mi? De ki: «O (musibet), kendinizdendir.» Şüphesiz Allah'ın gücü her şeye hakkıyla yeter.

166. İki ordunun çarpıştığı gün başınıza gelen ancak Allah'ın izniyle idi ve Müminleri ortaya çıkarmak içindi.

167. Ve münafıklık edenleri de açığa vurmak içindir. Onlara (münafıklara): «Gelin, Allah yolunda savaşın veya savunmaya geçin!» denildi de onlar; «Biz savaş olacağını bilseydik, elbette sizin peşinizden gelirdik.» dediler. Onlar o gün, imandan çok küfre yakın idiler. Ağızlarıyla kalplerinde olmayanı söylüyorlardı. Oysa Allah, içlerinde gizledikleri şeyi çok iyi bilmektedir.

168. (Onlar), kendileri oturup kaldıkları halde kardeşleri için: «Eğer bize uysalardı, öldürülmezlerdi» diyen kimselerdir. De ki: Eğer doğru söyleyenler iseniz kendinizden ölümü savın.

169. Allah yolunda öldürülenleri sakın ölüler sanma. Çünkü onlar, Rablerinin katında diridirler ve rızıklandırılırlar.

170. Onlar, Allah'ın kendilerine fazlından vermiş olduklarıyla sevinç içindedirler. Arkalarından gelip, henüz kendilerine katılmamış olanlara (şehitler için), bir korku olmayacağı ve üzülmeyecekleri müjdesini verirler.

171. Onlar Allah'tan bir nimet, bir lütuf ve Allah'ın Müminlerin ecrini boşa çıkarmayacağı müjdesinin sevinci içindedirler.

172. Onlar (Uhud'da) yaralandıktan sonra Allah'ın ve peygamberinin davetine uyan kimselerdir. Onlardan iyilik eden ve takva sahibi olanlar için büyük bir ecir vardır.

173. Onlara bazı kimseler: «İnsanlar sizinle savaşmak için toplandı; onlardan korkun!» dediklerinde bu onların imanını arttırdı ve; «Allah bize yeter, O ne güzel vekildir» diye karşılık verdiler.

174. Bundan dolayı Allah'tan bir nimet ve lütufla kendilerine hiçbir fenalık dokunmadan geri döndüler ve Allah'ın rızasına uydular. Allah, büyük lütuf sahibidir

175. O Şeytan sizi ancak kendi dostlarıyla korkutur. Onlardan korkmayın, eğer Mümin iseniz, sadece benden korkun.

176. Küfürde yarışanlar seni üzmesin. Onlar, Allah'a hiçbir şekilde zarar veremezler. Allah, onlara ahirette bir pay bırakmamak istiyor. Onlar için büyük azap vardır.

177. Şüphe yok ki iman karşılığında küfrü satın alanlar, Allah'a hiçbir zarar veremezler. Onlar için elem verici bir azap vardır.

178. Kâfirler, kendilerine vermiş olduğumuz mühletin sakın kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Biz, onların ancak günahları artsın diye ömürlerini uzatıyoruz. Onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

179. Allah iman edenleri üzerinde bulunduğunuz bu halde asla bırakacak değildir, sonunda temizi pisten ayıracaktır. Allah, size gaybı bildirecek de değildir. Fakat Allah, peygamberlerinden dilediğini seçer (gaybı ona bildirir). O halde, Allah'a ve peygamberlerine iman edin. Eğer iman eder ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız sizin için büyük bir mükâfat vardır.

180. Allah'ın kendilerine lütfundan verdiği nimetlerde cimrilik edenler, bunun, kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar, aksine bu onlar için şerdir. Cimrilik ettikleri şey kıyamet gününde boyunlarına dolanacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

181. «Allah fakirdir, biz zenginiz» diyen Yahudilerin sözünü andolsun ki, Allah duyup işitmiştir. Hem bu söylediklerini hem de haksız yere peygamberleri öldürmelerini elbette (bir tarafa) yazacağız ve «Yakıcı azabı tadın bakalım» diyeceğiz.

182. Bu, kendi ellerinizin (önceden yapıp) gönderdiklerinin karşılığıdır. Allah, kullara asla zulmedici değildir.

183. 'Allah, bize gökten inen, ateşin yiyeceği bir kurban getirmedikçe hiçbir rasûle iman etmememizi (Tevrat'ta) emretti» diyenlere de ki: Benden önce size peygamberler apaçık delillerle ve söylediğiniz (mucize) ile gelmişti. Eğer sözünüzde samimi iseniz niçin onları öldürdünüz?

184. Eğer onlar seni yalanlarlarsa, senden önce açık delilleri, hikmetli sayfaları ve aydınlatıcı kitabı getiren nice peygamberler de yalanlanmıştı.

185. Her canlı ölümü tadacaktır. Kıyamet günü yaptıklarınızın karşılığı size tastamam verilecektir. Kim Cehennem'den uzaklaştırılıp Cennet'e sokulursa, gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı metadan başka bir şey değildir.

186. Andolsun, mallarınız ve canlarınızla imtihana çekileceksiniz. Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve müşriklerden üzücü birçok söz işiteceksiniz. Eğer sabreder ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız, bilin ki bunlar (yapmaya değer) azmi gerektiren işlerdendir.

187. Hani Allah, kendilerine kitap verilenlerden, «Onu (Kitabı) mutlaka insanlara açıklayacaksınız, onu gizlemeyeceksiniz!» diye sağlam söz almıştı. Fakat onlar verdikleri sözü, arkalarına atıp onu az bir bedele sattılar. Yaptıkları bu alışveriş ne kadar kötüdür!

188. Sanma ki ettiklerine sevinen, yapmadıkları ile övülmek isteyenler, evet, sanma ki onlar azaptan kurtulacaklardır. Onlar için elem verici bir azap vardır.

189. Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ındır. Allah, her şeye hakkıyla gücü yetendir.

190. Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelip gidişinde selim akıl sahipleri için elbette ibretler vardır.

191. Onlar ayaktayken, otururken ve yanları üzerine yatarken Allah'ı zikrederler. Göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler. «Rabbimiz! Bunu boş yere yaratmadın, seni tüm noksanlıklardan tenzih ederiz. Bizi ateş azabından koru!» derler.

192. Rabbimiz! Sen kimi Cehennem ateşine sokarsan, onu rezil etmişsindir. Zalimlerin hiç yardımcıları yoktur.

193. Rabbimiz! Biz, «Rabbinize iman edin» diye imana çağıran bir davetçi işittik, hemen iman ettik. Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört ve canımızı iyilerle beraber al.

194. Rabbimiz! Peygamberlerinle vadettiklerini bize ver, kıyamet günü bizi rezil etme. Sen şüphesiz sözünden caymazsın.

195. Rableri, onlara şu karşılığı verdi: «İçinizden gerek erkek gerek kadın olsun (salih) amel işleyenin amelini karşılıksız bırakarak boşa çıkarmayacağım. Kiminiz kiminizdensiniz (sizler sevap ve cezada denksiniz). Hicret edenler, yurtlarından çıkarılanlar, yolumda eziyet görenler, savaşanlar ve öldürülenlerin de andolsun günahlarını elbette örteceğim. Allah katından bir mükâfat olmak üzere, onları içinden ırmaklar akan Cennetlere koyacağım. Mükâfatın en güzeli Allah katındadır.

196. Kâfirlerin refah içinde diyar diyar dolaşmaları sakın seni aldatmasın.

197. Az bir geçimlik sonra varacakları yer Cehennem'dir. Orası ne kötü yerleşim yeridir.

198. Fakat Rablerine karşı gelmekten sakınanlar için, Allah tarafından bir ikram olarak, altlarından ırmaklar akan, ebedî olarak kalacakları Cennetler vardır. İyiler için Allah katındaki (nimetler) daha hayırlıdır.

199. Ehl-i Kitap'tan öyleleri var ki, Allah'a, size indirilene ve kendilerine indirilene, Allah'tan korkarak iman ederler. Allah'ın ayetlerini az bir değere satmazlar. İşte onlara Rableri katında mükâfatları vardır. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir.

200. Ey iman edenler! Sabredin. Sabır göstermede dayanın. (Cihat için) hazırlıklı ve uyanık olun ve Allah'a karşı gelmekten sakının ki, kurtuluşa eresiniz.

NİSÂ SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan; ikisinden birçok erkek ve kadın (meydana getirip) yayan Rabbinize karşı gelmekten sakının. Kendisi adına birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'a karşı gelmekten ve akrabalık bağlarını koparmaktan sakının. Şüphesiz Allah, üzerinizde bir gözetleyicidir.

2. Yetimlere mallarını verin. Temizi pis olanla (helâli haramla) değişmeyin. Onların mallarını kendi mallarınıza katıp yemeyin. Çünkü bu, büyük bir günahtır.

3. Eğer, (velisi olduğunuz) yetim kızlar (ile evlenip onlar) hakkında adaletsizlik etmekten korkarsanız, (onları değil) size helâl olan (başka) kadınlardan iki, üç, dörde kadar evlenin. Eğer (o kadınlar arasında da) adaletli davranmayacağınızdan korkarsanız, o taktirde bir tane alın veya sahip olduğunuz (cariyeler) ile yetinin. Bu, haksızlık etmemeniz için daha elverişlidir.

4. Kadınlara mehirlerini gönül hoşluğuyla verin. Eğer kendi istekleriyle o mehrin bir kısmını size bağışlarlarsa, onu da afiyetle yiyin.

5. Allah'ın, sizin için geçim kaynağı yaptığı mallarınızı sefihlere vermeyin. Fakat o maldan onlara yedirin, giydirin ve onlara güzel söz söyleyin.

6. Yetimleri nikah çağına gelinceye kadar deneyin. Evlenme çağına (büluğa) erdiklerinde, eğer reşid olduklarını görürseniz, mallarını kendilerine verin. Büyüyecekler (ve mallarını geri alacaklar) diye israf ederek ve aceleye getirerek mallarını yemeyin. (Velilerden) kim zengin ise (yetim malından yemeğe) tenezzül etmesin. Kim de fakir ise, aklın ve dinin gereklerine uygun bir biçimde (hizmetinin karşılığı kadar) yesin. Mallarını kendilerine geri verdiğiniz zaman da yanlarında şahit bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter.

7. Ana, baba ve akrabaların (miras olarak) bıraktıklarından erkeklere bir pay vardır. Ana, baba ve akrabaların bıraktıklarından kadınlara da bir pay vardır. Allah, bırakılan malın azından da çoğundan da bunları farz kılınmış birer hisse olarak belirlemiştir.

8. Miras taksiminde (kendilerine pay düşmeyen) yakınlar, yetimler ve fakirler hazır bulunurlarsa, onlara da maldan bir şeyler verin ve onlara (gönüllerini alacak) güzel sözler söyleyin.

9. Geriye (küçük) zayıf çocuklar bırakıp, (onlar adına) endişe duyanlar,(himayeleri altındaki yetimler hakkında da aynı endişeyi taşıyıp) Allah'tan sakınsınlar. Dosdoğru söz söylesinler.

10. Yetimlerin mallarını haksız yere yiyenler, karınlarına sadece ateş doldururlar ve alevli bir ateşe atılacaklardır.

11. Allah, size çocuklarınız(ın alacağı miras) hakkında bir erkeğe iki kadının payı kadarını emreder. (Çocuklar sadece) ikiden fazla kız iseler, (ölenin geriye) bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Eğer kız bir ise (mirasın) yarısı onundur. Ölenin çocuğu varsa, geriye bıraktığı maldan, ana babasından her birinin altıda bir hissesi vardır. Eğer çocuğu yok da (yalnız) ana babası ona varis oluyorsa, anasına üçte bir düşer. Eğer kardeşleri varsa, anasının hissesi altıda birdir. (Bu paylaştırma, ölenin) yapacağı vasiyetten ya da borcundan sonradır. Babalarınız ve oğullarınızdan, hangisinin size daha faydalı olduğunu bilemezsiniz. Bunlar, Allah tarafından farz kılınmıştır. Şüphesiz Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

12. Eğer çocukları yoksa, hanımlarınızın geriye bıraktıklarının yarısı sizindir. Eğer çocukları varsa, bıraktıklarının dörtte biri sizindir. (Bu paylaştırma, ölen hanımlarınızın) yaptıkları vasiyetlerin yerine getirilmesi, yahut borçlarının ödenmesinden sonradır. Eğer sizin çocuğunuz yoksa, bıraktığınızın dörtte biri onlarındır. Eğer çocuğunuz varsa, bıraktığınızın sekizde biri onlarındır. (Yine bu paylaştırma) yaptığınız vasiyetin yerine getirilmesinden yahut borçlarınızın ödenmesinden sonradır. Eğer kendisine varis olunan bir erkek veya bir kadının evladı ve babası olmaz ve bir erkek veya bir kız kardeşi bulunursa, ona altıda bir düşer. Eğer (kardeşler) birden fazla olurlarsa, üçte birde ortaktırlar. (Bu paylaştırma varislere) zarar vermeksizin yapılan vasiyetin yerine getirilmesinden, yahut borcun ödenmesinden sonra yapılır. (Bütün bunlar) Allah'ın emridir. Allah, hakkıyla bilendir, Halîm'dir. (Hemen cezalandırmaz, mühlet verir.)

13. İşte bu (hükümler) Allah'ın koyduğu sınırlarıdır. Kim Allah'a ve Rasûlüne itaat ederse; Allah onu, içinden ırmaklar akan, içinde ebedî kalacakları Cennetlere sokar. İşte bu en büyük kurtuluştur.

14. Kim de Allah'a ve Rasûlüne isyan eder ve O'nun koyduğu sınırları aşarsa, Allah onu ebedî kalacağı Cehennem ateşine sokar. Onun için alçaltıcı bir azap vardır.

15. Kadınlarınızdan fuhuş (zina) yapanlara karşı içinizden dört şahit getirin. Eğer onlar şahitlik ederlerse, o kadınları ölüm alıp götürünceye veya Allah onlar hakkında bir yol açıncaya kadar kendilerini evlerde tutun (dışarı çıkarmayın).

16. Sizlerden zina edenlerin her ikisini de incitip eziyet edin. Eğer onlar tevbe edip

ıslah olurlarsa, onları incitip eziyet etmekten vazgeçin. Çünkü Allah, tevbeleri çok kabul edendir, çok merhamet edendir.

17. Allah katında (makbul) tevbe, ancak cahillikle bilmeyerek günah işleyip sonra çok geçmeden tevbe edenlerin tevbesidir. İşte Allah, bunların tevbelerini kabul buyurur. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

18. Yoksa (makbul) tevbe, kötülükleri (günahları) işleyip de kendisine ölüm gelip çatınca, «İşte ben şimdi tevbe ettim» diyen kimseler ile kâfir olarak ölenlerinki değildir. Bunlar için ahirette elem dolu bir azap hazırlamışızdır.

19. Ey iman edenler! (Ölen babalarınızın) kadınlarını miras yoluyla zorla almanız size helal değildir. Apaçık bir fuhuş işlemedikçe (mehir olarak) verdiklerinizin bir kısmını elde etmek için onları (başkalarıyla evlenmelerine) engel olmak için nikahınızda tutmayın. Onlarla güzel güzel geçinin. Onlardan hoşlanmasanız bile, umulur ki sizin hoşunuza gitmeyen bir şeyde Allah bir çok hayır takdir eder.

20. Eğer bir eşin yerine başka bir eş almak isterseniz, öncekine yüklerle (mehir) vermiş olsanız bile ondan hiçbir şeyi geri almayın. İftira ederek ve açık günaha girerek mi verdiğinizi geri alacaksınız?

21. Hem, siz eşlerinizle birleşmiş ve onlar da sizden sağlam bir söz almış iken, onu nasıl (geri) alırsınız?

22. Kadınlardan babalarınızın nikâhladıklarını nikâhlamayın. Ancak geçmişte olan müstesnâ. Çünkü bu bir hayâsızlık, öfke ve nefret gerektiren bir iştir. Bu, ne kötü bir yoldur.

23. Analarınız, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeş kızları, kız kardeş kızları, sizi emziren süt anneleriniz, süt kardeşleriniz, karılarınızın anaları, kendileriyle gerdeğe girmiş olduğunuz karılarınızdan olup evlerinizde büyüttüğünüz üvey kızlarınız, -Eğer analarıyla zifafa girmemiş iseniz (annelerini boşayıp, onlarla nikâh kıymanızda) bir sakınca yoktur- kendi öz oğullarınızın karıları ve iki kız kardeşi birden almanız size haram kılınmıştır. Ancak geçen geçmiştir. (Bu sebeple üzerinize bir günah yoktur). Allah, şüphesiz çok bağışlayıcı ve merhamet edendir.

24. Maliki bulunduğunuz cariyeler müstesna, evli kadınlarla evlenmeniz de haram kılındı. Bunlar, Allah'ın üzerinize farz kıldığı hükümlerdir. Bunların dışında kalanlar ise, iffetli yaşamak ve zina etmemek şartıyla mallarınızla (mehirlerini verip) istemeniz size helâl kılındı. Onlardan (nikâhlanıp) faydalanmanıza karşılık sabit bir hak olarak kendilerine mehirlerini verin. Mehir belirlendikten sonra, onunla ilgili olarak uzlaştığınız şeyler konusunda size günah yoktur. Şüphesiz ki Allah, (her şeyi) hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

25. Sizden, hür Mümin kadınlarla evlenmeye maddi açıdan güç yetiremeyen kimse, ellerinizin altında olan Mümin cariyelerinizden alsın. Allah sizin imanınızı çok iyi bilir. Bazınız bazınızdansınız (hepiniz birsiniz). Onlarla, zinadan kaçınmaları, iffetli olmaları ve gizli dost tutmamış olmaları halinde velilerinin izniyle evlenin ve örfe uygun bir şekilde mehirlerini verin. Evlendiklerinde zina edecek olurlarsa, onlara, hür kadınlara edilen azabın yarısı edilir. (Başkasına ait cariye ile evlenme hususundaki) Bu (izin) içinizden, günaha girme korkusu olanlaradır. Sabretmeniz (başkasına ait cariyelerle evlenmemeniz) sizin için daha hayırlıdır. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

26. Allah size (hükümlerini) açıklamak, sizden öncekilerin yollarına hidayet etmek ve tevbenizi kabul buyurmak ister. Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir

27. Allah, sizin tevbenizi kabul etmek istiyor. Şehvetlerine uyanlar ise sizin büyük bir sapıklığa düşmenizi istiyorlar.

28. Allah, sizden (ağır yükümlülükleri) hafifletmek istiyor. Çünkü insan zayıf yaratılmıştır.

29. Ey iman edenler! Mallarınızı aranızda batıl yollarla yemeyin. Ancak karşılıklı rıza ile yapılan ticaretle olursa başka. Kendinizi helâk etmeyin. Şüphesiz Allah, size karşı çok merhametlidir.

30. Kim haddi aşarak ve zulmederek bunu yaparsa, onu Cehennem ateşine atacağız. Bu, Allah'a pek kolaydır.

31. Size yasaklananların büyüklerinden kaçınırsanız, sizin kusurlarınızı (küçük günahlarınızı) örteriz ve sizi onurlu bir makama (Cennet'e) girdiririz.

32. (Allah'ın sizi, birbirinizden üstün kıldığı (başkalarında olup da sizde olmayanı) hasretle arzu edip durmayın. Erkekler için kazandıklarının bir sevabı olduğu gibi, kadınlar için de kazandıklarının bir sevabı vardır. Allah'ın kendi fazlından (bağışından) isteyin. Şüphesiz Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.

33. Ana babanın ve yakın akrabanın geride bıraktıklarından her biri için mirasçılar belirledik. Yeminlerinizle (yardımlaşmak için) söz verdiğiniz kimselere de kendi paylarını verin. Elbette Allah, her şeye şahittir.

34. Allah'ın insanlardan bir kısmını diğerlerine üstün kılmasından ve erkeklerin mallarından sarfetmelerinden dolayı erkekler kadınlar üzerine hakimdirler. İyi kadınlar, gönülden (Allah'a) boyun eğen, Allah'ın koruduğu gizlilikleri kocaları olmadıkları zaman (namus ve diğer korunması gerekenleri) koruyanlardır. Baş kaldırmasından endişe ettiğiniz kadınlara öğüt verin. Daha sonra yataklarında

yalnız bırakın ve (sonunda) onlara vurun. Eğer size itaat ederlerse, onlara (vurmaya başka) yol aramayın. Elbette Allah yüksektedir, yücedir ve büyüktür.

35. Eğer karı-kocanın arasının açılmasından endişe ederseniz, erkeğin ailesinden bir hakem, kadının ailesinden bir hakem gönderin. İki taraf (arayı) düzeltmek isterlerse, Allah da onları uzlaştırır. Şüphesiz Allah, hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdardır.

36. Yalnızca Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolda kalmışa, elinizin altındakilere iyilik edin. Şüphesiz Allah, kibirlenen ve övünen kimseleri sevmez.

37. Onlar, cimrilik ederler ve de herkese cimriliği tavsiye ederler. Allah'ın kendilerine lütfundan verdiği nimeti gizlerler. Biz kâfirlere alçaltıcı bir azap hazırladık.

38. Onlar ki, Allah'a ve ahiret gününe iman etmedikleri halde, mallarını insanlara gösteriş için infak ederler. Şeytan kimin arkadaşı olmuşsa, o ne kötü bir arkadaştır.

39. Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman etselerdi ve Allah'ın verdiği rızıktan infak etselerdi ne olurdu? Allah, onları en iyi bilendir.

40. Şüphesiz Allah, zerre miktarı kadar bile haksızlık yapmaz. Bir iyilik olursa onu kat kat artırır ve kendi katından büyük bir mükâfat verir.

41. Her ümmetten bir şahit getirdiğimiz ve seni de onların üzerine bir şahit yaptığımız zaman, bakalım onların hâli nice olacak!

42. O gün, küfre sapıp da Peygamber'e isyan edenler, yerle bir olmayı severek isteyecekler ve Allah'tan hiçbir sözü gizleyemeyecekler.

43. Ey iman edenler! Sarhoş iken ne dediğinizi bilinceye dek namaza yaklaşmayın. Cünüp iken de içinden geçici olmanız dışında gusledinceye kadar namaza (ve camiye) yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz veya tuvaletten gelmişseniz yahut kadınlarınızla münasebette bulunmuş da su bulamamışsanız, temiz bir toprakla teyemmüm edin, yüzlerinize ve ellerinize hafifçe sürün (mesh edin). Şüphesiz Allah affeden ve bağışlayandır.

44. Kitaptan kendilerine belli bir pay verilen kimseleri görmüyor musun? Sapıklığı satın alıyor ve sizin de doğru yoldan sapmanızı arzu ediyorlar.

45. Allah, sizin düşmanlarınızı çok daha iyi bilir. Allah, dost olarak yeter. Allah, yardımcı olarak da yeter.

46. Yahudilerin bir kısmı, kelimelerin oldukları anlamlarını tahrif ederek; dillerini eğip büker, «İşittik, (emirlerine) isyan ettik, dinle, dinlemez olası ve râinâ (bizi gözet diyerek kendi dilleriyle söverler)» ve dine dil uzatırlar. Eğer, «İşittik ve

itaat ettik, sen de işit ve (râinâ yerine) bize de bak!» deselerdi elbette kendileri için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat, Allah, onları küfürleri dolayısıyla lanetlemiştir. Onların çok azından başkası iman etmez.

47. Ey kendilerine kitap verilenler! Birtakım yüzleri silip de tersine çevirmeden yahut cumartesi halkını lanetlediğimiz gibi onları lanetlemeden, yanınızda bulunanı (Tevrat'ı) doğrulayıcı olarak indirdiğimiz bu kitaba (Kur'an'a) iman edin. Allah'ın emri mutlaka yerine gelecektir.

48. Allah, kendisine şirk koşulmasını asla bağışlamaz, bunun dışındakilerden dilediğini bağışlar. Kim, Allah'a şirk koşarsa büyük bir günahla iftira etmiş olur.

49. Kendilerini temize çıkaranları görmedin mi? Allah dilediğini temize çıkarır ve hurma çekirdeğinin üzerindeki ince iplik/lif kadar bile zulme uğratılmazlar.

50. Allah'a karşı nasıl da yalan uydurduklarına bir bak! Bu, apaçık bir günah olarak onlara yeter.

51. Kendilerine kitaptan bir pay verilenleri görmüyor musun? Cibt'e ve Tâğût'a iman ediyorlar ve de kâfirler hakkında şöyle diyorlar: «Onlar, iman edenlerden daha doğru bir yoldadır.»

52. Onlar, Allah'ın lanet ettiği kimselerdir. Allah kime lanet ederse, artık ona asla bir yardımcı bulamazsın.

53. Yoksa onların hükümdarlıkta bir payları mı var? Eğer, öyle olsaydı insanlara, bir hurma çekirdeğinin üzerindeki oyuk miktarı bir pay bile vermezlerdi.

54. Yoksa onlar, Allah'ın kendi fazlından insanlara verdiklerine mi hased ediyorlar? Biz, İbrahim'in ailesine kitabı ve hikmeti vermişizdir. Onlara büyük bir mülk (saltanat) verdik.

55. Onlar arasından ona iman edenler de var, ondan yüz çevirenler de. Onlara çılgın alevli ateş olarak Cehennem yeter.

56. Şüphesiz ayetlerimizi inkâr edenleri biz ateşe atacağız. Derileri yanıp döküldükçe, azabı tatmaları için onların derilerini yenileyeceğiz. Şüphesiz Allah, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

57. İman edip salih amel işleyenleri, altından ırmaklar akan, içinde ebedî kalacakları Cennetlere sokacağız. Onlar için orada tertemiz eşler vardır. Onları kalıcı gölgeliklere yerleştireceğiz.

58. Şüphesiz Allah sizlere, emanetleri ehline teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla, Allah size ne güzel bir öğüt veriyor. Doğrusu Allah işitendir, görendir.

59. Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygamber'e itaat edin ve sizden olan ulu'l-emre (idarecilere) de. Herhangi bir hususta anlaşmazlığa düştüğünüz takdirde, Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız, onu Allah ve Rasûlüne arz edin. Bu, daha iyidir. Sonuç bakımından da daha güzeldir.

60. (Ey Muhammed!) Sana indirilen Kur'an'a ve senden önce indirilene iman ettiklerini iddia edenleri görmüyor musun? Tâğût'u inkâr etmeleri kendilerine emrolunduğu halde, onun önünde muhakeme olmak istiyorlar. Şeytan da onları derin bir sapıklığa düşürmek istiyor.

61. Münafıklara: «Haydi Allah'ın indirdiğine ve Peygamber'e gelin!» denildiği zaman, o münafıkların senden büsbütün yüz çevirip uzaklaştıklarını görürsün.

62. Nasıl oluyor da, kendi elleriyle yaptıkları yüzünden başlarına bir musibet geldiği zaman sana gelip Allah'a yemin ederek; «Biz, iyilik ve ara bulmaktan başka bir şey istemedik» diyorlar?

63. Onlar, Allah'ın kalplerindekini bildiği kimselerdir. Öyleyse onlara aldırma. Onlara öğüt ver ve onlara, kendileri hakkında etkili ve güzel söz söyle.

64. Biz, her bir peygamberi ancak, Allah'ın izniyle kendilerine itaat edilsin diye gönderdik. Eğer onlar, nefislerine zulmettikleri zaman, sana gelip Allah'tan bağışlanma dilemiş olsalardı, Peygamber de onlar için bağışlanma dileseydi, elbette Allah'ı tövbeleri kabul eden ve çok merhametli olarak bulurlardı.

65. Hayır! Rabbine andolsun ki, aralarında çekiştikleri konularda seni hakem kılıp, verdiğin hükme kalplerinde hiçbir sıkıntı duymadan tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar.

66. Eğer gerçekten biz, onlara; «Kendinizi öldürün veya yurtlarınızdan çıkın!» diye emretmiş olsaydık, onlardan pek azı dışında çoğu bunu yapmazdı. Onlar kendilerine verilen öğüdü yerine getirselerdi, bu onlar için daha hayırlı ve daha sağlam olurdu.

67. Biz de o zaman onlara katımızdan büyük bir mükâfat verirdik.

68. Ve elbette onları dosdoğru bir yola iletirdik.

69. Kimler de Allah'a ve Peygamber'e itaat ederse, artık onlar Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberler, sıddıklar, şehitler ve salihlerle beraberdirler. Onlar ne güzel arkadaştır!

70. İşte bu, Allah'ın bir lütfudur. Bir bilen olarak Allah yeter.

71. Ey iman edenler! (Düşmana karşı) tedbirinizi alın ve bölük bölük veya hep birden savaşa gidin.

72. Şüphesiz, aranızda öyle kimseler var ki, (onların her biri savaşa gitme konusunda) hakikaten pek ağır davranır. Eğer başınıza bir musibet gelirse, «Allah, bana lütfetti de onlarla beraber bulunmadım» der.

73. Eğer Allah'tan size bir lütuf (zafer) erişse, bu sefer de sizinle kendisi arasında hiçbir dostluk yokmuş gibi şöyle der: «Keşke ben de onlarla beraber olsaydım da büyük bir başarıya (ganimete) ulaşsaydım.»

74. O halde, dünya hayatı yerine ahireti alanlar, Allah yolunda savaşsınlar. Kim Allah yolunda savaşır, öldürülür veya galip gelirse, biz ona büyük bir ecir vereceğiz.

75. Size ne oluyor da «Ey Rabbimiz! Bizi, halkı zalim olan şu memleketten çıkar ve bize katından bir veli, bir yardımcı gönder.» diyen zayıf bırakılmış erkekler, kadınlar ve çocuklar uğruna Allah yolunda savaşmıyorsunuz?

76. İman edenler, Allah yolunda savaşırlar. Kâfirler de tâğût yolunda savaşırlar. O halde, siz Şeytan'ın dostlarına karşı savaşın. Şüphesiz Şeytan'ın hilesi zayıftır.

77. Daha önce kendilerine, «(Savaşmaktan) ellerinizi çekin, namazı kılın, zekâtı verin!» denilenleri görmedin mi? Üzerlerine savaş yazılınca, hemen içlerinden bir kısmı; insanlardan, Allah'tan korkar gibi, hatta daha çok korkarlar ve: «Rabbimiz! Niçin bize savaş yazdın? Bizi yakın bir zamana kadar erteleseydin ya!» derler. De ki: «Dünya geçimliği azdır. Ahiret, Allah'a karşı gelmekten sakınan kimse için daha hayırlıdır. Size kıl kadar haksızlık edilmez.»

78. Her nerede olsanız olun, sapasağlam kaleler içinde bile olsanız ölüm gelip sizi bulur. Onların başına bir iyilik gelse: «Bu, Allah'tandır.» derler. Onlara bir kötülük dokunsa «Bu, sendendir» derler. De ki: «Hepsi Allah'tandır.» Bu topluluğa ne oluyor ki; neredeyse hiç bir sözü anlamıyorlar.

79. Sana gelen her iyilik Allah'tandır. Kötülük olarak gelenler de kendi nefsindendir. Biz, seni insanlara elçi olarak gönderdik. Şahit olarak Allah yeter.

80. Kim, peygambere itaat ederse, şüphesiz Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse, biz seni onların başına bir bekçi olarak göndermedik.

81. Sana «İtaat ediyoruz» derler. Fakat senin yanından çıktıklarında, içlerinden birtakımı, geceleyin; (senin gündüz) söylediklerinin aksini kurarlar. Allah, onların geceleyin kurduklarını yazmaktadır. Sen onlara aldırma. Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.

82. Hâlâ Kur'an'ı düşünüp anlamaya çalışmıyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkası tarafından (indirilmiş) olsaydı, mutlaka onda birçok çelişki bulurlardı.

83. Onlara güven veya korkuya dair bir haber gelince hemen onu yayarlar; halbuki onu, Resûl'e veya emir sahibi olanlara götürselerdi, onlardan sonuç çıkarmaya

kadir olanlar, onun ne olduğunu bilirlerdi. Allah'ın size lütuf ve rahmeti olmasaydı, pek azınız müstesna, şeytana uyup giderdiniz.

84. Öyleyse, Allah yolunda savaş! Sen yalnızca kendinden sorumlusun. Müminleri de savaşa teşvik et. Umulur ki Allah küfredenlerin gücünü kırar. Allah'ın gücü de, cezası da pek şiddetlidir.

85. (Kim, güzel bir işe aracılık ederse, onun bu işte (sevapta) bir nasibi olur. Kim de kötü bir işe aracılık ederse, onun da bundan (günahtan) bir payı olur. Allah her şeyin karşılığını vericidir.

86. Size bir selam verildiği zaman, ondan daha güzeliyle veya aynı selamla karşılık verin. Şüphesiz Allah, her şeyin üzerinde hesabı görendir.

87. Allah'tan başka hak ilah yoktur. Kendisinde hiçbir şüphe olmayan kıyamet gününde sizleri elbette bir araya getirecektir. Allah'tan daha doğru sözlü kim vardır?

88. Size ne oluyor da münafıklar hakkında iki gruba ayrıldınız? Allah, onları yaptıkları işlerden dolayı baş aşağı ederek eski konumlarına (küfre) döndürmüştür. Allah'ın saptırdığını doğru yola getirmek mi istiyorsunuz? Allah kimi saptırırsa, sen onun için asla bir çıkış yolu bulamazsın.

89. Onlar, kendileri küfre saptıkları gibi, keşke siz de küfre sapsanız da eşit olasınız isterler. Allah yolunda hicret etmedikçe onlardan dost edinmeyin. Dolayısıyla eğer yüz çevirirlerse, bu durumda onları tutun ve bulduğunuz yerde öldürün. Onlardan dost ve yardımcı edinmeyin.

90. Ancak sizinle aralarında anlaşma bulunan bir kavme sığınanlar veya ne sizinle ne de kendi kavimleriyle savaşmak istemediklerinden göğüsleri daralarak size gelenler bundan müstesnadır. Eğer Allah dileseydi, bunları size musallat eder ve bunlar da sizinle savaşırlardı. O halde, onlar sizden uzak durur, sizinle savaşmazlar ve size barış teklif ederlerse, artık Allah onlara saldırmak için size yol vermez.

91. Hem sizden hem de kendi kavminden güven içinde olmayı isteyen başkalarını da bulacaksınız. Ama fitneye her sevk edildiklerinde ona (şiddetle) atılırlar. Şayet sizden uzak durmaz, barış istemez ve ellerini de çekmezlerse, onları bulduğunuz yerde tutup öldürün. İşte onların aleyhlerine (savaşmanız için) size apaçık bir delil verdik.

92. Bir Müminin bir Mümini hata dışında öldürmesi olmaz. Eğer bir kimse bir Mümini yanlışlıkla öldürürse, onun cezası Mümin bir köle azat etmek ve öldürülenin ailesi bağışlamadıkça, ailesine teslim edilen bir diyettir. Eğer ölen, Mü'min olduğu halde size düşman bir toplumdan ise, bu takdirde ceza bir

Mümin köle azat etmektir. Eğer sizinle aranızda anlaşma bulunan bir toplumdan ise, öldürülenin ailesine teslim olunan bir diyet ve Mümin bir köle azat etmektir. Fakat kim bunu bulamazsa, Allah tarafından tövbesinin kabul edilmesi için iki ay peş peşe oruç tutmaktır. Allah her şeyi bilendir, Hakîm'dir.

93. Kim bir Mümini kasten öldürürse cezası, içinde ebedi kalacağı Cehennem'dir. Allah, ona gazap etmiş, onu lanetlemiş ve ona büyük bir azap hazırlamıştır.

94. Ey iman edenler! Allah yolunda savaşa çıktığınızda durumu iyice araştırıp anlamadan size selam veren kimseye, dünya hayatını arzulayarak; «Sen Mümin değilsin!» demeyin. Zira Allah katında pek çok ganimetler vardır. Daha önceden siz de öyleydiniz de, Allah size ihsan etti. Öyleyse iyice araştırıp anlayın. Allah şüphesiz yaptıklarınızdan haberdardır.

95. Müminlerden özür sahibi olmaksızın geri kalanlarla, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla savaşanlar bir olmazlar. Allah, mallarıyla ve canlarıyla savaşanları, derece bakımından geri kalanlardan üstün kıldı. Bununla beraber Allah, hepsine güzellik (Cennet'i) vaat etmiştir. Fakat Allah savaşanlara, geride kalanların üstünde pek büyük bir mükâfat vermiştir.

96. Mücahitler için Allah katından dereceler, mağfiret ve rahmet vardır. Allah, çokça bağışlayandır, merhamet edendir.

97. Melekler kendi nefislerine zulüm edenlerin canlarını aldıkları zaman onlara, «Ne işte idiniz?» deyince, «Biz yeryüzünde zayıf bırakılmış kimselerdik» derler. Melekler de «Allah'ın arzı geniş değil miydi? Hicret etseydiniz ya!» cevabını verirler. İşte onların varacakları yer cehennemdir. Orası pek de kötü dönülecek yerdir!

98. Ancak gerçekten zayıf ve güçsüz olan, çaresiz kalan ve hicret etmeye yol bulamayan erkekler, kadınlar ve çocuklar başkadır.

99. Umulur ki Allah onları affeder. Şüphesiz Allah, affedendir, bağışlayandır.

100. Kim, Allah yolunda hicret ederse, yeryüzünde barınacak birçok geniş yer bulur. Kim, evinden Allah'a ve Rasûlüne hicret etmek için ayrılır da kendisine ölüm yetişirse, onun mükâfatı Allah'a aittir. Allah, çok bağışlayıcı ve merhametlidir.

101. Yeryüzünde bir yolculuğa çıktığınız zaman, kâfirlerin size saldırmasından korkarsanız, namazı kısaltmanızdan ötürü size bir günah yoktur. Şüphesiz kâfirler, sizin apaçık düşmanınızdır.

102. Sen (savaş meydanında) onların aralarında olup da namazlarını kıldırdığın zaman, bir kısmı seninle beraber namaza dursun ve silahlarını da yanlarına alsınlar; secdeyi yaptıktan sonra onlar arkanıza geçsinler;kılmayan öbür kısım

gelsin, seninle beraber kılsınlar, tedbirli olsunlar, silahlarını alsınlar. Kâfirler arzu ederler ki, silâhlarınızdan ve eşyanızdan bir gafil olsanız da size ani bir baskın yapsalar. Eğer yağmur dolayısıyla size bir eziyet/zorluk olursa veya hasta olursanız silahlarınızı bırakmanızda bir günah yoktur. Yine de tedbirli olun. Allah, Kâfirlere aşağılayıcı bir azap hazırlamıştır.

103. Namazı tamamladıktan sonra, ayakta, otururken ve yatarken de Allah'ı zikredin. Emniyete ve sükuna kavuştuğunuz zaman namazı dosdoğru şekliyle kılın. Namaz şüphesiz iman edenlere belirli vakitlerde farz kılınmıştır.

104. O topluluğu aramada/takip etmekte gevşeklik göstermeyin. Siz (yaralanıp) acı duyuyorsanız onlar da sizin hissettiğiniz gibi acı duyuyor. Onların ümit etmediği şeyi (sevap ve zaferi) siz Allah Teâlâ'dan ümit edersiniz. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

105. Şüphesiz biz, sana kitabı insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği şekilde hüküm veresin diye hak olarak indirdik. Hainlerin savunucusu olma!

106. Allah'tan mağfiret dile. Şüphesiz Allah, çokça bağışlayan ve merhamet edendir.

107. Nefislerine (günah işleyerek) hainlik edenleri savunma. Şüphesiz Allah, hainlik eden günahkârları sevmez.

108. İnsanlardan gizlerler de Allah'tan gizlemezler. Hâlbuki onlar O'nun razı olmayacağı sözü, geceleyin konuşup düzenledikleri zaman da O onlarla beraberdi. Allah yapacakları her şeyi kuşatıcıdır.

109. İşte siz, dünya hayatında onları savunuyorsunuz. Kıyamet gününde kim onları Allah'a karşı müdafaa eder, kim onlara vekil olur?

110. Kim bir kötülük işler veya kendi nefsine zulmeder de ardından Allah'tan bağışlanma dilerse, Allah'ı çokça bağışlayıcı ve merhamet eden olarak bulur.

111. Kim bir günah işlerse, o günahı sadece kendi aleyhine işlemiş olur. Allah her şeyi bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

112. Kim de bir hata veya günah kazanır da sonra onu bir suçsuzun üzerine atarsa, muhakkak ki, büyük bir iftira ve apaçık bir günah yüklenmiş olur.

113. Eğer Allah'ın lütfu ve rahmeti senin üzerinde olmasaydı, onlardan bir grup seni saptırmaya çalışmıştı. Onlar, kendilerinden başkasını saptıramazlar ve sana hiçbir şeyle zarar veremezler. Allah sana kitabı ve hikmeti indirmiş, önceden bilmediklerini öğretmiştir. Allah'ın senin üzerindeki lütuf ve ihsanı çok büyüktür.

114. Ancak bir sadaka vermeyi veya iyilikte bulunmayı ya da insanların arasını düzeltmeyi emredenler dışında, onların fısıldaşmalarının çoğunda hayır yoktur. Kim Allah'ın rızasını gözeterek böyle yaparsa Biz ona büyük bir mükâfat vereceğiz.

115. Kim, kendisine doğru yol apaçık belli olduktan sonra rasûle muhalefet eder ve Müminlerin yolundan başka bir yola uyarsa, onu girmiş olduğu bu yolda bırakır ve Cehennem'e atarız. O, ne kötü bir dönüş yeridir.

116. Allah, kendisine şirk koşulmasını asla bağışlamaz, bunun dışındaki (günahları) dilediği kimse için bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa büsbütün sapıtmıştır.

117. Onlar, Allah'ı bırakırlar da, yalnız dişilere taparlar (isimleri dişi ismi olan batıl tanrılardan istiyorlar). Böylece ancak inatçı şeytana ibadet ediyorlar.

118. Allah ona lanet etmiştir. O da: «Andolsun, kullarından belli bir pay alacağım» dedi.

119. Ve onları saptıracağım, onları boş kuruntularla aldatacağım. Onlara emredeceğim de (putlara adak için) hayvanların kulaklarını yaracaklar. Onlara emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler. Kim Allah'ı bırakıp da Şeytan'ı veli edinirse, apaçık bir hüsrana uğramıştır.

120. Şeytan onlara vaadeder ve onları kuruntuya düşürür. Halbuki, şeytan onlara bir aldatmadan başka bir şey vaadetmez.

121. İşte onların barınacakları yer Cehennem'dir ve ondan kurtulmak için hiçbir yer bulamayacaklardır.

122. İman edip salih ameller işleyenlere gelince onları, altından ırmaklar akan ve içinde ebedî kalacakları Cennetlere sokacağız. Allah'ın vaadi haktır. Allah'tan daha doğru sözlü kim vardır?

123. İş, ne sizin kuruntunuza, ne de kitap ehlinin kuruntusuna göredir. Kim kötü bir iş yaparsa, onunla cezalandırılır. O, kendisine Allah'tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı bulabilir.

124. Mümin olarak kim bir salih amel işlerse erkek olsun, kadın olsun işte bunlar Cennet'e girecekler ve bir hurma çekirdeğinin üzerindeki çukur kadar bile haksızlık görmeyeceklerdir.

125. Kimin dini, iyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve hakka yönelen İbrahim'in dinine tabi olan kimsenin dininden daha güzeldir? Allah, İbrahim'i dost/halil edindi.

126. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Allah bütün her şeyi kuşatmıştır.

127. Kadınlar hakkında senden fetva isterler, de ki: «Onlar hakkında fetvayı size Allah veriyor: «Bu fetva, kendilerine yazılan şeyi vermeyip kendileriyle evlenmeyi arzuladığınız yetim kadınlara ve bir de zavallı çocuklara ve yetimlere doğrulukla bakmanız hususunda Kitap'da size okunandır». Ne iyilik yaparsaniz Allah onu şüphesiz çok iyi bilir.

128. Eğer bir kadın, kocasının geçimsizliğinden veya yüz çevirmesinden korkuyorsa, bir anlaşma ile aralarını düzeltmelerinde bir günah yoktur. Anlaşma daha iyidir. Nefisler kıskançlığa meyyaldir. Eğer iyilik eder ve geçimsizlikten sakınırsanız, şüphesiz Allah, yaptığınız her şeyden haberdardır.

129. Ne kadar isteseniz de kadınlarınız arasında (sevgide) eşit davranamazsınız. O halde büsbütün birine meyledip de diğerlerini askıda (kocasızmış gibi) bırakmayın. Eğer (amellerinizi) düzeltir ve (haksızlıktan) sakınırsanız bilin ki, Allah affedici ve merhametlidir.

130. Eğer (eşler) birbirinden ayrılırsa, Allah lütfuyla her birini zenginleştirir, Allah'ın ihsanı geniştir, Hakîm'dir.

131. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Sizden önce kendilerine kitap verilenlere de, size de Allah'tan korkun diye tavsiye ettik. Eğer inkâr ederseniz bilin ki, göklerde ve yerde olan her şey Allah'ındır. Allah hiçbir şeye muhtaç değildir. Hamt edilmeye layık olandır.

132. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Vekil olarak Allah yeter.

133. Ey insanlar! Eğer O dilerse sizi yok eder ve (yerinize) başkalarını getirir. Allah'ın buna elbette gücü yeter.

134. Kim dünya mükâfatını isterse, bilsin ki dünyanın da, ahiretin de mükâfatı Allah'ın katındadır. Allah herşeyi, işitendir, görendir.

135. Ey iman edenler! Kendiniz, ana babanız ve yakınlarınız aleyhlerine de olsa, Allah için şahit olarak adaleti ayakta tutanlardan olunuz. Zengin olsun fakir olsun doğru şahitlik edin. Allah, her ikisine de sizden daha yakındır. Nefsinizin arzusuna uyarak adaletten ayrılmayın. Eğer (şahitlik konusunda) dilinizi eğip bükerseniz ve (yerine getirmekten) yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

136. Ey iman edenler! Allah'a, peygamberine, peygamberine indirdiği kitaba ve daha önce indirdiği kitaba iman ediniz. Kim, Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve ahiret gününü inkâr ederse, şüphesiz uzak bir sapıklığın içine düşmüştür.

137. İman edip ardından kâfir olanlar sonra tekrar iman edip daha sonra da kâfir olup küfürlerini artıranları Allah bağışlamayacaktır ve onlara bir yol da göstermeyecektir.

138. Münafıklara, kendileri için çok elem verici bir azabın olduğunu müjdele!

139. Onlar, Müminleri bırakıp kâfirleri dost/veli edinirler. Kâfirlerin yanında güç/zafer mi arıyorlar? İzzet bütünüyle Allah'a aittir.

140. Allah, size kitabında şunu da indirmiştir: Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini ve ayetleriyle alay edildiğini işittiğiniz zaman, başka konuya geçinceye kadar onlarla oturmayın. (Eğer otursanız) siz de onlar gibi olursunuz. Allah, bütün münafıkları ve kâfirleri Cehennem'de toplayacaktır.

141. Sizi gözetleyen (münafık) kimseler, eğer size Allah'tan bir zafer gelirse: «Sizinle beraber değil miydik?» derler. Eğer kâfirlere (savaşta) bir hisse düşerse: «Size (yardım ederek) üstünlük sağlayıp sizi Müminlerden korumadık mı?» derler. Allah, kıyamet günü aranızda hüküm verecektir. Allah, kâfirlere Müminlerin aleyhine bir yol vermeyecektir.

142. (Doğrusu münafıklar (sözde), Allah'ı aldatmak isterler. Hâlbuki Allah onların oyunlarını başlarına çevirmektedir. Namaza kalktıkları zaman, üşenerek kalkarlar. İnsanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı pek az anarlar.

143. İmanla küfür arasında tereddüt ederek, ne Müminlere ne de kâfirlere bağlıdırlar. Allah, kimi saptırırsa onun için asla hidayetin bir yolunu bulamazsın.

144. Ey iman edenler! Müminleri bırakıp kâfirleri veli edinmeyin. (Böyle yaparak) Kendi aleyhinize Allah'a apaçık bir delil mi vermek istiyorsunuz?

145. (Münafıklar Cehennem'in en aşağı tabakasındadırlar. Artık onlara asla bir yardımcı bulamazsın.)

146. Ancak, tevbe edenler, (hallerini) düzeltip, Allah'a bağlananlar ve dinlerini Allah'a halis kılanlar işte onlar Müminlerle beraberdir. Allah, Müminlere büyük bir mükâfat verecektir.

147. Eğer şükreder ve iman ederseniz, Allah size niye azap etsin ki? Allah, şükrün karşılığını verendir, hakkıyla bilendir.

148. Allah kötü sözün açıkça söylenmesini sevmez; ancak haksızlığa uğrayan başka. Allah her şeyi işitendir, bilendir.

149. Bir hayrı açıklar veya gizlerseniz, yahut bir kötülüğü affederseniz (bilin ki), Allah da çok affedicidir, her şeye hakkıyla gücü yetendir.

150. Allah'ı ve rasûllerini inkâr edenler, Allah ile rasûllerinin arasını ayırmak isteyenler; «Bir kısmına iman eder; bir kısmını inkâr ederiz» diyerek (iman ile küfür) arasında bir yol tutmak isterler.

151. İşte onlar, gerçekten kâfirdirler. Bu kâfirler için rezil edici bir azap hazırladık.

152. Allah'a ve rasûllerine iman edip, rasûllerinden hiçbirinin arasında ayrım yapmayanlara ise, onlara mükâfatları verilecektir. Allah, bağışlayan, merhamet edendir.

153. Ehl-i Kitap senin kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyorlar. Mûsâ'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi: Bize Allah'ı apaçık göster, demişlerdi. Zulümleri yüzünden onları yıldırım çarpmıştı. kendilerine deliller geldikten sonra da buzağıyı ilah edinmişlerdi. Ardından onları bağışladık ve Mûsâ'ya apaçık delil verdik.

154. Söz verdikleri için dağı onların tepesine kaldırdık. Onlara: «Kapıdan secde ederek girin!» dedik. Onlara: «Cumartesi günü yasağını çiğnemeyin!» diyerek onlardan kesin bir söz aldık.

155. Verdikleri sözü bozmaları, Allah'ın ayetlerini inkâr etmeleri ve peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve kalplerimiz perdelidir, demeleri sebebiyle, Allah, küfürlerine karşılık onların kalplerini mühürledi. Artık onlar, pek azı hariç iman etmezler.

156. Bu, küfürleri ve Meryem'e büyük bir iftirada bulunmaları sebebiyledir.

157. Allah'ın Rasûlü Meryem oğlu İsâ Mesih'i biz öldürdük, demeleri sebebiyle (onları lanetledik). Oysa onu öldürmediler, asmadılar da. Ancak ona benzeyen biri kendilerine gösterildi. Onun hakkında ihtilaf edenler, bu konuda şüphe içindedirler. Onların zanna uymaktan başka bir bilgileri de yoktur. Kesinlikle onu öldürmediler.

158. Aksine Allah, onu kendi katına yükseltti. Allah, Aziz'dir, Hakim'dir.

159. Ehl-i Kitap'tan hiç kimse yoktur ki ölümünden önce, ona (İsâ'ya) iman edecek olmasın. Kıyamet günü, o (İsâ) onların aleyhine şahit olacaktır.

160. Böylece Yahudilerin zulümleri ve de birçok kimseleri Allah yolundan alıkoymaları sebebiyle (önceleri) kendilerine helal kılınmış temiz şeyleri onlara haram kıldık.

161. Kendilerine yasaklanmış olmasına rağmen faiz almaları ve insanların mallarını batıl yolla yemeleri dolayısıyla, kâfir olanlar için acı veren bir azap hazırladık.

162. Fakat onlardan ilimde derinleşip sana indirilene, senden önce indirilenlere iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekât veren Müminlere, Allah'a ve ahiret gününe iman etmiş olanlara, işte onlara çok büyük bir mükâfat vereceğiz.

163. Nûh'a ve ondan sonra gelen peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Ya'kûb'a, torunlarına, İsâ'ya, Eyyûb'a, Yûnus'a, Hârûn'a ve Süleyman'a da vahyettik. Dâvud'a da Zebur'u verdik.

164. Peygamberlerden bir kısmını daha önce sana anlatmış, bir kısmını da anlatmamıştık ve Allah, Mûsâ ile gerçekten konuştu.

165. Müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak rasûller gönderdik ki, rasûllerden sonra insanların Allah'a karşı bir bahaneleri olmasın. Allah Aziz'dir, Hakim'dir.

166. Lakin, Allah sana indirdiğine şahitlik eder ki, onu kendi ilmi ile indirmiştir. Melekler de şahitlik ederler. Şahit olarak Allah yeter.

167. Şüphesiz inkâr edenler, insanları Allah yolundan alıkoyanlar derin bir sapıklığa düşmüşlerdir.

168. Kâfir olup, zulmedenleri Allah asla, bağışlayacak ve doğru yola iletecek değildir.

169. Cehennemin yolundan başkasına; ki onlar orada ebediyyen kalıcıdırlar. Bu ise Allah'a pek kolaydır.

170. Ey insanlar! Şüphesiz Rasûl size Rabbinizden hak olan şey ile geldi. Öyleyse iman etmeniz sizin için hayırlıdır. Eğer inkâr ederseniz, göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Allah Alim'dir, Hakim'dir.

171. Ey Ehli Kitap! Dininizde taşkınlık etmeyin. Allah hakkında doğru olandan başka bir şey söylemeyin. Meryem oğlu İsâ Mesih, sadece Allah'ın Rasûlü ve Meryem'e ulaştırdığı bir kelimesi ve kendinden bir ruhtur. Allah'a ve peygamberlerine iman edin! «Üçtür» demeyin. Kendi iyiliğiniz için bundan vazgeçin. Allah sadece tek bir ilahtır, bir çocuğu olmaktan münezzehtir. Göklerdeki ve yerdekiler O'nundur. Vekil olarak Allah yeter.

172. Mesih, Allah'a kul olmaktan asla büyüklenip çekinmemiştir. Yakın melekler de (kulluktan çekinmezler). Kim Allah'a kulluktan çekinir ve büyüklük taslarsa; bilsin ki Allah, herkesi huzurunda toplayacaktır.

173. İman edip salih ameller işleyenlere mükâfatlarını verecek ve onlara nimetini daha da artıracak, (ibadet etmekten) çekinenleri ve büyüklük taslayanları da acı bir azap ile cezalandıracaktır. Kendilerine Allah'tan başka bir veli ve yardımcı da bulamayacaklardır.

174. Ey insanlar! Size Rabbinizden kesin bir delil geldi ve size apaçık bir nur indirdik.

175. Allah, kendisine iman edip, Kur'an'a sarılanları rahmetine ve bol nimetlerine girdirecek ve onları kendisine (götüren) dosdoğru bir yola iletecektir.

176. Senden fetva isterler. De ki: Allah size kelâle/babasız ve çocuksuz miras bırakan kimse hakkında hükmü açıklıyor. Eğer çocuğu olmayıp bir kız kardeşi bulunan kimse ölürse, bıraktığının yarısı kız kardeşinindir. Eğer kız kardeş ölür de çocuğu da bulunmazsa, erkek kardeş malının tümüne varis olur. Eğer iki kız kardeşi varsa bu ikisine (erkek kardeşin bıraktığı) mirasın üçte ikisi düşer. Eğer mirasçılar erkek ve kadın kardeşler ise, erkeğe iki kadının hissesi kadar düşer. Sapmayasınız diye Allah size (hükmünü) açıklıyor. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

MÂİDE SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Ey iman edenler! Sözleşmelerinizi yerine getirin. Haram kılındığı size bildirilenler dışında, davarların (eti) size helâl kılınmıştır. (Hac ya da umre için) ihram halinde iken de avlanmak helâl değildir. Allah dilediği hükmü verir.

2. Ey iman edenler! Allah'ın nişanelerine, haram aya, (Kâbe'ye hediye edilen) kurbana (yine hediyelik olduğuna işaret) gerdanlık takılan hayvanlara, Rablerinin lütfunu arayarak Beyt-i Haram'a yönelmiş kimselere (saldırı ve saygısızlığı), helal saymayın. İhramdan çıktığınız zaman avlanın. Sizi Mescid-i Haram'a girmenizi engellediği için bir topluma olan kininiz, aşırı gitmenize sebep olmasın. İyilik ve takva hususunda birbirinize yardımcı olun. Günah ve düşmanlık hususunda birbirinize yardım etmeyin. Allah'tan sakının/takvalı olun. Allah'ın cezalandırması şiddetlidir.

3. Leş, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilenler, boğulmuş, bir şey vurularak öldürülmüş, düşüp ölmüş, süsülmüş, yırtıcı hayvanlar tarafından yenilmiş olanlar -(ölmeden önce yetişip) kestikleriniz hariç- ve (ibadet olunan putlar) dikili taşlar adına kesilen hayvanlar ve (karar vermek için) kaseler (içine yap-yapma-boş yazıp bu şekilde karar vermeniz) ile kura çekmeniz size haram kılınmıştır. İşte bunları yapmak (Allah'a itaatten) çıkmaktır. Bugün kâfirler, sizin dininizden (döneceğiniz hakkında) ümitlerini kesmişlerdir. Onlardan korkmayın, benden korkun. Bugün sizin dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'dan razı oldum. Kim, açlık dolayısıyla zorda kalırsa, günaha yönelme kasdı olmadan (bu yasaklanan hayvanlardan yiyebilir.) Allah, çokça bağışlayandır, çok merhamet edendir.

4. Sana, kendilerine neyin helal kılındığını soruyorlar. De ki: Temiz olanlar size helal kılınmıştır. Allah'ın size öğrettiğinden öğrenip, eğittiğiniz avcı hayvanların sizin için tuttuklarını yiyin. (Onu av için salarken) üzerine Allah'ın adını anın (besmele çekin). Allah'tan sakının/takvalı olun. Doğrusu Allah, hesabı çabucak görüverir.

5. Bu gün size temiz ve hoş şeyler helâl kılındı. Kendilerine kitap verilenlerin yiyecekleri size helâl, sizin yiyecekleriniz de onlara helâldir. Mümin kadınlardan iffetli olanlarla, daha önce kendilerine kitap verilenlerden (Yahudi ve Hristiyan) hür ve iffetli kadınlar da, mehirlerini vermeniz kaydıyla; evlenmek, zina etmemek

ve gizli dost tutmamak üzere size helâldir. Her kim de inanılması gerekenleri inkâr ederse, bütün işlediği boşa gider. Ahirette de o, ziyana uğrayanlardandır.

6. Ey İman edenler! Namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi, dirseklere kadar ellerinizi, başınızı mesh edip, topuklara kadar ayaklarınızı yıkayınız. Eğer cünüp iseniz (gusül alarak) temizlenin, hasta veya yolculukta iseniz veya biriniz tuvaletten gelmişseniz yahut kadınlarınızla münasebette bulunmuş da su bulamamışsanız temiz bir toprakla teyemmüm edin, yüzlerinizi ve ellerinizi onunla meshedin. Allah, size zorluk çıkarmak istemez. Allah sizi arındırmak ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz.

7. Allah'ın size olan nimetini ve «İşittik, itaat ettik!» dediğinizde sizden aldığı sağlam sözünüzü düşünün, Allah'tan sakının/takvalı olun. Allah, kalplerde olanı çok iyi bilir.

8. Ey İman edenler! Allah için adaleti ayakta tutan şahitler olun. Bir topluma olan öfkeniz sizi adaletsizliğe sürüklemesin, adil olun, bu takvaya daha uygundur. Allah'tan sakının/takvalı olun. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızın tümünden haberdardır.

9. Allah, iman edip salih amel işleyenlere mağfiret ve büyük bir mükâfat olduğunu vadetmiştir.

10. Kâfir olup da ayetlerimizi yalanlayanlar var ya; işte onlar cehennemliklerdir.

11. Ey iman edenler! Allah'ın üzerinizdeki nimetini düşünün. Hani bir topluluk size (saldırmak için) elini uzatmıştı da Allah onların ellerini sizden çekmişti. Allah'tan sakının/takvalı olun. Müminler ancak Allah'a tevekkül etsinler.

12. Allah İsrailoğulları'ndan sağlam bir söz almıştı. Onlardan on iki temsilci (başkan) seçmiştik. Allah: «Ben sizinleyim» dedi. Namaz kılarsanız, zekat verirseniz, rasûllerime iman eder ve onlara yardım ederseniz, Allah'a güzel bir borç verirseniz, elbette sizin kötülüklerinizi örterim. Sizi altından nehirler akan Cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim küfredip inkâr ederse doğru yoldan sapmış olur.

13. Sözlerini bozdukları için onları lanetledik, kalplerini katılaştırdık. Kelimeleri yerlerinden tahrif edip,değiştirdiler. Kendilerine hatırlatılanlardan bir kısmını unuttular. İçlerinden çok azı dışında onların daima hainliklerini görürsün. Yine de sen onları affet ve aldırış etme. Allah, ihsan sahiplerini sever.

14. Biz Hristiyanız, diyenlerden de sağlam söz almıştık. Onlar da kendilerine hatırlatılanlardan bir kısmını unuttular. Bu yüzden aralarına kıyamete kadar sürecek düşmanlık ve kin saldık. Allah, onların yapmakta olduklarını (hesap günü) kendilerine haber verecektir.

15. Kitap'dan gizleyip durduğunuzun çoğunu size açıkça anlatan ve çoğunu da

(açıklamadan) geçiveren rasûlümüz gelmiştir. Doğrusu size Allah'tan bir aydınlatıcı ve apaçık/açıklayıcı bir kitap gelmiştir.

16. Allah, rızasına uyanları onunla selamet yollarına eriştirir ve onları izni ile karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Onları dosdoğru yola iletir.

17. Allah, Meryem oğlu Mesih'tir, diyenler kâfir olmuştur. De ki: Allah, Meryem oğlu Mesih'i, anasını ve yeryüzünde olanların hepsini yok etmeyi dilese, Allah'a karşı kim buna engel olabilir. Göklerin, yerin ve arasındakilerin mülkü Allah'ındır. O, dilediğini yaratır. Allah'ın her şeye gücü yeter.

18. Yahudi ve Hristiyanlar: Biz, Allah'ın oğulları ve sevdikleri kimseleriz dediler. De ki: Öyleyse günahlarınız sebebiyle Allah, size niye azap ediyor? Hayır, siz de onun yarattıklarından bir beşersiniz! Allah dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Göklerin, yerin ve ikisinin arasındakilerin mülkü Allah'ındır. Ve ancak dönüş de O'nadır.

19. Ey Ehl-i Kitap! Peygamberlerin arasının kesildiği bir dönemde; «Bize, müjdeci ve uyarıcı gelmedi.» demeyesiniz diye, size gerçekleri açıkça anlatan Rasûlümüz geldi. O, müjdeci ve uyarıcı olarak gelmiştir. Allah'ın her şeye gücü yeter.

20. Hani Mûsâ, kavmine demişti ki: Ey kavmim! Allah'ın, üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani içinizden peygamberler çıkarmıştı. Sizi hükümdarlar kılmıştı ve (diğer) toplumlardan hiçbirine vermediğini size vermişti.

21. Ey kavmim! Allah'ın size yazdığı Arz-ı Mukaddes'e /kutsal yere girin. Ardınıza dönmeyin! Yoksa hüsrana uğrayanlar olursunuz, demişti.

22. Ey Mûsâ! Orada zorba bir kavim var, onlar oradan çıkmadıkça biz oraya girmeyeceğiz. Eğer çıkarlarsa biz de gireriz, diye karşılık vermişlerdi.

23. (Allah'tan) Korkanlar arasında bulunan Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki adam, üzerlerine (şehrin) kapısından girin, oradan girerseniz, muhakkak galip gelirsiniz. Eğer, Mümin kimseler iseniz, ancak Allah'a tevekkül edin, demişlerdi.

24. Ey Mûsâ! Onlar orada oldukça biz asla oraya girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin gidin savaşın. Biz burada oturacağız, demişlerdi.

25. Mûsâ: Rabbim! Ben kendimden ve kardeşimden başkasına güç yetiremiyorum. Artık bizimle bu fasık toplumun arasını ayır, dedi.

26. Allah da: Orası onlara kırk yıl haram kılındı. Yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşacaklar. Sen, fasık toplum için tasalanma! dedi.

27. Onlara Âdem'in iki oğlunun haberini anlat. İkisi de birer kurban sunmuşlar, birininki kabul edilmiş; diğerininki edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen): Kesinlikle seni öldüreceğim! dedi. Diğeri: Allah, ancak muttakilerden kabul eder. dedi.

28. Beni öldürmek için elini bana uzatırsan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatmam. Çünkü ben, âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım.

29. Ben, hem benim günahımı hem kendi günahını yüklenerek sonunda cehennemliklerden olmanı isterim, zulmedenlerin cezası işte budur, dedi.

30. Nefsi ona kardeşini öldürmeyi güzel gösterdi. Ve onu öldürerek hüsrana uğrayanlardan oldu.

31. Allah, kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini göstermek için ona yeri eşeleyen bir karga gönderdi. «Yazıklar olsun bana! Şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini örtmekten âciz miyim ben?» dedi ve pişman olanlardan oldu.

32. İşte bunun için İsrâiloğulları'na şöyle yazdık: Kim, bir nefse (haksız yere) kıyarsa veya yeryüzünde bozgunculuk çıkartmaya karşılık olmaksızın öldürürse, bütün insanları öldürmüş gibi olur. Her kim de birini (öldürmez) yaşatırsa, sanki bütün insanları yaşatmış gibi olur. Rasûllerimiz onlara açık delillerle gelmişti ama bundan sonra onların çoğu yeryüzünde aşırı gittiler.

33. Allah ve Rasûlüyle savaşanların ve yeryüzünde bozgunculuğa gayret edenlerin cezası, öldürülmek, asılmak, çaprazlama el ve ayaklarının kesilmesi ya da yerlerinden sürgün edilmektir. Bu, onlara dünyada bir rezilliktir. Onlara ahirette daha büyük bir azap vardır.

34. Ancak onları yakalamadan önce tevbe edenler bunun dışındadır. Biliniz ki Allah, çokça bağışlayan ve merhamet edendir.

35. Ey İman edenler! Allah'tan sakının/takvalı olun. O'na (yakınlaştıracak ibadetlerle) vesile/yol arayın ve yolunda cihat edin ki, kurtuluşa eresiniz.

36. Doğrusu, yeryüzünde olanların hepsi ve bir misli daha kâfirlerin olsa da kıyamet gününün azabından kurtulmak için fidye verseler kabul edilmez. Onlara acı verici bir azap vardır.

37. Ateşten çıkmak isterler, ama ondan çıkabilecek değillerdir. Onlara sürekli, daima bir azap vardır.

38. Erkek hırsız ve kadın hırsızın yaptıklarına karşılık, Allah tarafından bir ceza olarak ellerini (bileklerden) kesin. Allah çok güçlüdür, Hakim'dir.

39. Kim de zulüm işledikten sonra tevbe eder ve halini düzeltirse, Allah tevbesini kabul eder. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

40. Bilmez misin ki göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır? Allah, dilediğine azap eder, dilediğini ise bağışlar. Allah'ın her şeye gücü yeter.

41. Ey Peygamber! Kalpleri inanmamışken, ağızlarıyla «İman ettik» diyerek küfürde yarışanlar, seni üzmesin. Yahudilerden yalana kulak verenler ve sana gelmeyen başka bir topluluk hesabına seni dinleyenler kelimeleri (konuldukları) yerlerinden tahrif ederler. Size şu hüküm verilirse alın, o verilmezse kaçının, derler. Allah'ın fitneye düşmesini dilediği kimse için Allah'a karşı senin elinden bir şey gelmez. İşte onlar, Allah'ın kalplerini arındırmak istemediği kimselerdir. Onlara dünyada rezillik, ahirette de büyük bir azap vardır.

42. Onlar (Yahudiler), yalana kulak verenler, haram yiyenlerdir. Eğer sana gelirlerse aralarında hüküm ver veya onlardan yüz çevir. Onlardan yüz çevirirsen, sana hiçbir zarar veremezler. Eğer hüküm verirsen aralarında adaletle hükmet. Allah adil olanları sever.

43. İçinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrat yanlarında olduğu halde nasıl seni hakem kılıyorlar da sonra, bunun arkasından yüz çevirip gidiyorlar? İşte bunlar Mümin değillerdir.

44. Doğrusu biz içinde bir hidayet ve bir nur bulunan Tevrat'ı indirdik. Teslim olmuş peygamberler, Yahudilere onunla hükmederlerdi. Rabbani âlimler ve bilginler de Allah'ın kitabını korumakla görevli kılındıklarından ve onun üzerine şahitler olduklarından (onunla hükmederlerdi). Öyleyse insanlardan korkmayın, benden korkun ve ayetlerimi az bir değere karşılık satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar kâfirlerdir

45. Kitapta onlara cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve yaralara karşılık kısas yazdık. Kim hakkından vazgeçerse bu onun günahlarına kefaret olur. Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeyenler, işte onlar zalimlerdir.

46. Onların ardından Meryem oğlu İsâ'yı kendinden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı olarak gönderdik. Ona, içinde hidayet ve nur olan, kendinden önceki Tevrat'ı tasdik eden ve muttakiler için yol gösterici ve bir öğüt olan İncil'i verdik.

47. İncil ehli, Allah'ın onda indirdikleri ile hükmetsinler. Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeyenler, işte onlar fasıklardır.

48. Kur'an'ı sana, önce gelen kitapları doğrulayıcı ve onların üzerine şahit olarak hak ile indirdik. Allah'ın indirdikleri ile aralarında hükmet! Sana gelen haktan sonra onların arzularına uyma! Sizin her biriniz için bir şeriat ve yol belirledik. Eğer Allah dileseydi sizi tek bir ümmet yapardı. Fakat size verdikleriyle sizi imtihan etmektedir. Hayırlarda yarışın. Hepinizin dönüşü Allah'adır. Allah, size hakkında ihtilaf ettiğiniz şeyleri açıklayacaktır.

49. Şu halde, Allah'ın indirdiği (kitap) ile aralarında hükmet, onların arzularına uyma. Allah'ın sana indirdiği Kur'an'ın bir kısmından seni vazgeçirmelerinden

sakın. Eğer yüz çevirirlerse bil ki, Allah bir kısım günahları yüzünden onları cezalandırmak istiyor. İnsanların çoğu gerçekten fasıktır.

50. Onlar, cahiliye hükmünü mü arzuluyorlar? Yakinen bilen bir topluluk için Allah'tan daha iyi hüküm veren kimdir?

51. Ey İman edenler! Yahudi ve Hristiyanları veli/dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin velileridir. Sizden kim onları veli edinirse, o da onlardandır. Allah, zalim topluma hidayet vermez.

52. Kalplerinde hastalık olanların: «Bize bir felaket gelmesinden korkuyoruz» diyerek onlara koşuştuklarını görürsün. Umulur ki Allah, bir fetih verir veya katından bir emir getirir de içlerinde gizlediklerine pişman olurlar.

53. Müminler: «Sizinle beraber olduklarına var güçleriyle Allah'a yemin edenler bunlar mıdır?» derler. Onların amelleri boşa gitmiş ve hüsrana uğrayanlardan olmuşlardır.

54. Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse (bilsin ki), Allah (onların yerine) sevdiği bir toplum getirir. Onlar da Allah'ı severler. Müminlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı güçlü, Allah yolunda cihat eder ve kınayıcıların kınamasından korkmazlar. İşte bu, Allah'ın lütfudur. Onu dilediğine verir. Allah (lütfu) geniştir, her şeyi bilendir.

55. Sizin veliniz/yardımcınız ancak Allah'tır, Rasûlüdür ve Allah'ın emirlerine boyun eğerek namazı kılan, zekâtı veren Müminlerdir.

56. Kim Allah'ı, peygamberini ve iman edenleri veli edinirse (bilsin ki), elbette Allah'ın taraftarları galip gelecektir.

57. Ey iman edenler! Kendilerine sizden önce kitap verilenlerden dininizi alay ve eğlenceye alanları ve kâfirleri veli edinmeyin. Mümin iseniz ancak Allah'tan sakının/takvalı olun.

58. Namaza çağırdığınızda, onu alaya ve eğlenceye alırlar. Bu, onların akletmeyen bir toplum olmasındandır.

59. De ki: Ey Ehl-i Kitap! Yalnızca Allah'a, bize indirilene ve daha önce indirilene iman ettiğimiz için mi bizi yadırgıyorsunuz? Oysa çoğunuz yoldan çıkmış kimselersiniz.

60. De ki: «Allah katında cezası bundan daha kötü olanı size haber vereyim mi? Allah'ın lânet ettiği, gazapta bulunduğu, kendilerinden maymunlar ve domuzlar kıldığı ve tağuta kulluk eden kimse. İşte onlar yeri en kötü ve de doğru yoldan en çok sapmış olanlardır.»

61. Size geldiklerinde: «İman ettik» derler. Oysa yanınıza kâfir olarak girmiş ve yine kâfir olarak çıkmışlardır. Gizlemekte olduklarını Allah çok iyi bilir.

62. Onların çoğunu günah işlemede, düşmanlık etmede ve haram yemede yarışırken görürsün, yaptıkları ne kötüdür!

63. Rabbânî âlimler ve hahamların onlara günah söz söylemeyi ve haram yemeyi yasak etmeleri gerekmez miydi? Yapmakta oldukları ne kötüdür.

64. Yahudiler: «Allah'ın eli bağlıdır/sıkıdır» dediler. Söylediklerinden ötürü elleri bağlandı ve onlara lanet edildi! Oysa Allah'ın her iki eli de açıktır, nasıl dilerse verir. Elbette Rabbinden sana indirilenler, onların çoğunun azgınlığını ve küfrünü arttıracaktır. Onların arasına kıyamete kadar (sürecek) düşmanlık ve kin saldık. Savaş ateşini ne zaman körükleseler Allah onu söndürür. Yeryüzünde bozgunculuğa koşarlar. Allah bozguncuları sevmez.

65. Eğer Ehl-i Kitap, iman edip Allah'tan sakınsaydı/ takvalı olsaydı, onların kötülüklerini örter ve onları Naîm Cennetleri'ne sokardık.

66. Eğer onlar, Tevrat'ı, İncil'i ve Rablerinden kendilerine indirilen Kur'an'ı gereğince uygulasalardı üstlerinden ve ayakları altından (rızıklarını) yerlerdi. İçlerinden orta yolu tutan bir ümmet varsa da bir çoğunun yapmakta oldukları pek kötüdür.

67. Ey Rasûl! Rabbinden sana indirileni tebliğ et! Eğer bunu yapmazsan, Allah'ın dinini tebliğ etmemiş olursun. Allah seni insanlardan korur. Allah, kâfir topluma hidayet etmez.

68. De ki: Ey Ehl-i Kitap, Tevrat'ı, İncil'i ve Rabbinizden size indirileni gereğince uygulamadıkça hiçbir şey/din üzerine olamazsınız. Andolsun ki Rabbinden sana indirilen (Kur'an) onlardan çoğunun azgınlık ve küfrünü arttırır. O halde kâfirler toplumu için üzülme!

69. Şüphesiz iman edenler, Yahudiler, Hristiyanlar ve Sabiilerden kim Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amel işlerse, onlara Rableri katında mükâfatlar vardır. Onlara bir korku yoktur, üzülmeyeceklerdir.

70. İsrailoğulları'ndan sağlam söz almış ve onlara rasûller göndermiştik. Onlara, nefislerinin hoşlanmadığı bir şeyle bir elçi geldiğinde onların bir kısmını yalanlar ve bir kısmını da öldürürlerdi.

71. Bir fitnenin/azabın olmayacağını sandılar körleştiler, sağırlaştılar. Sonra Allah onların tevbesini kabul etti. Ardından yine onların çoğu körleşip, sağır oldular. Allah, yaptıklarını çok iyi görmektedir.

72. Şüphesiz, «Allah, Meryem oğlu Mesih'in kendisidir» diyenler kâfir olmuştur. Mesih şöyle demiştir: «Ey İsrailoğulları! Benim Rabbim ve sizin Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Kim Allah'a şirk koşarsa, Allah ona Cennet'i haram kılar, onun yeri Cehennem olur. Zalimler için hiçbir yardımcı yoktur.»

73. Şüphesiz, Allah, üçün üçüncüsüdür, diyenler kâfir olmuştur. Halbuki (ibadete layık) tek (hak) olan ilahtan başka bir (hak) ilah yoktur. Söylediklerinden vazgeçmezlerse elbette küfredenlere acıklı bir azap dokunacaktır.

74. Hâlâ Allah'a tevbe edip O'ndan af dilemiyorlar mı? Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

75. Meryem oğlu Mesih, ancak bir rasûldür. Ondan önce de rasûller geçmiştir. Onun annesi de dosdoğru/çok sadık idi. İkisi de yemek yerdi. Onlara ayetleri nasıl açıkladığımıza bir bak, sonra da onların (haktan) nasıl çevrildiklerine bak!

76. (Ey Muhammed!) De ki: Siz Allah ile birlikte size zarar da fayda da sağlamayan (ilahlara mı) ibadet ediyorsunuz? Oysa Allah, her şeyi hakkıyla işitendir, her şeyi hakkıyla bilendir.

77. De ki: Ey Ehl-i Kitap! Dininizde haksız olarak aşırı gitmeyin. Kendileri önceden sapmış, çoklarını da saptırmış ve doğru yoldan ayrılmış olan bir topluluğun arzularına uymayın.

78. İsrailoğulları'ndan kâfir olanlar, Dâvud'un ve Meryem oğlu İsâ'nın dili ile lanetlenmiştir. Bu lanet, isyan etmeleri ve haddi aşmalarından dolayı idi.

79. Onlar işledikleri herhangi bir kötülükten birbirlerini vazgeçirmeye çalışmazlardı. Onların yapmakta oldukları gerçekten ne kötü bir şeydi!

80. Onlardan bir çok kimsenin, kâfirleri veli edindiklerini görürsün. Nefislerinin yaptığı (ameller) ne kötüdür. Allah, onlara gazap etmiştir ve onlar azapta ebedîdirler.

81. Eğer Allah'a, peygambere ve ona indirilene (Kur'an'a) iman ediyor olsalardı, onları (müşrikleri) dost edinmezlerdi. Fakat onlardan birçoğu fasık kimselerdir.

82. (Ey Muhammed!) İman edenlere düşmanlık etmede, insanların en şiddetlisinin kesinlikle Yahudiler ile Allah'a ortak koşanlar olduğunu görürsün. Yine onların iman edenlere sevgi bakımından en yakınının da «Biz Hristiyanlarız!» diyenler olduğunu mutlaka görürsün. Çünkü onların içinde keşişler ve rahipler vardır. Onlar büyüklük de taslamazlar.

83. Peygamber'e indirileni (Kur'an'ı) dinledikleri zaman hakkı tanımalarından dolayı gözlerinin yaşla dolup taştığını görürsün. «Ey Rabbimiz! İman ettik. Artık bizi (hakikate) şahitlik edenler (Muhammed'in ümmeti) ile beraber yaz!» derler.

84. Rabbimizin bizi salih kimselerle birlikte (Cennet'e) sokmasını umarken ne diye Allah'a ve bize gelen hakka iman etmeyelim ki?

85. Bu sözlerine karşılık olarak Allah, onlara içinde ırmaklar akan, orada ebedî kalacakları Cennetler vermiştir. İşte bu ihsan sahiplerinin mükâfatıdır.

86. Kâfir olup da ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar Cehennem ehlidirler.

87. Ey iman edenler! Allah'ın size helâl kıldığı temiz şeyleri haram kılmayın ve haddi aşmayın. Çünkü Allah, haddi aşanları sevmez.

88. Allah'ın size verdiği helâl ve temiz rızıktan yiyin ve kendisine iman ettiğiniz Allah'a karşı gelmekten sakının.

89. Allah, boş bulunarak ettiğiniz yeminlerlen sizi sorumlu tutmaz. Bilip, kasıtlı olarak yaptığınız yeminlerden dolayı sorumlu tutar. Bu durumda yeminin keffareti, ailenize yedirdiğinizin orta hâllisinden on yoksulu doyurmak yahut onları giydirmek ya da bir köle azat etmektir. Kim (bu imkânı) bulamazsa, onun keffareti üç gün oruç tutmaktır. İşte yemin ettiğiniz vakit yeminlerinizin keffareti budur. Yeminlerinizi tutun. Şükredesiniz diye Allah, ayetlerini işte böyle açıklıyor.

90. Ey iman edenler! Şarap (içki), kumar, putlar ve fal okları, Şeytan'ın pis işlerindendir. Artık bunlardan kaçının ki, kurtuluşa eresiniz.

91. Şeytan, içki ve kumarla, ancak aranıza düşmanlık ve kin sokmak; sizi Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçiyor musunuz?

92. Allah'a itaat edin, Rasûle de itaat edin ve (emirlerine aykırı hareket etmekten) sakının. Şayet yüz çevirirseniz bilmiş olun ki, elçimize düşen sadece apaçık tebliğdir.

93. İman edip salih amel işleyenler; sakınıp/takvalı olup, iman eder ve salih ameller işlerseler (haram olmadan) önce tatmış olduklarından ötürü onlara bir günah yoktur. Sonra iman etmeye, takvalı olup iyiliklerde bulunmaya devam ederlerse, işte Allah böyle iyilik yapanları sever.

94. Ey iman edenler! Andolsun Allah sizleri, ellerinizin ve mızraklarınızın erişebileceği av(lar) ile elbette imtihan edecek ki, görmediği halde kendisinden korkanı ayırıp meydana çıkarsın. Bu (uyarıdan) sonra kim sınırı aşarsa, onun için elem dolu bir azap vardır.

95. Ey iman edenler! İhramlı iken av hayvanını öldürmeyin. Sizden kim bilerek onu öldürürse; cezası, içinizden adalet sahibi iki kimsenin hükmüyle, Kâbe'ye ulaştırılacak kurban olarak (koyun, keçi, inek ve deve gibi) (avladığının) benzeri bir hayvandır. Ya da yoksulları doyurma keffaretidir veya buna denk gelecek kadar oruç tutmasıdır. Böylelikle, işlediğinin vebalini tatmış olur. Allah, geçmişte olanı affetmiştir. Fakat kim bir daha böyle yaparsa, Allah ondan intikam alır. Allah mutlak galiptir, intikam sahibidir.

96. Deniz avı ve onu yemek size de yolculara da geçimlik olarak helal kılınmıştır. İhramlı bulunduğunuz sürece kara avı size haram kılınmıştır. Huzurunda toplanacağınız Allah'a karşı gelmekten sakının.

97. Allah Kâ'be'yi, Beyt-i Haram'ı, Haram ayları, kurbanı ve boyunları gerdanlıklı kurbanlıkları da insanlar için bir kıyâm/ ayakta kalma (ve canlanma) sebebi kıldı. Bunlar, Allah'ın göklerde ve yerde olan her şeyi bildiğini ve Allah'ın her şeyi en iyi bilen olduğunu sizin de bilmeniz içindir.

98. Bilin ki, Allah'ın cezası çetindir ve Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

99. Rasûlün görevi ancak tebliğdir. Açıkladığınızı da gizlediğinizi de Allah bilir.

100. De ki: «Pis ile temiz bir olmaz. Pisin çokluğu hoşuna gitse bile.» Ey akıl sahipleri! Allah'a karşı gelmekten sakının ki kurtuluşa eresiniz.

101. Ey iman edenler! Size açıklandığı takdirde sizi üzecek olan şeylere dair soru sormayın. Eğer Kur'an indirilirken bunlara dair soru sorarsanız size açıklanır. (Hâlbuki) Allah onları bağışlamıştır. Allah, çok bağışlayandır, Halîm'dir. (Hemen cezalandırmaz, mühlet verir.)

102. Sizden önceki bir millet o tür şeyleri sordu da sonra o yüzden kâfir oldu.

103. Allah, ne «Bahîre», ne «Sâibe», ne «Vasîle», ne de «Hâm» diye bir şey meşru kılmıştır. Fakat, o kâfirler Allah'a karşı yalan uyduruyorlar. Zaten çoklarının aklı da ermez.

104. (Onlara, «Allah'ın indirdiği kitaba uyunuz!» dendiği zaman, «Hayır, biz atalarımızın yoluna uyarız» derler. Ya ataları akıl erdiremeyen ve doğru yol üzerinde bulunmuyor iselerde mi?

105. Ey iman edenler! Siz kendinizden sorumlusunuz. Siz hidayette olursanız, doğru yoldan sapan kimse size zarar veremez. Hepinizin dönüşü Allah'adır. Yapmakta olduklarınızı o size haber verecektir.

106. Ey iman edenler! Birinizin ölümü yaklaştığı zaman, vasiyet sırasında aranızda şahitlik (edecek olanlar) sizden adaletli iki kişidir. Yahut seferde olup da başınıza ölüm musibeti gelirse, sizin dışınızdan başka iki kişi şahitlik eder. Eğer şüphe ederseniz, onları namazdan sonra alıkorsunuz da Allah adına, «Akraba da olsa, şahitliğimizi hiçbir karşılığa değişmeyiz. Allah için yaptığımız şahitliği gizlemeyiz. Gizlediğimiz takdirde, şüphesiz günahkârlardan oluruz.» diye yemin ederler.

107. (Eğer sonradan) o ikisinin (yalan söyleyerek) günaha düştükleri belli olursa, ölenin yakınlarından diğer iki kişi onların yerine geçerler ve; «Bizim şahitliğimiz, bu ikisinin (yalancı) şahitliğinden (kabul olma hususunda) daha geçerlidir. Biz (kimsenin hakkına) tecavüz etmedik, aksi takdirde biz, elbette zalimlerden oluruz» diye Allah'a yemin ederler.

108. Bu, (hüküm), şahitliği gerektiği şekilde yapmaya, yahut yeminlerinden sonra, yeminlerin (mirasçılar tarafından) reddedilmesinden korkmalarına (çekinmelerine

çare olarak) daha uygundur. Allah'a karşı gelmekten sakının ve dinleyin. Allah, fasık toplumu doğruya iletmez.

109. Allah peygamberleri toplayacağı gün: «Size ne cevap verildi?» buyuracak, onlar da: «Bizim hiçbir bilgimiz yok. Şüphesiz gaybları çok iyi bilen ancak sensin.» diyecekler.

110. Allah o zaman şöyle diyecek: «Ey Meryem oğlu İsâ, senin üzerindeki ve annenin üzerindeki nimetimi hatırla. Hani ben, seni Ruhu'l-Kudüs (Cebrâil) ile desteklemiştim. Beşikteyken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Hani sana kitabı (yazıyı), hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i de öğretmiştim. Hani benim iznimle çamurdan bir kuş suretine benzer bir şeyi yapıyordun; ona üfürüyordun da iznimle (canlı) bir kuş oluveriyordu. Anadan doğma körü, abrası (alaca hastalığına yakalanmışı) da yine benim iznimle iyi ediyordun. Yine benim iznimle ölüleri (kabirlerinden diri olarak) çıkartıyordun. Ve hani İsrailoğulları'nı kendilerine apaçık mûcizelerle geldiğin zamanda senden (zarar vermelerini engelleyerek) çekmiştim de içlerinden kâfir olanları; «Bu apaçık bir sihirden başka bir şey değildir» demişlerdi.

111. Hani Havârilere: «Bana ve rasûlüme iman edin!» diye vahiy etmiştim de: «İman ettik. Gerçekten Müslümanlar olduğumuza sen de şâhid ol!» demişlerdi.

112. Hani Havâriler: «Ey Meryem oğlu İsâ! Rabbin gökten bize bir sofra indirebilir mi?» demişlerdi. O: «Eğer iman edenlerdenseniz, Allah'tan korkun!» demişti.

113. Havariler ise: «Ondan yemek istiyoruz, (böylece) kalplerimiz mutmain olsun ve bize doğruyu söylediğini bilelim ve buna şahitlerden olalım.» demişlerdi.

114. Meryem oğlu İsâ: «Allah'ım! Rabbimiz, gökten bize bir sofra indir. Bu, hem bizim için, hem de öncemiz ve sonramız için bir bayram ve senden bir mucize olsun. Bizi rızıklandır. Sen, rızık verenlerin en hayırlısısın.» dedi.

115. Allah buyurdu ki: «Gerçekten ben onu size indireceğim. Ama bundan sonra sizden kim kâfir olursa, ben onu âlemlerden kimseyi azaplandırmayacağım bir azapla azablandıracağım.»

116. Allah, «Ey Meryem oğlu İsâ! İnsanlara, «Beni ve annemi Allah'ı bırakarak iki ilah edinin, diye sen mi söyledin?» dediğinde, «Münezzehsin sen, hakkım olmayan bir sözü söylemek bana yakışmaz. Eğer bunu söylediysem, mutlaka sen onu bilirsin. Sen bende olanı bilirsin, ama ben sende olanı bilmem. Gerçekten gaipleri bilen sadece sensin» dedi.

117. «Ben onlara, sadece bana emrettiğin şeyi söyledim. Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin (dedim.) Aralarında bulunduğum sürece onlara şahit oldum. Ama beni içlerinden aldığında, artık üzerilerine gözetleyici yalnız sen oldun. Sen, her şeye hakkıyla şahitsin.»

118. Eğer onlara azap edersen, onlar şüphesiz senin kullarındır. Şayet onları bağışlarsan, şüphesiz sen Aziz ve Hakim olansın.

119. Allah, şöyle diyecek: «Bugün, doğrulara, doğruluklarının yarar sağlayacağı gündür.» Onlara içinden ırmaklar akan, içinde ebedî kalacakları cennetler vardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. İşte bu büyük başarıdır.

120. Göklerin, yerin ve içindekilerin mülkü Allah'a aittir. O her şeye kadirdir.

EN'ÂM SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Hamt, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'a mahsustur. Böyle iken kâfirler Rablerine (ibadet etmede başkalarını) denk tutuyorlar.

2. O, sizi çamurdan yaratan, sonra da bir ecel tayin edendir. Bir de O'nun katında belirli bir ecel (kıyamet günü) vardır. Siz ise hâlâ şüphe ediyorsunuz.

3. O, göklerde ve yerde tek Allah'tır. Gizlinizi de açığınızı da bilir, neyi yapıp ettiğinizi de bilir.

4. Onlara Rabblerinin âyetlerinden bir âyet gelse mutlaka ondan yüz çevirirler.

5. İşte onlar, hak kendilerine geldiğinde onu yalanladılar. Fakat kendisiyle alay etmekte oldukları şeyin haberleri yakında onlara gelecektir.

6. Bizim, kendilerinden önce nice nesilleri yok ettiğimizi görmediler mi? Onları, sizi yerleştirmediğimiz bir şekilde yeryüzünde yerleştirmiş (imkân ve iktidar vermiş), gökten üzerlerine bol bol yağmur indirmiş, altlarından ırmaklar akıtmıştık. Böyle iken günahları yüzünden onları helâk ettik ve arkalarından başka bir nesil yarattık.

7. Eğer Biz sana kağıt üzerinde yazılı bir kitap indirseydik, onlar da o kitaba elleriyle dokunsalardı yine de kâfir olanlar: «Bu yalnızca bir sihirdir.» derlerdi.

8. «Ona ne diye bir melek indirilmedi?» dediler. Eğer biz bir melek indirseydik (iman etmemeleri halinde) herhalde iş bitirilmiş olurdu. Ve sonra kendilerine (azıcık) bir süre (bile) verilmezdi.

9. Eğer (Rasûlü) melek kılsaydık, yine bu (meleği) bir adam şeklinde kılar ve onları yine içinde bulundukları şüpheye düşürmüş olurduk.

10. Andolsun, senden önce de birçok peygamberle alay edildi de içlerinden alay edenleri, o alaya aldıkları şey kuşatıverdi.

11. De ki: «Yeryüzünde gezip dolaşın; sonra da yalanlayanların sonu nice oldu, bir bakıverin.»

12. Yine de ki: «Göklerde ve yerde olanlar kimindir?» De ki: «Allah'ındır. O, rahmet etmeyi kendi üzerine yazmıştır. Hakkında hiçbir şüphe bulunmayan kıyamet günü sizi elbette bir araya toplayacaktır. Kendilerini hüsrana sokanlar, işte onlar iman etmezler.»

13. Gecenin ve gündüzün içinde barınan her şey Onundur. O, her şeyi işitendir, her şeyi bilendir.

14. De ki: «Gökleri ve yeri yoktan yaratan, doyuran fakat doyurulmayan Allah'tan başkasını mı dost edineceğim.» De ki: «Ben İslâm'a girenlerin ilki olmakla emrolundum ve (bana:) sakın müşriklerden olma! (denildi).»

15. De ki: Eğer Rabbime isyan edersem, elbette ben büyük bir günün azabından korkarım!

16. O gün kim azaptan kurtarılırsa, gerçekten Allah ona rahmet etmiştir. İşte apaçık kurtuluş budur.

17. Allah sana bir zarar dokundursa, onu yine kendisinden başka giderecek yoktur ve eğer sana bir hayır dokundursa, kuşkusuz O, her şeye kadirdir.

18. O, kullarının üstünde kâhir/yegane tasarruf sahibidir O, hüküm ve hikmet sahibidir, (her şeyden) hakkıyla haberdardır.

19. De ki: «Şahitlik bakımından hangi şey daha büyüktür?» De ki: «Allah benimle sizin aranızda şahittir. İşte bu Kur'an bana, onunla sizi ve eriştiği herkesi uyarayım diye vahyolundu. Gerçekten siz mi Allah ile beraber başka ilâhlar olduğuna şahitlik ediyorsunuz?» De ki: «Ben şahitlik etmem.» De ki: «(İbadete layık) tek (hak) ilahtır ve şüphesiz ben sizin Allah'a ortak koştuğunuz şeylerden uzağım.»

20. Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler onu kendi öz oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Kendilerini hüsrana uğratanlar ise iman etmezler.

21. Allah'a karşı yalan uydurandan ya da O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Şüphesiz ki, zalimler kurtuluşa eremez.

22. O gün onların hepsini toplayacağız; sonra da Allah'a şirk koşanlara diyeceğiz ki: «İddia etmiş olduğunuz ortaklarınız nerede?»

23. Sonra onların (bu imtihana) mazeretleri: «Rabbimiz Allah'a yemin olsun ki, biz ortak koşanlar olmadık!» demekten başka bir şey olmayacaktır.

24. Kendilerine karşı nasıl yalan söylediklerine bir bak ve uydurdukları (ilahları) onları nasıl yüzüstü bırakıp kayboluverdi?

25. İçlerinden sana kulak verenler vardır. Halbuki Biz, onu anlayamasınlar diye kalblerine perdeler, kulaklarına ağırlık koyduk. Her türlü ayeti/mucizeyi görseler de ona yine iman etmezler. Hatta sana gelseler seninle mücadele ederler. O kâfirler: «Bu (Kur'ân), eskilerin masallarından başka bir şey değildir.» derler.

26. Onlar, hem (halkı) ona uymaktan alıkoyar, hem kendileri de ondan uzaklaşırlar. Sonuçta kendilerini helak ederler de farkında olmazlar.

27. Ateşin karşısında durdurulup da, «Ah! Keşke dünyaya geri döndürülsek de Rabbimizin ayetlerini yalanlamasak ve Müminlerden olsak.» dedikleri vakit (hâllerini) bir görsen!

28. Hayır! Daha önce gizlemekte oldukları şeyler kendilerine göründü. Eğer (dünyaya) geri gönderilseler yine kendilerine yasak edilen şeylere döneceklerdir. Zira onlar gerçekten yalancıdırlar.

29. Onlar: «Bu (hayat), ancak dünya hayatımızdır. Biz diriltilecek de değiliz.» dediler.

30. Rablerinin huzurunda durduruldukları zaman, sen onları bir görsen: O vakit Allah onlara, bu yeniden dirilme olayı gerçek değil miymiş? diyecek, onlar da «Rabbimize andolsun ki, evet» diyeceklerdir (Allah): «Öyleyse inkâr etmekte olduğunuzdan dolayı tadın azabı!» diyecek.

31. Allah ile karşılaşmayı yalanlayanlar hüsrana uğramışlardır. Kıyamet ansızın onların başına geldiği zaman; «Dünyada işlediğimiz kusurlardan dolayı yazıklar olsun bize!» derler. Sırtlarında da günahlarını taşırlar. Dikkat edin! O yüklenip taşıdıkları ne kötüdür.

32. Dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir. Ahiret yurdu, takva sahipleri için elbette daha hayırlıdır. Hâlâ akıl etmez misiniz?

33. Onların söylediklerinin seni üzdüğünü elbette biliyoruz. Fakat onlar seni yalanlamıyorlar. O zalimler, bile bile Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorlar.

34. Andolsun ki, senden önce de birçok peygamberler yalanlanmıştı da, onlar yalanlanmalarına ve eziyet edilmelerine karşı sabretmişler ve nihayet kendilerine yardımımız yetişmişti. Allah'ın kelimelerini (kanunlarını) değiştirebilecek yoktur. Andolsun ki (önceki) peygamberlerin haberlerinden bir kısmı sana gelmiştir.

35. Eğer onların yüz çevirmeleri sana ağır geldiyse, bir tünel açıp yerin dibine inerek yahut göğe de bir merdiven dayayıp onlara bir ayet getirmeye gücün yeterse (hiç durma yap)! Eğer Allah dileseydi, elbette onları hidayet üzere toplardı. O halde sakın cahillerden olma!

36. (Davete), ancak (bütün kalpleriyle) kulak verenler uyar. Ölüleri ise Allah diriltecektir. Sonra yalnız O'na döndürüleceklerdir.

37. «Rabbinden ona bir âyet (mûcize) indirilseydi ya!» dediler. De ki: Allah, bir mucize indirmeye elbette kadirdir. Fakat onların çoğu bilmezler.

38. Yeryüzünde gezen her türlü canlı ve (gökte) iki kanadıyla uçan bütün kuşlar, ancak sizin gibi birer ümmettirler. Biz o Kitap'ta (Levh-i Mahfuz'da) hiçbir şeyi eksik bırakmadık; sonra (bütün bunlar) Rablerinin huzuruna getirileceklerdir.

39. Ayetlerimizi yalanlayanlar, karanlıklar içinde kalmış sağır ve dilsizlerdir. Allah dilediğini saptırır, dilediğini de dosdoğru yol üzerinde tutar.

40. De ki: «Söyleyin bakalım. Acaba size Allah'ın azabı gelse veya size kıyamet saati gelip çatsa, siz Allah'tan başkasını mı yalvarırsınız? Eğer (putların size yararı dokunduğu iddianızda) doğru söyleyenlerseniz (haydi onları yardıma çağırın).

41. Hayır, yalnız O'na yalvarırsınız. O da dilerse (kaldırılması için) yalvardığınız şeyi giderir; siz de şirk koştuğunuz şeyleri unutursunuz.

42. Andolsun, senden önce de ümmetlere peygamberler gönderdik ve belki yalvarırlar diye kendilerini darlık ve sıkıntıya soktuk.

43. Hiç olmazsa azabımız kendilerine gelince boyun eğip yalvarmaları gerekmez miydi? Fakat, kalpleri katılaşmış ve Şeytan, yaptıklarını kendilerine güzel göstermişti.

44. Verilen öğütleri unuttukları bir sırada, her şeyin kapılarını onlara açtık. Kendilerine verilenler ile şımarıp azdıkları zaman, onları ansızın bütün ümitlerini yitirmiş bir halde yakaladık.

45. Böylece o zalim toplumun kökü kesildi. Hamt, âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.

46. De ki: Söyleyin bana! Allah, kulaklarınızı ve gözlerinizi alsa, kalplerinizi de mühürlese, Allah'tan başka onu size geri getirecek ilâh kimdir? Ayetleri nasıl açıkladığımıza bir bak, sonra da onlar nasıl yüz çeviriyorlar.

47. De ki: «Bana haber verin. Eğer Allah'ın azabı size ansızın yahut açıktan açığa gelip çatsa, zalimler topluluğundan başkası helâk olur mu?»

48. Biz, peygamberleri yalnız müjdeciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Kim iman edip, salih amel işlerse o kimselere bir korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.

49. Ayetlerimizi yalanlayanlara gelince; onlara, yapmış oldukları fısk sebebiyle azap dokunacaktır.

50. De ki: «Ben size yanımda Allah'ın hazineleri vardır, demiyorum. Ben gaybı da bilmem. Size, şüphesiz ben bir meleğim de demiyorum. Ben, ancak bana vahyolunan (Kur'an) a uyarım.» De ki: «Hiç görmeyenle gören bir olur mu? Hiç düşünmüyor musunuz?»

51. Rablerinin huzurunda toplanacaklarından korkanları (Kur'an) ile uyar ki onların, Rablerinden başka ne bir veli, ne de bir şefaatçisi vardır. Umulur ki sakınırlar.

52. Rablerinin rızasını isteyerek sabah akşam O'na dua edenleri yanından uzaklaştırma. Onların hesabından senin üzerinde bir şey (yükümlülük), senin hesabından da onların üzerine bir şey (yükümlülük) yoktur ki onları kovarsan o takdirde zâlimlerden olursun.

53. Böylece, «Allah, aramızdan bunlara mı (hidayet vererek) ihsanda bulundu?» desinler diye onları birbiriyle sınadık. Allah, şükredenleri en iyi bilen değil midir?

54. Ayetlerimize iman edenler yanına geldikleri zaman de ki: «Selam size! Rabbiniz, rahmet etmeyi kendi üzerine yazmıştır. İçinizden kim cahillikle bir kötülük işler de ardından tevbe edip salih ameller işlerse, şüphesiz Allah çokça bağışlayandır, çokça merhamet edendir.»

55. Günahkârların yolu iyice belli olsun diye âyetleri işte böyle apaçık bir şekilde açıklıyoruz.

56. De ki: «Sizin, Allah'tan başka ibadet ettiğiniz şeylere ibadet etmem bana kesinlikle yasaklandı. Ben sizin arzularınıza uymam. (Uyarsam) o takdirde sapmış olurum, hidayete erenlerden olmam.»

57. De ki: «Şüphesiz ben Rabbimden gelmiş apaçık bir delil üzerindeyim. Siz ise onu yalanladınız. Sizin acele gelmesini istediğiniz şey (azap), benim yanımda değildir. Hüküm yalnız Allah'a aittir. O, hakkı haber verir. O, (hakkı batıldan) ayırt edenlerin en hayırlısıdır.»

58. De ki: Sizin çabukça gelmesini istediğiniz şey benim yanımda olsaydı, benimle sizin aranızda iş elbette bitirilmiş olurdu. Allah, zalimleri en iyi bilendir.

59. Gaybın anahtarları O'nun yanındadır. Onları, kendisinden başkası bilmez. Karada ve denizde olan her şeyi bilir. Onun ilmi olmadan hiçbir yaprak düşmez ve yerin karanlıklarında hiçbir tane, hiçbir yaş ve hiçbir kuru yoktur ki apaçık bir kitapta bulunmasın.

60. O, geceleyin sizi öldüren (ölümü andıran bir halde uyutan), gündüz de ne işlediğinizi bilendir. Sonra belirlenmiş ecel tamamlansın diye gündüzün sizi dirilten (uyandıran) O'dur. Sonra dönüşünüz yine O'nadır. Sonunda O, yaptıklarınızı size haber verecektir.

61. O, kullarının üstünde yegâne hâkimiyet sahibidir. Üzerinize de koruyucu melekler gönderir. Nihayet birinize ölüm geldiği vakit (görevli) elçilerimiz onun canını alır ve onlar görevlerinde asla kusur etmezler.

62. Sonra gerçek mevlâları olan Allah'a döndürülürler. Dikkat edin, hüküm O'na aittir. O, hesap görenlerin en hızlısıdır.

63. De ki: Karanın ve denizin karanlıklarından (tehlikelerinden) sizi kim kurtarır ki? (O zaman) O'na gizli gizli yalvararak eğer bizi bundan kurtarırsan andolsun şükredenlerden olacağız diye dua ederdiniz.

64. De ki: Sizi ondan ve bütün sıkıntılardan kurtaracak olan Allah'tır. Böyle olduğu halde siz yine de şirk koşuyorsunuz.

65. De ki: «Üzerinizden veya ayaklarınızın altından bir azap göndermeye ya da sizi gruplara ayırarak kiminizin şiddetini kiminize (savaş ve fitne ile) tattırmaya kadîr olan O'dur. (ibret alıp) anlasınlar diye ayetlerimizi nasıl açıkladığımıza bir bak!»

66. O (Kur'an) hak olduğu hâlde, kavmin onu yalanladı. De ki: «Ben size vekil (kefil) değilim.»

67. Her haberin gerçekleşeceği bir zaman vardır. İleride anlayacaksınız.

68. Ayetlerimiz hakkında ileri geri konuşmaya dalanları gördüğün vakit başka bir söze dalıncaya kadar onlardan yüz çevir, uzaklaş. Şayet Şeytan sana unuttursa hatırladıktan sonra (kalk), o zalimler grubu ile beraber oturma.

69. Allah'tan sakınıp, takvalı olanlara, zalimlerin hesabından hiçbir sorumluluk yoktur. Fakat, Allah'tan sakınıp takvalı olmaları için (onlara) bir öğüt verme vardır.

70. Dinlerini oyun ve eğlence edinenleri ve dünya hayatı kendilerini aldatmış olanları bırak. Allah'dan başka bir dost ve bir şefâatçısı olmayan her bir nefsin, kazandıkları (günahlar) yüzünden helâke sürüklenmemesi için sen onunla (Kur'ân'la) öğüt ver.(Kurtuluşu için) her türlü fidyeyi verse de bu ondan kabul edilmez. İşte onlar kazandıkları yüzünden helâke sürüklenmiş kimselerdir. Küfre saplanıp kalmalarından dolayı onlara kaynar bir içecek ve elem dolu bir azap vardır.

71. De ki: «Allah'ı bırakıp bize fayda ve zarar vermeyen şeylere mi ibadet edelim? Allah bizi hidâyete kavuşturduktan sonra ökçelerimiz üzerine gerisin geriye mi döndürülelim?» Hani arkadaşları: «Bize gel!» diye hidâyete çağırdıkları halde, yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşırken, Şeytanların saptırdıkları kimse gibi mi olalım?» De ki: «Asıl hidâyet Allah'ın gösterdiği doğru yoldur. Ve biz âlemlerin Rabbine teslim olmakla emrolunduk.»

72. Bir de bize; «Namazı dosdoğru kılın ve Allah'a karşı gelmekten sakının» diye emrolundu. O, huzurunda toplanacağınız Allah'tır.

73. O, gökleri ve yeri hak ile yaratandır. O'nun «ol!» diyeceği (kıyamet) günü her şey oluverir. O'nun sözü haktır. Sûr'a üfürüleceği günde mülk (ve hakimiyet) yalnız O'nundur. Görüneni de görünmeyeni de bilendir. O Hakîm'dir, her şeyden haberdar olandır.

74. Hani İbrahim, babası Âzer'e: «Sen putları ilâh mı ediniyorsun? Şüphesiz, ben seni de, kavmini de apaçık bir sapıklık içinde görüyorum.» demişti.

75. Biz, İbrahim'e yakinen bilip iman edenlerden oluversin diye göklerin ve yerin mülkünü böylece gösterdik.

76. Üzerine gece karanlığı basınca, bir yıldız gördü. «İşte Rabbim!» dedi. Yıldız batınca da, «Ben öyle batanları sevmem» dedi.

77. Ay'ı doğarken görünce de, «İşte Rabbim!» dedi. Ay da batınca, «Andolsun ki, Rabbim bana doğru yolu göstermezse, mutlaka ben de sapıklardan olurum» dedi.

78. Güneşi doğarken görünce de: «İşte benim Rabbim! Bu daha büyük» dedi. O da batınca (kavmine dönüp), «Ey kavmim! Ben sizin Allah'a ortak koştuğunuz şeylerden uzağım.» dedi.

79. «Ben, hakka yönelen birisi olarak yüzümü, gökleri ve yeri yaratana döndürdüm. Ben, Allah'a şirk koşanlardan değilim.»

80. Kavmi ona karşı delil getirmeye kalkıştı. O da dedi ki: «(Allah) beni doğru yola iletmişken Allah hakkında benimle tartışmaya mı kalkışıyorsunuz? Hem sizin O'na ortak koştuklarınızdan ben korkmam; ancak Rabbimin bir şey dilemiş olması başka. Rabbimin ilmi her şeyi kuşatmıştır. Hâlâ düşünüp öğüt almayacak mısınız?

81. «Allah'ın size, hakkında hiçbir delil indirmediği şeyleri O'na şirk koşmaktan korkmuyorsunuz da, ben sizin şirk koştuğunuz şeylerden ne diye korkayım? Öyle ise iki taraftan hangisi güvende olmaya daha lâyıktır? Eğer biliyorsanız (haydi söyleyin!)

82. İman edenler ve imanlarına zulüm (şirk) karıştırmayanlara gelince; işte güven onlar içindir, hidayete erenler de onlardır.

83. İşte bu, kavmine karşı İbrahim'e verdiğimiz delilimizdir. Biz, dilediğimiz kimselerin derecelerini yükseltiriz. O, Hakim ve her şeyi bilendir.

84. İbrahim'e, İshak ve Ya'kûb'u bağışladık, her birini de hidayete erdirdik. Daha önce Nûh'u hidayete erdirmiştik. O'nun soyundan Dâvud, Süleyman, Eyyûb, Yûsuf, Mûsâ ve Hârûn'u da hidayete erdirmiştik. İşte iyileri biz böyle mükâfatlandırırız

85. Zekeriyya'ya, Yahyâ'ya, İsâ'ya, İlyas'a da (hidâyet verdik). Hepsi salihlerdendi.

86. İsmail'e, Elyesa'ya,Yûnus'a ve Lût'a da (hidâyet verdik). Her birini âlemlere üstün kıldık.

87. Onların babalarından, zürriyetlerinden ve kardeşlerinden bazılarını da (hidâyete erdirdik). Onları seçtik ve onları doğru bir yola da ilettik.

88. Bu Allah'ın hidâyetidir. O, kullarından kimi dilerse onunla hidâyete erdirir. Eğer onlar dahi şirk koşsalardı, yaptıkları her şey boşa giderdi.

89. Onlar, kendilerine kitap, hikmet ve nübüvvet verdiğimiz kimselerdir. Şimdi bunlar (Kureyşliler) onları inkâr edip, küfre sapıyorlarsa biz de yerlerine onları inkâr edip, küfre sapmayan bir topluluğu onlara vekil kılarız.

90. İşte bunlar Allah'ın hidâyet ettiği kimselerdir. O halde sen de onların hidâyetlerine uy. De ki: «Ben buna karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Bu (Kur'an) âlemlere bir öğütten başka bir şey değildir.»

91. Allah'ın bir kimseye, hiçbir şey indirmediğini söyleyerek, Allah'ın kadrini gereği gibi bilemediler. De ki: Öyleyse Mûsâ'nın insanlar için aydınlatıcı ve yol gösterici olarak getirdiği, o kitabı kim indirdi? Siz onu parça parça kâğıtlara (yazıyor) bir kısmını açıklıyor, çoğunu da gizliyorsunuz. Sizin de atalarınızın da bilemediği şeyler (Kur'an'la) size öğretilmiştir. (Rasûlüm) «Allah'dır» (onu indiren) de, sonra onları bırak da daldıkları sapıklarında oynayadursunlar.

92. İşte bu (Kur'an) da, bereket kaynağı, kendinden öncekileri (ilâhî kitapları) tasdik eden ve şehirler anasını (Mekke'yi) ve bütün çevresini (tüm insanlığı) uyarasın diye indirdiğimiz bir kitaptır. Ahirete iman edenler, ona iman eder ve onlar namazlarına da devam ederler.

93. Allah'a karşı yalan uyduran veya kendine bir şey vahyedilmemişken, «Bana vahyolundu» diyen, ya da «Allah'ın indirdiğinin benzerini ben de indireceğim.» diye laf eden kimseden daha zalim kimdir? Zalimlerin şiddetli ölüm sancıları içinde çırpındığı; meleklerin ellerini uzatmış, «Haydi canlarınızı kurtarın! Allah'a karşı doğru olmayanı söylediğiniz ve O'nun ayetlerinden kibirlenerek yüz çevirdiğiniz için bugün aşağılayıcı azap ile cezalandırılacaksınız» diyecekleri zaman hallerini bir görsen!

94. Sizi ilk defa yarattığımız gibi, bize tek başınıza geldiniz. Size bağışladıklarımızı arkanızda bıraktınız. Allah'ın (ibadet hususunda) ortakları olduğunu ileri sürdüğünüz o şefaatçilerinizi beraberinizde göremiyoruz. Şüphesiz aranızdaki bağlar kopmuş; (Allah'a ibadet hususunda ortak olduklarını) iddia ettikleriniz sizden ayrılıp gitmişlerdir.

95. Taneyi ve çekirdeği yarıp filizlendiren, ölüden diriyi çıkaran, diriden de ölüyü çıkaran Allah'tır. İşte Allah budur! O halde (haktan) nasıl dönersiniz?

96. O, karanlığı yarıp sabahı çıkarandır. Geceyi dinlenme zamanı, Güneş'i ve Ay'ı da ince birer hesap ölçüsü kıldı. Bütün bunlar mutlak güç sahibinin, hakkıyla bilenin takdiridir.

97. Karanın ve denizin karanlıklarında kendileriyle doğru yolu bulasınız diye sizin için yıldızları yaratan O'dur. Şüphesiz biz, bilen bir topluluk için âyetleri ayrı ayrı açıkladık.

98. O, sizi bir tek candan yaratandır. Sizin bir karar kılma yeriniz, bir de emanet bırakılma yeriniz var. Biz anlayan bir toplum için âyetleri ayrı ayrı açıklamışızdır.

99. Gökten su indiren de O'dur. O su ile her çeşit bitkiyi bitirdik. O bitkiden bir yeşillik meydana getirdik ki, bu yeşillikten üst üste binmiş taneler, hurma tomurcuğundan (koparılması kolay) sarkmış salkımlar, üzüm bağları, (yaprakları) birbirine benzeyen ve (meyveleri) benzemeyen zeytin ve nar çıkarırız. Meyve verdikleri ve bir de olgunlaştıkları zaman meyvesine bir bakın. İşte bütün bunlarda, iman eden bir toplum için ayetler vardır.

100. Allah'ın yarattığı cinleri O'na ortak koştular. Cahilce O'nun için oğullar ve kızlar uydurdular. O, onların vasıflandırdıklarından münezzeh ve çok yücedir.

101. Gökleri ve yeri yoktan var eden O'dur. O'nun bir eşi yokken nasıl bir oğlu olabilir? Hem her şeyi O yaratmıştır ve her şeyi hakkıyla bilen de O'dur.

102. İşte bu, Rabbiniz Allah'tır. Ondan başka (hak) ilah yoktur. Her şeyin yaratıcısıdır. O'na ibadet edin. O, her şey üzerinde vekildir.

103. Gözler O'nu onu ihata ve idrak edemez. O ise bütün gözleri kuşatmıştır. O, lütuf sahibidir, her şeyden haberdardır.

104. Size Rabbinizden apaçık deliller gelmiştir. Artık kim görürse kendi lehine; kim de (hakkı) görmezse kendi aleyhinedir. Ben başınızda bekçi değilim.

105. Biz ayetleri türlü türlü genişçe beyan ederiz. Ta ki onlar, «sen (başkasından) okumuşsun» derler. Biz, (hak ve batılı) bilen kimselere ayetleri böylece açıklamaktayız.

106. Rabbinden sana vahyedilene uy. O'ndan başka (hak) ilah yoktur. Müşriklerden de yüz çevir.

107. Eğer Allah dileseydi onlar şirk koşmazlardı. Seni onlara gözetici kılmadık. Sen onlara vekil de değilsin.

108. Müşriklerin, Allah'tan başka dua ettiklerine sövmeyin ki, onlar da taşkınlık ederek cahilce Allah'a sövmesinler. Her toplumun yaptığını böyle süslemişizdir. Sonra Rablerine döndürülürler de O, kendilerine (dünyada) ne yaptıklarını haber verir.

109. (Müşrikler), kendilerine bir mucize gelirse, ona mutlaka iman edeceklerine dair var güçleriyle Allah'ın adına yemin ederler. De ki: «Mucizeler ancak Allah katındadır. O mucizeler geldiği vakit de inanmayacaklarını siz ne bileceksiniz?»

110. Onların kalplerini ve gözlerini tersine çevirir de, ilk defa iman etmedikleri gibi yine iman etmezler. Biz de onları azgınlıkları içinde bocalar bir halde bırakırız.

111. Biz, onlara melekleri de indirsek, onlarla ölüler de konuşsa ve her şeyi toplayıp önlerine de koysak, Allah dilemedikçe onlar yine de iman etmezlerdi. Fakat onların çoğu bilmiyorlar.

112. Böylece biz, her peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman kıldık. Aldatmak için birbirlerine süslü sözler telkin ederler. Rabbin dileseydi bunu yapamazlardı. Öyleyse sen onları iftiraları ile baş başa bırak.

113. O sözleri, ahirete iman etmeyenlerin kalpleri ona meyletsin, bir de ondan hoşnut olsun ve işledikleri günahları işlemeye devam etsinler diye söylerler.

114. «O, size kitabı ayrıntılı olarak indirmişken, Allah'tan başka bir hakem mi arayayım?» Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler, onun Rabbin tarafından hak olarak indirilmiş olduğunu kesinlikle bilirler. Sakın sen de şüphe edenlerden olma!

115. Rabbinin sözü doğruluk ve adalet bakımından eksiksizdir. Onun sözlerini değiştirebilecek yoktur O, her şeyi işiten, her şeyi bilendir.

116. Eğer sen yeryüzünde bulunanların çoğuna itaat edersen, seni Allah yolundan saptırırlar. Çünkü onlar, sadece zanna uyarlar ve sadece yalan uydururlar.

117. Doğrusu Rabbin, yolundan kimin saptığını daha iyi bilir. Hidayete ermiş olanları da en iyi O bilir.

118. Eğer ayetlerine iman eden kimseler iseniz artık üzerine Allah'ın ismi anılarak kesilmiş hayvanlardan yiyin!

119. Size ne oluyor da, Allah'ın ismi anılarak kesilenlerden yemiyorsunuz? Oysa Allah, zorda kalmanız dışında, size haram olanları ayrıntılarıyla açıklamıştır. Doğrusu birçokları, heva ve heveslerine uyarak, bilmeden saptırıyorlar. Şüphesiz Rabbin, haddi aşanları en iyi bilendir.

120. Günahın açıktan olanını da, gizli olanını da terk edin. Günah işleyenler, işledikleri suça karşılık mutlaka cezalandırılacaklardır.

121. Üzerine Allah'ın adı anılmadan kesilen hayvanları yemeyin. Şüphesiz bu, günahtır. Şeytanlar, dostlarına sizinle mücadele etmeleri için fısıldarlar. Eğer onlara uyarsanız, şüphesiz siz de müşriklerden olursunuz.

122. Ölü iken (imanla) kendisini dirilttiğimiz, insanlar arasında ona yürümesi için nur verdiğimiz kimse, içinden çıkamayacağı karanlıklarda kalan kimse gibi midir? Kâfirlere yaptıkları işler böyle süslü gösterilmiştir.

123. Böylece her kasabada, oralarda bozgunculuk yapmaları için günahkârlarının liderler yaptık. Hâlbuki onlar ancak kendilerine aldatırlar, ama farkında olmazlar.

124. Onlara bir ayet geldiği zaman; «Allah'ın Rasûllerine verilen, bize de verilmedikçe iman etmeyeceğiz» derler. Oysa Allah, peygamberliği kime vereceğini daha iyi bilir. Bu, suçlu günahkârlara Allah katında bir küçüklük, yaptıkları hilekârlıklar yüzünden de şiddetli bir azab isabet edecektir.

125. Allah, kimi doğru yola iletmek isterse, onun gönlünü İslam'a açar. Kimi de saptırmak isterse, göğe yükseliyormuş gibi, kalbini dar ve sıkıntılı kılar. Allah iman etmeyenlerin üstüne pisliği/azabı işte böyle verir.

126. Rabbinin dosdoğru yolu işte budur. Öğüt alan topluluk için ayetleri etraflıca açıkladık.

127. Onlar için, Rablerinin katında selamet yurdu vardır. O, yapmakta olduklarından ötürü onların velisi (dost ve yardımcısı)dir.

128. Allah, hepsini o gün toplayarak; «Ey cin topluluğu! İnsanların çoğunu yoldan çıkardınız.» der. Onların dostları olan insanlar ise; «Rabbimiz, birbirimizden istifade ettik ve bizim için belirlediğin sürenin sonuna ulaştık» derler. Allah: «Allah'ın dilediği hariç, Cehennem sizin ebedi olarak kalacağınız meskeniniz olsun.» der. Şüphesiz Rabbin Hakîm'dir, Alîm'dir.

129. İşte biz, kazanmakta oldukları günahlar sebebiyle zalimlerin bir kısmını diğer bir kısmına böyle musallat ederiz.

130. «Ey cin ve insan topluluğu! İçinizden size ayetlerimi anlatan ve bu günle karşılaşacağınıza dair, sizi uyaran rasûller gelmedi mi?» Onlar: «Biz kendi aleyhimize şahidiz» diyeceklerdir. Dünya hayatı onları aldattı da, kâfir olduklarına dair kendi aleyhlerine şahitlik ettiler.

131. Bu (rasûllerin gönderilmesi) halkı habersizken, Rabbinin ülkeleri haksız yere yok etmeyeceğinden dolayıdır.

132. Herkesin amellerine göre dereceleri vardır. Rabbin onların yaptıklarından habersiz değildir.

133. Rabbin hiçbir şeye ihtiyaç duymayan, merhamet sahibidir. O dilerse sizi yok eder ve daha sonra dilediğini sizin yerinize getirir, tıpkı sizi başka bir topluluğun soyundan var ettiği gibi.

134. Şüphesiz size vadedilen şeyler mutlaka gelecektir. Siz bunun önüne geçemezsiniz.

135. De ki: «Ey kavmim! Siz elinizden geleni yapın. Şüphesiz ben de yapacağım. Bu yurdun akıbetinin kim için olduğunu öğreneceksiniz. Gerçek şu ki, zalimler asla kurtuluşa eremezler.»

136. Allah'ın yarattığı ekin ve hayvandan, kendi zanlarınca Allah'a bir hisse ayırıp da, «Bu Allah'ındır, bu da ortaklarımızındır» diyorlar. Ortakları için ayırdıkları Allah'a ulaşmıyordu, fakat Allah için ayırdıkları ortaklarına ulaşıyordu! Ne kadar da kötü hüküm veriyorlar!

137. Böylece onların ortakları, müşriklerden bir çoğuna evlatlarını öldürmeyi de hoş göstermiştir. Hem onları helâk etmek için, hem de dinlerini kendilerine

karma karışık etmek için. Eğer Allah dileseydi bunu yapamazlardı. Öyleyse onları uydurduklarıyla baş başa bırak!

138. Bir de (asılsız iddialarda bulunarak) dediler ki: «Bunlar yasaklanmış hayvanlar ve ekinlerdir. Onları bizim dilediklerimizden başkası yiyemez. (Şunlar da) sırtları (binilmesi ve yük yüklemesi) haram edilmiş hayvanlardır.» Bir kısım hayvanları da keserken üzerlerine Allah'ın adını anmazlar. (Bütün bunları) Allah'a iftira ederek yaparlar. Bu iftiraları sebebiyle Allah onları cezalandıracaktır.

139. Bir de: «Bu hayvanların karınlarındakiler ise sadece erkeklerimiz içindir. Kadınlarımıza haramdır, ama eğer ölü doğarlarsa hepsi bunu yemekte ortaktır.» derler. Allah, onların bu vasıflarının cezasını yakında verecektir. Şüphesiz Rabbin hikmet sahibidir, her şeyi hakkıyla bilendir.

140. Akılsızlıkları yüzünden, bilgisizce çocuklarını öldüren ve Allah'ın kendilerine verdiği rızıkları, Allah'a iftira ederek haram sayanlar, elbette hüsrana uğramıştır. Onlar sapıklığa düşmüş ve asla doğru yolu bulacak da değildirler.

141. Çardaklı ve çardaksız bağları inşa eden Allah'tır. Tadları çeşitli ekin ve hurmaları, zeytin ve narı birbirine hem benzeyen ve hem de benzemeyen şekilde yaratan O'dur. Meyve verdikleri zaman onların meyvelerinden yiyin ve hasat edildiği zaman da hakkını verin. Sakın israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez.

142. Hayvanlardan yük taşıyacak, (yapağısından) döşek yapılacak olanları da (yaratan O'dur). Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden yiyin, fakat sakın Şeytan'ın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin apaçık bir düşmanınızdır.

143. Sekiz çift hayvan, koyundan iki ve keçiden iki tane. De ki: «O, iki erkeği mi, yoksa iki dişiyi mi, ya da bu iki dişinin rahimlerinde bulunanları mı haram kıldı? Eğer doğru söylüyorsanız bir bilgiye dayanarak bana haber verin.»

144. Deveden iki ve sığırdan da iki tane. De ki: «O, iki erkeği mi, yoksa iki dişiyi mi ya da bu iki dişinin rahimlerinde bulunanları mı haram kıldı? Yoksa siz, Allah'ın bunları size emrettiğine şahit mi oldunuz?» Sırf insanları saptırmak için, bir bilgiye dayanmadığı halde Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kim olabilir? Allah, zalimler topluluğuna hidayet etmez.

145. De ki: «Bana vahyolunanlar arasında ölmüş hayvan eti, akıtılmış kan, bir pislik olan domuz eti veya bir günah olarak Allah'tan başkası adına kesilen hayvanlar dışında haram kılınan başka bir şey bulamıyorum.» Kim zaruret halinde, bunları arzulamadan ve zaruret miktarını aşmadan bunlardan yerse; şüphesiz Rabbin, çokça bağışlayandır, çokça merhamet edendir.

146. Yahudilere de bütün tırnaklı hayvanları haram kıldık. Sırtlarında veya bağırsaklarında bulunan ya da kemiğe karışanlar dışında sığır ve koyunun iç yağlarını da onlara haram kıldık. Böylece, azgınlıkları sebebiyle onları cezalandırdık. Şüphe yok ki biz doğru söyleyenleriz.

147. Seni yalanlayacak olurlarsa, de ki: «Rabbiniz geniş bir rahmet sahibidir. O'nun azabı günahkârlar topluluğundan geri çevirilemez.»

148. Müşrikler: «Allah dileseydi ne biz, ne de babalarımız şirk koşardık ve hiçbir şeyi de haram kılmazdık» diyecekler. Bizim elem verici azabımızı tadana kadar onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. De ki: «Bize gösterebileceğiniz bir deliliniz var mı? Siz, sadece zanna uyuyor ve sadece uyduruyorsunuz.»

149. De ki: «En kesin delil Allah'ındır. O, dileseydi elbette hepinize hidayet ederdi.»

150. De ki: «Haydi, Allah'ın bunları haram kıldığına dair şahitlik edecek şahitlerinizi getirin.» Şahitlik ederlerse sakın onlarla beraber şahitlik etme. Ayetlerimizi yalanlayıp, ahirete iman etmeyen ve başkalarını Rablerine denk tutanların heveslerine sakın uyma.

151. De ki: «Gelin de Rabbinizin size neyi haram kıldığını okuyayım. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya iyilik edin. Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. Sizin de, onların da rızıklarını biz veririz! Fuhşiyatın açığına da gizlisine de yaklaşmayın. Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymayın. Umulur da akıl edersiniz diye size işte bunları emrediyor.»

152. Bir de yetimin malına, rüştüne erinceye kadar en güzel olandan başka bir şekilde yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı dosdoğru yapın. Biz hiç kimseye gücünün üzerinde sorumluluk yüklemeyiz. Akraba bile olsa konuştuğunuz zaman adaletli olun ve Allah'a verdiğiniz sözünüzü yerine getirin! Umulur ki, düşünüp öğüt alırsınız diye size, işte bunları emrediyor.

153. İşte bu, benim dosdoğru yolumdur, buna uyun! Sizi, Onun yolundan saptırıp, ayıracak başka yollara uymayın! Umulur da takvalı olursunuz diye işte size bunu emrediyor.

154. Sonra iyilik yapanlara nimeti tamamlamak, her şeyi açıklamak, hidayet ve rahmete erdirmek için Mûsâ'ya Kitab'ı (Tevrat'ı) verdik ki, Rablerinin huzuruna varacaklarına iman etsinler.

155. Bu, mübarek olarak indirdiğimiz bir kitaptır. O'na tabi olun ve takvalı olun ki size merhamet edilsin.

156. «Bizden önce kitap yalnız iki topluluğa (Yahudi ve Hristiyanlara) indirildi ve biz onların okuduklarından habersiz kimseler idik» demeyesiniz diye (size Kur'ân'ı indirdik).

157. Yahut da; «Kitap bize indirilmiş olsaydı, onlardan daha fazla hidayet üzere olurduk.» demeyesiniz diye; size, Rabbinizden açık bir belge, hidayet ve rahmet gelmiştir. Allah'ın ayetlerini yalanlayanlardan ve onlardan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir? Ayetlerimizden yüz çevirenleri, yüz çevirmelerinden ötürü çok kötü bir azapla cezalandıracağız.

158. Onlar kendilerine meleklerin gelmesinden yahut Rabbinin gelmesinden yahut Rabbinin âyetlerinden birisinin gelmesinden başkasını mı bekliyorlar? Rabbinin ayetlerinin geldiği gün, daha önceden iman etmemiş ya da imanıyla bir iyilik kazanmamış kimseye artık imanı bir fayda sağlamayacaktır. De ki: «Bekleyin bakalım, biz de bekliyoruz!»

159. Dinlerini parça parça edip fırka fırka ayrılanlar var ya; senin onlarla hiçbir ilişkin yoktur. Onların işi ancak Allah'a aittir. Sonra O, yaptıklarını kendilerine haber verecektir.

160. Kim bir iyilikle gelirse, ona on katı (mükâfat) verilecektir. Kim de bir kötülükle gelirse, yalnızca onun karşılığı ile cezalandırılacaktır ve onlara zulmedilmez.

161. De ki: «Hiç şüphesiz Rabbim, beni dosdoğru bir yola, dimdik ayakta duran bir dine, hanîf olan İbrahim'in dinine iletti. O, müşriklerden olmadı.»

162. De ki: «Benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi olan Allah içindir.»

163. «O'nun hiçbir ortağı yoktur. İşte ben bununla emrolundum ve ben Müslümanların ilkiyim.»

164. De ki: «O, her şeyin Rabbi iken, ben O'ndan başka bir rab mi arayacağım? Herkesin kazandığı günah yalnızca kendisi aleyhinedir. Günahkâr hiçbir nefis başkasının günahını yüklenmez. Sonunda dönüşünüz yalnızca Rabbinize olacak ve hakkında ayrılığa düştüğünüz şeyleri O, size haber verecektir.»

165. Sizi yeryüzünün halifeleri kılan ve size verdikleriyle sizi sınamak için kiminizi kiminizden derecelerle üstün kılan O'dur. Şüphesiz Rabbin, cezası çabuk olandır. Çok bağışlayan ve merhamet edendir.

A'RÂF SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Elif, Lâm, Mîm, Sâd.(1)

2. Bu sana indirilen bir kitaptır. Öyleyse Müminleri bununla uyarman ve öğüt vermen için kalbinde hiçbir sıkıntı olmasın.

3. Rabbinizden size indirilmiş olana uyun, Onun dışında dost edindiklerinize uymayın. Ne kadar az öğüt alıyorsunuz!

4. Nice yurtları helak ettik. Onlara azabımız gece uykusuna dalmışken yahut gündüz istirahat hâlinde iken gelmişti.

5. Azabımız onlara geldiği vakit; «Biz, gerçekten zalim kimselerdik!» demekten başka söyleyecek sözleri olmadı.

6. Andolsun ki, kendilerine peygamber gönderilenleri de, peygamberleri de elbette sorgulayacağız.

7. Andolsun, onlara (yaptıklarını) tam bir bilgi ile anlatacağız. Biz onlardan gâib/uzak değildik.

8. İşte o gün amellerin tartılması bir hakikattir. Tartıları ağır gelenler, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.

9. Tartıları hafif gelenler, ayetlerimize yaptıkları zulümlerden ötürü kendilerini hüsrana sokanlardır.

10. Andolsun sizi yeryüzüne yerleştirip orada sizin için geçimlikler sağladık. Buna rağmen ne kadar da az şükrediyorsunuz!

11. Andolsun sizi yarattık, ardından da şekil verdik. Sonra meleklere: «Âdem'e secde edin.» dedik. İblis dışında hepsi secde ettiler. O ise, secde edenlerden olmadı.

12. Allah: «Sana emrettiğim zaman, secde etmene ne engel oldu?» dedi. İblis: «Ben, ondan daha hayırlıyım. Beni ateşten, onu ise çamurdan yarattın.» dedi.

13. Allah ona dedi ki: «Hemen in oradan. Artık orada büyüklük taslamak senin haddin değildir. Hemen çık git. Zira sen, aşağılık kimselerdensin.»

14. İblis: «Öyleyse bana, onların tekrar diriltilecekleri güne kadar mühlet ver!» dedi.

15. Allah dedi ki: «O halde sen, kendisine mühlet verilenlerdensin.»

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

16. (İblis) «Öyleyse beni azdırmana karşılık, ben de onlar için senin dosdoğru yolunun üzerinde oturacağım.» dedi.

17. «Ardından onlara, önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Böylece sen onların çoğunu şükredenlerden bulmayacaksın.»

18. (Allah da ona) «Yerilmiş, kınanmış ve kovulmuş olarak çık oradan! Onlardan sana tabi olanlarla beraber hepinizi Cehennem'e dolduracağım» dedi.

19. Ve: «Ey Âdem! Sen ve eşin Cennet'e yerleşin, dilediğiniz yerden bol bol yiyin. Yalnız şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz.»

20. Şeytan, örtülü olan avret yerlerini onlara göstermek için ikisine de vesvese vererek «Rabbiniz size bu ağacı sırf melek olursunuz veya ebedî kalanlardan olursunuz diye yasakladı.» dedi.

21. Ve: «Şüphesiz ben size öğüt verenlerdenim.» diye de onlara yemin etti.

22. Bu sûretle onları kandırarak aşağıya düşürdü. Ağacın meyvesinden tattıklarında, mahrem yerleri birbirine görünüverdi ve oraları Cennet yapraklarıyla örtmeye başladılar. Rableri, o ikisine: «İkinize, bu ağacı yasaklamadım mı? Şeytan ikinizin apaçık düşmanıdır demedim mi?» diye seslendi.

23. O ikisi: «Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize merhamet etmezsen elbette hüsrana uğrayanlardan oluruz.» dediler.

24. (Yüce Allah) buyurdu ki: «Birbirinize düşman olarak oradan inin! Siz yeryüzünde bir süreye kadar yerleşip kalacak ve orada geçineceksiniz.»

25. Dedi ki: «Orada yaşayacak, orada ölecek ve tekrar oradan diriltilip çıkarılacaksınız.»

26. Ey Âdemoğlu! Size mahrem yerlerinizi örteceğiniz ve bir de süslenip güzelleşeceğiniz elbiseler indirdik. Takva elbisesi ise, bunlardan daha da hayırlıdır. İşte bunlar, umulur da öğüt alırlar diye indirilen Allah ayetlerindendir.

27. Ey Âdemoğlu! Şeytan; ana ve babanızı, mahrem yerlerini birbirine göstermek için elbiselerini sıyırarak Cennet'ten çıkardığı gibi, sakın sizi de fitneye düşürmesin. O ve ordusu, sizin onları göremediğiniz yerden sizi görürler. Doğrusu biz şeytanları, iman etmeyenlerin dostları kıldık.

28. Onlar, çirkin bir iş yaptıkları zaman: «Biz, atalarımızı böyle yaparken bulduk. Allah da bunu bize emretti.» derler. Onlara de ki: «Allah, asla kötülüğü emretmez. Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?»

29. De ki: «Rabbim adaleti emretti; her secde yerinde yüzünüzü O'na doğrultun; dinde samimi olarak O'na yalvarın. Sizi yarattığı gibi yine O'na döneceksiniz.»

30. O, kimine hidayet verdi, kimine de sapıklık hak oldu. Çünkü bunlar Allah'ı bırakıp şeytanları dost edinmiş ve kendilerini doğru yolda sanmışlardı.

31. Ey Âdemoğlu! Her mescidde ziynetlerinizi takının. Yiyin, için; fakat israf etmeyin. Çünkü Allah, israf edenleri sevmez.

32. De ki: «Allah'ın kulları için çıkardığı zineti, temiz ve hoş rızıkları kim haram kılmıştır?» De ki: «Onlar, dünya hayatında iman edenler içindir. Kıyamet gününde de yalnız onlara mahsustur.» Bilen bir toplum için ayetleri işte böyle açıklıyoruz.

33. De ki: «Rabbim ancak hayasızlıkları, onların açık olanını, gizli olanını; günahı, haksızca yapılan taşkınlıkları, hakkında hiçbir delil indirmemiş olduğu halde Allah'a şirk koşmanızı ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır.»

34. Her ümmetin bir eceli vardır. Ecelleri geldiği vakit onu ne bir an erteleyebilirler, ne de öne alabilirler.

35. Ey Âdemoğlu! Size, içinizden ayetlerimi okuyan peygamberler geldiğinde, kim sakınıp takvalı olur ve kendini düzeltirse; artık onlar için bir korku yoktur. Onlar üzülecek de değillerdir.

36. Ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklük taslayanlar, işte onlar cehennemliklerdir. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

37. Allah'a karşı yalan uydurarak iftira edenden yahut O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zâlim kim olabilir? Kitapta yazılı olan nasipleri elbette onlara ulaşacaktır. Nihayet elçilerimiz onların canlarını almaya gelince: «Allah'ın dışında dua ettikleriniz hani nerede?» diyecekler. Onlar da: «Bizden uzaklaşıp gittiler.» diyerek kâfir olduklarına dair kendi aleyhlerine şahitlik edeceklerdir.

38. Diyecek ki: «Cinlerden ve insanlardan, sizden önce gelip geçen ümmetlerle birlikte siz de girin ateşe.» Her bir ümmet, ateşe girdikçe kendi kardeşine (dindaşına) lanet edecek. Sonunda hepsi orada bir araya toplanınca, sonra gelenler öncekiler için: «Rabbimiz! İşte bizi bunlar saptırdılar. Onlara ateşten kat kat azap ver!» derler. Allah da: «Herkese kat kat azap vardır, fakat siz bilmiyorsunuz» der.

39. Öncekiler de, kendilerinden sonra gelenlere: «Sizin, bizden herhangi bir üstünlüğünüz yoktur. Siz de kazanmış olduklarınıza karşılık azabı tadın!» derler.

40. Ayetlerimizi yalanlayıp onlara karşı büyüklük taslayanlara gökyüzünün kapıları açılmayacak, deve iğne deliğinden geçmedikçe, onlar da Cennet'e giremeyeceklerdir. İşte biz, suçluları böyle cezalandırırız.

41. Onlara, Cehennem'de ateşten döşekler ve üstlerine de ateşten örtüler vardır. İşte biz, zalimleri böyle cezalandırırız.

42. İman ederek salih amel işleyenlere gelince -ki biz kimseye gücünün üstünde bir yük yüklemeyiz- onlar cennetliklerdir. Orada ebedî kalacaklardır.

43. Kalplerinde kin adına ne varsa söküp atarız. Altlarından ırmaklar akarken onlar şöyle derler: «Bize bunu hidayet eden Allah'a hamdolsun. Allah bize hidayet etmeseydi; şüphesiz biz doğru yolu bulamazdık. Rabbimizin elçileri hakkı getirmişlerdir.» «İşte siz, yaptıklarınızın karşılığı olarak şu Cennet'e varis kılındınız!» diye onlara seslenilir.

44. Cennet ehli, Cehennem ehline şöyle seslenir: «Biz, Rabbimizin bize vadettiğini hakikaten bulduk. Siz de Rabbinizin vaadini gerçekten buldunuz mu?» Onlar da: «Evet!» derler. Aralarında bir münadi: «Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun!» diye seslenir.

45. Onlar, Allah yolundan alıkoyan ve yolu eğriltmek isteyen kimselerdir. Aynı zamanda ahireti de inkâr ederler.

46. İki taraf arasında bir perde (engel) vardır. A'raf'ta da herkesi simalarından tanıyan birtakım adamlar vardır. Cennetliklere «Selam size» diye seslenirler. Onlar, çok arzuladıkları halde henüz oraya girmemişlerdir.

47. Gözleri cehennemlikler tarafına çevrilince; «Rabbimiz, bizi zalimler topluluğuyla beraber kılma!» derler.

48. Araf'ta bulunanlar, simalarından tanıdıkları kimselere seslenerek, «Çokluğunuz ve büyüklük taslıyor olmanız size hiçbir fayda vermedi.» derler.

49. «Sizin, 'Allah bunları rahmete erdirmez' diye yemin ettikleriniz şunlar mı?» (Sonra cennetliklere dönerek) «Haydi, girin Cennet'e. Size korku yok. Siz üzülecek de değilsiniz.» derler.

50. Cehennem halkı, Cennet halkına: «Bize de biraz su ya da Allah'ın size verdiği rızıklardan gönderin» diye seslenirler. Cennet halkı da onlara «Şüphesiz Allah, bunları kâfirlere haram kılmıştır!» derler.

51. Onlar dinlerini oyun ve eğlence edinmişler ve dünya hayatı da kendilerini aldatmıştı. İşte onlar bu günlerine kavuşacaklarını nasıl unuttular ve ayetlerimizi nasıl inkâr edip durdularsa, biz de onları bugün öyle unuturuz.

52. Gerçekten onlara, inanan bir toplum için yol gösterici ve rahmet olarak, ilim üzere açıkladığımız bir kitap getirdik.

53. Onlar zamanı gelince bildirdiklerinin gerçekleşmesinden başkasını mı bekliyorlar? Ortaya çıktığı gün, önceleri onu unutmuş olanlar; «Kuşkusuz Rabbimizin elçileri gerçeği getirmişlerdi. Şimdi bize şefaat edecek bir şefaatçi var mıdır? Veyahut yaptıklarımızdan daha başka şeyler yapmamız için bir geri dönüş hakkımız var

mıdır?» derler. Onlar, kendilerini hüsrana uğratmış ve uydurdukları şeyler de kaybolup onlardan ayrılmıştır.

54. Şüphesiz gökleri ve yeri altı günde yaratmış olan Rabbiniz Allah, sonrasında arşın üstüne yükselmiştir. Birbirlerini durmadan takip eden geceyi gündüze bürüyüp örter. Güneş, Ay ve yıldızlar da O'nun emrine boyun eğmiştir. Dikkat edin! Yaratma da, emir de yalnızca O'na aittir. Âlemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir!

55. Rabbinize yalvara yakara, gizlice dua edin. Şüphesiz O, haddi aşanları sevmez.

56. Yeryüzünün ıslah edilmesinden sonra orada bozgunculuk yapmayın. Allah'a korku ve ümitle dua edin. Şüphesiz Allah'ın rahmeti hayırseverlere pek yakındır.

57. Rahmetinin önünden rüzgârları müjde olmak üzere gönderen O'dur. Rüzgârlar, ağır yağmur yüklü bulutları yüklendiği zaman biz, onu ölü bir bölgeye sürer ve oraya su indiririz. Böylelikle onunla bütün ürünlerden çıkarırız. İşte biz ölüleri de böyle çıkaracağız. Belki düşünüp ibret alırsınız.

58. (Toprağı) iyi ve elverişli beldenin bitkisi, Rabbinin izniyle bol ve bereketli çıkar. (Toprağı) kötü ve elverişsiz olandan ise, faydasız bitkiden başkası çıkmaz. Şükreden bir toplum için ayetleri işte böyle açıklarız.

59. Şüphesiz biz Nûh'u kavmine peygamber olarak gönderdik. Kavmine dedi ki: «Ey kavmim! Allah'a ibadet edin. Sizin O'ndan başka bir ilahınız yoktur. Doğrusu ben, sizin için büyük günün azabından korkuyorum.»

60. Kavminin ileri gelenleri: «Biz, seni açıkça bir dalalet içinde görüyoruz.» dediler.

61. O da dedi ki: «Ey kavmim! Bende hiçbir sapıklık yoktur. Ben, ancak âlemlerin Rabbi tarafından gönderilen bir peygamberim.»

62. «Size, Rabbimin vahyettiklerini bildiriyor ve nasihat ediyorum. Ben, Allah'ın katından sizin bilmediğiniz şeyleri biliyorum.»

63. Sizi uyarması ve sizin de Allah'a karşı gelmekten sakınıp rahmete ulaşmanız için, içinizden bir adam aracılığı ile Rabbinizden size bir zikir (vahiy ve öğüt) gelmesine şaştınız mı?

64. Fakat onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla beraber olanları kurtardık. Ayetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk. Şüphesiz onlar, kör bir milletti.

65. Âd kavmine de kardeşleri Hûd'u gönderdik: «Ey halkım! Allah'a ibadet edin. Sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Hâlâ sakınmayacak mısınız.» dedi.

66. Kavminin ileri gelenlerinden kâfir olanlar da: «Biz senin aklında bir hafiflik görüyoruz ve gerçekten biz seni yalancılardan sanıyoruz» dediler.

67. «Ey kavmim! Ben sefih değilim. Fakat ben (size) âlemlerin Rabbi tarafından (gönderilmiş) bir peygamberim.» dedi.

68. «Rabbimin vahyettiklerini size tebliğ ediyorum. Ben sizin için güvenilir bir nasihatçıyım.»

69. Sizi uyarması için aranızdan bir adamla size Rabbinizden vahiy gelmesine şaşırdınız mı? Sizi, Nûh'un kavminden sonra yeryüzünün halifeleri kıldığını ve yaratılış yönüyle gücünüzü arttırdığını hatırlayın. Allah'ın nimetlerini anın ki, kurtuluşa erebilesiniz.

70. «Bize, bir tek ilaha ibadet etmemiz ve atalarımızın ibadet ettiklerini bırakmamız için mi geldin? Eğer doğru söylüyorsan, bizi tehdit ettiğin azabı getir bakalım!» dediler.

71. Dedi ki: «Gerçekten Rabbinizden size bir azap ve gazap gelecektir. Yüce Allah'ın haklarında hiçbir delil indirmediği, kendinizin ve atalarınızın taktığı (ilâh diye adlandırdığınız) bir takım adlar hakkında mı benimle tartışıyorsunuz? Artık (azabı) bekleyin. Şüphesiz ben de sizinle birlikte (onu) bekleyenlerdenim.»

72. Onu ve beraberindekileri katımızdan bir rahmetle kurtardık. Ayetlerimizi yalanlayarak iman etmeyenlerin de kökünü kuruttuk.

73. Semûd kavmine de kardeşleri Salih'i gönderdik. Onlara dedi ki: «Ey kavmim! Allah'a ibadet edin. Sizin O'ndan başka bir ilahınız yoktur. Rabbinizden size apaçık bir delil geldi. Allah'ın bu dişi devesi, sizin için bir mucizedir. Onu bırakın, Allah'ın toprağında otlasın, ona bir kötülük etmeyin. Yoksa sizi acı bir azap yakalar.»

74. Âd kavminin ardından sizi halifeler yaptığını, ovalarında köşkler kurup dağlarında evler inşa ettiğiniz bu topraklara yerleştirdiğini hatırlayın. Allah'ın nimetlerini düşünün de, yeryüzünde bozgunculuk yaparak taşkınlık etmeyin!

75. O'nun kavminden büyüklük taslayanların ileri gelenleri, içlerinden zayıf gördükleri iman edenlere şöyle dediler: «Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderilmiş bir peygamber olduğunu biliyor musunuz?» Onlar da dediler ki: «Biz, şüphesiz onunla gönderilene iman ediyoruz.»

76. Büyüklük taslayanlar ise; «Biz sizin iman ettiğinize karşı kâfiriz.» dediler.

77. Böylece o dişi deveyi boğazlayarak Rablerinin emrine başkaldırdılar ve şöyle dediler: «Ey Salih, eğer sen gönderilmiş peygamberlerden isen bizi tehdit edip durduğunu getir!» dediler.

78. Onları dehşetli bir sarsıntı tuttu ve oldukları yerde diz üstü çöküp kaldılar.

79. Artık, Salih onlardan yüz çevirdi ve; «Andolsun, ben size Rabbimin vahyettiklerini tebliğ ettim ve size nasihatta bulundum. Fakat siz nasihat edenleri sevmiyorsunuz.» dedi.

80. Hani Lût da kavmine şöyle demişti: «Sizden evvel âlemlerden hiç kimsenin yapmadığı hayasızlığı mı yapıyorsunuz?»

81. «Siz, kadınları bırakıp da erkeklere şehvetle yanaşıyorsunuz. Doğrusu siz ölçüyü aşmış bir toplumsunuz.»

82. Kavminin cevabı yalnızca: «Çıkarın onları (Lût'u ve ona uyanları) ülkenizden. Çünkü onlar fazla temiz kalmak isteyen insanlarmış» demek oldu.

83. Bunun üzerine Biz de hem onu hem de ehlini kurtardık. Ancak karısı geride kalıp helâk edilenlerden oldu.

84. Geriye kalanların üzerine öyle bir yağmur yağdırdık ki! Suçluların sonunun nasıl olduğuna bir bak!

85. Medyen halkına da kardeşleri Şuayb'ı gönderdik. Onlara şöyle dedi: «Ey kavmim! Allah'a ibadet edin. Sizin O'ndan başka bir ilahınız yoktur. Rabbinizden size apaçık bir delil geldi. Ölçü ve tartıyı tam yapın, insanların eşyalarını eksik vermeyin. Islah edildikten sonra yeryüzünde bozgunculuk etmeyin. Eğer iman ediyorsanız, bu sizin için en hayırlı olandır.»

86. Ve siz öyle her yolun başında oturarak Allah'a iman edenleri tehdit edip ve eğriliğini arayarak Allah'ın yolundan alıkoymayın. Düşünün ki siz vaktiyle çok az idiniz de sizi çoğalttı. Bozguncuların sonunun nasıl olduğuna da bir bakın.

87. Eğer benimle gönderilene içinizden bir grup iman edip, bir grup da iman etmemişse, hüküm verenlerin en hayırlısı olan Allah, aramızda hüküm verinceye kadar sabredin.

88. Şuayb'ın kavminden büyüklük taslayan ileri gelenler dediler ki: «Ey Şuayb! Elbette seni ve seninle birlikte iman edenleri memleketimizden çıkaracağız yahut mutlaka bizim dinimize döneceksiniz.» dediler. Şu'ayb: «İstemesek de mi?» dedi.

89. «Allah, bizi sizin dininizden kurtardıktan sonra eğer ona dönersek mutlaka Allah'a karşı yalan uydurmuş oluruz. Rabbimiz Allah'ın dilemesi olmadıkça, sizin dininize dönmemiz bizim için olacak şey değildir. Rabbimiz her şeyi ilmiyle kuşatmıştır. Biz yalnız Allah'a tevekkül ettik. Ey Rabbimiz! Bizimle kavmimiz arasında gerçekle hükmet. Çünkü sen hükmedenlerin en hayırlısısın.»

90. (Şuayb'ın) kavminden kâfir olan ileri gelenler dediler ki: «(Ey ahali!) Andolsun ki eğer Şuayb'ın uyarsanız, o takdirde mutlaka siz zarar edenler olursunuz.»

91. Derken, onları o korkunç sarsıntı yakaladı da yurtlarında yüzüstü hareketsiz çöke kaldılar.

92. Şuayb'ı yalanlayanlar sanki orada hiç yaşamamışlardı. Şuayb'ı yalanlayanlar var ya, asıl ziyana uğrayanlar onlar oldu.

93. (Şuayb) onlardan yüz çevirdi ve dedi ki: «Ey kavmim! Size Rabbimin gönderdiklerini açıklamış ve size nasihat etmiştim. Şimdi kâfir bir kavme karşı nasıl üzülebilirim.»

94. Biz, hangi memlekete bir peygamber gönderdiysek, yalvarıp yakarsınlar diye mutlaka oranın halkını yoksulluk ve darlığa uğratmışızdır.

95. Sonra kötülüğün (sıkıntı ve darlığın) yerine iyiliği (bolluk ve genişliği) getirdik. Nihayet çoğaldılar ve (nankörlük edip): «Atalarımız da darlığa uğramış ve bolluğa kavuşmuşlardı.» dediler. Biz de farkında değillerken onları ansızın yakaladık.

96. Eğer (yalanlayan) memleketlerin halkı iman edip, takvalı olsalardı; biz de onlara gökten ve yerden bereketler açardık. Fakat yalanladılar. Bu sebeple onları yapmakta olduklarıyla yakaladık.

97. Acaba o ülkelerin halkı, geceleyin uyurlarken azabımızın kendilerine geleceğinden güvende mi oldular?

98. Ya da ülkelerin halkı azabımızın güpegündüz onlar eğlencede iken başlarına gelivermesinden güvende mi oldular?

99. Allah'ın tuzağından emin mi oldular? Allah'ın tuzağından hüsrana uğramış toplumdan başkası asla emin olmaz.

100. Önceki sahiplerinden sonra yeryüzüne varis olanlara, hâlâ (şu gerçek) belli olmadı mı? Dilemiş olsaydık onları da, günahları yüzünden felakete uğratır ve kalpleri üzerine mühür basardık; böylece işitmez ve anlamaz duruma gelirlerdi.

101. İşte bu sana haberlerini anlattığımız ülkelerdir. Onlara elçilerimiz apaçık delillerle gelmişlerdi de daha önce yalanladıklarına iman etmeye yanaşmadılar. İşte Allah, kâfirlerin kalplerini böyle mühürler.

102. Onların çoğunda ahde vefa bulamadık. Aksine onların çoğunu hak yoldan çıkmış fasıklar olarak bulduk.

103. Sonra onların ardından Mûsâ'yı, apaçık mucizelerimizle Firavun'a ve onun ileri gelen adamlarına peygamber olarak gönderdik de onlara (mucizelere karşı) zalimlik ettiler. Bak, bozguncuların sonu nasıl oldu.

104. Mûsâ dedi ki: «Ey Firavun! Şüphesiz ki ben âlemlerin Rabbi tarafından gönderilmiş bir peygamberim.»

105. Bana yaraşan, Allah hakkında gerçek olandan başkasını söylememektir. Size Rabbinizden apaçık delillerle geldim. Artık İsrailoğulları'nı benimle beraber gönder.

106. «Eğer sen bir ayet ile gelmişsen ve eğer doğru söyleyenlerden isen haydi onu göster!» dedi.

107. Bunun üzerine asâsını (yere) bıraktı. (Asâ) hemen apaçık bir ejderha oluverdi.

108. Elini çıkardı. Ne görsünler! O bakanlara bembeyaz parlıyordu.

109. Firavun'un kavminden ileri gelenler, dediler ki: «Şüphesiz bu adam gayet bilgin bir sihirbazdır.»

110. «Sizi yurdunuzdan çıkarmak istiyor.» (Firavun sordu): «O halde ne buyurursunuz?»

111. Onu ve kardeşini şimdilik beklet ve şehirlere (görevli) toplayıcılar gönder.

112. «Sana ne kadar bilgin sihirbaz varsa hepsini getirsinler.»

113. Sihirbazlar Firavun'a gelerek dediler ki: «Eğer biz galip gelirsek bir mükâfat var, değil mi?»

114. «Evet! Elbette siz bana yakın kimselerden olacaksınız.» dedi.

115. Sihirbazlar: «Ey Mûsâ! (Asanı) önce ya sen at ya da önce atanlar biz olalım.» dediler.

116. O da: «Siz atın!» dedi. Onlar atınca, insanların gözlerini büyülediler, onları korkuttular ve büyük bir sihir gösterdiler.

117. Biz de Mûsâ'ya asanı at diye vahyettik. Birdenbire asâ onların uydurduklarını yuttu.

118. Böylece hak yerini buldu ve onların yapmış oldukları şeylerin hepsi boşa çıktı.

119. Orada mağlup oldular ve küçük düştüler.

120. Sihirbazlar hep birden secdeye kapandılar.

121. «Âlemlerin Rabbine iman ettik.» dediler.

122. Mûsâ'nın ve Hârûn'un Rabbine!

123. Firavun, onlara şöyle dedi: «Ben size izin vermeden önce, ona iman mı ettiniz? Bu kesin bir tuzaktır. Halkı şehirden çıkarmak için, bu tuzağı kurdunuz. Artık yakında bileceksiniz.»

124. «Hiç şüphesiz ellerinizi ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve sonra da hepinizi asacağım.»

125. «Şüphesiz biz, Rabbimize döneceğiz.» dediler.

126. «Sen, Rabbimizin ayetleri bize geldiğinde ona iman ettiğimiz için bizden intikam alıyorsun. Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır ve Müslüman olarak canımızı al!» dediler.

127. Firavun kavminden ileri gelen kesim: «Mûsâ'yı ve kavmini yeryüzünde bozgunculuk etsinler, seni ve senin ilahlarını terk etsinler diye mi bırakacaksın?» dediler. Firavun: «Onların erkek çocuklarını öldürürüz. Kadınlarını da sağ bırakırız. Biz, onlar üzerinde tam bir hakimiyet sahibiyiz.» dedi.

128. Mûsâ kavmine: «Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Şüphesiz ki yeryüzü Allah'ındır, kullarından dilediğine onu miras verir. İyi akıbet ise, takvâ sahiplerinin olacaktır.» dedi.

129. Onlar: «Sen bize gelmezden evvel de geldikten sonra da işkenceye uğratıldık.» dediler. Dedi ki: «Rabbinizin düşmanlarınızı yok etmesi, yeryüzünde sizi onların yerine geçirmesi ve böylece nasıl amel edeceğinize bakması umulur» dedi.

130. Firavun hanedanını belki düşünüp, öğüt alırlar diye kuraklık ve yıllarca ürünlerini eksiltmekle cezalandırdık.

131. Onlara bir iyilik geldiği zaman; «Bu bizim hakkımızdır» derler. Onlara bir kötülük dokunduğu zaman onu Mûsâ ve onun yanındakilerin uğursuzluğuna verirlerdi. Dikkat edin! Onların başına gelen uğursuzlukları sadece Allah katındandır. Fakat onların çoğu bilmiyorlar.

132. Ve dediler ki: «Bizi büyülemek için her ne mûcize getirirsen sana asla iman edecek değiliz.»

133. Biz de onlara ayrı ayrı ayetler (mûcizeler) olmak üzere başlarına tûfân, çekirge, haşarât/ürün güvesi, kurbağalar ve kan gönderdik. Fakat yine büyüklük tasladılar. Onlar günahkâr bir topluluk idiler.

134. Üzerlerine azap çökünce: «Ey Mûsâ! Sana olan ahdi adına bizim için Rabbine dua et. Şâyet bu azabı bizden kaldırırsan, andolsun sana iman edeceğiz ve İsrailoğullarını da mutlaka seninle birlikte göndereceğiz» dediler.

135. Biz kendisine erişecekleri bir süreye kadar üzerlerinden azabı giderince, bir de bakarsın ki onlar ahitlerini bozmuşlar bile.

136. Bu yüzden onlardan intikam aldık. Ayetlerimizi yalanlamaları ve onları umursamamaları sebebiyle kendilerini denizde boğduk.

137. Hor görülüp ezilmekte olan kavmi (İsrailoğulları'nı), toprağına bolluk ve bereket verdiğimiz yerin (Şam bölgesinin) doğu ve batı taraflarına mirasçı kıldık. İsrailoğulları'nın sabretmelerine karşılık olarak Rabbinin güzel sözü/vaadi gerçekleşti. Firavun ve kavminin yaptıklarını ve kurup yükselttikleri şeyleri yerle bir ettik.

138. İsrailoğulları'nı denizden geçirmiştik. Kendilerine ait bir takım putlarına ibadet edip, duran bir topluluğa rastgeldiler. «Ey Mûsâ! Bunların ilahları gibi bize de bir ilah yapsana!» dediler. Mûsâ da onlara: «Şüphesiz, cahillik eden bir toplumsunuz!» dedi.

139. Şüphesiz bunların içinde bulundukları (şirk) helâke mahkûmdur ve yapmakta oldukları batıldır.

140. «O, sizi âlemlere üstün kılmış iken size Allah'tan başka bir ilah mı arayayım?» dedi.

141. Hani size azabın en kötüsünü tattıran, yeni doğan oğullarınızı öldüren ve kızlarınızı hayatta sağ bırakan Firavun ailesinden sizi kurtarmıştık ve bunda sizin için Rabbiniz tarafından büyük bir imtihan vardı.

142. Mûsâ'ya otuz gece sözleştik, buna on (gece) daha kattık. Böylece Rabbinin belirlediği vakit kırk geceye tamamlandı. Mûsâ, kardeşi Hârûn'a: «Kavmim arasında benim yerime geç ve ıslah et. Sakın bozguncuların yoluna uyma!» dedi.

143. Mûsâ, belirlediğimiz vakitte gelince Rabbi onunla konuştu. Mûsâ dedi ki: «Rabbim! Bana (kendini) göster de sana bakayım!» Rabbi: «Beni göremeyeceksin, fakat dağa bak; dağ yerinde durursa sen de beni göreceksin.» dedi. Rabbi dağa tecelli edince onu yerle bir etti. Mûsâ bayılarak yere kapandı. Ayıldığında: «Sen tüm noksanlıklardan münezzehsin, sana tevbe ettim. (Kavmim içinde) Sana iman edenlerin ilkiyim.» dedi.

144. (Allah): «Ey Mûsâ! Risaletlerimle ve kelâmımla seni insanlar üzerine seçkin kıldım. Öyleyse sana verdiğimi al ve şükredenlerden ol» dedi.

145. Bir de ona Levhalar'da her şeye ait bir öğüt ve herşeye dair açıklamayı yazdık: «Haydi bunları kuvvetle al. Kavmine de bunları en güzel şekilde tutmalarını emret. Yakında size fasıkların yurdunu göstereceğim.»

146. Haksız yere yeryüzünde büyüklenen kimseleri ayetlerimizi (anlayıp, ibret almaktan) uzak tutacağım. Onlar bütün ayetleri görseler de iman etmezler. Doğru yolu görseler onu yol edinmezler. Sapıklık yolunu gördüklerinde onu yol edinirler. İşte bu, onların ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil olmalarından dolayıdır.

147. Ayetlerimizi ve ahiret buluşmasını yalanlayanların amelleri boşa gitmiştir. Onlar (dünyada) yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı?

148. Mûsâ 'nın kavmi, onun ardından süs eşyalarından (yapılmış) böğüren bir buzağı heykelini ilah edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onlara bir yol göstermediğini görmüyorlar mı? Onu (ilah) edindiler ve böylece zalimlerden oldular.

149. Pişman olup da kendilerinin gerçekten sapmış olduklarını görünce: «Eğer Rabbimiz, bize merhamet etmez ise ve bizi bağışlamazsa hüsrana uğrayanlardan oluruz.» dediler.

150. Mûsâ kavmine kızgın ve üzgün olarak dönünce: «Benim ardımdan ne kötü işler yaptınız. Rabbinizin emrini beklemeyip acele mi ettiniz?» dedi. Levhaları (öfkesinden) attı ve kardeşinin başını tutarak kendisine çekti. (Kardeşi): «Ey anamın

oğlu! Toplum beni güçsüz gördü/küçümsedi, neredeyse beni öldürüyorlardı. Bana düşmanları sevindirecek şekilde davranma, zalim toplumla bir tutma!» dedi.

151. «Rabbim! Beni de kardeşimi de bağışla! Bizi rahmetine al. Sen rahmet edenlerin en merhametlisisin!» dedi.

152. Şüphesiz buzağıyı (ilah) edinenlere Rabblerinden bir gazab, dünya hayatında da bir aşağılanma erişecektir. Biz iftira edenleri işte böyle cezalandırırız.

153. O kötü amelleri işleyip de ardından tevbekâr olarak iman edenlere gelince şüphe yok ki, Rabbin ondan (tövbeden) sonra elbette çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

154. Mûsâ 'nın öfkesi yatışınca levhaları aldı. Onlardaki yazıda Rabblerinden korkanlara hidayet ve rahmet vardı.

155. Mûsâ belirlediğimiz vakit için kavminden yetmiş adam seçti. Onları kuvvetli bir sarsıntı alınca, Mûsâ: «Rabbim! Eğer dileseydin onları ve beni daha önce helâk ederdin. İçimizdeki sefih/akılsızların yaptıkları yüzünden bizi helâk mı edeceksin? Bu senin imtihanından başka bir şey değildir. Sen, onunla dilediğini sapıttırır ve dilediğine de hidayet edersin. Sen bizim velimizsin. Bizi affet, bize merhamet et! Sen bağışlayanların en hayırlısısın!»

156. Bize bu dünyada ve ahirette iyilik yaz; biz sana (tevbe ile) yöneldik. Allah: «Azabıma dilediğimi uğratırım. Rahmetim ise her şeyi kuşatmıştır. Rahmetimi takvalı olanlara, zekât verenlere ve ayetlerimize iman etmiş olanlara yazacağım.» dedi.

157. Onlar ki, yanlarında bulunan Tevrat ve İncil'de yazılı buldukları ümmî Peygambere, Rasûle tâbi olurlar. (O peygamber) onlara iyiliği emreder ve kötülüklerden nehyeder, temiz şeyleri helal, pis şeyleri haram kılar. Üzerlerindeki ağır yükleri ve zorlukları kaldırır. Ona iman edenler, onu destekleyip yardım eden ve onunla indirilen nura uyanlar, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.

158. De ki: «Ey insanlar! Şüphesiz ben göklerin ve yerin mülkü (ve hakimiyeti) kendisinin olan, kendisinden başka hiçbir (hak) ilah bulunmayan, hem dirilten, hem öldüren, Allah'ın size, hepinize gönderdiği peygamberiyim. O halde Allah'a ve O'nun sözlerine iman eden ümmî peygamber olan Rasûlüne iman edin ve ona uyun ki, doğru yolu bulmuş olasınız.»

159. Mûsâ 'nın kavminden (insanları) hak ile doğru yola ileten ve onunla adaletli davranan bir topluluk da vardı.

160. Onları on iki kabileye ayırmıştık. Kavmi Mûsâ 'dan su istediğinde biz ona, «Asânı taşa vur!» diye vahyettik. Oradan on iki kaynak fışkırdı. Her kabile su içeceği yeri öğrendi. Onları bulut ile gölgelendirdik. Onlara kudret helvası

ve bıldırcın yedirdik. Size rızık olarak verdiğimiz şeylerin temiz olanlarından yiyin. Biz onlara zulmetmedik, fakat onlar kendilerine zulmettiler.

161. Hani: «Şu kasabaya girip, dilediğiniz yerden istediğinizi yiyin. Kapısından secde ederek/ boynu bükük, zelil olarak girin ve; «Bağışla!» deyin de sizi bağışlayalım, ihsan sahipleri için daha fazlasını vereceğiz.» denilmişti.

162. Fakat zulmedenler kendilerine söylenmiş olan sözü başka bir sözle değiştirdiler. Biz de zalimlere, günah işleyerek yoldan çıktıkları için gökten kahredici bir azap indirmiştik.

163. Onlara deniz kenarındaki cumartesi yasağını çiğneyen kasabayı sor! Onlara avları Cumartesi günlerinde (suyun üstünde) akın akın geliyor, başka günlerde gelmiyorlardı. İşte onları fasıklık ettikleri için böyle imtihan ediyorduk.

164. Onlardan bir topluluk şöyle diyordu: «Allah'ın helâk edeceği ve şiddetli bir ceza ile cezalandıracağı topluma niye öğüt veriyorsunuz?» Onlar da: «Rabbinize karşı bir mazeret beyan edelim diye bir de belki sakınırlar/takvalı olurlar diye öğüt veriyoruz.» dediler.

165. Kendilerine hatırlatılanı unuttuklarında, kötülükten men edenleri kurtarıp, zalimleri fasıklık yapmaları sebebiyle çok çetin bir ceza ile yakaladık.

166. Yasaklandıkları şeylerde diretip ısrar edince onlara: «Aşağılık maymunlar olun!» dedik.

167. O vakit Rabbin onlara; Kıyamet gününe kadar üzerlerine mutlaka kendilerini en kötü azaba uğratacak kimseler göndereceğini bildirdi. Rabbinin ceza vermesi çok hızlıdır. Şüphesiz O; çokça bağışlayan, çokça merhamet edendir.

168. Onları yeryüzünde (parça parça) topluluklara böldük. Onların içinde salih olanlar da vardır aşağı (derecelerde) olanlar da! Onları belki dönerler diye iyilik ve kötülükle imtihan ederiz.

169. Onlardan sonra arkalarından kötü kimseler gelip yerlerine geçti. Kitaba da mirasçı oldular. Biz nasıl olsa bağışlanacağız diyerek, bu dünyanın geçici menfaatini alıyorlardı. Yine onlara, ona benzer bir menfaat daha gelse onu da alıyorlardı. Allah hakkında, gerçek dışında bir şey söylemeyeceklerine dair onlardan kitapta söz alınmamış mıydı? Ve onlar kitaptakini okuyup öğrenmemişler miydi? Takva sahipleri için ahiret yurdu çok hayırlıdır. Akletmiyor musunuz?

170. Kitaba sımsıkı sarılanlara ve namazı dosdoğru kılanlara gelince, şüphesiz biz ıslah edenlerin mükâfatını boşa çıkarmayız.

171. Hani dağı sanki bir gölgelikmiş gibi onların üstüne kaldırmıştık da üzerlerine

düşecek sanmışlardı. (Onlara:) «Size verdiğimiz kitaba sımsıkı sarılın ve onun içindekileri hatırlayın ki, Allah'a karşı gelmekten sakınasınız.» demiştik.

172. Hani Rabbin (ezelde) Âdemoğulları'nın sulblerinden zürriyetlerini almış, onları kendilerine karşı şahit tutarak: «Ben sizin Rabbiniz değil miyim?» demişti. Onlar da: «Evet, şahit olduk (ki Rabbimizsin)» demişlerdi. Böyle yapmamız kıyamet günü: «Biz bundan habersizdik» dememeniz içindir.

173. Ya da bizim atalarımız önceden şirk koşmuşlar. Biz de onlardan sonra gelen bir nesiliz. Batıla düşenlerin yaptıklarından dolayı bizi helâk mi edeceksin? demeyesiniz.

174. İşte biz ayetleri böyle açıklarız. Belki (tevhide) dönerler.

175. Sen onlara kendisine ayetlerimizi verdiğimiz halde onlardan sıyrılıp çıkmış, derken Şeytan'ın takibine uğrayan ve sonunda azgınlardan olmuş kimsenin haberini oku!

176. Dileseydik onu ayetlerimizle yükseltirdik. Fakat o dünyaya saplanıp, kaldı, hevesine uydu. Onun misali, üzerine yürüsen de kendi haline bıraksan da dilini çıkartıp soluyan köpeğe benzer. Ayetlerimizi yalanlayan kavmin misali budur. Kıssayı anlat, belki düşünürler.

177. Ayetlerimizi yalanlayan ve kendi nefislerine zulmetmiş olan kavmin durumu ne kötüdür!

178. Allah kime hidayet verirse o doğru yolu bulmuş olur. Kimi de saptırırsa onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridirler.

179. Andolsun, biz cinler ve insanlardan birçoğunu Cehennem için yaratmışızdır. Çünkü onların kalpleri vardır ama kavrayıp anlamazlar. Gözleri vardır, onunla görmezler; kulakları vardır, onunla işitmezler. Onlar hayvanlar gibidir, hatta onlardan daha şaşkındırlar.

180. En güzel isimler Allah'ındır. O halde O'na bunlarla dua edin. O'nun isimlerinde eğriliğe sapanları terk edin. Onlar yapmakta olduklarının cezasını göreceklerdir.

181. Yarattıklarımızdan öyle bir ümmet vardır ki, hakla yol gösterirler ve onunla adaletle hükmederler.

182. Ayetlerimizi yalanlayanları ise yavaş yavaş bilmedikleri bir yerden (helâka) yaklaştıracağız.

183. Ben onlara mühlet veririm. Muhakkak ki benim tuzağım pek çetindir.

184. Onlar düşünmediler mi ki arkadaşlarında (Peygamber'de) delilikten bir eser yoktur. O, ancak apaçık bir uyarıcıdır.

185. Onlar göklerin ve yerin hükümranlığını, Allah'ın yarattığı her şeyi, ecellerinin yaklaşmış olabileceğini görüp düşünmüyorlar mı? Bundan sonra hangi söze iman edecekler?

186. Allah kimi saptırırsa, ona hidayet edecek yoktur. Onları azgınlıkları içerisinde şaşkın bir halde bırakır.

187. Sana (kıyamet) saatinin ne zaman kopacağını soruyorlar. De ki: «Onun bilgisi Rabbimin katındadır. Onun vaktini O'ndan başkası açığa çıkaramaz. Göklere ve yere o saat ağır gelir. Kıyamet ansızın gelir. Sanki sen onu biliyormuşsun gibi sana soruyorlar.» De ki: «Onun ilmi sadece Allah katındadır. Ama insanların çoğu (bunu) bilmezler.»

188. De ki: «Ben kendim için Allah'ın (benim hakkımda) dilediğinden başka ne bir fayda sağlayabilirim, ne de bir zarar. Eğer ben gaybı bilseydim, hayır yapmayı arttırırdım ve bana bir kötülük de dokunmazdı. Ben sadece iman eden bir toplum için uyarıcı ve müjdeciyim.

189. Allah, sizi bir tek nefisten yaratan ve kendisi ile huzur bulsun diye eşini de ondan var edendir. (İnsan) eşiyle birleşince eşi hafif bir yük yüklenir (gebe kalır) ve (bir müddet) onu taşır. Gebeliği ağırlaşınca her ikisi de Rableri Allah'a: «Eğer salih bir çocuk verirsen, elbette şükredenlerden olacağız.» diye dua ederler.

190. Allah onlara salih/kusursuz bir evlat verince, kendilerine verdiği şey hakkında Allah'a ortaklar koştular. Allah, onların ortak koştukları şeylerden yücedir.

191. Kendileri yaratılmış oldukları halde hiçbir şey yaratmaya kudreti olmayan şeyleri (Allah'a) ortak mı koşuyorlar?

192. Hâlbuki ortak koştukları şeyler ne onlara yardımda bulunabilir ne de bizzat kendilerine yardım edebilirler.

193. Onları doğru yola çağırsanız, size uymazlar. Onları çağırsanız da sussanız da sizin için birdir.

194. Allah'ı bırakıp da dua/ibadet ettikleriniz sizin gibi kullardır. Eğer doğru söyleyenlerseniz, onlara dua edin de size cevap versinler!

195. Onların yürüyecek ayakları mı var? Yahut tutacak elleri mi var? Veya görecek gözleri mi var ya da işitecek kulakları mı var? De ki: «Haydi, çağırın ortaklarınızı, sonra bana tuzak kurun da bana göz açtırmayın bakalım!»

196. Çünkü benim velim, kitabı (Kur'an'ı) indiren Allah'tır. O, bütün salih kulları koruyup, yardım eder.

197. O'ndan başka dua/ibadet ettikleriniz ne size yardımda bulunabilir ne de bizzat kendilerine yardım edebilirler.

198. Onları doğru yola çağırsanız sizi işitmezler. Onları sana bakar görürsün fakat onlar görmezler.

199. Af yolunu tut, iyiliği emret, cahillerden de yüz çevir!

200. Şeytan'dan sana bir vesvese gelirse, hemen Allah'a sığın. Allah her şeyi işitendir. Her şeyi bilendir.

201. Takvâ sahiplerine şeytandan bir vesvese geldiğinde iyice düşünürler. Bakarsın ki onlar görüp bilmişler bile.

202. (Şeytanların) dostlarına gelince, şeytanlar onları azgınlığa sürüklerler. Sonra da yakalarını bırakmazlar.

203. Onlara bir ayet getirmediğin zaman: «Kendin bir ayet uydursaydın ya!» derler. De ki: «Ben, ancak Rabbimden bana vahyolunana uyarım. Bu, Rabbinizden gelen açık delillerdir. İman eden bir toplum için hidayet ve rahmettir.»

204. Kur'an okunduğu zaman ona kulak verip dinleyin ve susun ki, merhamet olunasınız.

205. Rabbini, içinden yalvararak ve korkarak, yüksek olmayan bir sesle sabah-akşam zikret ve gafillerden olma!

206. Doğrusu Rabbinin katında olanlar, O'na ibadet etmekten büyüklenmezler, O'nu tenzih ederler ve yalnız O'na secde ederler

ENFÂL SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Sana Enfâl'i soruyorlar. De ki: «Enfâl Allah'ın ve Rasûl'ündür. Allah'tan sakının (takvalı olun), aranızı düzeltin. Eğer Mümin iseniz Allah'a ve Rasûlüne itaat ediniz.»

2. Gerçek Müminler ancak o kimselerdir ki; Allah anıldığı zaman kalpleri titrer, ayetleri okunduğu zaman (bu), onların imanını artırır ve onlar ancak Rablerine tevekkül eden kimselerdir.

3. Onlar namazlarını dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiğimizden de Allah yolunda harcarlar.

4. İşte onlar gerçek Müminlerin ta kendileridir. Onlar için Rableri katında dereceler, mağfiret ve cömert bir rızık vardır.

5. Nitekim Rabbin, seni hak uğrunda evinden çıkardığında gerçekten Müminlerden bir kesim isteksizdiler.

6. Gerçek apaçık ortaya çıktıktan sonra bile, sanki göz göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi seninle bu hususta tartışıyorlardı.

7. Hani Allah, size iki taifeden (ordu ya da kervandan) birini, o sizindir diye vadediyordu. Siz de güçsüz olanın (kervanın) sizin olmasını istiyordunuz. Oysa Allah, kelimeleriyle hakkı/İslamı yüceltmek, kâfirlerin ardını/kökünü kesmek istiyordu.

8. Bu, günahkârların hoşuna gitmese de hakkı (İslamı) yüceltmek ve batılı da ortadan kaldırmak içindir.

9. Hani siz Rabbinizden imdat istiyordun'uz da: «Muhakkak Ben size birbiri ardınca bin melek ile yardım ediyorum» diye duanıza karşılık vermişti.

10. Allah, bunu yanlızca bir müjde olması ve kalplerinizin yatışması için yaptı. Yardım yalnızca Allah katındandır. Şüphe yok ki Allah mutlak galiptir, Hakîm'dir.

11. Hani (Allah) kendi tarafından bir güvenlik olarak sizi hafif bir uykuya daldırıyor; sizi temizlemek, sizden Şeytan'ın vesvesesini gidermek, kalplerinizi pekiştirmek ve ayaklarınızı sağlam bastırmak için üzerinize gökten yağmur yağdırıyordu.

12. O an Rabbin meleklere şöyle vahyediyordu: «Ben sizinle beraberim, iman edenlere sebat verin! Ben kâfirlerin kalbine korku salacağım. Artık onların boyunlarının üstüne de vurun, onların her parmağına da vurun.»

13. Bu, onların Allah'a ve Rasûlüne karşı gelmelerindendir. Her kim de Allah'a ve Rasûlüne karşı gelirse; bilsin ki Allah'ın cezası şiddetlidir.

14. İşte bu sizin; tadın bunu. (Ahirette) kâfirler için bir de Cehennem azabı vardır.

15. Ey iman edenler, (savaş için) toplu bir halde kâfirlerle karşılaştığınız zaman, onlara arkanızı dönüp kaçmayın.

16. -Savaş taktiği olarak düşmanı vurmak için çekilme ya da diğer bir birliğe katılmak durumu hariç- böyle bir günde her kim onlara arkasını dönerse; mutlaka o, Allah'ın gazabına uğramış olur. Onun varacağı yer de Cehennem'dir. Ne kötü varılacak yerdir orası!

17. (Bedir'de) onları siz öldürmediniz, fakat onları Allah öldürdü. Attığında da sen atmadın, fakat Allah attı. Müminleri güzel bir imtihanla denemek için (böyle yaptı). Şüphesiz Allah her şeyi işitendir, her şeyi bilendir.

18. İşte durum bu. Bir de Allah, kâfirlerin tuzağını zayıf düşürendir.

19. (Ey kâfirler!) Fetih istiyorsanız, işte size fetih gelmiştir. Eğer (küfrünüze ve savaşa) son verirseniz bu sizin için daha hayırlıdır. Ve eğer tekrar dönerseniz biz de döneriz. Topluluğunuz kalabalık olsa bile size bir fayda vermeyecektir. Çünkü Allah, Müminlerle beraberdir.

20. Ey iman edenler! Allah'a ve Rasûlüne itaat edin! İşitip durduğunuz halde ondan yüz çevirmeyin!

21. Dinlemedikleri halde; «İşittik» diyenler gibi de olmayın!

22. Allah katında canlıların en kötüsü (hakka karşı) sağır ve dilsiz kimselerdir ki, onlar akletmezler.

23. Allah, onlarda bir hayır olduğunu bilseydi; elbette onlara işittirirdi. Onlara işittirseydi, onlar yine de yüz çevirerek dönerlerdi.

24. Ey iman edenler! Sizi, size hayat verecek şeylere çağırdığı zaman Allah ve Rasûlü'nün çağrısına uyun ve bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer. Yine bilin ki, O'nun huzurunda toplanacaksınız.

25. İçinizden sadece zalimlere dokunmakla kalmayacak olan bir fitneden de sakının. Allah'ın azabının çok şiddetli olduğunu bilin!

26. O vakti hatırlayın ki siz yeryüzünde güçsüz ve zayıf idiniz. İnsanların sizi kapıp götürmesinden korkuyordunuz. Derken Allah sizi barındırdı, yardımıyla destekledi ve sizi temiz şeylerden rızıklandırdı ki şükredesiniz.

27. Ey iman edenler! Allah'a ve Peygamber'e hainlik etmeyin; (sonra) bile bile kendi emanetlerinize hainlik etmiş olursunuz.

28. Biliniz ki mallarınız ve çocuklarınız bir imtihandır. Allah katında ise büyük mükâfat vardır.

29. Ey iman edenler! Eğer Allah'tan sakınırsanız. O size iyiyi kötüden ayıracak bir anlayış verir. Ve sizin günahlarınızı örter, sizi bağışlar. Allah son derece büyük lütuf sahibidir.

30. Hani o kâfirler seni tutup bağlamak yahut öldürmek yahut seni (Mekke'den) çıkarmak için sana tuzak kuruyorlardı. Onlar bu tuzağı kurarlarken Allah da bunun karşılığında kendilerine tuzak kuruyordu. Allah, tuzak kuranların en hayırlısıdır.

31. Onlara ayetlerimiz okunduğu zaman: «İşittik, eğer dilersek biz de bunun benzerini elbette söylerdik. Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir» demişlerdi.

32. Hani onlar: «Ey Allah'ım! Eğer bu senin katından gelen bir hak ise başımıza gökten taş yağdır, yahut bize acı bir azap ver!» demişlerdi.

33. Oysa sen onların içinde iken, Allah onlara azap edecek değildir. Onlar istiğfar edip dururken de Allah onları azablandıracak değildir.

34. Onlar Mescid-i Haram'dan (Müminleri) men ederken, Allah onlara ne diye azap etmesin ki! Üstelik onlar Allah'ın evliyaları da değiller. Allah'ın evliyaları yalnızca muttakilerdir. Fakat onların çokları bunu bilmez.

35. Onların Kâbe'deki namazları, ıslık çalmak ve el çırpmaktan başka bir şey değildir. Öyleyse küfrünüzden dolayı tadın azabı!

36. Kâfirler, mallarını Allah'ın yolundan alıkoymak için harcarlar. Daha da harcayacaklardır. Sonra bu, onlara bir yürek acısı olacaktır. Sonra da yenilgiye uğrayacaklardır. Kâfir olanlar toplanıp Cehennem'e sürüleceklerdir.

37. Bu Allah'ın pis olanı temizden ayırması, pis olanları üst üste koyup hepsini yığarak Cehennem'e koyması içindir. İşte onlar, ziyana uğrayanların ta kendileridir.

38. Kâfir olanlara (küfürlerinden) vazgeçerlerse önceden yaptıklarının bağışlanacağını, tekrar dönerlerse öncekiler hakkında uygulanan ilahi kanunun onlara da uygulanacağını söyle.

39. Hiçbir fitne kalmayıncaya ve din bütünüyle Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse, muhakkak Allah ne yaptıklarını iyice görmektedir.

40. Eğer yüz çevirirlerse bilin ki, Allah sizin mevlanızdır. O ne güzel mevlâ, ne güzel yardımcıdır!

41. Eğer Allah'a, Furkân günü (Bedir'de) olan iki ordunun birbirleriyle karşılaştıkları günde kulumuza indirdiğimize iman etmişseniz, bilin ki ganimet olarak aldığınız

herhangi bir şeyin beşte biri Allah'a, Râsulün'e, yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolculara aittir. Allah her şeye gücü yetendir.

42. Hatırlayın ki, (Bedir Savaşı'nda) siz vâdinin yakın kenarında (Medine tarafında) idiniz, onlar da uzak kenarında (Mekke tarafında) idiler. Kervan da sizden daha aşağıda (deniz sahilinde) idi. Eğer (savaş için) sözleşmiş olsaydınız, sözleştiğiniz vakit hususunda ihtilâfa düşerdiniz. Fakat Allah, gerekli olan emri yerine getirmesi, helâk olanın açık bir delille (gözüyle gördükten sonra) helâk olması, yaşayanın da açık bir delille yaşaması için (böyle yaptı). Çünkü Allah hakkıyla işitendir, bilendir.

43. Hani Allah sana onları uykunda az gösteriyordu. Eğer sana onları çok gösterseydi elbette gevşerdiniz ve o iş hakkında birbirinizle çekişirdiniz. Fakat Allah (sizi bunlardan) kurtardı. Çünkü O, göğüslerin özünü (kalplerde olanı) hakkıyla bilendir.

44. Hani karşılaştığınız zaman onları gözlerinize az gösteriyor, sizi de onların gözlerinde azaltıyordu ki Allah, olacak bir işi gerçekleştirsin. Bütün işler Allah'a döndürülür.

45. Ey iman edenler! (Savaş için) bir toplulukla karşılaştığınız zaman sebat edin ve Allah'ı çok zikredin ki kurtuluşa eresiniz.

46. Allah'a ve Rasûlüne itaat edin; çekişip ayrılığa düşmeyin. Yoksa korkar ve gücünüzü kaybedersiniz. Sabredin! Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.

47. Şımarıp böbürlenmek, insanlara gösteriş yapmak ve (halkı) Allah yolundan alıkoymak için yurtlarından çıkanlar (Mekke müşrikleri) gibi olmayın. Allah, onların yaptıklarını çepeçevre kuşatandır.

48. Hani Şeytan, onlara yaptıklarını süslemiş ve; «Bu gün artık insanlardan size galip gelecek (kimse) yok, mutlaka ben de size yardımcıyım.» demişti. Fakat iki taraf (savaş alanında) yüz yüze gelince (Şeytan), gerisin geriye dönüp; «Ben sizden uzağım. Çünkü ben sizin görmediğiniz şeyler (melekler) görüyorum. Ben Allah'tan korkarım. Allah, cezası çetin olandır.» demişti.

49. Hani münafıklar ve kalplerinde hastalık bulunan kimseler; «Bunları, dinleri aldatmış.» diyorlardı. Hâlbuki kim Allah'a tevekkül ederse, hiç şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

50. Melekler, kâfirlerin yüzlerine ve ardlarına vura vura ve; «Haydi tadın bakalım ateşin azabını!» diyerek canlarını alırken bir görseydin.

51. (Ey kâfirler!) Bu, sizin ellerinizin önceden yaptığının karşılığıdır. Yoksa, Allah kullarına zulmedici değildir.

52. Firavun hanedanı ve onlardan öncekilerin gidişi/tutumu gibi onlar, Allah'ın

ayetlerini inkâr ettiler de, Allah da onları günahları sebebiyle yakalayıp yok etti. Allah; güçlüdür, cezası çok şiddetlidir.

53. Bunun sebebi şudur: Bir toplum kendilerinde bulunan (iyi davranışlar)ı değiştirmedikçe, Allah onlara verdiği bir nimeti değiştirmez ve şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

54. Bunların durumu tıpkı Firavun ailesi ve onlardan öncekilerin durumu gibidir. Onlar Rablerinin ayetlerini yalanlamışlar, biz de onları günahları sebebiyle helâk etmiştik ve Firavun ailesini de suda boğmuştuk. Hepsi de zalim kimselerdi.

55. Şüphesiz Allah katında, yeryüzünde yürüyen canlıların en kötüsü kâfirlerdir. Artık onlar iman etmezler.

56. Onlar, kendileriyle antlaşma yaptığın, sonra da her defasında anlaşmalarını hiç çekinmeden bozan kimselerdir.

57. Eğer onları savaşta yakalarsan, bunlar(a vereceğin ceza) ile arkalarındakileri de dağıt ki ibret alsınlar.

58. (Anlaşma yaptığın) bir kavmin hainlik etmesinden korkarsan, sen de anlaşmayı bozduğunu aynı şekilde onlara bildir. Çünkü Allah, hainleri sevmez.

59. Kâfirler, kaçıp-kurtardıklarını zannetmesinler. Onlar asla aciz bırakamazlar.

60. Onlara karşı gücünüzün yettiğince kuvvet ve (cihad için) bağlanıp beslenen atlar hazırlayın ki, bunlarla Allah'ın düşmanını, sizin düşmanınızı ve bunlardan ayrı sizin bilmediğiniz ama Allah'ın bildiği daha başkalarını korkutasınız. Allah yolunda her ne harcarsanız karşılığı size tam olarak ödenir. Size zulmedilmez.

61. Eğer onlar; barışa yanaşırlarsa, sen de onlara yanaş ve Allah'a tevekkül et. Çünkü O hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

62. Seni aldatmak isterlerse bil ki, şüphesiz Allah sana yeter. O, seni yardımıyla ve Müminlerle destekleyendir.

63. Ve (Allah), onların kalplerini birleştirmiştir. Sen yeryüzünde bulunan her şeyi verseydin, yine onların gönüllerini birleştiremezdin, fakat Allah onların aralarını bulup kaynaştırdı. Şüphesiz O Aziz'dir, Hakim'dir.

64. Ey Peygamber! Sana ve sana uyan Müminlere Allah yeter.

65. Ey Peygamber! Müminleri savaşa teşvik et. Eğer içinizde sabırlı yirmi kişi bulunursa, iki yüz kişiye galip gelirler. Eğer içinizde (sabırlı) yüz kişi bulunursa, kâfirlerden bin kişiye galip gelirler. Çünkü onlar anlamaz bir topluluktur.

66. Şimdi Allah yükünüzü hafifletti, zira içinizde zaaf bulunduğunu biliyordu.

Eğer içinizde sabırlı yüz kişi olursa iki yüz kişiye galip gelirler. Eğer içinizde (sabırlı) bin kişi olursa, Allah'ın izniyle iki bin kişiye galip gelirler. Allah, sabredenlerle beraberdir.

67. Yeryüzünde düşmanı tamamıyla sindirip hâkim duruma gelmedikçe, hiçbir peygambere esir almak yakışmaz. Siz geçici dünya menfaatini istiyorsunuz. Hâlbuki Allah ahireti (kazanmanızı) istiyor. Allah; mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

68. Eğer Allah'ın daha önce verilmiş bir hükmü olmasaydı, aldığınıza (fidye) karşılık size büyük bir azap dokunurdu.

69. Artık elde ettiğiniz ganimetten helâl ve temiz olarak yiyin. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah; çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

70. Ey Peygamber! Elinizdeki esirlere de ki: Eğer Allah, kalplerinizde (iman, ihlâs, iyi niyet gibi) bir hayır (olduğunu) bilirse, sizden alınan fidyeden daha hayırlısını size verir ve sizi bağışlar. Allah; çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

71. Eğer sana hainlik etmek isterlerse, (bil ki) onlar daha önce Allah'a da hainlik etmişlerdi de, Allah onlara karşı (sana) imkân (kudret) vermişti. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

72. İman edip hicret eden ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler ve (muhacirleri) barındırıp (onlara) yardım edenler var ya, işte onlar birbirlerinin velileridir. İman edip hicret etmeyenlere gelince, hicret edinceye kadar onların velayetleri size ait değildir. Eğer din konusunda sizden yardım isterlerse, sizinle aralarında sözleşme bulunan bir kavme karşı olmadıkça onlara yardım etmeniz gerekir. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

73. Kâfirler de birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunların gereğini yapmazsanız, yeryüzünde bir fitne ve büyük bir fesad olur.

74. İman edip hicret eden ve Allah yolunda cihad edenler ve (Muhacirler'i) barındırıp (onlara) yardım edenler var ya; işte onlar gerçek Müminlerdir. Onlar için bir bağışlanma ve bol bir rızık vardır.

75. Daha sonra iman edip hicret eden ve sizinle birlikte cihad edenlere gelince, işte onlar da sizdendir. Allah'ın kitabınca, kan akrabaları birbirlerine (varis olmaya) daha lâyıktırlar. Şüphesiz Allah; hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

TEVBE SURESİ

1. Allah ve Rasûlünden, kendileriyle anlaşma yapmış olduğunuz müşriklere kesin bir uyarı!

2. Yeryüzünde dört ay daha dolaşın. Şunu bilin ki, siz Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz. Allah ise, kâfirleri perişan edecektir.

3. Hacc-ı ekber gününde, Allah ve Rasûlünden bütün insanlara bir bildiridir: Allah ve Rasûlü, Allah'a ortak koşanlardan uzaktır. Eğer tövbe ederseniz, bu sizin için hayırlıdır. Ama yüz çevirirseniz, şunu iyi bilin ki, siz Allah'ı aciz bırakabilecek değilsiniz. Kâfirlere, elem dolu bir azabı müjdele!

4. Ancak Allah'a ortak koşanlardan, kendileriyle anlaşma yapmış olduğunuz, sonra da anlaşmalarında size karşı hiçbir eksiklik yapmamış ve sizin aleyhinize hiç kimseye yardım etmemiş olanlar, bu hükmün dışındadır. Onların anlaşmalarını, süreleri bitinceye kadar tamamlayın. Şüphesiz Allah, kendine karşı gelmekten sakınanları sever.

5. Haram aylar çıkınca, Allah'a şirk koşanları artık bulduğunuz yerde öldürün, onları yakalayıp hapsedin ve her gözetleme yerine oturup onları gözetleyin. Eğer tevbe ederler, namazı kılıp zekâtı da verirlerse kendilerini serbest bırakın. Şüphesiz Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

6. Eğer Allah'a ortak koşanlardan biri senden eman/sığınma talebinde bulunursa ona eman ver. Ta ki, Allah'ın kelâmını dinlesin. Sonra onu emin olacağı yere kadar ulaştır. Bu, onların bilmeyen bir kavim olduklarından dolayı böyledir.

7. Allah'a ortak koşanların Allah katında ve Rasûlü yanında bir ahdi nasıl olabilir? Ancak Mescid-i Haram'ın yanında kendileriyle anlaşma yaptıklarınız başkadır. Bunlar size karşı doğru davrandığı sürece, siz de onlara doğru davranın. Çünkü Allah, kendine karşı gelmekten sakınanları sever.

8. Onların bir ahdi nasıl olabilir ki? Eğer onlar size üstün gelselerdi, sizin hakkınızda ne akrabalık (bağlarını), ne de anlaşma (yükümlülüğünü) gözetirlerdi. Ağızlarıyla sizi hoşnut etmeye çalışıyorlar, oysa kalpleri buna karşı çıkıyor. Onların pek çoğu fasık kimselerdir.

9. Allah'ın ayetlerini az bir bedel karşılığında sattılar ve (insanları) O'nun yolundan alıkoydular. Bunların yapmakta oldukları şeyler gerçekten ne kötüdür!

10. Bir Mümin hakkında ne akrabalık (bağlarını), ne de anlaşma (yükümlülüğünü) gözetirler. İşte onlar taşkınlık yapanların ta kendileridir.

11. Eğer tevbe edip, namazı kılar ve zekâtı verirlerse, artık onlar sizin din kardeşlerinizdir. Bilen bir kavme ayetleri işte böyle ayrı ayrı açıklarız.

12. Eğer anlaşmalarından sonra yeminlerini bozar ve dininize dil uzatırlarsa, o zaman küfrün elebaşıları ile savaşın. Çünkü onların yeminleri yoktur/riayet etmezler. Umulur ki (böylece) vazgeçerler.

13. Yeminlerini bozan, peygamberi yurdundan çıkarmaya kalkışan ve savaşa evvela kendileri başlayan bir toplumla savaşmayacak mısınız? Yoksa onlardan korkuyor musunuz? Eğer Mümin iseniz kendisinden korkulmaya Allah daha layıktır.

14. Onlarla savaşın ki, Allah sizin ellerinizle onlara azap etsin, rezil etsin ve sizi onların üzerilerine galip kılsın, Mümin toplumun gönüllerine şifa versin.

15. Kalplerinizdeki öfkeyi gidersin. Allah, dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah; Alîm'dir, Hakîm'dir.

16. Allah, içinizden cihad edenleri; Allah'tan, Rasûlünden ve Müminlerden başkasını yakın dost edinmeyenleri ortaya çıkarmadan sizi bırakacak mı sandınız? Allah işlediklerinizin hepsinden haberdardır.

17. Müşrikler, kendilerinin kâfirliğine bizzat şahitlik edip dururlarken Allah'ın mescitlerini imar etmeleri yakışık almaz. Onların yaptıkları işler boşa çıkmıştır. Onlar, Cehennem'de ebedî kalacaklardır.

18. Allah'ın mescitlerini sadece Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı ikame eden, zekâtı veren ve ancak Allah'tan başkasından korkmayanlar imar eder. İşte onlar doğru yolda olanlardır.

19. Hacca gelenlere su vermeyi, Mescid-i Haram'ı imar etmeyi, Allah'a ve ahiret gününe iman edenle ve Allah yolunda cihad edenle denk mi tutuyorsunuz? Allah katında denk değildirler. Allah, zalim olan topluma hidayet etmez.

20. İman eden, hicret eden ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad eden kimselere Allah katında en büyük dereceler vardır. İşte kurtulanlar onlardır.

21. Rableri onlara rahmetini, rızasını, onlara içlerinde tükenmez ve ebedî bir naîm (nimet) bulunan cennetleri müjdeler.

22. İçlerinde ebedî ve sürekli kalacaklar. Doğrusu Allah katında büyük mükâfat vardır.

23. Ey İman edenler! Eğer küfrü imana tercih ediyorlarsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi veli edinmeyin. Sizden kim onları veli edinirse, işte onlar da zalimlerin ta kendileridir.

24. De ki: Babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, akrabalarınız, elde ettiğiniz mallar, durgun gitmesinden korktuğunuz ticaret, hoşunuza giden konutlar

size Allah'tan, Rasûlünden ve O'nun yolunda cihaddan daha sevimli ise Allah'ın (azap) emri gelene kadar bekleyin! Allah fasık toplumlara hidayet etmez.

25. Gerçekten Allah birçok yerde ve Huneyn Savaşı gününde size yardım etmiştir. Hani, çokluğunuz size kendinizi beğendirmiş, fakat (bu çokluk) size hiçbir yarar sağlamamış, yeryüzü bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti. Sonra gerisin geri dönüp gitmiştiniz.

26. Sonra Allah, Rasûlüne ve Müminlere sükûnet/huzur indirdi ve görmediğiniz ordular indirdi ve kâfirlere azap etti. Kâfirlerin cezası işte budur.

27. Allah, bundan sonra da dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah çokça bağışlayan, çokça merhamet edendir.

28. Ey İman edenler! Doğrusu müşrikler necistir. Bu sebeple bu yıldan sonra Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer fakirlikten korkuyorsanız, dilerse Allah sizi ihsanı ile zengin kılacaktır. Şüphesiz Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

29. Kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah'ın ve Rasûlü'nün haram kıldığı şeyleri haram kılmayıp hak dini din edinmeyenlerle küçülerek/boyunlarını büküp elleriyle cizye verene kadar savaşın!

30. Yahudiler: «Uzeyir Allah'ın oğludur.» dediler. Hristiyanlar da «Mesih Allah'ın oğludur.» dediler. Bu, daha önce kâfir olanların sözlerine benzeterek onların ağızlarıyla söyledikleri (uydurma) sözleridir. Allah onları kahretsin, nasıl da (haktan) çevriliyorlar.

31. Onlar, Allah ile birlikte alimlerini, rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih'i de rabler edindiler. Oysa tek ilahtan başkasına ibadet etmemekle emrolunmuşlardı. Ondan başka (hak) ilah yoktur. Allah, onların koştuğu şirkten münezzehtir.

32. Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek isterler. Kâfirler istemese de Allah nurunu muhakkak tamamlayacaktır.

33. O (Allah), müşrikler hoşlanmasalar da (kendi) dinini bütün dinlere üstün kılmak için Rasûlünü hidayet ve hak din ile gönderendir.

34. Ey İman edenler! Hahamlar ve rahiplerin çoğu, insanların mallarını haksız olarak yerler ve Allah'ın yolundan alıkorlar. Altın ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlara acıklı bir azap ile müjdele!

35. Bunlar Cehennem ateşinde kızdırıldığı gün, alınları, böğürleri ve sırtları onlarla dağlanacak; «Bu kendiniz için biriktirdiğinizdir. Biriktirdiğinizi tadın!» denecektir.

36. Gökleri ve yeri yarattığı günde Allah'ın (Levh-i Mahfuz'daki) yazısında Allah katında ayların sayısı on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. Bu dosdoğru

bir dindir. O aylarda kendinize zulmetmeyin. Fakat sizinle topyekün savaşan müşriklerle de topyekün savaşın! Bilin ki Allah muttakilerle beraberdir.

37. Haram ayları başka aylara ertelemek küfürde ileri gitmektir. Bununla kâfir olanlar saptırılırlar. Allah'ın haram kıldığı ayların sayısına denk getirmek için onu bir yıl helâl bir yıl haram sayıyorlar. Böylece Allah'ın haram kıldığını helâl kılıyorlar. Kötü amelleri, kendilerine güzel görünüyor. Allah kâfir toplumlara hidayet etmez.

38. Ey İman edenler! Size ne oluyor da; «Allah yolunda savaşa çıkın!» dendiği zaman yere çöküp kaldınız? Ahireti bırakıp dünya hayatına mı razı oldunuz? Oysa dünya hayatının metası ahirete göre pek azdır.

39. Eğer savaşa çıkmazsanız, Allah sizi acıklı bir azapla cezalandırır ve yerinize de başka bir toplum getirir. O'na herhangi bir zarar da veremezsiniz. Allah'ın her şeye gücü yeter.

40. Eğer siz ona (Rasûlullah'a) yardım etmezseniz, ona Allah yardım etmiştir. Hani, kâfirler onu iki kişiden biri olarak (Ebu Bekir ile birlikte Mekke'den) çıkarmışlardı. O ikisi mağaradaydı. O, arkadaşına: «Üzülme! Çünkü Allah bizimle beraberdir.» diyordu. Allah, O'na sükûnet/huzur vermiş ve onu görmediğiniz ordularla desteklemiştir. Kâfirlerin sözünü alçaltmıştır. Allah'ın kelimesi ise, o en yücedir. Allah Aziz'dir, Hakîm'dir.

41. Gerek hafif/kolaylık, gerek ağırlık/zorlukta savaşa çıkın! Mallarınız ve canlarınızla Allah yolunda cihad edin! Eğer bilirseniz bu sizin için çok hayırlıdır.

42. Kolay elde edilen kazanç, yakın bir yolculuk olsaydı (Tebuk'ta) sana uyarlardı. Fakat, meşakkat (mesafe) onlara uzak geldi. «Gücümüz yetseydi sizinle beraber çıkardık.» diye Allah'a yemin edeceklerdir. Kendilerini helâk ediyorlar. Allah, gerçekten onların yalancı olduğunu biliyor.

43. Allah, seni affetsin! Doğru söyleyenler sana iyice belli olup, yalancıları bilinceye kadar beklemeden niçin onlara izin verdin?

44. Allah'a ve ahiret gününe iman edenler mallarıyla ve canlarıyla cihad etmek istedikleri için senden izin istemezler. Allah, muttakileri çok iyi bilendir.

45. Ancak Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, kalpleri şüpheye düşüp şüphelerinde bocalayan kimseler senden izin isterler.

46. Eğer savaşa çıkmak isteselerdi bir hazırlık yaparlardı. Fakat Allah, onların davranışlarını kerih gördü de onları alıkoydu. «Geride kalanlarla (acizlerle) beraber oturun!» denildi.

47. Aranızda savaşa çıkmış olsalardı, size bozgunculuktan başka bir katkıları olmayacak

ve sizi fitneye düşürmek için aranızda (koğuculuk yaparak) koşuşturacaklardı. Aranızda onları dinleyecek kişiler de vardı. Allah zalimleri bilendir.

48. (Münafıklar) Daha önce de fitne koparmak istemişlerdi. Sana karşı bir takım işler çeviriyorlardı. Sonunda hak geldi, onların istememesine rağmen Allah'ın emri üstün oldu.

49. Onlardan: «Bana izin ver, beni fitneye düşürme!» diyenler vardır. Bilin ki onlar fitneye düşmüşlerdi. Cehennem ise, o kâfirleri çepeçevre kuşatacaktır.

50. Sana bir iyilik gelirse onların fenasına gider. Sana bir musibet gelirse; «Biz önceden işimizi (sağlama) aldık.» deyip sevinerek dönüp giderler.

51. De ki: Allah'ın bize yazdığından başkası başımıza gelmez. O, bizim mevlamızdır. Müminler Allah'a güvenip, tevekkül etsinler.

52. De ki: «Bize iki iyiden (şehadet ya da zaferden) başka bir şeyin gelmesini mi bekliyorsunuz? Oysa biz, Allah'ın kendi katından veya bizim elimizle sizi bir azaba uğratmasını bekliyoruz. Bekleyin siz, biz de sizinle bekleyenleriz!»

53. De ki: «İstekli veya isteksiz olarak infak edin, nasıl olsa kabul edilmeyecektir. Siz, şüphesiz fasık bir topluluksunuz.»

54. Verdiklerinin kabul olunmasına engel olan, Allah ve Rasûlüne (iman etmek yerine) kâfir olmaları, namaza ancak tembel tembel gelmeleri ve infaklarını istemeyerek vermeleridir.

55. Artık onların malları da evlatları da seni imrendirmesin. Doğrusu Allah, bunlar yüzünden dünya hayatında onları azaba uğratmayı ve canlarının, kâfirler olarak, güçlükle çıkmasını ister.

56. Onlar, sizden olduklarına dair Allah'a yemin ederler. Onlar sizden değillerdir. Aksine onlar korkak bir toplumdur.

57. Bir sığınak, mağaralar veya girecek bir yer bulsalar kaçarak oraya yönelirler.

58. İçlerinden sadakalar konusunda sana dil uzatanlar da var. Kendilerine ondan bir pay verilirse, hoşnut olurlar; eğer kendilerine ondan bir pay verilmezse hemen kızarlar.

59. Eğer onlar, Allah ve Rasûlü'nün kendilerine verdiğinden hoşnut olup; «Allah bize yeter, Allah bize bol nimetinden verecektir. Rasûlü de (Allah'ın verdiklerinden verecektir) ve biz gerçekten ancak Allah'a rağbet edenleriz.» deselerdi daha hayırlı olurdu.

60. Sadakalar/zekâtlar, Allah'tan bir farz olarak fakirler, miskinler, onu toplayan memurlar, kalpleri (İslam'a) ısındırılanlar, köleler, borçlular, Allah yolunda (cihad edenler) ve yolda kalanlar içindir. Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

61. Onların içinde: «O, bir kulaktır (her duyduğuna inanıyor), diyerek onu üzenler vardır.» De ki: «O, sizin için hayrı (dinleyip, inanan) bir kulaktır. Allah'a iman eder, Müminlere inanıp güvenir ve sizden iman edenler için de bir rahmettir. Allah'ın Rasûlünü üzenlere acıklı bir azap vardır.»

62. Sizi razı etmek için Allah'a yemin ederler. Eğer Mümin iseler Allah'ı ve Rasûlünü razı etmeleri daha gereklidir.

63. Allah'a ve Peygamberine karşı gelmeye kalkan için içinde sonsuza kadar kalacağı cehennem olduğunu bilmediler mi? En büyük rüsvaylık işte budur!

64. Münafıklar, kendileri hakkında kalplerinde bulunanı kendilerine haber verecek bir surenin indirileceğinden çekiniyorlar. De ki: «Alay edin bakalım. Allah, çekindiğiniz şeyi ortaya çıkaracaktır.»

65. Onlara soracak olursan: «Sadece biz eğlenip oynuyorduk.» diyecekler. De ki: «Allah ile ayetleriyle ve Rasûlüyle mi eğleniyordunuz?»

66. Özür beyan etmeyin. İman ettikten sonra kâfir oldunuz. İçinizden (af dileyen) bir kısmınızı bağışlasak bile, suçlu oldukları için bir kısmınıza azap edeceğiz.

67. Münafık erkekler ve kadınlar birbirlerinin aynıdır. Kötülüğü emrederler, iyiliğe engel olurlar. Elleri de (infak etmede) sıkıdır. Allah'ı unuttular. Allah da onları unuttu. Gerçekten münafıklar, fasıkların ta kendisidir.

68. Allah, münafık erkeklere ve münafık kadınlara ve tüm kâfirlere, içinde ebedî kalacakları Cehennem'i vadetti. Bu onlara yeter. Allah, onları lanetlemiştir. Onlara kalıcı bir azap vardır.

69. (Ey münafıklar!) Siz de kendinizden öncekiler gibisiniz. Onlar sizden daha kuvvetliydiler, malları ve evlatları da daha çoktu. Nasiplerine düşenin tadını çıkardılar. Sizden öncekilerin nasiplerinden faydalandıkları gibi siz de nasibinize düşenden yararlandınız. Onların daldıkları gibi siz de (batıla) daldınız. İşte bunlar, dünyada ve ahirette yaptıkları amelleri boşa gidenlerdir. İşte onlar hüsrana uğrayanlardır.

70. Onlara, kendilerinden önce geçen Nûh, Âd, Semûd kavimlerinin, İbrahim kavminin, Medyen halkının ve alt üst olmuş (Lût kavmi) şehirlerinin haberleri gelmedi mi? Rasûlleri, onlara apaçık deliller getirmişlerdi. Allah, onlara zulmetmemiş; fakat onlar kendi nefislerine zulmetmişlerdi.

71. Mümin erkekler ve Mümin kadınlar birbirlerinin velileridir. İyiliği emrederler; kötülüğe engel olurlar. Namazı ikame ederler, zekât verirler, Allah'a ve Rasûlüne itaat ederler. İşte bunlara Allah rahmet edecektir. Allah şüphesiz Aziz'dir, Hakîm'dir.

72. Allah, Mümin erkeklere ve Mümin kadınlara, ebedî olarak kalacakları, içinden

ırmaklar akan Cennetler ve Adn Cennetlerinde çok güzel köşkler vadetti. Allah'ın rızası ise, bunların hepsinden daha büyüktür. İşte bu büyük başarıdır.

73. Ey Peygamber! Kâfirlere ve münafıklara karşı cihad et ve onlara karşı çetin ol. Onların varacakları yer Cehennem'dir. Ne kötü bir varış yeridir orası!

74. Bir şey söylemediklerine dair Allah'a yemin ediyorlar. Hâlbuki o küfür sözünü söylediler ve onlar müslümanlıklarından sonra kâfir oldular. Ayrıca başaramadıkları şeye (Peygamberi öldürmeye) de yeltendiler. Sırf, Allah ve Rasûlü kendi lütfu ile onları zengin kıldığı için intikam almaya kalktılar. Eğer tevbe ederlerse, kendileri için hayırlı olur. Şayet yüz çevirirlerse, Allah onları dünyada ve ahirette elem dolu bir azaba çarptıracaktır. Artık onlar için yeryüzünde ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır.

75. İçlerinde; «Allah bize bol nimetinden verirse, kesinlikle sadaka vereceğiz ve doğru kimselerden olacağız.» diye O'na söz verenler vardır.

76. Fakat Allah lütfundan onlara (zenginlik) verince, onda cimrilik edip (Allah'ın emrinden) yüz çevirerek sözlerinden döndüler.

77. Allah'a verdikleri sözü tutmadıkları ve yalan söyledikleri için O da kalplerine, kendisiyle karşılaşacakları güne kadar (sürecek) bir nifak soktu.

78. (Münafıklar) Allah'ın, içlerinde gizlediklerini ve fısıltılarını bildiğini ve Allah'ın gaybleri çok iyi bilen olduğunu bilmediler mi?

79. Sadakalarda (gönülden fazlasıyla) veren Müminleri ayıplayan ve (az da olsa) ellerinden geldiği kadarını verebilenlerle alay eden kimselerle, Allah da alay eder. Onlara acıklı bir azap vardır.

80. Onlar için ister bağışlanma dile, ister dileme (fark etmez.) Onlar için yetmiş kez bağışlanma dilesen de, Allah onları asla affetmeyecektir. Bu, onların Allah ve Rasûlüne (iman etmeyip) kâfir olmaları sebebiyledir. Allah, fasık topluluğu doğru yola iletmez.

81. Allah Rasûlü'nün ardından onun aksine (Tebük Savaşı'ndan) geri kalanlar, oturup kalmalarına sevindiler. Allah yolunda mallarıyla canlarıyla cihat hoşlarına gitmedi de sıcakta savaşa çıkmayın, dediler. De ki: «Cehennem ateşi daha sıcaktır.» Keşke anlayabilselerdi.

82. Artık yaptıklarının cezası olarak az gülsünler, çok ağlasınlar.

83. Allah seni geri döndürüp, onlardan bir toplulukla karşılaştırdığı zaman, senden savaşa çıkmak için izin isterlerse de ki: «Benimle asla çıkamayacaksınız, benim yanımda hiçbir düşmanla savaşamayacaksınız. Çünkü siz baştan oturup kalmaya razı oldunuz. Artık geri kalanlarla beraber oturun!»

84. Ve onların arasından ölen hiç kimsenin namazını kılma, mezarı başında da durma! Çünkü onlar Allah ve rasûlünü inkâr ettiler ve yoldan sapmış olarak öldüler.

85. (Ey Muhammed!) Onların malları ve evlatları seni imrendirmesin. Allah, bunlarla ancak dünyada kendilerine azap etmeyi ve canlarının kâfir olarak çıkmasını istiyor.

86. «Allah'a iman edin ve Rasûlü ile birlikte cihat edin» diye bir sure indirildiğinde, onlardan servet sahibi olanlar senden izin istediler ve; «Bizi bırak da oturup kalanlarla birlikte olalım.» dediler.

87. Onlar geride kalan (kadın ve çocuk)larla birlikte olmaya razı oldular ve kalpleri mühürlendi. Artık onlar anlamazlar.

88. Fakat Peygamber ve beraberindeki Müminler; mallarıyla, canlarıyla cihat ettiler. Bütün hayırlar işte bunlarındır. İşte bunlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

89. Allah onlara içinde ebedî kalacakları, içinden ırmaklar akan Cennetler hazırlamıştır. İşte bu büyük başarıdır.

90. Bedevîlerden mazeret ileri sürenler, kendilerine izin verilsin diye geldiler. Allah'a ve Rasûlüne yalan söyleyenler ise (mazeret bile belirtmeden) oturup kaldılar. Onlardan kâfir olanlara elem dolu bir azap isabet edecektir.

91. Allah'a ve Rasûlüne karşı sadık ve samimi oldukları takdirde, güçsüzlere, hastalara ve (seferde) harcayacakları bir şey bulamayanlara (sefere katılmadıkları için) bir günah yoktur. İyilikte/ihsanda bulunan kimselerin (kınanması) için de bir sebep yoktur. Allah; çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

92. Kendilerini bindirip (cepheye) sevk edesin diye sana geldikleri zaman, senin; «Sizi bindirebileceğim bir şey bulamıyorum.» dediğin, bu uğurda harcayacakları bir şey bulamadıklarından dolayı üzüntüden gözleri yaş döke döke geri dönen kimselere de bir sorumluluk yoktur.

93. Sorumluluk ancak, zengin oldukları halde senden izin isteyenleredir. Bunlar, geride kalan(kadın ve çocuk)larla birlikte olmaya razı oldular. Allah da kalplerini mühürledi. Artık onlar bilmezler.

94. Kendilerine döndüğünüz vakit size özür beyan ederler. De ki: Özür beyan etmeyin, size inanmayacağız. Allah sizin haberlerinizi bize bildirmiştir. Allah da yaptıklarınızı görecektir, Rasûlü de. Sonra gaybı ve görünenleri bilene döndürüleceksiniz. O da size yaptıklarınızı haber verecektir.

95. Döndüğünüzde onlara ilişmemeniz için Allah'a yemin edeceklerdir. Siz onlardan yüz çevirin. Onlar pistir, kazandıklarının karşılığı olarak barınakları Cehennem'dir.

96. Kendilerinden razı olasınız diye size yemin ederler. Siz onlardan razı olsanız bile Allah fasıklar topluluğundan razı olmaz.

97. Bedeviler küfür ve nifak bakımından daha şiddetlidir. Allah'ın Rasûlü'ne indirdiğinin sınırlarını bilmemeye daha yatkındırlar. Allah her şeyi bilendir ve Hakîm'dir.

98. Bedevilerden, Allah yolunda infak ettiklerini ziyan sayanlar ve sizin başınıza belalar gelmesini bekleyenler vardır. Belalar onlara olsun! Allah şüphesiz her şeyi işitendir, bilendir.

99. Bedevîlerden öylesi de vardır ki, Allah'a ve ahiret gününe iman eder, (hayır için) harcayacağını Allah katında yakınlığa ve Peygamber'in dualarını almaya vesile edinir. İyi bilin ki bunlar (ettikleri infak ve aldıkları dua), onlar için bir yakınlıktır. Allah onları rahmetine sokacaktır. Allah şüphesiz çokça bağışlayandır, merhamet edendir.

100. (İman etmede) ilk ve öncü olan Muhacirler'den, Ensar'dan ve onlara güzelce tabi olanlardan Allah razı olmuştur. Onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. Allah onlara altlarından ırmaklar akan ve içinde ebedî kalacakları Cennetler hazırlamıştır. İşte en büyük kurtuluş budur.

101. (Ey Medineliler!) Çevrenizdeki bedevilerden münafıklar vardır ve Medineliler içinde de nifakta direnen kimseler vardır. Onları siz bilmezsiniz. Biz onları biliyoruz. Onlara iki kere azap edeceğiz. Sonra da onlar büyük bir azaba uğrayacaklar.

102. (Savaştan geri kalan) Diğer bir kısım da, günahlarını itiraf ettiler. Bunlar salih amelle kötü ameli birbirine karıştırmışlardır. Umulur ki Allah, tevbelerini kabul eder. Çünkü Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

103. Onların mallarından, onları kendisiyle arındıracağın ve temizleyeceğin bir sadaka (zekât) al ve onlara dua et! Çünkü senin duan onlar için sükûnettir. (Onların kalplerini yatıştırır.) Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

104. Kulların tevbesini ancak Allah'ın kabul ettiğini, sadakaları da O'nun kabul ettiğini bilmiyorlar mı? Allah tevbeleri çokça kabul edendir, çok merhametlidir.

105. De ki: (Yapacağınız amelleri) yapın, Allah yaptıklarınızı görecektir. Rasûlü ve Müminler de. Gaybı ve görüleni bilen Allah'a döndürüleceksiniz. O size yapmakta olduğunuz amellerinizi haber verecektir.

106. (Savaşa katılmayan) diğer bir kısım da, Allah'ın (haklarındaki) emrine bırakılmışlardır. Allah onlara ya azap eder ya da tevbelerini kabul eder. O, her şeyi hakkıyla bilendir, Hakîm'dir.

107. Zarar vermek, küfre sapmak, iman edenlerin arasını ayırmak, Allah ve elçisine karşı savaşanlara daha önceden gözcülük etmek üzere bir mescit (mescid-i

Dırar) kurup, «Biz sadece iyilik yapmak istedik» diye yemin ederler. Ama Allah şâhitlik eder ki, bunlar mutlaka yalancıdırlar.

108. O mescidde asla (namaza) durma! İlk günden beri takva üzerine bina edilen mescidde (Kuba Mescidi'nde namaza) durman çok daha uygundur. Orada (madden ve mânen) temizlenip, arınmayı arzulayan adamlar vardır. Allah, temizlenip arınanları sever.

109. Binasını, Allah'tan sakınma/takvalı olma ve O'nun rızası üzerine kuran kimse mi hayırlıdır; yoksa binasını yıkılmak üzere olan bir yerin kenarına yapıp da onunla beraber Cehennem ateşine yuvarlanan kimse mi? Allah, zalim toplumlara hidayet etmez.

110. Yaptıkları binaları, kalpleri parça parça oluncaya dek bir şüphe (kaynağı) olarak kalmaya devam edecektir. Allah, her şeyi hakkıyle bilendir;Hakîm'dir.

111. Allah, Müminlerden canlarını ve mallarını Cennet karşılığında satın almıştır. (Onlar) Allah yolunda savaşarak öldürürler ve öldürülürler. Bu, Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da Allah üzerinde hak bir vaaddir. Verdiği sözü Allah'tan daha çok tutan kim vardır? Öyleyse O'nunla yaptığınız alışverişe sevinin. İşte en büyük kazanç budur.

112. (Bu Cennet'i kazananlar) Allah'a tevbe eden, ibadet eden, hamt eden, (ibadet için) rükû eden, secde eden, iyilikleri emreden, kötülükleri yasaklayan, Allah'ın sınırlarını koruyan kimselerdir. Müminleri müjdele!

113. Cehennemlik oldukları (küfür üzere öldükleri) anlaşıldıktan sonra, akraba bile olsalar müşrikler için bağışlanma dilemek peygambere ve iman edenlere yaraşmaz.

114. İbrahim'in babası için bağışlanma dilemesi, sadece ona verdiği bir sözden dolayı idi. Allah'ın düşmanı olduğunu kesin olarak anlayınca ondan uzaklaştı. İbrahim, gerçekten çok dua edip yalvaran ve yumuşak kalpli biriydi.

115. Allah bir kavme hidâyet verdikten sonra, sakınacakları şeyleri kendilerine apaçık bildirmedikçe onları saptırmaz. Şüphesiz Allah her şeyi çok iyi bilendir.

116. Göklerin ve yerin mülkü elbette Allah'ındır. Dirilten ve öldüren O'dur. Sizin Allah'tan başka bir veliniz ve yardımcınız yoktur.

117. Allah, peygamberin, Muhacirler'in, Ensar'ın ve sıkıntılı bir zamanda (Tebuk Savaşı'nda) bir kısmının kalpleri meyletmek üzere iken peygambere tabi olan kimselerin tevbelerini kabul etti. Sonra onların tevbelerini kabul buyurdu. Şüphesiz O çok şefkatlidir, çok merhametlidir.

118. (Savaştan geri kalan) Üç kişiye, bütün genişliğine rağmen yeryüzü dar gelmiş ve nefisleri kendilerini (üzüntüden) sıkmıştı. Allah'tan başka bir sığınak

olmadığını anladılar. Sonra Allah, onları tevbe etmeye muvaffak kıldı da onlar da tevbe ettiler ve Allah onların tevbelerini kabul buyurdu. Şüphesiz tevbeleri çokça kabul eden, çokça merhamet eden O'dur.

119. Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakının ve sâdıklarla beraber olun.

120. Gerek Medine'lilerin, gerek onların çevresinde bulunan bedevilerin Rasûlullah'tan geri kalmaları ve kendilerini O'na tercih etmeleri yaraşmaz. Mutlaka onlara Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk ve bir açlık isabet etmesi, kâfirleri öfkelendirecek bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında salih bir amel yazılacaktır. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini zayi etmez.

121. Küçük ve büyük infak ettikleri her nafaka ve (Allah yolunda) aştıkları her vadi yaptıkları işin daha güzeliyle Allah'ın kendilerini mükâfatlandırması için onlar adına yazılmıştır.

122. Müminlerin toptan savaşa çıkmaları uygun değildir. Ama her topluluktan bir grup çıksın. Ta ki dinde derin bilgiye kavuşma ve kavimleri geri döndüklerinde onları uyarmak için (geride bir topluluk kalsın). Umulur ki sakınırlar.

123. Ey iman edenler! Kâfirlerden yakınınızda bulunanlarla savaşın ki, sizde kendilerine karşı bir sertlik bulsunlar. Bilin ki Allah takvâ sahipleriyle beraberdir.

124. Bir sûre indirilince aralarında: «Bu hanginizin imanını artırdı?» diyen kimseler vardır. O, iman eden kimselerin imanını artırmıştır. Onlar, bunu birbirlerine müjdelerler.

125. Kalplerinde hastalık olanların ise pisliklerine pislik katmıştır ve onlar kâfirler olarak ölmüşlerdir.

126. Görmüyorlar mı ki, onlar her yıl bir veya iki kere belaya çarptırılıp imtihan ediliyorlar? Sonra ne tevbe ederler, ne de ibret alırlar.

127. Bir sure indirildiği zaman, birbirlerine bakarlar; «Sizi birisi görüyor mu?» derler, sonra da çekip giderler. Allah onların kalplerini ters çevirmiştir. Çünkü onlar anlamayan bir toplulukturlar.

128. Andolsun ki size, içinizden sizin sıkıntıya uğramanız kendisine ağır gelen, size düşkün, Müminlere şefkatli ve merhametli bir rasûl gelmiştir.

129. Eğer imandan yüz çevirirlerse de ki: «Bana Allah yeter, O'ndan başka (hak) ilah yoktur. Yalnız O'na tevekkül ettim. O, yüce arşın Rabbidir.»

YÛNUS SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Elif Lâm Râ.(1) İşte bunlar hakîm olan (hikmet dolu) kitabın ayetleridir.

2. İçlerinden bir adama insanları uyar ve iman edenlere, Rableri katında kendileri için bir doğruluk makamı bulunduğunu müjdele diye vahyetmemiz, insanlar için şaşılacak bir şey mi oldu ki o kâfirler, «Bu elbette apaçık bir sihirbazdır» dediler?

3. Şüphesiz Rabbiniz O Allah'tır ki, gökleri ve yeri altı günde yaratan sonra Arş'a istivâ eden (yükselen) ve işleri yerli yerince yönetendir. O'nun izni olmadan kimse şefaatçi olamaz. İşte sizin Rabbiniz Allah budur. O halde (sadece) O'na ibadet edin! Öğüt almıyor musunuz?

4. Hepinizin dönüşü O'nadır. Allah'ın vaadi haktır. O, (mahlûkatı) önce (yoktan) yaratır. Sonra da iman edip salih amel işleyenleri adaletle karşılığını vermek için yeniden diriltir. Kâfirlere gelince, kâfirlik yaptıkları için onlara kızgın bir içecek ve can yakan bir ceza vardır.

5. Güneşi ışık (kaynağı), Ay'ı da nur/aydınlık kılan, yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için Ay'a menziller (konak yerleri) takdir eden O'dur. Allah bunları sadece hak olarak yaratmıştır. O, bilen bir toplum için ayetleri apaçık bir şekilde işte böyle açıklar.

6. Gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde sakınan bir toplum için ayetler/deliller vardır.

7. (Hesap için) Bizimle karşılaşmayı ummayan ve dünya hayatına razı olup onunla tatmin olanlar, işte onlar ayetlerimizden gafildirler.

8. İşte bunların kazandıklarının karşılığı olarak varacakları yer ateştir.

9. (Fakat) iman edip salih ameller işleyenlere gelince, Rableri onları imanları sebebiyle hidayete erdirir. Nimetlerle dolu Cennetlerde altlarından ırmaklar akar.

10. Orada duaları: «Allah'ım! Sen tüm noksanlıklardan münezzehsin» dir. (Aralarında ki) selamlaşmaları «Selam» dır, dualarının sonu ise: «Âlemlerin Rabbine hamdolsun» dur.

11. Eğer Allah, insanlara hayrı çarçabuk istedikleri gibi şerri de acilen verseydi,

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

hemen ecellerine hükmedilirdi. (Helak edilirlerdi.) Bizimle buluşmayı ümit etmeyenleri azgınlıkları içinde bocalar bir halde bırakırız.

12. İnsana bir darlık dokunduğu zaman, yatarken otururken veya ayakta iken bize dua edip yalvarır. Biz onun darlığını giderdiğimizde sanki başına gelen darlık sebebiyle bize hiç yalvarmamış gibi geçip gider. İşte böyle müsriflere (haddi aşanlara) yapmakta oldukları süslü gösterilir.

13. Andolsun, sizden önceki nice nesilleri peygamberleri kendilerine apaçık deliller getirdikleri hâlde (yalanlayıp) zulmettikleri vakit helâk ettik. Onlar zaten iman edecek değillerdi. İşte biz günahkârlar topluluğunu böyle cezalandırırız.

14. Sonra, onların ardından nasıl amel işleyeceğinizi görmek için sizi yeryüzünün halifeleri yaptık.

15. Kendilerine ayetlerimiz açık açık okununca, bizimle karşılaşmayı ummayanlar: «Bundan başka bir Kur'an getir ya da bunu değiştir» dediler. De ki: «O'nu kendime göre değiştirmem mümkün değildir. Ben, sadece bana vahyedilene uyarım. Ben eğer Rabbime isyan edersem büyük bir günün azabından korkarım.»

16. De ki: Eğer Allah dileseydi onu size hiç okumazdım ve onu size hiç bildirmezdi. Daha önce sizin aranızda bir ömür yaşadım, hiç akletmiyor musunuz?

17. Allah adına yalan uydurandan veya Allah'ın ayetlerini yalan sayandan daha zalim kim olabilir? Suçlular kesinlikle kurtuluşa eremezler.

18. Onlar Allah ile birlikte kendilerine ne bir zarar ne de bir fayda vermeyecek olan şeylere ibadet ederler. Bir de: «Bunlar Allah katında bizim şefâatçilerimizdir» derler. De ki: Allah'a, göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz? Allah, onların şirk koşmalarından münezzehtir ve çok yücedir.

19. İnsanlar, aslında, tek bir ümmet idiler. Fakat sonradan ayrılığa düştüler. Eğer Rabbin tarafından önceden verilmiş bir söz olmasaydı, aralarında ayrılığa düştükleri şeyde hüküm verilirdi.

20. Rabbinden ona bir mucize indirilseydi ya! derler. De ki: Gayb ancak Allah'ındır. Bekleyiniz ben de sizinle birlikte bekleyenlerdenim.

21. Kendilerine dokunan bir sıkıntıdan sonra, insanlara bir rahmet (ferahlık ve mutluluk) tattırdığımız zaman bir de bakarsın ki, âyetlerimiz hakkında onların bir tuzakları vardır. De ki: «Allah, daha çabuk tuzak kurar.» Şüphesiz elçilerimiz (melekler) kurmakta olduğunuz tuzakları yazıyorlar.

22. Sizi karada ve denizde yürüten O'dur. Öyle ki, siz bir gemide iken ve güzel bir rüzgar ile akıp götürürken bu yüzden (yolcular) neşelenirlerken, o gemiye şiddetli bir fırtına gelip çatar, her yerden onlara dalgalar hücum eder ve onlar çepeçevre kuşatıldıklarını anlarlar da dini yalnız Allah'a halis kılarak: «Eğer bizi bundan

kurtarırsan mutlaka şükredenlerden olacağız» diye Allah'a dua ederek yalvarırlar.

23. Fakat Allah onları kurtarınca, bir de bakarsın ki yeryüzünde (şirk koşarak) haksız yere taşkınlıkta bulunurlar. Ey İnsanlar! Sizin taşkınlığınız, sırf kendi aleyhinizedir. (Bununla) sadece dünya hayatının yararını elde edersiniz. Sonunda dönüşünüz bizedir. (Biz de) bütün yaptıklarınızı size haber vereceğiz.

24. Dünya hayatının örneği, gökten indirdiğimiz su gibidir. Onunla insanların ve hayvanların yiyeceği bitkiler, o su sayesinde gürleşip birbirine girer. Yeryüzü tüm güzelliklerini takınıp süslenip bezenir. Sahipleride artık bunları toplayabileceklerini sandıkları sırada, geceleyin veya gündüzün emrimiz gelir de onu sanki dün yerinde yokmuş gibi kökünden biçilmiş bir hale getiririz. İşte düşünen bir topluma ayetleri böyle açıklıyoruz.

25. Allah, selam yurduna (Cennet'e) çağırır, dileyeni de dosdoğru yola hidayet eder.

26. İyi amellerde bulunanlara, güzellik (Cennet) ve fazlası (Allah -Azze ve Celle-'nin yüzüne bakmak) vardır. Onların yüzlerini karartı ve zillet bürümez. Onlar Cennet ehlidir, onlar orada ebedidirler.

27. Kötü amel işleyenlere, kötülükleri kadar ceza vardır. Onları zillet bürümüştür. Onları Allah'a karşı koruyacak kimse yoktur. Sanki onların yüzleri gecenin karanlık parçalarıyla kaplanmış gibidir. İşte onlar ateş ehlidir. Onlar, orada ebedidirler.

28. O gün onların hepsini bir araya toplarız. Sonra şirk koşanlara: «Siz ve ortaklarınız (şirk koştuklarınız) yerlerinize!» deriz ve aralarını ayırırız. Ortak koştukları onlara: «Siz bize ibadet etmiyordunuz ki.» derler.

29. Allah, sizinle bizim aramızda şahit olarak yeter. Gerçekten sizin bize ibadet ettiğinizden haberimiz yoktu, derler.

30. İşte orada (o gün) herkes önceden yaptıklarını görüp, kavrar ve gerçek mevlaları olan Allah'a döndürülürler ve uydurdukları şeyler (şirk koştukları şeyler) de onları terkedip gider.

31. De ki: «Gökten ve yerden size rızık veren kimdir? Kulak ve gözlerin sahibi kimdir? Diriyi ölüden çıkaran, ölüyü de diriden çıkaran kimdir? Her işi düzenleyen kimdir?» Onlar, «Allah'tır!» diyecekler. O halde «O'na karşı gelmekten sakınmaz mısınız?» de.

32. İşte hak olan Rabbiniz Allah budur. Haktan sonra da sapıklıktan başka ne vardır? O halde nasıl (haktan) çevriliyorsunuz.

33. İşte Rabbinin: «Gerçekten onlar iman etmezler» sözü o fâsıklar için böylece sabit olmuştur.

34. De ki: Ortak koştuklarınızdan ilk defa (yoktan) yaratan ve sonra bunu tekrar

eden var mıdır? De ki: İlk olarak (yoktan) yaratan ve onu tekrarlayan Allah'tır. O halde nasıl (haktan batıla) çevriliyorsunuz.

35. De ki: Ortak koştuklarınızdan hakka hidayet edebilecek olan var mıdır? De ki: Allah, hakka hidayet eder. Hakka hidayet eden mi uyulmaya daha layıktır; yoksa hidayet verilmedikçe kendi kendine doğru yolu bulamayan mı? Nasıl böyle (batıl) hüküm veriyorsunuz?

36. Onların çoğu sadece zanna uyarlar. Gerçekte zan, hakikat karşısında bir şey ifade etmez. Şüphesiz ki Allah, onların her yaptıklarını bilendir.

37. Bu Kur'an Allah'tandır. Başkası tarafından uydurulmuş bir (kitap) değildir. Ancak kendinden öncekini doğrulayan ve o kitabı açıklayandır. Onda şüphe yoktur, o âlemlerin Rabbindendir.

38. Yoksa onu (Muhammed kendisi) uydurdu mu diyorlar? De ki: «Eğer doğru söyleyenler iseniz, haydi siz de onun benzeri bir sure getirin ve Allah'tan başka, çağırabileceğiniz kim varsa onları da yardıma çağırın.»

39. Onlar, ilmini kavrayamadıkları ve henüz (onlara vadolunup da) gerçekleşmemiş olan şeyi yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı. Zalimlerin sonunun nasıl olduğuna bir bak!

40. Aralarında ona (Kur'an'a) iman edenler de vardır, iman etmeyenler de. Rabbin ise fesat çıkaranları çok iyi bilir.

41. Seni yalanlarlarsa; de ki: «Benim amellerim bana, sizin amelleriniz de size aittir. Siz benim yaptığım amellerden uzaksınız, ben de sizin yaptığınız amellerden uzağım.»

42. Onlardan sana kulak verenler de vardır. Fakat sağırlara, hele akılları da ermiyorsa, sen mi işittireceksin?

43. Onlardan sana bakanlar vardır. Basiretlerini kaybetmişlerse, körlere sen mi yol göstereceksin?

44. Şüphesiz ki Allah insanlara hiçbir şekilde zulmetmez, fakat insanlar kendilerine zulmederler.

45. Onları yeniden diriltip hepsini bir araya toplayacağı gün, sanki gündüzün bir saatinden başka kalmamışlar (yeni ayrılmışlar) gibi, aralarında tanışırlar. Allah'a kavuşmayı yalan sayanlar, ziyana uğramış ve doğru yolu bulamamışlardır.

46. Onlara vadettiğimizin bir kısmını sana (sen hayattayken) gösteririz, ya da seni vefat ettiririz. Onların dönüşü bizedir. Sonra Allah, onların yaptıklarına da şahittir.

47. Her ümmet için bir rasûl vardır. (Ahirette) onlara Rasulleri geldiğinde aralarında adaletle hükmedilir ve onlara zulmedilmez.

48. «Ve eğer doğru söylüyorsanız, bu vaad ne zaman gerçekleşecektir?» derler.

49. (Ey Muhammed) De ki: Allah'ın dilediğinden başka kendim için bir zarar da faydaya da sahip değilim. Her ümmetin bir eceli vardır. Eceli geldiği zaman bir saat bile geri de bırakılmaz, ileri de alınmaz.

50. De ki: (Ey müşrikler!) Ne dersiniz? Allah'ın azabı size gece veya gündüz gelirse ne yaparsınız? Suçlular niye bunda acele ediyorlar?

51. O (azap), gerçekleştikten sonra mı ona iman edeceksiniz? (Size o vakit denilecek ki:) Şimdi mi (İman ediyorsunuz)? Siz onu acele istiyordunuz.

52. Sonra zalimlere şöyle denir: «Sonsuz azabı tadın, kazanmakta olduğunuzdan başkasının karşılığını mı bulacaksınız?»

53. O (azap) gerçek midir?» diye senden haber soruyorlar. De ki: «Evet! Rabbime andolsun ki o elbette gerçektir. Siz ondan kaçamayacaksınız.»

54. (O zaman) zulmeden herkes yeryüzündeki bütün servete sahip olsa (azaptan kurtulmak için) elbette onu feda eder. Ve azabı gördükleri zaman için için yanarlar. Aralarında adaletle hükmolunur ve onlara zulmedilmez.

55. Bilesiniz ki, göklerdeki her şey, yerdeki her şey Allah'ındır. Yine bilesiniz ki, Allah'ın vaadi haktır. Fakat onların çoğu bunu bilmez.

56. Dirilten ve öldüren O'dur. O'na döndürüleceksiniz!

57. Ey insanlar! Rabbinizden size bir öğüt, göğüslerdeki (şüphe ve sıkıntılar) için bir şifa ve Müminler için bir hidayet ve rahmet gelmiştir.

58. De ki: Ancak Allah'ın lütfu ve rahmetiyle, işte bunlarla sevinsinler. Bu, onların (dünya malı olarak) topladıklarından daha hayırlıdır.

59. (Ey Muhammed!) De ki: «Biliyor musunuz, Allah'ın size indirdiği rızıktan bir kısmını helâl, bir kısmını da haram kıldınız?» De ki: «Allah mı size izin verdi, yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?»

60. Allah'a karşı yalan uyduranların, kıyamet günü hakkındaki zanları nedir? Şüphesiz Allah insanlara karşı çok lütufkârdır, fakat onların çoğu (O'nun nimetlerine) şükretmezler.

61. (Ey Muhammed!) Sen hangi işte bulunursan bulun, ona dair Kur'an'dan ne okursan oku ve (ey insanlar, sizler de) hangi şeyi yaparsanız yapın, siz ona daldığınızda biz sizi mutlaka görürüz. Ne yerde, ne de gökte zerre ağırlığınca, (hatta) bu zerreden daha küçük veya daha büyük olsun, hiçbir şey Rabbinden uzak (ve gizli) olmaz. Hepsi muhakkak apaçık bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da yazılı)dır.

62. Bilesiniz ki, Allah'ın dostlarına korku yoktur, onlar üzülmeyeceklerdir.

63. Onlar Allah'a iman etmiş ve takva sahibi olan kimselerdir.

64. Dünya hayatında da ahirette de müjde onlaradır. Allah'ın sözlerinde hiçbir değişme yoktur. Bu büyük kurtuluştur.

65. (Ey Muhammed!) Müşriklerin sözleri seni üzmesin; çünkü bütün izzet (ve üstünlük) Allah'ındır. O, her şeyi hakkıyla işiten, hakkıyla bilendir.

66. İyi bilin ki, göklerde ve yerde kim varsa hepsi Allah'ındır. Allah'ı bırakıp da ortak koştuklarına dua edenler yalnızca zanna uyanlardır. Onlar, zandan başka bir şeyin ardına düşmüyorlar ve onlar sadece yalan söylüyorlar.

67. Size geceyi dinlenesiniz diye karanlık ve gündüzü de (çalışasınız diye) aydınlık olarak yaratan Allah'tır. Kulak veren toplum için bunlarda ayetler (ibretler) vardır.

68. (Müşrikler) «Allah bir çocuk edindi.» dediler. Subhânallah! O, bundan münezzehtir, mustağnidir. Göklerde ve yerde olan her şey O'nundur. Bu hususta bir deliliniz de yoktur. O halde Allah hakkında bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?

69. De ki: Allah hakkında yalan uyduranlar asla kurtuluşa eremezler.

70. Dünyada biraz geçimlik, sonra dönüşleri yine bize olacaktır. Biz de onlara kâfir olmaları sebebiyle şiddetli azabı tattıracağız.

71. Onlara Nûh'un haberini oku! Hani kavmine demişti ki: «Ey Kavmim! İçinizde bulunmam ve Allah'ın ayetlerini hatırlatmam eğer size ağır geliyorsa, ben yalnız Allah'a tevekkül ettim. Haydi! Ortak koştuklarınızla gücünüzü birleştirin. Sonrada yapacağınızı gizli kılmayın. Ardından hükmünüzü uygulayın ve bana mühlet de vermeyin.»

72. Eğer yüz çevirirseniz bilin ki, ben sizden bir karşılık istememiştim. Benim ecrim sadece Allah'a aittir. Ben müslümanlardan olmakla emrolundum.

73. Onu yalanlamışlardı. Biz de onu ve onunla birlikte gemide olanları kurtarmış, ayetlerimizi yalanlayanları ise suda boğmuştuk. Uyarılanların sonunun nasıl olduğuna bak!

74. Sonra onun arkasından kendi kavimlerine rasûller göndermiştik. (O toplumlara) Rasûller apaçık delillerle gelmişlerdi. Daha önce yalanladıkları şeye iman edecek değillerdi. İşte, haddi aşanların kalplerini böyle mühürleriz.

75. Sonra onların ardından Mûsâ ve Hârûn'u ayetlerimizle Firavun ve kavmine gönderdik. Fakat büyüklük taslamışlardı. Onlar günahkâr bir kavim idi.

76. Katımızdan onlara hak geldiği zaman, onlar: «Bu, apaçık bir sihirdir!» demişlerdi.

77. Mûsâ: «Size gelen hak için mi böyle söylüyorsunuz? Bu sihir midir? Sihirbazlar asla kurtuluşa eremezler.» demişti.

78. Onlar ise: «Sen bize, babalarımızı bulduğumuz yoldan bizi çevirmek için ve yeryüzünde büyüklük/hüküm sadece ikinizin olsun diye mi geldin? Biz ikinize de iman etmiyoruz.» dediler.

79. Firavun ise: «Bütün bilgin sihirbazları bana getirin!» dedi.

80. Sihirbazlar gelince Mûsâ onlara: «Atacağınızı atın!» dedi.

81. Onlar, atınca Mûsâ: «Yaptığınız şeyler sihirdir. Şüphesiz Allah onları boşa çıkaracaktır. Allah fesad çıkaranların işlerini düzeltmez.» dedi.

82. Günahkârlar hoşlanmasa da Allah sözleriyle hakkı ortaya çıkaracaktır.

83. Kavminden Mûsâ'ya 'ya çok az bir topluluğun dışında iman eden olmadı. Onlar Firavun ve kavminin kendilerini (dinlerinden) çevirmesinden korkuyorlardı. Çünkü Firavun, o yerde üstündü ve o aşırı gidenlerdendi.

84. Mûsâ: «Ey Kavmim! Allah'a iman ettiyseniz ve Müslümanlar iseniz sadece O'na tevekkül edin!» dedi.

85. Onlar da şöyle dediler: «Biz yalnız Allah'a tevekkül ettik. Ey Rabbimiz! Bizi zalimler topluluğunun baskı ve şiddetine maruz bırakma!»

86. Rahmetinle bizi kâfirlerden kurtar, dediler.

87. Mûsâ ve kardeşine: «Mısır'da kavminize evler hazırlayın, evlerinizi namazgâh edinin, namazı ikame edin ve iman edenlere müjde verin!» diye vahyettik.

88. Mûsâ: «Rabbimiz! Doğrusu sen Firavun'a ve (ileri gelen) kavmine ziynetler ve dünya hayatında mallar verdin. Rabbimiz! Onlar (bununla) senin yolundan saptırıyorlar. Rabbimiz! Onların mallarını yok et, kalplerini katılaştır. Çünkü onlar, can yakıcı azabı görmedikçe iman etmezler.» dedi.

89. Allah: «İkinizin duası da kabul olundu, (dininiz üzere) istikamet edin; bilmeyenlerin yoluna asla uymayın!» dedi.

90. İsrailoğulları'nı denizden geçirdik. Firavun ve askerleri, haksızlık ve düşmanlıkla arkalarına düştüler. Firavun boğulacağı anda: «İsrailoğulları'nın iman ettiği ilahtan başka (hak) ilah olmadığına iman ettim. Artık ben de Müslümanlardanım.» dedi.

91. Şimdi mi? Sen, önceden isyan etmiş ve bozgunculardan olmuştun!

92. (Ey Firavun!) Bugün senin cesedini arkandan gelenlere ibret olması için kurtaracağız. Şüphesiz, insanların çoğu bizim ayetlerimizden gafildir.

93. İsrailoğulları'nı hoşlanacakları evlere yerleştirmiş, temiz yiyeceklerle onları rızıklandırmıştık. Kendilerine ilim gelene kadar da anlaşmazlığa düşmemişlerdi. Şüphesiz Rabbin, anlaşamadıkları konu hakkında kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

94. (Rasûlüm!) Eğer sana indirdiğimizden (bu anlattığımız olaylardan) kuşkuda isen, senden önce kitabı (Tevrat'ı) okuyanlara sor. Andolsun ki, Rabbinden sana hak gelmiştir. Sakın şüphecilerden olma!

95. Ve sakın Allah'ın ayetlerini yalanlayanlardan da olma; yoksa hüsrana uğrayanlardan olursun!

96. Şüphesiz Rabbinin sözü (azaba uğrayacakları hükmü) gerçekleşmiş olanlar, iman etmezler.

97. Bütün mucizeler gelmiş olsa bile, elem verici azabı görünceye kadar inanmayacaklardır.

98. Yûnus'un kavminden başka, keşke (azabı görmeden) iman edip, imanı kendisine fayda veren bir tek memleket halkı olsaydı ya! Onlar iman edince, dünya hayatında onlardan zillet azabını gidermiş ve belirli bir süre daha geçindirmiştik.

99. Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzünde bulunanların tümü iman ederdi. Öyleyken insanları iman etmeye sen mi zorlayacaksın?

100. Allah'ın izni olmadıkça hiçbir nefis iman etmez ve azabını akıllarını kullanmayanların üzerine verir.

101. De ki: «Göklerde ve yerde neler var; bir bakın.» O âyetler ve korkutmalar, iman etmeyecek bir topluluğa fayda vermez.

102. Kendilerinden önce gelip geçmişlerin (başlarından geçen azap) günlerinin bir benzerini mi bekliyorlar? (Öyle mi?) Bekleyin, ben de sizinle beraber beklemekteyim, de!

103. Sonra biz rasûllerimizi ve iman edenleri kurtarırız. İman edenleri kurtarmak üzerimize bir haktır.

104. De ki: Ey İnsanlar! Benim dinimden şüphede iseniz; bilin ki ben Allah'tan başka ibadet ettiklerinize ibadet etmem, ancak sizi öldürecek olan Allah'a ibadet ederim. Ben, Müminlerden olmakla emrolundum.

105. Yüzünü dine hanif olarak döndür, sakın müşriklerden olma!

106. Allah'ı bırakıp, sana fayda da zarar da veremeyecek olan şeylere dua edip yalvarma! Eğer böyle yaparsan kesinlikle zalimlerden olursun.

107. Allah sana bir zarar dokundurursa onu O'ndan başka giderecek yoktur. Sana bir iyilik dilerse; O'nun lütfunu geri çevirecek de yoktur. O, lütfunu kullarından dilediğine eriştirir. O, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

108. De ki: «Ey insanlar, size Rabbinizden gerçek (Kur'an) gelmiştir. Artık kim doğru yola girerse, ancak kendisi için girer. Kim de saparsa ancak kendi aleyhine sapar. Ben sizden sorumlu değilim.»

109. (Ey Muhammed!) Sana vahyolunana uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır.

HÛD SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Elif Lâm Râ.(1) Bu, Hakim ve her şeyden haberdar olan Allah tarafından ayetleri sağlam kılınmış, tam olarak açıklanmış bir kitaptır.

2. Allah'tan başkasına ibadet etmeyesiniz. Ben, O'nun tarafından sizler için bir uyarıcı ve müjdeciyim.

3. Rabbinizden mağfiret dileyin, sonra da tevbe ile O'na dönün ki, sizi belli bir süreye kadar güzel bir şekilde geçindirip, yaşatsın ve her fazilet sahibine faziletinin karşılığını versin. Şayet yüz çevirirseniz, şüphesiz ben o zaman sizin hakkınızda o büyük günün azabından korkarım.

4. Dönüşünüz Allah'adır. O'nun her şeye gücü yeter.

5. Bilin ki; onlar (içlerindekini) O'ndan gizlemek için göğüslerini dürüp bükerler. Elbiseleriyle örtündükleri zaman da onların gizlediklerini de açığa vurduklarını da bilir. Çünkü O, kalplerin özünde olanı çok iyi bilendir.

6. Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, rızkı Allah'a ait olmasın. Her birinin (dünyada) duracakları yeri de, (öldükten sonra) emaneten konulacakları yeri de O bilir. Bunların hepsi açık bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da yazılı)dır.

7. O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Şayet sen: «Kesinlikle siz, öldükten sonra yine dirileceksiniz» demiş olsan, kâfirler: «Bu apaçık büyüden başka bir şey değildir.» derler.

8. Andolsun, biz onlardan azabı belirli bir süreye kadar geciktirsek, o zaman da mutlaka «Onu ne alıkoyuyor?» derler. İyi bilin ki, azap onlara geleceği gün, kendilerinden bir daha uzaklaştırılmaz ve alay etmekte oldukları şey, kendilerini çepeçevre kuşatmış olur.

9. Eğer insanlara tarafımızdan bir rahmet tattırıp, sonra onu kendisinden geri alırsak, o artık ümitsiz bir nankör olur.

10. Eğer ona, kendisine dokunan sıkıntıdan sonra nimetler verirsek şöyle söyleyecektir: Kötülükler benden uzaklaştı. O, gerçekten şımaracak ve övünecektir.

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

11. Sabreden ve salih ameller işleyen kimseler böyle değildir. İşte onlara, mağfiret ve büyük bir mükâfat vardır.

12. Şimdi sen: «Ona bir hazine indirilmeli yahut onunla beraber bir de bir melek gelmeli değil miydi?» demeleri dolayısıyla göğsün daralıp sana vahyolunanlardan bir kısmını terk mi edeceksin? Sen ancak bir uyarıcısın. Allah ise her şeye vekildir.

13. Yoksa: «Onu kendisi uydurdu» mu diyorlar? De ki: «Haydi siz, yalan üzere uydurulmuş olarak onun benzeri on sure getirin ve eğer doğruysanız, Allah'tan başka çağırabildiklerinizi çağırın.»

14. Eğer size karşılık vermezlerse, onun (Kur'an'ın) ancak Allah'ın ilmi ile indirilmiş olduğunu ve O'ndan başka (hak) ilah olmadığını bilin! Artık siz Müslüman oluyor musunuz?

15. Kim yalnız dünya hayatını ve onun ziynetini isterse, biz onlara yaptıklarının karşılığını orada tastamam öderiz. Orada onlar bir eksikliğe uğratılmazlar.

16. İşte onlar, kendileri için ahirette ateşten başka bir şey olmayan kimselerdir. (Dünyada) yaptıkları şeyler, orada boşa gitmiştir. Zaten bütün yapmakta oldukları da boş şeylerdir.

17. Rabbi katından (gelen) açık bir delil üzere olan ve ardından Rabbinden bir şahidin takip ettiği ve kendisinden önce bir de önder ve rahmet olarak Mûsâ 'nın kitabı bulunan kimse (kâfirler gibi) midir? Bunlar o (kitaba) inanırlar. Hangi topluluk onu inkâr ederse vadedilen yeri ateştir. O'ndan (Kitap) tan şüphen olmasın. Şüphesiz O, Rabbinden (gelen) haktır. Fakat, insanların çoğu iman etmezler.

18. Allah'a karşı yalan düzerek iftira edenden daha zâlim kim olabilir? İşte bunlar, Rablerine arz edilecekler ve şâhitler de, «Rablerine karşı yalan söyleyenler işte bunlardır» diyeceklerdir. Biliniz ki, Allah'ın lâneti zalimler üzerinedir.

19. Onlar (halkı) Allah yolundan alıkoyan ve onu eğri ve çelişkili göstermek isteyen kimselerdir. Hem de onlar ahireti inkâr edenlerin ta kendileridir.

20. Bunlar, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacak değillerdir. Onların Allah'tan başka bir velisi/yardımcısı da yoktur. Onlara kat kat azap vardır. Çünkü onlar, (hakkı) işitmezler ve görmezlerdi.

21. İşte bunlar, kendilerini ziyana uğratan kimselerdir. Uydurmakta oldukları şeyler de kendilerini yüz üstü bırakıp kaybolup gitmiştir.

22. Gerçekten onlar, ahirette en çok hüsrana uğrayanlardır.

23. İman edip, salih ameller işleyen ve Rablerine gönülden bağlananlara gelince, işte onlar cennetliklerdir. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

24. Bu iki zümrenin durumu, kör ve sağır ile gören ve işiten kimseler gibidir. Bunların durumları hiç birbirlerine denk olur mu? Hâlâ düşünmez misiniz?

25. Andolsun, biz Nûh'u kavmine peygamber olarak gönderdik. Onlara şöyle dedi: «Ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım.»

26. Allah'tan başkasına tapmayın/ibadet etmeyin! Ben, size (gelecek) elem verici bir günün azabından korkuyorum.

27. Halkının ileri gelen kâfir takımı: «Biz, senin sadece bizim gibi bir insan olduğunu görüyoruz. Sana, görüşü olmayan, ayak takımından başka kimsenin tabi olduğunu da görmüyoruz. Sizin bizim üzerimize bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Aksine sizin yalancılar olduğunuza inanıyoruz» dediler.

28. Nûh dedi ki: «Ey Kavmim! Söyleyin bakalım; şâyet ben Rabbimden gelen apaçık bir delil üzerinde isem ve O, kendi katından bana bir rahmet vermiş de siz ona karşı kör kalmışsanız, onu istemediğiniz hâlde, biz sizi ona zorlayacak mıyız?»

29. «Ey kavmim! Buna karşı ben sizden herhangi bir mal da istemiyorum. Benim mükâfatım ancak Allah'a aittir. Ben o iman edenleri (teklifinize uyarak) kovacak da değilim. Çünkü onlar Rablerine kavuşacaklardır. Fakat ben sizin bilgisizce davranan bir toplum olduğunuzu görüyorum.»

30. «Ey kavmim! Eğer ben onları kovarsam, Allah'a karşı bana kim yardım eder? Hiç düşünmüyor musunuz?»

31. Size ben, «Allah'ın hazineleri yanımdadır» demiyorum, gaybı da bilmem. «Ben bir meleğim» de demiyorum. Sizin hor gördüğünüz kimseler için, «Allah, onlara asla hiçbir hayır vermez» de diyemem. Allah, onların içlerindekini daha iyi bilir. Böyle bir şey söylersem, o zaman ben gerçekten zalimlerden olurum.

32. Dediler ki: «Ey Nûh! Bizimle tartıştın ve tartışmayı uzattın. Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi kendisiyle bizi tehdit ettiğin azabı getir.»

33. Nûh dedi ki: «Onu size, dilerse ancak Allah getirir ve siz (Allah'tan) kaçamayacaksınız.»

34. Ben size öğüt vermek istesem de, eğer Allah sizi azdırmak istemişse, öğüdüm size fayda vermez. O, sizin Rabbinizdir ve O'na döndürüleceksiniz.

35. (Ey Muhammed!) Yoksa «Onu (Kur'an'ı) kendisi uydurdu mu?» diyorlar. De ki: «Eğer onu uydurmuşsam, suçum bana âittir. Ben de sizin işlemekte olduğunuz suçlardan uzağım.»

36. Nûh'a, «Senin kavminden, gerçekten iman etmiş olanlardan başkası artık iman etmeyecektir; o halde yaptıkları şeylerden dolayı üzülme» diye vahyolundu.

37. Gözlerimizin önünde vahyettiğimize göre gemi yap, zulmedenler hakkında bana birşey söyleme! Muhakkak onlar boğulacaklardır.

38. (Nûh) gemiyi yapıyordu. Kavminden ileri gelenler her ne zaman yanına uğrasalar, onunla alay ediyorlardı. Dedi ki: «Bizimle alay ediyorsanız, sizin bizimle alay ettiğiniz gibi biz de sizinle alay edeceğiz.»

39. Birazdan alçaltıcı azabın kime geleceğini ve kalıcı azabın kimi kuşatacağını anlayacaksınız.

40. Sonunda emrimiz gelip, tandır (içinden sular) kaynamaya başlayınca: «Her cinsten birer çifti ve kendileri hakkında daha önce hüküm verilmiş olanlar dışındaki aileni ve iman edenleri gemiye bindir» dedik. Zaten onun yanında iman etmiş olan kimseler çok azdı.

41. (Nûh), «Binin ona. Onun yüzüp gitmesi de durması da Allah'ın adıyladır. Şüphesiz Rabbim çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.» dedi.

42. Gemi dağlar gibi dalgalar arasında akıp onları götürüyordu. Nûh, bir kenara çekilmiş oğluna: «Yavrucuğum, bizimle bin, kâfirlerle olma!» diye seslendi.

43. O, (Oğlu) «Ben, kendimi sudan koruyacak bir dağa sığınacağım» dedi. Nûh, «Bugün Allah'ın rahmet ettikleri hariç, O'nun azabından korunacak hiç kimse yoktur» dedi. Derken aralarına dalga giriverdi de oğlu boğulanlardan oldu.

44. «Ey yeryüzü! Yut suyunu. Ey gök! Tut suyunu» denildi. Su çekildi, iş bitirildi. Gemi de Cûdî'ye oturdu ve; «Zalimler topluluğu, Allah'ın rahmetinden uzak olsun!» denildi.

45. Nûh, Rabbine seslenip şöyle dedi: «Rabbim! Şüphesiz oğlum da ailemdendir. Senin vaadin elbette gerçektir. Sen de hükmedenlerin en iyi hükmedenisin.»

46. Allah: «Ey Nûh! O, asla senin ailenden değildir. Onun yaptığı, iyi olmayan bir iştir. O halde, hakkında hiçbir bilgin olmayan şeyi benden isteme. Ben cahillerden olmayasın diye sana öğüt veriyorum.» dedi.

47. Nûh, «Rabbim! Şüphesiz ben senden hakkında bilgim olmayan şeyi istemekten sana sığınırım. Eğer beni bağışlamaz ve bana acımazsan, şüphesiz ziyana uğrayanlardan olurum.» dedi.

48. Ona denildi ki:«Ey Nûh! Sana ve seninle birlikte bulunanlardan birçok ümmete bizden esenlik ve bereketlerle (gemiden) in. Daha birtakım ümmetler de olacak ki, biz onları (dünyada) faydalandıracağız. Sonra da bizden kendilerine elem dolu bir azap dokunacak.»

49. İşte bunlar, sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Bundan önce onları ne sen biliyordun, ne de kavmin. O halde sabret. Çünkü (iyi) sonuç, Allah'a karşı gelmekten sakınanların olacaktır.

50. Âd toplumuna da kardeşleri Hûd'u gönderdik: «Ey halkım! (yalnızca) Allah'a ibadet edin. Sizin O'ndan başka hak ilahınız yoktur. (Başka ilahlara ibadet ederek) Siz sadece iftira ediyordunuz.» dedi.

51. Ey halkım! Sizden bir ücret beklemiyorum. Benim ecrim, beni yoktan yaratana aittir. Aklınızı kullanmıyor musunuz?

52. Ey kavmim! Rabbinizden mağfiret dileyin, sonra da O'na tevbe edin ki üzerinize bol bol yağmur göndersin ve kuvvetinize kuvvet katsın. Günahkârlar olarak yüz çevirmeyin.

53. «Ey Hûd! Sen bize apaçık bir delil getirmedin, biz de senin sözünle ilahlarımızı bırakacak ve sana iman edecek değiliz.» dediler.

54. Biz ancak ilahlarımızdan biri seni kötü çarpmış demekten başka bir şey demeyiz, dediler. Hûd: Ben, Allah'ı şahit tutuyorum. Siz de şahit olun ki, ben sizin O'nu bırakıp koştuğunuz şirklerden uzağım.

55. Bana hepiniz toptan tuzağınızı kurun. Sonra da bana mühlet vermeyin, dedi.

56. Şüphesiz ben, benim de sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. Hareket eden ne kadar canlı varsa hepsinin alnından tutan O'dur. Benim Rabbim gerçekten dosdoğru bir yol üzeredir.

57. «Eğer yüz çevirirseniz şüphesiz ki benimle size gönderileni size tebliğ ettim. Rabbim sizin yerinize başka bir kavim getirir ve siz O'na hiçbir zarar veremezsiniz. Çünkü benim Rabbim her şeyi gözetendir.»

58. Emrimiz gelince, Hûd'u ve onunla beraber iman edenleri tarafımızdan bir rahmetle kurtardık, onları ağır bir azaptan kurtuluşa erdirdik.

59. İşte Âd kavmi! Rablerinin ayetlerini inkâr ettiler. O'nun peygamberlerine karşı geldiler ve inatçı her zorbanın emrine uydular!

60. Onlar hem bu dünyada hem de kıyamet gününde lânete tâbi tutuldular. Biliniz ki, Âd (kavmi) Rablerini inkâr ettiler. (Şunu da) bilin ki Hûd'un kavmi Âd, Allah'ın rahmetinden uzak kılındı.

61. Semûd kavmine de kardeşleri Salih'i peygamber gönderdik. Dedi ki: «Ey kavmim! Yalnızca Allah'a ibadet edin. Sizin O'ndan başka hiçbir ilâhınız yok. O, sizi yerden yaratıp sizi orada bir ömür boyu yaşattı. O halde O'ndan mağfiret dileyin. Sonra O'na tevbe edin. Şüphesiz ki Rabbim çok yakındır, duaları kabul edendir.»

62. «Ey Salih! Sen bundan önce, içimizde ümit beslenilen bir kimseydin; şimdi babalarımızın ibadet ettiklerine ibadet etmekten bizi men mi ediyorsun? Doğrusu bizi çağırdığın şeyden çok kuşkulandıran bir şüphe içindeyiz» dediler.

63. Salih, dedi ki: «Ey kavmim! Söyleyin bakayım, eğer ben Rabbim tarafından apaçık bir delil üzerinde isem ve bana tarafından bir rahmet (peygamberlik) vermişse, O'na karşı geldiğim takdirde beni Allah'tan kim koruyabilir? Demek ki, zarara uğratmaktan başka bana katkınız olmaz.»

64. «Ey kavmim! İşte size mucize olarak Allah'ın dişi bir devesi. Bırakın onu, Allah'ın arzında yayılıp otlasın. Ona kötülük dokundurmayın, yoksa sizi yakında bir azap yakalar.»

65. Derken deveyi kestiler. Salih, dedi ki: «Yurdunuzda üç gün daha yaşayın. (Sonra helâk olacaksınız.) İşte bu, yalanlanamayacak bir tehdittir.»

66. Emrimiz gelince, Sâlih'i ve onunla beraber iman edenleri, bizden bir rahmet olarak (azaptan) ve o günün zilletinden kurtardık. Şüphesiz Rabbin mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

67. Zalimleri ise bir çığlık aldı ve yurtlarında cansız olarak çöküp kaldılar.

68. Sanki orada hiç yaşamamışlardı. Biliniz ki Semûd kavmi Rablerini inkâr etti. (Yine) biliniz ki Semûd kavmi Allah'ın rahmetinden uzaklaştı.

69. Andolsun, elçilerimiz (melekler), İbrahim'e müjde getirip; «Selâm sana!» dediler. O, «Size de selâm» dedi ve kızartılmış bir buzağı getirmekte gecikmedi.

70. Ellerinin buna uzanmadığını görünce, onlardan çekindi ve kalbine bir korku girdi. Onlar (onun bu halini görünce): «Korkma, biz Lût kavmi için gönderildik.» dediler.

71. İbrahim'in karısı ayakta idi. (Bu sözleri duyunca) güldü. Ona da İshak'ı müjdeledik; İshak'ın arkasından da Yakûb'u.

72. (İbrahim'in karısı) Vay halime! Ben ihtiyar bir kadınım, kocam da yaşlı olduğu halde nasıl doğurabilirim? Bu şaşılacak bir şey! dedi.

73. Melekler: «Allah'ın emrine mi şaşıyorsun? Allah'ın rahmeti ve bereketi size olsun ey (peygamber ocağının) ev halkı! Şüphesiz O, övülmeye lâyıktır, şanı yücedir.» dediler.

74. «İbrahim'in korkusu gidip kendisine müjde gelince, Lût kavmi hakkında bizim (elçilerimiz) le tartışmaya koyuldu.»

75. Doğrusu İbrahim, yumuşak huylu, duygulu ve gönülden (Allah'a) yönelen biriydi.

76. Elçilerimiz: «Ey İbrahim bundan vazgeç! Çünkü Rabbinin emri kesin olarak gelmiştir. Şüphesiz onlara geri döndürülemeyecek bir azap gelecektir.» dediler.

77. Elçilerimiz Lût'a gelince onların yüzünden üzüldü, göğsü daraldı ve; «Bu çok zor bir gün» dedi.

78. Daha önce çirkin işler yapan halk, koşarak ona geldiler. Lût: «Ey kavmim! İşte bunlar, kızlarımdır. Onlar sizin için en temiz olandır. Allah'tan sakının, misafirlerime beni rezil etmeyin. İçinizde hiç mi aklı başında olan bir adam yok?» dedi.

79. Senin kızlarını istemediğimizi biliyorsun. Bizim ne istediğimizi de elbette biliyorsun, dediler.

80. (Lût da:) «Keşke size karşı (koyacak) bir gücüm olsaydı, ya da sağlam bir desteğe dayanabilseydim» dedi.

81. (Melekler) dediler ki: «Ey Lût! Biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana asla ulaşamayacaklar. Geceleyin bir vakitte aileni al götür. İçinizden kimse ardına bakmasın. Ancak karın müstesna. (Onu bırak.) Çünkü onların (kavminin) başına gelecek olan azap, onun başına da gelecektir. Onların azapla buluşma zamanı sabahtır. Sabah yakın değil midir?»

82. (Azap) emrimiz gelince oranın altını üstüne getirdik. Üzerine de Rabbinin katında işaretlenmiş pişirilmiş balçıktan taşlar yağdırdık.

83. Rabbinin katından, işaretlenerek (yağdırılmıştır). Bu (azap) şimdi de zalimlerden (Mekkeli'lerden) uzak değildir.

84. Medyen halkına da kardeşleri Şuayb'ı peygamber gönderdik. O, şöyle dedi: «Ey kavmim! Yalnızca Allah'a ibadet edin. Sizin O'ndan başka hiçbir ilâhınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik yapmayın. Ben sizi bolluk içinde görüyorum. Ben sizin adınıza kuşatıcı bir günün azabından korkuyorum.»

85. «Ey kavmim! Ölçüyü ve tartıyı adaletle tam yapın. İnsanların eşyalarını (mallarını ve haklarını) eksiltmeyin. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın.»

86. «Eğer iman eden kimseler iseniz Allah'ın bıraktığı helâl kazanç sizin için daha hayırlıdır. Ben sizin başınızda bir bekçi değilim.»

87. Dediler ki: «Ey Şuayb! Atalarımızın ibadet ettikleri şeyleri yahut mallarımız hususunda dilediğimizi yapmayı terketmemizi sana namazın mı emrediyor? Oysa sen yumuşak huylu ve çok akıllısın!

88. Şuayb, şöyle dedi: «Ey kavmim! Söyleyin bakayım. Ya ben Rabbimden gelen açık bir delil üzere isem ve katından bana güzel bir rızık vermişse! Ben size yasakladığımı kendim yapmak istemiyorum. Ben sadece gücüm yettiğince (sizi) düzeltmek istiyorum. Başarım ancak Allah'ın yardımı iledir. Ben sadece O'na tevekkül ettim ve sadece O'na yöneliyorum.»

89. «Ey Kavmim! Bana karşı olan düşmanlığınız, Nûh kavminin veya Hûd kavminin yahut Salih kavminin başına gelenin benzeri gibi bir felaketi sakın sizin de başınıza getirmesin. (Ve unutmayın ki) Lût kavmi sizden uzak değildir.»

90. «Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Şüphesiz Rabbim çok merhametlidir, çok sevendir.»

91. Dediler ki: «Ey Şuayb! Dediklerinin çoğunu anlamıyoruz. Hem biz seni aramızda zayıf görüyoruz. Eğer kabilen olmasaydı, seni taşa tutardık. Zaten sen bizce itibarlı biri değilsin.»

92. Şuayb, şöyle dedi: «Ey kavmim! Benim kabilem sizce Allah'tan daha itibarlı mı ki, O'na sırt çevirdiniz? Şüphesiz Rabbim, sizin yaptıklarınızı çepeçevre kuşatıcıdır.»

93. Ey halkım! Elinizden gelen, her şeyi yapın, ben de yapacağım. Kime rezil edici bir azabın geleceğini, kimin yalancı olduğunu bileceksiniz. Bekleyin, doğrusu ben de sizinle bekliyorum.

94. Emrimiz gelince, Şuayb'ı ve onunla birlikte iman edenleri katımızdan bir rahmetle kurtardık. Zulmedenleri ise o korkunç (uğultulu) ses yakaladı da yurtlarında dizüstü çökekaldılar.

95. Sanki orada hiç yaşamamışlardı. Biliniz ki Semûd kavmi, Allah'ın rahmetinden uzaklaştığı gibi Medyen halkı da uzaklaştı.

96. Mûsâ'yı da ayetlerimizle ve açık bir delil ile göndermiştik.

97. Firavun'a ve onun ileri gelenlerine (gönderdik). Fakat onlar Firavun'un emrine uydular. Oysa Firavun'un emri doğru değildi.

98. Firavun, kıyamet gününde kavminin önüne geçecek ve onları ateşe götürecektir. Ne kötü varış yeridir orası!

99. Onlar, hem bu dünyada, hem de kıyamet gününde lânete uğratıldılar. Ne kötü bağıştır bu onlara verilen!

100. İşte bunlar sana kıssa olarak anlattığımız ülkelere ait haberlerdendir. Onlardan ayakta duranlar da var, yıkılıp gidenler de.

101. Biz onlara zulmetmedik. Fakat onlar kendilerine zulmettiler. Rabbinin emri gelince, Allah'ı bırakıp da dua ettikleri ilâhları kendilerine hiçbir fayda sağlamadı. İlâhları onların sadece ziyanlarını artırdı.

102. Zulme sapmış memleketlerin halkını yakaladığında, Rabbinin yakalaması işte böyledir! Şüphesiz O'nun yakalaması can yakıcı ve şiddetlidir.

103. Şüphesiz, ahiret azabından korkanlar için bunda bir ibret vardır. Bu, insanların (hesap ve ceza için) toplanacakları bir gündür. O, tanık olunacak bir gündür.

104. Biz onu (kıyamet gününü) ancak belirli bir zamana kadar erteliyoruz.

105. O gün geldiği zaman Allah'ın izni olmadan hiçbir kimse konuşamaz. Onlardan kimisi bedbaht, kimisi bahtiyardır.

106. Bedbaht olanlar ateştedirler. Onlar orada yüksek hırıltılarla ve inleyerek solurlar.

107. Onlar, gökler ve yerler ayakta durdukça orada ebedî olarak kalacaklardır. Ancak Rabbinin dilemesi başka. Şüphesiz Rabbin, istediğini yapandır.

108. Bahtiyar olanlar ise Cennet'tedirler. Gökler ve yer ayakta durdukça, orada ebedî kalacaklardır. Ancak Rabbinin dilediği kimseler (Müminlerden bir kısım günahkârlar) müstesna. Bu tükenmez/kesintisiz bir lütuftur.

109. Öyleyse sakın onların ibadet ettiği şeylerden kuşkun olmasın. Onlar ancak, evvelce babalarının tapındıkları gibi tapınıyorlar. Biz, onlara paylarını eksiksiz olarak vereceğiz.

110. Andolsun Biz Mûsâ'ya o Kitabı verdik de hakkında ayrılığa düşüldü. Daha önce Rabbin tarafından verilmiş bir söz olmasaydı, aralarında (azabın gelmesi için) hükmedilmiş olurdu. Onlar, hâlâ bundan şek ve şüphe içindedirler.

111. Şüphesiz Rabbin onların her birine, yaptıklarının karşılığını tastamam verecektir. Şüphesiz Rabbin onların yaptıklarından hakkıyla haberdardır.

112. Öyle ise emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Beraberindeki tevbe edenler de dosdoğru olsunlar.Ve aşırı gitmeyin. Şüphesiz O, yaptıklarınızı hakkıyla görür.

113. Bir de zulmedenlere meyletmeyin. Yoksa size de ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka yardımcılarınız yoktur. Sonra size yardım da edilmez.

114. (Ey Muhammed!) Gündüzün iki tarafında ve gecenin gündüze yakın vakitlerinde namaz kıl. Çünkü iyilikler kötülükleri giderir. Bu, öğüt alanlar için bir öğüttür.

115. (Ey Muhammed!) Sabırlı ol! Çünkü Allah ihsan sahibi kimselerin mükâfatını zayi etmez.

116. Sizden önceki nesiller arasında yeryüzünde fesâdı engelleyecek fazilet sahipleri olmalı değil miydi? Fakat onlardan, kurtuluşa erdirdiğimiz az bir kısmı müstesnadır. Zalimler ise, yalnız kendilerine verilen refahın ardına düştüler ve günahkâr kimseler oldular.

117. Halkı ıslah eden kimseler iken, senin Rabbin o memleketleri zulüm ile helak edecek değildir.

118. Eğer Rabbin dileseydi, insanları tek bir millet/din üzere kılardı. Fakat onlar ihtilaf edip durmaktadırlar.

119. Rabbinin rahmet ettikleri müstesnâ. Zaten onları bunun için yaratmıştır. Rabbinin: «Andolsun ki Ben cehennemi cin ve insanlarla dolduracağım» sözü de tümüyle gerçekleşmiştir.

120. Peygamberlerin haberlerinden senin kalbine sebat verecek her şeyi sana anlatıyoruz. Bunlarda, sana hak, Müminlere de bir öğüt ve hatırlatma gelmiştir.

121. İman etmeyenlere şöyle de: «Elinizden gelen her şeyi yapın, ben de yapacağım.»

122. Bekleyin! Şüphesiz biz de bekleyicileriz.

123. Göklerin ve yerin gaybı yalnız Allah'a mahsustur. Bütün işler O'na döndürülür. Öyle ise sadece O'na ibadet et ve O'na tevekkül edip, güven. Rabbin yaptıklarınızdan asla gafil değildir.

YÛSUF SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Elif, Lâm, Râ.(1) Bunlar apaçık Kitab'ın ayetleridir.

2. Biz, onu akledip anlayasınız diye Arapça bir Kur'an olarak indirdik.

3. Sana bu Kur'an'ı vahyetmekle kıssaların en güzelini anlatıyoruz. Hâlbuki daha önce sen bunlardan habersiz idin.

4. Hani Yûsuf babasına şöyle demişti: «Babacığım, (rüyamda) on bir yıldız, Güneş'i ve Ay'ı gördüm. Gördüm ki onlar bana secde ediyorlardı.»

5. Babası, şöyle dedi: «Yavrucuğum! Rüyanı kardeşlerine sakın anlatma! Yoksa, sana tuzak kurarlar. Çünkü Şeytan, insanın apaçık düşmanıdır.»

6. «İşte Rabbin seni böylece seçecek, sana (rüyada görülen) olayların yorumunu öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a nimetlerini tamamladığı gibi sana ve Ya'kûb soyuna da tamamlayacaktır. Şüphesiz Rabbin hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.»

7. Andolsun, Yûsuf ve kardeşlerinde (hakikati arayıp) soranlar için ibretler vardır.

8. Kardeşleri dediler ki: «Biz kalabalık bir topluluk olduğumuz halde, Yûsuf ve kardeşi (Bünyamin) babamıza bizden daha sevgilidir. Doğrusu babamız açık bir yanılgı içindedir.»

9. «Yûsuf'u öldürün veya onu bir yere atın ki babanız sadece size yönelsin. Ondan sonra (tövbe edip) salih kimseler olursunuz.»

10. Onlardan bir sözcü, «Yûsuf'u öldürmeyin, onu bir kuyunun dibine bırakın ki geçen kervanlardan biri onu bulup alsın. Eğer yapacaksanız böyle yapın» dedi.

11. Babalarına şöyle dediler: «Ey babamız! Yûsuf hakkında bize neden güvenmiyorsun? Hâlbuki biz onun iyiliğini isteyen kişileriz.»

12. «Yarın onu bizimle beraber gönder de gezip oynasın. Biz onu mutlaka koruruz.»

13. Babaları: «Doğrusu onu götürmeniz beni üzer, siz ondan habersiz iken onu kurt yer, diye korkuyorum.» dedi.

14. Onlar da: «Andolsun biz kuvvetli bir topluluk iken onu kurt yerse (o takdirde) biz gerçekten hüsrana uğrayanlardan oluruz.» dediler.

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

15. Yûsuf'u götürüp bir kuyunun derinliklerine bırakmayı kararlaştırdıklarında, biz ona, «Şüphesiz sen, farkında olmadıkları bir sırada, bu yaptıklarını onlara haber vereceksin» diye vahyettik.

16. Akşam, ağlaya ağlaya babalarına geldiler.

17. «Ey babamız, biz yarış yapalım diye gittik; Yûsuf'u da eşyamızın yanında bırakmıştık. (Bir de ne görelim) onu kurt yemiş. Her ne kadar doğru söylesek de sen bize inanmazsın» dediler.

18. Bir de üzerine, sahte bir kan bulaştırılmış gömleğini getirdiler. Ya'kûb dedi ki: «Hayır! Nefisleriniz sizi aldatıp böyle bir işe sürükledi. Artık bana düşen, güzel bir sabırdır. Anlattıklarınıza karşı yardımı istenilecek de ancak Allah'tır.»

19. Bir kervan gelmiş, sucularını suya göndermişlerdi. Sucu kovasını kuyuya salınca; «Müjde! Müjde! İşte bir oğlan!» dedi. Onu alıp bir ticaret malı olarak sakladılar. Oysa Allah, onların yaptıklarını biliyordu.

20. (Kafile Mısır'a vardığında) onu düşük bir fiyata, sayılı birkaç dirheme sattılar. Bunların ona rağbetleri yoktu.

21. Onu satın alan Mısırlı kişi, hanımına dedi ki: «Ona iyi bak. Belki bize yararı dokunur veya onu evlat ediniriz.» İşte böylece biz Yûsuf'u o yere (Mısır'a) yerleştirdik ve ona (rüyadaki) olayların yorumunu öğretelim diye böyle yaptık. Allah, emrini yerine getirmeye kadirdir. Fakat insanların çoğu (bunu) bilmezler.

22. Yûsuf, ergenlik çağına girince, ona hüküm ve ilim verdik, işte biz, iyileri böyle mükâfatlandırırız.

23. Evinde bulunduğu kadın (gönlünü ona kaptırıp) ondan arzuladığı şeyi elde etmek istedi ve kapıları kilitleyerek, «Haydi gelsene!» dedi. O ise, «Allah'a sığınırım, çünkü o (kocan) benim efendimdir, bana iyi baktı. Şüphesiz zalimler kurtuluşa eremezler.» dedi.

24. Andolsun, kadın onu arzulamıştı. Eğer Rabbinin burhanını görmemiş olsaydı, Yûsuf da ona istek duyacaktı. Biz, ondan kötülüğü ve fuhşu uzaklaştırmak için işte böyle yaptık. Çünkü o, ihlâsa erdirilmiş kullarımızdandı.

25. İkisi de kapıya koştular. Kadın, Yûsuf'un gömleğini arkadan yırttı. Kapının yanında hanımın efendisine rastladılar. Kadın dedi ki: «Senin ailene kötülük yapmak isteyenin cezası, ancak zindana atılmak veya can yakıcı bir azaptır.»

26. Yûsuf: «O, benden arzusunu elde etmek istedi» dedi. Kadının ailesinden bir şahit de şöyle şahitlik etti: «Eğer onun gömleği önden yırtılmışsa, kadın doğru söylemiştir, o (Yûsuf) yalancılardandır.»

27. «Eğer gömleği arkadan yırtılmışsa, kadın yalan söylemiştir. O (Yûsuf) ise, doğru söyleyenlerdendir.»

28. Kadının kocası Yûsuf'un gömleğinin arkadan yırtıldığını görünce, dedi ki: «Şüphesiz bu, siz kadınların hilesidir. Doğrusu siz kadınların hilesi büyüktür» dedi.

29. «Ey Yûsuf! Sen bundan (bu hadiseyi söylemekten) kaçın. (Ey Kadın!) Sen de günahının bağışlanmasını dile. Çünkü sen günah işleyenlerdensin.»

30. Şehirde birtakım kadınlar, «Aziz'in karısı, (hizmetçisi olan) delikanlısından arzusunu elde etmek istemiş. Ona olan aşkı yüreğine işlemiş. Şüphesiz biz onu açık bir şaşkınlık içinde görüyoruz.» dediler.

31. O kadınların gizlice aleyhinde konuştuklarını işitince kendilerine haber gönderdi. Onlar için oturup yaslanacakları yer hazırladı. Her birine birer de bıçak verdi ve Yûsuf'a: «Çık karşılarına» dedi. Kadınlar Yûsuf'u görünce, onu pek büyüttüler ve şaşkınlıkla ellerini kestiler. «Hâşâ! Allah için, bu bir insan değil, ancak şerefli bir melektir.» dediler.

32. Kadın dedi ki: «Kendisi dolayısı ile beni ayıpladığınız işte budur. Andolsun, ben onu arzuladım. Fakat o, iffetinden dolayı bundan kaçındı. Andolsun, eğer emrettiğimi yapmazsa, mutlaka zindana atılacak ve zillete uğrayanlardan olacak.»

33. Yûsuf: «Ey Rabbim! Zindan bana, bunların beni dâvet ettiği şeyden daha sevimlidir. Onların tuzaklarını benden uzaklaştırmazsan, onlara meyleder ve cahillerden olurum.» dedi.

34. Bunun üzerine Rabbi onun duasını kabul etti ve o kadınların hilesini uzaklaştırdı. Hiç şüphe yoktur ki Allah, her şeyi hakkıyla işitendir; hakkıyla bilendir.

35. Sonra onlara (Yûsuf'un iffetine ilişkin) delilleri görmelerinin ardından, onu belli bir vakte kadar zindana atma (görüşü) belirdi.

36. Onunla beraber zindana iki delikanlı daha girdi. Biri: «Ben rüyamda şaraplık üzüm sıktığımı gördüm» dedi. Diğeri: «Ben de rüyamda başımın üzerinde, kuşların yediği bir ekmek taşıdığımı gördüm. Bize bunun yorumunu haber ver. Doğrusu biz seni, ihsan sahiplerinden görmekteyiz» dedi.

37. Yûsuf dedi ki: «Size, rızık olarak verilen yemek henüz ulaşmadan ben size onun ne olduğunu mutlaka haber veririm. Bu, bana Rabbimin öğrettiklerindendir. Ben, Allah'a iman etmeyen ve ahireti inkâr eden bir milletin dinini terk ettim.»

38. «Atalarım İbrahim, İshak ve Ya'kûb'un dinine tâbi oldum. Allah'a her hangi bir ortak koşmak bize yaraşmaz. Bu, bize ve insanlara Allah'ın bir lütfudur, fakat insanların çoğu şükretmezler.»

39. «Ey zindan arkadaşlarım! Ayrı ayrı ilâhlar mı daha iyidir, yoksa mutlak hâkimiyet sahibi olan tek Allah mı?»

40. «Allah'ı bırakıp da taptıklarınız, sizin ve atalarınızın taktığı birtakım isimlerden başka bir şey değildir. Allah onlar hakkında herhangi bir delil indirmemiştir. Hüküm ancak Allah'a aittir. O size kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretmiştir. İşte en doğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler.»

41. «Ey zindan arkadaşlarım! (Rüyanızın yorumuna gelince,) biriniz efendisine şarap sunacak, diğeri ise asılacak ve kuşlar başından yiyecektir. Yorumunu sorduğunuz iş (artık) olup bitmiştir.»

42. Yûsuf, bu ikisinden kurtulacağını düşündüğü kişiye: «Efendinin yanında beni an!», dedi. Fakat şeytan, efendisinin yanında, ondan (Yûsuf'tan) söz etmeyi ona unutturdu da bu yüzden o, birkaç yıl daha zindanda kaldı.

43. Kral: «Ben rüyamda yedi semiz ineği, yedi zayıf ineğin yediğini; ayrıca yedi yeşil başak ve yedi de kuru başak görüyorum. Ey ileri gelenler! Eğer rüya yorumluyorsanız, rüyamı bana yorumlayın.» dedi.

44. Dediler ki: «Bunlar karmakarışık rüyalardır. Biz böyle rüyaların yorumunu bilenlerden değiliz.»

45. Zindandaki iki kişiden kurtulmuş olan, uzun bir süre sonra (Yûsuf'u) hatırladı ve: «Ben size onun yorumunu haber veririm, hemen beni (Yûsuf'a) gönderin.» dedi.

46. (Zindana varınca), «Yûsuf! Ey doğru sözlü! Rüyada yedi semiz ineği yedi zayıf ineğin yemesi, bir de yedi yeşil başakla diğer yedi kuru başak hakkında bize yorum yap. Ümid ederim ki (vereceğin bilgi ile) insanlara dönerim de onlar da (senin değerini) bilirler» dedi.

47. Yûsuf dedi ki: «Yedi yıl her zamanki gibi ekin. Birazını yiyip biçtiğiniz ekini başağında bırakın.»

48. Sonra bunun ardından, saklayacaklarınızdan az bir miktar (tohumluk) hariç, o yıllar için biriktirdiklerinizi yeyip bitirecek yedi kıtlık yılı gelecektir.

49. «Sonra bunun ardından insanların yağmura kavuşacağı bir yıl gelecek. O zaman (bol rızka kavuşup şıra ve yağ gibi ürünleri) sıkacaklar.»

50. Kral: «Onu bana getirin» dedi. Elçi, Yûsuf'a gelince (Yûsuf) dedi ki: «Efendine dön de, ellerini kesen o kadınlara ne oldu, diye sor. Şüphesiz Rabbim onların hilesini hakkıyla bilendir.»

51. Kral, kadınlara: «Yûsuf'u arzuladığınız zaman durumunuz neydi?» dedi. Kadınlar: «Hâşâ! Allah için, biz onun bir kötülüğünü bilmiyoruz» dediler.

Aziz'in karısı ise: «Şimdi gerçek ortaya çıktı. Ondan ben murad almak istedim. Şüphesiz Yûsuf doğru söyleyenlerdendir.» dedi.

52. (Yûsuf), «Benim böyle yapmam, Aziz'in yokluğunda, benim kendisine hainlik etmediğimi ve Allah'ın hainlerin tuzaklarını başarıya ulaştırmayacağını bilmesi içindi.» dedi.

53. «Ben nefsimi temize çıkarmam. Çünkü Rabbimin merhamet ettiği hariç, nefis aşırı derecede kötülüğü emreder. Şüphesiz Rabbim çok bağışlayandır, çok merhamet edendir» dedi.

54. Hükümdar: «Onu bana getirin, kendime has (müsteşar) alayım.» dedi. Onunla konuşunca: «Şüphesiz bugün sen yanımızda yüksek makam sahibi ve güvenilir bir kişisin.»

55. Yûsuf: «Beni ülkenin hazinelerine bakmakla görevlendir. Çünkü ben iyi koruyucu ve bilgili bir kişiyim» dedi.

56. Böylece Yûsuf'a, dilediği yerde konaklamak üzere ülkede imkân ve iktidar verdik. Biz rahmetimizi istediğimize veririz ve iyi davrananların mükâfatını zayi etmeyiz.

57. Elbetteki, ahiret mükâfatı, iman edenler ve Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için daha iyidir.

58. Yûsuf'un kardeşleri gelip onun huzuruna girdiler. O (Yûsuf) kendilerini tanıdığı halde onlar onu tanımadılar.

59. Yûsuf, onların yüklerini hazırlatınca dedi ki: «Sizin, baba bir kardeşinizi de bana getirin. Görmüyor musunuz? Ölçeği tam dolduruyorum ve ben misafir ağırlayanların en iyisiyim.»

60. Eğer onu bana getirmezseniz, artık benim yanımda size verilecek tek ölçek (zahire) bile yoktur ve bir daha da bana yaklaşmayın.

61. «Onu babasından istemeye çalışacağız. Kuşkusuz bunu yapacağız.

62. Yûsuf, memurlarına dedi ki: «Onların ödedikleri ölçek bedellerini yüklerinin içine koyun. Umulur ki ailelerine varınca onu anlarlar da belki yine dönüp gelirler.»

63. Onlar, babalarına döndüklerinde: «Ey babamız! Bize artık erzak verilmeyecek. Kardeşimizi (Bünyamin'i) bizimle gönder ki erzak alalım. Onu biz elbette koruruz.» dediler.

64. Ya'kûb onlara: «Onun hakkında size ancak, daha önce kardeşi hakkında güvendiğim kadar güvenebilirim! Allah en iyi koruyandır ve O, merhametlilerin en merhametlisidir.» dedi.

65. Yüklerini açıp zahire bedellerinin kendilerine geri verildiğini gördüler. «Ey babamız! Daha ne isteriz? İşte ödediğimiz bedeller de bize geri verilmiş. Onunla

yine ailemize yiyecek getirir, kardeşimizi korur ve bir deve yükü zahire de fazladan alırız. Çünkü bu getirdiğimiz az bir miktardır.» dediler.

66. Babaları: «Kuşatılıp çaresiz durumda kalmanız dışında, onu bana geri getireceğinize dair Allah adına sağlam bir söz vermedikçe, onu sizinle göndermeyeceğim» dedi. Ona güvencelerini verdiklerinde, «Allah söylediklerimize vekildir» dedi.

67. «Ey oğullarım, hepiniz (Mısır'a) bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Bununla beraber Allah'dan size gelecek hiçbir şeyi sizden geri çeviremem. Hüküm ancak Allah'ındır. Ben, yalnız O'na güvenip dayandım. Tevekkül edenler de yalnız O'na güvenip dayanmalıdır» dedi.

68. Babalarının emrettiği şekilde (ayrı kapılardan) girdiklerinde (bile) bu, Allah'tan gelecek hiçbir şeyi onlardan uzaklaştıracak değildi. Sadece Ya'kûp, içindeki bir dileği ortaya koymuş oldu. Şüphesiz o, biz kendisine öğrettiğimiz için bilgi sahibidir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

69. Yûsuf'un huzuruna girdiklerinde; o, kardeşini yanına çekti bağrına bastı ve (gizlice) «Haberin olsun ben senin kardeşinim, artık onların yaptıklarına üzülme!» dedi.

70. Yûsuf, onların yüklerini hazırlatırken su kabını kardeşinin yüküne koydurdu. Sonra bir münâdi: «Ey kafile (durun)! Siz gerçekten hırsızlık yaptınız.» diye bağırdı.

71. Yûsuf 'un kardeşleri onlara dönerek: «Ne kaybettiniz?» dediler.

72. Onlar: «Hükümdarın (ölçü) kabını kaybettik. Onu getirene bir deve yükü ödül var. (Münadi): Ben buna kefilim» dedi.

73. «Allah'a andolsun, siz de biliyorsunuz ki biz bu ülkede fesat çıkarmak için gelmedik, hırsız da değiliz.» dediler.

74. Onlar: «Eğer yalancı iseniz, hırsızlığın cezası nedir?» dediler.

75. Onlar da: «Cezası, su kabı kimin yükünde bulunursa, o kimsenin kendisi(nin alıkonması) onun cezasıdır. Biz zalimleri böyle cezalandırırız.» dediler.

76. Yûsuf kardeşinin yükünden önce onlarınkini aramaya başladı; sonra kardeşinin yükünden su kabını çıkardı. İşte biz Yûsuf'a böyle bir plan kullanmasını vahyettik. Çünkü hükümdarın kanunlarına göre kardeşini alıkoyamazdı. Ancak Allah'ın dilemesi başka. Dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Her ilim sahibinden üstün bir bilen bulunur.

77. Dediler ki: «Eğer o çalmış bulunuyorsa, daha önce onun bir kardeşi de çalmıştı.» Yûsuf, bu (sözleri) içinde gizledi ve onlara belli etmedi. İçinden, «Siz kötü bir durumdasınız; anlattığınızı Allah çok daha iyi biliyor.» dedi.

78. Onlar, Yûsuf 'a: «Ey Aziz! Onun çok yaşlı bir babası var. Onun yerine bizden birini alıkoy. Şüphesiz biz senin iyilik edenlerden olduğunu görüyoruz.» dediler.

79. Yûsuf : «Malımızı yanında bulduğumuz kimseden başkasını tutmaktan Allah'a sığınırız. Şüphesiz biz o takdirde zulmetmiş oluruz.» dedi.

80. Ondan ümitlerini kesince, kendi aralarında konuşmak üzere bir kenara çekildiler. Büyükleri dedi ki: «Babanızın Allah adına sizden söz aldığını, daha önce de Yûsuf hakkında işlediğiniz kusuru bilmiyor musunuz? Artık babam bana izin verinceye veya Allah, hakkımda hükmedinceye kadar buradan asla ayrılmayacağım. O, hükmedenlerin en hayırlısıdır.

81. «Siz babanıza dönün ve deyin ki: «Ey babamız! Şüphesiz oğlun hırsızlık etti, biz ancak bildiğimize şahitlik ettik. (Sana söz verdiğimiz zaman) gaybı (oğlunun hırsızlık edeceğini) bilemezdik.

82. Bulunduğumuz kasaba halkına ve aralarında olduğumuz kervana da sor. Biz gerçekten doğru söyleyenleriz.

83. Ya'kûp, «Nefisleriniz sizi bir iş yapmaya sürükledi. Artık bana düşen, güzel bir sabırdır. Umulur ki, Allah onların hepsini bana getirir. Çünkü O, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.» dedi.

84. Onlardan yüz çevirdi ve, «Vah! Yûsuf'a vah!» dedi ve üzüntüden iki gözüne ak düştü. O artık acısını içinde saklıyordu.

85. Oğulları: «Allah'a yemin ederiz ki, sen hâlâ Yûsuf'u anıp duruyorsun. Sonunda üzüntüden eriyip gideceksin veya helâk olacaksın.» dediler.

86. Ya'kûb, «Ben tasa ve üzüntümü ancak Allah'a arz ederim. Ben, Allah tarafından sizin bilmediğiniz şeyleri bilirim» dedi.

87. Oğullarım! Gidin, Yûsuf'u ve kardeşini arayın, araştırın; Allah'ın rahmetinden de ümit kesmeyin. Çünkü kâfirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden ümit kesmez.

88. Bunun üzerine (Mısır'a dönüp) Yûsuf'un yanına girdiklerinde: «Ey Aziz! Bize ve ailemize darlık ve sıkıntı dokundu. Değersiz bir sermaye ile geldik. Yiyeceğimizi tam ölç, ayrıca bize sadaka ver. Şüphesiz Allah, sadaka verenleri mükâfatlandırır» dediler.

89. Yûsuf dedi ki: Siz (henüz) cahil kimseler iken Yûsuf ve kardeşine neler yaptığınızı hatırlıyor musunuz?

90. Kardeşleri: «Yoksa sen, sen Yûsuf musun?» dediler. O da, «Ben Yûsuf'um, bu da kardeşim. Allah, bize lütufta bulundu. Çünkü, kim kötülükten sakınır ve sabrederse, şüphesiz Allah iyilik yapanların mükâfatını zayi etmez.» dedi.

91. Dediler ki: Allah'a andolsun, gerçekten Allah seni bize üstün kıldı. Gerçekten biz suç işlemiştik.

92. Yûsuf dedi ki: «Bugün size kınama yok. Allah sizi bağışlasın. O, merhametlilerin en merhametlisidir.»

93. Bu gömleğimi götürün de babamın yüzüne sürün ki, gözleri açılsın ve bütün ailenizi bana getirin» dedi.

94. Kafile (Mısır'dan) ayrılınca babaları (etrafındakilere) dedi ki: «Bana bunak demeyecekseniz, inanın ki Yûsuf'un kokusunu alıyorum.»

95. Onlar da: «Allah'a yemin ederiz ki sen hâlâ eski şaşkınlığındasın» dediler.

96. Müjdeci gelip gömleği Ya'kûb'un yüzüne bırakınca gözleri açılıverdi. Ya'kûb, «Ben size, Allah tarafından, sizin bilemeyeceğiniz şeyleri bilirim demedim mi?» dedi.

97. Oğulları: «Ey babamız, günahlarımızın bağışlanmasını dile. Biz gerçekten suçlu idik» dediler.

98. Ya'kûb: «Rabbimden sizin bağışlanmanızı dileyeceğim. Şüphesiz O, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.» dedi.

99. Yûsuf'un huzuruna girdiklerinde; Yûsuf ana babasını bağrına bastı ve «Allah'ın iradesi ile güven içinde Mısır'a girin» dedi.

100. Babasını ve annesini tahtın üzerine çıkartıp oturttu. Hepsi onun için secde ettiler. Yûsuf dedi ki: «Babacığım! İşte bu, daha önce gördüğüm rüyanın yorumudur. Rabbim onu gerçekleştirdi. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını bozduktan sonra Rabbim beni zindandan çıkararak ve sizi çölden getirerek bana çok iyilikte bulundu. Şüphesiz Rabbim, dilediği şeyde nice incelikler sergileyendir. Şüphesiz O, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.»

101. Rabbim! Gerçekten bana mülk verdin ve bana sözlerin yorumunu öğrettin. Ey gökleri ve yeri yaratan! Dünyada ve ahirette sen benim velimsin. Benim canımı Müslüman olarak al ve beni iyilere kat.

102. (Ey Muhammed!) İşte bu, sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Yoksa onlar (Yûsuf'un kardeşleri) hile yaparak işlerini kararlaştırdıkları zaman sen yanlarında değildin.

103. Sen ne kadar şiddetle arzu etsen de insanların çoğu iman etmezler.

104. Hâlbuki sen buna karşılık onlardan bir ücret de istemiyorsun. O (Kur'an) âlemler içinde ancak bir öğüttür.

105. Göklerde ve yerde nice ayetler/deliller vardır ki yanlarına uğrarlar da onlardan yüzlerini çevirerek geçerler.

106. Onların çoğu Allah'a ancak şirk koşarak iman ederler.

107. Yoksa Allah tarafından kendilerini kuşatacak bir azabın gelmeyeceğinden veya onlar farkında olmadan kıyametin ansızın gelip çatmayacağından emin mi oldular?

108. De ki: Bu, benim yolumdur, ben ve bana uyanlar basiretle Allah'a davet ederiz. Allah'ı tenzih ederim. Ben müşriklerden değilim.

109. Biz senden önce de, şehirler halkından ancak kendilerine vahyettiğimiz birtakım erkekleri peygamber olarak gönderdik. Yeryüzünde dolaşıp da, kendilerinden önce gelenlerin akıbetlerinin nasıl olduğuna bakmadılar mı? Elbette ahiret yurdu Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için daha iyidir. Hâlâ aklınızı kullanmıyor musunuz?

110. Nihayet peygamberler (kendilerini yalanlayanların imanlarından) ümitlerini kesip de yalanlandıklarını düşündükleri sırada, onlara yardımımız geldi de, böylece dilediğimiz kimseler kurtuluşa erdirildi. Azabımız ise suçlular topluluğundan geri çevrilemez.

111. Andolsun ki, onların kıssalarında akıl sahipleri için ibret vardır. Kur'an, uydurulabilecek bir söz değildir. Fakat kendinden öncekileri tasdik eden, her şeyi ayrı ayrı açıklayan ve iman eden bir toplum için de bir yol gösterici ve bir rahmettir.

RA'D SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Elif Lâm Mîm Râ.[1] İşte bunlar kitabın ayetleridir. Sana Rabbinden indirilen (bu Kur'an) haktır, fakat insanların çoğu iman etmezler.

2. Allah, gökleri gördüğünüz gibi herhangi bir direk olmadan yükselten, sonra Arş'a istiva eden, Güneş'e de Ay'a da emrine boyun eğdirendir. Bunların hepsi belli bir zamana kadar akıp gitmektedir. O, her işi yerli yerince düzenler, ayetleri ayrı ayrı açıklar ki, Rabbinize kavuşacağınıza kesin olarak iman edesiniz.

3. O, yeryüzünü yayıp döşeyen, orada sabit dağlar, nehirler var eden, orada her türlü meyveden (erkekli-dişili) iki eş yaratan gündüzü geceyle bürüyendir. Şüphesiz bunlarda, düşünen bir kavim için deliller vardır.

4. Yeryüzünde birbirine komşu kara parçaları, üzüm bağları, ekinler; bir kökten çıkan çok gövdeli ve tek gövdeli hurma ağaçları vardır ki hepsi aynı su ile sulanır. Ama biz ürünleri konusunda bir kısmını bir kısmına üstün kılıyoruz. Şüphesiz bunda aklını kullanan bir kavim için (Allah'ın varlığını gösteren) deliller vardır.

5. Eğer şaşacaksan, asıl şaşılacak olan onların, «Biz toprak olunca yeniden mi yaratılacakmışız?» demeleridir. İşte bunlar Rablerini inkâr edenlerdir. İşte onlar boyunlarına demir halkalar vurulanlardır ve işte onlar cehennemliklerdir. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

6. Bir de senden, iyilikten önce kötülüğün acele gelmesini istiyorlar. Hâlbuki onlardan önce nice örnekler gelip geçmiştir. Şüphesiz Rabbin, zulümlerine rağmen insanlara yine de mağfiret edendir. Bununla beraber Rabbinin azabı pek şiddetlidir.

7. Küfre sapanlar, «Ona Rabbinden bir mucize indirilseydi ya!» diyorlar. Sen ancak bir uyarıcısın. Her kavim için de bir yol gösteren vardır.

8. Allah, her dişinin neye gebe olduğunu, rahimlerin arttırdığı şeyi ve eksilttiği şeyi bilir. O'nun katında her şey bir ölçü iledir.

9. O, görünmeyeni de görüneni de bilendir. O çok büyüktür, yüksektir, yüceler yücesidir.

10. (O'na göre) içinizden sözü gizleyen ile açığa vuran, geceleyin gizlenenle gündüz ortaya çıkan birdir.

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

11. İnsanı önünden ve ardından takip eden melekler vardır. Allah'ın emriyle onu koruyup gözetirler. Şüphesiz ki, bir kavim kendi durumunu değiştirmedikçe Allah onların durumunu değiştirmez. Allah, bir kavme kötülük diledi mi, artık o geri çevrilemez. Onlar için Allah'tan başka hiçbir yardımcı da yoktur.

12. O, korku ve ümit vermek için size şimşeği gösteren, yağmur yüklü bulutları meydana getirendir.

13. Gök gürültüsü O'na hamd ederek tesbih eder, Melekler de O'nun korkusundan tesbih ederler. O, yıldırımlar gönderir de onlarla dilediğini çarpar. Onlar ise Allah hakkında mücadele ediyorlar. Hâlbuki O, azabı çok şiddetli olandır.

14. Gerçek dua/ibadet yalnızca O'nadır. O'ndan başka dua ettikleri, kendilerine hiçbir şekilde karşılık veremezler. Onların durumu; ağzına gelsin diye suya doğru iki avucunu (uzaktan) açan kimse gibidir. Halbuki su (ağzına) ulaşacak değildir. İşte kâfirlerin duası delalet içinde olmaktan başka birşey değildir.

15. Hâlbuki göklerde ve yerde bulunanlar da onların gölgeleri de sabah akşam ister istemez sadece Allah'a secde ederler.

16. De ki: «Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?» «Allah'tır» de. De ki: «O'nu bırakıp da kendilerine (bile) bir faydası ve zararı olmayan dostlar (mabutlar) mı edindiniz?» De ki: «Kör ile gören bir olur mu? Ya da karanlıklarla aydınlık bir olur mu? Yoksa Allah'a, O'nun yarattığı gibi yaratan ortaklar buldular da bu yaratma ile Allah'ın yaratması onlara göre birbirine mi benzedi?» De ki: «Her şeyin yaratıcısı Allah'tır. O, birdir, Kahhâr'dır/mutlak galiptir.»

17. O, gökten su indirdi de dereler kendi ölçülerince dolup aktı ve sel, üste çıkan köpüğü aldı götürdü. Süs eşyası veya yararlanılacak bir şey elde etmek için ateşte erittikleri şeylerden de böyle köpük olur. İşte Allah, hak ile batıla böyle misal getirir. Köpüğe gelince sönüp gider. İnsanlara yararlı olan ise yerde kalır. İşte Allah, böyle misaller verir.

18. Rablerinin çağrısına uyanlara mükâfatın en güzeli (Cennet) vardır. O'nun çağrısına uymayanlar ise, yeryüzünde olan her şey ve onun yanında bir katı daha kendilerinin olsa, kurtulmak için hepsini fidye olarak verirlerdi. İşte hesabın kötüsü bunlar içindir. Varacakları yer de Cehennem'dir. O ne kötü yataktır!

19. Rabbinden sana indirilenin hak olduğunu bilen kimse, (O'na iman etmeyen) kör kimse gibi midir? (Bunu) ancak akıl sahipleri anlar.

20. Onlar, Allah'a verdikleri sözü eksiksiz yerine getirir ve anlaşmayı bozmazlar.

21. Onlar Allah'ın birleştirmesini emrettiği şeyi bitiştirirler. Rablerinden korkarlar ve kötü hesaptan endişe ederler.

22. Onlar, Rablerinin rızasına ermek için sabreder, namazı dosdoğru kılar, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli olarak ve açıktan Allah için harcar ve kötülüğü iyilikle savarlar. İşte bunlar için dünya yurdunun iyi sonucu vardır.

23. (Bu güzel sonuç da) Adn Cennetleridir. Atalarından, eşlerinden ve çocuklarından iyi olanlarla beraber oraya girerler. Melekler de her bir kapıdan yanlarına girerler (ve şöyle derler):

24. «Sabretmenize karşılık selâm sizlere. Dünya yurdunun sonucu (olan Cennet) ne güzeldir!»

25. Allah'a verdikleri sözü kuvvetle sağlamlaştırdıktan sonra bozanlar, Allah'ın birleştirilmesini emrettiği şeyleri ayıranlar ve yeryüzünde fesat çıkaranlar; işte lanet onlar içindir. Ve kötü yurt (Cehennem) onlarındır.

26. Allah, rızkı dilediğine bol verir, (dilediğine de) kısar. Onlar ise dünya hayatı ile sevinmektedirler. Hâlbuki dünya hayatı, ahiretin yanında çok az bir geçimliktir.

27. Kâfir olanlar: «Kendisine Rabbinden bir âyet (mûcize) indirilmeli değil miydi?» derler. De ki: «Şüphesiz Allah dilediğini saptırır ve kendisine yönelenleri de doğru yola iletir.»

28. Bunlar, iman edenler ve gönülleri Allah'ın zikriyle sükûnete erenlerdir. Bilesiniz ki, kalpler ancak Allah'ı zikretmekle huzur bulur.

29. İman edip salih amellerde bulunanlar için, güzel bir hayat vardır ve güzel dönüş yeri de onlarındır.

30. (Ey Muhammed!) Böylece seni, kendilerinden önce nice ümmetlerin gelip geçtiği bir ümmete gönderdik ki; sana vahyettiklerimizi onlara okuyasın. Halbuki onlar Rahman'ı inkâr ediyorlar. De ki: O (Rahman) benim Rabbimdir, O'ndan başka (hak) ilah yoktur. Ben yalnız O'na tevekkül ettim, dönüşüm de yalnız O'nadır!

31. Kendisiyle dağların yürütüleceği veya yeryüzünün parçalanacağı ya da ölülerin konuşturulacağı bir Kur'an olacak olsaydı (o yine bu kitap olurdu). Fakat bütün emirler yalnız Allah'ındır. İman edenler bilmiyorlar mı ki, Allah dileseydi bütün insanlara hidayet ederdi. Allah'ın vaadi yerine gelinceye kadar devamlı olarak yaptıkları işler sebebiyle kâfirlere ya ansızın büyük bir bela gelecek veya o bela evlerinin yakınına inecektir. Şüphesiz Allah, vaadinden asla dönmez.

32. Andolsun, senden önce de nice peygamberler alaya alındı da ben inkâr edenlere bir süre (mühlet) verdim, sonra da onları yakalayıverdim. Benim cezalandırmam nasılmış!

33. Herkesin kazandığını görüp gözeten Allah'a (ortak koşulur mu?). Onlar, Allah'a ortaklar koştular. De ki: «Söyleyin bakalım onların isimlerini Yoksa siz

(bununla) O'na yeryüzünde bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz, Yoksa siz üstün körü bir söz mü söylüyorsunuz?» Hayır, bilakis o kâfirlere tuzakları süslü gösterildi ve onlar doğru yoldan alıkondular. Allah, kimi saptırırsa, artık ona hidâyet verecek hiçbir kimse yoktur.

34. Onlara dünya hayatında bir azap vardır. Ahiret azabı ise daha ağırdır ve onları Allah'ın azabından koruyacak kimse de yoktur.

35. Allah'a karşı gelmekten sakınanlara vaad olunan Cennet'in durumu şudur: Onun içinden ırmaklar akar, yemişleri ve gölgeleri devamlıdır. İşte bu, Allah'a karşı gelmekten sakınanların sonudur. Kâfirlerin sonu ise ateştir.

36. Kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilene (Kur'an'a) sevinirler; fakat (İslam aleyhinde birleşen) gruplardan, onun (sana indirilenin) bazısını inkâr edenler vardır. De ki: «Ben, yalnızca Allah'a ibadet etmek ve O'na ortak koşmamakla emrolundum. Ben ancak O'na davet ederim ve dönüşüm O'nadır.»

37. Böylece biz onu (Kur'an'ı) Arapça bir hüküm olarak indirdik. Andolsun ki sana gelen bu ilimden sonra onların heva ve heveslerine uyarsan, Allah tarafından senin için ne bir dost, ne de bir koruyucu vardır.

38. Andolsun, senden önce de peygamberler gönderdik. Onlara da eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmadan hiçbir peygamber bir mucize getiremez. Her ecelin (vadenin) bir yazısı vardır.

39. Allah, dilediğini siler, dilediğini de sabit kılıp bırakır. Ana kitap (Levh-i Mahfuz) O'nun katındadır.

40. Onlara vadettiğimiz azabın bir kısmını sana göstersek de, (göstermeden) senin ruhunu alsak da senin görevin sadece tebliğ etmektir. Hesap görmek ise bize aittir.

41. Görmediler mi ki biz nasıl yeryüzüne gelip onu etrafından eksiltiyoruz? Allah, hükmeder. O'nun hükmünü bozacak hiçbir kimse yoktur. O, hesabı çabuk görendir.

42. Onlardan öncekiler de tuzak kurmuşlardı. Oysa tuzak tümüyle Allah'a aittir. O, her nefsin kazandığını bilir. Kâfirler de dünya yurdunun sonunun kime ait olduğunu bileceklerdir.

43. O kâfir olanlar: «Sen gönderilmiş bir peygamber değilsin» derler. De ki: «Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah ve yanında kitabın (Kur'an'ın) bilgisi bulunanlar yeter.»

İBRÂHÎM SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Elif, Lâm, Râ.(1) Bu, Rabbinin izniyle insanları karanlıklardan nura, O güçlü ve övgüye layık olanın yoluna çıkarmak için sana indirdiğimiz bir kitaptır.

2. O Allah ki, göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Uğrayacakları şiddetli azaptan dolayı vay o kâfirlerin haline!

3. Onlar, o kimselerdir ki, dünya hayatını ahiret üzerine tercih edip severler; Allah yolundan alıkoyarlar ve onun eğriliğini isterler. İşte bunlar, hakdan çok uzak bir sapıklık içindedirler.

4. Biz her peygamberi, ancak kendi kavminin diliyle gönderdik ki, onlara (Allah'ın emirlerini) iyice açıklasın. Allah, dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola iletir. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

5. Andolsun, Mûsâ'yı da, «Kavmini karanlıklardan aydınlığa çıkar ve onlara Allah'ın günlerini hatırlatarak öğüt ver» diye ayetlerimizle gönderdik. Şüphesiz bunda çok sabreden, çok şükreden herkes için ibretler vardır.

6. Hani Mûsâ kavmine, «Allah'ın size olan nimetini anın. Hani o sizi, Firavun ailesinden kurtarmıştı. Onlar sizi işkencenin en ağırına uğratıyorlar, oğullarınızı boğazlayıp kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı. İşte bunda size Rabbinizden büyük bir imtihan vardır» demişti.

7. Hani Rabbiniz şöyle duyurmuştu: «Andolsun, eğer şükrederseniz elbette size nimetimi artırırım. Eğer nankörlük ederseniz, hiç şüphesiz azabım çok şiddetlidir.»

8. Mûsâ, şöyle dedi: «Siz ve yeryüzünde bulunanların hepsi nankörlük etseniz de gerçek şu ki, Allah çok zengindir, övgüye lâyık olandır.»

9. Sizden önceki Nûh, Âd ve Semûd kavimlerinin ve onlardan sonrakilerin -ki onları Allah'tan başkası bilmez- haberi size gelmedi mi? Onlara peygamberleri mucizeler getirdiler de onlar (öfkeden parmaklarını ısırmak için) ellerini ağızlarına götürüp; «Biz sizinle gönderileni inkâr ediyoruz. Bizi çağırdığınız şeyden de derin bir şüphe içindeyiz.» dediler.

10. Peygamberleri dedi ki: «Gökleri ve yeri yaratan Allah hakkında mı şüphe ediyorsunuz? (Hâlbuki) O, günahlarınızı bağışlamak ve sizi belli bir zamana

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

kadar ertelemek için sizi (imana) çağırıyor. Onlar, «Siz de bizim gibi sadece birer insansınız. Bizi, babalarımızın ibadet ettiği (ilahlardan) alıkoymak istiyorsunuz. Öyleyse bize apaçık bir delil getirin» dediler.

11. Peygamberleri, onlara dedi ki: «Biz ancak sizin gibi birer insanız. Fakat Allah, kullarından dilediğine (peygamberlik) nimetini bahşeder. Allah'ın izni olmadıkça, bizim size bir delil getirmemiz haddimize değil. Müminler ancak Allah'a tevekkül etsinler.»

12. «Allah, bize yollarımızı dosdoğru göstermişken, biz ne diye O'na tevekkül etmeyelim? Bize yaptığınız eziyete elbette katlanacağız. Tevekkül edenler, yalnız Allah'a tevekkül etsinler.»

13. Kâfîr olanlar peygamberlerine; «Andolsun, ya sizi yurdumuzdan çıkaracağız, ya da bizim dinimize dönersiniz» dediler. Rableri de onlara şöyle vahyetti: «Biz zalimleri mutlaka yok edeceğiz.»

14. «Onlardan sonra sizi elbette o yere yerleştireceğiz. Bu, makamımdan korkan ve tehdidimden sakınan kimseler içindir.»

15. (Rasûller) Fetih istediler, (sonunda) her zorba inatçı, ümitsizce hüsrana uğradı.

16. Hüsranın ardından da Cehennem vardır. Orada kendisine irinli su içirilecektir.

17. Onu yudumlamaya çalışacak, fakat boğazından bir türlü geçmeyecektir. Ölüm kendisini her yandan gelip saracak, fakat bir türlü ölemeyecektir. Arkasından da şiddetli bir azap gelecektir.

18. Rablerini inkâr edenlerin durumu; amelleri, aynen fırtınalı bir günde rüzgârın şiddetle savurduğu bir küle benzer. (Dünyada) kazandıkları hiçbir şeyin (ahirette) yararını görmezler. İşte bu, derin sapıklıktır.

19. Görmez misin ki, Allah gökleri ve yeri hak ile yaratmıştır? Eğer dilerse sizi yok eder ve yerinize yeniden başkalarını yaratır.

20. Bu da Allah'a göre zor bir iş değildir.

21. Onların tümü (kıyamette) Allah'ın huzuruna çıkarlar. Zayıf bırakılmışlar, büyüklük taslayanlara der ki: «Şüphesiz biz size tâbi idik; şimdi siz, bizden Allah'ın azabından herhangi bir şeyi savabilir misiniz?» Derler ki: «Eğer Allah bize hidayet etseydi, biz de sizleri hidayete eriştirirdik. Şimdi yakınsak da sabretsek de fark etmez, bizim için kaçacak hiç bir yer yoktur.»

22. «İş hükme bağlanıp bitince şeytan der ki: «Doğrusu Allah, size gerçek olan sözü vaat etti, ben de size vaatte bulundum, ama sözümden caydım. Benim size karşı

zorlayıcı bir gücüm yoktu; yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtarıcı değilim, siz de beni kurtarıcı değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak koşmanızı da tanımamıştım. Şüphesiz zalimlere acıklı bir azap vardır.»

23. İman eden ve salih ameller işleyenler, Rablerinin izniyle, ebedî kalacakları ve içlerinden ırmaklar akan Cennetlere sokulacaklar. Oradaki esenlik dilekleri «selâm» dır.

24. Görmedin mi, Allah güzel bir sözü nasıl misal getirdi? (Güzel bir söz), kökü sağlam, dalları göğe yükselen bir ağaç gibidir.

25. Bu ağaç, Rabbinin izniyle her zaman meyvesini verir. Allah insanlara düşünüp ibret alsınlar diye (böyle) misaller verir.

26. Kötü bir sözün durumu da; yerden koparılmış, ayakta durma imkânı olmayan kötü bir ağacın durumu gibidir.

27. Allah, iman edenleri hem dünya hayatında hem de ahirette sapasağlam bir söz ile sabit kılar, zalimleri ise saptırır. Ve Allah dilediğini yapar.

28. Allah'ın nimetini küfür (ve nankörlükle) değiştirenleri ve kavimlerini helak yurduna sürükleyenleri görmedin mi?

29. Onlar Cehennem'e girecekler. Orası ne kötü bir karargahtır.

30. Onlar Allah'a, O'nun yolundan saptırmak için, ortaklar koştular De ki: «Bir süre daha faydalanın. Çünkü varışınız ateşedir.»

31. İman eden kullarıma de ki: «Namazı dosdoğru kılsınlar. Hiçbir alışveriş ve dostluğun bulunmadığı bir gün gelmeden önce kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden Allah yolunda gizlice ve açıktan infâk etsinler.»

32. Allah; gökleri ve yeri yaratan, gökten yağmur indiren ve onunla size rızık olarak türlü meyveler çıkaran, emri gereğince denizde yüzmek üzere gemileri emrinize veren, nehirleri de hizmetinize sunandır.

33. O, düzenli seyredip hareket eden Güneş'i ve Ay'ı sizin hizmetinize sunan, gece ve gündüzü sizin emrinize verendir.

34. O, size kendisinden istediğiniz şeylerin hepsini verdi. Eğer Allah'ın nimetlerini saymaya kalkışsanız sayamazsınız. Şüphesiz insan çok zalimdir, çok nankördür.

35. Hani İbrahim demişti ki: «Rabbim! Bu şehri güvenli kıl! Beni ve oğullarımı putlara ibadet etmekten uzak tut.»

36. «Rabbim! Çünkü o putlar insanlardan birçoğunu saptırdılar. Artık kim bana uyarsa, o bendendir. Kim de bana karşı gelirse, şüphesiz sen çok bağışlayan, çok merhamet edensin.»

37. «Rabbimiz! Ben çocuklarımdan bazısını, senin kutsal evinin (Kâbe'nin) yanında ekin bitmez bir vadiye yerleştirdim. Rabbimiz! Namazı dosdoğru kılmaları için (böyle yaptım). Sen de insanlardan bir kısmının gönüllerini onlara meylettir, onları ürünlerden rızıklandır, umulur ki şükrederler.»

38. «Rabbimiz! Şüphesiz sen, gizlediğimizi de, açığa vurduğumuzu da bilirsin. Yerde ve gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.»

39. «'Hamt, iyice yaşlanmış iken bana İsmail'i ve İshak'ı veren Allah'a mahsustur. Şüphesiz Rabbim duayı işitendir.»

40. «Rabbim! Beni ve soyumu namazı ikame edenlerden eyle. Rabbimiz! Duamı kabul buyur.»

41. «Rabbimiz! Hesap görülecek günde; beni, ana babamı ve inananları bağışla.»

42. Sakın, Allah'ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma! Allah, onları ancak gözlerin dehşetle yerinden fırlayacağı bir güne erteliyor.

43. O gün başlarını dikerek (çağırıldıkları yere doğru) koşarlar. Gözleri kendilerine bile dönmez, kalpleri de bomboştur.

44. (Ey Muhammed!) İnsanları, kendilerine azabın geleceği gün ile uyar. Zira o gün zalimler, «Ey Rabbimiz! Yakın bir süreye kadar bizi ertele de senin çağrına uyalım ve peygamberlerin izinden gidelim» diyecekler. Onlara şöyle denilecek: «Daha önce siz, sonunuzun gelmeyeceğine yemin etmemiş miydiniz?»

45. Hatta siz, kendilerine zulmedenlerin yurtlarında yerleştiniz. Onlara neler yaptığımız da sizin için apaçık ortaya çıktı. Size birçok misaller de gösterdik.

46. Onlar tuzaklar kurdular, ama Allah katında da onlara tuzak vardır. İsterse onların tuzakları dağları yerinden oynatacak olsun.

47. Sakın Allah'ın, peygamberlerine verdiği sözden döneceğini sanma! Şüphesiz Allah, mutlak güç sahibidir, intikam sahibidir.

48. O gün yer, başka bir yere, gökler de başka göklere dönüştürülür ve insanlar tek ve Kahhar (her şeyin üzerinde yegâne hâkim) olan Allah'ın huzuruna çıkarlar.

49. O gün, suçluları zincirlere vurulmuş olarak görürsün.

50. Gömlekleri katrandandır. Yüzlerini de ateş bürüyecektir.

51. Allah, herkese kazandığının karşılığını vermek için böyle yapar. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir.

52. Bu Kur'an; kendisiyle uyarılsınlar, Allah'ın ancak tek ilâh olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri düşünüp öğüt alsınlar diye insanlara bir bildiridir.

HİCR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Elif, Lâm, Râ.(1) İşte bunlar kitabın, apaçık Kur'an'ın ayetleridir.

2. Kâfirler (kıyamet günü) keşke Müslüman olsaydık diye temenni ederler.

3. Onları bırak da yesinler, eğlensinler, beklentileri onları oyalasın. Nasıl olsa öğrenecekler.

4. Biz, bilinen bir yazgısı olmadan hiçbir ülkeyi yok etmedik.

5. Hiçbir toplum ecelini geçemez ve ondan geri de kalamaz.

6. Dediler ki: «Ey kendisine Kur'an indirilen! Sen mutlaka bir delisin!»

7. «Eğer doğru söyleyenlerden isen bize melekleri getirsene!»

8. Biz, melekleri ancak hakikatle indiririz. O zaman da o kâfirlere hiç mühlet verilmez.

9. Kur'an'ı şüphesiz biz indirdik. O'nu koruyacak olan da şüphesiz biziz.

10. Kesinlikle senden önce de, geçmiş toplumlara rasûller göndermiştik.

11. Onlara kendilerine gelen her rasûlle alay ediyorlardı.

12. İşte böylece biz onu, (yalanlamayı) suçluların (Mekkeli müşriklerin) kalplerine sokarız.

13. Onlar ona (indirilen kitaba) iman etmezler, oysaki evvelkilerin sünneti de böyle olup gitmiştir.

14. Onlara gökten bir kapı açsak da onlar oradan yukarı çıksalar bile...

15. Yine de: «Gözlerimiz perdelendi, belki de hepimiz büyülendik» derler.

16. Gökte burçlar (yıldızlar) var ettik ve onları bakanlar için süsledik.

17. Onu (göğü) kovulmuş şeytanlardan koruduk.

18. Ancak kulak hırsızlığı eden müstesna. Onun da ardına açık (yakıcı) bir alev düşer.

19. Yeri de yaydık. Oraya sabit dağlar yerleştirdik. Orada her şeyden ölçüsü bilinen şeyler bitirdik.

20. Ve orda sizler için ve kendisine rızık vericiler olmadığınız canlılar için geçimlikler kıldık.

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

21. Hazineleri bizim katımızda olmayan hiçbir şey yoktur. Ancak biz onu belirlenmiş bir miktar olarak indiririz.

22. Rüzgârları da (bulutlara yağmur) aşılayıcılar olarak gönderdik. Sonra gökten (buluttan) su indirdik de onunla sizleri suladık ve onu toplayıp depolayan da siz değilsiniz.

23. Doğrusu ancak biz, hayat verir ve de öldürürüz. Hepsinin sonrasında (herşeye) varis olanlar da bizleriz.

24. Sizden önce geçenleri bildiğimiz gibi sizden sonra gelecekleri de biliriz.

25. Şüphesiz yalnızca senin Rabbin onların hepsini bir araya toplayacak. Muhakkak O, hikmet sahibidir, her şeyi bilendir.

26. İnsanı kuru bir çamurdan, kara ve (rengi, kokusu değişmiş) bir balçıktan yarattık.

27. Daha önce de cinleri yakıp kavuran bir ateşten yaratmıştık.

28. Rabbin, meleklere şöyle demişti: «Ben, kuru bir çamurdan, kara ve (rengi, kokusu değişmiş) balçıktan bir beşer yaratacağım.»

29. Onu bir şekle sokup, ruhumdan üflediğim zaman onun için hemen secdeye kapanın.

30. Meleklerin hepsi de topluca ona secde etmişti.

31. Bundan bir tek İblis müstesnaydı. O, secde edenlerle birlikte olmaktan kaçındı.

32. Allah: «Ey İblis, senin secde edenlerle beraber olmanı engelleyen nedir?» dedi.

33. «(İblis) Ben, kuru bir çamurdan, kara ve (rengi, kokusu değişmiş) bir balçıktan yarattığın bir beşere secde edecek değilim» dedi.

34. Allah dedi ki: Öyleyse «Cennet'ten çık git. Sen artık kovuldun!.»

35. «Şüphesiz hesap gününe kadar lânet senin üzerinedir.»

36. İblis: «Rabbim! Öyle ise onların tekrar diriltilecekleri güne kadar bana mühlet ver!» dedi.

37. Allah dedi ki: «O halde sen, kendisine mühlet verilenlerdensin.»

38. Vakti bilinen bir güne kadar.

39. İblis: «Rabbim! Beni azdırmana karşılık, andolsun ki yeryüzünde kötülükleri onlara güzel göstereceğim, hepsini saptıracağım.»

40. Ancak, içlerinde ihlas sahibi kulların hariç.

41. (Allah Teâlâ:) «Bu benim gösterdiğim dosdoğru yoldur.» dedi.

42. Senin, kullarım üzerinde hiçbir gücün yoktur, sana uyan azgınlar dışında.

43. Onların hepsine vadolunan yer Cehennem'dir.

44. Onun yedi kapısı vardır ve her kapıya onlardan ayrılmış belli bir pay vardır.

45. Takva sahibi olanlar ise, Cennetlerde ve pınarlardadır.

46. Selametle ve güvenle girin oraya!

47. Biz, onların kalplerindeki tüm kini söküp attık. Onlar, kardeşler olarak karşılıklı koltuklarda otururlar.

48. Onlara, orada hiçbir yorgunluk yoktur. Ve onlar oradan çıkarılacak da değillerdir.

49. Kullarıma benim, çok mağfiret edici, çok merhametli olduğumu haber ver.

50. Azabıma gelince de o, çok acı veren bir azaptır.

51. Onlara İbrahim'in misafirlerinden (meleklerden) de haber ver.

52. Onun yanına girdikleri zaman ona: «Selam!» dediklerinde, o da onlara: «Biz, sizden korkuyoruz.» demişti.

53. Onlar: «Endişelenme, biz sana bilgin bir erkek evlat müjdeliyoruz.» dediler.

54. İbrahim: «Bana yaşlılık gelip çatmış iken beni mi müjdeliyorsunuz? Bana neyi müjdeliyorsunuz?» dedi.

55. «Sana gerçeği müjdeliyoruz. Ümitsizliğe düşenlerden olma!» dediler.

56. O da: «Yoldan çıkmışlardan başka, Rabbinin rahmetinden kim ümidini keser ki?» dedi.

57. İbrahim, «Ey elçiler! O halde göreviniz nedir?» dedi.

58. «Biz, günahkâr bir topluma gönderildik.» dediler.

59. «Ancak Lût ailesi hariç (Onlar suçlu değillerdir). Kesinlikle onların hepsini bundan kurtaracağız.»

60. «Yalnız onun karısını kurtarmayacağız. Onun geri kalanlardan olmasını takdir ettik.»

61. Elçiler (melekler) Lût'un ailesine gelince...

62. Lût onlara: «Doğrusu siz, hiç tanınmayan kimselersiniz» dedi.

63. Dediler ki: «Evet, fakat biz sana (kavminin) şüphe etmekte olduğu azabı getirdik.»

64. «Biz, sana gerçeği getirdik. Şüphesiz biz doğru söyleyenleriz.»

65. «Gecenin bir bölümünde aile fertlerini yola çıkar, sen de arkalarından git. Hiçbiriniz arkaya bakmasın. Emrolunduğunuz yere (doğru) geçin gidin.»

66. Ona şu durumu kesin olarak bildirdik: «Sabaha çıkarken onların arkası/kökü kesilmiş olacak.»

67. Şehir halkı sevinerek geldiler.

68. Lût, dedi ki: «Şüphesiz bunlar benim misafirlerimdir. Sakın beni rezil etmeyin.»

69. «Allah'tan korkun da, beni utandırmayın!»

70. Onlar: «Biz sana insanları misafir etmeni yasaklamadık mı?» dediler.

71. Lût: «Eğer evlilik yapacaksanız, işte kızlarım!» dedi.

72. (Ey Muhammed!) Hayatına yemin olsun ki onlar sarhoşlukları içerisinde bocalayıp duruyorlar.

73. Derken Güneşin doğuşu sırasında, o korkunç uğultulu ses onları yakalayıverdi.

74. Böylece (şehrin) üstünü altına getirdik. Üzerlerine de balçıktan pişirilmiş taşlar yağdırdık.

75. Şüphesiz bunda düşünüp görebilen kimseler için ibretler vardır.

76. O (şehir, herkesin gelip geçtiği) bir yol üzerinde durmaktadır.

77. Şüphesiz bunda, Müminler için de bir işaret vardır.

78. (Şuayb'ın kavmi olan) Eyke halkı zalimlik etti.

79. Onlardan da intikam aldık. Her ikisi de hala görülüp, tanınan bir yol üzerindedirler.

80. Şüphesiz Hicr (Semud) halkı da peygamberleri yalanlamışlardı.

81. Onlara ayetlerimizi gönderdik ama onlardan yüz çevirmişlerdi.

82. Onlar, dağları oyarak evler yapıyorlardı. Güven içindeydiler.

83. Derken sabaha girdiklerinde onları da bir çığlık yakalayıverdi.

84. Kazandıkları onlara bir fayda sağlamadı.

85. Biz, gökleri, yeri ve arasındakileri ancak hak ile yarattık. Kıyamet elbette gelecektir. Sen (Ey Muhammed!) güzel bir şekilde affederek muamele et.

86. Elbette Rabbin, her şeyi yaratandır, her şeyi bilendir.

87. Sana, tekrarlanan yedi ayeti (Fâtiha Suresi'ni) ve Kur'an-ı Azîm'i verdik.

88. Kâfirlerden bir kısmını faydalandırdığımız şeylerde sakın gözün kalmasın. Onlara karşı mahzun olma ve Müminlere (şefkat) kanadını indir.

89. De ki: «Gerçekten ben, apaçık bir uyarıcıyım.»

90. Nitekim biz, (Kur'an'ı) kısımlara ayıranlara azabı indirmişizdir.

91. Onlar, Kur'an'ı kısım kısım ayırdılar. (Bir kısmına sihir, bir kısmına yalan dediler)

92. Rabbine andolsun ki, onların hepsini yaptıklarından dolayı sorguya çekeceğiz.

93. Bu yaptıklarından ötürü...

94. Ey Muhammed! Şimdi sen, sana emrolunanı açıkça ortaya koy ve Allah'a ortak koşanlara aldırış etme.

95. Elbette o alay edenlere karşı biz sana yeteriz.

96. Onlar Allah ile beraber başka bir ilah edinenlerdir. İleride öğrenecekler!

97. Onların söyledikleri şeyler sebebiyle göğsünün daraldığını bilmekteyiz.

98. Öyleyse hamt ile Rabbini tesbih et ve secde edenlerden ol!

99. Sana yakin/ölüm gelene kadar Rabbine ibadet et!

NAHL SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Allah'ın emri geldi. Artık onun vaktinden önce gelmesini istemeyin. Allah, onların şirk koştuklarından çok yücedir ve münezzehtir.

2. O kendi emri ile kullarından dilediği kimseler üzerine vahiy ile melekleri: «Benden başka hiçbir ilah olmadığını bildirin. O halde benden korkun» desinler diye indirir.

3. Gökleri ve yeri hak ile yarattı ve müşriklerin şirk koşmalarından çok yücedir/yüksektedir.

4. İnsanı bir nutfeden (meniden) yarattı. Buna rağmen insan apaçık bir hasım kesildi.

5. Ve O, hayvanları (Deve, inek, koyun, keçi) yarattı. Onlarda sizin için ısıtıcı (şeyler) ve birçok faydalar vardır. Hem de onlardan yemektesiniz.

6. Ayrıca onları ağıllarına sokarken ve otlamaya salarken de sizin için ayrı bir güzellik vardır.

7. Kendisine ancak ağır sıkıntıya katlanarak varabileceğiniz uzaklıktaki beldelere, yüklerinizi taşırlar. Hiç kuşkusuz Rabbiniz pek şefkatlidir, merhametlidir.

8. Hem binesiniz diye, hem de süs olarak atları, katırları ve merkepleri de yarattı. Bilemeyeceğiniz daha nice şeyleri de yaratır.

9. Doğru yolu göstermek Allah'a aittir ama o yollardan bazısı da eğridir. (Allah) dileseydi elbette hepinizi toptan hidayete erdirirdi.

10. Sizin için gökten bir su indiren O'dur. O sudan içersiniz ve hayvanları otlatacağınız bitkileri de onunla yetiştirirsiniz.

11. Allah, onunla size ekinler, zeytin ve hurma ağaçları, üzüm ve her türlü ürünü yetiştirir. Düşünen bir toplum için bunda ayetler vardır.

12. Geceyi, gündüzü, Güneşi ve Ay'ı sizin hizmetinize vermiştir. Yıldızlar da O'nun emri ile size boyun eğmiştir. Bunların her birinde düşünen bir toplum için ayetler vardır.

13. Yeryüzünde sizin için rengârenk yarattıklarında da öğüt alan bir toplum için gerçek bir ibret vardır.

14. Yine taze bir et yiyesiniz ve içinden giyeceğiniz ziynet eşyasını çıkarasınız diye denizi emrinize veren O'dur. Gemilerin denizde suları yara yara akıp gittiklerini görürsün. (Bütün bunlar) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir.

15. Sizi sarsmaması için yeryüzünde sağlam dağları koydu, nehirler (yarattı) ve yolunuzu bulmanız içinde yollar kıldı.

16. Daha (başka) işaretler (de yarattı) yıldızlar ile de onlar yollarını bulurlar.

17. Şu halde yaratan, yaratamayan gibi olur mu? Artık siz düşünmez misiniz?

18. Hâlbuki Allah'ın nimetini saymaya kalksanız onu sayamazsınız. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

19. Allah, sizin gizlediklerinizi de, açığa vurduklarınızı da bilir.

20. Allah'tan başka dua (ibadet) ettikleri (ilahlar), hiçbir şey yaratamazlar. Çünkü onlar kendileri yaratılmışlardır.

21. Onlar, diri olmayan cansız varlıklardır! Ne zaman dirileceklerinin de şuuruna varamazlar.

22. Sizin ilâhınız tek bir ilâhtır. Ahirete iman etmeyenlerin kalpleri bunu inkâr etmekte, kendileri de büyüklük taslamaktadırlar.

23. Muhakkak, Allah onların içlerinde gizlediklerini de açığa koyduklarını da elbette bilir. O, büyüklenenleri hiç sevmez.

24. Onlara «Rabbiniz ne indirdi?» denildiği zaman, «Öncekilerin masalları» dediler.

25. Böylece kıyamet gününde kendi günahlarını tam olarak, bilgisizce saptırdıkları kimselerin günahlarının da bir kısmını yüklenirler. Bak ki yüklenecekleri şey ne kötüdür!

26. Onlardan öncekiler de tuzak kurmuşlardı. Allah'ın azabı binalarını, temelinden gelip yıktı da tavanları başlarına çöküverdi ve azap kendilerine fark edemedikleri yerden geldi.

27. Sonra (Allah) kıyamet günü onları aşağılık kılacak ve diyecek ki: «Haklarında (Müminlere) düşman kesildiğiniz ortaklarım hani nerede?» Kendilerine ilim verilenler derler ki: «Bugün, gerçekten aşağılanma ve kötülük, kâfirlerin üstünedir.»

28. O kâfirler, nefislerine zulmederlerken melekler onların canlarını alır da onlar teslim olup, «Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk» derler. (Melekler de şöyle diyecekler:) «Hayır! Allah sizin yapmakta olduklarınızı hakkıyla bilmektedir.»

29. «Haydi, içinde ebedî kalacağınız Cehennem'in kapılarından girin. Büyüklük taslayanların yeri ne kötüdür!»

30. Allah'tan sakınan/takvalı olan kimselere; «Rabbiniz size ne indirdi?» denildiğinde, «İyilik/hayır!» diye karşılık verirler. Bu dünyada güzel amel işleyenlere «iyilik» vardır. Ahiret yurdu ise daha iyidir. Allah'tan sakınanların/takvalı olanların yurdu ne güzeldir.

31. İçinden nehirler akan Adn Cennetleri'ne gireceklerdir. Kendileri için orada dilledikleri her şey vardır. Allah, kendine karşı gelmekten sakınanları böyle mükâfatlandırır.

32. Melekler, tertemiz ve hoş olarak canlarını aldığı o kimselere: «Selam olsun size! Yaptığınız amelleriniz sebebiyle girin Cennet'e!» derler.

33. (Kâfirler) kendilerine o meleklerin gelmesinden yahut Rabbinin emrinin gelip çatmasından başkasını mı beklerler? Onlardan öncekiler de böyle yapmıştı. Allah onlara zulmetmedi, fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

34. Onlara, yapmış oldukları amellerin kötülüğü dokunup, isabet etti ve alay ettikleri şey onları çepeçevre kuşattı.

35. Allah'a ortak koşanlar, dediler ki: «Allah dileseydi ne biz, ne de atalarımız O'ndan başka hiçbir şeye ibadet etmezdik, O'nun emri olmadan hiçbir şeyi de haram kılmazdık.» Kendilerinden öncekiler de böyle yapmıştı. Peygamberlere düşen sadece apaçık bir tebliğdir.

36. Andolsun biz, her ümmete, «Yalnızca Allah'a ibadet edin, tâğûttan kaçının» diye peygamber gönderdik. Allah, onlardan kimini doğru yola iletti; onlardan kimine de sapıklık hak oldu. Şimdi yeryüzünde dolaşın da peygamberleri yalanlayanların sonunun ne olduğunu görün.

37. Sen, onların doğru yola erişmelerini ne kadar çok istesen de Allah saptırdığı kimselere hidayet etmez. Onların hiçbir yardımcıları da yoktur.

38. Onlar, «Allah, ölen bir kimseyi diriltmez» diye var güçleriyle Allah'a yemin ettiler. Hayır, diriltecek! Bu, yerine getirilmesini Allah'ın üzerine aldığı bir vaaddir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

39. (Bu diriliş,) Hakkında ayrılığa düştükleri şeyleri onlara açıklasın, inkâr edenler de kendilerinin gerçekten yalancı kimseler olduklarını bilsinler diyedir.

40. Biz, bir şeyi dilediğimiz zaman, sözümüz sadece ona «Ol!» demektir. O da hemen oluverir.

41. Zulme uğradıktan sonra, Allah için hicret edenleri elbette dünyada güzel bir şekilde barındıracağız. Ahiretteki mükâfatları ise çok daha büyüktür, eğer bunu bilselerdi.

42. Onlar, sabreder ve Rablerine tevekkül ederler.

43. Biz, senden önce de yalnızca kendilerine vahyettiğimiz bir takım erkekleri peygamber olarak gönderdik. Eğer bilmiyorsanız ilim ehline sorun.

44. (Onları) apaçık belgelerle ve kitaplarla (gönderdik). İnsanlara kendilerine ne indirildiğini açıklayasın ve onlar da iyice düşünsünler diye sana da bu Zikri indirdik.

45. Kötülük tuzakları kuranlar, Allah'ın kendilerini yerin dibine batırmayacağından veyahut farkında olmadıkları bir yerden başlarına azabın gelmeyeceğinden emin mi oldular?

46. Yahut onlar dönüp dolaşırken Allah'ın kendilerini yakalayıvermesinden emin mi oldular? Onlar, Allah'ı âciz bırakacak değillerdir.

47. Yahut da, onları korku üzere iken yakalamayacağından güven içinde midirler? Şüphesiz Rabbiniz çok esirgeyicidir, çok merhametlidir.

48. Allah'ın yarattığı şeylerin gölgelerinin zillet ve tevazu ile boyun eğerek durmadan sağa sola dönüp Allah'a secde ettiklerini görmüyorlar mı?

49. Göklerde ve yerde olan tüm canlılar ve melekler hiç büyüklenmeden Allah'a secde ederler.

50. Yukarılarında olan Rablerinden korkarlar ve yalnızca kendilerine emredileni yaparlar.

51. Allah: İki ilah edinmeyin! dedi. O, ancak tek ilahtır. Öyleyse benden korkun!

52. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey O'nundur. İtaat de daima O'na olmalıdır. Öyle iken siz Allah'tan başkasından mı korkuyorsunuz?

53. Size ulaşan her nimet Allah'tandır. Sonra size bir sıkıntı ve zarar dokunduğu zaman yalnız O'na yalvarır yakarırsınız.

54. Sonra, sıkıntıyı sizden giderdiği zaman içinizden bir grup hemen Rablerine şirk koşarlar.

55. Kendilerine verdiğimiz nimetlere karşı nankörlük etmek için böyle yaparlar. Bir süre daha faydalanın bakalım! Yakında bileceksiniz!

56. Kendilerine verdiğimiz rızıklardan o hiç bir şey bilmeyenlere pay ayırıyorlar. Allah'a andolsun ki uydura geldiğiniz şeylerden elbette sorguya çekileceksiniz

57. Bir de onlar Allah'a kızlar isnat ederler. O, bundan münezzehtir. Hâlbuki candan arzuladıklarını da kendileri için isterler.

58. Onlardan biri, kız ile müjdelendiği zaman içi öfke ile dolarak yüzü simsiyah kesilir!

59. Kendisine verilen kötü müjde yüzünden halktan gizlenir. Şimdi onu, aşağılanmış olarak yanında tutacak mı, yoksa toprağa mı gömecek? Dikkat et, verdikleri hüküm ne kötüdür!

60. Kötü sıfatlar ahirete iman etmeyenlere aittir. En yüce sıfatlar ise Allah'ındır. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

61. Eğer Allah, insanları zulümleri yüzünden hemen cezalandırsaydı, yeryüzünde hiçbir canlı bırakmazdı. Fakat onları belirli bir süreye kadar erteler. Ecelleri geldiği zaman ise ne bir an geri kalabilirler, ne de öne geçebilirler.

62. Onlar hoşlanmadıkları şeyleri Allah'a isnad ederler. Dilleri de yalan yere en güzel akıbetin kendilerinin olduğunu söyler. Şüphesiz ateş onlaradır ve onlar (cehenneme) önden gönderilecek olanlardır.

63. Allah'a andolsun ki, biz senden önceki ümmetlere de peygamberler gönderdik. Şeytan onların yaptıklarını kendilerine süsleyip, hoş göstermiştir. İşte o bugün de onların velisidir. Onlara çok acıklı bir azap da vardır.

64. Sana kitabı, ancak ayrılığa düştükleri şeyleri onlara açıklaman için ve iman eden bir topluma doğru yolu gösterici ve rahmet olarak indirdik.

65. Allah, gökten su indirdi de onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltti. Şüphesiz bunda dinleyecek bir toplum için bir ibret vardır.

66. Şüphesiz (sağmal) hayvanlarda da sizin için bir ibret vardır. Onların karınlarındaki işkembe ile kan arasından (süzülen) içenlere halis ve içimi kolay süt içiririz.

67. Hurma ağaçlarının meyvelerinden ve üzümlerden hem içki, hem de güzel bir rızık edinirsiniz. Elbette bunda aklını kullanan bir toplum için bir ibret vardır.

68. Rabbin, bal arısına şunu vahyetti: «Dağlardan, ağaçlardan ve insanların yaptıkları çardaklardan (kovanlardan) kendine evler edin.»

69. «Sonra meyvelerin hepsinden ye de Rabbinin sana kolaylaştırdığı (yaylım) yollarına gir.» Onların karınlarından çeşitli renklerde bal çıkar. Onda insanlar için şifa vardır. Şüphesiz bunda düşünen bir (toplum) için bir ibret vardır.

70. Allah sizi yaratmıştır, sonra öldürecektir. İçinizden kimi ömrünün en kötü çağına kadar geri çevrilir. Bildikten sonra hiçbir şey bilmez olsun diye. Şüphesiz Allah, her şeyi bilendir, her şeye gücü yetendir.

71. Allah, rızık konusunda kiminizi kiminizden üstün kıldı. Üstün kılınanlar, rızıklarını ellerinin altındakilere (köle ve cariyelerine) vermezler ki rızıkta hep eşit olsunlar. Şimdi Allah'ın nimetini mi inkâr ediyorlar?

72. Allah, size kendi cinsinizden eşler var etti. Eşlerinizden de oğullar ve torunlar verdi ve sizi temiz şeylerden rızıklandırdı. Öyle iken, onlar batıla iman edip de Allah'ın nimetini inkâr mı ediyorlar?

73. Allah'tan başka kendilerine göklerden ve yerden rızık olarak bir şey vermeye güç yetiremeyen ve bunu yapamayacak olan şeylere taparlar.

74. Allah'a benzerler koşup durmayın. Çünkü Allah bilir, siz bilmezsiniz.

75. Allah hiçbir şeye gücü yetmeyen, başkasının mülkiyetinde bulunan bir kul ile kendisine tarafımızdan güzel bir rızık verip de ondan gizli ve açık verip, duran kişiyi örnek verir. Bunlar hiç eşit olur mu? Hamt Allah'a mahsustur, fakat onların çoğu bilmezler.

76. Allah, şu iki adamı da örnek verir: Birisi hiçbir şeye gücü yetmeyen, efendisine yük olan bir dilsiz. Onu nereye yönlendirse bir hayır elde edemez. Hiç onunla adaleti emredip dosdoğru bir yol üzerine olan kimse eşit olur mu?

77. Göklerin ve yerin gaybı Allah'a aittir. Kıyamet'in kopması, bir göz kırpması gibi veya daha az bir zamandır. Şüphesiz Allah, her şeye hakkıyla gücü yetendir.

78. Allah, sizi analarınızın karnından, siz hiçbir şey bilmez durumda iken çıkardı. Şükredesiniz diye size kulaklar, gözler ve kalpler verdi.

79. Gök boşluğunda, boyun eğdirilmiş kuşları görmüyorlar mı? Onları, Allah'tan başka kimse tutmuyor. İşte bunda da iman eden bir toplum için ayetler/işaretler vardır.

80. Allah, size evlerinizi huzur ve dinlenme yeri yaptı. Hayvanların derilerinden gerek göç gününüzde, gerek ikamet gününüzde kolayca taşıyacağınız evler; onların yünlerinden, yapağılarından ve kıllarından bir süreye kadar yararlanacağınız ev eşyası ve geçimlikler meydana getirdi.

81. Allah yarattığı şeylerden sizin için gölgeler yaydı ve dağlarda da sizin için barınaklar var etti. Sizi sıcaktan koruyacak elbiseler ve savaşta sizi koruyacak zırhlar verdi. Böylece Allah, itaat ederek teslim olasınız diye üzerinizde olan nimetini tamamlıyor.

82. Ey Muhammed! Eğer yüz çevirirlerse, artık sana düşen açık bir tebliğden ibarettir.

83. Onlar, Allah'ın nimetini bilirler, sonra da inkâr ederler. Onların çoğu kâfirlerdir.

84. Kıyamet günü her ümmetten bir şahit göndereceğiz; sonra o kâfirlere ne (özür dilemeleri için) izin verilecek, ne de Allah'ın rızasını kazandıracak amelleri işleme istekleri kabul edilecek.

85. O zalimler, azabı gördükleri zaman artık onlardan azap hafifletilmez ve kendilerine mühlet de verilmez.

86. Şirk koşanlar koştukları ortaklarını görünce diyecekler ki: «Rabbimiz! Bunlar, seni bırakıp kendilerine tapmış olduğumuz ortaklarımızdır.» Koştukları ortaklar da onlara: «Siz elbette yalancılarsınız» diye söz atarlar.

87. Onlar o gün Allah'a teslim olurlar ve uydurdukları şeyler de onları yüzüstü bırakıp kaybolur.

88. Kâfir olup da Allah'ın yolundan alıkoyanların işledikleri bozgunculuklara karşılık azaplarına azap katarız.

89. Her ümmetin üzerine kendi içlerinden bir şahit getirdiğimiz gün seni de onların üzerlerine şahit getiririz. Sana Kitab'ı her şeyi açıklayıcı, bir yol gösterici, bir rahmet ve Müslümanlar için bir müjde olarak gönderdik.

90. Şüphesiz Allah; adaleti, iyilik yapmayı, yakınlara yardım etmeyi emreder; hayâsızlığı, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor.

91. Ahitleştiğiniz zaman Allah'ın ahdini yerine getirin ve pekiştirdikten sonra yeminlerinizi bozmayın. Çünkü Allah'ı üzerinize kefil gösterdiniz. Şüphesiz Allah, tüm yaptıklarınızı bilir.

92. Bir topluluğun diğer bir topluluktan daha çok olmasından dolayı yeminlerinizi hile aracı yaparak ipliğini sağlamca büktükten sonra söküp bozan kadın gibi olmayın. Allah, bununla sizi ancak imtihan eder. Hakkında ayrılığa düştüğünüz şeyleri kıyamet günü size elbette açıklayacaktır.

93. Eğer Allah dileseydi, sizi tek bir ümmet yapardı. Fakat O, dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola iletir. Yapmakta olduğunuz şeylerden mutlaka sorguya çekileceksiniz.

94. Yeminlerinizi aranızda hile ve fesat sebebi yapmayın. Sonra sağlamca bastıktan sonra ayaklarınız kayar da Allah yolundan sapmanız sebebiyle kötülüğü tadarsınız. (Ahirette de) sizin için büyük bir azap vardır.

95. Allah'a verdiğiniz sözü az pahaya satmayın. Eğer bilirseniz, şüphesiz Allah katında olan sizin için daha hayırlıdır.

96. Sizin yanınızdaki tükenir, Allah katında olan ise kalıcıdır. Elbette sabredenlere, yapmakta olduklarının en güzeliyle mükâfatlarını vereceğiz.

97. Erkek veya kadın, kim Mümin olarak salih amel işlerse, elbette ona hoş bir hayat yaşatacağız ve onların mükâfatlarını yapmakta olduklarının en güzeli ile vereceğiz.

98. Kur'an okuduğun zaman, kovulmuş Şeytan'dan Allah'a sığın.

99. Gerçek şu ki; Şeytan'ın, iman eden ve yalnız Rablerine tevekkül eden kimseler üzerinde bir hâkimiyeti yoktur.

100. Şeytan'ın hâkimiyeti, sadece onu dost edinenler ve Allah'a şirk koşanlar üzerindedir.

101. Biz bir ayeti değiştirip yerine başka bir ayet getirdiğimiz zaman -ki Allah, neyi indireceğini gayet iyi bilir- onlar Peygamber'e, «Sen ancak uyduruyorsun» derler. Hayır! Onların çoğu bilmezler.

102. Ey Muhammed! De ki: «Rûhu'l-Kudüs (Cebrâîl), iman edenleri sağlamlaştırmak, Müslümanlara doğru yolu göstermek ve onlara bir müjde olmak üzere Kur'an'ı Rabbinden hak olarak indirdi.»

103. Andolsun ki biz onların, «Kur'an'ı ona bir insan öğretiyor» dediklerini biliyoruz. Kendisine nisbet ettikleri şahsın dili yabancıdır. Bu Kur'an ise gayet açık bir Arapça'dır.

104. Allah'ın ayetlerine iman etmeyenleri, Allah elbette doğru yola iletmez. Onlar için elem dolu bir azap vardır.

105. Yalanı, ancak Allah'ın ayetlerine iman etmeyenler uydurur. İşte onlar, yalancıların ta kendileridir.

106. Kalbi imanla dolu olduğu halde, zorlanan kimse müstesna, iman ettikten sonra Allah'ı inkâr edip, gönlünü küfre açanlara Allah katından bir gazap vardır ve büyük azap da onlar içindir.

107. Bunun sebebi, onların dünya hayatını âhiretten daha çok sevmeleri ve Allah'ın hiç şüphesiz kâfirler topluluğuna hidayet vermemesidir.

108. İşte onlar; Allah'ın kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir. İşte onlar gafillerin ta kendileridir.

109. Kuşkusuz onlar, ahirette hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

110. Ayrıca Rabbin işkencelere uğratıldıktan sonra hicret edenlere, sonra da cihad edenlere ve sabredenlere; Evet, Rabbin muhakkak bundan sonra çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

111. O gün, herkes kendi nefsi adına mücadele eder ve herkese yaptığının karşılığı eksiksiz ödenir. Onlar zulme uğratılmazlar.

112. Allah şöyle bir kasabayı örnek olarak verir: Orası güven ve huzur içinde idi. Oraya her taraftan bolca rızık gelirdi. Fakat Allah'ın nimetlerine nankörlük ettiler; bu yüzden yaptıklarına karşılık, Allah onlara şiddetli açlık ve korku ızdırabını tattırdı.

113. Andolsun, onlara içlerinden bir peygamber geldi de onu yalanladılar. Böylece zulmederlerken azap onları yakalayıverdi.

114. Artık Allah'ın size helâl ve temiz olarak verdiği rızıklardan yiyin ve eğer yalnızca Ona ibadet ediyorsanız Allah'ın nimetine şükredin.

115. Allah size, ölmüş hayvanı-leşi, kanı, domuz etini, Allah'tan başkası adına kesilen hayvanı haram kıldı. Kim bu haram kılınan şeylerden yemeye mecbur

kalırsa, helâl saymayarak, zarurî ihtiyaç sınırını aşmadan yiyebilir. Şüphesiz ki Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

116. Dillerinizin yalan yere nitelendirmesi dolayısıyla, «Şuna helal, buna haram» demeyin. Çünkü Allah'a karşı yalan uydurmuş olursunuz. Şüphesiz Allah'a karşı yalan uyduranlar kurtuluşa eremezler.

117. (Dünyada elde ettikleri) az bir yararlanmadır. Hâlbuki (ahirette) onlara acıklı bir azap vardır.

118. Sana anlattıklarımızı daha önce Yahudilere de haram kılmıştık. Biz onlara zulmetmemiştik, ama onlar kendilerine zulmediyorlardı.

119. Sonra, şüphesiz ki Rabbin; bir cahillikle kötülük yapan, sonra bunun ardından tövbe eden ve durumunu düzeltenlerden yanadır. Şüphesiz ki Rabbin bundan sonra elbette çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

120. Gerçekten İbrahim başlı başına bir ümmetti. Allah'a itaatkârdı, hanifdi, o müşriklerden olmamıştır.

121. O, (Allah'ın) nimetlerine şükredendi. Allah, onu seçmiş ve doğru yola iletmişti.

122. Ona dünyada iyilik verdik. Şüphesiz o, ahirette de salihlerdendir.

123. Sonra biz sana: «Hanif olarak İbrahim'in dinine uy. O müşriklerden de olmadı» diye vahyettik.

124. Cumartesi ancak hakkında ihtilafa düşenlere farz kılınmıştı. Şüphesiz Rabbin, ayrılığa düşmekte oldukları şeyler konusunda kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

125. (Ey Muhammed!) Rabbinin yoluna hikmetle, güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel şekilde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin, kendi yolundan sapanları en iyi bilendir. O, doğru yolda olanları da en iyi bilendir.

126. Eğer ceza verecekseniz, size yapılanın misliyle cezalandırın. Eğer sabrederseniz; elbette bu, sabredenler için daha hayırlıdır.

127. Sabret! Senin sabrın ancak Allah'ın yardımı iledir. Onlardan yana üzülme. Tuzak kurmalarından dolayı da sıkıntıya düşme.

128. Şüphesiz Allah, korkup, sakınanlar ve iyilik yapanlarla beraberdir.

İSRÂ SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Bir gece kulunu, Mescid-i Haram'dan, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya ayetlerimizi ona göstermek için götüren (Allah her türlü noksanlıktan) münezzehtir. Şüphesiz O, her şeyi işitendir, görendir.

2. Mûsâ'ya kitap verdik. O kitabı, İsrailoğulları için, «Benden başkasını vekil edinmeyin!» diye hidayet (rehberi) kıldık.

3. Ey Nûh'la birlikte taşıdığımız kimselerin soyu/torunları! Doğrusu Nûh, çok şükreden bir kuldu.

4. Kitapta, İsrailoğulları'na: «Yeryüzünde iki defa bozgunculuk çıkaracaksınız, büyük bir azgınlıkla kibirlenip taşkınlık yapacaksınız» diye bildirmiştik.

5. Birincisinin zamanı gelince, üzerinize güç kuvvet sahibi kullarımızı gönderdik de ülkeyi baştan başa dolaşarak (sizi) aradılar. Bu, gerçekleşmiş bir vaad idi.

6. Sonra size bunlara karşı tekrar üstünlük verdik. Mallarla, oğullarla yardımınıza yetiştik, sayınızı da çoğalttıkça çoğalttık.

7. Eğer iyilik ederseniz kendinize, kötülük ederseniz yine kendinize etmiş olursunuz. İkincinin zamanı geldiğinde de yüzünüzü kötü bir duruma soksunlar, birincisinde mescide girsinler ve ellerine geçirdikleri her şeyi büsbütün tahrip etsinler (diye düşmanlar gönderdik).

8. Rabbinizin size merhamet edeceğini umabilirsiniz, ama dönerseniz Biz de döneriz. Öyle ya Biz cehennemi kâfirlere bir zindan yaptık.

9. Şüphesiz bu Kur'an, en doğru yolu gösterir. Salih amel işleyen Müminlere, büyük mükâfat olduğunu müjdeler.

10. Ahirete iman etmeyenlere de acı veren bir azap hazırladık.

11. İnsan hayra dua ediyormuş gibi, (kendisi için) şerre de dua eder. İnsan pek acelecidir.

12. Biz geceyi ve gündüzü iki ayet kıldık. Gece ayetini görünmez (karanlık) ve Rabbinizin bol nimetini aramanız ve de yılların sayısını ve hesabı öğrenmeniz için; gündüz ayetini ise aydınlık kıldık. Biz her şeyi yeterince açıkladık.

13. Her insanın boynuna amelini dolarız. Kıyamet günü kendisine, açılmış olarak karşılaşacağı bir kitap çıkaracağız.

14. Kitabını oku! Bugün hesabını görücü olarak kendi kendine yetersin.

15. Hidayet yoluna giren kimse ancak kendisi için girmiş olur. Sapan kimsenin de sapıklığı ancak kendi aleyhinedir. Hiçbir günahkâr bir başkasının günahını yüklenmez. Biz, rasûl göndermedikçe azap etmeyiz.

16. Biz bir ülkeyi helak etmek istediğimiz zaman, oranın ileri gelenlerine (itaat etmelerini) emrederiz ama onlar yoldan çıkarlar. Artık onun üzerine söz (azap) kesinleşir de onu tümüyle helak ederiz.

17. Nûh'tan sonra nice nesilleri helak ettik. Rabbinin kullarının bütün günahlarından hakkıyla haberdar ve görücü olması yeter.

18. Kim, çarçabuk olanı/dünyayı isterse, orada dilediğimiz kimseye acele isteğini veririz. Sonra onu Cehennem'e koyarız. O burayı kınanmış ve kovulmuş olarak boylar.

19. Kim de ahireti ister ve bir Mümin olarak tüm çabasıyla onun için gayret ederse, işte bunların gayretleri makbuldür.

20. Her birine, onlara da, bunlara da Rabbinin nimetinden ardarda veririz. Rabbinin ihsanı kimseye yasak kılınmış değildir.

21. Onları birbirlerinden nasıl üstün kıldığımıza bir bak! Şüphesiz ahiret, derece ve üstünlük bakımından daha büyüktür.

22. Allah ile birlikte bir başka ilah edinme! Yoksa, kınanmış ve terkedilmiş olursun.

23. Rabbin, kendisinden başkasına ibadet etmemenizi ve ana babaya iyilik etmenizi emretmiştir. Eğer, onlardan biri veya her ikisi de senin yanında ihtiyarlayacak olurlarsa, onlara «Öf!» bile deme! Onları azarlama. Onlara güzel söz söyle.

24. Onlara merhamet ile tevazu kanadını indir ve şöyle dua et: «Rabbim! Küçüklüğümde onlar beni nasıl yetiştirmişlerse, şimdi de sen onlara merhamet et.»

25. İçinizdekini en iyi Rabbiniz bilir. Eğer salih kimseler olursanız, şüphesiz O, kendisine dönenlere çok mağfiret edendir.

26. Akrabaya, düşküne ve yolda kalmışa hakkını ver. Fakat, saçıp savurma!

27. Çünkü saçıp savuranlar, şeytanların kardeşleridir. Şeytan ise Rabbine karşı pek nankördür.

28. Eğer Rabbinden umduğun bir rahmeti istemek için onlardan yüz çevirecek olursan, o zaman onlara yumuşak bir söz söyle.

29. Elini boynuna asıp bağlama (cimri olma), büsbütün eli açık da olma (israf etme); yoksa kınanmış olarak, pişmanlık içinde kalakalırsın.

30. Rabbin dilediği kimsenin rızkını genişletir ve (dilediği kimsenin de) daraltır. Şüphesiz ki O, kullarından haberdardır, (onları) çok iyi görür.

31. Yoksulluk korkusu ile sakın çocuklarınızı öldürmeyin. Biz onları da rızıklandırırız sizi de. Onları öldürmek büyük günahtır.

32. Zinaya asla yaklaşmayın! Çünkü o, çirkin bir iştir, kötü bir yoldur.

33. Allah'ın haram kıldığı bir cana, hak ile olmadıkça asla kıymayın! Kim, haksız yere öldürülürse, onun velisine (katil hakkında) bir yetki verdik. Fakat, o da öldürme/kısas konusunda aşırıya gitmesin. Çünkü ona/veliye yardım edilmiştir.

34. Ergenlik çağına gelinceye kadar, en güzel şekilde olması müstesnâ yetimin malına yaklaşmayın. Bir de ahde vefa gösterin ahitten sorumluluk vardır.

35. Bir şeyi tarttığınız zaman, tam tartın. Doğru terazi ile tartın. Bu hayırlıdır ve sonuç itibariyle de en iyisidir.

36. Bilmediğin bir şeyin ardına düşme! Zira kulak, göz ve kalp, bunların hepsi ondan sorumludur.

37. Yeryüzünde böbürlenerek yürüme! Sen, ne yeri yarabilirsin ne de boyca dağlara erişebilirsin.

38. Bunların hepsi de Rabbinin katında kötü olan şeylerdir.

39. İşte bu, Rabbinin sana hikmet olarak vahyettiği şeylerdir. Allah ile birlikte bir başka ilah edinme! Yoksa, kınanmış ve kovulmuş olarak Cehennem'e atılırsın.

40. Rabbiniz, size erkekleri seçti de, meleklerden kız mı edindi? Siz, çok büyük söz söylüyorsunuz.

41. Bu Kur'an'da, öğüt alsınlar diye ayrıntılı olarak açıklamalar yaptık. Fakat, bu onların sadece kaçışlarını artırdı.

42. De ki: Eğer O'nunla birlikte, dedikleri gibi başka bir ilah olsaydı, o zaman Arş'ın sahibine (galip gelmek için) bir yol ararlardı.

43. Allah, bunların söylediklerinden münezzehtir, pek yücedir/yüksektedir.

44. Yedi gök, yer ve onların içinde kim varsa O'nu tesbih eder. O'na hamt ederek, tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur. Fakat, siz onların tesbihini anlayamazsınız. Şüphesiz O, Halim'dir, çokça mağfiret edendir.

45. Sen Kur'an okuduğun zaman seninle, ahirete iman etmeyenlerin arasına örtücü bir perde çekeriz.

46. Onu anlarlar diye kalplerine örtüler, kulaklarına da ağırlık koyduk. Kur'an'da Rabbini bir tek olarak andığın zaman kaçarak ardlarına dönüp giderler.

47. Biz, onların seni dinlerken ne maksatla dinlediklerini ve gizli konuşmalarında zalimlerin; «Siz ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz.» dediklerini de çok iyi biliyoruz.

48. Senin için nasıl misaller verip, dalâlete düştüklerine bir bak! Artık onlar bir daha yol bulamayacaklardır.

49. «Biz kemik ve (toprak olup) ufalandığımız zaman yeni bir yaratılışla mı diriltileceğiz?» derler.

50. De ki: İster taş olun, ister demir!

51. İsterse kalplerinizde büyüksediğiniz bir yaratık olun! Diyecekler ki: «Bizi tekrar kim diriltecek?» De ki: «Sizi ilk defa yaratan!» Bunun üzerine sana başlarını sallayarak: «O, ne zaman olacak?» diyecekler. De ki: «Yakın olsa gerek!»

52. Sizi çağırdığı gün, O'na hamt ederek çağrısına uyup, geleceksiniz ve ancak pek az bir süre kaldığınızı zannedeceksiniz.

53. Kullarıma de ki: En güzel olanı söylesinler. Çünkü şeytan aralarına ayrılık sokar. Gerçekten şeytan insanın apaçık bir düşmanıdır.

54. Rabbiniz sizi daha iyi bilir. Dilerse size merhamet eder veya dilerse azap eder. Biz seni onlara vekil olarak göndermedik.

55. Rabbin, göklerde ve yerde olan kimseleri en iyi bilendir. Bazı peygamberleri de diğerlerinden üstün kılmışızdır. Dâvûd'a Zebûr'u verdik.

56. De ki: Allah'tan başka (ibadet edilen ilah olduğunu) ileri sürdüklerinize dua edin bakalım, sizin sıkıntınızı ne giderebilirler ne de değiştirebilirler.

57. Onların dua ettikleri de Rablerine daha yakın olmak için vesile ararlar. O'nun rahmetini dilerler, azabından korkarlar. Çünkü Rabbinin azabı, sakınılacak bir azaptır.

58. Bizim kıyamet gününden önce helak etmeyeceğimiz veya şiddetli bir azabla azaplandırmayacağımız hiç bir ülke (memleket) yoktur. İşte bu, kitapta (Levh-i Mahfuz'da) yazılıdır.

59. Bizi mucizeler göndermekten, öncekilerin onu yalanlamasından başka bir şey alıkoymadı. Semûd kavmine açık bir mucize olarak dişi deveyi vermiştik. Ama ona zulmettiler. Oysa biz mucizeyi sadece korkutmak için göndeririz.

60. Hani sana: «Muhakkak Rabbin insanları çepeçevre kuşatmıştır» demiştik. Sana gösterdiğimiz rüyayı ve Kur'an'da lanetlenmiş ağacı ancak insanlar için bir imtihan kıldık. Biz onları korkutuyoruz ama bu onlarda büyük bir azgınlıktan başka bir şeyi artırmıyor.

61. Hani meleklere: «Âdem'e secde edin» demiştik de İblis dışında hepsi secde etmişti. O: «Ben bir çamur olarak yarattığına mı secde edeyim?» demişti.

62. Şu benden üstün kıldığını görüyor musun? Yemin ederim ki, eğer beni kıyamete kadar yaşatırsan, pek azı dışında onun soyunu kendi buyruğum altına alacağım» demişti.

63. Allah: «(Haydi) git, onlardan kim sana tabi olursa, sizin cezanız Cehennem'dir. Eksiksiz ve tam bir cezadır!»

64. İnsanlardan gücünün yettiklerini sesinle davet et. Atlı ve yayalarınla onların üzerine yürü! Onların mallarına ve evlatlarına ortak ol, onlara vaadde bulun! Şeytan onlara aldatmadan başka bir şey vadetmez.

65. Şüphesiz kullarımın üzerinde senin bir gücün yoktur. Vekil olarak Rabbin yeter.

66. Denizde lütfunu arayasınız diye gemileri sizin için yürüten Rabbinizdir. Çünkü O, size çok merhamet eder.

67. Denizde başınıza bir sıkıntı gelse O'ndan başka dua ettikleriniz kaybolur. Fakat sizi kurtarıp karaya çıkarınca hemen yüz çevirirsiniz. Zaten insan çok nankördür.

68. Karada sizi yerin dibine geçirmeyeceğinden veya başınıza taş yağdırmasından güvende misiniz? O zaman bir koruyucu da bulamazsınız.

69. Yoksa sizi, bir başka sefer için denize döndürdüğümüzde, üzerinize kırıp geçiren bir fırtına gönderip, küfrünüzden dolayı sizi suda boğmayacağından güvende misiniz? (Böyle olduktan sonra) bize karşı size arka çıkıp, öç alacak birini bulamazsınız.

70. Andolsun ki Âdemoğullarını şereflendirdik. Onları karada ve denizde taşıdık. Onları temiz rızıklarla rızıklandırdık. Yarattığımız şeylerin çoğuna onları üstün kıldık.

71. Bütün insanları, önderleriyle birlikte çağırdığımız gün, kimin kitabı sağından verilirse, işte onlar kitaplarını okurlar ve onlar hurma çekirdeği üzerindeki iplikçik kadar bile zulme uğratılmazlar.

72. Kim burada kör ise o âhirette de kördür ve yol bakımından daha sapıktır.

73. Onlar neredeyse sana vahyettiğimizden başkasını bize karşı dizip uydurman için seni fitneye düşüreceklerdi. İşte o zaman seni dost edineceklerdi.

74. Eğer sana sebat vermiş olmasaydık, neredeyse onlara az da olsa meyledecektin.

75. O zaman ise, sana hayatın da ve ölümün de azabını kat kat tattırırdık. Hem de bize karşı bir yardımcı da bulamazdın.

76. Neredeyse seni (bu) yerden (yurdundan) çıkarmak için tedirgin edeceklerdi; bu durumda kendileri de senden sonra az bir süreden başka kalamazlar.

77. (Bu) senden önce gönderdiğimiz peygamberlerimiz için de uyguladığımız sünnettir. Sen bizim sünnetimizde hiçbir değişiklik bulamazsın.

78. Güneşin zevalinden/batıya yönelmesinden, gecenin karanlığına kadar namaz kıl, bir de sabah namazını da (kıl). Zira sabah namazı (meleklerce) şahit olunandır.

79. Gecenin bir kısmında uyanarak, sana mahsus ziyade olarak namaz kıl. Umulur ki Rabbin seni övgüye layık bir mevkiye yükseltir.

80. De ki: «Rabbim! Beni (gireceğim yere) doğrulukla/hoşnutlukla girdir ve beni (çıkacağım yerden) doğrulukla/hoşnutlukla çıkar ve bana katından yardımcı bir hüccet/kuvvet ver.»

81. De ki: «Hak geldi, batıl zail oldu. Zaten batıl zail olandır.»

82. Kur'an'dan Müminler için şifa ve rahmet olan şeyleri indiriyoruz. Zalimlerin ise yalnızca ziyanını artırır.

83. İnsana bir nimet verdiğimiz zaman yüz çevirir ve uzaklaşır. Başına bir bela gelince de ümitsiz olur.

84. De ki: «Herkes kendi haline göre amel/iş yapar. Rabbiniz, en doğru yolda olanı daha iyi bilir.»

85. Sana ruhtan soruyorlar. De ki: Ruh, Rabbimin emrindendir. Size ancak az bir ilim verilmiştir.

86. Andolsun, dileseydik biz sana vahyettiğimizi tamamen ortadan kaldırırdık; sonra bu konuda bize karşı kendine hiçbir yardımcı da bulamazdın.

87. Ancak Rabbinden bir rahmet olarak böyle yapmadık. Gerçekten onun sana lütfu pek büyüktür.

88. Andolsun bu Kur'ân'ın bir benzerini getirmek için insanlar ve cinler bir araya toplansalar birbirine yardımcı olsalar dahi yine benzerini getiremezler.»

89. Andolsun Biz bu Kur'ân'da insanlara her örnekten türlü türlü açıklamalar yapmışızdır. Yine insanlardan pek çoğu küfürden başkasını kabul etmediler.

90. Yerden bize bir pınar fışkırtmadıkça asla sana iman etmeyeceğiz, demişlerdi.

91. «Veya senin hurma bahçen ya da üzüm bağın olmadıkça ve de aralarından ırmaklar fışkırtmadıkça!»

92. Yahut iddia ettiğin gibi göğü üzerimize parça parça düşürmeli ya da karşımıza Allah'ı ve melekleri getirmelisin.

93. Yahut da altından bir evin olsun veya göğe yükselesin. Oradan bize okuyacağımız bir kitap indirmediğin sürece, senin (göğe) yükselmene de inanmayacağız. De ki: Rabbimi tenzih ederim. Ben, peygamber olarak gönderilmiş bir beşerden başkası değilim.

94. İnsanlara hidayet geldiği halde, onların iman etmesine engel olan şey «Allah, rasûl olarak bir insan mı gönderdi?» demelerinden başkası değildir.

95. De ki: «Şayet yeryüzünde yerleşmiş, yürüyen melekler olsaydı Biz onlara gökten melek bir peygamber gönderirdik.»

96. De ki: Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. Zira O, kullarını hakikaten bilip görendir.

97. Allah kimi doğru yola iletirse, işte o doğru yolu bulmuştur. Kimi de saptırırsa, artık onlar için Allah'tan başka veli bulamazsın. Biz onları kıyamet günü yüzleri üzeri, kör, sağır ve dilsiz olarak haşrederiz. Varacakları sığınakları Cehennem'dir. Sönmeye yüz tuttukça onun alevini artırırız.

98. Cezaları işte budur. Çünkü onlar, ayetlerimizi inkâr etmişler ve sahi bizler, bir kemik yığını ve ufalanmış toprak olduktan sonra yeni bir yaratılışla dirilmiş mi olacağız? demişlerdir.

99. Gökleri ve yeri yaratan Allah'ın, onların benzerlerini de yaratmaya ve onlara hiç şüphesiz bir ecel tayin etmeye gücünün yettiğini görmüyorlar mı? Buna rağmen zalimler yine de küfürde direnmektedirler.

100. De ki: «Eğer siz, Rabbimin rahmet hazinelerine sahip olsaydınız. O zaman tükenir korkusuyla muhakkak cimrilik ederdiniz.» Zaten insan çok cimridir.

101. Andolsun ki Mûsâ'ya apaçık dokuz ayet verdik. İsrailoğulları'na sor! Mûsâ onlara geldiğinde Firavun kendisine: «Ey Mûsâ! Ben senin kesinlikle büyülenmiş olduğunu zannediyorum» demişti.

102. Mûsâ ise, «İyi biliyorsun ki, bunları ancak, göklerin ve yerin Rabbi apaçık deliller olarak indirmiştir. Ey Firavun! Ben de seni kesinlikle helâk olmuş bir kişi olarak görüyorum.» demişti.

103. Bunun üzerine onları o yerden çıkarmak istedi. Biz de onu beraberindekilerle birlikte suda boğuverdik.

104. Bunun ardından İsrailoğulları'na şöyle dedik: «Bu topraklarda oturun, ahiret vaadi (kıyamet) gelince hepinizi toplayıp bir araya getireceğiz.»

105. Biz onu hak olarak indirdik. O da hak olarak indi. Seni de ancak bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

106. Kuran'ı, insanlara ağır ağır okuman için, bölüm bölüm indirdik ve onu peyderpey indirdik.

107. De ki: İster iman edin; ister iman etmeyin. Daha önce kendilerine ilim verilenlere o okunduğu zaman çeneleri üzerine yüzüstü secdeye kapanırlar.

108. Ve: «Rabbimizi tenzih ederiz. Gerçekten Rabbimizin vaadi kesin olarak gerçekleşir» derler.

109. Ve ağlayarak çeneleri üstü (secdeye) kapanırlar ve bu onların kalplerini daha da yumuşatır.

110. De ki: İster Allah diyerek dua edin, ister Rahman diyerek. Hangisiyle dua ederseniz edin, çünkü en güzel isimler O'nundur. Namazında (okurken) sesini pek yükseltme, çok da kısma! İkisinin arasında bir yol tut.

111. De ki: «Hamt, çocuk edinmeyen, mülkünde ortağı olmayan ve düşkünlükten dolayı bir veliye de (ihtiyacı) bulunmayan Allah'a mahsustur.» «Allahu Ekber» diyerek O'nu tazim et.

KEHF SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Hamt olsun Allah'a ki, kuluna kitabı indirdi ve onda hiçbir eğrilik koymadı.

2. Dosdoğru (bir kitap olarak), katından (gelecek) şiddetli bir azapla korkutmak ve salih amellerde bulunan Müminlere güzel bir ecir olduğunu müjde vermek için (indirdi).

3. Onlar onda ebedî olarak kalıcıdırlar.

4. Ve; «Allah çocuk edinmiştir.» diyen kimseleri uyarması için indirmiştir.

5. Onların da atalarının da o konu hakkında bir bilgisi yoktur. Ağızlarından çıkan bu söz pek büyüktür. Onlar yalandan başkasını söylemiyorlar.

6. Belki de sen, bu kitaba iman etmiyorlar diye onların arkasından üzüntüden kendini helâk edeceksin.

7. İnsanların hangisi daha güzel amel işleyecek diye imtihan etmek için yeryüzünde bulunanları, oranın süsü yaptık.

8. Bununla beraber Biz bunun üstünde olan şeyleri elbet kupkuru bir toprak yaparız.

9. Sen, yoksa Kehf ve Rakim ehlini bizim (tek) şaşılacak ayetlerimizden mi sandın?

10. Hani bir kaç genç mağaraya sığınmıştı ve şöyle demişlerdi: «Rabbimiz, bize katından bir rahmet ver ve bu işimizde doğruyu bize nasip et!»

11. Bunun üzerine Biz de nice yıllar onların kulaklarına perde koyduk (onları uyuttuk).

12. Sonra da iki gruptan hangisinin (mağarada) bekledikleri süreyi daha iyi hesap ettiğini ortaya çıkarmak için onları uyandırdık.

13. Biz sana onların haberlerini hak/gerçek olarak anlatıyoruz. Onlar, Rablerine iman etmiş gençlerdi. Biz de onların hidayetini arttırmıştık.

14. Ayağa kalkarak: «Bizim Rabbimiz göklerin ve yerin Rabbidir. Ondan başka bir ilaha dua etmeyeceğiz» O takdirde gerçekten son derece batıl bir söz söylemiş oluruz» dediklerinde Biz onların kalplerini sağlamlaştırdık.

15. Şu bizim kavmimiz Allah'tan başka ilahlar edindiler. Onlar hakkında açık bir delil getirselerdi ya! Allah hakkında yalan uydurandan daha zalimi kimdir?

16. (Madem ki) Onlardan ve onların Allah'tan başka ibadet ettiklerinden ayrıldınız. O halde mağaraya çekilin ki Rabbiniz size rahmetini yaysın ve işlerinizde kolaylık sağlasın.

17. (Orada olsaydın) Güneş doğduğunda; mağaralarının sağ tarafına kaydığını, battığında da sol yandan kayıp gittiğini görürdün. Kendileri ise mağaranın geniş bir yerinde idiler. Bu, Allah'ın âyetlerindendir. Allah, kime hidayet ederse işte o, doğru yolu bulandır. Kimi de şaşırtırsa, artık ona doğru yolu gösterecek bir dost bulamazsın.

18. Uykuda oldukları halde, sen onları uyanık sanırsın. Biz onları sağa sola çeviriyorduk. Köpekleri de mağaranın girişinde ön ayaklarını uzatmış (yatmakta idi.) Onları görseydin, mutlaka onlardan yüz çevirip kaçardın ve gördüklerin yüzünden için korku ile dolardı.

19. Böylece biz, birbirlerine sorsunlar diye onları uyandırdık. İçlerinden biri: «Ne kadar kaldınız?» dedi. (Bir kısmı) «Bir gün, ya da bir günden az», dediler. (Diğerleri de) şöyle dediler: «Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir. Şimdi siz birinizi şu gümüş para ile kente gönderin de baksın; (şehir halkından) hangisinin yiyeceği daha temiz ve lezzetli ise ondan size bir rızık getirsin. Ayrıca, çok nazik davransın (da dikkat çekmesin) ve sizi hiçbir kimseye sakın sezdirmesin.»

20. «Eğer onlar sizi ele geçirirlerse ya taşlayarak öldürürler, yahut kendi dinlerine döndürürler. O zaman da bir daha asla kurtuluşa eremezsiniz.»

21. Böylece (insanları) onlardan haberdar ettik ki, Allah'ın vâdinin hak olduğunu, kıyametin şüphe götürmez olduğunu bilsinler. Hani onlar kendi meselelerini aralarında tartışıyorlardı. Bunun üzerine: «Üzerlerine bir bina yapın» demişlerdi. Rableri onları daha iyi bilendir. Fakat onların işine galip gelenler ise, «Mutlaka onların üstüne bir Mescid edineceğiz» dediler.

22. «Onlar üç kişidir; dördüncüleri de köpekleridir» diyecekler. Yine: «Beş kişidir; altıncıları köpekleridir» diyecekler. (Bunlar) gayb hakkında taş atmaktır. «Yedi kişidirler, sekizincileri köpekleridir. De ki: Onların sayısını en iyi Rabbim bilir. Onları çok az kimseden başkası bilmez. O halde, onlar hakkında açık olarak ortaya konandan başka bir şeyi tartışma. Onlar hakkında (Ehl-i Kitap'tan hiçbir) kimseye bir şey sorma!

23. Hiç bir şey için «Ben onu yarın mutlaka yapacağım.» deme!

24. Ancak, «Allah dilerse yapacağım.» de. Unuttuğun zaman Rabbini an ve «Umarım Rabbim beni, bundan daha doğru olana ulaştırır.» de.

25. Onlar mağaralarında üç yüz yıl kaldılar. Buna dokuz daha kattılar.

26. De ki: «Kaldıkları süreyi Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybını bilmek O'na aittir. O, ne güzel görür; O, ne güzel işitir! Onların, O'ndan başka hiçbir dostu da yoktur. O, hükmüne hiçbir kimseyi ortak etmez.»

27. Rabbinin kitabından sana vahyedileni oku. O'nun kelimelerini değiştirecek hiçbir kimse yoktur. O'ndan başka asla bir sığınak da bulamazsın.

28. Sabah, akşam Rablerinin yüzünü dileyerek O'na dua edenlerle beraber sen de sabret. Dünya hayatının süslerini arzulayarak, gözünü onlardan ayırma. Kalbini zikrimizden gafil kıldığımız, heva/arzularına uymuş ve işi taşkınlık olan kimseye itaat etme!

29. De ki: «Hak, Rabbinizdendir. Artık dileyen iman etsin, dileyen kâfir olsun.» Biz zalimlere öyle bir ateş hazırladık ki, onun alevden duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. (Susuzluktan) feryat edip yardım dilediklerinde, erimiş maden gibi yüzleri yakıp kavuran bir su ile kendilerine yardım edilir. O ne kötü bir içecektir! Cehennem ne korkunç bir sığınaktır.

30. Gerçek şu ki, iman edip salih ameller yapanlara gelince, elbette biz iyi iş yapanların ecrini zayi etmeyiz.

31. Onlara, altlarından ırmaklar akan Adn Cennetleri vardır. Orada altın bilezikler takarlar, ince ve kalın ipekten yeşil elbiseler giyerler. Orada koltuklarına yaslanırlar. Ne güzel mükâfat! (Cennet) Ne güzel bir konak!

32. Onlara iki adamı örnek ver: Onlardan birisine iki üzüm bağı vermiştik. Çevresini de hurmalıklarla çevirmiş, bu ikisinin arasında da ekinler bitirmiştik.

33. Her iki bahçe de ürünlerini vermiş, hiçbir şeyi eksik bırakmamışlardı. İkisinin arasından da bir ırmak akıtmıştık.

34. Onun başka ürünleri de vardı. İşte böyle bir halde arkadaşıyla konuşurken: «Ben malca senden zenginim, sayıca da senden güçlüyüm.» dedi.

35. Derken kendine zulmederek bağına girdi. Şöyle dedi: «Bunun sonsuza değin yok olacağını sanmıyorum.»

36. «Kıyametin kopacağına da hiç inanmıyorum. Eğer Rabbime döndürülecek olursam, elbette bundan daha iyi bir dönüş yeri bulurum.» dedi.

37. Kendisiyle konuşmakta olan arkadaşı ona dedi ki: «Seni topraktan, sonra bir damla sudan yaratan, sonra da seni (eksiksiz) bir insan şeklinde yaratan Allah'a (iman etmeyerek) küfre mi düşüyorsun?»

38. Oysa, O Allah benim Rabbimdir ve ben, Rabbime hiç kimseyi şirk koşmam.

39. Bağına girdiğinde Mâşallah (Allah neyi dilerse o olur)! Allah'tan başka kuvvet yoktur, demen lazım değil miydi? Eğer beni mal ve çocuk bakımından senden daha az (güçte) görüyorsan.

40. Belki Rabbim bana senin bağından daha hayırlısını verir. Seninkinin üzerine ise gökten felaket indiriverir de kupkuru çorak bir toprak oluverir.

41. Yahut suyu yerin dibine çekiliverir de bir daha onu aramaya gücün yetmez.

42. (Birden) Onun ürünleri (afetle) kuşatılıverdi. Orası için harcadıklarına karşı avuçlarını (esefle) ovuşturup duruyordu. Bahçenin çardakları yere çökmüştü. «Ah, keşke Rabbime hiçbir şirk koşmamış olsaydım!» diyordu.

43. Onun, Allah'tan başka kendisine yardım edebilecek kimseleri yoktu. Kendi kendini kurtaracak güçte de değildi.

44. İşte bu durumda velayet (yardım etmek) yalnızca hak olan Allah'a mahsustur. O'nun mükâfatı da daha hayırlıdır, vereceği sonuç da daha hayırlıdır.

45. Onlara dünya hayatının örneğini ver: (Dünya hayatı), gökten indirdiğimiz yağmur gibidir ki, onun sebebiyle yeryüzünün bitkileri boy verip birbirine karışırlar. Fakat bütün bu canlılık sonunda rüzgârın savurduğu kuru bir çer çöpe döner. Allah, her şey üzerinde kudret sahibidir.

46. Mallar ve evlatlar, dünya hayatının süsüdür. Baki kalacak salih ameller ise, Rabbinin katında sevap olarak da, ümit olarak da daha hayırlıdır.

47. Dağları yürüteceğimiz ve senin yeryüzünü dümdüz göreceğin günü bir hatırla. Biz onları mahşerde toplarız da içlerinden hiçbirini bırakmayız.

48. Hepsi saf saf Rabbinin huzuruna çıkarılırlar. Onlara: «Andolsun, sizi ilk önce yarattığımız gibi bize geldiniz. Oysa siz, sizin için hesaba çekileceğiniz bir zaman belirlemediğimizi sanmıştınız.» denir.

49. Kitap ortaya konur. Günahkârları, kitabın içindekilerden korkuya kapılmış görürsün. «Eyvah bize! Bu nasıl bir kitaptır ki; küçük, büyük hiçbir şey bırakmadan hepsini sayıp dökmüş!» derler. Onlar bütün yaptıklarını karşılarında bulurlar. Senin Rabbin hiç kimseye zulmetmez.

50. Hani biz meleklere: «Âdem için (selamlamak için) secde edin!» demiştik de İblis'ten başka hepsi secde etmişlerdi. İblis ise cinlerdendi de Rabbinin emri dışına çıktı. Şimdi siz, beni bırakıp da İblis'i ve neslini, kendinize dostlar mı ediniyorsunuz? Hâlbuki onlar, sizin için birer düşmandırlar. Bu, zalimler için ne kötü bir bedeldir!

51. Onları, göklerin ve yerin yaratılmasına veya kendilerinin yaratılışına şahit tutmadım. Saptıranları da yardımcı edinecek değilim.

52. O gün: «Benim ortaklarım olduklarını sandıklarınızı çağırın» diye buyurur. Onları çağırırlar ama cevap vermezler. Biz aralarına bir uçurum koyarız.

53. Suçlular (o gün) ateşi görünce, onun içine düşeceklerini iyice anlayacaklar ve ondan kurtuluş yolu da bulamayacaklardır.

54. And olsun ki, Biz bu Kuran'da insanlara her türlü misali gösterip açıkladık. Fakat tartışmaya en çok düşkün (varlık) insandır.

55. İnsanlara hidayet geldikten sonra onların iman etmelerine ve Rablerinden mağfiret dilemelerine alıkoyan tek şey; ancak öncekilerin başına gelen sünnetin kendilerine de gelip çatmasını yahut onlara gözleri önünde azabın gelmesini beklemeleridir.

56. Peygamberleri ancak müjdeci ve uyarıcı olarak göndeririz. Kâfirler, batıl ile hakkı ortadan kaldırmak için mücadele ederler. Ayetlerimizi ve kendilerine yapılan uyarıları alay konusu yaparlar.

57. Kim, kendisine Rabbinin âyetleri hatırlatılıp da onlardan yüz çeviren ve elleriyle yapıp, işlediklerini unutandan daha zalimdir? Şüphesiz biz, onu anlamamaları için kalplerine perdeler gerdik, kulaklarına da ağırlıklar koyduk. Sen onları hidayete davet etsen de artık ebediyen hidayet bulamazlar.

58. Rabbin; çok bağışlayıcıdır, merhamet sahibidir. Eğer yaptıkları yüzünden onları (dünyada) cezaya çarptırsaydı, elbette azaplarını çarçabuk verirdi. Fakat, onlar için belirlenmiş bir gün vardır ki (o gün gelince) hiçbir kurtuluş çaresi bulamazlar.

59. İşte şu ülkeler; zulmettikleri zaman onları helâk ettik. Onları helâk etmek için de belli bir zaman tayin etmiştik.

60. Hani Mûsâ, genç arkadaşına: «İki denizin birleştiği yere ulaşmaya veya yıllarca yürümeye kararlıyım.» demişti.

61. Onlar, iki denizin birleştiği yere ulaştıklarında balıklarını unuttular. O da denizde bir yol tutup gitti.

62. O yeri geçtikleri zaman genç arkadaşına: «Kahvaltımızı getir, bu yolculuğumuzda bir hayli yorgun düştük.» dedi.

63. Genç, «Gördün mü! Kayaya sığındığımız sırada balığı unutmuşum. - Doğrusu onu sana söylememi bana ancak Şeytan unutturdu - Balık şaşılacak bir şekilde denizde yolunu tutup gitmişti.» dedi.

64. Mûsâ: «İşte, aradığımız buydu.» dedi. Hemen izlerini takip ederek gerisin geriye döndüler.

65. Orada kendisine tarafımızdan bir rahmet vermiş ve nezdimizden bir ilim öğretmiş olduğumuz kullarımızdan bir kul buldular.

66. Mûsâ ona: «Sana öğretilen bilgilerden bana, doğruya iletici bir bilgi öğretmen için sana tabi olayım mı?» dedi.

67. Adam, şöyle dedi: «Doğrusu sen benimle beraber olmaya asla sabredemezsin.»

68. «İç yüzünü kavrayamadığın bir şeye nasıl sabredebilirsin?»

69. «İnşallah, beni sabırlı olarak bulacaksın ve senin emrine karşı gelmeyeceğim.» dedi.

70. O da şöyle dedi: «O hâlde, eğer bana tabi olacaksan, ben sana söylemedikçe hiçbir şey hakkında bana soru sormayacaksın.»

71. Derken yola koyuldular. Nihayet bir gemiye bindiklerinde (adam) gemiyi deldi. Mûsâ: «Sen onu içindekileri boğmak için mi deldin? Doğrusu, sen büyük bir iş yaptın.» dedi.

72. Adam: «Sen benimle beraberliğe asla sabredemezsin, demedim mi?» dedi.

73. Mûsâ: «Unuttuğum için beni sorgulama ve bu işimde bana güçlük çıkarma!» dedi.

74. Yine yola koyuldular. Nihayet bir erkek çocukla karşılaştıklarında, adam (hemen) onu öldürdü. Mûsâ: «Bir cana karşılık olmaksızın masum bir cana mı kıydın? Andolsun çok kötü bir iş yaptın!» dedi.

75. «Ben sana benimle beraberliğe asla sabredemezsin, demedim mi?» dedi.

76. «Eğer bundan sonra sana bir şey soracak olursam artık benimle arkadaşlık etme; o takdirde tarafımdan mazur sayılırsın.» dedi.

77. Yine yola koyuldular, sonunda ulaştıkları kasaba halkından kendilerine yiyecek istediler. Kasaba halkı onları misafir etmek istemedi. Onlar da orada yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar buldular. O (Hızır), bunu doğrulttu. Mûsâ: «Eğer isteseydin buna karşılık bir ücret alabilirdin.» dedi.

78. İşte bu benimle senin aranda ayrılış (vaktidir). Şimdi sana sabredemediğin şeylerin açıklamasını haber vereceğim dedi.

79. «O gemi, denizde çalışan birtakım yoksul kimselere ait idi. Onu kusurlu kılmak istedim. (Çünkü) onların önünde, her (sağlam) gemiyi gasbetmekte olan bir kral vardı.»

80. Gence gelince, onun anne ve babası Mümin idi. Gencin onları azgınlık ve küfre sürüklemesinden korktuk.

81. «Böylece Rablerinin onlara, bu çocuğun yerine daha hayırlı ve daha merhametli bir çocuk vermesini diledik.»

82. Duvar ise şehirdeki iki yetim gence aitti. Altında da onlara ait bir hazine vardı. Babaları salih insandı. Rabbin, onların olgunluk çağına ulaşmasını ve Rabbinden bir rahmet olarak hazinelerini çıkarmalarını istedi. Ben, bunları kendiliğimden yapmadım. İşte bu sabredemediğin şeylerin açıklamasıdır.

83. Sana Zülkarneyn'i soruyorlar. De ki: Ona dair size bir haber okuyacağım.

84. Biz onu yeryüzünde kudret sahibi kıldık ve kendisine her konuda (amacına ulaşabileceği) bir yol verdik.

85. O da bir yol tuttu.

86. Nihayet Güneşin battığı yere ulaşınca onu kara çamurlu bir pınarda batıyor gördü. Onun yanında da bir kavim buldu. Dedik ki: «Ey Zülkarneyn! Onları istersen azaplandırabilirsin yahut onlara güzel muamelede de bulunabilirsin.»

87. Dedi ki: «Kim zulmederse onu azaplandıracağız. Sonra o Rabbine döndürülecek, Rabbi de onu şiddetli bir azap ile azaplandıracak.

88. Fakat, kim de iman eder ve salih amel işlerse, ona da iyi bir mükâfat vardır. Ona emrimizden kolay olanı söyleriz.

89. Sonra yine (doğuya doğru) bir yol tuttu.

90. Güneşin doğduğu yere ulaşınca, onu kendileriyle Güneş arasına örtü koymadığımız bir millet üzerine doğar buldu.

91. İşte böyle. Onun yanında olan her şeyi büsbütün kuşatmıştık.

92. Sonra bir yol tuttu.

93. Nihayet iki dağ arasına ulaştığı zaman, önlerinde hemen hemen hiçbir söz anlamayan bir kavme rastladı.

94. Dediler ki: «Ey Zülkarneyn! Ye'cüc ve Me'cüc (adlı kavimler) yeryüzünde bozgunculuk yapmaktadırlar. Onlarla bizim aramıza bir engel yapman karşılığında sana bir vergi verelim mi?»

95. «Rabbimin bana verdiği imkân ve kudret, (sizin vereceğiniz vergiden) daha hayırlıdır. Şimdi siz bana gücünüzle yardım edin de, sizinle onların arasına sağlam bir set yapayım» dedi.

96. «Bana (yeterince) demir madeni getirin» dedi. İki yamacın arasındaki boşluğu (dağlarla) bir hizaya getirince; «Körükleyin!» dedi. Demiri eritip kor (gibi) yapınca da; «Bana erimiş bakır getirin, bunun üzerine boşaltayım.» dedi.

97. Artık onu ne aşabildiler, ne de delebildiler.

98. «İşte bu, Rabbimden bir rahmettir. Rabbimin vaadi gelince onu dümdüz eder, Rabbimin vaadi haktır.» dedi.

99. Günü gelince biz onları bırakırız, dalga dalga birbirlerine karışırlar. Sûr'a üflendiği zaman da hepsini bir araya toplarız.

100. O gün Cehennem'i kâfirlerin karşısına getirir, sunarız.

101. Onlar, gözleri beni anmaktan perdeli olan ve dinleyecek güçleri de olmayan kimselerdi.

102. Kâfirler, beni bırakıp da kullarımı veliler/ilahlar edineceklerini mi sandılar? Biz, Cehennem'i kâfirler için konak olarak hazırladık.

103. (Ey Muhammed!) De ki: Amelleri bakımından hüsranda olan kimseleri size haber verelim mi?

104. Onlar, dünya hayatındaki bütün amelleri boşa gitmişken, kendilerini gerçekte güzel iş yapmakta sanan kimselerdir.

105. İşte onlar, rablerinin ayetlerini ve O'na kavuşmayı inkâr eden, bu yüzden amelleri boşa gitmiş olanlardır. Bu sebeple biz kıyamet gününde onların (dünyadaki) amellerine değer vermeyiz.

106. İşte; kâfir oldukları, âyetlerimi ve rasûllerimi alaya aldıkları için onların cezası Cehennem'dir.

107. Gerçekten iman edip salih ameller işleyenlerin ise konakları Firdevs Cennetleri'dir.

108. Onlar orada ebedî kalıcıdırlar. Oradan ayrılmak da istemezler.

109. De ki: «Rabbimin sözleri için deniz(ler) mürekkep olsa, buna destek olarak bir o kadar daha katsak Rabbimin sözleri tükenmeden o deniz(ler) tükenir.»

110. De ki: «Ben de ancak sizin gibi bir insanım! Bana ilahınızın sadece tek ilah olduğu vahyediliyor. Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, salih amel işlesin ve Rabbine ibadetinde kimseyi ortak koşmasın!»

MERYEM SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Kâf, Hâ, Yâ, Ayn, Sâd.(1)

2. Bu, Rabbinin Zekeriya kuluna olan merhametinin zikredilmesidir.

3. Hani o, Rabbine gizlice yalvarmıştı.

4. O, şöyle demişti: «Rabbim! Şüphesiz kemiklerim zayıflayıp gevşedi ve ağarmış saçıyla başım yaşlılık aleviyle tutuştu. Sana dua etmekle de ey Rabbim, hiç bir zaman bedbaht olmadım.»

5. «Ben arkamdan gelecek yakınlarım için endişeliyim. Karım ise kısırdır, bana katından bir evlat bağışla.»

6. «Bana da Yakupoğulları'na mirasçı olsun. Rabbim onu razı olacağın bir kimse kıl.»

7. «Ey Zekeriya! Gerçekten biz sana Yahya adında bir oğul müjdeleriz. Bundan önce kimseye bu adı vermemiştik.»

8. «Rabbim! Hanımım kısır ve ben de son derece kocamışken nasıl oğlum olur ki?» dedi.

9. (Melek) Dedi ki: «Öyle. (Ama) Rabbin buyurdu ki: Bu, benim için pek kolaydır. Çünkü sen daha önce bir şey değilken seni yarattım.»

10. Zekeriyya: «Rabbim, öyleyse bana (çocuğumun olacağına) bir işaret ver.» dedi. Allah da: «Senin işaretin, sapasağlam olduğun halde insanlarla (üç gün) üç gece konuşamamandır.» dedi.

11. Derken Zekeriya mabedden halkının karşısına çıktı ve onlara «Sabah akşam (Allah'ı) tesbih edin!» diye işaret etti.

12. «Ey Yahya! Kitabı tam bir kuvvetle tut.» Biz ona daha çocukken hikmeti verdik.

13. Katımızdan bir merhamet ve arınmışlık vermiştik. O takva sahibiydi.

14. Ana babasına karşı itaatkârdı. Büyüklük taslayan ve isyankâr bir kimse değildi.

15. Doğduğu gün, öldüğü gün ve yeniden dirileceği gün ona selam olsun.

16. Kitapta Meryem'i de an! Hani o, ailesinden ayrılarak doğu tarafında inzivaya çekilmişti.

17. Sonra onlarla kendi arasında bir perde germişti. Derken biz ona ruhumuzu (Cebrâil'i) gönderdik. Ona tam bir insan suretinde göründü.

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

18. Meryem: «Senden Rahman'a sığınırım, eğer takvâ sahibi bir kimse isen» dedi.

19. Cebrâil: «Ben ancak Rabbinin elçisiyim. Sana tertemiz bir çocuk bağışlamak için gönderildim.» dedi.

20. Meryem: «Bana hiçbir insan dokunmadığı ve iffetsiz bir kadın olmadığım hâlde, benim nasıl çocuğum olabilir?» dedi.

21. Cebrâil: «Evet, öyle! Rabbin diyor ki: O benim için çok kolaydır. Onu insanlara bir mucize, katımızdan bir rahmet kılmak için böyle takdir ettik. Bu, zaten (ezelde) hükme bağlanmış bir iştir.» dedi.

22. Böylelikle ona gebe kaldı da böylece onunla ıssız bir yere çekildi.

23. Doğum sancısı onu bir hurma ağacına yöneltti. «Keşke bundan önce ölseydim de büsbütün unutulup gitmiş olsaydım!» dedi.

24. Bunun üzerine (İsâ) Onun (Meryem'in) altından şöyle seslendi: «Üzülme, Rabbin senin alt tarafından bir su arkı kılmıştır.»

25. «Hurma ağacını kendine doğru silkele ki, sana taze hurma dökülsün.»

26. Ye, iç, gözün aydın olsun. İnsanlardan birini görecek olursan; «Şüphesiz ben Rahmân'a susmayı adadım. Bugün hiçbir insan ile konuşmayacağım.» de!

27. Onu taşıyarak kavmine götürdü: «Ey Meryem! Gerçekten sen görülmedik bir iş yaptın» dediler.

28. «Ey Hârûn'un kızkardeşi! Baban kötü birisi değildi, annen de iffetsiz değildi.» dediler.

29. Bunun üzerine (çocuğu) işaret etti. «Onlar da biz, beşikteki bir çocukla nasıl konuşabiliriz?» dediler.

30. Dedi ki: «Muhakkak ben Allah'ın kuluyum. Bana o kitabı vermiş ve beni nebî kılmıştır.»

31. «Nerede olursam olayım beni mübarek kıldı ve yaşadığım müddetçe namaz kılmamı ve zekât vermemi emretti.»

32. «Beni anama saygılı kıldı. Beni azgın bir zorba kılmadı.»

33. «Doğduğum gün, öleceğim gün ve diriltileceğim gün bana selâm olsun.»

34. İşte hakkında şüpheye düştükleri Meryem oğlu İsâ hak söze göre budur.

35. Allah'ın çocuk edinmesi olacak bir şey değildir. O, bundan münezzehtir. Bir işe hükmettiğinde ona yalnızca «Ol!» der, o da oluverir.

36. Şüphesiz Allah, benim de sizin de Rabbinizdir. Öyleyse (sadece) O'na ibadet edin. Dosdoğru yol budur.

37. Fırkalar, kendi aralarında anlaşmazlığa düştüler. Büyük bir günü görüp yaşayacakları için kâfirlerin vay haline.

38. Bize gelecekleri gün, ne kadar iyi işitecek, ne kadar da iyi görecekler! Ama bugün o zalimler apaçık bir sapıklık içindedirler.

39. Onları işin hükme bağlanacağı hasret günüyle uyar! Onlar (dünyada bu hususta) gaflet içindedirler ve onlar iman etmezler.

40. Arza ve üzerindekilere elbet biz mirasçı oluruz ve yalnız bize döndürülürler.

41. Kitapta İbrahim'i de an. O son derece doğru sözlü bir peygamberdi.

42. «Babacığım! İşitmeyen, görmeyen ve sana hiçbir faydası olmayan şeylere niçin ibadet ediyorsun?» dedi.

43. «Babacığım! Gerçekten sana gelmeyen ilim bana gelmiştir. Hadi bana uy da seni dosdoğru bir yola ileteyim.»

44. «Babacığım! Şeytan'a ibadet etme! Çünkü Şeytan Rahman'a asi olmuştur.»

45. «Babacığım, doğrusu Rahman'ın azabı sana dokunur da şeytanın velisi olursun, diye korkarım.»

46. «Ey İbrahim! Benim ilahlarımdan yüz mü çeviriyorsun? Eğer bundan vazgeçmezsen seni elbette taşlarım. Uzun bir müddet benden uzak dur.» dedi.

47. İbrahim: «Selam olsun sana!» dedi. «Senin için Rabbimden mağfiret dileyeceğim. Zira o bana çok merhamet edip lütfeder.»

48. «Ben sizi de, sizin Allah'tan başka taptıklarınızı da terk ediyorum. Yalnız Rabbime dua ediyorum. Rabbime dua etmekle bedbaht olmayacağımı ümit ederim.»

49. Onlardan ve Allah'tan başka ibadet ettikleri (ilahlardan) uzaklaşınca, O'na İshak'ı ve Ya'kûb 'u bahşettik. Hepsini de peygamber yaptık.

50. Onlara rahmetimizden bağışta bulunduk. Onlar için yüce bir doğruluk dili var ettik (güzel bir söz ile anılmalarını temin ettik).

51. Kitapta Mûsâ'yı da an. Şüphesiz o, ihlâsa erdirilmiş bir rasul ve bir peygamberdi.

52. Ona, Tûr dağının sağ tarafından seslendik ve kendisi ile konuşmak için kendimize yaklaştırdık.

53. O'na rahmetimizden kardeşi Hârûn'u peygamber olarak bağışlamıştık.

54. Kitapta İsmail'i de an. O, sözüne sadıktı ve rasûl bir peygamber idi.

55. Ailesine namazı ve zekâtı emrederdi. Rabbinin yanında razı olunan birisiydi.

56. Kitapta İdris'i de an. Gerçekten o çok doğru sözlü bir peygamberdi.

57. Biz onu yüce bir makama yükselttik.

58. İşte onlar, Âdem'in ve Nûh ile birlikte taşıdıklarımızın soyundan gelen, Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberlerden ve İbrahim'in, İsrail'in/Ya'kûb'un

soyundan, doğruya ulaştırdığımız ve seçkin kıldığımız kimselerdendir. Onlara Rahman'ın ayetleri okunduğu zaman ağlayarak secdeye kapanırlardı.

59. Ama onların ardından namazı zayi eden ve şehvetlerine uyan bir nesil geldi. İşte onlar gayy ile karşılaşacaklardır.

60. Ancak tevbe edip, iman ederek salih amel işleyenler, işte bunlar Cennet'e girecekler ve hiçbir şekilde haksızlığa uğramayacaklardır.

61. Rahman'ın kullarına gayb ile vaat ettiği Adn cennetlerine (gireceklerdir). Onun vaadi şüphesiz yerine gelecektir.

62. Orada boş söz işitmezler. Ancak selam (işitirler). Ve orada, sabah akşam kendilerine ait rızıkları vardır.

63. İşte kullarımızdan takvâ sahibi olanlara miras olarak vereceğimiz cennet budur.

64. Biz ancak Rabbinin emriyle ineriz. Önümüzdeki, arkamızdaki ve bunların arasındaki her şey O'na aittir. Rabbin unutmuş değildir.

65. O; göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. O halde sadece O'na ibadet et ve ibadet etmede sabırlı, sebatkâr ol. O'nun hiç adaşının/benzerinin olduğunu biliyor musun?

66. İnsan: «Ben öldükten sonra mı diriltilip çıkarılacakmışım?» der.

67. İnsan, daha önce hiçbir şey değilken kendisini yarattığımızı hiç düşünmüyor mu?

68. Rabbine andolsun ki, onları ve Şeytanları bir araya toplayacağız ve sonra onları diz üstü çökmüş vaziyette Cehennem'in çevresinde hazır bulunduracağız.

69. Sonra her bir topluluktan, Rahman'a karşı en isyankâr olanları mutlaka çekip çıkaracağız.

70. Sonra biz ona (Cehennem'e) girmeye kimlerin en layık olduğunu daha iyi bilmekteyiz.

71. Sizden ona uğramayacak kimse yoktur. Bu Rabbinin yapmayı üzerine aldığı kesin bir hükmüdür.

72. Sonra, takva sahiplerini kurtaracağız, zalimleri de orada dizüstü çökmüş olarak bırakacağız.

73. Ayetlerimiz kendilerine apaçık bir şekilde okunduğu zaman, kâfir olanlar, iman edenlere; «İki gruptan hangisi makam bakımından daha iyi ve topluluk bakımından daha güzeldir?" dediler.

74. Biz onlardan önce mal, mülk ve görünüm bakımından daha güzel olan nice nesilleri helâk ettik.

75. De ki: «Kim sapıklıkta ise Rahman ona verdiği mühleti uzattıkça uzatır. Nihayet kendilerine vaat olunanı, ya azabı yahut kıyameti göreceklerinde hangisinin makamca daha kötü ve askerce daha zayıf olduğunu bileceklerdir.»

76. Allah hidayete erenlerin hidayetini arttırır. Kalıcı olan salih ameller ise sevap bakımından da Rabbin yanında hayırlıdır, âkıbetçe de daha hayırlıdır.

77. (Rasûlüm) Ayetlerimizi inkâr eden ve muhakkak; «Bana elbette mal ve evlat verilecek!» diyen kimseyi gördün mü?

78. O gaybı mı tanık oldu, yoksa Rahman'dan bir söz mü almış?

79. Hayır! Biz, onun söylediklerini yazacağız ve azabını arttırdıkça arttıracağız.

80. Onun söylemekte olduğuna (mal ve çocuklarına) biz mirasçı olacağız. O tek başına bize gelecek.

81. Kendilerine güç (izzet) sağlasınlar diye, Allah'tan başka ilahlar edindiler.

82. Hayır! O ilahlar, onların kendilerine yaptığı ibadeti inkâr edecekler ve onlara karşı olacaklardır.

83. Bilmez misin ki biz şeytanları kâfirler üzerine salarız da onları alabildiğine (isyana) kışkırtırlar.

84. O halde onlar için acele etme. Biz onların günlerini sayıp duruyoruz.

85. O gün, muttakileri konuk olarak Rahman'ın huzurunda toplarız.

86. Günahkârları ise susuz olarak Cehennem'e süreriz.

87. Rahman'ın katında söz almış olanlardan başka hiçbir kimse şefaat edemez.

88. Onlar: «Rahman, bir çocuk edindi.» dediler.

89. Andolsun ki siz, pek çirkin bir şey söylediniz.

90. Bu söz yüzünden neredeyse gökler parçalanacak, yer yarılacak ve dağlar yıkılıp yerle bir olacaktı.

91. Rahman'a çocuk iddiasında bulundular.

92. Hâlbuki Rahman'a bir çocuk edinmek yakışmaz.

93. Göklerde ve yerde kim varsa hepsi Rahman'ın huzuruna ancak kul olarak gelir.

94. O, onların hepsini (ilmi ile kuşatmış) ve onları bir bir saymıştır.

95. Hepsi de ona kıyamet günü tek olarak gelecektir.

96. Muhakkak iman edip, salih amel işleyenlere Rahman bir sevgi verecektir.

97. Muttakileri müjdelemen ve inatçı bir kavmi uyarman için, bu Kur'an'ı senin dilin ile kolaylaştırdık.

98. Onlardan önce nice nesilleri yok ettik. Onlardan hiçbirini hissediyor veya onlara ait en küçük bir ses işitiyor musun?

TÂHÂ SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Tâ-hâ[1]

2. Biz sana Kur'ân'ı güçlük çekmen için indirmedik.

3. Ancak Allah'tan korkanlara bir öğüt olsun diye indirdik.

4. O, yeri ve yüksek gökleri yaratan Allah tarafından indirilmiştir.

5. Rahman Arş'a istivâ etmiştir.

6. Göklerde, yerde ve ikisinin arasında ve toprağın altında olan her şey O'nundur.

7. Sen sözünü açığa vursan bile muhakkak O saklı olanı da gizli olanı da bilir.

8. Allah odur ki Ondan başka (hak) ilâh yoktur. En güzel isimler yalnız Onundur.

9. Mûsâ'nın haberi sana geldi mi?

10. Hani bir ateş görmüştü de ailesine: «Siz durun, ben bir ateş gördüm. Belki size ondan bir kor getiririm veya ateşin yanında bir yol gösteren bulurum.» demişti.

11. Ateşin yanına geldiği zaman: «Ey Mûsâ!» diye seslenildi.

12. «Ben senin Rabbinim! Ayakkabılarını çıkar. Sen mukaddes Tuvâ Vadisi'ndesin.»

13. Ben seni seçtim. Şimdi sana vahyolunanı dinle.

14. «Şüphesiz ben, Allah'ım. Benden başka (hak) ilah yok! Bana ibadet et, beni anmak için namazı ikame et.»

15. «Muhakkak kıyamet saati gelecektir. Her nefis yaptığının karşılığını görsün diye vaktini neredeyse büsbütün gizli tutacağım.»

16. «Ona iman etmeyen ve hevâsına uyan kimse ondan seni alıkoymasın. O takdirde helâk olursun.»

17. Şu sağ elindeki nedir Ey Mûsâ?

18. «O asamdır. Ona dayanırım. Onunla koyunlarıma yaprak silkerim ve ondan başka işlerimde de yararlanırım.» dedi.

19. «Onu at, ey Mûsâ!» dedi.

20. Mûsâ da onu attı. O bir anda hızla hareket eden bir yılan oluverdi.

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

21. «Onu al ve korkma!» dedi. «Onu ilk haline döndüreceğiz.»

22. «Başka bir alâmet olmak üzere de elini koltuğunun altına götür. Kusursuz, hastalıksız, bembeyaz olarak çıkacaktır.»

23. Böylece sana büyük mucizelerimizden gösterelim.

24. Firavun'a git, çünkü o iyice azdı.

25. «Rabbim gönlüme ferahlık ver!» dedi.

26. İşimi kolaylaştır.

27. Dilimdeki düğümü çöz.

28. Sözümü iyi anlasınlar.

29. Bana ailemden bir yardımcı ver.

30. Kardeşim Hârûn'u.

31. Onunla arkamı güçlendir.

32. Ve onu işimde ortak yap ki

33. Seni çokça tesbih edebilelim.

34. Ve seni çokça zikredelim.

35. Çünkü sen bizi hakkıyla görensin.

36. «Ey Mûsâ! İstediklerin sana verilmiştir.» diye buyurdu.

37. «Andolsun ki sana başka bir sefer daha lütufta bulunmuştuk.»

38. «Bir zaman, annene ilham edilmesi gerekeni şeyi ilham etmiştik.»

39. Mûsâ'yı bir sandığa koy ve nehre (Nil'e) bırak. Nehir onu kıyıya atsın da, onu benim ve onun bir düşmanı alsın. Sana da ey Mûsâ! Gözümün önünde yetiştirilmen için tarafımdan sana bir sevgi bıraktım.»

40. Kız kardeşin gitmiş ve: «O'na bakacak birini size göstereyim mi?» demişti. Böylece seni, gözü aydın olsun ve üzülmesin diye annene geri döndürdük. Sen bir adam öldürmüştün de, seni yine üzüntüden kurtarmıştık. Bu şekilde seni (önceden de) imtihan etmiştik. Senelerce Medyen halkı arasında kalmıştın. Sonra da bir takdir üzere geldin ey Mûsâ!

41. Ve seni kendim için (rasûl olarak) seçtim.

42. Sen ve kardeşin âyetlerimle gidin. Beni anmakta gevşeklik göstermeyin.

43. İkiniz Firavun'a gidin. Çünkü o haddini aşmıştır.

44. Ona yumuşak söz söyleyin, umulur ki öğüt alır ve korkar.

45. «Rabbimiz, biz, bize karşı aşırı gitmesinden yahut azgınlığını arttırmasından korkarız» dediler.

46. «Korkmayın! Ben sizinle beraberim. İşitir ve görürüm.» diye buyurdu.

47. Haydi gidin ona ve deyin ki: «Biz, Rabbinin rasûlleriyiz. İsrailoğulları'nı bizimle gönder, onlara eziyet etme. Biz sana Rabbinden bir ayet getirdik. Selam hidayete uyanlarındır.»

48. «Bize vahyolundu ki, kim yalanlar ve yüz çevirirse ona azap vardır.»

49. «Sizin Rabbiniz kim ey Mûsâ?» dedi.

50. «Bizim Rabbimiz, her şeye yaratılışını veren ve sonra da doğru yolu gösterendir.» dedi.

51. «Önceki nesillerin durumu ne olacak?» dedi.

52. «Onlarla ilgili bilgi Rabbimin katında bir kitaptadır.» dedi. «Rabbim, şaşırmaz ve unutmaz.»

53. O yeryüzünü size bir döşek yapan, sizin için orada yollar açan ve gökten yağmur yağdırandır. Biz onunla çeşitli bitkilerden çifter çifter çıkardık.

54. Hem siz yiyin; hem de hayvanlarınızı otlatın. Şüphesiz bunda akıl sahipleri için ayetler vardır.

55. Sizi topraktan yarattık, sizi oraya döndüreceğiz ve sizi bir kere daha oradan çıkaracağız.

56. Ona ayetlerimizin hepsini göstermiştik. Fakat o yalanladı ve diretti.

57. Ve dedi ki: «Sihrinle bizi yurdumuzdan çıkarmaya mı geldin Ey Mûsâ?»

58. «Biz de mutlaka sana karşı onun gibi bir sihir yapacağız. Bunun için seninle bizim aramızda; uygun bir yerde, senin de, bizim de gelebileceğimiz bir buluşma vakti belirle.»

59. Mûsâ da: «Buluşma zamanımız bayram günü ve insanların bir araya toplandığı kuşluk vaktidir.» dedi.

60. Firavun dönüp hilesini topladı, sonra geldi.

61. Mûsâ onlara: «Yazıklar olsun size! Allah'a karşı yalan uydurmayın. Sonra bir azapla sizi helâk eder. Allah'a karşı yalan uyduran mutlaka hüsrana uğramıştır.» dedi.

62. Sihirbazlar durumlarını aralarında tartışarak gizlice fısıldaştılar.

63. «Bu iki sihirbaz sihirleriyle sizi yurdunuzdan çıkarmak ve üstün olan (sihir) yolunuzu da yok etmek istiyor.» dediler.

64. «O bakımdan bütün hilelerinizi bir araya getirip saf saf gelin. Çünkü bugün kim üstün gelirse umduğunu elde eder.»

65. Sihirbazlar: «Ey Mûsâ! Ya önce sen at ya da ilk atan biz olalım.» dediler.

66. «Hayır! Siz atın!» dedi. Bunun üzerine ipleri ve değnekleri sihirlerinden ötürü kendisine sanki yürüyorlarmış gibi göründü.

67. Mûsâ, içten içe bir korkuya kapıldı.

68. «Korkma! Şüphesiz sen daha üstünsün.» dedik.

69. «Sağ elindekini (âsânı) at!» Onların yaptığını yutsun. Onların yaptıkları ancak bir büyücü hilesidir. Büyücü nerede olursa olsun kesinlikle kurtuluşa eremez.

70. Derken büyücüler secdeye kapandılar. «Hârûn ve Mûsâ 'nın Rabbine iman ettik.» dediler.

71. (Firavun) dedi ki: «Ben size izin vermeden önce ona iman mı ettiniz? Demek ki o, size sihri öğreten büyüğünüzdür. Ben de sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim ve sizi hurma dalına asacağım. O zaman göreceksiniz hangimizin azabı daha şiddetli ve kalıcı imiş.»

72. «Seni, bize gelen apaçık mucizelere ve bizi yaratana üstün tutmayacağız. Ne hüküm verirsen ver. Sen ancak bu dünya hayatında hüküm verebilirsin.» dediler.

73. «Gerçekten biz, günahlarımızı ve bizi işlemeye zorladığın büyüyü bağışlayarak bizi affetsin diye Rabbimize iman ettik. Allah'ın vereceği mükâfat daha hayırlı ve daha kalıcıdır.»

74. Gerçek şu ki, kim Rabbine günahkâr olarak gelirse onun için cehennem vardır. Orada ne ölür, ne de (güzel bir hayat) yaşar.

75. Kim de Mümin ve salih amel işlemiş olarak gelirse, işte onlar için de en yüksek dereceler vardır.

76. İçinde temelli kalacakları, alt kısmından ırmakların aktığı Adn Cennetleri vardır. İşte bu arınanların mükâfatıdır.

77. Şüphesiz Mûsâ'ya, yetişilmesinden korkmadan ve (boğulmaktan) endişe duymaksızın kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir ve onlara denizde kuru bir yol aç diye vahyettik.

78. Firavun askerleriyle onları takip etti. Denizden onları kaplayacak olan su kaplayıverdi.

79. Firavun; halkını saptırdı, hidayet yolunu göstermedi.

80. Ey İsrailoğulları! Sizi düşmanlarınızdan kurtardık. Tûr'un sağ tarafını size vadettik. Size kudret helvası ve bıldırcın indirdik.

81. Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyiniz, bu hususta taşkınlık ve nankörlük de etmeyiniz; sonra size gazabım iner. Gazabıma uğrayan yıkılıp yok olur gider.

82. Ben elbette, tevbe edeni ve iman edip salih amel işleyen sonra da hidayete erişen kimseyi bağışlarım.

83. «Mûsâ! Seni milletinden daha çabuk gelmeye sevkeden nedir?» dedik.

84. «Onlar da arkamdan geliyorlar. Rabbim! Razı olasın diye ben sana (gelmekte) acele ettim.» dedi.

85. Buyurdu ki: «Senden sonra biz kavmini imtihan ettik. Sonra Sâmirî de onları saptırdı.»

86. Mûsâ kızgın ve kederli bir şekilde kavmine döndü. Dedi ki: «Ey kavmim, Rabbiniz size güzel bir vaatte bulunmadı mı? Yoksa aradan geçen süre size uzun mu geldi, yahut üzerinize Rabbinizden bir gazabın gelmesini mi istediniz de bana olan vaadinizde durmadınız?»

87. Dediler ki, «Sana verdiğimiz sözden kendi isteğimizle caymış değiliz. Fakat biz Mısır halkının mücevheratından yüklü miktarlarda takınmıştık. İşte onları ateşe attık. Sâmirî de aynı şekilde attı.»

88. Böylece o, kendilerine böğüren bir buzağı heykeli çıkardı ve: «Bu, sizin ilahınızdır, Mûsâ'nın da ilahıdır. Fakat o unuttu.» dediler.

89. Onun kendilerine bir sözle cevap vermediğini ve onlara bir zarar veya fayda sağlamaya gücü olmadığını görmüyorlar mı?

90. Andolsun ki daha önce Hârûn onlara şöyle demişti: «Kavmim siz bununla ancak sınandınız. Muhakkak sizin Rabbiniz Rahman'dır. O halde bana uyun, emrime itaat edin.»

91. Onlar ise: «Mûsâ bize geri dönünceye kadar başında dikilip buna ibadet etmeye devam edeceğiz.» dediler.

92. «Ey Hârûn» dedi. «Onların sapıttıklarını görünce seni alıkoyan ne oldu?

93. «Bana tabi olmadın, emrime karşı mı geldin?»

94. Dedi ki: «Anamın oğlu! Sakalıma, başıma yapışma. Ben, bana: İsrailoğulları arasında tefrika çıkardın ve benim sözüme (neden) uymadın, diyeceğinden korktum.»

95. Senin bu yaptığın nedir ey Sâmirî?

96. O da: «Onların görmedikleri bir şey gördüm ve elçinin (Cebrâil - aleyhisselam -'ın) izinden bir avuç (toprak) avuçladım ve onu (erimiş mücevheratın içine) attım. İşte nefsim bunu bana hoş gösterdi.» dedi.

97. Mûsâ: «Haydi git. Artık (ceza olarak) hayatın boyunca bana dokunmayın diyeceksin. Bir de senin için hiç kaçamayacağın bir azap günü var. Üzerine

sarılıp ibadet ettiğin ilahına bir bak, şimdi onu yakacağız. Sonra parça parça edip denize savuracağız.» dedi.

98. Sizin ilahınız ancak, kendisinden başka (hak) ilah olmayan Allah'tır. O her şeyi ilmiyle kuşatmıştır.

99. İşte geçmiş olanların haberlerinden sana böylece anlatıyoruz. Şüphe yok ki sana katımızdan bir zikir (öğüt) verdik.

100. Kim ondan yüz çevirirse şüphesiz ki o, kıyamet gününde ağır bir günah yükü yüklenecektir.

101. O kimseler onda ebediyen kalacaklardır. Kıyamet gününde o onlar için ne kötü bir yük olacaktır!

102. Sûr'a üflendiği gün, işte o gün suçluların gözleri (korkudan) mavi halde haşrederiz.

103. «Kendi aralarında gizlice siz ancak on gün kaldınız diye fısıldaşırlar.»

104. Biz, onların söylediklerini daha iyi biliriz. En tutarlı görüş sahibi olanı «Sadece bir gün kaldınız.» der.

105. Sana dağlardan soruyorlar. De ki: «Rabbim onları un ufak edecektir.»

106. Yerlerini de dümdüz edecektir.

107. Artık orada ne bir çukur, ne de bir tümsek görebilirsin?

108. O günde davetçiye uyarlar. Hiçbir tarafa sapmayarak giderler. Rahman'ın huzurunda sesler kısılmış olacak. Kıpırdayan dudakların fısıltısından başkasını duyamayacaksın.

109. O gün, Rahman'ın izin verdiği ve sözünden razı olduğu kimselerden başkasına şefaat fayda vermez.

110. Allah; önlerindekini de, arkalarındakini de bilir. Onların hiçbirinin ilmi O'nu kuşatamaz.

111. Ve yüzler Hayy ve Kayyum olan Allah için eğilip boyun bükmüştür. Zulüm yüklenen hüsrana uğramıştır.

112. Mümin olarak salih amel işleyen kimse, zulme uğratılmaktan da korkmaz, (hakkının) eksiltilmesinden de.

113. Böylece onu Arapça bir Kur'ân olarak indirdik ve onda tehditlerimizi tekrar ettik. Olur ki korkarlar yahut o onlara bir ibret ve öğüt olur.

114. Gerçek Melik/Hükümran olan Allah yücedir. Sana vahyedilmesi tamamlanmadan önce Kur'an'ı okumakta acele etme ve: «Rabbim! İlmimi arttır.» de.

115. Andolsun ki biz daha önce Âdem'e vahyetmiştik. Fakat o unuttu, biz onu azimli bulmadık.

116. Hani meleklere: Âdem'e secde edin demiştik de, hemen secde ettiler. İblis ise kaçındı.

117. «Ey Âdem! Bu senin ve eşinin düşmanıdır. Sakın sizi cennetten çıkarmasın; sonra bedbaht, mutsuz olursun.» dedik.

118. Oysa Cennet'te ne acıkırsın, ne de açık/çıplak kalırsın.

119. Ne susuzluk hissedersin, ne de Güneşin sıcağında kalırsın.

120. Sonunda Şeytan ona vesvese verdi: «Ey Âdem!» dedi. «Sana ebedilik/sonsuzluk ağacını ve yok olmayacak bir saltanatı göstereyim mi?»

121. Nihayet ondan yediler. Bunun üzerine kendilerine ayıp yerleri göründü. Üstlerini cennet yaprağı ile örtmeye çalıştılar. (Bu suretle) Âdem Rabbine âsi olup yolunu şaşırdı

122. Sonra Rabbi; onu seçti, tevbesini kabul etti ve hidayete erdirdi.

123. Birbirinize düşman olarak hepiniz oradan inin. Benden size bir hidayet gelir de, kim benim hidayetime uyarsa o sapmaz ve bedbaht da olmaz.

124. Kim de benim zikrimden yüz çevirirse, gerçekten onun için dar,sıkıntılı bir hayat vardır ve biz onu kıyamet günü kör olarak haşredeceğiz.

125. O da şöyle der: «Rabbim beni niçin kör olarak haşrettin? Ben, gören birisiydim.»

126. (Allah da) der ki: «İşte böyle, sana ayetlerimiz gelmişti de sen onları unutmuş idin. Bugün sen de unutulacaksın.»

127. Haddi aşıp, Rabbinin ayetlerine iman etmeyenleri de böylece cezalandırırız. Ahiret azabı ise elbette daha şiddetli ve daha kalıcıdır.

128. Kendilerinden önceki nice nesilleri helâk etmiş olmamız, onları hidayete erdirmedi mi? (Oysa) Onların kaldıkları yerlerde gezinip durmaktadırlar. Şüphesiz bunda akıl sahipleri için ibretler vardır.

129. Eğer Rabbinden geçmiş bir söz ve belirlenmiş bir süre/ecel olmasaydı, kuşkusuz (azap) kaçınılmaz olurdu.

130. Söyledikleri sözlere sabret, Güneş doğmadan önce ve batmadan önce ve gece saatlerinde de Rabbini hamt ederek tesbit et. Gün boyunca da tesbih et ki, hoşnutluğa eresin.

131. Onlardan bir kısmına bunlarla kendilerini imtihan edelim diye dünya hayatının süsü olarak verip, faydalandırdığımız şeylere gözlerini dikme. Rabbinin rızkı ise daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

132. Sen aile halkına namazı emret, kendin de sabırla ona devam et. Senden rızık istemiyoruz. Biz seni rızıklandırıyoruz. Güzel akıbet ise takva sahiplerinindir.

133. «Bize, Rabbinden bir mucize getirmeli değil miydi?» dediler. Önceki kitaplarda olanların apaçık delili (olan Kur'an) onlara gelmedi mi?

134. Biz onları bundan önce bir azap ile helâk etmiş olsaydık; elbette şöyle diyeceklerdi: «Rabbimiz, bize bir peygamber gönderseydin de alçalmadan, rezil olmadan önce ayetlerine uysaydık.»

135. De ki: «Herkes beklemektedir. Siz de bekleyedurun. Yakında kimin doğru yolun sahipleri ve kimin doğru yolu bulmuş olduğunu göreceksiniz.»

ENBİYÂ SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. İnsanların hesaba çekilmeleri yaklaştı. Hâlbuki onlar gaflet içinde yüz çevirmekteler.

2. Rablerinden kendilerine her yeni öğüt geldiğinde, onlar mutlaka onu alay ederek dinlerler.

3. Kalpleri başka şeylerle meşguldür. Zulmedenler, aralarında gizlice danışıp: «Bu sizin benzeriniz olan bir beşer değil mi? Öyleyken, siz şimdi gözünüz göre göre büyüye mi geleceksiniz?»

4. Peygamber, (onlara) dedi ki: «Rabbim yerdeki ve gökteki her sözü bilir. O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.»

5. Onlar, «Hayır, bunlar (Kur'an) anlamsız rüyalardır. Üstelik, onu kendisi uydurdu; dahası, o bir şairdir. Eğer böyle değilse, önceki peygamberlerin (mucizelerle) gönderildikleri gibi o da bize bir mucize getirsin.» dediler.

6. Onlardan önce helâk ettiğimiz hiçbir memleket halkı iman etmedi de şimdi bunlar mı iman edecekler?

7. Senden önce de ancak kendilerine vahyettiğimiz birtakım erkekleri peygamber gönderdik. Eğer bilmiyorsanız ilim sahiplerine sorun.

8. Biz onları yemek yemez birer ceset kılmadık. Onlar ölümsüz de değillerdi.

9. Sonra onlara verdiğimiz sözümüzde durup, onları ve dilediğimiz kimseleri kurtarıp, haddi aşanları da helâk ettik.

10. Andolsun, size öyle bir kitap indirdik ki sizin bütün şeref ve şanınız ondadır. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

11. Biz zulmetmekte olan nice memleketleri kırıp geçirdik ve onlardan sonra başka kavimler yarattık.

12. Onlar azabımızı hissedince, hemen oradan süratle kaçıyorlardı.

13. (Onlara): «Kaçışmayın. İçinde bulunduğunuz refaha ve evlerinize dönün. Çünkü siz sorguya çekileceksiniz» (denildi.)

14. «Eyvah bizlere! Bizler gerçekten zalim kimseler idik.» dediler.

15. Biz onları biçilmiş ekin, sönmüş ateş gibi yapıncaya kadar bu feryatları devam etti.

16. Biz yeri, göğü ve arasındakileri oyun olsun diye yaratmadık.

17. Eğer biz eğlence edinmek isteseydik, elbette onu kendi katımızdan edinirdik. Fakat biz (bunu) yapanlar değiliz.

18. Bilâkis, biz hakkı batılın üstüne bırakırız. O da o, batılın işini bitirir. Bir de bakarsın ki batıl, yok olup gitmiştir. (Allah'ı) vasfettiğiniz sıfatlardan dolayı yazıklar olsun size!

19. Göklerde ve yerde kim varsa Allah'ındır. O'nun katındakiler, O'na ibadet hususunda kibirlenmez ve yorulmazlar.

20. Gece ve gündüz durmaksızın O'nu tesbih ederler.

21. Yoksa onlar, yeryüzünde ilahlar edindiler de onlar mı ölüyü diriltecekler?

22. Eğer yerde ve gökte Allah'tan başka ilâhlar olsaydı, kesinlikle ikisinin de düzeni bozulurdu. Demek ki, Arş'ın Rabbi Allah, onların vasfettiği sıfatlardan münezzeh ve yücedir.

23. O, yaptıklarından sorulmaz, oysa onlar sorguya çekilirler.

24. Yoksa O'ndan başka ilahlar mı edindiler? De ki: «Delilinizi getirin. İşte bu, benimle birlikte olanların zikri (kitabı) ve (bu da) benden öncekilerin zikri (kitabı)!» Hayır, onların çoğu hakkı bilmezler; bu yüzden de yüz çevirirler.

25. Senden önce gönderdiğimiz bütün peygamberlere: «Şüphesiz, benden başka (hak) ilâh yoktur. Öyleyse yalnız bana ibadet edin!» diye vahyetmişizdir.

26. (Böyle iken) «Rahmân, çocuk edindi» dediler. O bundan münezzehtir, yücedir. Hayır! (Evlat diye niteledikleri) o melekler ikram edilmiş kullardır.

27. Onun sözünün önüne geçmezler ve O'nun emri gereğince iş görürler.

28. Allah, onların önlerindekini de arkalarındakini de (yaptıklarını da yapacaklarını da) bilir. Onlar, O'nun razı olduğu kimselerden başkasına şefaat etmezler ve hepsi O'nun korkusuyla titrerler.

29. İçlerinden her kim; «Allah'tan başka ben de şüphesiz bir ilâhım» derse, böylesini Cehennem'le cezalandırırız. İşte biz zalimleri böyle cezalandırırız.

30. Kâfirler, görmez mi ki gökler ve yer birleşik iken onları (biz) ayırdık ve her şeye sudan hayat verdik. Hâlâ iman etmezler mi?

31. Sarsılmasınlar diye yeryüzünde sabit dağlar kıldık, yol bulmaları için orada geniş geniş yollar var ettik.

32. Gökyüzünü de korunmuş bir tavan yaptık. Buna rağmen onlar, bundaki ayetlerden yüz çevirmektedirler.

33. O, geceyi ve gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yaratandır. Her biri bir yörüngede yüzmektedir.

34. Biz, senden önce de hiçbir beşere ölümsüzlük vermedik. Şimdi sen ölürsen, onlar ebedî mi kalacaklar?

35. Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi şer ve hayırla imtihan olmak üzere deneriz. Sonunda bize döndürüleceksiniz.

36. Kâfirler seni gördükleri zaman ancak alaya alırlar. «Bu mu ilâhlarınızı diline dolayan?» derler. Hâlbuki kendileri Rahman'ın kitabını inkâr ediyorlar.

37. İnsan çok aceleci (tez canlı) yaratılmıştır. Size yakında âyetlerimi göstereceğim. Şimdi acele etmeyin.

38. Bir de; «Eğer doğru söyleyenler iseniz, bu tehdit ne zaman gerçekleşecek?» diyorlar.

39. O kâfirler, yüzlerinden ve sırtlarından ateşi savamayacakları ve hiçbir yardım da görmeyecekleri vakti bir bilseler!

40. Şüphesiz o (tehdit edildikleri azap) onlara ansızın gelecek de kendilerini şaşkınlıktan dondurup bırakacak. Artık ne onu geri çevirmeye güçleri yetecek, ne de kendilerine göz açtırılacak.

41. Andolsun, senden önce de birçok peygamberle alay edildi de içlerinden alay edenleri, o alaya aldıkları şey kuşatıverdi.

42. (Ey Muhammed!) De ki: «(Size azap edecek olsa) gece ve gündüz Rahmân'ın azabından sizi kim koruyacak?» Öyle iken onlar Rablerinin zikrinden yüz çevirmekteler.

43. Yoksa bizim dışımızda onları koruyacak ilâhları mı var? O ilâh edindikleri nesneler kendilerine bile yardım edemezler. Zaten onlar bizden de yardım görmezler.

44. Evet, biz onları da atalarını da faydalandırdık. Öyle ki uzun süre yaşadılar. Ama, artık görmüyorlar mı ki, biz yeryüzünü çevresinden eksiltiyoruz? O halde onlar mı galip gelecekler?

45. De ki: «Ben sizi ancak vahiy ile uyarıyorum.» Ama sağırlar uyarıldıkları vakit çağrıyı işitmezler.

46. Onlara Rabbinin azabından hafif bir şey dokunsa, muhakkak «Eyvah bize! Gerçekten biz zalim kimselerdik» diyeceklerdir.

47. Kıyamet günü için adalet terazileri kuracağız. Öyle ki hiçbir kimseye zerre kadar zulmedilmeyecek. (Yapılan iş) bir hardal tanesi ağırlığınca da olsa, onu getirip ortaya koyacağız. Hesap görücü olarak biz yeteriz.

48. Andolsun ki biz Mûsâ ile Hârûn'a Furkan'ı takvâ sahiplerine bir ışık ve bir öğüt olarak verdik.

49. Onlar, görmedikleri halde Rablerinden korkan ve kıyamet saatinden de çekinen kimselerdir.

50. İşte bu (Kur'an) da bizim indirdiğimiz mübarek bir zikirdir. Şimdi siz bunu mu inkâr ediyorsunuz?

51. Andolsun, daha önce de İbrahim'e rüşdünü/doğruyu yanlıştan ayırma yeteneğini verdik. Biz zaten onu biliyorduk.

52. Hani o, babasına ve kavmine: «Kendilerine ibadet edip, durduğunuz bu putlar nedir?» demişti.

53. «Atalarımızı bunlara ibadet ediyor bulduk.» dediler.

54. İbrahim: «Andolsun siz de, atalarınız da apaçık bir sapıklık içindesiniz.» dedi.

55. «Sen bize hakkı mı getirdin, yoksa bizimle alay mı ediyorsun?» dediler.

56. Dedi ki: «Hayır! Rabbiniz, göklerin ve yerin Rabbidir. O, bunları yaratandır ve ben de buna şahitlik edenlerdenim.»

57. «Allah'a yemin ederim ki, siz arkanızı dönüp gittikten sonra ben bu putlarınıza mutlaka bir tuzak kuracağım.»

58. Derken (İbrahim) belki kendisine başvururlar diye içlerinden bir büyüğü bırakarak onları (putları) paramparça etti.

59. Onlar: «Bunu putlarımıza kim yaptıysa şüphesiz ki o zalimlerdendir» dediler.

60. (İçlerinden bazıları), «İbrahim denilen bir gencin onları diline doladığını duyduk» dediler.

61. (Bir kısmı da) «O halde haydi, onu insanların gözü önüne getirin. Belki (bu konuda) şahitlik ederler» dediler.

62. (İbrahim gelince) «Sen mi yaptın bunu ilâhlarımıza ey İbrahim!» dediler.

63. «Hayır! Bunu şu büyükleri yapmıştır. Konuşabiliyorlarsa, onlara sorun bakalım!» dedi.

64. Bunun üzerine birbirlerine dönüp, «Hiç şüphesiz asıl zalimler sizsiniz siz!» dediler.

65. Sonra eski inanç ve inatlarına döndüler ve: «Andolsun, bunların konuşmayacağını sen de bilirsin» dediler.

66. İbrahim: «O halde Allah'ı bırakıp da size hiç bir şekilde fayda ya da zarar vermeyen şeylere mi ibadet ediyorsunuz?» dedi.

67. «Yazıklar olsun! Size de, Allah'ı bırakıp tapmakta olduklarınıza da! Hâlâ aklınızı başınıza almayacak mısınız?»

68. (İçlerinden bazıları), «Eğer (bir şey) yapacaksanız, onu yakın da ilâhlarınıza yardım edin» dediler.

69. «Ey ateş! İbrahim'e karşı serin ve esenlik ol!» dedik.

70. Ona böyle bir tuzak kurmak istediler. Fakat biz onları en çok zarar edenler durumuna düşürdük.

71. Onu Lût ile beraber kurtarıp, içinde âlemler için bereketler kıldığımız yere ulaştırdık.

72. Ve ona İshak'ı, üstelik bir de Ya'kûb'u bağışladık. Her ikisini de salih kimseler kıldık.

73. Onları emrimizle doğru yolu gösteren önderler kıldık ve kendilerine hayırlar işlemeyi, namazı dosdoğru kılmayı, zekâtı vermeyi vahyettik. Onlar yalnızca bize ibadet eden kimselerdi.

74. Biz, Lût'a da bir hikmet ve bir ilim verdik ve onu çirkin işler yapan memleketten kurtardık. Gerçekten onlar kötü bir toplum idiler, fasık (Allah'ın emrinden çıkan kimseler) idiler.

75. Ve biz onu rahmetimizin içine aldık. Çünkü o, gerçekten salih kimselerdendi.

76. (Ey Muhammed!) Nûh'u da an. Hani o daha önce dua etmişti de biz onun duasını kabul ederek, kendisini ve ailesini o büyük sıkıntıdan (tufandan) kurtarmıştık.

77. Ayetlerimizi yalanlayanlara karşı ona yardım etmiştik. Çünkü onlar kötü bir toplum idiler. Bu yüzden biz de onları topyekûn suda boğduk.

78. Davûd ile Süleyman'ı da hatırla. Hani bir ekin tarlası hakkında hüküm veriyorlardı. Çünkü halkın koyunları o ekine girmişti. Biz de hükümlerine şahit olmuştuk.

79. Biz hüküm vermeyi Süleyman'a kavratmıştık. Zaten her birine hükümranlık ve ilim vermiştik. Davûd ile birlikte, Allah'ı tespih etmeleri için dağları ve kuşları onun emrine verdik. Bunları yapan biz idik.

80. Bir de Davûd'a, sizin için, zırh yapma sanatını öğrettik ki, savaşlarınızda sizi korusun. Şimdi siz şükrediyor musunuz?

81. Süleyman'ın hizmetine de güçlü esen rüzgârı verdik. Rüzgâr onun emriyle, bereketlendirdiğimiz yere doğru eserdi. Biz, her şeyi hakkıyla bileniz.

82. Şeytanlardan onun için denize dalan ve bundan başka işler görenleri de (emrine vermiştik). Onları gözetenler bizlerdik.

83. Eyyûb'u da an. Hani o Rabbine: «Şüphesiz ki ben derde uğradım, sen ise merhametlilerin en merhametlisisin» diye niyaz etmişti.

84. Biz onun duasını kabul ettik ve başındaki sıkıntıyı açıp giderdik. Ayrıca ona hem katımızdan bir rahmet, hem de iyi kullukta bulunanlara bir ibret olmak üzere aile ve çocuklarını ve onlarla birlikte bir o kadarını da verdik.

85. İsmail'i, İdris'i ve Zülkifl'i de an. Bunların hepsi sabredenlerdendi.

86. Ve onları rahmetimizin içine soktuk. Gerçekten onlar salih kimselerdendi.

87. Zünnûn'u da an. Hani öfkelenerek (halkından ayrılıp) gitmişti de kendisini asla darda koymayacağımızı, sanmıştı. Derken karanlıklar içinde, «Senden başka hak ilâh yoktur. Seni eksikliklerden uzak tutarım. Ben gerçekten (nefsine) zulmedenlerden oldum.» diye dua etti.

88. Biz de duasını kabul ettik ve kendisini kederden kurtardık. İşte biz Müminleri böyle kurtarırız.

89. Zekeriya'yı da an. Hani o, Rabbine, «Rabbim! Beni tek başıma bırakma. Sen varislerin en hayırlısısın.» diye dua etmişti.

90. Biz de onun duasını kabul ettik ve kendisine Yahya'yı bağışladık. Eşini de kendisi için, (doğurmaya) elverişli kıldık. Onlar gerçekten hayır işlerinde yarışırlar, (rahmetimizi) umarak ve (azabımızdan) korkarak bize dua ederlerdi. Onlar bize derin saygı duyan kimselerdi.

91. Irzını korumuş olan kadını da (Meryem'i de) hatırla. Ona ruhumuzdan üflemiştik. Kendisini de, oğlunu da âlemlere (kudretimizi gösteren) birer delil yapmıştık.

92. Şüphe yok ki bu sizin ümmetiniz, tek bir ümmettir. Sizin Rabbiniz de benim. O halde yalnız bana ibadet edin.

93. (İnsanlar) (din) işlerinde aralarında bölüklere ayrıldılar. Hepsi de ancak bize dönecekler.

94. Şu hâlde, kim Mümin olarak salih ameller işlerse, çalışması asla inkâr edilmez. Şüphesiz biz onu yazmaktayız.

95. Helâk ettiğimiz bir ülke halkının (dünya hayatına geri) dönmeleri imkânsızdır.

96. Nihayet Ye'cüc ve Me'cüc'ün (seddi) açıldığı zaman her tepeden akın ederler.

97. Gerçek vaad (kıyametin kopması) yaklaşır, bir de bakarsın kâfirlerin gözleri açılıp donakalmıştır. «Eyvah bizlere! Doğrusu biz bundan gafildik. Hatta biz zalim kimselermişiz.» derler.

98. Hiç şüphesiz siz de, Allah'tan başka ibadet etiikleriniz de Cehennem'in odunusunuz. Siz oraya gireceksiniz.

99. Eğer onlar (hak) ilâh olsalardı buraya girmezlerdi. Hâlbuki hepsi orada ebedî kalacaklardır.

100. Onların orada ah edip, derin bir iç çekişleri vardır! Onlar orada hiçbir şey işitmezler.

101. Şüphesiz kendileri için tarafımızdan en güzel mükâfat hazırlanmış olanlar var ya; işte bunlar Cehennem'den uzaklaştırılmışlardır.

102. Onlar Cehennem'in uğultusunu dahi duymazlar. Nefislerinin arzu ettiği şeyler içinde ebedî kalırlar.

103. En büyük korku bile onları tasalandırmaz ve melekler onları: «İşte bu, size vadedilen (mutlu) gününüzdür.» diyerek karşılarlar.

104. Gökleri kitap sayfalarının katlandığı gibi katlayacağımız günü düşün. Başlangıçta ilk yaratmayı nasıl yaptıysak, - üzerimize aldığımız bir vaad olarak - onu yine yapacağız. Biz bunu muhakkak yapacağız.

105. Andolsun, Zikir'den (Tevrat'tan) sonra Zebûr'da da, «Arza muhakkak benim salih kullarım mirasçı olacaktır.» diye yazmıştık.

106. Şüphesiz bunda Allah'a kulluk eden bir toplum için yeterli bir bildiri/öğüt vardır.

107. (Ey Muhammed!) Seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.

108. De ki: «Bana ancak, ilâhınızın yalnızca bir tek ilâh olduğu vahyolunuyor. Artık Müslüman oluyor musunuz?»

109. Eğer yüz çevirirlerse De ki: «Ben size eşit şekilde bildirip, açıkladım. Size vaat olunan yakın mıdır, uzak mıdır bilemiyorum.

110. «Şüphesiz, Allah sözün açığa vurulanını da bilir, gizlediğinizi de bilir.»

111. «Bilmiyorum, belki de o sizin için bir imtihandır. Bir süreye kadar bir faydalanmadır.»

112. (Peygamber): «Ey Rabbim! Hak ile hüküm ver. Bizim Rabbimiz, sizin türlü nitelemelerinize karşı yardımı istenecek olan Rahman'dır.» dedi.

HAC SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Ey insanlar! Rabbinizden sakının. Çünkü kıyametin sarsıntısı büyük bir şeydir.

2. Onu göreceğiniz gün, her emzikli kadın emzirmekte olduğu çocuğundan geçer ve her hamile kadın da karnındaki çocuğunu düşürür. İnsanları sarhoş görürsün; hâlbuki onlar sarhoş değillerdir. Ne var ki, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

3. İnsanlardan kimi vardır ki, hiçbir bilgisi olmadığı hâlde, Allah hakkında tartışmaya girer ve her azgın Şeytan'ın ardına düşer.

4. Şeytan hakkında şöyle yazılmıştır: «Her kim onu dost edinirse, mutlaka o kimseyi saptırır ve onu Cehennem azabına sürükler.»

5. Ey insanlar! Eğer tekrar dirilmekten şüphede iseniz; şunu bilin ki, biz sizi topraktan, sonra nutfeden (meniden), sonra alakadan (embriyodan), sonra (cesedi) biçimlenen ve biçimlenmeyen bir çiğnem et parçasından yarattık ki, size (kudretimizi) açıkça gösterelim. Dilediğimizi adı konmuş bir süreye kadar rahimlerde tutar ve sizi bebek olarak çıkarırız. Sonra siz yetişip, güçlü çağınıza gelirsiniz. Kiminiz vefat eder, kiminiz de bilen bir kimse olduktan sonra bir şey bilmez hale gelsin diye ömrünün en düşkün dönemine ulaştırılır. Yeryüzünü kupkuru görürsün de biz ona su indirince harekete geçer, kabarır ve her çeşit güzel bitkiyi çift çift bitirir.

6. Bu böyledir. Çünkü Allah, hakkın ta kendisidir. Şüphesiz O, ölüleri diriltir ve O, her şeye hakkıyla kadirdir.

7. Çünkü kıyamet muhakkak gelecektir. Onda hiçbir şüphe yoktur ve şüphesiz Allah, kabirlerdeki kimseleri diriltecektir.

8. İnsanlardan kimisi Allah hakkında bilgisiz, delilsiz ve aydınlatıcı bir kitabı olmaksızın tartışır durur.

9. İnsanları Allah'ın yolundan saptırmak için büyüklenerek yüz çevirir. Dünyada onun için rüsvalık vardır, kıyamet günü de biz ona yakıcı ateş azabını tattırırız.

10. (Ona): «İşte bu kendi ellerinin önceden işledikleri yüzündendir. Allah, kesinlikle kullara zulmedici değildir.» (denir.)

11. İnsanlardan öylesi de vardır ki, Allah'a kıyıdan kenardan kulluk eder. Eğer kendisine bir hayır dokunursa, gönlü onunla hoş olur. Şâyet başına bir kötülük

gelirse, gerisin geri (küfre) dönüverir. O dünyayı da kaybetmiştir, ahireti de. İşte bu apaçık ziyanın ta kendisidir.

12. O, Allah'ı bırakır da kendine ne zarar, ne de fayda veren şeylere ibadet eder. İşte bu uzak sapıklığın ta kendisidir.

13. O, zarar vermesi, fayda vermesinden daha yakın olana ibadet eder. Ne kötü bir yardımcı, ne kötü bir arkadaştır.

14. Muhakkak ki Allah, iman edip salih ameller işleyenleri içinden ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Şüphesiz Allah, dilediğini yapar.

15. Her kim ona (Muhammed'e) Allah'ın dünyada ve ahirette asla yardım etmeyeceğini zannediyorsa hemen tavana bir ip çeksin, sonra kendini assın da bir baksın. Başvurduğu (bu yöntem), öfkelendiği şeyi giderecek mi?

16. Nitekim, biz onu (Kur'an'ı) apaçık ayetler olarak indirdik. Şüphesiz Allah, dilediğini doğru yola iletir.

17. Şüphesiz iman edenler, Yahudiler, Sâbiîler, Hristiyanlar, Mecûsiler ve Allah'a ortak koşanlar var ya; Allah, kıyamet günü onların aralarında mutlaka hüküm verecektir. Çünkü Allah, her şeye şahittir.

18. Göklerde ve yerde olanlar, Güneş, Ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, canlılar ve bir çok insanın Allah'a secde ettiklerini görmüyor musun? Birçoğunun üzerine de azap hak olmuştur. Allah kimi alçaltırsa onu değerli kılacak yoktur. Allah, dilediğini yapar.

19. İşte bunlar Rableri hakkında tartışan iki hasımdır. Kâfir olanlar için ateşten elbiseler biçilir. Başları üzerinden gayet kaynar su dökülür.

20. Onunla karınlarında ne varsa eritilir, derileri de.

21. Onlar için bir de demirden topuzlar vardır.

22. Her ne zaman Cehennem'den, o ızdıraptan çıkmak isteseler, oraya geri döndürülürler ve onlara: "Yakıcı ateşin azabını tadın!" denilir.

23. Şüphesiz Allah, iman edip salih ameller işleyenleri içlerinden ırmaklar akan Cennetlere sokacak, orada altından bileziklerle, incilerle süsleneceklerdir. Oradaki giysileri ise ipektir.

24. Onlar hem sözün hoş olanına ulaştırılmışlar, hem de övgüye lâyık olan Allah'ın yoluna iletilmişlerdir.

25. Muhakkak kâfirlere, Allah'ın yolundan, yerli ve yolcu bütün insanlar için eşit kılınan Mescid-i Haram'dan alıkoyanlara ve de orada zulüm ile haktan sapmak isteyenlere, elim bir azaptan tattırırız.

26. Hani biz İbrahim'e Beytin yerini belirtip şöyle demiştik: "Bana hiçbir şeyi ortak koşma, tavaf edenler, orada ikamet edenler, rükû ve secde edenler için evimi temizle.

27. İnsanlar arasında haccı ilan et ki, gerek yaya olarak, gerek uzak yollardan gelen yorgun develer üzerinde sana gelsinler.

28. Gelsinler ki, kendilerine ait birtakım menfaatlere şahit olsunlar ve Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine belli günlerde (onları kurban ederken) Allah'ın adını ansınlar. Artık onlardan siz de yiyin; yoksula, fakire de yedirin.

29. (Hacılar) Sonra da kirlerini gidersinler (saç ve tırnaklarını kessinler), adaklarını yerine getirsinler ve Beyt-i Atik'i (Kâbe'yi) tavaf etsinler.

30. Bu böyle. Kim Allah'ın hürmet edilmesini emrettiği şeyleri tazim ederse bu, Rabbi katında kendisi için bir hayırdır. (Haram olduğu) size okunanların dışında kalan hayvanlar size helâl kılındı. Şu halde pisliğin ta kendisi olan putlardan uzak durun ve yalan söylemekten de kaçının.

31. Allah'a yönelen, O'na ortak koşmayan kimseler (olun). Kim Allah'a şirk koşarsa, o sanki gökyüzünden düşüp, kuşların kaptığı yahut rüzgârın kendisini uzak bir yere attığı kimseye benzer.

32. Evet, bu böyledir. Kim Allah'a ait nişânelere saygılı davranırsa, bu kalplerin takvâlı olmasındandır.

33. Onlarda sizin için belirli bir süreye kadar faydalar vardır. Sonra onların varacakları yer Beyt-i Atik (Kâbe)dir.

34. Biz, kendilerine rızık olarak verdiğimiz kurbanlık hayvanlar üzerine Allah'ın adını ansınlar diye her ümmete kurban kesmeyi meşru kıldık. İlahınız bir tek ilahtır. O halde ona teslim olun. İtaatkâr ve alçak gönüllü olanları müjdele.

35. Onlar, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperen, başlarına gelen musibetlere sabreden, namazı dosdoğru kılan ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden Allah yolunda harcayan kimselerdir.

36. Kurbanlık develeri, sizin için Allah'ın nişanelerinden kıldık. Sizin için onlarda hayır vardır. Onlar ayakları üzere iken kendilerine Allah'ın adını anın. Yanları üzerlerine düşüp canları çıkınca onlardan siz de yiyin; istemeyen fakire de, istemek zorunda kalan fakire de yedirin. Şükredesiniz diye onları böylece sizin hizmetinize verdik.

37. Onların etleri de, kanları da Allah'a asla ulaşmaz. Fakat sizden ona takvâ ulaşır. Size hidayet ettiği için Allah'ı tekbir edin diye O, bunları sizin emrinize vermiştir. İhsan sahiplerine müjde ver.

38. Hiç şüphesiz Allah, iman edenleri savunur. Gerçekten Allah, hain ve nankör olan kimseyi sevmez.

39. Kendilerine savaş açılan Müslümanlara, zulme uğramaları sebebiyle cihad için izin verildi. Şüphe yok ki Allah'ın onlara yardım etmeye gücü yeter.

40. Onlar sadece; «Rabbimiz Allah'tır» dedikleri için haksız yere yurtlarından çıkartılmışlardır. Eğer Allah'ın insanların bir kısmını, bir kısmıyla bertaraf etmesi olmasaydı manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescitler yıkılıp giderdi. Allah kendi (dini)ne yardım edene elbette yardım eder. Muhakkak Allah güçlüdür, Azizdir.

41. Onlar öyle kimselerdir ki, şâyet kendilerine yeryüzünde imkân ve iktidar versek; namazı dosdoğru kılar, zekâtı verir, iyiliği emreder ve kötülüğü yasaklarlar. Bütün işlerin âkıbeti Allah'a aittir.

42. Ey Muhammed! Eğer seni yalanlarlarsa bil ki, onlardan önce Nûh, Âd ve Semûd kavimleri de (peygamberlerini) yalanlamışlardı.

43. İbrahim'in kavmi ile Lût'un kavmi ve Medyen halkı da (yalanlamışlardı).

44. Medyen halkı da (Şuayb'ı yalanladı). Mûsâ da yalanlandı. Kâfirlere mühlet verdim, sonra da onları yakaladım. Benim cezalandırmam nasılmış?

45. (Ahalisi) zalim iken kendilerini helâk ettiğimiz bu yüzden çökmüş çatıları üzerine duvarları yıkılmış, kuyuları sahipsiz, yüksek köşkleri (ıssız) kalmış nice şehirler vardır.

46. Acaba onlar kendileri ile akledecekleri kalplerinin, kendileri ile işitecekleri kulaklarının olması için yeryüzünde neden gezip dolaşmazlar? Çünkü gerçekte gözler değil, göğüslerdeki kalpler kör olur.

47. Senden azabı çabucak getirmeni isterler. Allah sözünden asla caymaz. Gerçek şu ki, Rabbinin yanında bir gün, sayacağınız bin yıl gibidir.

48. Zalim oldukları halde kendilerine mühlet verdiğim nice memleketler vardır. Sonra onları (azap ile) yakaladım, dönüş yalnız banadır.

49. De ki: "Ey insanlar! Ben sizin için ancak apaçık bir uyarıcıyım."

50. Artık iman edip salih ameller işleyenler var ya; işte onlar için bir bağışlama, güzel bir nimet (Cennet) vardır.

51. Ayetlerimiz konusunda acze düşürücü çabalar harcayanlara gelince, işte onlar Cehennem ehlidir.

52. Senden önce hiçbir peygamber göndermedik ki, o temenni ettiği (Kur'an okuduğu) zaman, Şeytan onun temennisine (okuyuşuna) bir vesvese atmış olmasın. Ama

Allah, Şeytan'ın attığını iptal eder, sonra kendi ayetlerini sağlamlaştırıp pekiştirir. Allah her şeyi bilendir, Hakim'dir.

53. Allah, Şeytan'ın attığı o vesveseyi kalplerinde hastalık bulunan ve kalpleri kaskatı olan kimseler için bir fitne kılmıştır. Muhakkak zalimler uzak bir ayrılık içindedirler.

54. Bir de kendilerine ilim verilmiş olanlar onun, Rabbinden gelen hak olduğunu bilsinler, böylece ona iman etsinler ve sonuçta da kalpleri ona saygı duyup, boyun eğsin diye Allah böyle yapar. Hiç şüphe yok ki Allah, iman edenleri doğru yola iletir.

55. Kâfirler, kendilerine kıyamet ansızın gelinceye, yahut da onlara kısır bir günün azabı gelip çatıncaya dek o Kur'an'dan bir şüphe içinde kalırlar.

56. İşte o gün mülk Allah'ındır. O, insanların arasında hükmünü verir. Artık iman edip salih ameller işlemiş olanlar Naîm Cennetleri'ndedirler.

57. Kâfir olup ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

58. Allah yolunda hicret edip de sonra öldürülmüş veya ölmüş olanlara gelince, Allah onlara muhakkak güzel bir rızık verecektir. Şüphe yok ki Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

59. Elbette onları, hoşnut olacakları bir yere (Cennete) sokacaktır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, Halîm'dir. (Hemen cezalandırmaz, mühlet verir.)

60. İşte böyle; kim kendisine yapılan bir eziyete o ölçüde karşılık verir, sonra yine kendisine zulmedilirse, elbette Allah ona yardım eder. Şüphesiz Allah; çok affedicidir, çok mağfiret edicidir.

61. Bu (böyledir). Çünkü Allah geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katar. Şüphesiz Allah, her şeyi işitendir, her şeyi görendir.

62. İşte bu böyledir. Çünkü hak olan ancak Allah'tır. Ondan başka taptıkları ise bizatihi batıldır. Allah; üstündür/yüksektedir, büyüktür.

63. Allah'ın gökten su indirmesiyle yeryüzünün yemyeşil olduğunu görmedin mi? Allah; Latif'tir, her şeyden haberdardır.

64. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey O'nundur. Şüphesiz Allah, hiç bir şeye ihtiyacı olmayandır, elbette övgüye lâyıktır.

65. Görmedin mi Allah, yerdeki her şeyi ve emri ile denizde yüzen gemileri sizin hizmetinize verdi. Göğü de kendi izni olmadıkça yer üzerine düşmemesi için tutar. Allah, insanlara karşı gerçekten çok şefkatli ve merhametlidir.

66. O, size hayat veren, sonra sizi öldürecek, daha sonra da diriltecek olandır. Şüphesiz, insan çok nankördür.

67. Her ümmete uygulamakta oldukları bir ibadet yolu belirledik. Öyleyse, bu iş/din hususunda seninle tartışmasınlar. Rabbine davet et. Hiç kuşkusuz sen, dosdoğru bir yol üzerindesin.

68. Eğer seninle mücadele ederlerse, de ki: «Allah, yapmakta olduğunuzu daha iyi bilmektedir»

69. Hakkında ayrılığa düşüp durduğunuz şeyler konusunda, kıyamet günü Allah aranızda hüküm verecektir.

70. Bilmez misin ki Allah, gökte ve yerde olan her şeyi bilir. Şüphesiz ki bütün bunlar bir kitaptadır. Gerçekten bu Allah'a çok kolaydır.

71. Onlar; Allah'ı bırakıp, hakkında Allah'ın hiçbir delil indirmediği, kendilerinin de hakkında hiçbir bilgilerinin bulunmadığı şeylere ibadet ederler. Zalimlerin hiçbir yardımcısı yoktur.

72. Onlara apaçık ayetlerimiz okunduğu zaman, o kâfirlerin yüzlerinden inkârı anlarsın. Neredeyse, kendilerine ayetlerimizi okuyanlara saldıracaklar. De ki: Size bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Ateş! Allah onu kâfirlere vadetti. O, ne kötü sondur.

73. - Ey insanlar! - Bir örnek veriliyor, onu iyice dinleyin! Sizin Allah'ın dışında dua ettikleriniz (ilahlar) bir araya gelseler bile bir sinek dahi yaratamazlar. Sinek onlardan bir şey kapsa, onu ondan kurtaramazlar. İsteyen de, istenen de zayıftır.

74. Allah'ın kadrini gereği gibi bilemediler. Şüphesiz Allah kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.

75. Allah, meleklerden de rasûller seçer, insanlardan da. Şüphesiz Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.

76. Onların önceden yaptıklarını da, yapacaklarını da bilir. Bütün işler ancak Allah'a döndürülür.

77. Ey iman edenler! Rüku edin, secde edin, Rabbinize ibadet edin, hayır işleyin ki kurtuluşa eresiniz.

78. Allah uğrunda hakkıyla cihad edin. O, sizi seçti, dinde üzerinize bir zorluk yüklemedi. (Bu) Babanız İbrahim'in dinidir. Allah, bundan önce ve bunda (Kur'an'da) size «Müslüman» ismini vermiştir. (Hesap günü) Rasûl size şahit olsun, siz de insanlığa şahit olun diye. Öyleyse namazı ikame edin, zekâtı verin, Allah'a sımsıkı bağlanın. O, ne güzel mevlâ ve ne güzel yardımcıdır!

MÜMİNÛN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Gerçekten Müminler kurtuluşa ermiştir.

2. Onlar namazlarında huşû içinde olanlardır.

3. Onlar, boş ve yararsız şeylerden yüz çevirirler.

4. Onlar zekâtı verirler.

5. Onlar, ırzlarını/iffetlerini korurlar.

6. Ancak kendi eşleri ve ellerinin altındaki (cariyeleri) hariç. Şüphesiz onlar (bunlarla ilişkilerinden dolayı) kınanmazlar.

7. Artık her kim bundan başkasını isterse işte onlar sınırı aşan kimseler olurlar.

8. Onlar, emanetlerine ve verdikleri sözlere riâyet ederler.

9. Onlar, namazlarını eda ederler.

10. İşte bunlar varis olanların ta kendileridir.

11. Onlar, Firdevs'e varis olacaklardır ve onlar orada ebedî kalacaklardır.

12. Andolsun biz insanı, (süzülmüş) bir çamurdan yarattık.

13. Sonra onu bir su damlası/nutfe olarak, sağlam bir yere (rahme) yerleştirdik.

14. Sonra nutfeyi/spermi, alaka/embriyo haline getirdik. Embriyoyu bir çiğnem et parçası yaptık. Et parçasından kemik yarattık. Kemiğe et giydirdik. Sonra onu (ruh vererek) bambaşka bir varlık olarak yarattık. Yaratanların en güzeli olan Allah pek yücedir!

15. Sonra siz, bunun arkasından elbette öleceksiniz.

16. Sonra şüphesiz sizler, kıyamet günü yeniden diriltileceksiniz.

17. Andolsun, biz sizin üzerinizde yedi yol yarattık. Biz yarattıklarımızdan gâfil değiliz.

18. Biz, gökten belli bir ölçüde su indirdik de (faydalanmanız için) onu yeryüzünde tuttuk. Bizim onu tamamen gidermeye de muhakkak gücümüz yeter.

19. O suyla, sizin için hurma ve üzüm bağları yetiştirdik ki, oralarda sizin için birçok meyveler vardır. Siz de onlardan yersiniz.

20. Tûri Sînâ'da da yetişen bir ağaç daha meydana getirdik ki, bu ağaç hem yağ hem de yiyenlerin ekmeğine katık edecekleri (zeytin) verir.

21. Şüphesiz hayvanlarda da sizin için ibret vardır. Onların karınlarında olanlardan size içiririz. Onlarda sizin için çok yararlar vardır ve onlardan yersiniz.

22. Bir de hem onların üzerinde, hem gemilerin üzerinde taşınıyorsunuz.

23. Şüphesiz biz Nûh'u kavmine peygamber olarak gönderdik. Kavmine dedi ki: «Ey kavmim! Allah'a ibadet edin. Sizin O'ndan başka bir ilahınız yoktur. Hiç sakınmaz mısınız?»

24. Kavminden ileri gelen kâfirler: «Bu, sizin gibi bir insandan başka bir şey değildir. Sizden üstün olmak istiyor. Eğer Allah dileseydi melekleri gönderirdi. Biz, daha önceki atalarımızdan da bunu duymadık.» dediler.

25. O ancak, cinlenmiş (kendisine delilik isabet eden) bir adam, öyleyse bir müddet onu (bırakıp) bekleyin.

26. Nûh: «Rabbim! Beni yalanlamalarına karşılık bana yardım et.» dedi.

27. Bunun üzerine Nûh'a: «Gözlerimizin önünde, vahyimize göre gemiyi yap!» diye vahyettik. Bizim emrimiz gelip de tandır kaynamaya başlayınca, (sular coşup taştığında Nûh'a) dedik ki: «Her cins canlıdan (erkekli dişili) birer çift, bir de aleyhine hüküm verilmiş olanın dışında kalan aileni gemiye al ve zulmeden kimseler hakkında bana hiç yalvarma! Şüphesiz onlar suda boğulacaklardır.»

28. Sen ve beraberindekiler gemiye yerleşince: «Bizi zalim kavimden kurtaran Allah'a hamdolsun.» de!

29. Ve yine şöyle de: «Rabbim! Beni mübarek bir yere indir. İndirenlerin en hayırlısı sensin!»

30. Şüphesiz bunda (Nûh ve kavminin başından geçenlerde) birtakım ibretler vardır. Hakikaten biz (kullarımızı böyle) sınarız.

31. Sonra onların ardından bir başka nesil meydana getirdik.

32. Onlara kendilerinden; «Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka hiçbir ilahınız yoktur. Hâlâ O'na karşı gelmekten sakınmaz mısınız?» diye öğüt veren bir peygamber gönderdik.

33. O peygamberin kavminden, Allah'a kâfir olan, ahireti yalanlayan ve bizim dünya hayatında kendilerine bol bol nimet verdiğimiz ileri gelenleri şöyle dediler: «O da ancak sizin gibi bir insandır. Sizin yediğiniz şeylerden yiyor, içtiğiniz şeylerden içiyor.»

34. Eğer, sizin gibi bir insana itaat ederseniz; işte o zaman hüsrana uğrarsınız.

35. Siz ölüp, toprak ve kemik olduğunuz zaman tekrar (kabirlerinizden) çıkarılacağınızı mı vadediyor?

36. «Hâlbuki bu size vaadolunan (öldükten sonra tekrar dirilme olayı gerçek olmaktan) ne kadar da uzak!»

37. Onlar; «Hayatımız, ancak dünya hayatıdır. Ölürüz ve yaşarız. Bizler tekrar diriltilecek değiliz.» dediler.

38. Bu adam, sadece Allah hakkında yalan uyduran bir kimsedir; biz ona iman etmiyoruz.

39. O peygamber: «Rabbim, beni yalanlamalarına karşılık bana yardım et!» dedi.

40. Allah şöyle buyurdu: «Pek yakında onlar mutlaka pişman olacaklar!»

41. Derken onları, gerçekleşmesi hak/kaçınılmaz olan bir çığlık yakaladı ve onları bir (sel) süprüntüsü haline getirdik. Uzak olsun öyle zâlim bir kavim!

42. Sonra onların ardından başka nesiller meydana getirdik.

43. Hiçbir ümmet, ecelinin önüne geçemez ve onu geciktiremez.

44. Sonra birbiri ardınca peygamberlerimizi gönderdik. Her ümmete peygamberi geldikçe onu yalanladılar. (Biz de) onları birbiri ardından helâk edip, (ibretlik) konuşulan (olaylar) haline getirdik. Yok olsun iman etmeyen böyle bir toplum!

45. Sonra Mûsâ'yı ve kardeşi Hârûn'u ayetlerimizle ve apaçık delillerle gönderdik.

46. Firavun'a ve ileri gelenlerine. Ama onlar büyüklük tasladılar. Zaten onlar kendilerini üstün sayan bir topluluktu.

47. Bu yüzden: «Kavimleri bize kölelik edip dururken, bizim gibi iki insana mı iman edeceğiz?» demişlerdi.

48. Böylece o ikisini yalanladılar ve helâk edilenlerden oldular.

49. Andolsun biz Mûsâ'ya, belki onlar hidayeti bulurlar diye kitabı verdik.

50. Andolsun ki biz Meryem oğlunu da, anasını da birer ayet kıldık ve onları yüksek ve akarsuyu olan rahat bir yerde barındırdık.

51. Ey rasûller! Temiz şeylerden yiyin ve salih ameller işleyin. Çünkü ben yaptığınız bütün amelleri çok iyi bilirim.

52. Ve gerçekten sizin bu ümmetiniz tek bir ümmettir. Ben de sizin Rabbinizim. O halde yalnız benden korkun.

53. Ne var ki (insanlar) işlerini (dinlerini) aralarında bölük pörçük etmişlerdir. Bu sebeple her grup kendi yanındakiyle sevinip böbürlenmektedir.

54. Bir süreye kadar onları kendi sapıklıklarıyla başbaşa bırak.

55. Zannediyorlar mı ki kendilerine mal ve oğullar sunduk diye?

56. İyiliklerinde acele ediyoruz. Asla! Fakat onlar anlamıyorlar.

57. Şüphesiz ki Rablerinin korkusundan titreyenler,

58. Rablerinin ayetlerine iman edenler,

59. Ve Rablerine şirk koşmayanlar,

60. Rabblerine dönecekleri için verdiklerini kalpleri ürpererek verenler,

61. İşte, iyilik hususunda yarışanlar ve (iyilikte) öne geçenler bunlardır.

62. Biz, hiç kimseyi gücünün yettiğinden başkası ile yükümlü kılmayız. Nezdimizde hakkı söyleyen bir kitap vardır ve onlar haksızlığa uğratılmazlar.

63. Hayır, onların (o inkârcıların) kalpleri bu hususta cehalet içindedir. Ayrıca onların bundan (bu şirk ve inkârcılıklarından) öte birtakım (kötü) işleri vardır ki, onlar bu işleri yapar dururlar.

64. Nihayet refah ve bolluk içinde olanlarını azapla kıskıvrak yakaladığımız zaman, bakmışsın ki hemen feryadı basarlar.

65. Bugün feryat etmeyin, çünkü tarafımızdan size yardım olunmaz.

66. Ayetlerim size okunuyordu da topuklarınızın üstünde gerisin geri dönüyordunuz.

67. Bununla büyüklük taslar, geceleyin toplanıp hezeyanlar savururdunuz.

68. Onlar bu sözü (Kur'an'ı) hiç düşünmediler mi? Yoksa kendilerine, daha önce geçmişteki atalarına gelmeyen bir şey mi geldi?

69. Yahut onlar rasûllerini tanımıyorlardı da bunun için mi şimdi onu inkâr ediyorlar?

70. Yahut onun cinlenip, delilik isabet ettiğini mi söylüyorlar? Bilakis o kendilerine hakkı getirmiştir. Hâlbuki onların çoğunluğu haktan hoşlanmazlar.

71. Eğer hak, onların hevâ ve heveslerine tâbi olsaydı, gökler, yer ve içindeki herkes, mutlaka bozguna uğrardı. Oysa biz onlara, şan ve şereflerini ihtiva eden Kur'an'ı getirdik. Fakat onlar, bundan yüz çevirmektedirler.

72. Yoksa sen onlardan bir karşılık mı istiyorsun? Rabbinin vereceği daha hayırlıdır. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

73. Sen onları şüphesiz ki dosdoğru yola davet edersin.

74. Muhakkak ki âhirete iman etmeyenler doğru yoldan sapanlardır.

75. Eğer onlara rahmet edip, başlarındaki sıkıntıyı gidermiş olsaydık bile yine de onlar; azgınlıkları içinde bocalayıp dururlardı.

76. Andolsun ki onları azap ile aldığımız halde yine de Rablerine itaatle boyun eğmediler. Yalvarıp, yakarmadılar.

77. Nihayet üzerlerine şiddetli bir azap kapısı açtığımızda o zaman azabın içinde şaşkın ve ümitsiz kalıverirler.

78. Sizin için kulaklar, gözler ve kalpler var eden O'dur. Ne kadar az şükrediyorsunuz!

79. Sizi yeryüzünde yaratıp yayan da O'dur. Ve yine O'nun huzurunda toplanacaksınız.

80. Dirilten de öldüren de O'dur. Gece ve gündüzün art arda gelmesi de O'na aittir. Hâlâ akletmiyor musunuz?

81. Aksine bunlar da öncekilerin dedikleri gibi dediler.

82. «Ölüp, toprak ve kemik haline geldiğimiz zaman, biz yeniden mi diriltileceğiz?» dediler.

83. Bu, bize ve atalarımıza daha önce de vadedilmişti. Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir.

84. De ki: «Eğer biliyorsanız (söyleyin bakalım), yeryüzü ve onda bulunanlar kime aittir?»

85. «Allah'ındır.» diyecekler. «Öyle ise siz hiç düşünüp öğüt almaz mısınız?» de.

86. «Yedi göğün Rabbi ve yüce arşın Rabbi kimdir?» de!

87. «Allah'ındır.» diyecekler. (Onlara:) Hâlâ düşünüp öğüt almaz mısınız? de!

88. De ki: «Eğer biliyorsanız (söyleyin): Her şeyin hükümranlığı elinde olan, koruyup kollayan ama kendisi korunmaya (muhtaç olmayan) kimdir?»

89. «Allah'ındır.» diyecekler. «Öyle ise nasıl aldanıyorsunuz?» de.

90. Doğrusu biz onlara hakkı (gerçeği) getirdik. Onlar ise hakikaten yalancılardır.

91. Allah, bir çocuk edinmemiştir ve O'nunla beraber hiçbir ilah yoktur. Eğer öyle olsaydı, her ilah kendi yarattığını alır, elbette onlardan biri diğerine galebe çalardı. Allah onların niteleye geldiklerinden münezzehtir.

92. Allah, gizliyi ve açığı bilendir. O, (müşriklerin) ortak koştukları şeylerden yüksektir, çok yücedir.

93. De ki: «Rabbim! Eğer onların tehdit olundukları şeyi bana göstereceksen;»

94. «Rabbim! O halde beni o zalimler topluluğu arasında kılma!»

95. Bizim onlara yönelttiğimiz tehditleri sana göstermeye elbette gücümüz yeter.

96. Sen, kötülüğü en güzel bir tutumla sav. Biz onların yakıştırmakta oldukları şeyi çok iyi bilmekteyiz.

97. Ve de ki: «Rabbim! Şeytanların vesveselerinden sana sığınırım!

98. «Rabbim yanımda hazır olmalarından da sana sığınırım.»

99. Nihayet onlardan (müşriklerden) birine ölüm gelip çattığında şöyle der: «Rabbim! Beni geri gönder.»

100. «Belki geride bıraktıklarımla salih amel işlerim.» Asla, bu onun söylemiş olduğu bir sözden ibarettir. Onların önlerinde de diriltilecekleri güne kadar bir berzah vardır.

101. Sûr'a üflendiği zaman, işte o gün aralarında soy bağı kalmaz, birbirlerine bir şey de soramazlar.

102. Artık kimin tartıları ağır gelirse, işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

103. Kimlerin de tartıları hafif gelirse, artık bunlar da kendilerine yazık etmişlerdir. (Çünkü onlar) ebedî Cehennem'dedirler.

104. Ateş onların yüzlerini bürüyüp, yakar ve (dudakları da yanar da) dişleri sırıtıp öylece kalır.

105. «Ayetlerim size okunuyordu da siz onları yalanlıyordunuz, değil mi?»

106. Onlar şöyle derler: «Rabbimiz! Azgınlığımız bizi yenmişti ve sapık bir kavim olmuştuk.»

107. Rabbimiz! «Bizi ateşten çıkar. Eğer (sapıklığa) tekrar dönersek, biz gerçekten kendimize zulmetmiş oluruz.» derler.

108. (Allah) «Aşağılık içinde kalın orada, artık benimle konuşmayın!» der.

109. Gerçek şu ki kullarımdan: "Rabbimiz, iman ettik, bize mağfiret ve rahmet buyur. Sen rahmet edenlerin hayırlısısın, diyen bir topluluk vardı.

110. Siz ise onları alaya almıştınız. O kadar ki, onlar size beni anmayı unutturdu. Onlara hep gülüyordunuz.

111. Bugün sabrettikleri için onları ödüllendirdim. İşte, asıl kurtuluşa ermiş olanlar onlardır.

112. «Siz yeryüzünde kaç yıl kaldınız» diyecek.

113. Onlar: «Bir gün yahut bir günün bir bölümü kadar eğlendik. Haydi sayanlara sor» diyecekler.

114. Buyurdu ki: «Siz ancak az bir süre eğlendiniz. Eğer gerçekten bilmiş olsaydınız.

115. Sizi, boşuna yarattığımızı ve bize döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?

116. Gerçek hükümdar olan Allah yüksektedir, yücedir. O'ndan başka hiç (hak) ilah yoktur. O, şerefli ve yüce Arş'ın Rabbidir.

117. Kim hakkında hiçbir delili bulunmaksızın Allah ile birlikte başka bir ilaha ibadet ederse onun hesabı ancak Rabbinin katındadır. Kâfirler –hiç şüphesiz- kurtuluşa eremezler.

118. De ki: «Rabbim! Bağışla, merhamet et. Çünkü sen merhamet edenlerin en hayırlısısın!»

NÛR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Bu, indirdiğimiz ve (hükümlerini) farz kıldığımız bir suredir. Düşünüp öğüt alasınız diye, bu sûre içinde apaçık ayetler indirdik.

2. Zina eden kadın ve zina eden erkekten her birine yüz değnek vurun. Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız, Allah'ın dini hususunda onlara karşı acıma duygusu sizi (uygulayacağınız cezadan) engellemesin. Müminlerden bir grup da onlara uygulanan cezaya şahit olsun.

3. Zina eden erkek, ancak zina eden veya Allah'a ortak koşan bir kadınla evlenir. Zina eden bir kadınla da ancak zina eden veya Allah'a ortak koşan bir erkek evlenir. Bu, Müminlere haram kılınmıştır.

4. İffetli kadınlara iftira atan, sonra da dört şahit getiremeyen kimselere seksen değnek vurun ve bir daha onların şahitliklerini ebedî olarak kabul etmeyin. İşte onlar fasıkların ta kendileridir.

5. Ancak bundan sonra tevbe edenler ve (amellerini) ıslah edenler müstesnadır. Allah çok bağışlayıcı ve merhametlidir.

6. Eşlerine zina isnadında bulunup da kendilerinden başka şahitleri olmayanlara gelince; her birinin şahitliği, Allah adına dört defa kendisinin hiç şüphesiz doğru söyleyenlerden olduğuna dair şahitlik etmesidir.

7. Beşincisi, eğer yalan söyleyenlerden ise Allah'ın lanetinin kendi üzerine olmasını dilemesidir.

8. Kadının; kocasının yalan söylediğine dair dört defa Allah'ı şahit tutması kadından cezayı kaldırır.

9. Beşincisinde; eğer o (kocası) doğru söyleyenlerdense Allah'ın lanetinin muhakkak kendi üzerine olmasını (diler).

10. Allah'ın size lütfu ve merhameti olmasaydı ve Allah tevbeleri kabul eden, hüküm ve hikmet sahibi olmasaydı hâliniz nice olurdu?

11. O ağır iftirayı uyduranlar, sizin içinizden bir güruhtur. Bu iftirayı kendiniz için kötü bir şey sanmayın. Aksine o sizin için bir hayırdır. Onlardan her biri için işledikleri günahın cezası vardır. İçlerinden (elebaşılık ederek) o günahın büyüğünü üstlenen için ise ağır bir azap vardır.

12. Onu işittiğiniz zaman, Mümin erkek ve Mümin kadınların kendi vicdanlarında hüsnü zanda bulunup; «Bu, apaçık bir iftiradır.» demeleri gerekmez miydi?

13. Onların (iftiracıların) da bu konuda dört şahit getirmeleri gerekmez miydi? Mademki şahitler getiremediler, öyle ise onlar Allah nezdinde yalancıların ta kendileridirler.

14. Eğer size dünyada ve ahirette Allah'ın lütuf ve merhameti olmasaydı, içine daldığınız bu iftiradan dolayı size mutlaka büyük bir azap isabet ederdi.

15. O zaman siz o sözü birbirinizin dilinden alıp duruyordunuz. Hakkında hiçbir bilginizin olmadığı bir şeyi ağızlarınızla söylüyordunuz. Bunu basit bir şey sanıyordunuz. Hâlbuki o Allah katında çok büyüktür.

16. Bu iftirayı işittiğiniz vakit; «Bu konuda konuşmak bize yakışmaz. Seni tenzih ederiz. Bu büyük bir iftiradır.» demeniz gerekmez miydi?

17. Eğer Mümin iseniz, böyle bir şeye bir daha asla dönmemeniz için Allah size öğüt veriyor.

18. Ve Allah size ayetleri böyle açıklıyor. Allah Alîm'dir (herşeyi hakkıyla bilendir), Hakîm'dir. (Çok hikmet sahibidir.)

19. İman edenler arasında fuhşun (kötülüklerin) yayılmasını arzu edenlere, dünya ve ahirette acı bir azap vardır. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

20. Eğer üzerinizde Allah'ın lütuf ve merhameti olmasaydı ve Allah çok şefkatli ve merhametli olmasaydı (haliniz nice olurdu)!

21. Ey iman edenler! Şeytanın adımlarını izlemeyin. Kim şeytanın adımlarını izlerse şunu bilsin ki, o çirkin işleri ve münkeri emreder. Eğer Allah'ın üzerinizde lütuf ve rahmeti olmasaydı, sizden hiçbir kimse ebediyen temize çıkamazdı, fakat Allah dilediğini temize çıkarır. Allah her şeyi işitendir, çok iyi bilendir.

22. İçinizden faziletli ve servet sahibi kimseler akrabaya, yoksullara, Allah yolunda göç edenlere (mallarından) vermeyeceklerine dair yemin etmesinler, bağışlasınlar, feragat göstersinler. Allah'ın sizi bağışlamasını arzulamaz mısınız? Allah çok bağışlayandır, çok merhametlidir.

23. Namuslu, (kötülükten) habersiz Mümin kadınlara iftira atanlar, dünya ve ahirette lanetlenmişlerdir. Onlara büyük bir azap vardır.

24. O gün, (onların) dilleri, elleri ve ayakları yapmış oldukları şeylere, aleyhlerinde şahitlik eder.

25. O günde, Allah onlara hak ettikleri cezalarını bütünüyle verecektir ve Allah'ın apaçık hakkın ta kendisi olduğunu da bileceklerdir.

26. Kötü kadınlar kötü erkeklere, kötü erkekler kötü kadınlara, temiz kadınlar temiz erkeklere, temiz erkekler de temiz kadınlara yaraşır. Bunlar (temiz kadınlar ve erkekler), (iftiracıların) söylediklerinden çok uzaktırlar ve onlar için bir bağışlanma ve güzel bir rızık vardır.

27. Ey iman edenler! Kendi evlerinizden başka evlere izin almadan ve ev halkına selâm vermeden girmeyin. Eğer düşünecek olursanız, bu sizin için daha hayırlıdır.

28. Eğer evde kimseyi bulamazsanız, size izin verilinceye kadar oraya girmeyin. Eğer size; «Geri dönün!» denirse, hemen dönün. Çünkü bu, sizin için daha nezih bir davranıştır. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla bilendir.

29. İçinde kendinize ait eşyanın bulunduğu oturulmayan evlere girmenizde herhangi bir sakınca yoktur. Allah; açığa vurduklarınızı da, gizlediklerinizi de bilir.

30. Mümin erkeklere söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar. Bu davranış onlar için daha nezihtir. Şüphe yok ki, Allah onların yaptıklarından hakkıyla haberdardır.

31. Mümin kadınlara da söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar. Açıkta olup, gözüken kısmı hariç ziynetlerini göstermesinler. Başörtüleri ile yakalarının (boyun, göğüs) üzerini de kapatsınlar. Süslerini; kocaları, babaları, kocalarının babaları, oğulları, kocalarının oğulları, kendi kardeşleri, kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kendi (gibi iman etmiş) kadınlar, sahip oldukları köleler, kadınlara ihtiyacı kalmamış hizmetçiler, kadınların mahrem yerlerini henüz bilmeyen çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süslerinin bilinmesi için ayaklarını yere vurmasınlar. Ey Müminler! Kurtuluşa ermek için hep birden Allah'a tevbe edin!

32. İçinizden bekârları, köle ve cariyelerinizden salih olanları evlendirin. Eğer fakir iseler, Allah onları lütfu ile zenginleştirir. Allah, (hayrı, ihsanı) geniş/boldur, her şeyi hakkıyla bilendir.

33. Evlenmeye güçleri yetmeyenler de, Allah kendilerini lütfuyla zengin edinceye kadar iffetlerini korusunlar. Sahip olduğunuz kölelerden «mükatebe» yapmak isteyenlere gelince, eğer onlarda bir hayır görürseniz onlarla mükatebe yapın. Allah'ın size verdiği maldan onlara verin. Dünya hayatının geçici menfaatlerini elde etmek için iffetli olmak isteyen cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Her kim onları zorlarsa; şüphesiz Allah, onların zorlanmalarından sonra onlara karşı çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.

34. Andolsun ki biz size açıklayıcı ayetler, sizden önce geçmiş olanlardan misaller ve takva sahiplerine de bir öğüt indirdik.

35. Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nûrunun misali, içinde kandil bulunan bir kandillik gibidir. O kandil, kristal bir fanus içindedir. O, doğuya da batıya da ait olmayan mübarek bir zeytin ağacından tutuşturulan, parıltısı inciyi andıran bir yıldız gibidir. Onun yağı, neredeyse, kendisine ateş değmese dahi ışık verir. (Bu,) nûr üstüne nûrdur. Allah dilediği kimseyi nûruna eriştirir. Allah insanlara (işte böyle) misaller getirir. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

36. (Bu nur) Allah'ın, yükseltilmesine ve içlerinde adının zikredilmesine izin verdiği evlerdedir. Oralarda sabah akşam O'nu tesbih ederler.

37. Kendilerini ticaretin de, alışverişin de Allah'ı zikretmekten, namazdan ve zekâtı vermekten alıkoymadığı erlerdir. Onlar, kalplerin ve gözlerin ters döneceği bir günden korkarlar.

38. (Bütün bunlar) Allah'ın, onları yaptıklarına karşılık en iyi şekilde mükâfatlandırması ve lütfundan onlara daha da arttırması içindir. Allah, dilediklerine hesapsız rızık verir.

39. Kâfir olanların amelleri ise susuz kimselerin su sandığı dümdüz çöldeki bir serap gibidir. Nihayet ona yaklaşınca onun bir şey olmadığını görür. Ancak yanına geldiğinde hiçbir şey bulamaz ve yanında Allah'ı bulur. O da, kendisinin hesabını tam görür. Allah hesabı çabuk görendir.

40. Yahut derin bir denizdeki karanlıklar gibidir. Onu bir dalga örter, onu da üstünden (başka) bir dalga kaplar. Onların üzerinde ise bulutlar vardır. Birbiri üstünde karanlıklar. Elini çıkarsa neredeyse onu dahi göremeyecektir. Allah kime nur vermemişse onun nuru olmaz.

41. Göklerde ve yerde bulunanlarla dizi dizi kuşların Allah'ı tesbih ettiklerini görmez misin? Her biri kendi duasını ve tesbihini (öğrenmiş) bilmiştir. Allah, onların yapmakta olduklarını hakkıyla bilir.

42. Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır, dönüş de ancak O'nadır.

43. Görmüyor musun ki Allah bulutları sürüyor, sonra onları bir araya getirip üst üste yığıyor? İşte o zaman aralarından yağmurun çıktığını görürsün. Gökten, içinde dolu bulunan dağlar gibi bulutlar indirir de, bu doluyu dilediğine isabet ettirir ve dilediğinden de uzak tutar. Şimşeğin parıltısı ise neredeyse gözleri alır.

44. Allah, gece ve gündüzü çevirip birbirinin ardından getirir. Doğrusu basiret sahibi olanlar için bunda ibretler vardır.

45. Allah, her canlıyı sudan (nutfeden) yarattı. İşte bunlardan kimi karnı üstünde sürünür, kimi iki ayağı üstünde yürür, kimi dört ayağı üstünde yürür. Allah dilediğini yaratır. Şüphesiz Allah, her şeye kadirdir.

46. Andolsun, biz apaçık ayetler indirdik. Allah, dilediği kimseyi dosdoğru yola hidayet eder (yöneltir).

47. (Münafıklar:) «Allah'a ve Rasûlüne iman ettik, itaat ettik.» diyorlar. Sonra içlerinden bir grup bundan sonra yüz çeviriyor. Bunlar, Mümin değillerdir.

48. Aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve Rasûlüne çağrıldıkları zaman, onlardan bir grup hemen yüz çevirirler.

49. Eğer hak kendilerinin ise ona sürat ve itaatle gelirler.

50. Acaba kalplerinde hastalık mı vardır bunların, yoksa şüpheye mi düştüler yahut Allah ve Rasulü kendilerine haksızlık eder diye mi korkarlar? Hayır, onlar zulmedenlerin ta kendileridir.

51. Aralarında hüküm verilmek üzere Allah'a ve Rasûlüne çağrılan Müminlerin sözü sadece; «İşittik ve itaat ettik» dir. İşte asıl bunlar kurtuluşa erenlerdir.

52. Kim Allah'a ve Rasûlüne itaat eder, Allah'tan korkar ve O'na karşı gelmekten sakınırsa; işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

53. Münâfıklar, sen kendilerine emrettiğin takdirde mutlaka savaşa çıkacaklarına dair en ağır bir şekilde Allah'a yemin ettiler. Onlara de ki: «Yemin etmeyin. Sizden istenen güzelce itaat etmektir. Allah, elbette yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.»

54. Yine de ki: «Allah'a itaat edin ve Peygamber'e itaat edin. Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki ona yüklenen sorumluluğu ancak ona ait; size yüklenen görevin sorumluluğu da yalnızca size aittir. Eğer ona itaat ederseniz, hidayete erersiniz. Rasûle düşen apaçık beyan etmekten başka bir şey değildir.

55. Allah, içinizden iman edenlere ve salih ameller işleyenlere, kendilerinden öncekileri hükümran kıldığı gibi, onları da yeryüzünde hükümran kılacağını, kendileri için seçip beğendiği dinlerini onlar için güçlendirip yerleştireceğini ve korkulu hallerini güvene çevireceğini vadetmiştir. Bana hiçbir şeyi ortak koşmaksızın ibadet ederler. Bundan sonra artık kim kâfir olursa onlar fasıkların ta kendileridir.

56. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin ve Rasûle itaat edin ki size merhamet edilsin.

57. Küfredenlerin yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacaklarını sanma. Onların barınakları ateştir. Ne kötü dönüş yeri!

58. Ey İman edenler! Ellerinizin altında bulunan (köle ve cariyeleriniz) ve içinizden henüz ergenlik çağına girmemiş olanlar, sabah namazından önce, öğleyin elbiselerinizi çıkardığınız vakit ve yatsı namazından sonra (yanınıza gireceklerinde) sizden üç defa izin istesinler. Bu üçü, avret vaktidir (sizden sakınmaları gereken zamandır). Bu vakitlerin dışında sizin için de onlar için de

bir günah yoktur. Birbirinizin yanına girip çıkabilirsiniz. İşte Allah ayetleri size böyle açıklar. Allah, (her şeyi) hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

59. Çocuklarınız ergenlik çağına girdiklerinde, kendilerinden öncekilerin (büyüklerin) izin istedikleri gibi onlar da izin istesinler. İşte Allah, ayetlerini size böyle açıklar. Allah, (her şeyi) hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

60. Evlenme arzusu kalmayıp, oturan yaşlı kadınların, süslerini açığa vurmaksızın (dış) elbiselerini çıkarmalarında kendileri için bir günah/sakınca yoktur. İffetli olmaları/örtülerini giymeleri kendileri için daha hayırlıdır. Allah her şeyi hakkıyla işitendir, her şeyi hakkıyla bilendir.

61. Köre bir günah yoktur, topala veya hastaya da bir günah yoktur. Aynı şekilde size de evlerinizde, babalarınızın evlerinde, annelerinizin evlerinde, erkek kardeşlerinizin evlerinde, kız kardeşlerinizin evlerinde, amcalarınızın evlerinde, halalarınızın evlerinde, dayılarınızın evlerinde, teyzelerinizin evlerinde, anahtarları sizde olan evlerde veya arkadaşlarınızın evlerinde topluca ya da ayrı ayrı yemek yemenizde bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından mübarek ve temiz bir selam ile kendinize (birbirinize) selam verin. Allah, akledesiniz diye size ayetlerini işte böyle apaçık bir şekilde açıklamaktadır.

62. Müminler, ancak Allah'a ve Rasûlüne iman ederler, onunla birlikte toplu bir iş için bir araya geldikleri zaman, ondan izin almadan (oradan) ayrılmazlar. Senden izin isteyenler, Allah'a ve Rasûlüne iman edenlerdir. Bazı işleri dolayısıyla senden izin istedikleri zaman onlardan dilediğine izin ver. Onlar için Allah'tan mağfiret dile. Şüphesiz Allah, çok mağfiret edendir, çok merhametlidir.

63. (Ey Müminler!) Peygamber'i, kendi aranızda birbirinizi çağırır gibi çağırmayın. Aranızda birbirinizin arkasına gizlenerek gizlice sıvışıp gidenlerinizi muhakkak Allah bilir. Bu sebeple, onun emrine aykırı davrananlar, başlarına bir bela gelmesinden veya kendilerine çok elemli bir azap isabet etmesinden sakınsınlar.

64. Bilmiş olun ki, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. O, sizin ne yolda olduğunuzu çok iyi bilir. İnsanlar O'nun huzuruna döndürüldükleri gün yapmış olduklarını onlara haber verecektir. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.

FURKÂN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Âlemlere bir uyarıcı olsun diye kuluna Furkân'ı indiren Allah ne yücedir.

2. Göklerin ve yerin hükümranlığı O'na mahsustur. Hiçbir oğul edinmemiştir ve hükümranlıkta hiçbir ortağı yoktur. Her şeyi o yaratmış ve bir düzen içinde O takdir etmiştir.

3. (Kâfirler) O'nu (Allah'ı) bırakıp, hiçbir şey yaratamayan, bilâkis kendileri yaratılmış olan, kendilerine bile bir zarar veya yarar sağlayamayan, öldürmeye de, yaşatmaya da, yeniden diriltmeye de güçleri olmayan ilahlar edindiler.

4. Kâfirler dediler ki: «Bu ancak onun uydurduğu bir yalandır. Ona başka bir topluluk da bunun için yardım etmiştir.» Muhakkak onlar zulmettiler, asılsız bir iddiada bulundular.

5. Ve dediler ki: «(Bu) öncekilerin masallarıdır. Onu başkalarından alıp yazmıştır. Onlar sabah akşam kendisine okunmaktadır.»

6. (Rasûlüm!) De ki: «Onu, göklerde ve yerde gizli olanı bilen (Allah) indirmiştir. Doğrusu O, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.»

7. «Bu nasıl bir peygamber?» dediler. «Yemek yiyor, pazarda dolaşıyor. Ona bir melek indirilseydi de onun yanında uyarıcı olsaydı ya!»

8. «Yahut ona bir hazine verilmeli ya da mahsullerinden yiyeceği bir bahçesi olmalı değil miydi?» Zalimler: «Siz ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz» dediler.

9. Bir bak, onlar sana nasıl misaller getirip sapıklığa düştüler? Artık onlar hiçbir yol bulamazlar.

10. Dilerse sana bunlardan daha iyisini, altlarından ırmaklar akan Cennetleri verecek ve sana saraylar ihsan edecek olan Allah çok yücedir.

11. Onlar zaten (kıyamet) saatini yalanlamışlardı. Kıyameti yalanlayanlar için alevli bir ateş hazırladık.

12. O ateş onları uzaktan görünce onun büyük bir öfke ile çıkaracağı şiddetli uğultusunu işiteceklerdir.

13. Onlar elleri boyunlarında bağlanıp, onun dar bir yerine atıldıklarında orada: «Ölüm» diye feryat ederler.

14. «Bugün ölümü bir kere değil, birçok kere temenni edin!» (denilecek).

15. De ki: «Bu mu daha iyi, yoksa takvâ sahiplerine vadedilen Ebedilik Cenneti mi? Orası, onlar için bir mükâfat ve (huzura kavuşacakları) bir varış yeridir.»

16. Onlara orada istedikleri vardır ve (orada) ebedi kalırlar. Bu Rabbinin üzerine, (yerine getirilmesi) istenen bir vaaddir.

17. O gün Rabbin, onları ve Allah'tan başka ibadet ettiklerini bir araya toplar ve şöyle der: «Şu kullarımı siz mi saptırdınız yoksa kendileri mi yoldan saptılar?»

18. Derler ki: «Seni tenzih ederiz. Senden başkalarını veliler edinmek bize yaraşmaz. Fakat sen onları ve babalarını faydalandırdın. Sonunda zikri unuttular ve helâk olan bir kavim oldular.»

19. İşte söylediklerinizde sizi yalanladılar. Artık ne üzerinizdeki azabı def edebilirsiniz, ne de bir yardıma güç yetirirsiniz. Sizden kim zulmederse ona büyük bir azabı tattırırız.

20. (Rasûlüm!) Senden önce gönderdiğimiz bütün peygamberler de hiç şüphesiz yemek yerler, çarşılarda dolaşırlardı. (Ey insanlar!) Sizin bir kısmınızı diğer bir kısmınıza imtihan (vesilesi) kıldık. (Bakalım) sabredecek misiniz? Rabbin her şeyi hakkıyla görmektedir.

21. Bizimle karşılaşmayı ummayanlar; «Bize ya melekler indirilmeliydi ya da Rabbimizi görmeliydik.» dediler. Şüphesiz onlar, kendi nefislerinde büyüklüğe kapıldılar ve büyük bir taşkınlık gösterdiler.

22. Melekleri gördükleri gün, işte o gün günahkârlara müjde yoktur. Melekler onlara: «Sizin için (müjde) yasak edilmiştir, yasak! diyeceklerdir.

23. Onların yaptıkları bütün amellere yöneldik ve saçılmış toz zerreleri haline getirdik.

24. O gün cennetliklerin kalacakları yer daha hayırlı, dinlenecekleri yer daha güzeldir.

25. O gün gök bulutlarla yarılıp parçalanacak ve melekler bölük bölük indirilecektir.

26. O gün gerçek hükümranlık Rahman'ındır ve kâfirlere zorlu bir gün olacaktır.

27. O gün zalim kimse, (çaresizlik içinde) ellerini ısırıp şöyle diyecektir: «Ne olurdu; ben de peygamberle beraber aynı yolu tutsaydım!»

28. «Yazıklar olsun bana, keşke falanı dost edinmeseydim!»

29. «Andolsun, Kur'an bana geldikten sonra beni ondan o saptırdı. Zaten Şeytan, insanı yardımcısız bırakıverir.»

30. Rasul: «Ya Rabb! Gerçekten benim kavmim bu Kur'an'ı terk etti» dedi.

31. Biz, işte böyle her peygamber için suçlulardan bir düşman yarattık. Yol gösterici ve yardım edici olarak Rabbin yeter.

32. Kâfirler: «Kur'an ona bir defada toptan indirilseydi ya!» dediler. Biz onunla kalbine sebat verelim diye yaptık ve onu ağır ağır okuduk.

33. Onlar sana her ne misal getirseler (buna karşılık) mutlaka biz de sana hakkı ve daha güzel açıklamayı getiririz.

34. Yüzükoyun cehenneme (sürülüp) toplanacak olanlar; işte onlar, yerleri en kötü, yolları en sapık olanlardır.

35. Andolsun, biz, Mûsâ'ya 'ya Kitabı (Tevrat'ı) verdik ve kardeşi Harun'u da ona yardımcı kıldık.

36. Onlara: «Ayetlerimizi yalanlayan topluluğa gidin.» dedik. Nihayet o kavmi yerle bir ettik.

37. Nûh kavmini de, peygamberleri yalanladıkları vakit suda boğduk. Onları insanlara bir ibret yaptık ve zalimlere elem dolu bir azap hazırladık.

38. Âd ve Semûd kavimlerini, Ress halkını ve bunların arasında pek çok nesilleri de helâk ettik.

39. Bunların her birine misaller getirdik, (öğüt almadıkları için) hepsini kırıp geçirdik.

40. Muhakkak onlar belâ yağmuruna tutulan beldeye uğramışlardır. Acaba bunlar orayı görmediler miydi? Hayır! onlar tekrar dirilmeyi ummuyorlardı.

41. Seni gördükleri zaman: «Bu mu Allah'ın gönderdiği elçi?» diye alay etmekten başka bir şey yapmazlar.

42. «Eğer ilâhlarımıza sebat göstermeseydik az kalsın bizi ilâhlarımızdan saptıracaktı.» Yakında azabı gördüklerinde yolca kimin sapık olduğunu bileceklerdir.

43. Hevâ ve hevesini kendine ilâh edinen kimseyi gördün mü? O kimseye sen mi vekil olacaksın?

44. Sen onların çoğunu dinler ve akıl erdirirler mi sanırsın? Onlar ancak hayvanlar gibidir. Hatta onlar yolca daha da sapıklıktadırlar.

45. Rabbinin gölgeyi nasıl uzattığına görmez misin? Dileseydi onu hareketsiz kılardı, sonra Güneşi ona delil kıldık.

46. Sonra onu yavaş yavaş kendimize çektik.

47. Geceyi sizin için elbise, uykuyu da rahatlık kılan odur. O gündüzü de yeni bir hayata başlangıç yaptı.

48. Rahmetinin öncesinde rüzgarları bir müjdeci olarak gönderen de O'dur. Biz gökten tertemiz su indirdik.

49. Onunla ölü bir şehri diriltelim ve onunla yarattığımız birçok hayvanı ve insanı sulayalım diye.

50. Andolsun, biz bunu insanlar arasında, düşünüp ibret alsınlar diye tekrar tekrar açıkladık. Fakat insanların çoğu nankörlükte direttiler.

51. Eğer dileseydik her bir beldeye elbette bir uyarıcı gönderirdik.

52. O halde kâfirlere itaat etme ve onlara karşı Kur'an'la büyük bir mücadele ver.

53. İki denizi birbirine salan O'dur. Bu tatlı ve lezzetli, bu da tuzlu ve acıdır. O ikisinin arasına bir perde ve aşılamayan bir sınır koymuştur.

54. Ve o sudan insanı yaratan, onu soy ve hısımlık sahibi kılan O'dur. Rabbin, her şeye güç yetirendir.

55. Hâlbuki onlar Allah'tan başka kendilerine fayda da, zarar da veremeyen şeylere ibadet ederler. Kâfir, Rabbine karşı (Şeytan'a) arka çıkandır.

56. Biz, seni ancak bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

57. De ki: «Ben, buna karşı sizden bir ücret değil, ancak Rabbine doğru bir yol tutmayı dileyen kimseler (olmanızı) istiyorum.»

58. Ölümsüz daima diri olan Allah'a dayanıp, tevekkül et ve O'nu hamt ile tesbih et. Kullarının günahlarından hakkıyla haberdar olarak O yeter.

59. Gökleri yeri ve bunların arasındakileri altı günde yaratan, sonra arşa istivâ eden Rahman'dır. O'nu her şeyden haberi olan (Allah'a) sor.

60. Onlara: «Rahman'a secde edin!» denildiği zaman, «Rahman da neymiş? Biz senin bize emrettiğine mi secde edecekmişiz?» derler ve (bu) onların (haktan) kaçıp uzaklaşmalarını arttırıverir.

61. Gökte yıldızlar/gezegenler yaratan ve orada bir kandil (Güneş) ve aydınlatıcı bir Ay var eden (Allah) çok yücedir.

62. İbret almak veya şükretmek isteyenler için gece ile gündüzü birbiri ardına getiren de O'dur.

63. Rahman'ın kulları, yeryüzünde vakarlı ve alçak gönüllü olarak yürürler. Cahiller kendilerine hitap ettiklerinde onlar: «Selam!» deyip geçerler.

64. Onlar, Rablerine secde ederek ve kıyama durarak gecelerler.

65. Onlar: «Rabbimiz, Cehennem azabını bizden uzaklaştır. Çünkü onun azabı süreklidir.» derler.

66. Orası ne kötü bir karar kılma/durak ve yerleşme yeridir.

67. Ve onlar ki mallarını infak ettiklerinde israf da etmezler, cimrilik de etmezler. Bunun arasında orta bir yol tutarlar.

68. Onlar ki, Allah ile birlikte başka bir ilâha dua/ibadet etmezler. Hak ile olması dışında, Allah'ın öldürülmesini haram kıldığı nefsi de öldürmezler. Zina da etmezler. Kim bunları işlerse cezaları ile karşılaşır.

69. Kıyamet günü onun azabı kat kat artırılır ve horlanmış olarak orada ebedî kalır.

70. Ancak tevbe edip iman eden ve salih amel işleyenler, Allah bunların günahlarını sevaba/iyiliğe çevirir. Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.

71. Kim de tevbe eder ve salih amel işlerse; işte o, Allah'a tevbesi kabul edilmiş olarak döner.

72. Onlar yalancı şahitlik etmezler ve yararsız bir şeye rastladıklarında onurlu bir şekilde (yüz çevirip) geçerler.

73. Onlar ki, Rablerinin âyetleriyle kendilerine öğüt verildiği zaman buna karşı sağır ve kör kimseler olarak yüzleri üzere yıkılıp yatmazlar.

74. Onlar: «Ey Rabbimiz! Eşlerimizi ve çocuklarımızı bize göz aydınlığı kıl ve bizi Allah'a karşı gelmekten sakınanlara önder eyle!» diyenlerdir.

75. İşte onlar, sabretmelerine karşılık Cennet'in yüksek makamlarıyla mükâfatlandırılacaklar ve orada esenlik dileği ve selamla karşılanacaklardır.

76. Orada ebedî kalırlar. Orası ne güzel bir durak ve ne güzel bir konaktır!

77. Ey Muhammed!) De ki: «Duanız (kulluğunuz ve yalvarmanız) olmasa, Rabbim size ne diye değer versin? (Ey inkârcılar! Size Rasûlün bildirdiklerini) yalanladınız. Öyle ise azap, yakanızı bırakmayacak.»

ŞUARÂ SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Tâ, Sîn, Mîm.(1)

2. Bunlar apaçık kitabın ayetleridir.

3. (Ey Muhammed!) İman etmiyorlar diye adeta kendini helâk edeceksin!

4. Dilersek, üzerlerine gökten bir ayet/mucize indiririz de boyunları öne eğilip kalır.

5. Rahman'dan kendilerine gelen her yeni öğütten mutlaka yüz çevirirler.

6. Onlar (Allah'ın ayetlerini) yalanladılar. Fakat alay edegeldikleri şeylerin haberleri başlarına gelecek.

7. Yeryüzüne bakmazlar mı ki biz orada her güzel çiftten nice bitkiler bitirdik.

8. Şüphesiz bunlarda (Allah'ın varlığına) bir delil vardır, ancak onların çoğu iman etmezler.

9. Muhakkak Rabbin Azîz, Rahîm'dir.

10. Hani Rabbin, Mûsâ'ya 'ya: «Zalim kavme git!» diye seslenmişti.

11. Firavun'un kavmine. Onlar hâlâ sakınmayacaklar mı?

12. Mûsâ, şöyle dedi: «Ey Rabbim! Muhakkak ki ben, beni yalanlamalarından korkuyorum.»

13. Ve göğsüm daralır, dilim çözülmez; bunun için Hârûn da (vahiy) gönder.

14. «Bir de onların benim aleyhimde bir suç (davaları) var. Dolayısıyla beni öldürmelerinden korkuyorum.»

15. Allah dedi ki: «Hayır, korkma! İkiniz ayetlerimizle gidin. Muhakkak biz sizinle birlikteyiz, işitenleriz.»

16. İkiniz Firavun'a gidin ve deyin ki: «Gerçekten biz âlemlerin Rabbinin rasulleriyiz.»

17. İsrailoğulları'nı bizimle beraber gönder.

18. Firavun, şöyle dedi: «Seni biz küçük bir çocuk olarak alıp aramızda büyütüp, yetiştirmedik mi? Sen ömrünün nice yıllarını aramızda geçirdin.»

19. «(Böyle iken) sen o yaptığın işi yaptın (adam öldürdün). Sen nankörlerdensin.»

20. Mûsâ, şöyle dedi: «Ben onu yaptığım zaman ne yaptığını bilmezlerdendim.»

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

21. «Sizden korktuğum için de hemen aranızdan kaçtım. Derken, Rabbim bana hüküm ve hikmet bahşetti de beni peygamberlerden kıldı.»

22. «Benim başıma o nimeti kakmaktasın. (Halbuki) Sen İsrailoğullarını kendine köle edindin.»

23. Firavun: «Âlemlerin Rabbi de nedir?» dedi.

24. Dedi ki: «Eğer yakin sahibi iseniz, (biliniz ki) O, göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin Rabbidir.»

25. (Firavun) Etrafında bulunanlara: «İşitmiyor musunuz» dedi.

26. Mûsâ: «O; sizin de Rabbiniz, geçmiş atalarınızın da Rabbidir.» dedi.

27. (Firavun): «Size gönderilen bu elçiniz mutlaka delidir» dedi.

28. Mûsâ): «Doğunun, batının ve onların etrafında olanların Rabbidir. Eğer akıl ederseniz» dedi.

29. «Eğer benden başka ilâh edinirsen elbette seni zindana atılanlar arasına katarım» dedi.

30. Mûsâ: «Sana apaçık bir delil getirmiş olsam da mı?» dedi.

31. Firavun: «Doğru söyleyenlerden isen haydi getir onu!» dedi.

32. (Mûsâ) bunun üzerine asasını bıraktı. O da hemen apaçık bir yılan oluverdi.

33. Elini koynundan çıkardı. Bir de ne görsünler, bakanlara bembeyaz olmuş.

34. Firavun, çevresindeki ileri gelenlere: «Şüphesiz bu, bilgin bir sihirbazdır.» dedi.

35. «Sizi sihri ile yerinizden çıkarmak istiyor; ya siz ne buyurursunuz?»

36. Dediler ki: «Onu ve kardeşini alıkoy. Şehirlere de toplayıcı adamlar gönder.»

37. «Sana bütün usta sihirbazları getirsinler.»

38. Böylece sihirbazlar, belli bir günün belirlenen bir vaktinde bir araya getirildiler.

39. İnsanlara da; «Siz de toplanır mısınız?» denildi.

40. «Umarız ki sihirbazlar galip gelirlerse biz de onlara uyarız.»

41. Sihirbazlar gelince, Firavun'a: «Eğer biz üstün gelirsek, gerçekten bize bir mükâfat var mı?» dediler.

42. Firavun: «Evet! Hem o takdirde mutlaka bana yakın kimselerden olacaksınız.» dedi.

43. Mûsâ onlara: «Hadi ortaya atacağınız şeyi atın!» dedi.

44. Bunun üzerine onlar iplerini ve asalarını attılar ve; «Firavun'un gücüyle elbette bizler üstün geleceğiz.» dediler.

45. Mûsâ asasını bırakır bırakmaz onların hile ile yaptıklarını yutuverdi.

46. Bunun üzerine sihirbazlar derhal secdeye kapandılar.

47. «Âlemlerin Rabbine iman ettik.» dediler.

48. Mûsâ'nın ve Hârûn'un Rabbine iman ettik dediler.

49. Dedi ki: «Ben size izin vermeden önce mi ona iman ettiniz? Demek ki o, size sihri öğreten büyüğünüzmüş. Yakında bileceksiniz. Mutlaka el ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve hepinizi toptan asacağım.»

50. «Hiç zararı yok. Biz muhakkak Rabbimize döneceğiz.»

51. «Doğrusu biz, iman edenlerin ilki olduğumuzdan dolayı Rabbimizin bizim hatalarımızı bağışlayacağını ummaktayız.»

52. Biz Mûsâ'ya; «Kullarımı geceleyin yola çıkar. Muhakkak ki takip edileceksiniz.» diye vahyettik.

53. Firavun da şehirlere (asker) toplayıcılar gönderdi.

54. «Şüphesiz bunlar azınlık olan bir topluluktur (dediler).»

55. «Ve onlar bizi kızdırmaktadırlar.»

56. Biz ise şüphesiz uyanık, ihtiyatlı bir topluluğuz.»

57. (Allah Teâlâ buyurdu ki): Böylece onları bahçelerden ve pınarlardan çıkardık.

58. Hazinelerden ve değerli yerlerden.

59. İşte böyle yaptık ve onlara İsrailoğulları'nı mirasçı kıldık.

60. Firavun ve adamları gün doğarken onları takibe koyuldular.

61. İki topluluk birbirini görünce, Mûsâ'nın adamları: «İşte yakalandık.» dediler.

62. Mûsâ: «Hayır! Rabbim şüphesiz benimledir, bana yol gösterecektir.» dedi.

63. İşte o sırada, Mûsâ'ya: «Asanı denize vur!» diye vahyettik. O, hemen yarıldı ve (on iki yol açıldı) her parçası koca bir dağ gibi oluverdi.

64. Ötekileri de oraya yaklaştırdık.

65. Mûsâ'yı ve beraberindekilerin hepsini kurtardık.

66. Sonra ötekileri suda boğduk.

67. Bunda şüphesiz bir ibret vardır. Ama pek çokları iman etmiş değillerdi.

68. Şüphesiz ki senin Rabbin elbette mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir.

69. Ey Muhammed! Onlara İbrahim'in haberini de oku.

70. Hani o, babasına ve kavmine; «Neye ibadet ediyorsunuz?» demişti.

71. «Putlara ibadet ediyoruz ve onlara ibadet etmeye devam edeceğiz.» demişlerdi.

72. İbrahim, dedi ki: «Onlara dua ettiğinizde sizi işitiyorlar mı?»

73. «Yahut size fayda veya zararları dokunur mu?»

74. «Hayır! Ama biz babalarımızı böyle yaparken bulduk.» dediler.

75. İbrahim, şöyle dedi: «Gördünüz mü şu sizin (ve önceki atalarınızın) neye ibadet ettiklerini?»

76. Siz ve çok daha önce gelip geçen atalarınız.

77. «İşte onlar benim düşmanlarımdır. Yalnız alemlerin Rabbi hariç.»

78. «O, beni yaratan ve bana doğru yolu gösterendir.»

79. «Beni yediren ve içiren O'dur.»

80. «Hastalandığımda da O bana şifa verir.»

81. «O, benim canımı alacak ve sonra diriltecek olandır.»

82. «O, hesap gününde hatalarımı bağışlayacağını umduğumdur.»

83. «Ey Rabbim! Bana bir hikmet bahşet ve beni salih kimseler arasına kat.»

84. «Sonra gelecekler arasında beni doğrulukla anılanlardan kıl.»

85. «Beni Naîm Cenneti'nin varislerinden eyle.»

86. «Babamı da bağışla. Şüphesiz o sapıklardandır.»

87. «(Kulların yeniden) diriltilecekleri gün beni utandırma!»

88. «O gün ki ne mal fayda verir, ne oğullar!»

89. «Allah'a arınmış bir kalp ile gelen başka.»

90. O gün cennet takva sahiplerine yaklaştırılır.

91. Cehennem de azgınlar için ortaya çıkarılıverir.

92. Ve onlara; «İbadet etmekte olduklarınız nerede?» denilir.

93. Allah'ın dışında (edindiğiniz ilahların), size yardımları dokunuyor mu veya kendilerine yardımları oluyor mu?

94. Onlar ve azgınlar hep birlikte oraya atılırlar.

95. Ve İblis'in bütün orduları da.

96. Orada birbirleriyle çekişerek, şöyle derler:

97. «Allah'a andolsun, biz gerçekten apaçık bir sapıklık içindeymişiz.»

98. «Çünkü sizi, âlemlerin Rabbi ile bir tutuyorduk.»

99. Bizi o suçlulardan başkası saptırmadı.

100. «Artık bize şefaat edecek bir kimse de yoktur.»

101. «Samimi bir dost da yok.»

102. «Ah! Keşke bizim için (dünyaya) bir dönüş daha olsa da Müminlerden olsak!»

103. Şüphesiz bunda bir ayet vardır, ama onların çoğu iman etmiş değildirler.

104. Şüphesiz senin Rabbin mutlak güç sahibi ve çok merhametli olandır.

105. Nûh kavmi rasûlleri yalanladılar.

106. Hani kardeşleri Nûh onlara demişti ki: «Siz sakınmıyor musunuz?

107. «Şüphesiz ben size gönderilmiş güvenilir bir rasûlüm.»

108. Artık Allah'tan sakının ve bana itaat edin.

109. «Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir.»

110. «O halde, Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin!»

111. Dediler ki: «Sana, sıradan aşağılık insanlar uymuşken(biz) sana iman eder miyiz?»

112. Nûh, şöyle dedi: «Onların yaptıklarına dair benim ne bilgim olabilir?»

113. «Onların hesaplarını görmek ancak Rabbime aittir. Bir anlayabilseniz!»

114. «Ben, Müminleri kovacak değilim.»

115. «Ben, ancak apaçık bir uyarıcıyım.»

116. Dediler ki: «Ey Nûh! (Bu işten) vazgeçmezsen mutlaka taşlananlardan olacaksın!»

117. Nûh, şöyle dedi: "Ey Rabbim! Kavmim beni yalanladı.»

118. Artık benimle onların aralarında hüküm ver ve beni ve benimle beraber olan Müminleri kurtar.»

119. Biz de onu ve onunla birlikte olanları dopdolu o gemi içerisinde kurtardık.

120. Sonra geride kalanları suda boğduk.

121. Muhakkak bunda bir ayet vardır. Onların çoğu iman etmediler.

122. Muhakkak Rabbin Azîz olandır, Rahîm olandır.

123. Âd kavmi de peygamberleri yalanlamıştı.

124. Hani onlara kardeşleri Hûd, «Sakınmaz mısınız?» demişti.

125. «Şüphesiz ben, size gönderilmiş güvenilir bir rasûlüm.»

126. «Öyle ise Allah'tan sakının ve bana itaat edin.»

127. «Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir.»

128. «Siz her yüksek yerde eğlenmek için koca bir bina mı inşa edip durursunuz?»

129. «Ve ebedi kalırsınız ümidi ile sapasağlam kaleler mi yapar durursunuz?»

130. «Yakaladığınız zaman da zorbaca mı davranırsınız?»

131. «Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin.»

132. «Bilmekte olduğunuz şeylerle size yardım edenden korkup sakının.»

133. «Size hayvanlar ve çocuklar (vererek) yardım etti.»

134. Hem de bahçeler ve pınarlar da (vermiştir).

135. «Gerçekten sizin için büyük bir günün azabından korkarım.»

136. Onlar dediler ki: «Sen öğüt versen de, öğüt verenlerden olmasan da bizim için birdir.»

137. «Bu öncekilerin adetlerinden başka bir şey değildir.»

138. «Biz azap olunacaklardan da değiliz.»

139. «Böylece onu yalanladılar. Biz de onları helâk ettik. Muhakkak bunda bir ayet vardır. Onların çoğu da iman etmiş değildi.»

140. Muhakkak Rabbin Azîz olandır, Rahîm olandır.

141. Semûd da rasulleri yalanladılar.

142. Hani kardeşleri Salih onlara demişti ki: «Sakınmaz mısınız?»

143. «Ben size gönderilmiş güvenilir bir rasûlüm.»

144. «O halde Allah'tan korkun ve bana itaat edin.»

145. «Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir.»

146. «Siz burada güven içinde bırakılacağınızı mı sanıyorsunuz?»

147. Bahçelerde ve akarsular arasında,

148. Ekinler ve meyveleri olgunlaşmış güzel hurma ağaçları arasında,

149. «Dağları maharetle oyup alımlı köşkler yapıyorsunuz?»

150. «Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin.»

151. «Aşırı olanların emrine uymayın!»

152. «Ki onlar, yeryüzünde bozgunculuk çıkarır ve (hiçbir şeyi) ıslah etmezler.»

153. Dediler ki: «Sen muhakkak aşırı bir şekilde büyülenmişlerdensin.

154. «Sen de ancak bizim gibi bir beşersin. Eğer doğru söyleyenlerden isen haydi bize bir mucize getir.»

155. Salih, şöyle dedi: «İşte bir dişi deve! Onun (belli bir gün) su içme hakkı var, sizin de belli bir gün su içme hakkınız vardır.»

156. «Sakın ona bir kötülükle dokunmayın. Yoksa büyük bir günün azabı sizi yakalar.»

157. Derken onu kestiler de pişman oluverdiler.

158. Bunun üzerine azap onları yakaladı. Muhakkak bunda bir ayet vardır ama onların çoğu iman etmediler.

159. Muhakkak senin Rabbin Azîz olandır, Rahîm olandır.

160. Lût'un kavmi de rasûlleri yalanlamıştı.

161. Hani kardeşleri Lût, onlara şöyle demişti: «Sakınmaz mısınız?»

162. «Şüphesiz ben size gönderilmiş güvenilir bir rasûlüm.»

163. «Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin.»

164. «Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir.»

165. «İnsanların içinde erkeklere mi yanaşıyorsunuz?»

166. «Rabbinizin sizin için yarattığı eşlerinizi terk edersiniz demek? Hayır, siz haddi aşan bir kavimsiniz.»

167. Dediler ki: «Ey Lut! Eğer sen (bu işe) son vermezsen muhakkak ki (buradan) çıkarılanlardan olacaksın.»

168. (Lût) dedi ki: «Doğrusu ben sizin yaptığınıza çok kızanlardanım.»

169. «Ey Rabbim! Beni ve ailemi onların yaptıkları çirkin işten kurtar.»

170. Bunun üzerine onu ve bütün ailesini kurtardık.

171. Ancak o yaşlı kadın müstesna. O, geride kalanlardan oldu.

172. Sonra diğerlerini helâk ettik.

173. Onların üzerine bir yağmur (gibi taş) yağdırdık. (Başlarına gelecekler konusunda) uyarılanların yağmuru ne kadar da kötü idi!

174. Şüphesiz bunda büyük bir ibret vardır. Onların çoğu ise iman etmiş değillerdir.

175. Muhakkak işte o, mutlak galip ve engin merhamet sahibidir.

176. Eyke halkı da peygamberleri (Şuayb'ı) yalanlamıştı.

177. Hani Şu'ayb, onlara şöyle demişti: «Siz sakınmıyor musunuz?

178. «Şüphesiz ben size gönderilmiş güvenilir bir rasûlüm.»

179. «Artık, Allah'tan sakının ve bana itaat edin.»

180. «Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir.»

181. «Ölçüyü tam yapın. Eksik verenlerden olmayın.»

182. «Doğru terazi ile tartın.»

183. «İnsanların mal ve haklarını eksiltmeyin. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın.»

184. «Sizi ve önceki nesilleri yaratandan sakının.»

185. Dediler ki: «Sen ancak aşırı bir şekilde büyülenmişlerdensin.»

186. «Sen ancak bizim gibi bir beşersin ve muhakkak biz seni yalancılardan sanıyoruz.»

187. «Eğer doğru söyleyenlerden isen haydi üzerimize gökten parçalar indir.»

188. Şuayb: «Rabbim, yaptıklarınızı en iyi bilendir.» dedi.

189. Onlar Şuayb'ı yalanladılar. Derken gölge gününün azabı onları yakaladı. Şüphesiz o, büyük bir günün azabı idi.

190. Şüphesiz bunda bir ibret vardır. Onların çoğu ise iman etmiş değillerdir.

191. Muhakkak Rabbin Azîz olandır, Rahîm olandır.

192. «Muhakkak ki bu (Kur'an) âlemlerin Rabbinin indirmesidir.»

193. O'nu Rûhu'l-Emîn/ Cebrâil indirdi.

194. Uyaranlardan olman için senin kalbine (indirdi).

195. Apaçık Arapça bir dille.

196. Şüphesiz bu (Kur'an) öncekilerin kitaplarında da vardı.

197. İsrail oğulları bilginlerinin onu bilmesi, onlar için ispatlayıcı bir delil (ayet) değil midir?

198. Eğer onu Arapça bilmeyen birine de indirmiş olsaydık.

199. O da onlara (Kur'an'ı Arapça) okusaydı, yine de ona iman edecek değillerdi.

200. İşte böylece biz onu günahkârların kalbine soktuk.

201. Acıklı azabı görünceye kadar ona iman etmezler.

202. İşte (bu azap) onlara ansızın gelecek ve farkında bile olmayacaklar.

203. Ardından: «Acaba bize mühlet verilir mi» derler.

204. Onlar yine de azabımızın çarçabuk gelmesini mi istiyorlar?

205. (Ey Muhammed!) Ne dersin? Biz onları yıllarca (dünya nimetlerinden) yararlandırsak...

206. Sonra kendilerine vaadedilen başlarına gelse, (halleri nice olurdu?)

207. (Dünyada) yararlandırıldıkları şeyler onlara fayda sağlamayacaktır.

208. Biz uyarıcıları olmaksızın hiçbir memleketi helâk etmiş değiliz.

209. «Bu, bir hatırlatmadır. Biz zalimler değiliz.»

210. Kur'an'ı Şeytanlar indirmedi.

211. Zaten bu onların harcı değildir, buna güçleri de yetmez.

212. Çünkü onlar (vahyedileni) duymaktan kesinlikle uzak tutulmuşlardır.

213. O halde Allah ile birlikte başka bir ilaha dua etme. O takdirde azap edilenlerden olursun.

214. Önce en yakın akrabalarını uyar.

215. Müminlerden sana tabi olanlara kanatlarını indir.

216. Eğer sana karşı gelirlerse, de ki; «Şüphesiz ben sizin yaptığınız şeylerden uzağım.»

217. Sen, Azîz ve Rahîm olana tevekkül et.

218. O ki, (gece namaza) kalktığın zaman seni görüyor.

219. Secde edenler ile (secdeye) yatıp kalktığın zaman da görür.

220. Şüphesiz O; hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

221. Şeytanların kime ineceğini size haber vereyim mi?

222. Her yalancı günahkâr üzerine inerler.

223. Bunlar, (şeytanlara) kulak verirler ve onların çoğu yalancıdırlar.

224. Şairlere de azgınlar uyar.

225. Onlar her vadide şaşkın şaşkın dolaşmakta olduklarını görmedin mi?

226. Ve gerçekten onlar yapmadıkları şeyi söylerler.

227. Ancak iman edip, salih amel işleyen, Allah'ı çokça zikreden ve kendilerine zulmedildikten sonra öçlerini alanlar müstesna. Zulmedenler de yakında nasıl bir yere devrileceklerini bileceklerdir.

NEML SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Tâ, Sîn.(1) Bunlar, Kur'an'ın ve apaçık kitabın ayetleridir.

2. Müminler için bir hidayet ve bir müjdedir.

3. Onlar, namazı ikame ederler, zekâtı verirler ve ahirete de kesin olarak iman ederler.

4. Şüphesiz, ahirete iman etmeyenlerin amellerini kendilerine süslü göstermişizdir. Bu yüzden onlar körü körüne bocalayıp dururlar.

5. İşte en kötü azap onlarındır ve onlar ahirette de en çok hüsrana uğrayanlardır.

6. Muhakkak sen Kur'ân'ı Hakîm, Alîm olan (Allah katından) almaktasın.

7. Hani Mûsâ aile halkına demişti ki: «Ben gerçekten bir ateş gördüm. Size ondan bir haber getirir yahut ısınmanız için size bir kor ateş getiririm.»

8. Oraya geldiğinde kendisine şöyle seslenildi: «Ateşin yanında bulunan ve çevresinde olanlar bereketli kılınmışlardır. Âlemlerin rabbi olan Allah, her türlü noksanlıktan uzaktır.»

9. «Ey Mûsâ, şüphesiz ki ben Azîz ve Hakîm olan Allah'ım.»

10. «Asanı bırak.» Onun ince yılanmış gibi hareket ettiğini görünce arkasına bakmaksızın dönüp gitti. «Korkma ey Mûsâ, çünkü benim katımda rasûller korkmaz.

11. «Ancak kim zulmeder de sonra (yaptığı) kötülüğün yerine iyilik yaparsa; bilsin ki şüphesiz ben çok bağışlayıcıyım, çok merhamet edenim.»

12. «Elini koynuna sok. Firavun'a ve onun kavmine gönderilen dokuz mucizeden biri olarak, kusursuz bembeyaz olarak çıksın. Şüphesiz onlar fasık bir kavimdir.»

13. Nitekim ayetlerimiz kendilerine gerçeği gösterecek biçimde gelince; «Bu apaçık bir sihirdir.» dediler.

14. Kendileri de bunlara yakînen inandıkları halde, zulüm ve kibirlerinden ötürü onları inkâr ettiler. Bozguncuların sonunun nasıl olduğuna bir bak!

15. Andolsun biz Dâvud'a ve Süleyman'a bir ilim verdik. İkisi de: «Bizi Mümin kullarının pek çoğuna üstün kılan Allah'a hamdolsun» dediler.

16. Süleyman, Dâvud'a mirasçı olmuş; «Ey insanlar! Bize kuşların dili öğretildi ve bize her şey verildi.» demişti. İşte bu apaçık bir lütuftur.

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

17. Süleyman'a cinlerden, insanlardan ve kuşlardan orduları toplandı. Hepsi birlikte sevkediliyorlardı.

18. Nihayet karınca vadisine geldikleri vakit bir karınca; «Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin. Süleyman ve ordusu farkına varmadan sizi ezmesinler.» dedi.

19. Süleyman, onun bu sözüne tebessüm ile gülerek dedi ki: «Ey Rabbim! Beni, bana ve ana babama verdiğin nimetlere şükretmeye ve razı olacağın salih ameller işlemeye sevk et ve beni rahmetinle salih kullarının arasına kat!»

20. Kuşları denetledi ve: «Neden Hüdhüd'ü göremiyorum? Yoksa kayıplardan mı oldu? dedi.

21. «Bana (mazeretini gösteren) apaçık bir delil getirmedikçe kesinlikle onu ağır bir şekilde cezalandıracağım ya da keseceğim.»

22. Derken hüdhüd çok geçmeden geldi ve (Süleyman'a) şöyle dedi: «Senin bilmediğin bir şey öğrendim. Sebe'den sana sağlam bir haber getirdim.»

23. Ben, onlara hükmeden, kendisine her şeyden (bolca) verilmiş ve büyük bir tahtı olan bir kadın buldum.

24. «Onu ve kavmini Allah'tan başka Güneşe secde eder buldum. Şeytan onlara amellerini süslü göstermiş ve onları doğru yoldan alıkoymuş. Onun için onlar doğru yola gelemiyorlar.»

25. «Göklerde ve yerde gizli olanı ortaya çıkaran, sizin gizlediğiniz ve açığa vurduğunuz şeyleri bilen Allah'a secde etmesinler diye (Şeytan onları yoldan çıkarmış.)»

26. «Allah odur ki, ondan başka (hak) ilâh yoktur. Azîm olan Arş'ın Rabbidir.»

27. Süleyman, Hüdhüd'e şöyle dedi: «Doğru mu söylüyorsun, yoksa yalancılardan mısın, göreceğiz.»

28. «Şu mektubumu götür, onlara at, sonra da onlardan bir tarafa çekil; böylelikle bir bakıver, neye başvuracaklar?»

29. Sebe kraliçesi Belkıs dedi ki: «Ey ileri gelenler! Bana çok önemli bir mektup bırakıldı.»

30. O; Süleyman'dan, Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla (başlıyor).

31. «Bana baş kaldırmayın, teslimiyet gösterip bana gelin.» diye (yazmaktadır).

32. «Ey ileri gelenler! Durumum hakkında bana görüş bildirin. Sizler yanımda bulunmadıkça hiçbir işe kesin olarak karar vermem.»

33. Dediler ki: «Biz güçlü ve çetin savaşçı kimseleriz. Emir ise senindir. Artık neyi emredeceğine bak.»

34. «Şüphesiz hükümdarlar bir şehre girdiklerinde onu harap ederler. Ahalisinin şereflilerini zelil kılarlar. Gerçekten de onlar böyle yaparlar.»

35. «Ben onlara bir hediye gönderip, elçilerin ne haber ile döneceklerine bakacağım.»

36. «(Elçi) Süleyman'a geldiğinde (Süleyman ona) şöyle dedi: «Bana mal ile yardım mı etmek istiyorsunuz? Allah'ın bana verdiği size verdiğinden daha hayırlıdır. Belki kendi hediyenizle siz sevinirsiniz.»

37. «Dön onlara! Andolsun üzerlerine karşı duramayacakları ordularla geleceğiz ve onları - andolsun - oradan zelil ve küçük düşmüşler olarak çıkartacağız.»

38. Süleyman: «Ey ileri gelenler! Onlar bana teslim olmadan önce hanginiz bana onun (kraliçenin) tahtını getirebilir?»

39. Cinlerden bir ifrit; «Sen yerinden kalkmadan ben onu sana getiririm ve şüphesiz ben, buna güç yetirecek güvenilir biriyim.» dedi.

40. Kitaptan bilgisi olan biri; «Ben onu, gözünü kapayıp açmadan önce sana getiririm.» dedi. Süleyman, tahtı yanında yerleşmiş hâlde görünce şöyle dedi: «Bu, şükür mü yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sınamak için, Rabbimin bana bir lütfudur. Kim şükrederse ancak kendisi için şükretmiş olur. Kim de nankörlük ederse (bilsin ki) Rabbim Ğanîdir, Kerîmdir.»

41. Dedi ki: «Onun tahtını değişikliğe uğratın, bir bakalım (kendi tahtı olduğunu) bulabilecek mi, yoksa bulamayanlardan mı olacak?»

42. Belkıs gelince; «Senin tahtın böyle mi?» denildi. «O da: «Sanki bu odur» bize bundan önce ilim verilmiş olup, biz teslim olanlardan olmuştuk.» dedi.

43. «Daha önce Allah'tan başka ibadet ettiği şeyler ona engel olmuştu. Çünkü o kâfir bir kavimden idi.»

44. Ona; «Köşke gir!» denildi. Köşkü görünce onu (zeminini) derin bir su sandı ve eteklerini topladı. Süleyman ona; «Bu, (zemini) billurdan döşenmiş bir köşktür.» dedi. Belkıs: «Ey Rabbim! Şüphesiz ben nefsime zulmetmiştim. Şimdi ise Süleyman ile birlikte âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum.» dedi.

45. Andolsun biz, «Allah'a ibadet edin!» diye (uyarması için) Semûd kavmine, kardeşleri Salih'i, peygamber olarak göndermiştik. Bir de ne görsün?Onlar birbiriyle çekişen iki grup olmuşlar.

46. Dedi ki: «Kavmim, iyilikten önce ne diye kötülüğün çabuk gelmesini istersiniz? Allah'tan mağfiret dilemelisiniz değil mi? Belki size merhamet olunur.»

47. Dediler ki: «Sen ve sana uyanlar bize uğursuzluk getirdiniz.» Dedi ki: Sizin uğursuzluğunuz Allah nezdindedir. Aslında siz imtihan edilmekte olan bir kavimsiniz.» dedi.

48. O şehirde yeryüzünde bozgunculuk yapan fakat ıslah etmeyen dokuz kişi vardı.

49. Onlar kendi aralarında Allah adına yemin ederek dediler ki: «Ona ve aile halkına gece baskın yapalım. Sonra da velisine: Biz aile halkının helak edildikleri yere bile tanık olmadık. Biz gerçekten doğru söyleyenlerdeniz, diyelim.»

50. Onlar tuzak kurdular. Biz de - onlar fark etmeksizin- bir tuzak kurduk.

51. Bak, onların tuzaklarının sonucu nasıl oldu. Biz, onları ve kavimlerini topyekûn helâk ettik.

52. İşte zulümleri yüzünden harabeye dönmüş evleri! Şüphesiz bunda bilen bir kavim için ibret vardır.

53. İman edip Allah'a karşı gelmekten sakınmakta olanları ise kurtardık.

54. Lût'u da (an). Hani o kavmine şöyle demişti: «Siz göre göre bu çirkin kötülüğü yapıyor musunuz?

55. «Siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere mi yanaşıyorsunuz? Doğrusu siz cahillik eden bir kavimsiniz.»

56. Kavminin cevabı, ancak şöyle demek oldu: «Lût ailesini memleketinizden çıkarın. Çünkü onlar pek temiz kalan insanlardır.»

57. O'nu ve ailesini kurtardık. Yalnız, geride kalanlardan olmasını takdir ettiğimiz karısı hariç.

58. Üzerlerine de bir yağmur yağdırdık. Uyarılanların yağmuru ne kötü.

59. De ki: «Allah'a hamdolsun ve selam olsun seçkin kullarına. Allah mı hayırlıdır; yoksa onların ortak koştukları mı?»

60. (Ortak koştuklarınız mı hayırlı) Yoksa gökleri ve yeri yaratan, size gökten su indiren (Allah) mı? Onunla sizin bir ağacını bile bitiremeyeceğiniz güzel görünüşlü bahçeler bitirdik. Allah ile birlikte bir ilah mı var? Hayır, onlar yoldan sapan bir topluluktur.

61. (Ortak koştuklarınız mı hayırlı) Yoksa yeryüzünü yerleşim yeri yapan, aralarında ırmaklar akıtan, orada sabit dağlar yerleştiren, iki deniz arasına engel koyan (Allah) mı? Allah ile birlikte başka bir ilah mı var? Hayır! Onların çoğu bilmiyorlar.

62. (Ortak koştuklarınız mı hayırlı) Yoksa darda kalana kendisine dua ettiği zaman icabet eden, sıkıntıyı gideren ve sizi yeryüzünün halifeleri kılan mı? Allah ile birlikte başka bir ilah mı var? Ne kadar da az düşünüyorsunuz.

63. (Ortak koştuklarınız mı hayırlı) Yoksa karanın ve denizin karanlıkları içinde size yol gösteren, rüzgârları rahmetinin öncesinde müjdeleyici olarak gönderen mi?

Allah ile birlikte başka bir ilah mı var? Ne kadar da az düşünüyorsunuz. Allah, sizin şirk koştuklarınızdan çok münezzehtir.

64. (Onlar mı hayırlı) Yoksa, yaratılışı başlatan, sonra onu yaratmayı tekrar eden ve size gökten ve yerden rızık veren mi? Allah ile birlikte başka bir ilah mı var? De ki: «Eğer doğru söyleyenler iseniz haydi delilinizi getirin.»

65. Yine de ki: Göklerde ve yerde Allah'tan başka hiç kimse gaybı bilemez. Ve onlar, ne zaman diriltileceklerini de bilmezler.

66. Hayır, onların ahiret hakkındaki bilgileri yetersiz kalmıştır. Dahası, bu hususta şüphe içindedirler. Bunun da ötesinde, onlar ahiretten yana kördürler.

67. Kâfirler: «Biz ve atalarımız, toprak olduktan sonra (mezarlarımızdan) mı çıkarılacağız?» dediler.

68. And olsun, bize de, daha önceki atalarımıza da bu vadedilmişti. Ama bu, öncekilerin masallarından başka birşey değildir.

69. De ki: «Yeryüzünde gezip, günahkârların sonunun nasıl olduğunu bir görün.»

70. Onlar için üzülme, kurdukları tuzaklardan da sıkıntıya düşme!

71. «Eğer, doğru söylüyorsanız bu vaat/tehdit ne zaman?» derler.

72. De ki: «(Kim bilir?) Belki de çabucak istemekte olduğunuzun (azabın) bir kısmı size pek de yakındır!»

73. Şüphesiz Rabbin, insanlara karşı lütuf sahibidir. Fakat, onların çoğu şükretmezler.

74. Şüphesiz Rabbin, onların içlerinde gizlediklerini de, açığa vurduklarını da elbette bilir.

75. Gökte ve yerde gizli hiçbir şey yoktur ki apaçık bir kitapta olmasın.

76. Doğrusu bu Kur'an İsrailoğullarına hakkında ayrılığa düştüklerinin çoğunu anlatmaktadır.

77. Ve o, Müminler için bir hidayet ve rahmettir.

78. Şüphesiz Rabbin, onların arasında hükmünü verecektir. O çok güçlüdür, her şeyi bilendir.

79. Sen artık Allah'a tevekkül et. Şüphesiz sen apaçık olan hak üzeresin.

80. Sen, ölülere duyuramazsın, arkalarını dönüp gitmekte olan sağırlara da daveti duyuramazsın.

81. Sen, körleri sapıklıklarından doğru yola hidayet edici de değilsin. Ancak ayetlerimize iman edenlere duyurabilirsin. Onlar teslim olan kimselerdir.

82. O söz başlarına gelip çattığı zaman, yerden bir dabbe (canlı bir yaratık) çıkarırız da onlara konuşarak, insanların ayetlerimize kesin olarak iman etmediklerini söyler.

83. O gün her ümmetten, ayetlerimizi yalanlayanlardan bir grubu toplarız. Onlar toplu olarak (hesap yerine) sevkedilirler.

84. Nihayet geldikleri zaman: «Ayetlerimi iyice kavramadığınız halde yalanladınız mı? Yoksa ne yapıyordunuz?» der.

85. Zulmetmelerinden dolayı aleyhlerinde söz (azap) gerçekleşmiş olur ve onlar artık konuşamazlar.

86. Bizim geceyi o vakitte dinlensinler diye yarattığımızı, gündüzü de aydınlık kıldığımızı görmediler mi? İşte bunda iman eden bir toplum için ayetler/deliller vardır.

87. Sur'a üflendiği gün Allah'ın diledikleri dışında göklerde ve yerde kim varsa korkuya kapılır. Hepsi boyun bükmüş olarak O'na gelirler.

88. Dağları görürsün de yerlerinde durduğunu sanırsın. Oysa onlar bulutlar gibi geçip giderler. Bu, her şeyi sapasağlam/noksansız yapan Allah'ın işidir. Muhakkak O, yaptıklarınızdan haberdardır.

89. Kim iyilik getirirse ona ondan daha hayırlısı vardır. Ve onlar o gün, korkudan güvendedirler.

90. Kim de kötülük getirirse onlar, yüz üstü Cehennem'e atılır. Yapmış olduklarınızdan başka bir şeyle mi karşılık göreceksiniz.

91. (De ki:) «Ben ancak, haram kıldığı bu şehrin Rabbine ibadet etmekle emrolundum. Her şey O'nundur. Müslümanlardan olmakla emrolundum.»

92. Ve Kur'an'ı okumam da (emrolundu). Kim hidayet bulursa ancak kendi lehine hidayet bulur. Kim de sapıklığa düşerse De ki: «Ben ancak uyarıcılardanım.»

93. Ve de ki: «Hamt Allah'a aittir. O, size ayetlerini gösterecek; siz de onları bilip tanıyacaksınız. Rabbin, yaptıklarınızdan gafil değildir.»

KASAS SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Tâ, Sîn, Mîm.(1)

2. Bunlar apaçık kitabın ayetleridir.

3. İman eden bir toplum için, Mûsâ ve Firavun'un haberlerinden bir kısmını sana hak olarak okuyacağız.

4. Firavun, yeryüzünde üstünlük/büyüklük taslayıp, oranın halkını fırkalara/gruplara ayırdı. Onlardan bir grubu zayıf ve güçsüz bırakıyor, erkek çocuklarını boğazlıyor, kadınlarını sağ bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardan idi.

5. Biz ise, ülkede güçsüz bırakılanlara ihsanda bulunmak ve onları önderler yapmak ve onları (oraya) mirasçı kılmak istiyorduk.

6. Onları ülkede güç sahibi kılmak, Firavun ile Hâmân'a ve ordularına, onlardan (İsrailoğulları'ndan gelecek diye) korktukları şeyi göstermek (istiyorduk).

7. Mûsâ'nın anasına: «Onu emzir, onun adına bir tehlikeden korkarsan onu hemen denize bırak. Korkma ve üzülme. Şüphesiz biz onu sana döndürecek ve onu peygamberlerden kılacağız» diye ilham ettik.

8. Firavun hanedanı onu bulup aldılar. Sonunda onlara düşman ve başlarına dert olacaktı. Çünkü Firavun, Hâmân ve orduları suçlu idiler.

9. Firavun'un karısı: «Benim ve senin için göz aydınlığıdır! Onu öldürmeyin, belki bize faydası dokunur ya da onu evlat ediniriz.» dedi. Oysa onlar farkında değillerdi.

10. Mûsâ'nın annesi kalbi bomboş olarak sabah etti. Eğer biz, (vaadimize) iman edenlerden olması için onun kalbini pekiştirmemiş olsaydık, neredeyse işi açığa vuracaktı.

11. (Annesi) Mûsâ'nın kız kardeşine; «Onu takip et!» dedi. O da uzaktan gözetledi. Onlar ise farkında değillerdi.

12. Biz daha önceden (annesine geri verilinceye kadar) ona sütanalarını haram etmiştik. Bunun üzerine (kız kardeşi) dedi ki: «Sizin için ona bakacak, hem de ona iyilikte bulunacak bir aile göstereyim mi?»

13. Böylece onu; gözü aydın olsun, üzülmesin ve Allah'ın vaadinin hak olduğunu bilsin diye annesine geri döndürdük. Fakat, onların çoğu bilmezler.

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

14. Mûsâ kemal/olgunluk çağına ulaşınca ona, hüküm ve ilim verdik. İyileri işte böyle ödüllendiririz.

15. O halkın haberi olmadığı bir sırada şehre girdi ve kavga eden iki adam gördü. Birisi kendi tarafından, diğeri düşmanlarından idi. Kendi tarafından olan, düşmanına karşı yardım istedi. Mûsâ da ona bir yumruk vurdu, adamı öldürdü. Bu, Şeytan'ın işindendir. O, apaçık yoldan saptıran bir düşmandır, dedi.

16. «Rabbim! Ben kendime zulmettim, beni bağışla!» dedi. Allah da onu bağışladı. Nitekim O, çokça bağışlayandır, çokça merhamet edendir.

17. «Rabbim! Bana verdiğin nimetle, artık asla günahkârlara destek olmayacağım.» dedi.

18. Şehirde korku içinde, etrafı gözetleyerek sabahladı. Bir de ne görsün; dün kendisinden yardım isteyen adam yine feryat edip yardım istiyordu. Mûsâ ona: «Sen, besbelli azgının/sapkının birisin.» dedi.

19. Mûsâ, ikisinin de düşmanı olan kimseyi tutup yakalamak isteyince: «Ey Mûsâ! Dün birisini öldürdüğün gibi beni de öldürmek mi istiyorsun?» dedi. «Sen, ıslah edenlerden olmayı değil, ülkede bir zorba olmayı istiyorsun.» dedi.

20. Şehrin öteki ucundan bir adam koşarak geldi: «Mûsâ!» dedi. «İleri gelenler seni öldürmek için hakkında görüşüyorlar. Hemen çık git! Ben, senin (iyiliğin) için nasihat edenlerdenim.»

21. Bunun üzerine korku içinde etrafını gözetleyerek oradan çıkıp gitti. «Rabbim!» dedi. «Beni zalim kavimden kurtar.»

22. Medyen'e doğru yönelince: «Umarım Rabbim beni doğru yola iletir» dedi.

23. Medyen suyuna varınca üst tarafında (davarlarını) sulayan bir grup insan buldu. Onların berisinde ise karışmasın diye (koyunlarını) kollayan iki hanım buldu. «Haliniz nedir» dedi. «Çobanlar gidinceye kadar biz sulamayız. Babamız ise çok yaşlı bir ihtiyardır» dediler.

24. Bunun üzerine Mûsâ, onların (davarlarını) sulayıp bir gölgeye çekilerek: «Rabbim doğrusu bana indireceğin hayra muhtacım» dedi.

25. İki kadından biri utana utana Mûsâ'nın yanına gelerek: «Babam bizim hayvanlarımızı sulamana karşılık ücret vermek için seni çağırıyor.» dedi. Mûsâ - aleyhisselam - onun yanına varınca başından geçen olayları anlattı. O da: «Artık korkma, o zalim kavimden kurtuldun.» dedi.

26. İkisinden biri dedi ki: «Babacığım onu ücretle tut. Çünkü senin ücretle tuttuklarının en iyisi kudretli ve emin bir kişidir.»

27. «Ben, sekiz yıl bana ücretle çalışman karşılığında şu iki kızımdan birini sana

nikâhlamak istiyorum. Eğer bunu on yıla tamamlarsan da, bu sendendir. Sana zorluk çıkarmak istemem. İnşallah beni, salih kimselerden bulacaksın.» dedi.

28. (Mûsâ) «Bu (sekiz ya da on sene), benimle senin arandadır. Bu iki süreden hangisini yerine getirirsem, bana bir haksızlık edilmesin. Allah, söylediklerimize vekildir.» dedi.

29. Mûsâ süreyi tamamlayıp ailesi ile yola çıkınca Tûr'un yan tarafından bir ateş gördü. Ailesine: Siz durun, çünkü ben bir ateş gördüm. Belki ateşten size bir haber yahut ısınmanız için size ateşten bir parça getiririm, dedi.

30. Oraya varınca o mübarek yerdeki vadinin sağ kıyısından o ağaçtan ona şöyle seslenildi: «Ey Mûsâ, muhakkak ben âlemlerin Rabbi olan Allah'ım.

31. «Ve asanı da yere bırak.» Onu ufak bir yılan gibi hareket ediyor görünce arkasına bakmadan dönüp kaçtı. Ey Mûsâ, geri gel ve korkma, çünkü sen güven altında olanlardansın.

32. Elini koynuna sok, kusursuz bembeyaz çıksın. Korkudan dolayı kollarını kendine çek ki (korkun gitsin.) İşte bunlar, Firavun ve çevresine karşı Rabbinin iki delilidir. Onlar, fasık bir toplumdur.

33. «Rabbim! Ben onlardan bir kişiyi öldürdüm. Bu yüzden beni öldürmelerinden korkuyorum.» dedi.

34. «Kardeşim Hârûn'un dili benden daha açıktır. Onu da benimle gönder, bana destek olsun ve beni tasdik etsin. Çünkü ben, onların beni yalanlamalarından korkuyorum.»

35. Buyurdu ki: «Gücünü kardeşinle pekiştireceğiz ve size öyle bir güç vereceğiz ki ayetlerimiz sayesinde size ulaşamayacaklar. Siz ve size uyanlar galiplersiniz.»

36. Mûsâ onlara apaçık ayetlerimizle gelince dediler ki: «Bu ancak düzmece bir büyüdür. Biz önceki atalarımız arasında da böylesini işitmemişiz.»

37. Mûsâ dedi ki: «Rabbim kimin nezdinden hidayet geldiğini ve yurdun akıbetinin de kimin olacağını bilir. Doğrusu zulmedenler kurtulamazlar.»

38. Firavun da: «Ey ileri gelenler! Sizin için benden başka ilah tanımıyorum. Ey Hâman! Çamur üzerine benim için bir ateş yak ve bana bir kule yap. Belki Mûsâ'nın ilahına ulaşabilirim. Çünkü ben onun yalancılardan olduğunu sanıyorum.» dedi.

39. Firavun ve askerleri, bize döndürülmeyeceklerini sanarak yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar.

40. Bu sebeple biz de onu ve askerlerini yakalayıp denize atıverdik. Zalimlerin sonunun nasıl olduğuna bir bak.

41. Biz onları, ateşe çağıran öncüler kıldık. Kıyamet günü de kendilerine yardım edilmeyecektir.

42. Bu dünyada da peşlerine lanet taktık. Kıyamet günü de onlar, kötülenmiş/uzaklaştırılmış kimselerden olacaklardır.

43. Şüphesiz önceki nesilleri helâk ettikten sonra, belki hatırlayıp öğüt alırlar diye Mûsâ'ya, insanlar için basiretler, hidayet ve rahmet olmak üzere kitap verdik.

44. Mûsâ'ya emir verdiğimizde sen, Tûr Dağı'nın batı tarafında bulunmuyordun. Sen buna şahit olanlardan da değildin.

45. Fakat biz (Mûsâ'dan sonra) birçok nesiller meydana getirdik. Üzerlerinden uzun zaman geçti. Sen Medyen halkı arasında yaşıyor değildin, ayetlerimizi onlardan okuyup öğreniyor da değildin. Fakat (seni peygamber olarak) gönderenler gerçekten bizleriz.

46. Biz, Mûsâ'ya seslendiğimiz zamanda sen Tûr Dağı'nın yanında değildin. Fakat bu, kendilerine senden önce bir uyarıcı gelmemiş olan bir toplumu belki düşünürler diye uyarman için Rabbinden bir rahmettir.

47. Kendi elleriyle yaptıklarından dolayı başlarına bir musibet geldiğinde: «Rabbimiz, bize bir peygamber gönderseydin de senin ayetlerine tâbi olup Müminlerden olsaydık.» derler.

48. Onlara katımızdan hak gelince, «Mûsâ'ya verilen mucizelerin benzeri niçin buna da verilmedi?» dediler. Onlar daha önce Mûsâ'ya verilen mucizeleri inkâr etmemişler miydi? Onlar: «İki sihirbaz birbirlerine destek oluyor.» dediler. «Doğrusu biz hepsini (inkâr edici) kâfirleriz.» dediler.

49. De ki: «Eğer doğrulardan iseniz, Allah katından bu iki kitaptan daha doğru bir kitap getirin de, ben de ona tabi olayım.»

50. Eğer sana cevap veremezlerse, bil ki onlar ancak arzularına tabi oluyorlar. Allah'tan bir hidayet olmaksızın kendi hevesine/arzusuna uyandan daha sapık kim olabilir? Şüphesiz Allah, zalim topluma hidayet etmez.

51. Andolsun, düşünüp öğüt alsınlar diye o sözü (Kur'an ayetlerini) onlara peş peşe ulaştırdık.

52. Daha önce kendilerine kitap verdiklerimiz, buna da (Kur'an'a) iman ederler.

53. Onlara okunduğu zaman derler ki: «Ona iman ettik. Şüphesiz o, Rabbimizden gelen haktır. Şüphesiz biz, bundan öncede Müslümandık.»

54. İşte onlar; sabrettikleri şeylerden ötürü, iki defa mükâfatlandırılırlar, kötülüğü iyilikle savarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıklardan da infak ederler.

55. Onlar, boş söz işittiklerinde ondan yüz çevirir: «Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız ise sizedir. Size selam olsun! Biz cahilleri (dost olarak) istemeyiz.» derler.

56. Şüphesiz sen, sevdiklerine hidayet edemezsin. Fakat Allah, dilediğine hidayet eder. Hidayete erecek olanları en iyi O bilir.

57. «Eğer seninle birlikte doğru yolu tutacak olursak, kendi yurdumuzdan çekilip çıkarılırız.» dediler. Oysa biz onları, kendi katımızdan bir rızık olarak her şeyin ürünlerinin toplanıp getirildiği; emin, harem kıldığımız bir yere (Mekke'ye) yerleştirmedik mi? Fakat onların çoğu bilmezler.

58. Biz geçimlerinde şımarmış nice ülkeleri helâk ettik. İşte onlardan sonra –çok kısa bir süre dışında- kimsenin oturmadığı meskenleri. Mirasçı olanlar biz olduk biz.

59. Rabbin, kendilerine ayetlerimizi okuyan bir rasûlü memleketlerin anasına (Mekke'ye) göndermedikçe, o memleketleri helâk edici değildir. Biz, halkı zalim olan beldelerden başkasını helâk edici değiliz.

60. Size verilen her şey dünya hayatının geçimliği ve süsüdür. Allah'ın yanında olanlar ise daha iyi ve kalıcıdır. Hala düşünmez misiniz?

61. Kendisine güzel bir vaadde bulunduğumuz ve dolayısıyla ona kavuşan kimse, kendisini dünya hayatının geçimliğinden yararlandırdığımız sonra kıyamet günü (azaba atılmak üzere) getirileceklerden olanla bir midir?

62. O gün, onlara seslenerek: «İddia ettiğiniz ortaklarım hani nerede?» der.

63. Haklarında azap sözü gerçekleşmiş olanlar; «Rabbimiz! İşte azdırdıklarımız onlardır. Kendimiz azdığımız gibi, onları da azdırdık. Şimdi ise onlardan uzaklaşarak sana geldik. Zaten onlar, bize de ibadet etmiyorlardı.» dediler.

64. «Ortaklarınızı çağırın.» denir. Onları çağırırlar. Fakat onlara cevap veremezler ve azabı görürler. Ne olurdu (dünyada) hidayete girselerdi!

65. O gün Allah, onlara seslenerek: «Peygamberlere ne cevap verdiniz?» der.

66. O gün (onları azaptan kurtaracak) haberler/mazeretler onlara kapanacaktır. Birbirlerine bir şey de soramayacaklar.

67. Tevbe ederek iman eden ve salih amel işleyen kimseye gelince, umulur ki o kurtuluşa erenlerden olur.

68. Rabbin, dilediğini yaratır ve dilediğini de seçer. Onların ise seçme hakkı yoktur. Allah, onların ortak koştuklarından münezzeh ve yüksektedir/yücedir.

69. Şüphesiz Rabbin; onların içlerinde gizlediklerini de, açığa vurduklarını da bilir.

70. O, kendisinden başka (hak) ilah olmayan Allah'tır. Dünyada da ahirette de hamt O'na mahsustur. Hüküm de O'nundur ve nihayetinde O'na döndürüleceksiniz.

71. De ki: «Allah, kıyamet gününe kadar geceyi üzerinizde devamlı kılsaydı; Allah'tan başka size bir ışık getirecek ilah kimdir? Hâlâ işitmeyecek misiniz?»

72. De ki: «Allah, kıyamet gününe kadar gündüzü üzerinizde devamlı kılsaydı; Allah'tan başka, size dinleneceğiniz bir geceyi getirecek ilah kimdir? Hâlâ görmüyor musunuz?»

73. Geceyi ve gündüzü sizin için onda sükûn bulasınız ve lütfundan arayısınız diye yaratmış olması onun rahmetindendir. Olur ki şükredersiniz.

74. O gün, onlara seslenerek: «İddia ettiğiniz ortaklarım nerede?» der.

75. Her toplumdan bir şahit çıkarırız ve: «Haydi! Delillerinizi getirin!» deriz. İşte o zaman hakikatin Allah'a ait olduğunu bilirler. Uydurmuş oldukları şeyler onlardan kaybolup gider.

76. Gerçekte Kârûn Mûsâ 'nın kavminden idi, fakat onlara karşı azgınlık etti. Biz ona öyle hazineler vermiştik ki, onların anahtarları(nı taşımak) dahi güç sahibi bir topluluğa ağır gelirdi. Hani Kavmi ona şöyle demişti: «Şımarma/böbürlenme! Çünkü Allah, şımarıkları/böbürlenenleri sevmez.»

77. Allah'ın sana verdikleriyle ahiret yurdunu kazanmayı arzula. Fakat dünyadaki nasibini de unutma. Allah sana nasıl ihsanda bulunduysa, sen de başkalarına ihsanda bulun. Sakın yeryüzünde fesat çıkarmaya kalkışma! Çünkü Allah, bozguncuları sevmez.

78. O da: «Kuşkusuz bunlar bana, sahip olduğum bilgim sayesinde verilmiştir.» dedi. Allah'ın, ondan daha önce kendisinden daha güçlü ve daha çok biriktirmiş olan nice nesilleri helâk ettiğini bilmiyor mu? Günahkârlara suçları sorulmaz.

79. Kavminin karşısına süslü takılarıyla çıkmıştı. Dünya hayatını isteyenler: «Keşke Kârûn'a verilen gibi bize de verilseydi. O, gerçekten büyük bir pay sahibidir.» demişlerdi.

80. Kendilerine ilim verilenler ise: «Yazıklar olsun size! İman eden ve salih amel işleyenler için Allah'ın sevabı çok daha hayırlıdır. Ona da ancak sabredenler kavuşur.» demişlerdi.

81. Sonunda onu da, sarayını da yerin dibine geçirdik. Artık Allah'a karşı ona yardım edecek bir topluluğu olmadı, kendi kendine yardım edebileceklerden de değildi.

82. Daha dün onun yerinde olmayı arzu edenler; «Vay! Demek ki Allah, kullarından dilediği kimselere rızkı bol verir ve (dilediğine) kısarmış. Allah, bize lütfetmiş

olmasaydı, bizi de yerin dibine geçirirdi. Demek ki kâfirler iflah olmayacak.» demeye başladılar.

83. İşte ahiret yurdu. Biz, onu yeryüzünde büyüklük taslamayan ve bozgunculuk çıkarmayanlara has kılarız. Sonuç, Allah'a karşı gelmekten sakınanlarındır.

84. Kim bir iyilik getirirse, ona bundan daha hayırlısı vardır. Kim de bir kötülük getirirse; bilsin ki kötülük işleyenler ancak yapmakta olduklarının cezasına çarptırılırlar.

85. Kur'an'ı sana farz kılan Allah, şüphesiz seni dönülecek bir yere döndürecektir. De ki: «Rabbim hidayetle geleni ve apaçık bir sapıklık içinde olanı daha iyi bilir.»

86. Sen, bu kitabın sana verileceğini ummuyordun. Ancak o, Rabbinden bir rahmet olarak sana verildi. Öyle ise kâfirlere sakın arka çıkma.

87. Sana indirildikten sonra, sakın seni Allah'ın ayetlerinden alıkoymasınlar. Sen Rabbine çağır ve sakın müşriklerden olma.

88. Sen Allah ile beraber başka bir ilâha ibadet etme. O'ndan başka hiçbir (hak) ilâh yoktur. O'nun yüzünden (zatından) başka her şey yok olacaktır. Hüküm O'nundur ve O'na döndürülürsünüz.

ANKEBÛT SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Elif, Lâm, Mîm.(1)

2. İnsanlar; «İman ettik.» demekle, bir imtihana tabi tutulmadan bırakılacaklarını mı sanıyorlar?

3. Biz, onlardan öncekilerini de imtihan etmiştik. Allah; elbette doğru söyleyenleri de, yalan söyleyenleri de bilir.

4. Yoksa kötülük yapanlar bizden kaçabileceklerini mi/kurtulacaklarını mı sanıyorlar? Ne kötü hüküm veriyorlar.

5. Kim Allah'a kavuşmayı umarsa, şüphesiz Allah'ın belirlediği süre gelecektir. O her şeyi işitendir, bilendir.

6. Kim cihad ederse, yalnızca kendi nefsi için cihad etmiş olur. Şüphesiz Allah, âlemlerden müstağnidir.

7. İman edip salih amel işleyenlerin kötülüklerini elbette örteceğiz. Onları işlediklerinin daha güzeliyle mükâfatlandıracağız.

8. Biz insana ana babasına iyi davranmasını tavsiye (emr) ettik. Eğer onlar hakkında bilgin olmayan bir şeyi bana ortak koşman için seni zorlarlarsa onlara itaat etme. Dönüşünüz yalnız banadır, yaptıklarınızı size haber vereceğim.

9. İman edip de salih amel işleyenler var ya, biz onları mutlaka salihler (iyiler) arasına sokacağız.

10. İnsanlardan öyleleri vardır ki; «Allah'a iman ettik.» derler. Ama Allah uğrunda bir ezaya uğratılınca, insanlardan gördükleri baskı ve işkenceyi Allah'ın azabı gibi tutar. Andolsun, Rabbinden bir yardım gelecek olsa mutlaka; «Biz de sizinle beraberdik.» derler. Allah, herkesin kalbinde olanı en iyi bilen değil midir?

11. Allah, elbette kendisine iman edenleri de bilir ve elbette münafıkları da bilir.

12. Kâfirler, iman edenlere; «Yolumuza uyun da sizin günahlarınızı yüklenelim.» derler. Hâlbuki onların günahlarından hiçbir şey yüklenecek değillerdir. Şüphesiz onlar kesinlikle yalancılardır.

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

13. Andolsun, onlar mutlaka kendi yüklerini ve kendi yükleriyle beraber nice ağır yükleri yükleneceklerdir. Uydurmakta oldukları şeylerden de kıyamet günü şüphesiz sorguya çekileceklerdir.

14. Andolsun biz, Nûh'u kendi kavmine peygamber olarak gönderdik. O da dokuz yüz elli yıl onların arasında kaldı. Neticede onlar zulümlerini sürdürürlerken tûfan kendilerini yakalayıverdi.

15. Sonra onu ve gemide bulunanları kurtardık ve bunu âlemlere bir ibret kıldık.

16. İbrahim de hani kavmine şöyle demişti: «Allah'a ibadet edin ve O'ndan sakının! Eğer bilirseniz bu sizin için daha hayırlıdır.»

17. «Siz, Allah'ı bırakarak ancak putlara tapıyorsunuz ve yalan uyduruyorsunuz. Allah'ı bırakarak taptıklarınızın size hiçbir rızık vermeye güçleri yetmez. Öyle ise rızkı Allah'ın katında arayın. O'na ibadet edin ve O'na şükredin. Siz yalnız O'na döndürüleceksiniz.»

18. «Eğer siz yalanlarsanız bilin ki, sizden önce geçen birtakım ümmetler de yalanlamışlardı. Peygambere düşen apaçık tebliğden başka bir şey değildir.»

19. Allah'ın yaratmayı nasıl başlattığını sonra onu yeniden nasıl gerçekleştirdiğini görmediler mi? Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır.

20. De ki: «Yeryüzünde gezip dolaşın da yaratmaya nasıl başladığına bir bakın. Bundan sonra Allah ahiret hayatını tekrar yaratacaktır çünkü Allah her şeye kadirdir.»

21. O, dilediğine azap eder, dilediğine de merhamet eder. Yalnız O'na döndürüleceksiniz.

22. Siz, yerde de gökte de (Allah'ı) aciz bırakacak değilsiniz. Sizin Allah'tan başka ne bir dostunuz, ne de bir yardımcınız vardır.

23. Allah'ın ayetlerine ve O'na kavuşmaya (iman etmeyip) kâfir olanlar var ya; işte onlar benim rahmetimden ümit kesmişlerdir. İşte onlar için elem dolu bir azap vardır.

24. (İbrahim'in) kavminin cevabı, «Onu öldürün veya yakın!» demekten başka bir şey olmadı. Allah onu ateşten kurtardı. Muhakkak bunda iman eden bir topluluk için ayetler vardır.

25. İbrahim, onlara dedi ki: «Sırf aranızda dünya hayatına mahsus bir sevgi (ve çıkar) uğruna Allah'ı bırakıp birtakım putlar edindiniz. Sonra kıyamet gününde kiminiz kiminizi inkâr edip tanımayacak; kiminiz kiminize lânet edecektir. Barınağınız Cehennem olacaktır. Yardımcılarınız da olmayacaktır.»

26. Sonra Lût ona iman etti. (İbrahim):«Doğrusu ben Rabbime hicret edeceğim.» Şüphesiz O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.» dedi.

27. Ona (İbrahim'e) İshak'ı ve Ya'kûb'u bahşettik. Onun soyundan gelenlere peygamberlik ve kitap verdik. Ayrıca ona dünyada mükâfatını da verdik. Şüphesiz o, ahirette de salih kimselerdendir.

28. Lût'u da peygamber olarak gönderdik. Hani o, kavmine şöyle demişti: «Gerçekten siz, sizden önce dünyada hiçbir toplumun yapmadığı bir hayâsızlığı işliyorsunuz.»

29. Siz erkeklere yanaşıyor, yolu kesiyor ve toplantı yerlerinizde çirkin işler mi yapıyorsunuz?» Kavminin cevabı ancak: «Eğer doğru sözlülerden isen bize Allah'ın azabını getir haydi!» demeleri oldu.

30. O da(Lût): «Rabbim! Şu bozguncu kavme karşı bana yardım et» dedi.

31. Elçilerimiz (melekler) İbrahim'e müjdeyi getirdiklerinde; «Biz, bu memleket halkını helâk edeceğiz, çünkü oranın ahalisi zalim kimselerdir.» dediler.

32. «Ama orada Lût da var» dedi. «Biz orada olanları daha iyi biliriz. Biz onu ve - karısı dışında- aile halkını elbette kurtaracağız çünkü o kadın geride kalacaklardandır» dediler.

33. Elçilerimiz Lût'a geldiklerinde; Lût onlar için tasalandı ve göğsüne bir sıkıntı bastı. Elçiler ona; «Korkma, üzülme. Biz, seni ve aileni kurtaracağız. Ancak karın başka. Çünkü o kadın geride kalacaklardandır» dediler.

34. Şüphesiz biz, bu memleket halkı üzerine fasıklık ettiklerinden dolayı gökten bir azap indireceğiz.

35. Andolsun ki, akıl eden bir topluluk için oradan (geriye) apaçık bir ayet bıraktık.

36. Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı peygamber olarak gönderdik. Şuayb: «Ey kavmim! Allah'a ibadet edin. Ahiret gününü ümit edin ve yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın.» dedi.

37. Kavmi, onu yalanladı. Bunun üzerine kendilerini o malum sarsıntı yakaladı da yurtlarında diz üstü çökekaldılar.

38. Âd ve Semûd kavmini de (helak ettik). Onların meskenlerinden bu size belli olmaktadır. Şeytan onlara amellerini süsledi de onları (doğru) yoldan alıkoydu. Hâlbuki onlar akılları ile bunu kavrayacak durumda idiler.

39. Kârûn'u, Firavun'u ve Hâmân'ı da helâk ettik. Andolsun, Mûsâ kendilerine apaçık mucizeler getirmişti de yeryüzünde büyüklük taslamışlardı. Oysa bizi geçip (azabımızdan) kurtulamazlardı.

40. Derken biz her birini günahı ile aldık. Kimilerinin üzerine taş yağdıran kasırga gönderdik, kimilerini o çığlık yakaladı. Onlardan kimisini yere geçirdik, kimilerini de suda boğduk. Allah onlara zulmetmiyordu fakat onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı.

41. Allah'tan başka veliler edinenlerin durumu kendine yuva yapan örümceğin durumuna benzer. Evlerin en dayanıksızı ise şüphesiz örümcek evidir. Keşke bilselerdi!

42. Allah, kendi dışında hangi şeye tapmakta olduklarını şüphesiz bilmektedir. O; mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

43. İşte bunlar, insanlar için verdiğimiz örneklerdir. Fakat onlara âlimlerden başkası akıl erdiremez.

44. Allah, gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Şüphesiz bunda iman etmekte olanlar için bir ayet vardır.

45. (Ey Muhammed!) Kitaptan sana vahyolunanı oku, namazı da dosdoğru kıl. Çünkü namaz, insanı hayâsızlıktan ve kötülükten alıkor. Allah'ı zikretmek elbette herşeyden büyüktür. Allah, yaptıklarınızı bilir.

46. İçlerinden zulmedenler hariç, Ehli Kitap ile ancak en güzel bir yolla mücadele edin ve (onlara) şöyle deyin: «Bize indirilene de, size indirilene de iman ettik. Bizim ilahımız da sizin ilahınız da birdir. Biz ona teslim olanlarız.»

47. İşte sana böyle bir kitap indirdik. Kendilerine kitap verilenler ona iman ederler. Bunlardan (Araplar'dan) da ona iman edenler vardır. Ayetlerimizi ancak kâfirler inatla inkâr ederler.

48. Daha önce sen, hiçbir kitap okumuş değildin. Onu sağ elinle de yazmıyordun. Öyle olsaydı, batıl peşinde koşanlar şüphe ederlerdi.

49. Hayır! O (Kur'an), bilgi verilen kimselerin gönüllerinde olan apaçık belgelerdir. Ayetlerimizi ancak zalimler bile bile inkâr eder.

50. Dediler ki: «Ona Rabbinden mucizeler indirilseydi ya!» De ki: «Mucizeler ancak Allah katındadır ve ben ancak apaçık bir uyarıcıyım.»

51. Kendilerine okunmakta olan kitabı sana indirmiş olmamız onlara yeterli değil mi? Çünkü onda iman eden bir toplum için rahmet ve öğüt vardır.

52. De ki: «Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde olanı bilir. Batıla iman edenler ve Allah'ı inkâr edenler ise, işte onlar hüsrana uğrayacak olanlardır.

53. Senden azabın çabucak gelmesini istiyorlar. Eğer belirlenmiş bir süre olmasaydı, azap onlara mutlaka gelirdi. Azap onlara haberleri olmadıkları bir sırada ansızın gelecektir.

54. Senden azabın acele gelmesini istiyorlar. Oysa, Cehennem kâfirleri çepeçevre kuşatacaktır.

55. Azap onları, üstlerinden ve ayaklarının altından bürüdüğü gün; «(Yüce Allah) yaptığınız amellerin (cezasını) tadın!» der.

56. Ey iman eden kullarım! Şüphesiz ki benim arzım (yeryüzü) geniştir. O halde, ancak bana ibadet edin.

57. Her nefis ölümü tadacaktır. Sonra da bize döndürüleceksiniz.

58. İman edip, salih amel işleyenleri elbette biz onları cennette altlarından ırmaklar akan köşklere yerleştiririz. Onlar orada ebedidirler. (İyi) amel işleyenlerin ecri ne güzel olur!

59. Onlar, sabreden ve yalnız Rablerine tevekkül eden kimselerdir.

60. Kendi rızkını taşımayan nice canlı vardır. Allah onlara da rızkı verir, size de. O işitendir, bilendir.

61. Andolsun, eğer onlara; «Gökleri ve yeri kim yarattı? Güneşi ve Ay'ı hizmetinize kim verdi?» diye soracak olsan mutlaka, «Allah» diyeceklerdir. O hâlde nasıl (haktan) döndürülüyorlar?

62. Allah, kullarından dilediğine bol verir ve (dilediğine) kısar. Şüphesiz Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.

63. Andolsun, eğer onlara: «Gökten yağmuru kim indirip de onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltti?» diye soracak olsan, mutlaka, «Allah» diyeceklerdir. De ki: «Hamt Allah'a mahsustur.» Hayır onların çoğu akıl etmiyorlar.

64. Bu dünya hayatı bir eğlence ve oyundan başka bir şey değildir. Ahiret yurdu ise işte asıl hayat odur. Keşke bilselerdi.

65. Gemiye bindiklerinde dini yalnız Allah'a has kılarak yalnız O'na dua ederler. Sonuçta onları karaya çıkarıp kurtarınca hemen ortak koşarlar.

66. Kendilerine verdiğimiz nimetlere nankörlük etsinler ve bir süre daha faydalansınlar bakalım! İleride bilecekler.

67. Çevrelerindeki insanlar kapılıp götürülürken bizim, onların yurtlarını saygın ve güvenli bir yer kıldığımızı görmediler mi? Hala batıla inanıp da Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar?

68. Allah'a karşı yalan uyduran veya kendisine hak gelince onu yalanlayan kimseden daha zalim kim olabilir? Kâfirler için Cehennem'de barınacak yer mi yok?

69. Bizim uğrumuzda cihad edenleri biz elbette yollarımıza iletiriz. Muhakkak ki Allah iyilik edenlerle beraberdir.

RÛM SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Elif, Lâm, Mîm.(1)

2. Rumlar yenilgiye uğradılar.

3. En yakın yerde. Ancak onlar bu yenilgilerinden sonra yeneceklerdir.

4. Birkaç yıl (üç ila dokuz sene) içinde. Öncesinde de, sonrasında da emir Allah'ındır. O günde Müminler sevineceklerdir.

5. Allah'ın yardımıyla, Allah dilediğine yardım eder. O; Aziz'dir, Rahim'dir.

6. (Bu) Allah'ın vaadidir. Allah vaadinden dönmez. Fakat insanların çoğu bilmezler.

7. Onlar dünya hayatından sadece dış görünüşü bilirler. Ahiretten ise gaflettedirler.

8. Kendi nefisleri konusunda düşünmüyorlar mı? Allah gökleri, yeri ve aralarındaki şeyleri ancak hak ile ve belirli bir süre için yaratmıştır. İnsanların çoğu Rablerine kavuşmayı inkâr ederler.

9. Yeryüzünde dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden önceki kimselerin akibetinin nasıl olduğuna bir baksınlar? Onlardan daha güçlü idiler, toprağı yeri sürüp alt üst etmişler ve bunların (Mekke halkının) imar ettiğinden daha çok imar etmişlerdi. Onlara peygamberleri apaçık delillerle gelmişlerdi. Allah, onlara zulmetmiş değildir. Fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

10. Sonra, Allah'ın ayetlerini yalanladıkları ve onlarla alay etmekte oldukları için, kötülük işleyenin sonu daha da kötü oldu.

11. Allah yaratmayı ilk olarak başlatır, sonra onu yeniden gerçekleştirir. Sonra O'na döndürülürsünüz.

12. Kıyametin kopacağı gün, günahkârlar umutsuz kesilirler.

13. Onların, Allah'a koştukları ortaklardan kendileri için şefaatçılar da olmayacaktır. Artık onlar, ortak koştuklarını da inkâr edeceklerdir.

14. Kıyametin kopacağı gün, işte o gün Müminler ve kâfirler birbirinden ayrılacaklardır.

15. İman edip salih ameller işleyenler; işte onlar bir bahçede sevinç içinde ağırlanırlar.

16. Kâfir olup, ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanlara gelince, işte onlar daima azapta tutulurlar.

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

17. O halde akşama girerken ve sabaha ererken Allah'ı tesbih edin.

18. Göklerde ve yerde hamt O'na mahsustur. Gündüzün sonunda ve öğle vaktine girdiğinizde Allah'ı tesbih edin.

19. Allah, diriyi ölüden çıkarır, ölüyü de diriden çıkarır. Ölümünden sonra yeryüzünü diriltir. Siz de (mezarlarınızdan) işte böyle çıkarılacaksınız.

20. Sizi topraktan yaratması, O'nun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Sonra bir de gördünüz ki, siz beşer olmuş (çoğalıp) yayılıyorsunuz.

21. Sizin için nefislerinizden kendileri ile sükûn/huzur bulacağınız ve aranızda muhabbet ve merhamet kıldığı eşler yaratmış olması da onun ayetlerindendir. Muhakkak bunlarda düşünen bir topluluk için ayetler vardır.

22. Göklerin ve yerin yaratılması, dillerinizin ve renklerinizin farklı olması da O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda bilenler için elbette ibretler vardır.

23. Geceleyin ve gündüzün uyumanız ve O'nun lütfundan (nasip) aramanız da O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda işiten bir toplum için ibretler vardır.

24. Korku ve ümit vermek üzere size şimşeği göstermesi, gökten yağmur indirip onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltmesi, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda aklını kullanan bir toplum için elbette ibretler vardır.

25. Emriyle göğün ve yerin (kendi düzenlerinde) durması da O'nun ayetlerindendir. Sonra sizi yerden (kalkmaya) bir çağırdı mı, bir de bakarsınız ki (dirilmiş olarak) çıkıyorsunuz.

26. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Hepsi O'na boyun eğmişlerdir.

27. Yaratmayı ilk başlatan, sonra onu yeniden gerçekleştirecek olan O'dur. Bu, O'na göre (ilk yaratmadan) daha kolaydır. Göklerde ve yerde en yüce ve eşsiz sıfatlar O'nundur. O; Azîzdir, Hakîmdir.

28. (Allah) size kendi nefislerinizden bir misal getirdi. Size rızık olarak verdiklerimizde elinizin altındaki kölelerinizin size ortak olup o rızıkta hep birlikte eşit olmayı ve kendiniz (gibi) hür olan diğer ortaklarınızdan çekindiğiniz gibi onlardan da çekinmeyi kabul eder misiniz? İşte akıllarını kullanan bir topluluk için ayetleri böyle açıklarız.

29. Fakat, zulmedenler bilgisizce nefislerinin arzularına uydular. Allah'ın (bu şekilde) saptırdığı kimseleri kim doğru yola iletir? Onların hiçbir yardımcıları yoktur.

30. Sen yüzünü hanif olarak dine, Allah'ın insanları üzerinde yarattığı fıtratına dosdoğru çevir. Allah'ın yaratmasında hiçbir değiştirme yoktur. İşte bu dosdoğru dindir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

31. O'na ihlasla yönelin. O'ndan sakının ve namazı ikame edin ve asla müşriklerden olmayın.

32. O dinlerini parça parça eden ve fırkalara/cemaatlere ayrılanlardan (olmayın). Her grup/cemaat kendi yanında olanla sevinmektedir.

33. İnsanlara bir zarar dokunduğu zaman, Rablerine yönelerek O'na dua ederler. Sonra Allah, onlara kendinden bir rahmet tattırınca da, bir bakarsın ki içlerinden bir grup, Rablerine ortak koşuyorlar.

34. Kendilerine verdiğimiz nimetleri inkâr etsinler bakalım! Haydi (şimdilik) yararlanın, ama yakında bileceksiniz.

35. Yoksa onlara kesin bir delil indirdik de o mu onlara ortak koşmalarını söylüyor?

36. İnsanlara bir rahmet tattırdığımız zaman ona sevinirler. Eğer kendi işledikleri şeyler sebebiyle başlarına bir kötülük gelirse, bir de bakarsın ki ümitsizliğe düşerler.

37. Onlar, Allah'ın, dilediğine rızkı yayıp genişlettiğini ve kıstığını görmüyorlar mı? Şüphesiz bunda, iman etmekte olan bir kavim için gerçekten ayetler vardır.

38. Akrabaya, yoksula ve yolculara haklarını ver. Bu Allah'ın rızasını isteyenler için daha hayırlıdır. İşte onlar kurtuluşa erenlerdir.

39. İnsanların mallarında artış olsun diye verdiğiniz herhangi bir faiz, Allah katında artmaz. Ama Allah'ın yüzünü isteyerek vermekte olduğunuz zekâta gelince, işte (bu amel sahipleri, sevaplarını) kat kat arttıranlardır.

40. Allah sizi yaratan sonra size rızık veren sonra sizi öldüren sonra da sizi diriltecek olandır. Sizin ortaklarınızdan bu işlerden birisini olsun yapabilen var mıdır? O koştukları ortaklardan yüce ve münezzehtir.

41. İnsanların ellerinin kazandıklarından dolayı karada ve denizde fesat çıktı. Umulur ki dönerler diye, (Allah) yaptıklarının bazılarını böylece onlara tattırmaktadır.

42. De ki: «Yeryüzünde dolaşın da daha öncekilerin sonları nasıl olmuş bir bakın!» Onların çoğu müşriklerdi.

43. Allah tarafından (gelecek ve) geri çevirilmesi mümkün olmayan bir gün gelmeden yüzünü o dosdoğru dine çevir. O gün onlar bölük bölük ayrılacaklardır.

44. Kim küfre saparsa, artık onun küfrü kendi aleyhinedir; kim de salih bir amelde bulunursa, ancak kendileri için (Cennet'te yer) hazırlarlar.

45. Bu, (Allah'ın) iman edip salih amel işleyenleri kendi lütfundan mükâfatlandırması içindir. Şüphesiz O, kâfirleri sevmez.

46. Rüzgârları müjdeciler olarak göndermesi, size rahmetini tattırması, buyruğu ile gemilerin yürümesi, lütfundan rızık istemeniz, O'nun ayetlerindendir (varlığının ve kudretinin) delillerindendir.) Belki şükredersiniz.

47. Andolsun ki biz senden önce nice rasulleri kavimlerine gönderdik. Onlar da kendilerine açık açık delillerle geldiler. Biz de günahkârlardan intikam aldık. Müminlere yardım etmek ise zaten üzerimize bir haktır.

48. Allah, rüzgârları gönderendir. Onlar da bulutları harekete geçirir. Allah, onları dilediği gibi, (bazen) yayar ve (bazen) yoğunlaştırır. Nihayet yağmurun onların arasından çıktığını görürsün. Onu kullarından dilediklerine uğrattığı zaman bir de bakarsın sevinirler.

49. Hâlbuki onlar daha önce kendilerine yağmur yağdırılmadan evvel kesin bir ümitsizliğe kapılmışlardı.

50. Allah'ın rahmetinin eserlerine bak! Yeryüzünü ölümünden sonra nasıl diriltiyor. Şüphe yok ki O, ölüleri de elbette diriltecektir. O, her şeye hakkıyla gücü yetendir.

51. Andolsun, eğer biz bir rüzgâr göndersek, onlar da ardından onu sararmış görürlerse bundan sonra onlar muhakkak inkâra saparlar.

52. Şüphesiz, sen ölülere işittiremezsin. Dönüp gittikleri zaman çağrıyı sağırlara da işittiremezsin.

53. Sen kör olanları sapıklıktan hidayete iletecek de değilsin. Sen ancak ayetlerimize iman edip, teslim olanlara işittirirsin.

54. Allah; sizi güçsüz olarak yaratan, sonra güçsüzlüğün ardından bir güç veren, sonra gücün ardından bir güçsüzlük ve yaşlılık verendir. O, dilediğini yaratır. O; hakkıyla bilendir, hakkıyla kudret sahibidir.

55. Kıyametin kopacağı gün günahkârlar, bir saatten fazla kalmadıklarına yemin ederler. Onlar (dünyada haktan) işte böyle döndürülüyorlardı.

56. Kendilerine ilim ve iman verilmiş olanlar ise onlara şöyle diyeceklerdir: «Andolsun ki Allah'ın kitabında (yazılı) olana göre siz yeniden diriliş gününe kadar kaldınız. İşte bu yeniden dirilme günüdür. Fakat siz bilmiyordunuz.»

57. O gün zulmedenlere özürleri bir yarar sağlamaz, onlardan artık (Allah'ı) razı edecek bir şey yapmaları da istenmez.

58. Andolsun, biz bu Kur'an'da insanlara her türlü misali verdik. Andolsun, eğer sen onlara bir ayet getirsen, o kâfirler elbette; «Siz ancak batıl şeyler uyduranlarsınız» derler.

59. İşte bilmeyenlerin kalpleri üzerine Allah böyle mühür vurur.

60. O halde sabret muhakkak ki Allah'ın vaadi haktır. Kesin imana sahip olmayanlar sakın seni gevşekliğe sevk etmesin.

LOKMÂN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Elif, Lâm, Mîm.(1)

2. Bunlar hikmetli Kitab'ın ayetleridir.

3. İhsan sahiplerine bir hidayet ve bir rahmettir.

4. Onlar ki namazı dosdoğru kılarlar, zekâtı verirler ve onlar âhirete kesin olarak iman edenlerdir.

5. İşte onlar, Rablerinden gelen bir hidayet üzeredirler ve işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

6. İnsanlardan kimisi bilgisizce Allah'ın yolundan saptırmak ve o ayetleri bir eğlence edinmek için boş sözleri satın alırlar. İşte onlar için aşağılayıcı bir azap vardır.

7. Ona ayetlerimiz okunduğunda, sanki onları işitmiyormuş ve kulaklarında bir ağırlık varmış gibi büyüklük taslayarak sırtını çevirir. Ona, elem dolu bir azabı müjdele.

8. Gerçekten iman edip salih ameller işleyenler için Naim Cennetleri vardır.

9. Onlar oralarda ebedi kalıcıdırlar. Bu Allah'ın hak vaadidir. O, Azîzdir, Hakîmdir.

10. O, gökleri görebildiğiniz bir direk olmaksızın yarattı. Yeryüzüne de, sizi sarsmasın diye sabit dağlar yerleştirdi ve orada her türlü canlıyı yaydı. Biz gökyüzünden su indirip, orada her faydalı nebattan çift çift bitirdik.

11. İşte bu Allah'ın yaratmasıdır. Ondan başkasının ne yarattığını bana gösterin! Hayır! Zalimler, açık bir sapıklık içindedirler.

12. Andolsun, biz Lokman'a «Allah'a şükret!» diye hikmet verdik. Kim şükrederse, ancak kendisi için şükretmiş olur. Kim de nankörlük ederse, bilsin ki Allah her bakımdan zengindir, övülmeye layıktır.

13. Lokmân, oğluna öğüt vererek demişti ki: «Yavrucuğum! Allah'a şirk koşma! Muhakkak, şirk koşmak çok büyük bir zulümdür.»

14. Biz insana anne ve babasını tavsiye ettik. Anası onu zayıflık üstüne zayıflığa düşerek taşımıştır. Onun sütten kesilmesi de iki yılda olur. «Bana ve ana babana şükret, dönüş yalnız banadır.»

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

15. Eğer onlar bilmediğin şeyi bana ortak koşman için seni zorlarlarsa; sen sakın onlara itaat etme! Bununla beraber dünyada onlarla iyi geçin ve sen bana dönenlerin yoluna uy. Sonra dönüşünüz yine banadır. Ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim.

16. (Lokman, öğütlerine şöyle devam etti:) «Yavrum! Şüphesiz yapılan iş, bir hardal tanesi ağırlığında olsa ve bir kayanın içinde yahut göklerde ya da yerin içinde bile olsa, Allah onu çıkarır getirir. Şüphesiz Allah Latîf'tir/en gizli şeyleri bilendir, (her şeyden) hakkıyla haberdar olandır.»

17. «Yavrum! Namazı dosdoğru kıl. İyiliği emret. Kötülükten alıkoy. Başına gelen musibetlere karşı sabırlı ol. Çünkü bunlar kesin olarak emredilmiş işlerdendir.»

18. İnsanlara yüzünü çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Çünkü Allah kendini beğenip böbürlenen hiçbir kimseyi sevmez.

19. Yürüyüşünde orta bir yol tut, sesini kıs! Çünkü seslerin en çirkini eşeklerin sesidir.

20. Allah'ın, göklerde ve yerdeki (nice varlık ve imkânları) sizin emrinize verdiğini, nimetlerini açık ve gizli olarak size bolca ihsan ettiğini görmediniz mi? Yine de insanlar arasında hiçbir bilgisi, yol göstericisi ve aydınlatıcı bir kitabı olmadan Allah hakkında tartışıp duranlar vardır.

21. Kendilerine; «Allah'ın indirdiğine tabi olun!» denildiği zaman, «Hayır, biz babalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız.» derler. Şeytan, kendilerini Cehennem azabına çağırıyor olsa da mı?

22. Kim, ihsan sahibi olarak yüzünü Allah'a (ihlasla) teslim ederse, sağlam bir kulpa yapışmış olur. Her işin sonu Allah'a varır.

23. Kim de küfre saparsa, artık onun küfre sapması seni üzmesin. Onların dönüşü bizedir, artık biz de onlara yapmakta olduklarını haber vereceğiz. Allah, göğüslerin içindekini (kalplerde olanı) hakkıyla bilendir.

24. Biz onları azıcık faydalandırırız, sonra da onları şiddetli bir azaba uğratırız.

25. Andolsun ki, onlara: «Gökleri ve yeri kim yarattı?» diye sorsan muhakkak: «Allah» diyeceklerdir.De ki: «Hamt Allah'adır.» Hayır, onların çoğu bilmiyorlar.

26. Göklerlerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Muhakkak Allah Ganî'dir, Hamîd'dir.

27. Eğer yeryüzündeki ağaçlar kalem, deniz de mürekkep olsa, arkasından yedi deniz daha ona katılsa, Allah'ın sözleri (yazmakla) yine de tükenmez. Muhakkak Allah Azîzdir, Hakîmdir.

28. Sizin yaratılmanız ve diriltilmeniz ancak bir tek kişi(nin yaratılması ve diriltilmesi) gibidir. Şüphesiz Allah; hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.

29. Görmedin mi ki, Allah geceyi gündüze, gündüzü de geceye katıyor? Güneş'i

ve Ay'ı sizin hizmetinize sunmuştur. Her biri belli bir süreye (kadar) akıp gider. Allah, yaptığınız her şeyden haberdardır.

30. Bu böyledir. Çünkü Allah hakkın ta kendisidir. O'nu bırakıp da taptıkları ise batıldır. Şüphesiz Allah; yüksektir/uludur, büyüktür.

31. -Size ayetlerinden bir kısmını göstermek için Allah'ın nimeti ile gemilerin denizde akıp gittiğini görmez misin? İşte bunda çok sabreden ve çok şükreden herkes için muhakkak ayetler vardır.

32. Onları dağlar gibi bir dalga kapladığında dinlerini yalnız Allah'a halis kılarak O'na dua ederler. Allah; onları kurtarıp karaya çıkarınca, onlardan bir kısmı orta yolu tutar. Ayetlerimizi hain ve çokça nankörlük edenden başkası bilerek inkâr etmez.

33. Ey insanlar! Rabbinizden sakının. Hiçbir babanın çocuğuna hiçbir yarar sağlayamayacağı, hiçbir çocuğun da babasına hiçbir yarar sağlayamayacağı günden korkun! Şüphesiz Allah'ın vaadi gerçektir. Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın. O aldatıcı Şeytan da Allah hakkında sizi aldatmasın.

34. Kıyametin ne zaman kopacağı bilgisi şüphesiz yalnızca Allah katındadır. O; yağmuru indirir, rahimlerdekini bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilemez. Hiç kimse nerede öleceğini de bilemez. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, (her şeyden) hakkıyla haberdar olandır.

SECDE SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Elif, Lâm, Mîm.(1)

2. Kitabın indirilmesi - ki onda şüphe yoktur - âlemlerin Rabbindendir.

3. Yoksa; «Onu Muhammed uydurdu mu?» diyorlar. Hayır! O, kendilerine senden önce hiçbir uyarıcı gelmemiş olan bir kavmi uyarman için, doğru yolu bulsunlar diye Rabbinden gelen haktır.

4. Allah; gökleri ve yeri, ikisi arasındakileri altı günde yaratmış, sonra da arşa istivâ etmiştir. Sizin O'ndan başka bir veliniz de şefaatçiniz de yoktur. Hâlâ düşünüp öğüt almayacak mısınız?

5. Gökten yere kadar bütün işleri Allah yürütür. Sonra bu işler, süresi sizin hesabınızla bin yıl olan bir günde O'na yükselir.

6. İşte O, gaybı da görüneni de bilendir, mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir.

7. O ki yarattığı her şeyi güzel yapmıştır. İnsanı yaratmaya da çamurdan başlamıştır.

8. Sonra onun soyunu bayağı bir sudan olan bir özden (nutfeden) yarattı.

9. Sonra onu düzenli bir şekle soktu ve ona ruhundan üfledi. Size kulak, gözler ve gönüller verdi. Ne kadar az şükrediyorsunuz.

10. (Kâfirler dediler ki:) «Biz toprakta yok olduktan sonra mı, biz mi yeniden yaratılacakmışız?» Hayır! Onlar Rablerine kavuşmayı inkâr etmektedirler.

11. De ki: «Sizin için görevlendirilen ölüm meleği canınızı alacak, sonra Rabbinize döndürüleceksiniz.»

12. Günahkârları Rablerinin huzurunda başlarını eğip: «Rabbimiz gördük, işittik. Artık bizi geri döndür. Salih amel işleyelim. Gerçekten biz inandık» diyecekleri vakit bir görsen.

13. Eğer biz dileseydik her nefse elbette hidayetini verirdik, fakat benden sadır olan: «Cehennemi bütünü ile cinlerden ve insanlardan elbette dolduracağım» sözü hak olmuştur.

14. O halde siz bugününüze kavuşmayı unuttuğunuz için tadın. Gerçekten biz de sizi unuttuk. .Şimdi yaptıklarınıza karşılık ebedi azabı tadın» deriz.

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

15. Bizim ayetlerimize ancak, kendilerine bu ayetlerle öğüt verildiği zaman secdeye kapanan, kibirlenmeksizin Rablerine hamt ederek tespih edenler iman ederler.

16. Yanları yataklarından uzak kalır. Rablerine korkarak ve ümit ederek dua ederler. Onlara verdiğimiz rızıktan infak da ederler.

17. Hiç kimse yapmakta olduklarına karşılık olarak, onlar için saklanan göz aydınlıklarını bilemez.

18. Hiç Mümin, fasık gibi olur mu? Bunlar asla bir olmazlar.

19. İman edip salih amel işleyenlere gelince, onlar için yaptıklarına karşılık konak olarak içinde barınacakları Cennetler vardır.

20. Fasıklık edenlere gelince, onların barınağı ateştir. Oradan her çıkmak istediklerinde, oraya döndürülürler ve onlara; «Yalanlamakta olduğunuz ateş azabını tadın!» denir.

21. Andolsun ki biz onlara - belki dönerler diye - en büyük azaptan önce yakın azaptan mutlaka tattıracağız.

22. Kendisine Rabbinin ayetleri hatırlatıldıktan sonra onlardan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir? Şüphesiz ki biz, günahkârlardan intikam alıcıyız.

23. Andolsun biz Mûsâ'ya Kitab'ı vermiştik, şimdi sen ona kavuşmaktan kuşku içinde olma. Onu (Tevrat'ı) İsrailoğullarına yol gösterici kılmıştık.

24. Sabredip ayetlerimize kesin olarak inanmalarından ötürü, aralarından, onları buyruğumuzla doğru yola götüren önderler yaptık.

25. Şüphesiz Rabbin, kıyamet günü üzerinde ayrılığa düşmekte oldukları şeyler konusunda onlar arasında hüküm verecektir.

26. Şimdi yurtlarında gezip dolaştıkları, kendilerinden önceki nice nesilleri yok etmiş olmamız onları doğru yola sevketmez mi? Bunlarda şüphesiz ibretler vardır. Dinlemezler mi?

27. Görmediler mi ki, biz yağmuru kupkuru yere gönderip onunla hayvanlarının ve kendilerinin yiyeceği ekinler çıkarırız. Hâlâ görmeyecekler mi?

28. Derler ki: «Bu fetih ne zaman olur, eğer doğru söyleyenler iseniz?»

29. De ki: «Fetih (kıyamet) günü, kâfirlere iman etmeleri fayda vermeyecektir. Onlara göz de açtırılmayacaktır.»

30. Şimdi sen onlardan yüz çevir ve bekle. Şüphesiz onlar da bekliyorlar.

AHZÂB SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Ey Nebi! Allah'tan kork, kâfirlere ve münafıklara itaat etme. Muhakkak Allah Alîmdir, Hakîmdir.

2. Rabbinden sana vahyolunana uy. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

3. Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.

4. Allah, hiçbir adamın içine iki kalp yaratmamıştır. Zihâr yaptığınız («Sen bana anamın sırtı gibisin» diyerek kendinize haram kıldığınız) eşlerinizi analarınız kılmamıştır. Evlat edindiğiniz kimseleri de öz oğullarınız kılmamıştır. Bunlar ağızlarınızla söylediğiniz sözlerinizden ibarettir. Allah hak olanı söyler, doğru yola ileten de odur.

5. Evlatlıkları, babalarına nispet ederek çağırın. Bu, Allah katında daha adaletlidir. Eğer onların babalarını bilmiyorsanız, artık onlar sizin din kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata ile yaptığınız bir işte size hiçbir günah yoktur. Fakat kasten yaptığınız şeylerde size günah vardır. Allah; çokça bağışlayandır, çokça merhamet edendir.

6. Peygamber, Müminlere kendi canlarından daha önce gelir. Onun eşleri de Müminlerin analarıdır. Aralarında akrabalık bağı olanlar, Allah'ın kitabına göre, (miras konusunda) birbirileri için (diğer) Müminlerden ve muhacirlerden daha önceliklidirler. Ancak dostlarınıza bir iyilik yapmanız başka. Bu (hüküm) kitapta yazılıdır.

7. Hani biz peygamberlerden sağlam söz almıştık. Senden, Nûh'tan, İbrahim, Mûsâ ve Meryem oğlu İsâ'dan. Evet biz, onlardan sapasağlam bir söz almıştık.

8. (Allah, bunu) doğru kimseleri doğruluklarından hesaba çekmek için (yapmıştır.) Kâfirlere de elem dolu bir azap hazırlamıştır.

9. Ey iman edenler! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani (düşman) orduları üzerinize gelmişti de biz onların üzerine bir rüzgâr ve göremediğiniz ordular göndermiştik. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görmektedir.

10. Hani onlar, size hem üst tarafınızdan, hem alt tarafınızdan gelmişlerdi. Hani

gözler kaymış ve yürekler ağızlara gelmişti. Allah hakkında bir takım zanlarda bulunuyordunuz.

11. İşte orada Müminler denendiler ve şiddetli bir şekilde sarsıldılar.

12. O zaman münafıklar ve kalplerinde hastalık bulunanlar: «Allah ve Rasulü bize bir aldatıştan başka bir şey vaat etmemiştir» diyorlardı.

13. Hani onlardan bir grup: «Ey Yesrib (Medine) halkı! Sizin burada durma imkânınız yok. Haydi geri dönün.» demişti. Onlardan bir başka grup da; «Evlerimiz açık (korumasız)» diyerek Peygamber'den izin istiyorlardı. Oysa evleri açık (korumasız) değildi. Onlar sadece kaçmak istiyorlardı.

14. Eğer Medine'nin her tarafından üzerilerine gelinse ve kendilerinden fitne (şirk koşup, dinden dönmeleri) istenmiş olsaydı, onu mutlaka yaparlardı ve pek fazla gecikmezlerdi.

15. Andolsun ki, onlar daha önce geri dönüp kaçmayacaklarına dair Allah'a söz vermişlerdi. Allah'a verilen söz mesuliyeti gerektirir.

16. De ki: «Eğer siz ölümden ya da öldürülmekten kaçıyorsanız, kaçmak size asla fayda vermeyecektir. O takdirde bile (hayatın zevklerinden) pek az yararlandırılırsınız.»

17. De ki: «Eğer Allah size bir kötülük dilese, sizi Allah'tan koruyacak kimdir? Yahut size bir rahmet dilese, buna engel olacak kimdir?» Onlar kendilerine Allah'tan başka hiçbir dost ve hiçbir yardımcı bulamazlar.

18. Allah, aranızdan savaştan alıkoymaya çalışanları ve kardeşlerine «Bize gelin.» diyenleri elbette bilir. Bunlar, pek azı hariç zora/savaşa gelemezler.

19. (Gelseler de) Size karşı cimri ve bencildirler. Korkuya kapılınca, ölüm baygınlığı geçiren kimse gibi gözleri dönmüş olarak sana baktıklarını görürsün. Korku geçince keskin dillerini uzatıp sizi incitirler, hayra/ganimete karşı çok cimridirler. Bunlar, iman etmemişlerdir. Allah da onların amellerini boşa çıkarmıştır. Bu, Allah için çok kolaydır.

20. Düşman birliklerinin gitmediğini sanıyorlar. Düşman birlikleri (bir daha) gelecek olsa, isterler ki (çölde) Bedeviler'in arasında bulunsunlar da size dair haberleri (gidip gelenlerden) sorsunlar. İçinizde bulunsalardı da pek az savaşırlardı.

21. Andolsun Allah'ın Rasûlünde; Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı uman, Allah'ı çokça zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır.

22. Müminler, düşman birliklerini görünce; «İşte bu, Allah'ın ve Rasûlünün bize vadettiği şeydir. Allah ve Rasûlü doğru söylemiştir.» dediler. Bu, onların ancak imanlarını ve teslimiyetlerini artırmıştır.

23. Müminlerden öyle adamlar vardır ki, Allah'a verdikleri söze sadık kaldılar. İçlerinden bir kısmı verdikleri sözü yerine getirmiştir. (Şehit olmuştur.) Bir kısmı da (şehit olmayı) beklemektedir. Verdikleri sözü asla değiştirmemişlerdir.

24. Bunun böyle olması Allah'ın; doğruları, doğrulukları sebebiyle mükâfatlandırması, dilerse münafıklara azap etmesi yahut onların tevbesini kabul etmesi içindir. Şüphesiz Allah; çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

25. Allah kâfirleri hiçbir hayır elde etmeksizin öfkeleri ile geri çevirdi. Allah, savaşta Müminlere kâfi geldi. Allah; kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.

26. Allah, kitap ehlinden olup müşriklere yardım edenleri kalelerinden indirdi ve kalplerine büyük bir korku saldı. Siz onların bir kısmını öldürüyor, bir kısmını da esir ediyordunuz.

27. Allah; sizi onların topraklarına, yurtlarına, mallarına ve henüz ayak basmadığınız topraklara varis kıldı. Allah, her şeye hakkıyla gücü yetendir.

28. Ey Peygamber! Eşlerine de ki: «Eğer, dünya hayatını ve süsünü diliyorsanız, gelin size boşanma bedellerinizi vereyim ve sizi güzellikle salıvereyim.»

29. «Eğer Allah'ı, Rasûlünü ve ahiret yurdunu istiyorsanız; bilin ki Allah, içinizden iyilik yapanlara büyük bir mükâfat hazırlamıştır.»

30. Ey Peygamber'in hanımları! Sizden kim apaçık bir hayasızlık işlerse, onun için azap iki kat artırılır. Bu, Allah için çok kolaydır.

31. Sizden kim, Allah'a ve Rasûlüne itaat eder ve salih amel işlerse; ona mükâfatını iki kat veririz. Ona (Cennet'te) bol rızık hazırlamışızdır.

32. Ey Peygamber hanımları! Siz, kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Eğer takvalı kimseler iseniz, (yabancı erkeklere karşı) çekici bir eda ile konuşmayın; sonra kalbinde hastalık bulunan kimse ümide kapılır. Siz hep uygun söz söyleyin.

33. Evlerinizde oturun, eski cahiliye âdetinde olduğu gibi açılıp saçılmayın. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin, Allah'a ve Rasûlüne itaat edin. Ey ehli beyt (Ev halkı)! Allah sizden, sadece günahı gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor.

34. Evlerinizde okunan Allah'ın ayetlerini ve hikmeti anın. Şüphesiz Allah her şeyin inceliklerini bilir (Latîftir), her şeyden haberdardır.

35. Şüphesiz Müslüman erkeklerle Müslüman kadınlar, Mümin erkeklerle Mümin kadınlar, itaatkâr erkeklerle itaatkâr kadınlar, sadık olan erkeklerle sadık olan kadınlar, sabreden erkeklerle sabreden kadınlar, Allah'a zilletle boyun eğen erkeklerle boyun eğen kadınlar, sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkeklerle oruç tutan kadınlar, iffetlerini koruyan erkeklerle iffetlerini

koruyan kadınlar, Allah'ı çok zikreden erkeklerle çok zikreden kadınlar var ya; işte Allah, onlar için mağfiret ve büyük bir mükâfat hazırlamıştır.

36. Allah ve Rasûlü bir iş hakkında hüküm verdikleri zaman, hiçbir Mümin erkek ve hiçbir Mümin kadına o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Her kim, Allah'a ve Rasûlüne karşı gelirse apaçık bir sapıklığa düşmüş olur.

37. (Rasûlüm!) Hani, Allah'ın nimet verdiği, senin de kendisine iyilik ettiğin kimseye: «Eşini yanında tut, Allah'tan sakın/kork!» diyordun. Allah'ın açığa vuracağı şeyi, insanlardan çekinerek içinde gizliyordun. Oysa asıl korkmana lâyık olan Allah'tır. Zeyd, o kadından ilişiğini kesince biz onu sana nikahladık ki evlâtlıkları, karılarıyla ilişkilerini kestiklerinde (o kadınlarla evlenmek isterlerse) Müminlere bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir.

38. Allah'ın, peygambere farz kıldığı şeylerde ona bir güçlük yoktur. Bu, Allah'ın önceden geçmişler hakkındaki sünnetidir. Allah'ın emri, kesinleşmiş bir takdirdir/hükümdür.

39. Onlar (peygamberler), Allah'ın gönderdiklerini tebliğ ederler, O'ndan korkarlar ve O'ndan başka kimseden korkmazlar. Hesap görücü olarak Allah yeter.

40. Muhammed, sizin adamlarınızdan kimsenin babası değildir fakat o Allah'ın Rasulü ve nebilerin sonuncusudur. Allah, her şeyi hakkıyla bilir.

41. Ey iman edenler! Allah'ı çok çok zikredin.

42. O'nu, sabah ve akşam tesbih edin.

43. Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için üzerinize rahmetini gönderen (ve sizi öven) O'dur. Melekleri ise sizin için bağışlanma diler. Allah, Müminlere karşı çok merhametlidir.

44. Allah'a kavuşacakları gün Müminlere yönelik esenlik dileği «Selâm» dır. Allah, onlara bol bir mükâfat hazırlamıştır.

45. Ey peygamber! Gerçekten biz seni; bir şahit, bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

46. Allah'ın izniyle kendi yoluna çağıran bir davetçi ve aydınlatıcı bir kandil olarak gönderdik.

47. Müminlere, kendileri için Allah'tan büyük bir lütuf olduğunu müjdele!

48. Kâfirlere ve münafıklara itaat etme! Eziyetlerine aldırma ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter.

49. Ey iman edenler! Mümin kadınları nikahlayıp da, henüz zifafa girmeden önce onları boşarsanız, sizin için üzerlerine sayacağınız bir iddet yoktur. Kendilerine bağışta bulunarak onları güzellikle serbest bırakın.

50. Ey Peygamber! Mehirlerini verdiğin hanımlarını, Allah'ın sana ganimet olarak verdiği ve elinin altında bulunan cariyeleri; amcanın, halanın, dayının ve teyzenin seninle beraber hicret eden kızlarını sana helâl kıldık. Bir de Peygamber kendisiyle evlenmek istediği takdirde, kendisini Peygamber'e hibe eden Mümine kadını, diğer Müminlere değil, sırf sana mahsus olmak üzere (helâl kıldık). Kuşkusuz biz, hanımları ve ellerinin altında bulunan cariyeleri hakkında Müminlere neyi farz kıldığımızı biliriz. (Bu hususta ne yapmaları gerektiğini onlara açıkladık) ki, sana bir zorluk olmasın. Allah; çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

51. Ey Peygamber! Onlardan dilediğini geriye bırakır, dilediğini de yanına alırsın. Bıraktığın hanımlarından arzu ettiğini tekrar yanına almanda, senin üzerine bir günah yoktur. Onların gözlerinin aydın olması, üzülmemeleri ve kendilerine verdiğinle hepsinin hoşnut olmaları için bu daha uygundur. Allah, kalplerinizde olan her şeyi bilir. Allah; hakkıyla bilendir, Halîm'dir.

52. Bundan sonra artık başka kadınlarla evlenmen, elinin altında bulunan cariyeler hariç güzellikleri hoşuna gitse bile bunların yerine başka hanımlar alman sana helâl değildir. Allah, her şeyi görür gözetir.

53. Ey iman edenler! Nebinin evlerine sizin için yemeğe izin verilmeden girmeyin. Yemek vaktini de beklemeye kalkışmayın, fakat davet olunduğunuzda girin. Yemek yediniz mi dağılın, söze dalmak için beklemeyin çünkü bu Nebiyi rahatsız etmekte ama o sizden utanmaktadır. Allah ise haktan utanmaz. Hanımlarından ihtiyacınız olan bir şey istediğinizde onlardan hicap/perde arkasından isteyin. Bu sizin kalbiniz için de, onların kalpleri için de daha temizdir. Sizin Allah'ın Rasulüne eziyet vermeniz de, ondan sonra zevcelerini nikâhlamanız da ebediyen olacak bir şey değildir. Çünkü bu Allah'ın yanında çok büyük bir iştir.

54. Bir şeyi açığa vursanız da gizleseniz de şüphesiz Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.

55. Onlara (Peygamber'in hanımlarına) babalarının, oğullarının, kardeşlerinin, kardeşlerinin oğullarının, kız kardeşlerinin oğullarının, kadınlarının (iman eden kadınların) ve ellerinin altında bulunan cariyelerinin yanında (örtüyü terk etmelerinde) bir günah yoktur. (Ey Peygamber hanımları!) Allah'tan sakının. Şüphesiz Allah, her şeye şahittir.

56. Şüphesiz Allah ve melekleri Nebi'ye salat ederler. Ey Müminler siz de ona salat ve selam edin.

57. Allah ve Peygamber'ine eza verenleri Allah, dünyada ve ahirette lanetlemiş ve onlara alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.

58. Mümin erkeklere ve Mümin kadınlara yapmadıkları bir şeyden dolayı eziyet edenler, şüphesiz bir iftira ve apaçık bir günah yüklenmişlerdir.

59. Ey Nebi zevcelerine, kızlarına ve Müminlerin hanımlarına de ki: «Cilbâblarını üzerlerine giysinler.» Bu onların tanınıp, incitilmemeleri için daha uygundur. Allah; çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

60. Münafıklar, kalplerinde hastalık olanlar ve Medine'de bozgunculuk yapıp asılsız haber yayanlar; eğer buna son vermezlerse, seni onlara musallat ederiz de sonra çevrende az bir zamandan fazla kalamazlar.

61. Lanete uğramış kimselerdir. Onlar nerede bulunurlarsa yakalanırlar ve oracıkta öldürülürler.

62. (Bu,) Daha önceden gelip geçenler hakkında Allah'ın sünnetidir. Allah'ın sünnetinde bir değişiklik bulamazsın.

63. İnsanlar senden kıyamet vaktini soruyorlar. De ki: «Onun ilmi Allah katındadır. Nereden bileceksin? Belki de kıyamet çok yakındır.»

64. Şüphesiz ki Allah, kâfirlere lanet etmiş ve onlar için alevli bir ateş hazırlamıştır.

65. (Onlar) orada ebedî olarak kalacaklar, (kendilerini koruyacak) ne bir dost ne de bir yardımcı bulacaklardır.

66. Yüzleri ateşte evrilip çevrildiği gün: «Eyvah bize! Keşke Allah'a ve Rasûle itaat etseydik!» derler.

67. «Rabbimiz! Biz önderlerimize ve büyüklerimize itaat ettik (uyduk), onlar da bizi yoldan saptırdılar.» dediler.

68. «Rabbimiz! Onlara iki kat azap ver ve onları büyük bir lanete uğrat.»

69. Ey iman edenler! Mûsâ'ya eziyet edenler gibi olmayın. Nihayet Allah; onu, onların söylediklerinden temize çıkardı. O, Allah katında itibarlı ve değerli bir kimseydi.

70. Ey iman edenler! Allah'tan sakının ve doğru söz söyleyin.

71. (Böyle davranırsanız Allah) İşlerinizi düzeltir ve günahlarınızı bağışlar. Kim Allah ve Rasûlüne itaat ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur.

72. Biz emaneti göklere, yere ve dağlara sunduk. Onu taşımaktan kaçındılar, ondan korktular. Onu insan yüklendi. Doğrusu o çok zalim ve çok cahildir.

73. (Allah bu emaneti insana vermek suretiyle) münafık erkeklere ve münafık kadınlara; Allah'a ortak koşan erkeklere ve Allah'a ortak koşan kadınlara azap edecek, Mümin erkeklerin ve Mümin kadınların da tövbelerini kabul buyuracaktır. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

SEBE SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Hamt, göklerde ve yerde bulunanların hepsinin sahibi olan Allah'a mahsustur. Ahirette de hamt O'na mahsustur. O, hikmet sahibidir, (her şeyden) haberdardır.

2. Allah; yere gireni, yerden çıkanı; gökten ineni ve oraya yükseleni bilir. O; çok merhametlidir, çok bağışlayıcıdır.

3. Kâfirler: «Kıyamet bize gelmeyecek.» dediler. De ki: «Hayır! Gaybı bilen Rabbim'e yemin olsun, o mutlaka size gelecektir. Göklerde ve yerde zerre miktarı bir şey bile O'ndan gizli değildir. Bundan daha küçük ve daha büyüğü de şüphesiz apaçık kitaptadır (yazılıdır).»

4. Bu, iman edip salih amel işleyenleri mükâfatlandırması içindir. İşte Onlar için büyük bir mağfiret ve güzel bir rızık vardır.

5. Ayetlerimiz konusunda acze düşürmek için koşuşturanlar ise işte onlar için de en kötüsünden, pek acıklı bir azap vardır.

6. Kendilerine ilim verilenler, Rabbinden sana indirilenin (Kur'an'ın) gerçek olduğunu bilir. O'nun, mutlak galip ve övgüye lâyık olan (Allah'ın) yoluna ilettiğini görürler.

7. Kâfir olanlar dediler ki: «Çürüyüp paramparça olduğunuz vakit yeniden dirileceğinizi söyleyerek haber veren kişiyi gösterelim mi?»

8. «Acaba o, yalan yere Allah'a iftira mı etmiştir? Yoksa onda delilik mi var?» (dediler). Hayır! Öyle değil! Ahirete iman etmeyenler azap içinde ve uzak bir sapıklıktadır.

9. Onlar önlerindeki ve arkalarındaki göğe ve yeryüzüne bakmıyorlar mı? Dilersek onları yere batırır veya gökten üzerlerine parçalar düşürürüz. İşte bunda, (Rabbine) ihlasla yönelen her kul için bir ayet/delil vardır.

10. Dâvud'a katımızdan bir lütuf verdik. «Ey dağlar ve kuşlar! Dâvud'la tespih edin.» Onun için demiri de yumuşattık.

11. «Geniş zırhlar imal et, dokumasını ölçülü yap. (Ey Dâvud hanedanı!) Salih ameller işleyin! Kuşkusuz ben, yaptıklarınızı hakkıyla görmekteyim.» diye (vahyettik).

12. Süleyman'a da sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay(aylık mesafede) olan rüzgârı (boyun eğdirdik). Onun için erimiş bakır madenini sel gibi akıttık.

Cinlerden de, Rabbinin izniyle onun emrinde çalışanlar vardı. Onlardan kim emrimizden sapacak olsa ona şiddetli azaptan tattırırdık.

13. Cinler, Süleyman için dilediği biçimde kaleler, heykeller, havuz gibi çanaklar ve sabit kazanlar yapıyorlardı. Ey Dâvud ailesi! Şükür için çalışın. Kullarımdan şükredenler pek azdır.

14. Süleyman'ın ölümüne hükmettiğimiz zaman, onun öldüğünü ancak değneğini yiyen bir ağaç kurdu gösterdi. (Sonunda yere) yıkılınca, anlaşıldı ki cinler gaybı bilselerdi o küçük düşürücü azap içinde kalmazlardı.

15. Andolsun, Sebe kavmi için oturduğu yerlerde büyük bir ibret vardır. Biri sağda, diğeri solda iki bahçeleri vardı. (Onlara:) «Rabbinizin rızkından yiyin ve O'na şükredin. İşte güzel bir memleket ve çok bağışlayan bir Rab!»

16. Ancak onlar yüz çevirdiler, böylece biz de onlara Arîm (her şeyi yıkıp süpüren azap) selini gönderdik ve onların iki bahçelerini, buruk yemişli, acı ılgınlı ve içinde az sayıda Sedir ağacı bulunan iki bahçeye dönüştürdük.

17. İşte nankörlük etmeleri sebebi ile biz onları böyle cezalandırdık. Biz (bu şekilde) ancak nankörleri cezalandırırız.

18. Kendileri (Sebe) ile içlerinde bereketler kıldığımız memleketler (Şam) arasında (birbirine yakın) görünebilen memleketler var ettik. İçlerinde yolculuğu ölçülü kıldık/konaklara ayırdık ve; «Oralarda geceleri ve gündüzleri güvenlik içinde gezip dolaşın.» (dedik).

19. «Rabbimiz yolculuklarımız arasını uzaklaştır» diye dua ettiler ve kendi nefislerine zulmettiler. Biz de onları, ibret kıssaları haline getirdik ve onları büsbütün parçaladık. Şüphesiz bunda, çok sabreden ve çok şükreden herkes için ibretler vardır.

20. Andolsun ki İblis onlar hakkındaki zannını doğru çıkardı. Böylece Müminlerden bir grup dışında (hepsi) ona uydular.

21. Oysa Şeytan'ın onlar üzerinde hiçbir hâkimiyeti yoktu. Ancak ahirete iman edenleri, onun hakkında şüphe içinde bulunanlardan ayırt edelim diye (ona bu fırsatı verdik). Rabbin; her şeyi koruyandır, muhafaza edendir.

22. (Ey Muhammed!) De ki: «Allah'ı bırakıp da ilah olduklarını iddia ettiklerinize dua edin. Onlar ne göklerde ne de yerde bir zerre ağırlığınca bir şeye sahiptirler. Onların yerde ve gökte hiçbir ortaklıkları yoktur. Allah'ın onlardan bir yardımcısı da yoktur.»

23. Allah'ın huzurunda, kendisinin izin verdiği kimselerden başkasının şefaati fayda vermez. Nihayet onların yüreklerinden korku giderilince: «Rabbiniz ne buyurdu?» derler. Onlar da: «Hak olanı buyurdu.» derler. O; yüksektir/yücedir, büyüktür.

24. De ki: «Göklerden ve yerden size rızık veren kimdir?» De ki: «Allah! O halde biz veya siz, ikimizden biri ya doğru yol üzerinde veya açık bir sapıklık içindedir.»

25. De ki: «Siz, bizim işlemiş bulunduğumuz suçtan sorulacak değilsiniz ve biz de sizin yapmakta olduklarınızdan sorulacak değiliz.»

26. De ki: «Rabbimiz hepimizi bir araya toplayacak, sonra aramızda hak ile hükmedecektir. O, hüküm veren, (her şeyi) hakkıyla bilendir.

27. De ki: O'na ortak koştuklarınızı bana gösterin. Asla gösteremezsiniz. Bilâkis yegâne galip ve her şeyi hikmetle idare eden ancak Allah'tır.

28. Biz, seni bütün insanlara ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.

29. «Eğer, doğru söylüyorsanız bu vaat/tehdit ne zaman gerçekleşecek?» derler.

30. De ki: «Sizin vaat olunan bir gününüz vardır. Ondan ne bir an geri kalırsınız, ne de ileri geçersiniz.»

31. Kâfir olanlar dediler ki: «Biz bu Kur'ân'a da, bundan önce gelen kitaplara da iman etmeyiz.» Sen o zalimleri Rableri huzurunda durdurulmuş, sözü birbirlerine döndürürlerken bir görsen. Güçsüz bırakılan tabiler, büyüklük taslayanlara: «Siz olmasaydınız, biz elbette iman edenler olurduk» derler.

32. Büyüklük taslayanlar da zayıflara: «Size, hidayet geldikten sonra biz mi engel olduk? Hayır, siz zaten günahkârlar idiniz.» derler.

33. Zayıf düşürülenler de büyüklenenlere: «Hayır gece gündüz hileler kuruyor; bize Allah'ı inkâr etmemizi ve O'na eşler koşmamızı emrediyordunuz» derler. Azabı gördüklerinde pişmanlıklarını açığa vururlar. Biz de kâfirlerin boyunlarına halkalar dolarız. Onlar işlediklerinden başka bir şeyle mi cezalandırılırlar?

34. Biz hangi ülkeye bir uyarıcı göndermişsek mutlaka oranın varlıklı ve şımarık kişileri: «Biz size gönderilmiş olan şeyi inkâr ediyoruz.» demişlerdir.

35. Yine; «Bizim mallarımız ve çocuklarımız daha çoktur. Bize azap edilmeyecektir.» demişlerdi.

36. De ki: «Şüphesiz Rabbim, rızkı dilediğine bol verir ve (dilediğine) kısar. Fakat insanların çoğu bilmezler.»

37. Bizim katımızda sizi (bize) yaklaştıracak olan ne mallarınız, ne de evlatlarınızdır. Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. İşte onlar için işlediklerine karşılık kat kat mükâfat vardır. Onlar Cennet köşklerinde güven içindedirler.

38. Ayetlerimiz konusunda acze düşürmek için koşuşturanlara gelince işte onlar da azabın içine getirilirler.

39. De ki: «Rabbim, kullarından dilediğine bol rızık verir ve (dilediğinden de) kısar. Allah yolunda her ne harcarsanız, Allah onun yerine başkasını verir. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.»

40. O gün onların hepsini biraraya toplar sonra meleklere: «Bunlar size mi tapıyorlardı?» der.

41. Melekler diyecekler ki: «Tenzih ederiz seni! Bizim velimiz onlar değil, sensin. Aksine onlar cinlere ibadet ediyorlardı. Bunların çoğu onlara iman ediyorlardı.

42. Bugün birbirinize ne fayda, ne de zarar vermeye gücünüz yeter. Biz zalim olanlara; «Yalanlamakta olduğunuz ateş azabını tadın!» deriz.

43. Ayetlerimiz açık açık onlara okunduğunda dediler ki: «Bu ancak atalarınızın ibadet ede geldiği şeylerden sizi alıkoymak isteyen bir adamdır.» Yine dediler ki: «Bu uydurulmuş bir yalandan başka bir şey değildir.» Kâfir olanlar hakka kendilerine geldiğinde: «Bu ancak apaçık bir büyüdür» dediler.

44. Hâlbuki biz onlara okuyacakları kitaplar göndermemiştik. Senden önce onlara bir uyarıcı da göndermemiştik.

45. Onlardan öncekiler de (ilâhî bildirimleri) yalan saymışlardı. Bunlar (şimdikiler) onlara verdiklerimizin onda birine bile ulaşamadılar. Buna rağmen onlar peygamberlerimi yalancılıkla itham etmişlerdi. Ben de bilseniz onları nasıl cezalandırdım!

46. De ki: «Ben size ancak bir öğüt veriyorum: Yalnızca Allah için ikişer ikişer, birer birer kalkınız. Sonra bu arkadaşınızda bir delilik olmadığını düşününüz. O ancak şiddetli bir azabın öncesinde sizi uyaran bir peygamberdir»

47. De ki: «Ben sizden bir ücret istemiyorum. O, sizin olsun. Benim ecrim ancak her şeye şahid olan Allah'a aittir.»

48. De ki: «Rabbim; hak olanı (batılın üzerine) bırakır, bütün gaybleri tamamıyla bilendir.»

49. De ki: «Hak geldi, batıl ne bir şey ortaya çıkarabilir, ne de geri getirebilir.»

50. De ki: «Eğer yoldan saparsam, kendi aleyhime sapmış olurum. Eğer hidayete ererseem, bu ise Rabbimin bana vahyetmesi sebebiyledir. Şüphesiz O; hakkıyla işitendir, pek yakındır.»

51. (Rasûlüm!) Korkuya düştükleri zaman, onları bir görsen! Artık kurtuluş yoktur, yakın bir yerden yakalanmışlardır.

52. (İş işten geçtikten sonra:) «Ona iman ettik» diyecekler ama uzak yerden (dünya hayatı gelip geçtikten sonra) imana ulaşıp, kavuşmaları ne mümkün?

53. Hâlbuki daha önce onu (hakkı) inkâr etmişlerdi. Uzak bir yerden gayp hakkında atıp tutuyorlardı.

54. Artık, bundan önce benzerlerine yapıldığı gibi, kendileriyle arzu ettikleri şey arasına perde çekilmiştir. Şüphesiz onlar (dünyada iken), kendilerini endişeye düşüren bir şüphe içindeydiler.

FÂTIR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Hamt, göklerin ve yerin yaratıcısı ve melekleri ikişer, üçer ve dörder kanatlı elçiler yapan Allah'a mahsustur. O, yaratmada dilediğini arttırır. Şüphesiz, Allah'ın her şeye gücü yeter.

2. Allah'ın insanlara açtığı rahmeti tutacak yoktur. O'nun tuttuğunu da ondan sonra salacak yoktur. O; mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.

3. Ey insanlar! Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Allah'tan başka size gökten ve yerden rızık verecek bir yaratıcı var mı? O'ndan başka (hak) ilah yoktur. Nasıl oluyor da (tevhidden şirke) çevriliyorsunuz?

4. Eğer seni yalanlıyorlarsa doğrusu senden önce de nice rasuller yalanlanmıştır. Bütün işler ancak Allah'a döndürülür.

5. Ey insanlar! Şüphe yok ki Allah'ın vaadi haktır. O halde sakın sizi dünya hayatı aldatmasın ve çok aldatıcı da sakın sizi Allah ile aldatmasın.

6. Şüphe yok ki Şeytan; sizin düşmanınızdır, siz de onu düşman sayın. O, kendi taraftarlarını ancak ateş ehlinden olmaya çağırır.

7. Kâfirler için şiddetli bir azap vardır. İman edenler ve salih amellerde bulunanlar için mağfiret ve büyük bir mükâfat vardır.

8. Kötü ameli kendine süslü gösterilen ve böylece onu güzel gören kimse (doğru yolda olanla bir midir)? Şüphesiz Allah dilediğini sapıklığa düşürür dilediğini de doğru yola eriştirir. Öyleyse nefsin onlara karşı hasretlere (üzüntülere) kapılmasın. Şüphesiz Allah onların yaptıklarını bilmektedir.

9. Rüzgârları gönderip de bulutu harekete geçiren Allah'tır. Biz, onu ölü bir bölgeye göndeririz de ölümünden sonra toprağa onunla hayat veririz. Ölülerin yeniden dirilmesi de böyle olacaktır.

10. Kim, izzet istiyorsa, bilsin ki izzet tümüyle Allah'ındır. Güzel söz O'na yükselir. Salih amel de onu yükseltir. Kötülüklerle tuzak kuranlar onlar için çok şiddetli bir azap vardır ve bizzat onların tuzağı boşa çıkar.

11. Allah, sizi (önce) topraktan sonra nutfe/meniden yaratmıştır. Sonra sizi çiftler kıldı. Onun ilmi dışında hiçbir dişi ne hamile kalır, ne de doğurur. Bir canlıya

ömür verilmesi de, onun ömründen azaltılması da mutlaka bir kitaptadır. Şüphesiz ki bu Allah'a göre pek kolaydır.

12. İki deniz birbirine eşit olmaz. Bu tatlıdır, susuzluğu keser, içilmesi kolaydır. Şu da tuzludur, acıdır. Hepsinden de taze et yersiniz ve giyeceğiniz süs eşyası çıkarırsınız. Allah'ın lütfuyla rızık aramanız için gemilerin onu yararak gittiğini görürsün. Belki artık şükredersiniz.

13. Geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katar. Güneş'i ve Ay'ı emri altına almıştır. Her biri belirli bir süreye kadar akıp giderler. İşte sizin Rabbiniz Allah'tır. Mülk O'nundur. O'ndan başka dua ettikleriniz, bir çekirdeğin zarına bile sahip değillerdir.

14. Onlara dua etseniz bile sizin duanızı duymazlar, duysalar da size cevap veremezler. Kıyamet günü sizin ortak koşmanızı inkâr ederler. (Bu gerçeği) sana, her şeyden haberi olan (Allah) gibi hiç kimse haber veremez.

15. Ey insanlar! Allah'a muhtaç olanlar sizlersiniz. Allah zengin ve övülmeye lâyık olandır.

16. Allah dilerse sizi yok eder ve yerinize yeni bir halk getirir.

17. Bu Allah'a zor değildir.

18. Hiçbir günahkâr başkasının günahını yüklenmez. Yükü (günahı) ağır gelen kimse onu taşımak için (başkasını) çağırsa, bu çağırdığı akrabası da olsa onun yükünden bir şey yüklenmez. Sen ancak, görmeden Rablerinden korkanları ve namazı dosdoğru kılanları uyarırsın. Kim günâh kirinden arınırsa, kendisi için arınmış olur. Dönüş ancak Allah'adır.

19. Körle gören bir değildir.

20. Ve karanlık ile aydınlık da bir değildir.

21. Ve gölge ile sıcaklık da bir değildir.

22. Dirilerle ölüler de bir değildir. Allah dilediğine işittirir. Sen kabirlerde olanlara işittiremezsin.

23. Sen sadece bir uyarıcısın.

24. Biz seni hak üzere müjdeleyici ve korkutucu olarak gönderdik. Hiç bir ümmet yoktur ki içinde bir uyarıcı geçmiş olmasın.

25. Eğer seni yalanlıyorlarsa onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Rasulleri onlara apaçık delillerle, sahifelerle ve nur saçan kitaplarla gelmişlerdi.

26. Sonra ben o inkârcıları yakalayıverdim; bilsen nasıl bir cezalandırıştı o!

27. Allah'ın gökten su indirdiğini ve onunla çeşitli renklerde ürünler çıkardığımızı

görmüyor musun? Dağlardan (geçen) beyaz, kırmızı, değişik renklerde ve simsiyah yollar (yaptık).

28. İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da yine böyle türlü renkte olanlar var. Kulları içinden ancak âlimler, Allah'tan (gereğince) korkar. Şüphesiz Allah Azîzdir, Gafûrdur.

29. Allah'ın kitabını okuyanlar, namazı dosdoğru kılanlar ve bizim kendilerine rızık olarak verdiklerimizden Allah yolunda gizli ve açık sarfedenler asla zarar etmeyecek bir ticaret umarlar.

30. Çünkü Allah, onların mükâfatlarını tam öder ve lütfundan onlara fazlasını da verir. Şüphesiz O; çok bağışlayan Şekûr'dur. (Karşılığı bol bol verendir.)

31. Sana vahyettiğimiz kitap (Kur'an), kendinden öncekini tasdik eden hak kitaptır. Şüphesiz Allah, (kullarından) hakkıyla haberdardır. Onları hakkıyla görür.

32. Sonra bu kitaba, kullarımızdan seçtiğimizi mirasçı kılarız. Onlardan (insanlardan) kimi kendisine zulmeder, kimi ortadadır, kimi de Allah'ın izniyle hayırlarda öne geçmek için yarışır. İşte büyük fazilet budur.

33. (Onların mükâfatı), içine girecekleri Adn Cennetleri'dir. Orada altın bilezikler ve incilerle süslenirler. Orada giyecekleri elbiseleri de ipektir.

34. «Hamdolsun bizden korkuyu gideren Allah'a!» derler. Şüphesiz Rabbimiz çok bağışlayıcı Şekûr'dur (Karşılıkları bol bol verir).

35. Çünkü lütfu ile bizi kalıcı yurda (Cennet'e) yerleştirdi. Bize orada ne bir yorgunluk ne de bir bıkkınlık dokunur.

36. O kâfirlere gelince, onlar için Cehennem ateşi vardır. Orada canları alınmaz ki ölsünler. Kendilerinden onun azabı da hafifletilmez. İşte biz, küfürde ileri giden her nankörü böyle cezalandırırız.

37. Onlar orada: «Rabbimiz! Bizi çıkar, (önce) yaptığımızın yerine salih ameller işleyelim!» diye feryad ederler. Size düşünecek kimsenin düşünebileceği kadar bir ömür vermedik mi? Size uyarıcı da gelmedi mi? Şimdi tadın (azabı)! Zalimlerin yardımcısı yoktur.

38. Allah, göklerin ve yerin gaybını bilendir. O, kalplerin içinde ne varsa onu da hakkıyla bilendir.

39. O sizi yeryüzünde halifeler yapandır. Artık kim kâfir olursa kâfir olması kendi aleyhinedir. Kâfirlere kâfirlikleri Rablerinin nezdinde aşırı bir gazaptan başka bir şey arttırmaz. Kâfirlere kâfirlikleri zarardan başka birşey arttırmaz.

40. De ki: «Allah'ı bırakıp da dua ettiğiniz ortaklarınızı gördünüz mü? Gösterin bana! Onlar yerdeki hangi şeyi yaratmışlardır? Yoksa onların göklerde mi

bir ortaklıkları var? Yoksa onlara bir kitap verildi de, ondan bir delile mi dayanıyorlar?» Hayır! Zalimler birbirlerini aldatmaktan başka bir vaadde bulunmuyorlar.

41. Yok olmaması için gökleri ve yeri Allah tutar. Göklerin ve yerin sonu gelirse, O'ndan başka onları kimse tutamaz. Allah; Halim'dir, çokça bağışlayandır.

42. Kendilerine bir uyarıcı (peygamber) gelirse, ümmetler içinde en doğru yolda olacaklarına, dair bütün güçleriyle Allah'a yemin ettiler. Fakat onlara uyarıcı (Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-) gelince; bu, onların haktan uzaklaşmalarından başka bir şeyi arttırmadı.

43. Çünkü onlar yeryüzünde büyüklük taslıyor ve kötü tuzaklar kuruyorlardı. Kötü tuzak ise ancak sahibine dolanır. Onlar ancak öncekilere uygulanan sünneti bekliyorlar. Sen Allah'ın sünnetinde hiçbir değişiklik bulamazsın. Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir sapma da bulamazsın.

44. Onlar, yeryüzünde gezip de kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğunu görmediler mi? Hâlbuki onlar, bunlardan daha güçlü idiler. Allah'ı göklerde ve yerde aciz bırakacak hiçbir şey yoktur. O, her şeyi hakkıyla bilendir, her şeye hakkıyla kâdirdir.

45. Eğer Allah insanları işlediklerinden dolayı hemen yakalayıp cezalandırsaydı onun (yerin) üzerinde bir tek canlı bırakmazdı. Fakat onları belirli bir süreye kadar ertelemektedir. Ecelleri geldiğinde artık muhakkak ki Allah kullarını görmektedir.

YÂSÎN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Yâ Sîn.(1)

2. Hakîm olan Kur'an'a yemin olsun!

3. Şüphesiz sen elbette gönderilen rasûllerdensin.

4. Dosdoğru bir yol üzerinesin.

5. (Bu Kur'an) üstün, güçlü ve çok merhametli olan (Allah) tarafından indirilmiştir.

6. Ataları uyarılmamış, bu yüzden kendileri de gaflet içinde kalmış bir toplumu uyarman için (bu kitap indirilmiştir.)

7. Andolsun, onların çoğu üzerine o söz (azap) hak olmuştur. Artık onlar iman etmezler.

8. Biz, onların boyunlarına halkalar geçirdik. O halkalar çenelere kadar dayanmaktadır. Bu yüzden başları yukarı kalkıktır.

9. Biz onların önlerine bir set, arkalarına da bir set çektik. Böylelikle onları örtüverdik, artık görmezler.

10. Kâfirlere gelince; onları uyarsan da uyarmasan da birdir, iman etmezler.

11. Sen, ancak zikre (Kur'an'a) uyan ve görmeden Rahman'dan korkan kimseyi uyarabilirsin. İşte böylesini bir mağfiret ve güzel bir mükâfatla müjdele.

12. Muhakkak biz ölüleri diriltiriz. Onların ileri gönderdiklerini de, geride bıraktıklarını (izlerini) da yazarız. Biz, her şeyi apaçık bir kitapta (Levh-i Mahfûz'da) sayıp yazmışızdır.

13. Onlara, şu şehir halkını misal getir: Hani onlara elçiler gelmişti.

14. Hani onlara iki elçi göndermiştik de onları yalanlamışlardı. Bir üçüncüsü ile onlara destek vermiştik. (Onlar:) «Biz, size gönderilen elçileriz.» demişlerdi.

15. Elçilere dediler ki: Siz de ancak bizim gibi birer insansınız. Rahman, herhangi bir şey indirmedi. Siz sadece yalan söylüyorsunuz.

16. Elçiler ise: «Rabbimiz biliyor ki biz, size gönderilen elçileriz.» diye karşılık verdiler.

17. «Bizim görevimiz apaçık tebliğden başka bir şey değildir.»

18. Onlar dediler ki: «Doğrusu siz, bize uğursuz geldiniz. Eğer bu işe bir son vermezseniz, sizi taşlarız ve bizden size acı bir azap dokunur.»

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

19. (Elçiler) dediler ki: «Sizin uğursuzluğunuz kendinizdendir. Size öğüt verildi diye mi (uğursuzluğa uğradınız)? Doğrusu siz çok ileri giden bir topluluksunuz».

20. Derken beldenin öbür ucundan bir adam koşarak geldi ve; «Ey kavmim! Bu elçilere uyunuz.» dedi.

21. Sizden herhangi bir ücret istemeyen bu kimselere tabi olun. Çünkü onlar hidayete ermiş kimselerdir.

22. Ben, beni yaratana ne diye ibadet etmeyecekmişim? Üstelik siz yalnız ona döndürüleceksiniz.

23. «O'nu bırakıp da başka ilahlar mı edineyim? Eğer Rahman; bana bir zarar vermek istese, onların şefaati bana hiçbir fayda sağlamaz ve beni kurtaramazlar.»

24. Bu takdirde ben muhakkak apaçık bir sapıklık içinde olurum.

25. «Şüphesiz ben; Rabbinize iman ettim. Beni dinleyin!»

26. Ona: «Cennet'e gir!» denildi. O da: «Keşke kavmim bilseydi.» dedi.

27. «Rabbimin beni bağışladığını ve beni ikrama layık kimselerden kıldığını.»

28. Kendisinden sonra kavmi üzerine (onları cezalandırmak için) gökten hiçbir ordu indirmedik. İndirecek de değildik.

29. (Onları helâk eden) Korkunç sesten başka bir şey değildi. Bir anda sönüp gittiler.

30. Yazıklar olsun o kullara! Ne zaman kendilerine bir peygamber gelse muhakkak onunla alay ederlerdi.

31. Kendilerinden önce nice nesilleri helâk ettiğimizi görmüyorlar mı? Onların artık kendilerine dönmeyeceklerini görmediler mi?

32. Ve hepsi toplanıp huzurumuza çıkarılacaklardır.

33. Ölü toprak onlar için bir delildir. Biz, onu diriltir ve ondan taneler çıkarırız da onlardan yerler.

34. Biz, yeryüzünde nice hurma bahçeleri, üzüm bağları yarattık ve oralarda birçok pınarlar fışkırttık.

35. Ürünlerinden ve yetiştirdiklerinden yesinler diye. Hâlâ şükretmiyorlar mı?

36. Yerin bitirdiklerinden, kendi nefislerinden ve daha bilmedikleri şeylerden bütün çiftleri yaratan (Allah) çok münezzehtir.

37. Gece de kendileri için bir delildir. Gündüzü ondan sıyırarak çekip alırız. Bir de bakarsın ki karanlık içinde kalmışlardır.

38. Güneş de kendi yörüngesinde akıp gitmektedir. İşte bu, Azîz ve Alîm olan Allah'ın takdiridir.

39. Ay için de birtakım menziller (yörüngeler) tayin ettik. Nihayet o, eğri hurma dalı gibi (hilâl) olur da geri döner.

40. Ne Güneş Ay'a yetişebilir, ne de gece gündüzü geçebilir. Her biri bir yörüngede yüzmektedir.

41. Onların soylarını dolu gemide taşımamız da onlar için bir delildir.

42. Ve onlar için bindikleri daha başka taşıtlar da yarattık.

43. Eğer dilersek, onları suda boğarız da kimse de yardımlarına gelemez. İşte o zaman onlar için bir kurtuluş da yoktur.

44. Ancak bizim tarafımızdan bir rahmet ve belli bir zamana kadar dünyadan faydalandırmamız müstesnadır.

45. Önünüzdekinden ve arkanızdakinden (dünya ve ahiret azabından) sakının. Umulur ki, size merhamet olunur denildiğinde (yüz çevirirler).

46. Onlara, ne zaman Rablerinin ayetlerinden bir ayet gelse mutlaka ondan yüz çevirirler.

47. Kendilerine; «Allah'ın size verdiği rızıklardan infak edin!» denildiği zaman kâfirler, iman edenlere derler ki; «Allah'ın dilediği takdirde yedirip doyuracağı kişiyi acaba biz mi doyuracağız? Gerçekten siz apaçık bir sapıklık içindesiniz.»

48. «Eğer, doğru söylüyorsanız bu vaat/tehdit ne zaman?» derler.

49. Onlar, birbirleriyle çekişip dururken kendilerini ansızın yakalayacak korkunç bir sesi bekliyorlar.

50. İşte o anda onlar; ne bir vasiyette bulunabilirler, ne de ailelerine dönebilirler.

51. Sur'a üflenince, hemen kabirlerinden Rablerine doğru koşarak çıkarlar.

52. «Eyvah bize! Mezarımızdan bizi kim kaldırdı? Bu, Rahman'ın vadettiğidir. Peygamberler, gerçekten doğru söylemiştir.» derler.

53. Sadece korkunç bir ses olur. Bunun üzerine onların hepsi hemen huzurumuzda hazır bulunurlar.

54. O günde hiçbir kimseye en ufak bir zulüm yapılmaz. Siz işlediğinizin ancak karşılığını görürsünüz.

55. Doğrusu bugün, cennetlikler eğlenceyle meşguldürler.

56. Kendileri ve eşleri gölgeliklerde, tahtlar üzerine yaslanmışlardır.

57. Orada, onlar için meyveler vardır. Canlarının istediği her şey onlarındır.

58. Rahim olan Rabden sözlü bir selam vardır.

59. Ey günahkârlar! Bugün siz (bir tarafa) ayrılın!

60. «Ey Ademoğulları! Size, Şeytan'a ibadet etmeyin. Çünkü o, sizin apaçık düşmanınızdır.» deyip söz almadım mı?

61. Bana ibadet edin. Dosdoğru yol budur, demedim mi?

62. O, sizden çoğu toplumları saptırmıştı. Hiç mi akıl erdirmiyordunuz?

63. İşte bu, size vadedilen Cehennem'dir.

64. Küfrünüz (İnkârınız) sebebiyle bugün girin oraya!

65. O gün onların ağızlarını mühürleriz. Yaptıklarını bizlere elleri anlatır, ayakları da şahitlik eder.

66. Dileseydik; gözlerini silme kör ederdik de, o zaman doğru yolu bulmaya koşuşurlardı. Fakat nasıl görecekler ki?

67. Eğer dilesek; oldukları yerde onların şekillerini değiştirirdik de, ne ileriye gitmeye güçleri yeterdi, ne de geri gelmeye.

68. Kime uzun ömür verirsek onu yaratılışında tersine döndürürüz. Hâlâ akletmiyorlar mı?

69. Ona şiir öğretmedik, ona yakışmaz da. Bu, yalnızca bir öğüt ve apaçık Kur'an'dır.

70. (Kur'an,) Diri olanları uyarıp korkutmak ve küfre sapanların üzerine sözün hak olması için (indirilmiştir).

71. Kendi elimizle onlar için yarattığımız hayvanları görmüyorlar mı? (Bu sayede) Onlar bunlara sahip olmuşlardır.

72. O hayvanları, onların emrine verdik. Onlardan kimine biniyorlar, kiminin de etini yiyorlar.

73. O hayvanlarda, insanlar için daha başka faydalar ve içecekler vardır. Hâlâ şükretmiyorlar mı?

74. Belki yardım görürler diye Allah'tan başka ilahlar edindiler.

75. Onlar, kendilerine yardımda bulunmaya güç yetiremezler. Aksine kendileri onlar için hazırlanmış askerlerdir.

76. Artık onların sözleri seni üzmesin. Biz onların gizlediklerini de açıkladıklarını da elbette biliyoruz.

77. İnsan, kendisini bir nutfeden yarattığımızı görmüyor mu? Derken, o apaçık bir düşman kesiliverir.

78. Kendi yaratılışını unutup, bize örnek veriyor: «Bu çürümüş kemikleri kim diriltebilir?» diyor.

79. De ki: «Onları ilk defa yaratan diriltecek. O, her yaratılmışı hakkıyla bilendir.»

80. Yeşil ağaçtan sizin için ateş çıkaran O'dur. İşte siz ateşi ondan yakıyorsunuz.

81. Gökleri ve yeri yaratan onların bir benzerini yaratmaya güç yetiremez mi? Evet, elbette kadirdir. O hakkıyla yaratıcıdır ve her şeyi bilir.

82. Bir şeyi dilediği zaman, O'nun emri yalnızca: «Ol!» demesidir. O da hemen oluverir.

83. Her şeyin mülkü elinde olan ve sizin de kendisine döneceğiniz Allah (noksanlıklardan) münezzehtir.

SAFFÂT SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Andolsun saf saf dizilenlere.

2. Sürüp sevk edenlere.

3. Zikri okuyanlara.

4. Sizin ilahınız tek bir ilahtır.

5. O, göklerin, yerin ve bu ikisi arasında bulunanların Rabbidir. O, doğuların da Rabbidir.

6. Biz, en yakın göğü yıldızlarla süsledik.

7. Ve onu (göğü) kovulmuş Şeytanlar'dan koruduk.

8. Onlar, artık mele-i a'la'ya (yüce topluluğa) kulak veremezler. Her taraftan taşlanırlar.

9. Kovularak uzaklaştırılmış (olurlar) ve onlar için elem dolu bir azap vardır.

10. Ancak bir (söz) çalıp kapan olursa onu da parlak bir ateş izler.

11. Şimdi onlara sor: «Yaratılış bakımından onlar mı daha zorlu, yoksa bizim yarattıklarımız mı?» Doğrusu biz onları, yapışkan bir çamurdan yarattık.

12. Hayır, sen şaşırdın kaldın; onlar ise alay edip duruyorlar.

13. Kendilerine öğüt verildiğinde öğüt almazlar.

14. Bir ayet (mucize) gördüklerinde alaya alırlar.

15. «Bu, ancak apaçık bir büyüdür.» derler.

16. «Öldüğümüz, toprak ve kemik haline geldiğimiz zaman mı gerçekten biz mi diriltileceğiz?

17. «Önceden gelip geçmiş atalarımız da mı?»

18. De ki: «Evet! Hem de siz aşağılanmış kimseler olarak (diriltileceksiniz).»

19. Çünkü o, korkunç bir sesten ibarettir. O zaman etrafa bakıp dururlar.

20. «Eyvah bize! İşte bu, hesap günüdür.» derler.

21. «İşte bu, yalanlamakta olduğunuz hüküm ve ayırım günüdür.» denilir.

22. Zalimleri, onların eşlerini ve tapmakta olduklarını toplayın.

23. Allah'tan başka (ibadet etmiş olduklarını) Cehennem yoluna iletin!

24. Durdurun onları; çünkü onlar sorguya çekileceklerdir.

25. Size ne oldu da birbirinize yardım etmiyorsunuz?

26. Hayır! Onlar, bugün tamamen teslim olmuşlardır.

27. (İşte bu duruma düştükleri vakit) onlardan bir kısmı, diğerlerine yönelir, birbirlerini sorumlu tutmaya çalışırlar.

28. «Siz, bize sağdan geliyordunuz.» derler.

29. Diğerleri de derler ki: «Hayır! Siz iman eden kimseler değildiniz.»

30. Bizim sizin üzerinizde zorlayıcı bir gücümüz yoktu. Fakat siz, zaten azgın bir toplum idiniz.

31. Artık Rabbimizin hakkımızdaki sözü gerçekleşti. Kesinlikle biz onu (azabı) tadacağız.

32. Evet! Sizi saptırdık. Çünkü biz de sapkın kimseler idik.

33. Hiç şüphe yok ki, o gün onlar azapta ortaktırlar.

34. Biz, günahkârlara işte böyle yaparız.

35. Çünkü onlar, kendilerine; «Allah'tan başka (hak) ilah yoktur.» denildiği zaman büyüklenirlerdi.

36. «Bir mecnun şair için ilahlarımızı terk mi edeceğiz?» derlerdi.

37. Hayır! O, hakkı getirdi ve peygamberleri doğruladı.

38. Kuşkusuz siz acı azabı tadacaksınız.

39. Siz ancak işlediklerinizin karşılığı ile cezalandırılırsınız.

40. Ancak, Allah'ın ihlaslı kulları müstesna.

41. Onlar için bilinen rızıklar vardır.

42. Çeşitli meyveler. Onlar ikram edilenlerdir.

43. Onlar, Nimet Cennetleri'ndedir.

44. Tahtlar üzerinde karşılıklı otururlar.

45. Etraflarında pınardan (doldurulmuş) kadehler dolaştırılır.

46. Bembeyazdır, içenlere lezzet verir.

47. Onda ne baş dönmesi vardır, ne de ondan dolayı sarhoş olurlar.

48. Yanlarında bakışlarını yalnız kendilerine çevirmiş iri gözlü eşler vardır.

49. Sanki onlar örtülü yumurtalar gibi bembeyazdır.

50. Birbirlerine dönüp sorarlar.

51. İçlerinden biri; «Benim bir arkadaşım vardı.» der.
52. Bana derdi ki: «Sen gerçekten tasdik edenlerden misin?»
53. «Ölüp toprak ve kemik haline geldiğimiz zaman yeniden mi diriltileceğiz?»
54. (Cennet'e giren) Ona; «Ne olduğunu görüyor musunuz?» der.
55. Bakar ve onu cehennemin ortasında görür.
56. «Allah'a yemin ederim ki, sen neredeyse beni de helâk edecektin!» der.
57. «Eğer Rabbimin nimeti olmasaydı, şimdi ben de (Cehennem'e) getirilenlerden olurdum.»
58. «Şimdi, artık biz ölmeyeceğiz değil mi?»
59. «Nasıl, ilk ölümümüzden başka ölmeyecek miymişiz?Bize azap edilmeyecek miymiş?»
60. İşte bu, en büyük kurtuluştur.
61. Çalışıp amel edenler, böylesi için çalışsınlar.
62. (Nimet olarak) Bu mu daha hayırlı, yoksa zakkum ağacı mı?
63. Biz onu zalimler için bir fitne kıldık.
64. O, Cehennem'in dibinden çıkan bir ağaçtır.
65. Tomurcukları (ürünleri) sanki Şeytanlar'ın başları gibidir.
66. İşte onlar, bundan yerler ve karınlarını onunla doldururlar.
67. Sonra, onlar için üzerine kaynar su katılmış içki vardır.
68. Sonra da onların dönüşü yine Cehennem'edir.
69. Onlar; babalarını, atalarını sapık kimseler olarak bulmuşlardı.
70. Kendileri de onların izlerinden koşturuluyorlardı.
71. Andolsun ki, onlardan önce eski milletlerin çoğu dalâlete düştü.
72. Andolsun ki, onlar arasında uyarıp, korkutanlar göndermiştik.
73. Uyarılanların sonlarının nasıl olduğuna bir bak!
74. Allah'ın ihlaslı kulları müstesna.
75. Andolsun, Nuh bize seslenmişti de ne güzel icâbet etmiştik!
76. Onu ve ailesini o büyük sıkıntıdan kurtarmıştık.
77. Yalnız onun soyunu sürekli kıldık.
78. Sonradan gelenler arasında onun için (güzel bir) nam bıraktık.
79. Âlemler içinde Nûh'a selam olsun!
80. Biz, iyilik yapan ihsan sahiplerini işte böyle ödüllendiririz.

81. Çünkü o, Mümin kullarımızdan idi.

82. Sonra ötekilerini suda boğduk.

83. Şüphesiz İbrahim de onun yolunda olanlardan idi.

84. Hani O, Rabbine (şirkten) selamette olan bir kalp ile gelmişti.

85. Hani o, babasına ve kavmine; «Neye ibadet ediyorsunuz?» demişti.

86. «Allah'tan başka uydurma ilahlar mı istiyorsunuz?»

87. «Âlemlerin Rabbi hakkında zannınız nedir?»

88. Derken yıldızlara bir göz attı.

89. «Ben hastayım.» dedi.

90. Arkalarını dönüp gittiler.

91. Bunun üzerine gizlice onların ilahlarına varıp; «Yemek yemiyor musunuz?» dedi.

92. «Size ne oldu da konuşmuyorsunuz?»

93. Sonra üzerlerine gelip sağ eliyle (kuvvetle) vurdu.

94. Bunun üzerine hemen koşarak kendisine geldiler.

95. İbrahim onlara: «Ellerinizle yonttuğunuz şeylere mi ibadet ediyorsunuz?» dedi.

96. Oysa sizi de, yapmakta olduklarınızı da Allah yaratmıştır.

97. «Onun için bir bina yapın, onu alevli ateşin içine atın!» dediler.

98. Böylece ona bir tuzak kurmak istediler. Biz de onları en aşağılık kimseler kıldık.

99. Dedi ki: «Ben Rabbime gideceğim. O, beni doğru yola iletecektir.»

100. «Rabbim, bana salihlerden bir evlat bağışla.»

101. Biz de ona yumuşak huylu bir erkek çocuk müjdeledik.

102. Ne zaman ki o babasının yanı sıra yürümeye başlayınca dedi ki: «Oğulcağızım, gerçekten ben rüyamda seni boğazladığımı görüyorum. Bak, artık sen ne düşünürsün?» Dedi ki: «Babacığım, emrolunduğun şeyi yap. İnşallah beni sabredenlerden bulacaksın.»

103. Böylece her ikisi de (Allah'ın emrine) boyun eğip, İbrahim de onu (boğazlamak için) alnı üstü yere yatırdı.

104. Biz ona: «Ey İbrahim!» diye seslendik.

105. Sen rüyanı gerçekten tasdik ettin. Biz, iyileri böyle mükâfatlandırırız.

106. Doğrusu bu, apaçık bir imtihandı.

107. Biz ona fidye olarak büyük bir kurbanlık verdik.

108. Sonradan gelenler arasında onun için (güzel bir) nam bıraktık.

109. İbrahim'e selam olsun!

110. Biz, iyilik yapan ihsan sahiplerini işte böyle ödüllendiririz.

111. Çünkü o, Mümin kullarımızdan idi.

112. Biz ona, salihlerden bir peygamber olarak İshak'ı müjdeledik.

113. Onu ve İshak'ı mübarek kıldık. İkisinin soyundan iyi davranan da var, açıkça kendi nefsine zulmetmekte olan da.

114. Andolsun ki, biz Mûsâ'ya ve Hârûn'a da lütufta bulunduk.

115. Onları ve kavimlerini, o büyük sıkıntıdan kurtardık.

116. Onlara yardım ettik. Böylece üstün gelenler onlar oldular.

117. O ikisine apaçık olan kitabı verdik.

118. Her ikisini de doğru yola ilettik.

119. Sonradan gelenler arasında o ikisi için (güzel bir) nam bıraktık.

120. Mûsâ ve Hârûn'a selam olsun!

121. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz.

122. Çünkü o ikisi, Mümin kullarımızdan idi.

123. Muhakkak İlyas da gönderilmiş rasullerdendi.

124. Halkına şöyle demişti: «Siz korkup sakınmaz mısınız?»

125. «Yaratıcıların en iyisini bırakıp Ba'l (adlı puta) mi ibadet ediyorsunuz?»

126. Sizin Rabbiniz de, geçmiş atalarınızın da Rabbi Allah'tır.

127. Onu yalanladılar, bundan dolayı gerçekten onlar, (azap için getirilip) hazır bulundurulacak olanlardır.

128. Allah'ın ihlaslı kulları müstesna.

129. Sonradan gelenler arasında (güzel bir) nam bıraktık.

130. İlyas'a selam olsun!

131. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz.

132. Çünkü o, Mümin kullarımızdan idi.

133. Şüphesiz Lût da gönderilmiş rasullerdendir.

134. Hani biz onu ve aile halkını birlikte kurtarmıştık.

135. Ancak bir kocakarı müstesna. O, geride kalanlardan oldu.

136. Sonra diğerlerini helâk ettik.

137. Siz, sabah vakti onların (diyarından) muhakkak geçip gidiyorsunuz.

138. Ve geceleyin (de onlara uğruyorsunuz). Yine de akıllanmayacak mısınız?

139. Muhakkak Yûnus da gönderilmiş rasullerdendi.

140. Hani o, kaçıp yüklü bir gemiye binmişti.

141. Kura çekmişler ve kaybedenlerden olmuştu.

142. Derken onu balık yutmuştu, o kınanır bir davranışta bulunmuştu.

143. Eğer o gerçekten tesbih edenlerden olmasaydı,

144. İnsanların tekrar diriltilecekleri güne kadar onun karnında kalırdı.

145. Biz de onu, hasta bir halde boş bir alana/sahile attık.

146. Üzerine kabak türünden (gölge yapması için) bir ağaç bitirdik.

147. Sonra da onu, yüz bin kişiye hatta daha fazlasına gönderdik.

148. Sonunda ona iman ettiler. Biz de onları bir süreye kadar yararlandırdık.

149. Şimdi onlara sor: «Kız çocukları Rabbinin, erkek çocukları da kendilerinin midir?»

150. Yoksa biz melekleri dişi olarak yarattık da onlar buna şahit mi oldular?

151. İyi bilin ki onlar iftiralarından dolayı derler ki:

152. «Allah doğurdu.» (diyorlar) Şüphesiz onlar elbette yalancıdırlar.

153. Allah kızları, oğullara tercih mi etmiş?

154. Size ne oluyor? Nasıl hüküm veriyorsunuz?

155. Düşünüp öğüt almaz mısınız?

156. Yoksa sizin çok açık bir deliliniz mi var?

157. Eğer doğru söylüyorsanız, haydi kitabınızı getirin.

158. Onlar, kendisiyle (Allah ile) cinler arasında bir soy-bağı kurdular. Andolsun ki, melekler de (bunu söyleyenlerin) hesap yerine götürüleceklerini bilirler.

159. Allah; onların yakıştırdıkları şeylerden münezzehtir.

160. Allah'ın ihlaslı kulları müstesna.

161. Artık ne siz ne de ibadet ettikleriniz;

162. O'na karşı hiç kimseyi fitneye düşüremezsiniz.

163. Ancak Cehennem'e girecek olanlar müstesna.

164. (Melekler der ki:) «Bizden her birimiz için belli bir makam vardır.»

165. Muhakkak biz saf saf duranlarız.

166. Ve şüphesiz biz tesbih edenleriz.

167. Muhakkak onlar şöyle diyorlardı:

168. «Eğer yanımızda öncekilerden bir zikir (kitap) bulunmuş olsaydı.»

169. «Gerçekten bizler de, Allah'ın muhlis olan kullarından olurduk.»

170. Fakat ona (iman etmeyip) kâfir oldular, ileride (küfürlerinin akıbetini) bilecekler.

171. Andolsun, peygamber olarak gönderilen kullarımız hakkında şu sözümüz geçmişti:

172. «Onlara mutlaka yardım edilecektir.»

173. Ve galip gelecek olanlar, mutlaka bizim ordumuzdur.

174. Öyleyse sen, bir süreye kadar onlardan yüz çevir.

175. (Başlarına geleceğini) gözetle. Nitekim onlar da yakında görecekler.

176. Yoksa azabımızın çabuk gelmesini mi istiyorlar?

177. Fakat (azap) onların sahasına indiği zaman, uyarılıp korkutulanların sabahı pek de kötü olacak!

178. Bir süreye kadar onlardan yüz çevir.

179. Ve (başlarına geleceği) gözetle. Nitekim onlar da yakında görecekler.

180. Üstünlük (izzet) sahibi Rabbin onların nitelemelerinden münezzehtir.

181. Gönderilmiş resûllere selam olsun.

182. Hamt, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.

SÂD SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Sâd.(1) Öğüt dolu Kur'an'a yemin olsun ki!

2. Hayır. O inkâr edenler bir büyüklenme ve ayrılık içindedirler.

3. Onlardan önce nice nesiller helâk ettik, onlar da feryat ettiler. Hâlbuki kurtulma vakti değildi.

4. Aralarından bir uyarıcının gelmesine şaşırdılar. Kâfirler dedi ki: «Bu, yalancı bir sihirbazdır!»

5. İlahları tek bir ilah mı yaptı? Bu, hayret edilecek bir şeydir.

6. Onların ileri gelenleri: «Yürüyün! İlahlarınız üzerinde sebat/kararlılık gösterin. Sizden istenen şey budur.» diye harekete geçtiler.

7. Biz bunu diğer dinde de işitmedik. Bu sadece bir uydurmadır.

8. Kur'an, aramızdan ona mı indirilmiş? Hayır! Onlar zikrimden şüphe ediyorlar. Çünkü henüz azabımı tatmadılar.

9. Yoksa, güçlü ve çok ihsan sahibi olan Rabbinin rahmet hazineleri onların yanında mıdır?

10. Yoksa göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların mülkü onlara mı ait? Öyle ise (göklerin) yollarına yükselsinler (görelim)!

11. Onlar burada takım takım bozguna uğramış perişan bir ordudur.

12. Onlardan önce Nûh kavmi, Âd (kavmi) ve kazıklar sahibi Firavun da yalanlamıştı.

13. Semûd ve Lût'un kavmi de, Eyke halkı da. İşte onlar da birer grup idiler.

14. Onların her biri rasûlleri yalanladılar da azabımı hak ettiler.

15. Onlar geri dönüşü olmayan bir tek çığlıktan başka bir şey beklemiyorlar.

16. «Rabbimiz! Hesap gününden önce bizim payımızı çabucak ver.» derler.

17. Onların söylediklerine sabırlı ol. O kuvvet sahibi kulumuz Dâvud'u hatırla. O, her zaman Allah'a yönelirdi.

18. Doğrusu biz dağlara boyun eğdirdik. Akşam ve sabah onlar kendisiyle (Dâvud ile) birlikte (Allah'ı) tesbih ederlerdi.

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

19. Toplanmış kuşlarda (onunla birlikte tesbih ettiler) Hepsi de ona yönelip, uydular.

20. Onun hükümranlığını kuvvetlendirmiştik. Ona hikmet ve kesin hüküm kabiliyeti vermiştik.

21. Sana davacıların haberi geldi mi? Hani onlar duvarı aşarak mabede girmişlerdi.

22. Dâvud'un yanına gitmişlerdi de, Dâvud onlardan korkmuştu. «Korkma! Biz birbirine hasım iki davacıyız. Aramızda adaletle hükmet, haksızlık etme; bize doğru yolu göster.» dediler.

23. Bu benim kardeşimdir, onun doksan dokuz koyunu, benim ise tek bir koyunum var. «Onu da bana ver.» Dedi ve tartışmada beni bastırdı.»

24. Dâvud: «Koyununu kendi koyunları arasına katmak istemekle sana haksızlık etmiş. Zaten ortakların çoğu, birbirlerine zulmeder. Ancak iman eden salih amellerde bulunanlar müstesna. Bunlar da ne kadar azdır!» dedi. Dâvud, kendisini imtihan ettiğimizi anlamış ve Rabbinden bağışlanma dileyerek secdeye kapanmış ve O'na yönelmişti.

25. Böylece onu bağışladık. Şüphesiz onun bizim katımızda gerçekten bir yakınlığı ve varılacak güzel bir yeri vardır.

26. Ey Dâvud! Seni yeryüzünde bir halife kıldık. O halde insanlar arasında hak/adaletle hüküm ver. Heva ve hevese uyma, yoksa seni Allah'ın yolundan saptırır. Allah'ın yolundan sapanlara ise hesap gününü unutmalarından dolayı şiddetli bir azap vardır.

27. Biz göğü, yeri ve ikisi arasındakileri boş yere yaratmadık. Bu, kâfirlerin zannıdır. Vay o kâfirlerin ateşteki haline!

28. Yoksa iman edip salih amellerde bulunanları, yeryüzünde bozgunculuk yapanlar gibi mi tutacağız? Yoksa takva sahiplerini facirler gibi mi tutacağız?

29. (Bu), ayetlerini düşünsünler ve akıl sahipleri öğüt alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır.

30. Dâvud'a Süleyman'ı bağışladık. O, ne güzel bir kuldu. Doğrusu o, daima Allah'a yönelirdi.

31. Hani akşama doğru kendisine, üç ayağının üzerinde durup bir ayağını tırnağının üzerine diken (çalımlı ve safkan) atlar sunulmuştu.

32. O da şöyle demişti: «Hayrı sevmek beni, Rabbimin zikrinden alıkoydu. Nihayet (Güneş) perdenin arkasına gizlendi.»

33. «Onları bana geri getirin.» (dedi). Sonra da (onların) bacaklarını ve boyunlarını vurmaya başladı.

34. Andolsun biz Süleyman'ı imtihan ettik. Tahtının üstüne bir ceset bırakıverdik. Sonra tevbe edip bize yöneldi.

35. Dedi ki: «Rabbim, bana mağfiret buyur ve benden sonra hiç kimseye nasip olmayacak bir mülk ver. Şüphesiz, sen çok ihsan sahibisin.»

36. Böylece biz de rüzgârı onun buyruğuna verdik. Onun emriyle dilediği tarafa yumuşak bir şekilde akıp gidiyordu.

37. Bütün bina ustası ve dalgıç Şeytanları da (onun emrine verdik).

38. Bukağılara vurulmuş halde birbirlerine yaklaştırılmış olan daha başkalarını da (onun hizmetine verdik).

39. «İşte bu, bizim hesapsız ihsanımızdır. Artık dilersen (başkalarına) ihsan et, dilersen de (elinde) tut.»

40. Şüphesiz onun bizim katımızda bir yakınlığı ve varılacak güzel bir yeri vardır.

41. Kulumuz Eyyûb'u da an. Hani Rabbine: «Şeytan bana bir yorgunluk ve azap verdi.» diye seslenmişti.

42. «Ayağını yere vur! İşte yıkanacak ve içilecek soğuk bir su (dedik).»

43. Ona katımızdan bir rahmet ve akıl sahiplerine bir öğüt olması üzere ailesini ve onlarla birlikte bir o kadarını daha bahşettik.

44. «Eline bir demet sap al da onunla vur, yemini böyle yerine getir.» Gerçekten Eyyûb sabırlı (bir kul) idi. O, ne iyi kuldu daima Allah'a yönelirdi.

45. Güç ve basiret sahibi kullarımız İbrahim'i, İshak'ı ve Ya'kûb'u da an.

46. Biz onları, özellikle ahiret yurdunu düşünen ihlaslı kimseler kıldık.

47. Çünkü onlar, katımızda seçilmiş ve hayırlı kimselerden idiler.

48. İsmail'i, Elyasa'yı ve Zülkifl'i de an. Hepsi de hayırlı kimselerden idiler.

49. Bu bir anmadır. Doğrusu Allah'tan korkanlar için varılacak güzel bir yer vardır.

50. Kapıları yalnızca kendilerine açılmış Adn Cennetleri vardır.

51. Orada koltuklarına kurulmuşlar, birçok meyve ve içecek isterler.

52. Yanlarında bakışlarını yalnız kendilerine dikmiş yaşıt eşler vardır.

53. İşte hesap günü için size vadedilen budur.

54. Şüphesiz bu, bizim (ihsan ettiğimiz) rızkımızdır, bitip tükenmesi de yok.

55. Bu (takva sahipleri içindi; ama) azgınlar içinse muhakkak varılacak kötü bir yer vardır.

56. Cehennem. Onlar oraya girerler. Orası ne kötü bir yataktır!

57. İşte bu kaynar su ve irindir, artık onu tatsınlar.

58. O türden başka çeşit çeşit (azap) daha vardır.

59. (Kendi aralarında şöyle derler:) «İşte şunlar sizinle beraber (elim ateşe) girecek olanlardır.» (Zalimler ise der ki:) «Onlar rahat yüzü görmesinler! Onlar (da bizim gibi) ateşe gireceklerdir.»

60. (Zalimlere uyanlar ise:) «Hayır, asıl siz rahat yüzü görmeyin. Onu bize siz sundunuz. Ne kötü bir yerdir.» diyeceklerdir.

61. «Rabbimiz! Kim bunu bizim önümüze sürdüyse, onun ateşteki azabını kat kat arttır.» derler.

62. Derler ki: «Ne oluyor da, kendilerini kötülerden saydığımız adamları göremiyoruz?»

63. Biz onlarla alay ederdik. Yoksa gözler mi onlardan kaydı (da göremiyoruz)?»

64. İşte cehennem halkının birbiriyle olan bu tartışması kesin gerçektir.

65. De ki: «Ben sadece bir uyarıcıyım. Tek ve Kahhâr olan Allah'tan başka bir (hak) ilah yoktur.»

66. (O) göklerin, yerin ve bu ikisi arasındakilerin Rabbidir, çok güçlüdür, çok bağışlayandır.

67. De ki: «Bu (Kur'an), büyük bir haberdir.»

68. Siz ise ondan yüz çeviriyorsunuz.

69. Yüce topluluk (mele-i a'la) aralarında tartışırlarken benim hiçbir bilgim yoktu.

70. «Ben, ancak apaçık bir uyarıcı olduğum için bana vahyolunuyor.»

71. Hani Rabbin meleklere; «Gerçekten ben çamurdan bir beşer yaratacağım.» demişti.

72. Ben şeklini verip, ona ruhumdan üflediğim zaman hemen ona secdeye kapanın.»

73. Meleklerin tümü hep birlikte secdeye kapandılar.

74. İblis müstesnâ. Büyüklük tasladı ve kâfirlerden oldu.

75. (Allah) Buyurdu ki: «Ey İblis! İki elimle yarattığıma seni secde etmekten alıkoyan nedir? Büyüklük mü tasladın yoksa yücelerden mi oldun?»

76. Dedi ki: «Ben ondan daha hayırlıyım. Sen beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın.»

77. (Allah) buyurdu ki: «Öyleyse çık oradan. Sen artık kovulmuş birisin.»

78. «Ve şüphesiz ceza gününe kadar benim lanetim senin üzerindedir.»

79. (İblis): «Rabbim! Öyle ise onların tekrar diriltilecekleri güne kadar bana mühlet ver!» dedi.

80. (Allah) buyurdu ki: «O halde sen, kendisine mühlet verilenlerdensin.»

81. Vakti bilinen bir güne kadar.

82. «Senin izzetin adına yemin ederim ki, onların hepsini aldatıp saptıracağım.» dedi.

83. Ancak, içlerinde ihlas sahibi kulların müstesna.

84. (Allah) Buyurdu ki: «İşte bu haktır ve ben hakkı söylerim.»

85. Cehennem'i tamamen senden olanlar ve sana uyanlarla dolduracağım.

86. De ki: «Ben sizden bir ücret istemiyorum. Kendiliğimden bir yükümlülük getirenlerden de değilim.»

87. O, yalnızca bütün âlemler için bir öğüttür.

88. Onun haberini bir süre sonra bileceksiniz.

ZÜMER SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Bu kitap; Azîz ve Hakîm olan Allah tarafından indirilmiştir.

2. Şüphesiz biz sana kitabı hak olarak indirdik. O halde dini yalnız O'na halis kılarak Allah'a ibadet et.

3. İyi bilin ki, halis din yalnız Allah'ındır. O'ndan başka veliler edinenler,: «Biz bunlara ancak bizleri Allah'a yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz» (derler.) Şüphesiz Allah, ayrılığa düştükleri şeyler konusunda aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve nankör olanları doğru yola iletmez.

4. Eğer Allah bir evlat edinmek istese idi, elbette yarattıklarından dilediğini seçerdi. O bundan münezzehtir, O Allah'tır, birdir, Kahhâr'dır.

5. O, gökleri ve yeri hak ile yaratmıştır. Geceyi gündüze dolayıp örter, gündüzü de geceye örter, Güneşe ve Ay'a da boyun eğdirmiştir. Hepsi de belli bir süreye kadar akar/gider. Bilin ki O; çok güçlüdür, çok bağışlayıcıdır.

6. Sizi tek bir nefisten yarattı, sonra da ondan kendi eşini var etti ve sizin için hayvanlardan sekiz çift indirdi. Sizi annelerinizin karınlarından üç karanlık içinde, bir yaratılıştan sonra öbür yaratılışa geçirerek yaratmaktadır. İşte Rabbiniz olan Allah budur; mülk de O'nundur. Ondan başka (hak) ilah yoktur. Buna rağmen nereye çevriliyorsunuz?

7. Eğer küfrederseniz, şüphesiz ki Allah size muhtaç değildir. Ama kulları için küfre razı olmaz. Eğer şükrederseniz sizin için buna razı olur. Hiçbir günahkâr başka bir günahkârın yükünü yüklenmez. Sonra dönüşünüz ancak Rabbinizedir. O da size yaptıklarınızı haber verir. Çünkü O, kalplerde olan her şeyi hakkıyla bilendir.

8. İnsana bir zarar dokunduğu zaman, gönülden Rabbine yönelerek, O'na dua eder. Sonra ona, kendisinden bir nimet verdiği zaman, daha önce O'na dua ettiğini unutur da O'nun yolundan saptırmak amacıyla Allah'a ortaklar koşar. De ki: «Küfrünle biraz faydalanıp, eğlene dur. Kuşkusuz sen ateş ehlindensin!»

9. (Küfre sapan kimse,) Gece saatlerinde kalkıp da secde ederek ve kıyama durarak gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini umut eden (kimse gibi) midir? De ki: «Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Ancak akıl sahipleri düşünüp öğüt alır.»

10. De ki: «Ey iman eden kullarım! Rabbinizden korkup sakının. Bu dünyada iyilik etmekte olanlar için bir iyilik vardır. Allah'ın arzı geniştir. Ancak sabredenlere ecirleri hesapsızca ödenir.»

11. De ki: «Ben, dini yalnızca Allah'a halis kılarak O'na ibadet etmekle emrolundum.»

12. «Ve ben, Müslümanların ilki olmakla da emrolundum.»

13. De ki: «Eğer Rabbime isyan edersem, elbette ben büyük bir günün azabından korkarım!»

14. De ki: «Ben dinimi yalnızca Allah'a halis kılarak O'na ibadet ederim.»

15. Siz de, ondan başka dilediğinize ibadet edin. De ki: «Hüsrana uğrayacaklar, kıyamet günü hem kendilerini hem de ailelerini hüsrana uğratanlardır. Dikkat edin! Apaçık hüsran işte budur.»

16. Onların üstlerinde ateşten tabakalar, altlarında da tabakalar vardır. Allah, kullarını işte bununla korkutuyor. Ey kullarım! Benden sakının.

17. Tağuta ibadet etmekten kaçınıp Allah'a yönelenlere müjde vardır. Kullarımı müjdele!

18. Onlar, sözü dinleyip en güzeline uyarlar. Onlar, Allah'ın kendilerine hidayet ettiği kimselerdir. Onlar, akıl sahibi kimselerdir.

19. Üzerine azap kelimesi hak olmuş kimseye (hidayet edemezsin), ateşte olanı da sen mi kurtaracaksın?

20. Fakat Rabbine karşı gelmekten sakınanlar için (cennette) üst üste yapılmış ve altlarından ırmaklar akan köşkler vardır. Allah, gerçek bir vaadde bulunmuştur. Allah, va'dinden dönmez.

21. Allah'ın gökten su indirdiğini, onu yerden kaynaklara geçirdiğini, sonra onunla değişik renklerde ekinler çıkardığını görmedin mi? Sonra kurur ve sen onu sararmış halde görürsün. Sonra onu bir çöp haline getirir. Şüphesiz bunda akıl sahipleri için bir öğüt vardır.

22. Allah'ın kalbini İslâm'a açtığı kimse Rabbinden bir nur üzere değil midir? Allah'ın zikrine karşı kalpleri kaskatı olanların vay hallerine! İşte onlar apaçık bir sapıklık içindedirler.

23. Allah, ayetleri birbirine benzeyen ve yer yer tekrar eden kitabı, sözlerin en güzeli olarak indirmiştir. Rablerinden korkanların bu kitaptan tüyleri ürperir, sonra hem derileri ve hem de kalpleri Allah'ın zikrine ısınıp yumuşar. İşte bu kitap Allah'ın hidayetidir. Onunla istediğini doğru yola hidayet eder. Allah kimi de saptırırsa artık ona yol gösteren bulunmaz.

24. Kıyamet günü azabın en kötüsünden yüzünü korumaya çalışan kimse(nin durumu) ne olur? Zalimlere: «Kazanmakta olduklarınızı tadın!» denir.

25. Onlardan öncekiler de yalanlamışlardı da hiç farkında olmadıkları bir yerden azap onlara geliverdi.

26. Allah, onlara dünya hayatında da rezilliği tattırdı. Ahiret azabı ise çok daha büyüktür. Keşke bunu bilselerdi.

27. Andolsun biz, belki öğüt alırlar diye bu Kur'an'da insanlara her türlü misali verdik.

28. Sakınıp takvalı olsunlar diye hiçbir eğriliği bulunmayan Arapça bir Kur'an. (indirdik)

29. Allah, birbiriyle çekişen bir çok ortağa bağlı olan bir adamla, yalnız bir kişiye bağlı bir adamı örnek olarak vermiştir. Bu ikisinin durumu eşit midir? Hamt, Allah'a mahsustur. Fakat onların çoğu bilmezler.

30. (Ey Muhammed!) Şüphesiz sen öleceksin ve şüphesiz onlar da ölecekler.

31. Sonra siz kıyamet günü Rabbinizin huzurunda davalaşacaksınız.

32. Allah'a karşı yalan uyduran veya kendisine hak gelince onu yalanlayan kimseden daha zalim kim olabilir? Kâfirler için Cehennem'de barınacak yer mi yok?

33. Doğruyu getiren ve doğrulayanlar (var ya), işte onlar takva sahibi olanlardır.

34. Onlar için Rableri katında diledikleri her şey vardır. İşte bu ihsan edenlerin mükâfatıdır.

35. Çünkü Allah onların yaptıklarının en kötülerini örtecek ve kendilerine yapmakta olduklarının en güzeliyle karşılık verecektir.

36. Allah, kuluna yetmez mi? Seni O'ndan (Allah'tan) başkalarıyla korkutmaya çalışıyorlar. Allah, kimi saptırırsa artık onun için bir yol gösterici yoktur.

37. Allah kime de hidayet ederse, artık onu da saptıracak yoktur. Allah Aziz ve intikam sahibi değil midir?

38. Andolsun eğer onlara; «Gökleri ve yeri kim yarattı?» diye sorsan, elbette «Allah», derler. De ki: «Peki söyleyin bakalım? Allah'ı bırakıp da ibadet ettikleriniz var ya; eğer Allah bana herhangi bir zarar dokundurmak isterse, onlar Allah'ın dokundurduğu zararı kaldırabilirler mi? Yahut Allah bana bir rahmet dilese, onlar O'nun rahmetini engelleyebilirler mi?» De ki: «Allah bana yeter. Tevekkül edenler ancak O'na tevekkül ederler.»

39. De ki: «Ey milletim! Durumunuzun gerektirdiğini yapın; doğrusu ben de yapacağım. Elbette yakında bileceksiniz.»

40. Kime rezil edici bir azabın geleceğini, kalıcı azabın kimin üzerine ineceğini ileride bileceksiniz.

41. Şüphesiz biz bu kitabı sana, insanlar için hak olarak indirdik. Artık kim doğru

yolu seçerse kendi lehinedir. Kim de saparsa ancak kendi aleyhine sapmış olur. Sen onların üzerinde vekil değilsin.

42. Allah ölümleri vaktinde ruhları alır, ölmeyeninkini de uykusunda (alır). Hakkında ölüm hükmünü verdiğini alıkor, diğerini ise belirli bir süreye kadar salıverir. Muhakkak bunda iyice düşünen bir topluluk için ayetler vardır.

43. Yoksa Allah'tan başka şefaatçiler mi edindiler? De ki: «Hiçbir şeye güçleri yetmese ve düşünemiyor olsalar da mı?»

44. «Şefaat, tümüyle Allah'a aittir. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Sonra O'na döndürüleceksiniz.»

45. Allah, bir tek (ilah) olarak anıldığında ahirete iman etmeyenlerin kalpleri daralır. Allah'tan başkaları (ilahları) anıldığında ise hemen sevince kapılırlar.

46. De ki: «Ey göklerin ve yerin yaratıcısı olan, gaybı da görünen âlemi de bilen Allah'ım! Ayrılığa düştükleri şeyler konusunda kulların arasında Sen hükmedersin.»

47. Eğer yeryüzünde bulunan her şey tümüyle ve onlarla beraber bir o kadarı da zulmedenlerin olsa, kıyamet günü kötü azaptan kurtulmak için elbette onları verirlerdi. Artık hiç hesap etmedikleri şeyler, Allah tarafından karşılarına çıkmıştır.

48. (Dünyada) kazandıkları şeylerin kötülükleri karşılarına çıkmış, alay etmekte oldukları şey onları kuşatmıştır.

49. İnsana bir zarar dokunduğunda bize yalvarır. Sonra ona tarafımızdan bir nimet verdiğimizde; «Bu, bana ancak bilgim sayesinde verilmiştir.» der. Hayır! O bir imtihandır. Fakat onların çoğu bilmezler.

50. Kendilerinden önce gelenler de böyle söylemişti. Fakat kazandıkları kendilerine fayda sağlamamıştı.

51. Sonunda da kazandıkları o amellerin kötülükleri kendilerine gelip çattı. Bunlardan zulmedenleri de kazandıklarının kötülükleri yakında gelip bulacaktır ve onlar (Allah'ı) aciz bırakacak değildir.

52. Allah'ın, rızkı dilediğine bol verdiğini ve (dilediğine) kıstığını bilmezler mi? Bunda iman eden bir toplum için elbette ibretler vardır.

53. De ki: «Ey nefisleri aleyhine ileri giden kullarım. Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin, çünkü Allah bütün günahları mağfiret eder.» Muhakkak O, çok çok mağfiret edendir, rahmet edendir.

54. Azap size gelmeden önce Rabbinize yönelin ve O'na teslim olun. Sonra size yardım olunmaz.

55. Farkında olmadan ansızın azap size gelmezden önce Rabbinizden size indirilenin en güzeline uyun.

56. Ki sonra hiç kimse, "Allah'a itaat hususunda gerekeni yapmadığım için yazıklar olsun bana! Ben gerçekten de (İslâm ile) alay edenler arasında yer almıştım" diyerek (kendi kendini kınamasın);

57. Yahut "Eğer Allah bana hidayet nasip etseydi günahtan sakınanlardan olurdum" diyerek;

58. Ya da azabı gördüğünde, "Keşke bana bir fırsat daha tanınsa da iyilerden biri olsam!" diyerek hayıflanmasın.

59. (Allah Teâlâ da, şöyle diyecek:) «Hayır, sana ayetlerim gerçekten gelmiş idi. Sen ise onları yalanlamış, büyüklenmiş ve kâfirlerden olmuş idin.»

60. Kıyamet günü, Allah'a karşı yalan söyleyenleri, yüzleri simsiyah halde görürsün. Büyüklenenler için cehennemde barınacak yer mi yok?

61. Allah, takva sahiplerini kurtuluşa erdirir. Onlara hiçbir fenalık dokunmaz. Onlar mahzun da olmazlar.

62. Allah her şeyin yaratıcısıdır. O her şeye vekildir.

63. Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Allah'ın ayetlerini inkâr edenler var ya, işte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.

64. De ki: «Ey cahiller! Siz bana Allah'tan başkasına ibadet etmemi mi emrediyorsunuz?

65. Andolsun, sana ve senden önceki peygamberlere şöyle vahyedildi: «Eğer şirk koşarsan, yaptıkların boşa gider ve elbette hüsrana uğrayanlardan olursun.»

66. Öyleyse, yalnızca Allah'a ibadet et ve şükredenlerden ol.

67. Allah'ı hakkıyla takdir edemediler. Yer tümüyle onun avucundadır, kıyamet günü gökler de sağ elinde dürülmüş olacaktır. O şirk koştuklarından münezzehtir.

68. Sur'a üflenir, böylece Allah'ın dilediklerinden başka göklerde ve yerde kim varsa hepsi düşüp ölür. Sonra ona bir daha üflenir, bir de bakarsın onlar kalkmış bekliyorlar.

69. Yeryüzü, Rabbinin nuruyla aydınlanır. Kitap (amel defterleri) ortaya konur. Peygamberler ve şahitler getirilir ve zulme uğratılmaksızın aralarında adaletle hüküm verilir.

70. Herkes ne yaptıysa, karşılığı tastamam verilir. Allah, onların yaptıklarını en iyi bilendir.

71. Kâfirler bölük bölük Cehennem'e sürülür. Oraya geldikleri zaman kapıları açılmış ve oranın bekçileri onlara: «Size aranızdan Rabbinizin ayetlerini üzerinize okuyan ve bugününüze kavuşmakla sizi korkutan peygamberler gelmedi mi?» Onlar: «Evet, fakat azap sözü kâfirler üzerine hak olmuştur» diyecekler.

72. «Haydi! İçinde ebedî kalacağınız Cehennem'in kapılarından girin. Büyüklük taslayanların yeri ne kötüdür!» denilir.

73. Rablerine karşı gelmekten sakınanlar ise, bölük bölük Cennet'e sevkedilir. Oraya varıp da kapıları açıldığında bekçileri onlara; «Selam size! Tertemiz geldiniz. Artık ebedî kalmak üzere girin buraya!» derler.

74. (Onlar da) Derler ki: «Bize verdiği vaadi gerçekleştiren ve bizi bu yere mirasçı kılan Allah'a hamt olsun. Salih amel işleyenlerin mükâfatı ne güzelmiş!»

75. Melekleri de, Rablerini hamt ile tesbih edip yücelterek Arş'ın etrafını kuşatmış halde görürsün. Artık kulların arasında adaletle hüküm verilmiş ve; «Hamt âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.» denilmiştir.

GÂFİR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Hâ, Mîm.(1)

2. Bu kitap Azîz ve Alîm olan Allah tarafından indirilmiştir.

3. O günahları bağışlayan, tevbeleri kabul eden, azabı çetin ve nimeti pek bol olandır. Ondan başka ilâh yoktur, dönüş yalnız Onadır.

4. Allah'ın ayetleri hakkında ancak kâfirler tartışır. O halde onların şehirlerde dönüp dolaşması seni aldatmasın.

5. Onlardan önce Nûh'un kavmi ve onlardan sonra gelen topluluklar da yalanlamıştı. Her ümmet kendi peygamberini yakalayıp cezalandırmaya azmetmişti. Hakkı yok etmek için batıl şeyler ileri sürerek tartışmışlardı. Bu yüzden onları kıskıvrak yakaladım. İşte cezalandırmamın nasıl olduğunu gör.

6. Böylece kâfirler hakkında Rabbinin azap sözü "elbette onlar cehennemliklerdir" diye hak olmuştur.

7. Şu Arşı yüklenenler ve etrafında bulunanlar Rablerini hamt ile tesbih ederler. Ona iman ederler, Müminlere de mağfiret dilerler. «Rabbimiz rahmetin ve ilmin her şeyi kuşatmıştır. Tevbe edenlere ve senin yolunu izleyenlere mağfiret buyur ve onları cehennem azabından koru.

8. «Ey Rabbimiz! Onları da, onların babalarından, eşlerinden ve soylarından iyi olanları da, kendilerine vadettiğin Adn Cennetleri'ne koy. Şüphesiz sen mutlak güç sahibisin, hüküm ve hikmet sahibisin.»

9. Ve onları kötülüklerden koru. O gün, kimi kötülüklerden korursan ona rahmet etmişsindir. İşte bu, büyük kurtuluştur.»

10. Şüphesiz kâfirlere şöyle seslenilir: «Allah'ın (size) buğzu, sizin kendinize olan buğzunuzdan daha büyüktür, çünkü siz imana çağrılıyordunuz da küfürde direniyordunuz.»

11. Onlar da şöyle derler: «Ey Rabbimiz! Bizi iki defa öldürdün, iki defa da dirilttin. Günahlarımızı kabulleniyoruz. Şimdi (bu ateşten) bir çıkış yolu var mı?»

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

12. «Bu (azap), bir olan Allah'a çağırıldığınız zaman küfre sapmanız ve O'na şirk koşulduğunda da (şirke) iman etmeniz sebebiyledir. Artık hüküm, yüce ve büyük olan Allah'ındır.»

13. O; size ayetlerini gösteren, sizin için gökten bir rızık indirendir. Ancak O'na yönelen, düşünüp ibret alır.

14. O halde kâfirlerin hoşuna gitmese de, siz dini Allah'a has kılarak O'na ibadet edin.

15. Dereceleri yükselten, Arş'ın sahibi Allah, kavuşma günüyle korkutmak için kullarından dilediğine emriyle vahyi indirir.

16. O gün onlar ortaya çıkarlar. Onlardan hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz. Bugün mülk (hükümranlık) kimindir? Kahhar olan tek Allah'ındır.

17. Bugün herkese kazandığının karşılığı verilir. Bugün haksızlık yoktur. Şüphesiz Allah, hesabı çarçabuk görendir.

18. Onları, yaklaşmakta olan güne karşı uyarıp korkut; o zaman yürekler gırtlaklara dayanır, yutkunur dururlar. Zalimler için ne koruyucu bir dost, ne de sözü dinlenir bir şefaatçi vardır.

19. Allah, gözlerin hain bakışını ve kalplerin gizlediğini bilir.

20. Allah, hak ve adaletle hükmeder. Allah'tan başka taptıkları ise hiçbir hükümde bulunamazlar. Şüphesiz Allah; hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.

21. Onlar yeryüzünde dolaşıp, kendilerinden öncekilerin akıbetlerinin nasıl olduğuna bakmadılar mı? Onlar, kendilerinden daha güçlü ve yeryüzündeki eserleri daha üstündü. Böyle iken Allah, günahları sebebiyle onları yakaladı. Onları Allah'ın azabından koruyacak hiç kimse olmadı.

22. Bunun sebebi şu idi: Peygamberleri onlara apaçık mucizeler getiriyorlardı da onlar inkâr ediyorlardı. Bu yüzden Allah da onları yakalayıverdi. Şüphesiz O, güçlüdür, cezası da çok şiddetlidir.

23. Mûsâ'yı da ayetlerimizle ve açık bir delil ile göndermiştik.

24. Firavun'a, Hâmân'a ve Kârûn'a gönderdik. Dediler ki: «O bir sihirbazdır, bir yalancıdır.»

25. Böylece o, kendilerine tarafımızdan hakkı getirince; «Onunla beraber iman edenlerin oğullarını öldürün, kadınlarını sağ bırakın.» dediler. Fakat kâfirlerin tuzağı hep boşa çıkmıştır.

26. Firavun dedi ki: «Beni bırakın Mûsâ'yı öldüreyim de o Rabbine yalvarsın! Çünkü ben onun sizin dininizi değiştireceğinden yahut yeryüzünde bozgunculuk çıkaracağından korkuyorum.»

27. Mûsâ dedi ki: «Ben, hesap gününe inanmayan her kibirliden benim de Rabbim sizin de Rabbiniz olan (Allah)'a sığındım.»

28. Firavun ailesinden, imanını gizlemekte olan Mümin bir adam şöyle dedi: «Rabbim Allah'tır, dediği için bir adamı öldürecek misiniz? Hâlbuki o, size Rabbinizden apaçık mucizeler getirdi. Eğer yalancı ise yalanı kendi aleyhinedir. Eğer doğru söylüyorsa sizi tehdit ettiği şeylerin bir kısmı başınıza gelecektir. Şüphesiz Allah; aşırı giden, yalancılık eden kimseyi doğru yola eriştirmez.»

29. Ey kavmim! Bugün (bu) yerde hükümranlık sizindir; hakim olanlar sizsiniz. Fakat Allah'ın şiddetli azabı bize gelirse ona karşı bize kim yardımcı olur?» Firavun: «Ben size kendi görüşümü söylüyorum ve yine size ancak doğru yolu gösteriyorum.» dedi.

30. İman eden kimse şöyle dedi: «Ey halkım! Doğrusu ben üzerinize önceki toplulukların günü gibi bir günün gelmesinden korkuyorum.»

31. «Nûh Âd, Semûd kavminin ve ondan sonraki toplumların durumu gibi. Oysa Allah, kullarına zulmetmek istemez.»

32. «Ey halkım! Ben sizin için feryat gününden korkuyorum.»

33. O gün arkanızı döner, kaçarsınız. Fakat, sizi Allah'tan koruyacak hiçbir şey yoktur. Allah kimi saptırırsa, artık onu doğru yola iletecek de yoktur.

34. Andolsun, daha önce Yûsuf da size apaçık deliller getirmişti de, onun size getirdikleri hakkında şüphe edip durmuştunuz. Daha sonra o ölünce de, «Allah, ondan sonra asla peygamber göndermez.» demiştiniz. İşte Allah, aşırı giden şüpheci kimseleri böyle saptırır.

35. Bu kimseler, Allah'ın ayetleri hakkında, kendilerine gelen bir delil olmadığı halde tartışır dururlar. Bu; Allah katında da, iman edenlerin yanında da büyük bir gazap sebebidir. Allah, büyüklük taslayan her zorbanın kalbini işte böyle mühürler.

36. Firavun dedi ki: «Ey Hâman! Benim için bir kule yap, belki ki o yollara ulaşırım.»

37. «Firavun dedi ki: «Ey Hâmân! Bana yüksek bir kule yap, belki yollara, göklerin yollarına erişirim de Mûsâ'nın ilâhını görürüm. Doğrusu şu ki, ben onu yalancı sayıyorum.» Firavun'a kötü işleri işte böyle süslü gösterildi ve yoldan saptırıldı. Firavun'un tuzağı hüsrandan başka bir şey değildir.»

38. İman eden kişi şöyle dedi: «Ey halkım! Bana uyun ki, size doğru yolu göstereyim.»

39. «Ey halkım! Şüphesiz bu dünya hayatı geçicidir, ama ahiret, doğrusu işte o, kalınacak yurttur.»

40. Kim bir kötülük işlerse sadece onun benzeriyle cezalandırılır. Erkek olsun, kadın

olsun kim de Mümin olarak bir salih amel işlerse işte onlar cennete girerler; orada hesapsızca rızıklandırılırlar.

41. Ey kavmim! Nedir bu hal? Ben sizi kurtuluşa çağırıyorum, siz beni ateşe çağırıyorsunuz.

42. Siz bana Allah'ı inkâr etmem ve hakkında hiçbir bilgiye sahip olmadığım şeyleri O'na ortak koşmam için çağrıda bulunuyorsunuz; ben ise sizi izzet sahibi, çok bağışlayıcı olan Allah'a davet ediyorum.

43. Elbette beni kendisine davet ettiğiniz şeylerin dünyada ve ahrette herhangi bir daveti yoktur. Dönüşümüz muhakkak Allah'adır. Şüphesiz, aşırı gidenler cehennemliklerin ta kendileridir.

44. Size söylediklerimi hatırlayacaksınız. Ben işimi Allah'a havale ediyorum. Şüphesiz Allah, kullarını çok iyi görendir.

45. Sonunda Allah kurdukları tuzakların kötülüklerinden korudu onu, Firavun hanedanını ise kötü azap kuşattı.

46. Onlar sabah akşam o ateşe sunulurlar. Kıyametin kopacağı gün de: Firavun ailesini azabın en çetinine sokun (denilecek)!

47. Ateşin içinde birbirleriyle tartışırlarken zayıf olanlar büyüklük taslayanlara; «Biz size uymuş kimselerdik. Şimdi şu ateşin bir kısmını üzerimizden kaldırabilir misiniz?» derler.

48. Büyüklük taslayanlar da şöyle derler: «Biz hepimiz bunun içindeyiz. Şüphesiz Allah kullar arasında hüküm vermiştir.

49. Ateşte olanlar Cehennem bekçilerine; «Rabbinize yalvarın da (hiç değilse) bir gün bizden azabı hafifletsin.» derler.

50. (Cehennem bekçileri) «Rasulleriniz size apaçık deliller getirmediler mi?» diyecekler. Onlar da: «Evet» diyecekler. (Bunun üzerine) onlar: «Öyleyse (kendiniz) dua edin.» derler. Hâlbuki kâfirlerin duası hep boşunadır.»

51. Şüphesiz peygamberlerimize ve iman edenlere hem dünya hayatında, hem şahitlerin şahitlik edecekleri günde yardım ederiz.

52. O gün zalimlere, özür dilemeleri hiçbir fayda sağlamaz. Artık lanet de onlarındır. Kötü yurt da onlarındır.

53. Mûsâ'ya hidayet vermiş ve İsrailoğulları'nı kitaba mirasçı kılmıştık.

54. O, akıl sahipleri için bir öğüt ve hidayet rehberidir.

55. (Rasûlüm!) Şimdi sen sabret. Çünkü Allah'ın vaadi gerçektir. Günahının bağışlanmasını iste. Akşam ve sabah Rabbini hamt ile tesbih et.

56. Kendilerine gelmiş açık bir delil olmaksızın Allah'ın ayetleri hakkında mücadele

edenler var ya, onların göğüslerinde erişemeyecekleri bir büyüklükten başka bir şey yok. Artık sen Allah'a sığın. Şüphesiz O hakkıyla işiten, hakkıyla görendir.

57. Elbette göklerin ve yerin yaratılması insanların yaratılmasından daha büyüktür. Ancak insanların çoğu bilmezler.

58. Kör ile gören, iman edip salih ameller işleyenler ile kötüler de bir değildir. Ne kadar az düşünüyorsunuz!

59. Elbette kıyamet mutlaka gelecektir. Bunda hiç şüphe yoktur ama insanların çoğu iman etmezler.

60. Rabbiniz şöyle dedi: «Bana dua edin, size icabet edeyim. Bana ibadet etmekten büyüklenenler, aşağılanmış olarak Cehennem'e gireceklerdir.»

61. Allah Odur ki, içinde rahat bulasınız diye geceyi yaratandır. Gündüzü de aydınlık (kılan)dır. Muhakkak Allah insanlara lütufkârdır fakat insanların çoğu şükretmezler.

62. İşte her şeyin yaratıcısı olan Rabbiniz Allah! O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. Durum bu iken, nasıl oluyor da (haktan) döndürülüyorsunuz?

63. Allah'ın ayetlerini bilerek inkâr edegelenler işte böyle döndürülür.

64. Allah, sizin için yeri bir karargâh, göğü de bir bina yapan, sizi şekillendiren ve şekillerinizi güzel yapan ve temiz şeylerle sizi rızıklandırandır. Âlemlerin Rabbi Allah pek yücedir!

65. O, hayat sahibidir. Ondan başka (hak) ilah yoktur. Dini ona halis kılarak, yalnızca O'na dua edin. Hamt, âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur.

66. De ki: «Rabbimden bana apaçık deliller gelince, Allah'tan başka dua ettiklerinize ibadet etmek bana yasak kılındı ve âlemlerin Rabbine teslim olmakla emrolundum.»

67. Sizi topraktan, sonra meniden, sonra kan pıhtısından yaratan, sonra sizi analarınızın karnından bebek olarak çıkaran, sonra sizi güçlü kuvvetli bir çağa eriştiren, derken ihtiyarlığa varacak kadar yaşatan da O'dur. Kiminiz daha önce vefat ettirilir, kiminiz de belirtilmiş bir süreye ulaşırsınız. Belki artık akledersiniz.

68. O, hem dirilten hem de öldürendir. O; herhangi bir işin olmasını dilediği zaman yalnız ol der, o da oluverir.

69. Allah'ın ayetleri hakkında tartışanları görmedin mi? Nasıl da döndürülüyorlar?

70. Kitabı ve rasullerimizle gönderdiklerimizi yalanlayanlar, onlar yakında bileceklerdir.

71. O zaman, boyunlarında demir halkalar ve zincirlerle sürülecekler.

72. Kaynar suda, sonra ateşte yakılacaklardır.

73. Sonra onlara denilecek ki: «Ortak koştuklarınız hani nerede?»

74. «Allah'tan başka (taptıklarınız, putlarınız nerede?) Onlar: «Önümüzden kaybolup gittiler. Hayır, biz zaten önceden hiçbir şeye ibadet etmiyorduk»diyecekler. Allah kâfirleri işte böyle şaşırtır.

75. Bu, sizin yeryüzünde haksız yere şımarmanızdan ve böbürlenmenizden ötürüdür.

76. Onlara: «Ebedî kalmak üzere Cehennem kapılarından girin. Büyüklük taslayanların yeri ne kötüdür!» (denir).

77. Şu halde sen sabret. Şüphesiz Allah'ın vaadi gerçektir. Onlara vaadettiklerimizin bir kısmını sana göstersek de senin dünya hayatını sona erdirsek de, sonuçta bize döndürülürler.

78. Andolsun biz senden önce de elçiler gönderdik. Onlardan kimilerinin kıssalarını sana anlattık, kimilerinin de kıssalarını sana anlatmadık. Allah'ın izni olmadıkça hiçbir peygamberin kendiliğinden bir ayet getirmesi mümkün olmaz. Allah'ın emri geldiğinde hak ile hükmolunur. İşte batılcılar orada hüsrana uğrayıverirler.

79. Allah; kimine binesiniz, kimini yiyesiniz diye sizin için hayvanları yaratandır.

80. Sizin için onlarda birtakım yararlar vardır. Onların üzerlerinde gönüllerinizdeki bir ihtiyaca ulaşmanız için (onlara binersiniz). Onların ve gemilerin üzerinde taşınırsınız.

81. Allah size ayetlerini gösteriyor. Şimdi, Allah'ın ayetlerinden hangisini inkâr edersiniz?

82. Kendilerinden öncekilerin akıbetlerinin nasıl olduğuna bakmaları için yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı? Onlar bunlardan daha çok, kuvvetçe de, yerlerinde eserleri itibari ile de daha güçlü ve daha çetin idiler ama kazanageldikleri şeyler onlara fayda vermedi.

83. Rasulleri onlara apaçık deliller ile geldiğinde onlar yanlarındaki ilim dolayısı ile şımardılar ve alay edegeldikleri şey onları kuşatıverdi.

84. Onlar bizim azabımızı gördüklerinde: «Yalnız Allah'a iman ettik ve O'na ortak koştuğumuz şeyleri inkâr ettik» dediler.

85. Ama bizim azabımızı gördüklerinde iman etmeleri kendilerine fayda vermedi. Bu Allah'ın kulları hakkında geçerli olagelen sünnetidir (adetidir) ve kâfirler işte burada hüsrana uğradı.

FUSSİLET SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Hâ, Mîm.(1)

2. Bu Kur'an, Rahman ve Rahîm olan Allah tarafından indirilmiştir.

3. (Bu,) Bilen bir toplum için ayetleri Arapça okunarak açıklanmış bir kitaptır.

4. Bu kitap, müjdeleyici ve uyarıcıdır. Fakat onların çoğu yüz çevirmiştir. Artık dinlemezler.

5. «Bizi çağırdığın şeye karşı kalplerimizde örtüler, kulaklarımızda ağırlık vardır. Seninle bizim aramızda da bir perde vardır. O halde sen yapacağını yap. Şüphesiz biz de yapanlarız.» dediler.

6. De ki: «Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Bana yalnızca, sizin ilahınızın bir tek ilah olduğu vahyolunuyor. Öyleyse ona (giden doğru yola) yönelin, ondan bağışlanma dileyin. Şirk koşanların vay haline!»

7. Onlar ki hem zekâtı vermezler, hem de onlar Âhireti inkâr edenlerin ta kendileridir.

8. Şüphesiz iman edip salih ameller işleyenler için ise kesintisiz bir mükâfat vardır.

9. De ki: «Gerçekten siz, yeri iki günde yaratanı inkâr edip, O'na ortaklar mı koşuyorsunuz? O, âlemlerin Rabbidir.»

10. Orada, üstünden sabit dağlar var etti; onu bereketli kıldı ve onda soranlar (rızıklarını arayanlar) için eşit olarak gıdalarını dört günde takdir etti.

11. Sonra duman halinde bulunan göğe yöneldi. Ona ve yere: «İsteyerek ya da istemeyerek gelin!» dedi. Onlar da: «İsteyerek geldik.» dediler.

12. Böylece onları yedi gök olarak iki günde varedip, her bir göğe kendi işini bildirdi. Dünya göğünü ise kandillerle/yıldızlarla süsledik ve koruduk. İşte bu; Hakim, Aziz olan (Allah'ın) takdiridir.

13. Eğer yüz çevirirlerse de ki: «Ben sizi Âd ve Semûd'un yıldırımları gibi bir yıldırımla uyarırım.»

14. Hani onlara rasûlleri önlerinden ve arkalarından gelip: «Allah'tan başkasına ibadet etmeyin» dediklerinde onlar: «Eğer Rabbimiz dileseydi elbette melekler indirirdi. Bu sebepten muhakkak biz sizinle gönderilenlere kâfir olanlarız» dediler.

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

15. Âd kavmine gelince, yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar ve; «Bizden daha kuvvetli kim var?» dediler. Onlar kendilerini yaratan Allah'ın, onlardan daha kuvvetli olduğunu görmediler mi? Onlar bizim ayetlerimizi (mucizelerimizi) inkâr ediyorlardı.

16. Biz de onlara, dünya hayatında aşağılayıcı azabı tattırmak için o uğursuz günlerde üzerlerine dondurucu bir kasırga gönderdik. Ahiret azabı ise daha da aşağılayıcıdır. Onlar yardım da görmezler.

17. Semûd'a gelince; biz onları doğru yola ilettik. Ama onlar körlüğü hidayete tercih ettiler. Bu yüzden onları kazanmakta olduklarına karşılık alçaltıcı azabın yıldırımı çarptı.

18. İman edip sakınanları kurtardık.

19. Allah'ın düşmanlarının toplanıp ateşe götürüldükleri gün hepsi biraraya getirilirler.

20. Nihayet onlar oraya geldiklerinde kulakları, gözleri, derileri işlediklerini bildirerek aleyhlerine şahitlik edecektir.

21. Derilerine: «Niçin aleyhimize şahitlik ettiniz» diyecekler. Onlar da: Her şeyi konuşturan Allah bizi de konuşturdu, diyecekler. Sizi ilk defa yaratan Odur. İşte yalnız Ona döndürülüyorsunuz.

22. «Siz (günahları işlerken) kulaklarınızın, gözlerinizin ve derilerinizin aleyhinize şahitlik etmesinden sakınmıyordunuz. Lâkin, yaptıklarınızın çoğunu Allah'ın bilmediğini sanıyordunuz.»

23. İşte Rabbiniz hakkındaki bu zannınız sizi helâk etti de, hüsrana uğrayanlardan oldunuz.

24. Şimdi eğer dayanabilirlerse, artık Cehennem onların yeridir. Eğer Allah'ın rızasını kazandıracak amelleri işlemeye izin isteseler, onlara izin verilmez.

25. Biz onlara yakın arkadaşlar kıldık. Onlar da önlerinde ve arkalarında olanı kendilerine süslediler. Onlardan önce gelen cinlerden ve insanlardan ümmetler arasında onlar üzerine söz hak olmuştur. Şüphesiz onlar zarar edenlerdi.

26. O kâfirler: «Bu Kur'an'ı dinlemeyin, okunurken gürültü yapın, belki baskın çıkarsınız.» demişlerdi.

27. Kâfirlere elbette şiddetli bir azap tattıracağız. Onları, yaptıklarının en kötüsüyle cezalandıracağız.

28. İşte bu, Allah düşmanlarının cezası ateştir. Ayetlerimizi inkâr etmelerinden dolayı, orada onlara ceza olarak ebedî kalacakları yurt (Cehennem) vardır.

29. Kâfirler derler ki: «Rabbimiz! Bizi saptıran cinleri ve insanları bize göster de onları ayaklarımızın altına alalım da en aşağılıklardan olsunlar!»

30. Muhakkak: «Rabbimiz Allah'tır» deyip sonra dosdoğru olanların üzerine melekler: «Korkmayın, üzülmeyin ve size vaat olunan cennetle sevinin» diye inerler.

31. Dünya hayatında da, Âhirette de sizin velileriniz biziz. Orada canlarınız neyi arzu ediyorsa, orada neyi istiyorsanız sizin için vardır.

32. Çokça bağışlayan, merhamet eden Allah'tan bir ikram olarak.

33. Allah'a davet eden, salih amel işleyen ve: «Şüphesiz ki ben Müslümanlardanım» diyen kimseden daha güzel sözlü kim olabilir?

34. İyilikle kötülük bir değildir. Kötülüğü en güzel şekilde sav. O zaman seninle aranızda düşmanlık bulunan kimse, sanki candan bir dost gibi olur.

35. Buna ancak sabredenler kavuşturulur, buna ancak büyük bir pay sahibi olanlar kavuşturulur.

36. Şeytan'dan sana bir vesvese gelirse, hemen Allah'a sığın. Allah her şeyi işitendir. Her şeyi bilendir.

37. O'nun ayetlerinden bir kısmı da gece ile gündüz, Güneş ve Aydır. Güneşe de secde etmeyin, Ay'a da. Eğer yalnız Allah'a ibadet ediyorsanız onları yaratan Allah'a secde edin.

38. Şayet büyüklenmek isterlerse Rabbinin yanında bulunanlar hiç usanmadan onu gece ve gündüz tesbih eder dururlar.

39. Onun ayetlerinden biri de yeri kupkuru görmendir. Biz üzerine suyu indirdiğimizde sarsılır ve kabarır. Onu dirilten şüphesiz ki ölüleri de dirilticidir. Çünkü O, her şeye kadirdir.

40. Ayetlerimiz hakkında doğru yoldan sapanlar muhakkak onlar bize gizli kalmazlar. O halde ateşe atılacak kimse mi hayırlıdır yoksa kıyamet gününde emin olarak gelen kimse mi? Dilediğinizi yapın, çünkü o ne yaptığınızı çok iyi görendir.

41. Kendilerine kitap geldiğinde onu inkâr ettiler. Hâlbuki o, aziz bir kitaptır.

42. Önünden de, arkasından da batıl ona erişemez. O, hüküm ve hikmet sahibi, övülmeye lâyık olan Allah tarafından indirilmiştir.

43. Sana söylenenler, senden önceki rasûllere söylenenlerden başka bir şey değildir. Süphesiz Rabbin, hem mağfiret sahibidir, hem de elem verici bir azap sahibidir.

44. Eğer biz onu başka dilde bir Kur'an yapsaydık onlar mutlaka, «Onun âyetleri genişçe açıklanmalı değil miydi? Başka dilde bir kitap ve Arap bir peygamber öyle mi?» derlerdi. De ki: «Bu Kur'an, iman edenler için bir hidayet ve bir şifadır. İman etmeyenlerin kulaklarında bir ağırlık vardır ve o, onlar için bir körlüktür.» İşte onlar (sanki kendilerine) uzak bir yerden seslenilmekte (de duymuyor gibiler).

45. Andolsun biz Mûsâ'ya o kitabı verdik de, hakkında ayrılığa düşüldü. Daha önce Rabbin tarafından verilmiş bir söz olmasaydı, aralarında hüküm verilmiş olurdu. Onlar, hâlâ bundan şek ve şüphe içindedirler.

46. Kim salih amel işlerse kendisi içindir. Kim de kötülük yaparsa kendi aleyhinedir. Rabbin, kullara asla zulmedici değildir.

47. (Kıyamet) Saatinin ilmi sadece Allah'a aittir. Onun bilgisi dışında hiçbir meyve tomurcuğundan çıkmaz, hiçbir dişi de ne gebe kalır, ne de doğurur. Allah; onlara: «Nerede ortaklarım?» diye seslendiği gün derler ki: (Ortağın olduğuna dair) Bizden hiç bir şahidin olmadığını sana bildiririz.»

48. Daha önce dua/ibadet ettikleri şeyler onlardan kaybolup gitmiştir. Bir kaçış yolu olmadığını anlamışlardır.

49. İnsan, iyilik istemekten usanmaz da, kendisine bir kötülük gelince umutsuzluğa düşer, karamsar olur.

50. Andolsun ki kendisine dokunan bir darlıktan sonra ona rahmetimizden tattırsak o elbette şöyle der: «Bu benimdir. Ben kıyametin kopacağını da sanmıyorum. Eğer Rabbime döndürülsem de şüphesiz benim için onun yanında iyilik vardır. Andolsun biz kâfir olanlara ne yaptıklarını haber vereceğiz ve andolsun onlara çok şiddetli azaptan tattıracağızdır.»

51. Biz insana nimet verdiğimizde yüz çevirir, yan çizip uzaklaşır. Eğer ona kötülük isabet ederse bu sefer de uzun uzun dua eder.

52. De ki: «Kur'an Allah katından gelmiş olup da siz de onu inkar etmişseniz, söyleyin bana, derin/uzak bir çıkmazda bulunan kimseden daha sapık kim vardır?»

53. İnsanlara ufuklarda ve kendi nefislerinde ayetlerimizi göstereceğiz ki onun (Kur'an'ın) gerçek olduğu, onlara iyice belli olsun. Rabbinin her şeye şahit olması yetmez mi?

54. İyi bilin ki, onlar Rablerine kavuşma konusunda şüphe içindedirler. İyi bilin ki, O, her şeyi kuşatandır.

ŞÛRÂ SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Hâ, Mîm.

2. Ayn, Sîn, Kâf.(1)

3. Azîz ve Hakîm olan Allah, sana ve senden öncekilere işte böyle vahyediyor.

4. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. O; üstündür/en üsttedir, çok Azîm'dir.

5. Neredeyse yukarılarından gökler çatlayacak! Melekler, Rablerini hamt ederek tesbih ederler. Yeryüzündekiler için bağışlanma dilerler. İyi bilin ki Allah; çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

6. Allah'tan başka dostlar edinenlere gelince, Allah onları daima gözetlemektedir. Sen onlara vekil değilsin.

7. Böylece biz sana Arapça bir Kur'an vahyettik ki, şehirlerin anası Mekke'de ve çevresinde bulunanları uyarasın. Hakkında asla şüphe olmayan toplanma günüyle onları uyarasın. Bir grup Cennet'te, bir grup ise Cehennem'dedir.

8. Eğer Allah dileseydi onları tek bir ümmet kılardı. Fakat dilediği kimseyi rahmetine alır. O zalimlerin ise hiçbir dost ve hiçbir yardımcıları yoktur.

9. Yoksa onlar, O'ndan başka veliler mi edindiler? Oysa Allah, veli O'dur. Ölüleri dirilten O'dur. Her şeye gücü yeten O'dur.

10. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz konuda hüküm Allah'a aittir. İşte o Allah, benim Rabbimdir. O'na tevekkül ettim ve O'na yöneldim.

11. Gökleri ve yeri yaratandır. Size kendi nefislerinizden eşler ve davarlardan da çiftler yaratmıştır. Sizi de bu şekilde yaratıp çoğaltmaktadır. O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. Her şeyi işiten ve gören O'dur.

12. Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. O, dilediğine rızkını bol bol verir ve dilediğine de daraltır. Çünkü O, her şeyi bilendir.

13. O «dini dosdoğru tutun, onda ayrılığa düşmeyin» diye dinden Nûh'a tavsiye ettiğini, sana vahyettiğimizi, İbrahim, Mûsâ ve İsâ'ya tavsiye ettiğimizi size de şeriat yaptı. Senin onları kendisine davet ettiğin şey, müşriklere büyük geldi. Allah dilediği kimseyi buna seçer ve döneni buna hidayet eder.

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

14. Onlar kendilerine ilim geldikten sonra, sadece aralarındaki düşmanlık yüzünden ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinden belirlenmiş bir süreye kadar bir söz geçmiş olmasaydı, derhal aralarında hüküm verilmiş olurdu. Onların ardından kitaba mirasçı olanlar da elbette ondan bir şüphe ve tereddüt içindedirler.

15. O halde davet et ve emrolunduğun gibi dosdoğru ol, onların arzularına uyma ve de ki: «Ben Allah'ın indirdiği bütün kitaplara iman ettim. Aranızda adalet yapmakla emrolundum. Allah bizim de Rabbimizdir, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz de sizindir. Bizimle sizin aranızda artık bir delile gerek yoktur. Allah hepimizi bir arada toplayacaktır ve dönüş yalnız Onadır.»

16. (Bu dine) icabet olunduktan sonra, Allah hakkında tartışmaya girenlerin delilleri, Rableri katında boştur. Onlar için bir gazap, yine onlar için çetin bir azap vardır.

17. Allah hak ile kitabı ve mizanı indirendir. Ne bilirsin, saat/kıyamet belki de yakındır.

18. Ona iman etmeyenler, onun çabucak gelmesini istiyorlar. İman edenler ise ondan korkarlar ve onun hak olduğunu bilirler. Bilin ki kıyamet hakkında tartışanlar uzak/derin bir sapıklık içindedirler.

19. Allah, kullarına karşı çok lütufkârdır. Dilediğini rızıklandırır. Çok kuvvetli ve güçlü olan O'dur.

20. Kim ahiret ekinini/sevabını isterse, onun ekinini/sevabını artırırız. Kim dünya ekinini isterse ona da ondan veririz. Onun ahirette bir nasibi/payı yoktur.

21. Yoksa, Allah'ın izin vermediği bir dini kendilerine bir din kılan ortakları mı var? Eğer (azabın ertelenmesine dair) kesin bir hüküm olmasaydı, aralarında hemen hükmedilirdi. Gerçekten zalimler için acı bir azap vardır.

22. O başlarına geldiği zaman, kazandıkları yüzünden zalimlerin korku içinde olduklarını görürsün. İman edip salih amel yapanlar ise Cennet bahçelerindedirler. Onlar için Rableri katında ne isterlerse vardır. İşte büyük lütuf budur.

23. İşte bu Allah'ın, iman edip salih ameller işleyen kullarını müjdelediği şeydir. De ki: «Ben buna karşılık sizden akrabalık sevgisinden başka bir ücret istemiyorum.» Kim bir iyilik işlerse, ona iyiliği artırırız. Gerçekten Allah, çokça mağfiret edendir, Şekûr'dur (karşılıklarını bol bol verir).

24. Yoksa onlar: «(Senin hakkında) Allah'a karşı yalan uyduruyor mu?» diyorlar. Eğer Allah dilerse, kalbini mühürler. Allah batılı yok eder, hakkı sözleriyle gerçekleştirir. Çünkü O, kalplerde olanı çok iyi bilendir.

25. Kullarından tevbeyi kabul eden, günahları affeden ve yaptıklarınızı bilen O'dur.

26. İman eden ve salih amel yapanlara icabet eder ve onlara lütfunu artırır. Kâfirlere gelince, onlara şiddetli bir azap vardır.

27. Şayet Allah; kullarına rızkı yaymış olsaydı, elbette yeryüzünde azgınlık ederlerdi. Fakat O, dilediği miktarda indirir. Çünkü O, kullarının her şeyinden haberdardır, görendir.

28. (Kulları) umutlarını kestikten sonra yağmur indirip rahmetini yayan O'dur. O'dur gerçek veli (ve) hamde layık olan.

29. Göklerin ve yerin yaratılması ve oralarda canlıların yayılması da O'nun ayetlerindendir. Dilediği zaman onları toplamaya kadir olan da O'dur.

30. Size isabet eden her musibet, ellerinizle kazandıklarınız sebebiyledir. (Bununla beraber Allah) Çoğunu affeder.

31. Yeryüzünde (O'nu) aciz bırakamazsınız. Sizin Allah'tan başka bir veliniz de, yardımcınız da yoktur.

32. Deniz de dağlar gibi gemilerin akıp gitmesi onun ayetlerindendir.

33. Dilerse O, rüzgârı durdurur da onun (denizin) üstünde kalakalırlar. İşte bunda da çok sabreden ve şükreden herkes için ayetler vardır.

34. Veya işledikleri sebebiyle onları helâk eder, bir çoğunu da affeder.

35. Ayetlerimiz hakkında mücadele edenler bilsinler ki onların kaçıp kurtulacağı bir yer yoktur.

36. Size verilen herhangi bir şey dünya hayatının bir geçimliğidir/metaıdır. Allah katında olanlar ise, iman edenler ve yalnızca Rablerine tevekkül edenler için daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

37. Günahın büyüğünden ve fuhşiyattan kaçınanlar, öfkelendikleri zaman bağışlarlar.

38. Rablerinin (tevhid davetine) icabet ederler, namazlarını ikame ederler. Onların işleri aralarındaki şûrâ iledir. Kendilerine verdiğimiz rızıklardan da infak ederler.

39. Bir haksızlığa uğradıkları zaman, yardımlaşırlar.

40. Bir kötülüğün cezası, onun benzeri/denk bir kötülüktür. Kim de affeder ve ıslah ederse, onun mükâfatı Allah'a aittir. Allah, zalimleri sevmez.

41. Zulme uğradıktan sonra hakkını alan kimse için, artık onların aleyhine bir yol/sorumluluk yoktur.

42. Ceza yolu ancak insanlara zulmedenler ve yeryüzünde haksız yere taşkınlık edenler içindir. İşte onlar için elem dolu bir azap vardır.

43. Kim de sabreder ve bağışlarsa, işte bu azim gerektiren işlerdendir.

44. Allah kimi saptırırsa, artık bundan sonra onun hiçbir velisi yoktur. Azabı gördükleri zaman, zalimlerin şöyle dediğini göreceksin: «Geri dönmeye bir yol var mı?»

45. Ateşe arz olunurlarken onların, zilletten başlarını öne eğerek göz ucuyla gizli gizli baktıklarını göreceksin. İman edenler şöyle der: «Hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini, hem de ailelerini hüsrana uğratmışlardır.» Şunu iyi bilin ki, zalimler kalıcı bir azap içindedirler.

46. Onların, Allah'tan başka kendilerine yardım edecek hiçbir velileri yoktur. Allah'ın saptırdığı kimse için bir yol yoktur.

47. Allah'tan, geri çevrilmesi imkânsız olan bir gün gelmeden önce Rabbinizin çağrısına uyun. O gün sizin için ne sığınacak bir yer vardır, ne de (günahlarınızı) inkâr edebilirsiniz.

48. Eğer yüz çevirirlerse, seni onlar üzerine gözetleyici olarak göndermedik. Sana düşen ancak tebliğ etmektir. Biz insana kendimizden bir rahmet tattırdığımız zaman ona sevinir. Eğer kendi eliyle işledikleri sebebiyle bir kötülük dokunursa, insan hemen nankör kesilir.

49. Göklerin ve yerin mülkü (hükümranlığı) Allah'a aittir. Dilediğini yaratır, dilediğine kız çocukları dilediğine erkek çocukları bağışlar.

50. Yahut onları erkekler ve dişiler olarak çift kılar. Dilediğini de kısır yapar. Şüphesiz O, her şeyi bilen ve güç yetirendir.

51. Bir insanın, vahiy dışında veya perde arkasından ya da bir elçi gönderilmeksizin Allah ile konuşması mümkün değildir. İşte bu şekilde O, dilediğine kendi izni ile vahyeder. O; çok üstündür, Hakîm'dir.

52. İşte bu şekilde sana da emrimizden bir ruhu/Kur'an'ı vahyettik. Sen kitap nedir, iman nedir bilmezdin. Fakat biz onu kullarımızdan dilediğimizi kendisiyle doğru yola eriştirdiğimiz bir nur kıldık. Şüphesiz sen, dosdoğru bir yolu göstermektesin.

53. Göklerdeki ve yerdeki her şeyin sahibi olan Allah'ın yoluna. İyi bilin ki, bütün işler sonunda Allah'a döner.

ZUHRUF SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Hâ, Mîm.(1)

2. Apaçık kitaba andolsun ki.

3. Biz onu anlayasınız diye Arapça Kur'an kıldık.

4. O, katımızdaki ana kitaptadır/Levh-i Mahfuz'dadır. Pek yüce ve hikmet doludur.

5. Siz azgınlık eden bir toplumsunuz diye şimdi o zikri (uyarı dolu Kur'an'ı) bir yana mı bırakalım?

6. Biz, öncekiler arasında nice peygamberler gönderdik.

7. Onlara bir nebi geldikçe muhakkak onunla alay ederlerdi.

8. Biz onlardan kuvvet itibarı ile daha çetin olanları helak ettik. Öncekilerin misali daha önce geçmiştir.

9. Onlara: «Gökleri ve yeri kim yarattı?» diye sorsan: «Onları, Azîz ve Alîm olan (Allah) yarattı.» derler.

10. O, yeryüzünü size beşik yapan ve gideceğiniz yere ulaşasınız diye sizin için orada yollar var edendir.

11. O, gökten bir ölçüyle su indirendir. Onunla ölü bir beldeyi canlandırdık. Siz de işte böyle çıkarılacaksınız.

12. O bütün çiftleri yaratmış ve sizin için gemilerden ve hayvanlardan bineceğiniz şeyleri var etmiştir.

13. Ta ki onların üstüne binerken Rabbinizin nimetini hatırlayasınız ve şöyle diyesiniz: «Emrine boyun eğdirerek bunları, bizim hizmetimize veren (Allah'ı) tesbih ve takdis ederiz. Yoksa biz bunlara güç yetiremezdik.»

14. Ve biz elbette Rabbimize döneceğiz.» (diyesiniz)

15. (Böyleyken) kullarından O'na bir kısım (kız çocuk) isnat ettiler. Doğrusu insan apaçık bir nankördür.

16. Yoksa (Allah) yarattıklarından kendine kızlar edindi de oğulları size mi seçti?

17. Oysa onlardan birine Rahman'a isnat ettiği (kız çocuk) müjdelendiği zaman içi öfkeyle dolarak yüzü simsiyah kesilir.

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

18. Süs içinde yetiştirilip mücadelede açık olmayanı mı (Allah'a yakıştırıyorlar)?

19. Rahman'ın kulları olan melekleri dişi saydılar. Onların yaratılışlarına mı şahit oldular? Onların bu şahitlikleri yazılacak ve onlara sorulacaktır.

20. «Eğer Rahman dilemiş olsaydı, biz onlara ibadet etmezdik.» dediler. Onların bu hususta bir bilgileri yoktur. Onlar, sadece yalan söylemektedirler.

21. Yoksa daha önceden onlara bir kitap verdik de, onlar o kitaba mı tutunuyorlar?

22. Bilâkis şöyle dediler: «Biz, atalarımızı bir din üzerinde bulduk ve onların izinde dosdoğru gitmekteyiz.»

23. Senden önce de hangi kasabaya bir uyarıcı gönderdiysek mutlaka oranın şımarık varlıklıları böylece: «Biz atalarımızı bir din üzere bulduk ve muhakkak bizler onların izlerine uyanlarız» demişlerdir.

24. «Ya ben size atalarınızı üzerinde bulduğunuz dinden daha doğrusunu getirdi isem de mi» dedi. Onlar: «Biz, sizinle gönderilene kâfir kimseleriz.» dediler.

25. Bunun üzerine biz de onlardan intikam aldık. Bir bak! Yalanlayanların akıbeti nasıl oldu?

26. Hani İbrahim babasına ve kavmine demişti ki: «Ben sizin ibadet ettiklerinizden beriyim/uzağım.»

27. «Ancak beni yaratan müstesna. Muhakkak O, bana hidayet edecektir.»

28. Bunu, ardından geleceklere devamlı kalıcı bir söz olarak bıraktı ki, insanlar (tevhid dinine) dönsünler.

29. Evet! Onları ve atalarını, kendilerine hak/Kur'an ve (her şeyi) apaçık (açıklayan) bir rasûl gelinceye kadar nimetlendirdim.

30. Onlara hak geldiği zaman: «Bu bir sihirdir, biz ona küfreden kimseleriz.» dediler.

31. «Bu Kur'an, iki şehrin büyüklerinden bir adama indirilmeli değil miydi?» dediler.

32. Rabbinin rahmetini onlar mı taksim ediyor? Dünya hayatında onların geçimliklerini aralarında biz paylaştırdık. Birbirlerine iş gördürmeleri için kimini ötekine derecelerle üstün kıldık. Rabbinin rahmeti onların (dünyada) topladıklarından daha hayırlıdır.

33. Eğer insanlar (küfürde birleşen) tek bir ümmet olacak olmasaydı, Rahman'a küfredenlerin evlerinin tavanlarını ve çıkacakları merdivenleri gümüşten yapardık.

34. Kapılarını ve arkalarına yaslandıkları koltukları da.

35. Ve (daha nice) çekici süsler de (verirdik). Bütün bunlar, yalnızca dünya hayatının geçimliğidir. Ahiret ise, senin Rabbinin katında takva sahipleri içindir.

36. Kim Rahman'ın zikrinden yüz çevirirse, ona bir Şeytan sararız da o Şeytan artık onun yakın dostu olur.

37. Şüphesiz bu Şeytanlar; onları doğru yoldan alıkoyarlar da onlar, kendilerinin doğru yolda olduklarını sanırlar.

38. Nihayet, o bize geldiği zaman: «Keşke benimle senin aranda doğu ve batı kadar uzaklık olsaydı. Ne kötü bir dostmuşsun!» derler.

39. O gün bu (pişmanlık) size bir fayda sağlamayacaktır. Çünkü siz, zulmettiniz. Azapta da artık ortaksınız.

40. Şimdi, sağıra sen mi işittireceksin veya kör olan ve apaçık sapıklıkta bulunan kimseye sen mi hidayete ileteceksin?

41. Biz, seni alıp götürsek de onlardan yine intikam alacağız.

42. Yahut onları tehdit ettiğimiz azabı sana gösteririz, çünkü biz onlara güç yetirenleriz.

43. Sen, sana vahyolunana sımsıkı tutun. Çünkü sen, dosdoğru bir yol üzerindesin!

44. Şüphesiz bu Kur'an; sana ve kavmine bir şereftir, ondan sorguya çekileceksiniz.

45. Senden önce gönderdiğimiz peygamberlerimize sor. Rahman'dan başka ibadet edilecek ilâhlar kılmış mıyız?

46. Mûsâ'yı ayetlerimizle Firavun'a ve kavminin ileri gelenlerine göndermiştik: «Şüphesiz ben, âlemlerin Rabbinin rasûlüyüm.» dedi.

47. Onlara ayetlerle geldiği zaman bunlara gülüp geçmişlerdi.

48. Onlara gösterdiğimiz her ayet, bir evvelkinden daha büyük idi. Belki dönerler diye onları azabımızla yakalamıştık.

49. Bunun üzerine dediler ki: «Ey büyücü! Sana verdiği ahde göre bizim için Rabbine dua et. Çünkü biz artık hidayeti kabul edeceğiz.»

50. Fakat biz azabı üzerlerinden kaldırınca hemen verdikleri sözü bozdular.

51. Firavun kavmine seslenerek: «Ey kavmim! Mısır'ın ve altımda akan şu ırmakların mülkü bana ait değil mi? Bunu görmüyor musunuz?»

52. «Yoksa ben, şu hakir ve neredeyse konuşamayan adamdan daha iyi değil miyim?»

53. Ona altın bilezikler verilmeli veya onunla birlikte yakınında yer alan (yardımcı) melekler gelmeli değil miydi?

54. O kavmini küçümsedi onlar da ona boyun eğdiler. Çünkü onlar yoldan çıkmış bir kavimdi.

55. Onlar bizi öfkelendirdikleri zaman, onların hepsini suda boğarak onlardan intikam aldık.

56. Böylece onları sonradan geleceklere (ibret olarak) selef ve örnek kıldık.

57. Meryem oğlu bir misal olarak verilince hemen senin kavmin bundan dolayı bağrışıp çağrışmaya koyuldu.

58. «Bizim ilahlarımız mı daha iyidir; yoksa o mu?» dediler. Bunu sana sadece tartışmak için söylüyorlar. Zaten onlar, kavgacı bir toplumdur.

59. O, yalnızca kendisine nimet verdiğimiz ve İsrailoğulları'na örnek kıldığımız bir kuldur.

60. Eğer dileseydik, yeryüzünde sizin yerinize geçecek melekler var ederdik.

61. Şüphesiz o (İsâ), kıyamet için bir ilimdir/delildir. O halde, kıyametten yana bir şüpheniz olmasın. Bana uyun. Dosdoğru yol budur.

62. Şeytan sakın sizi saptırmasın. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır.

63. İsâ, apaçık delillerle geldiği zaman şöyle demişti: «Ben size hikmeti getirdim ve hakkında ayrılığa düştüğünüz şeylerden bir kısmını size açıklamak için geldim. Allah'tan sakının ve bana itaat edin.»

64. «Şüphesiz Allah; benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. O'na ibadet edin! Doğru yol budur.»

65. Fırkalar/gruplar, aralarında (İsâ hakkında) anlaşmazlığa düştüler. O acı günün azabına uğrayacak zalimlerin vay haline.

66. Onlar, farkında olmadıkları bir anda ansızın kendilerine gelecek kıyametten başka bir şey mi bekliyorlar?

67. O gün, takva sahibi olan kimselerden başka bütün dostlar birbirine düşmandır.

68. Ey kullarım, bugün size bir korku yoktur, siz üzülmezsiniz de.

69. Onlar ki, ayetlerimize iman etmişler ve teslim olmuşlardır.

70. Siz ve eşleriniz ağırlanmış olarak sevinç içinde girin Cennet'e!

71. Etraflarında altın tepsiler ve kadehler dolaştırılır. Orada canların çektiği ve gözlerin zevk aldığı her şey vardır. Siz, orada ebedî kalacak olanlarsınız.

72. Yapmakta olduklarınız dolayısıyla sizin varis olduğunuz Cennet işte budur!

73. Orada sizin için bir çok meyveler vardır, onlardan yersiniz.

74. Suçlular/günahkârlar ise Cehennem azabında ebedîdirler.

75. Onlardan (azap) hafifletilmeyecek ve orada onlar ümitlerini kaybetmiş kimselerdir.

76. Onlara biz zulmetmedik, fakat onlar kendi kendilerine zulmettiler.

77. «Ey Malik! Rabbin işimizi bitirsin.» diye haykırırlar. O da: «Siz, kalıcısınız!» der.

78. Size hakkı getirmiştik. Fakat çoğunuz haktan hoşlanmamıştınız.

79. Onlar (size hile kurmakta) işi sağlama aldıklarını mı düşünüyorlar? İşte biz de işi sağlam tutuyoruz.

80. Yoksa onlar, bizim kendilerinin sırlarını ve gizli konuşmalarını işitmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır! Elçilerimiz de onların yanında yazıyorlar.

81. De ki: «Eğer Rahman'ın bir oğlu olsaydı, ona ibadet edenlerin ilki ben olurdum.»

82. Göklerin ve yerin Rabbi, arşın Rabbi onların vasıflandırmalarından münezzehtir.

83. Bırak onları, kendilerine vadedilen güne kavuşuncaya kadar dalsınlar ve oynaya dursunlar.

84. O gökte de ilâh olandır/ibadet olunandır, yerde de ilâhtır/ibadet olunandır. O Hakîmdir, Alîmdir.

85. Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin mülkü kendisine ait olan ne yücedir. Kıyamet saatinin ilmi O'nun katındadır ve O'na döndürüleceksiniz.

86. Allah'ı bırakıp da dua/ibadet ettikleri (ilahlar) şefaat edemezler. Ancak bilerek hakka şahitlik edenler bunun dışındadır.

87. Onlara kendilerini kimin yarattığını sorsan, elbette «Allah» derler. Buna rağmen (haktan) nasıl çeviriliyorlar?

88. (Rasûlullah'ın:) «Ya Rabbi! Bunlar, iman etmeyen bir kavimdir.» demesini de (Allah biliyor).

89. Şimdilik sen onlara aldırma/yüz çevir ve selam de. Yakında bilecekler.

DUHÂN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Hâ, Mîm.(1)

2. Apaçık kitaba andolsun ki.

3. Biz onu, mübarek bir gecede indirdik. Biz, uyaranlarız.

4. O gecede hikmetli her bir iş tarafımızdan bir emir ile ayrılır.

5. Tarafımızdan bir emir olarak. Doğrusu biz, (rasûller) gönderenleriz.

6. Rabbinden bir rahmet olarak. Şüphesiz O; her şeyi işitendir, bilendir.

7. Göklerin, yerin ve arasındakilerin Rabbidir. Eğer gerçekten bilenler iseniz.

8. O'ndan başka (hak) ilah yoktur. Diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbiniz, sizden önceki atalarınızın da Rabbidir.

9. Fakat, onlar şüphe içinde oynayıp eğlenirler.

10. Göğün apaçık bir duman getireceği günü gözle!

11. O insanları bürür. Bu, acı bir azaptır.

12. «Rabbimiz! Azabı bizden kaldır. Doğrusu biz iman eden kimseleriz. (derler)»

13. Nerede onlarda öğüt almak? Hâlbuki kendilerine apaçık bir rasûl gelmişti.

14. Sonra ondan yüz çevirmişler ve: «Öğretilmiş bir mecnun/deli.» demişlerdi.

15. Biz, bu azabı kısa bir süre kaldıracağız, siz de yine eski hâlinize döneceksiniz.

16. Büyük bir şiddetle yakalayacağımız gün, elbette intikam alacağız.

17. Onlardan önce Firavun kavmini de imtihan etmiştik. Onlara şerefli bir elçi gelmişti.

18. «Allah'ın kullarını (İsrailoğulları'nı) bana verin/teslim edin. Ben güvenilir bir peygamberim.» demişti.

19. Allah'a karşı üstünlük taslamayın. Ben size apaçık bir delil getiriyorum.

20. Ve ben, beni taşlamanızdan sizin de Rabbiniz olan Rabbime sığındım.

21. Eğer bana iman etmediyseniz, benden uzak durun.

22. Mûsâ: «Bunlar, günahkâr bir toplumdur.» diyerek Rabbine dua etmişti.

23. Kullarımı geceleyin yola çıkar, siz takip olunacaksınız.

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

24. Denizi sakın olarak bırak! Şüphesiz onlar, suda boğulacak bir ordudur.

25. Onlar, nice bahçeleri ve pınarları terk ettiler.

26. Ekinleri, güzel konakları.

27. İçinde eğlenip durdukları nimetleri.

28. İşte böyle! Biz onları başka bir kavme miras verdik.

29. Onlara ne gök ağladı, ne de yer! Onlar mühlet verilenler de olmadı.

30. Andolsun ki biz İsrailoğullarını o aşağılayıcı azaptan kurtardık.

31. Firavun'dan. Çünkü o, haddi aşanlardan bir zorba idi.

32. Şüphesiz biz onları bir ilim üzere âlemlere karşı üstün kıldık.

33. Onlara, içinde açık bir imtihan bulunan mûcizeler verdik.

34. Şüphesiz bunlar elbette şöyle diyorlar:

35. «Bir defa öldükten sonra başka bir şey yoktur. Biz, yeniden diriltilecek de değiliz.»

36. Eğer doğru söylüyorsanız, haydi atalarımızı getirin.

37. Onlar mı hayırlı; yoksa Tubba halkı ve onlardan öncekiler mi? Biz, onları helâk ettik. Çünkü onlar suçlu/günahkâr idiler.

38. Biz yeri, göğü ve arasındakileri oyun olsun diye yaratmadık.

39. Onları ancak hak ile yarattık. Fakat onların çoğu bilmez.

40. Muhakkak ki hüküm/ayırt etme günü onların hepsi için tayin edilmiş bir vakittir.

41. O gün, dostun dosta hiçbir şekilde faydası olmaz. Onlara yardım da olunmaz.

42. Allah'ın rahmet ettikleri müstesnâ. Şüphesiz ki o Azîzdir, Rahîmdir.

43. Zakkum ağacı.

44. Günahkârın yemeğidir.

45. Erimiş maden gibidir, karınlarda kaynar.

46. Kaynar suyun kaynaması gibi.

47. «Onu şiddetle tutun, Cehennem'in ortasına atın.»

48. «Sonra kaynar suyun azabından başının üstüne dökün.»

49. «Tat bakalım! Hani sen güçlü ve şerefliydin.»

50. İşte bu sizin hakkında şüphe ettiğiniz şeydir.

51. Takva sahibi olanlar ise, onlar güvenli bir makamdadırlar.

52. Cennetlerde ve pınarlardadırlar.

53. Halis ipek ve parlak atlastan elbiseler giyerek karşılıklı otururlar.

54. İşte böyle! Onları iri gözlü hurilerle evlendirmişizdir.

55. Orada güven içinde her meyveyi isterler.

56. İlk ölümden başka bir ölüm tatmazlar. Onlar Cehennem azabından korunmuştur.

57. Rabbinden bir lütuf olarak. İşte büyük kurtuluş budur.

58. Öğüt alsınlar diye onu senin dilin ile kolaylaştırdık.

59. O halde bekle! Zaten onlar da bekliyorlar.

CÂSİYE SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Hâ, Mîm.(1)

2. Bu kitap; Azîz ve Hakîm olan Allah tarafından indirilmiştir.

3. Şüphesiz göklerde ve yerde iman edenler için ayetler vardır.

4. Sizin yaratılışınızda da yeryüzünde yaydığı canlılarda da iyice bilen bir toplum için ayetler vardır.

5. Gece ve gündüzün değişip durmasında, Allah'ın gökten bir rızık indirip onunla yeri ölümünden sonra diriltmesinde ve rüzgârları evirip çevirmesinde de aklını kullanan bir topluluk için ayetler vardır.

6. İşte bunlar, sana hak olarak okuduğumuz Allah'ın ayetleridir. Artık Allah'tan ve onun ayetlerinden sonra hangi söze inanacaklar?

7. Yazıklar olsun yalancı günahkâra!

8. O Allah'ın ayetleri kendisine okunurken işitir de sonra onları işitmemiş gibi büyüklük taslayarak ısrar eder. İşte ona çok acıklı bir azabı müjdele!

9. Ayetlerimizden bir şey öğrendiğinde de o, onları alaya alır. İşte onlara alçaltıcı bir azap vardır.

10. Önlerinden Cehennem (beklemektedir)! Kazandıkları hiçbir şey, Allah'ın dışında edindikleri evliyalar onlara fayda vermez. Onlar için büyük bir azap vardır.

11. Bu (kitap), bir hidayettir. Rablerinin ayetlerine kâfirlik edenlere acı bir azap vardır.

12. İçinde emri ile gemiler akıp gitsin, O'nun lütfunu arayasınız ve şükredesiniz diye Allah denizleri sizin hizmetinize vermiştir.

13. Göklerde bulunan şeyleri de, yerde bulunan şeylerin hepsini de (kendi katından) sizin hizmetinize sunmuştur. İşte bunda da düşünen bir toplum için ayetler vardır.

14. İman edenlere söyle. Allah'ın (azap) günlerinin geleceğini ummayanları bağışlasınlar. Çünkü Allah, her kavmi kazandıklarıyla cezalandıracaktır.

15. Kim salih amel yaparsa kendisi içindir. Kim de kötülük yaparsa o da kendi aleyhinedir. Sonunda Rabbinize döndürüleceksiniz.

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

16. İsrailoğulları'na da kitap, hüküm ve peygamberlik vermiştik. Onları temiz şeylerle rızıklandırmış ve âlemlere üstün kılmıştık.

17. Din konusunda onlara apaçık deliller vermiştik. Kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki bağy/zulüm yüzünden anlaşmazlığa düşmüşlerdi. Şüphesiz Rabbin, kıyamet günü aralarında anlaşmazlığa düştükleri konuda hüküm verecektir.

18. Sonra sana da emrimiz ile bir şeriat/yol gösterdik. Ona uy, bilmeyenlerin heveslerine uyma.

19. Zira onlar Allah'tan gelecek bir şeyi senden savamazlar. Zalimler, birbirlerinin velisidir. Allah da takva sahiplerinin velisidir.

20. Bu (Kur'an), insanlar için basiret ve iyice bilen bir toplum için hidayet ve rahmettir.

21. Yoksa kötülük işleyenler, ölümlerinde ve hayatlarında kendilerini iman edip salih amel yapanlarla bir tutacağımızı mı sanıyorlar. Ne kötü hüküm veriyorlar.

22. Allah, her nefis kazanmakta olduklarıyla karşılık görsün diye gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Onlara zulmedilmez.

23. Sen, kendi hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı, kulağı ve kalbi üzerine mühür vurduğu ve gözü üstüne de bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra ona kim hidayet verecektir? Hâlâ ibret almayacak mısınız?

24. «Dünya hayatımızdan başka hayat yoktur. Ölürüz ve yaşarız. Bizi zamandan başka bir şey yok etmez.» derler. Onların bu konuda bir bilgileri yoktur. Onlar, yalnızca zannederler.

25. Kendilerine ayetlerimiz apaçık okunduğunda onların bütün delilleri: «Eğer doğru söyleyenler iseniz haydi babalarınızı getiriniz» demekten ibaretti.

26. De ki: «Size hayat veren sonra öldürecek olan sonra da hakkında şüphe olmayan kıyamet gününde bir araya getirecek olan Allah'tır.» Fakat insanların çoğu bilmezler.

27. Göklerle yerin mülkü Allah'ındır. Kıyametin kopacağı günde, işte o günde batıl peşinde gidenler zarara uğrayacaklardır.

28. O gün, her ümmeti diz üstü çökmüş görürsün. Her ümmet, kendi kitabına çağrılır: «Bugün, yaptıklarınızın karşılığını göreceksiniz!» denir.

29. «İşte bu, size karşı hakkı söyleyen kitabımızdır. Esasen biz sizin işlediklerinizi yazdırıyorduk» (denilecek).

30. İman edip, salih amelleri işleyenlere gelince; Rableri onları rahmetine/Cennet'ine sokacaktır. İşte bu, apaçık kurtuluştur.

31. Kâfir olanlara gelince: «Ayetlerim sizlere okunmadı mı? Siz de büyüklük taslayıp, günahkâr kimseler olmadınız mı?»

32. «Allah'ın verdiği söz haktır ve kıyametin kopacağında şüphe yoktur.» denildiği zaman: «Kıyametin ne olduğunu bilmiyoruz. Yalnız onun hakkında (gerçekten olacağını) sadece zannediyoruz. Bu konuda kesin bir bilgi sahibi değiliz» derdiniz.

33. Yaptıklarının kötülükleri onlara görünmüş, alay edip durdukları şey onları kuşatmıştır.

34. (Kendilerine) şöyle denir: «Siz bu gününüzle karşılaşmayı unuttuğunuz gibi biz de bugün sizi unuturuz. Barınağınız ateştir ve sizin için yardımcılar da yoktur.»

35. Bu, Allah'ın ayetlerini alaya aldığınız ve dünya hayatı sizi aldattığı içindir. Artık bugün ateşten çıkarılmazlar ve Allah'ın rızasını kazandıracak amelleri işleme istekleri kabul edilmez.

36. Hamt, göklerin Rabbi, yerin Rabbi, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.

37. Büyüklük ve azamet göklerde ve yerde yalnız Onundur. O, Azîzdir, Hakîmdir.

AHKÂF SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Hâ, Mîm.(1)

2. Bu kitap; Azîz ve Hakîm olan Allah tarafından indirilmiştir.

3. Biz; gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları ancak hak ile ve belli bir süre için yarattık. Buna rağmen kâfirler yine de uyarıldıkları şeylerden yüz çevirmektedirler.

4. De ki: «Allah'tan başka taptıklarınızı gördünüz mü? Onların yerden neyi yarattıklarını bana gösterin. Yoksa onların göklerde bir ortaklıkları mı var? Eğer doğru sözlü iseniz bana bundan başka bir kitap veya bir ilim kalıntısı getirin.

5. Allah'ı bırakıp da kıyamet gününe kadar kendisine cevap veremeyecek şeylere dua/ibadet edenden daha sapık kim olabilir? (Oysa) onlar, bunların dualarından/ibadetlerinden habersizdirler.

6. İnsanlar (kıyamet günü) toplandığında, o taptıkları kendilerine düşman oluverir, onların ibadetlerini de inkâr ederler.

7. Onlara açık belgeler olarak ayetlerimiz okunduğu zaman, o küfre sapanlar kendilerine gelmiş olan hak için, «Bu, apaçık bir büyüdür» derler.

8. Yoksa; «Onu uydurdu mu?» diyorlar. De ki: «Eğer onu uydurmuşsam, Allah'tan bana (gelecek) olan hiç bir şeye (karşı) malik olamazsınız. O, sizin onun hakkında söylediklerinizi çok daha iyi bilir. Benimle sizin aranızda şahit olarak o yeter. O; çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.»

9. De ki: «Ben, rasullerin ilki değilim. Bana ve size neler yapılacak bilmiyorum. Ben, ancak bana vahyedilene tabi oluyorum. Ben, apaçık bir uyarıcıdan başka bir şey değilim.»

10. De ki: «Söyleyin bakalım; eğer (bu Kur'an) Allah katından ise, siz de onu inkâr etmişseniz, İsrailoğulları'ndan bir şahit de bunun bir benzerine şahitlik edip iman etmişse ve siz de (iman etmeyerek) büyüklük taslamışsanız (o zaman bu büyük zulüm ve küfür değil midir?) Şüphesiz Allah, zalim topluma hidayet etmez.»

11. Kâfirler, iman edenler hakkında; «Bu iş bir hayır olsaydı, (bu hayra uymakta) onlar bizi geçemezlerdi. Oysa onlar, onunla hidayete eremediklerinden dolayı bu, eski bir yalandır.» derler.

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

12. Ondan önce, öncü/örnek ve rahmet olan Mûsâ'nın kitabı vardı. Bu (Kur'an) da, zulmedenleri uyarmak ve iyilik yapanlara müjde olmak üzere Arap lisanıyla indirilmiş, doğrulayıcı bir kitaptır.

13. «Rabbimiz Allah'tır» deyip sonra da dosdoğru istikamet üzere olanlara bir korku yoktur. Onlar üzülmeyeceklerdir.

14. Onlar Cennet ehlidirler. Yapmakta olduklarına karşılık orada ebedî kalacaklardır.

15. Biz; insana, anne ve babasına iyi davranmasını emrettik. Annesi onu güçlük içinde taşımış ve güçlükle doğurmuştur. Onun taşınması ve sütten kesilmesi otuz aydır. Ta ki bülûğ çağına ulaştığı ve kırk yaşına eriştiği zaman: «Rabbim! Bana, ana-babama verdiğin nimetine şükretmemi, razı olacağın salih amelleri yapmamı bana ilham et. Benim için soyumu da ıslah et. Ben, sana tevbe ettim ve ben sana teslim olanlardanım.» dedi.

16. İşte onlar o kimselerdir ki, onlardan işlediklerinin (amellerinin) en güzelini kabul ederiz, onların günahlarını bağışlarız. Onlar Cennetlikler arasındadırlar. Kendilerine yapılan vaat, kendilerine yapılagelen doğru bir vaaddir.

17. Anne ve babasına; «Öf be! Siz de, benden önce nice nesiller gelip geçmiş iken beni yeniden diriltip, (kabrimden) çıkartılmakla mı tehdit ediyorsunuz?» diyen kimseye, anne ve babası Allah'tan isteyerek; «Yazıklar olsun sana! İman et, şüphesiz Allah'ın vaadi haktır.» (derler. O ise:) «Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir.» diye cevap verir.

18. İşte onlar; cinlerden ve insanlardan, kendilerinden önce gelip geçmiş toplumlar arasında haklarında (azap) sözü gerçekleşmiş olanlardır. Onlar, hüsrana uğrayanlardır.

19. Herkesin, yaptıklarına göre dereceleri vardır. Herkese işlediklerinin karşılığı ödenir ve kendilerine zulmedilmez.

20. Kâfirler, ateşe sunulduğu gün: «Dünya hayatınızda bütün iyiliklerinizi yitirdiniz. Onlardan isteğiniz gibi faydalandınız. Bugün ise, dünyada haksız yere büyüklenmeniz ve fasıklık yapmanız sebebiyle alçaltıcı bir azap ile cezalandırılacaksınız.» denir.

21. Âd kavminin kardeşini (Hûd'u) an! Zira o, kendinden önce ve sonra uyarıcıların da gelip geçtiği Ahkâf bölgesindeki kavmine: «Allah'tan başkasına ibadet etmeyin. Ben sizin büyük bir günün azabına uğramanızdan korkuyorum.» demişti.

22. Onlar da: «Bizi, ilahlarımızdan döndürmek için mi geldin? Eğer doğru sözlülerden isen bizi tehdit ettiğin şeyi haydi bize getir.» demişlerdi.

23. O da: «İlim ancak Allah'ın yanındadır. Ben size benimle gönderilenleri tebliğ ediyorum, fakat ben sizin cahillik eden bir topluluk olduğunuzu görüyorum.» dedi.

24. Nihayet onu, vadilerine doğru yayılan bir bulut şeklinde görünce: «Bu bize yağmur yağdıracak yaygın bir buluttur.» dediler. Hayır! O, sizin acele gelmesini istediğiniz şeydir. İçinde acı azap bulunan bir rüzgârdır!

25. O (rüzgâr), Rabbinin emriyle her şeyi yıkar, mahveder. Nitekim (o kasırga gelince) onların evlerinden başka bir şey görülmez oldu. İşte biz, suç işleyen toplumu böyle cezalandırırız.

26. Andolsun, size vermediğimiz imkânı/gücü onlara vermiştik. Kendilerine kulaklar, gözler ve kalpler vermiştik. Fakat kulakları, gözleri ve kalpleri kendilerine bir yarar sağlamadı. Çünkü Allah'ın ayetlerini inatla inkâr ediyorlardı. Alaya aldıkları şey onları kuşattı.

27. Andolsun, biz çevrenizdeki memleketleri de yok ettik ve onlara ayetleri tekrar tekrar açıkladık. Belki dönerler diye.

28. Allah'tan başka kendilerine yakınlık sağlamak için ilah edindikleri şeyler, kendilerine yardım etselerdi ya! Aksine onlardan uzaklaştılar. Çünkü o, onların uydurduğu kendi yalanlarıdır.

29. Hani cinlerden bir grubu, Kur'an'ı dinlemeleri için sana yöneltmiştik. Kur'an'ı dinlemeye hazır olunca (birbirlerine); «Susup, dinleyin!» demişler, Kur'an'ın okunması bitince uyarıcılar olarak kavimlerine dönmüşlerdi.

30. Onlara şöyle demişlerdi: «Ey kavmimiz! Biz; Mûsâ'dan sonra indirilen, kendisinden öncekini tasdik eden, hakka ve dosdoğru yola hidayet eden bir kitap dinledik.»

31. Ey kavmimiz! Allah'ın davetçisine uyun. Ona iman edin ki, Allah da sizin günahlarınızı bağışlasın ve sizi acı bir azaptan korusun.

32. «Kim Allah'a davet edene icabet etmezse artık o, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakıcı değildir ve onun O'ndan başka velileri de yoktur. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler.»

33. Görmediler mi ki gökleri ve yeri yaratan ve bunları yaratmakla yorulmayan Allah, ölüleri diriltmeye de güç yetirir? Evet, şüphesiz O her şeye güç yetirendir.

34. Küfre sapanlar ateşe sunuldukları gün; «Bu gerçek değil miymiş?» denir. Onlar; «Evet! Rabbimize andolsun ki gerçekmiş.» derler. Allah; «Öyle ise küfretmekte olduklarınızdan dolayı azabı tadın!» der.

35. (Ey Muhammed!) Rasullerden büyük azim sahiplerinin sabrettiği gibi sen de sabret ve hunlar için acele etme. Onlar tehdit edildikleri azabı gördükleri gün, sanki dünyada gündüzün bir anından başka kalmadıklarını sanırlar. Bu bir bildiridir. Ancak yoldan çıkmış olan topluluk helâk edilir.

MUHAMMED SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Kâfir olup, Allah yolundan alıkoyanlar var ya; işte Allah onların bütün amellerini boşa çıkarmıştır.

2. İman edip salih amel işleyenlerin ve Rableri tarafından hak olarak Muhammed'e indirilen kitaba iman edenlerin kötülüklerini Allah örter ve durumlarını ıslah eder.

3. Bu, kâfirlerin batıla; iman edenlerin ise Rablerinden gelen hakka tabi olmalarından dolayıdır. İşte Allah, insanlara kendi örneklerini böyle verip göstermektedir.

4. Kâfirlerle, (savaşta) karşılaştığınız zaman boyunlarına vurun! Onları iyice bozguna uğratınca (esirleri) sımsıkı bağlayın. Sonra savaş, yüklerini atıp sona erince de onları ya karşılıksız olarak ya da fidye ile salıverin. İşte böyle! Eğer Allah dileseydi, (iman edenler, kâfirlere karşı savaş yapmadan da) galip gelirdi. Fakat bu, sizi birbirinizle denemek içindir. Allah yolunda öldürülenlerin amellerini Allah asla boşa çıkarmayacaktır.

5. Onlara hidayet edecek ve hallerini düzeltecektir.

6. Onları, kendilerine tanıttığı Cennet'e koyacaktır.

7. Ey İman edenler! Eğer Allah'a yardım ederseniz, O da size yardım edecek ve ayaklarınızı sabit kılacaktır.

8. Kâfirlere gelince, helâk onlaradır ve (Allah) onların amellerini boşa çıkaracaktır.

9. Bu, Allah'ın indirdiğini hoşlanmamalarından ötürüdür. O da onların amellerini boşa çıkarmıştır.

10. Yeryüzünde dolaşıp da, kendilerinden öncekilerin sonlarının nasıl olduğuna bakmadılar mı? Allah onları yerle bir etti. O kâfirler için de bunun bir benzeri vardır.

11. Bu, Allah'ın, iman edenlerin velisi olmasından dolayıdır. Küfre sapanlar (var ya), onların velisi yoktur.

12. Şüphesiz Allah, iman edip, salih ameller işleyenleri içinden ırmaklar akan Cennetlere koyacaktır. Kâfirler ise (dünya zevklerinden) yararlanırlar ve hayvanların yediği gibi yerler. Onların kalacakları yer ateştir.

13. (Ey Muhammed!) Seni çıkaran kendi memleket halkından daha güçlü nice memleket halkları vardı ki, biz onları helâk ettik. Onların hiçbir yardımcısı da olmadı.

14. Şimdi Rabbinden apaçık bir delil üzere bulunan kimse, kötü ameli kendisine süslü gösterilmiş ve kendi hevalarına uyan kimse gibi midir?

15. Muttakilere vadedilen Cennet'in misali (şudur): İçinde bozulmayan su ırmakları, tadı bozulmayan süt ırmakları ve içenlere lezzet veren şarap ırmakları, süzme bal ırmakları... Onlara, orada her türlü meyve ve Rablerinden bağışlanma vardır. O; ebedi ateşte kalacak, kaynar su içirilip bağırsakları parça parça olacak kimseler gibi olur mu?

16. Onlardan seni dinleyenler vardır. Fakat senin yanından çıktıkları zaman (alay ederek), kendilerine ilim verilmiş olanlara; «Az önce ne söyledi?» derler. İşte bunlar; Allah'ın, kalplerini mühürlediği ve nefislerinin arzularına uyan kimselerdir.

17. Hidayete (doğru yola) erenler ise, (Allah) onların hidayetlerini artırmış ve onlara takvalarını vermiştir.

18. Onlar, kendilerine ansızın gelecek kıyametten başka bir şey mi bekliyorlar? Oysa onun alametleri gelmiştir. Kendilerine geldiği zaman nasıl öğüt alacaklar?

19. Öyleyse bil ki, Allah'tan başka (hak) ilah yoktur. Hem kendinin hem de Mümin erkeklerin ve Mümin kadınların günahlarının bağışlanmasını dile! Allah; sizin gezip dolaştığınız yeri de, duracağınız yeri de bilir.

20. İman edenler: "Bir sure indirilmeli değil miydi?" derler. Muhkem bir sure indirilip de içinde savaş emri verilince kalplerinde hastalık bulunanların üzerlerine ölüm baygınlığı gelmiş gibi sana baktıklarını görürsün. O onlara yakın olandır.

21. (Onlar'a düşen) itaat edip güzel söz söylemektir. İş ciddileşince Allah'a verdikleri söze bağlı kalsalardı, elbette kendileri için daha iyi olurdu.

22. Demek yüz çevirirseniz yeryüzünde bozgunculuk çıkaracak, akrabalık bağlarını keseceksiniz öyle mi?

23. İşte onlar; Allah'ın kendilerine lanet ettiği ve bu sebeple kulaklarını sağır, gözlerini kör ettiği kimselerdir.

24. Onlar, Kur'an'ı hiç düşünmüyorlar mı? Yoksa kalpleri üzerinde kilitler mi var?

25. Kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra, gerisin geriye (küfre) dönenlere, Şeytan (kendilerine kötü amellerini) süslemiş ve onları uzunca emellere düşürmüştür.

26. Bu, onların Allah'ın indirdiklerinden hoşlanmayanlara: «Bazı işlerde size itaat edeceğiz» demelerinden dolayıdır. Oysa Allah onların gizlediklerini bilir.

27. Melekler, onların yüzlerine ve arkalarına vura vura canlarını aldıkları zaman (onların halleri) nasıl olacak?

28. Bu, onların Allah'ı gazaplandıran şeylere uymaları ve O'nun rızasından hoşlanmamaları yüzündendir. Bu yüzden (Allah) amellerini boşa çıkardı.

29. Yoksa kalplerinde hastalık olanlar, Allah'ın onların kinlerini ortaya çıkarmayacağını mı sandılar?

30. Dileseydik onları sana elbette gösteririrdik. Sen de onları simalarından tanırdın. Sen zaten onları konuşma uslûplarından da tanırsın. Allah, amellerinizi bilir.

31. Andolsun ki, içinizden cihad edenlerle sabredenleri belirleyinceye ve haberlerinizi açıklayıncaya kadar sizi imtihan edeceğiz.

32. Şüphe yok ki kâfir olanlar, Allah'ın yolundan alıkoyanlar ve hidayet kendilerine apaçık göründükten sonra rasule karşı gelenler Allah'a asla hiçbir zarar veremezler ve o bunların amellerini boşa çıkaracaktır.

33. Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Peygamber'e itaat edin ve amellerinizi boşa çıkarmayın.

34. Hiç şüphesiz küfre sapanlar, Allah'ın yolundan alıkoyanlar, sonra da kâfir olarak ölenler (var ya), işte Allah onlara kesinlikle mağfiret etmeyecektir.

35. Üstün durumda iken gevşeyip barışa çağırmayın. Allah sizinle beraberdir. O amellerinizi asla eksiltmeyecektir.

36. Dünya hayatı ancak bir oyun ve eğlencedir. Eğer iman eder ve takvalı olursanız size mükâfatınızı verir ve sizden mallarınızı istemez.

37. Eğer o sizden onları istese ve bu hususta sizi zora koşsa o takdirde cimrilik edersiniz, bu da kinlerinizi açığa çıkarır.

38. İşte siz, Allah yolunda harcamaya davet olunan kimselersiniz. Fakat, sizden cimrilik edenler vardır. Kim cimrilik ederse ancak kendi aleyhine cimrilik eder. Allah zengindir, siz ise fakirsiniz. Eğer O'ndan yüz çevirirseniz, yerinize sizden başka bir toplum getirir. Artık onlar sizin gibi de olmazlar.

FETİH SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Şüphesiz biz, sana apaçık bir fetih verdik.

2. Böylece Allah, senin geçmiş ve gelecek günahını bağışlar. Sana olan nimetini tamamlar ve seni dosdoğru bir yola iletir.

3. Ve Allah, sana üstün bir zaferle yardım eder.

4. İmanlarına iman katmaları için Müminlerin kalplerine huzur indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah; Alîm'dir, Hakim'dir.

5. Bütün bunlar Allah'ın; iman eden erkek ve kadınları, altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları Cennetler'e koyması, onların kötülüklerini örtmesi içindir. İşte bu, Allah katında büyük bir kurtuluş/başarıdır.

6. Allah hakkında kötü zanda bulunan münafık erkeklere ve münafık kadınlara, müşrik erkek ve müşrik kadınlara azap edecektir. Üzerlerine azap (iner). Allah onlara gazap etmiş, onları lanetlemiş ve onlara Cehennem'i hazırlamıştır. Varacakları yer ne kötüdür.

7. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah; Azîz'dir, Hakîm'dir.

8. Biz seni şahit, müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik .

9. Ta ki (Ey Müminler!) Allah'a ve Rasûl'üne iman edesiniz, Rasûlüne yardım edesiniz, ona saygı gösteresiniz ve sabah akşam Allah'ı tesbih edesiniz.

10. Muhakkak ki sana bey'at edenler ancak Allah'a bey'at etmiş olurlar. Allah'ın eli onların ellerinin üzerindedir. Kim ahdini bozarsa kendi aleyhine bozmuş olur. Kim de Allah'a verdiği sözün gereğini yerine getirirse ona (Allah) büyük bir ecir verecektir.

11. Geride kalan bedeviler, sana: «Bizi mallarımız ve ailelerimiz meşgul etti. Bizim için bağışlanma dile!» diyeceklerdir. Kalplerinde olmayanı dilleri ile söylüyorlar. De ki: «Eğer Allah, size bir zarar veya fayda vermek isterse; kim sizin için bir şeye sahip olabilir? Oysa hayır! Allah yapmakta olduklarınızdan haberdardır.»

12. Aslında siz Peygamberin ve Müminlerin ailelerine bir daha dönmeyeceklerini sanmıştınız. Bu sizin gönüllerinize güzel göründü de kötü zanda bulundunuz ve helâkı hak etmiş bir topluluk oldunuz.

13. Kim Allah'a ve Peygamberine iman etmezse, biz o kâfirlere alevli bir ateş hazırladık.

14. Göklerin ve yerin mülkü Allah'a aittir. Dilediğini bağışlar, dilediğini cezalandırır. Allah çokça bağışlayıcıdır, çokça merhametlidir.

15. Geride kalanlar, siz ganimetleri almaya giderken diyecekler ki: «Bizi bırakın da size uyalım/ardınızdan gelelim.» Allah'ın sözünü değiştirmek istiyorlar. De ki: Asla bizim ardımızdan gelmeyeceksiniz. Daha önce Allah da böyle buyurmuştu. Hayır! Siz bizi çekemiyorsunuz/kıskanıyorsunuz, diyecekler. Hayır! Onlar pek az anlarlar.

16. Bedevilerden (seferden) geri kalanlara de ki: «Çok güçlü bir kavme karşı savaşmak için çağrılacaksınız ya da onlar Müslüman olacaklar. Eğer itaat ederseniz, Allah size güzel bir mükâfat verir. Eğer daha önce yüz çevirdiğiniz gibi yüz çevirirseniz, sizi acı bir azapla cezalandırır.»

17. Kör olana güçlük (sorumluluk) yoktur, topal olana güçlük yoktur ve hasta olana da güçlük yoktur. Kim Allah'a ve resulüne itaat ederse, (Allah) onu, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Kim de yüz çevirirse onu da acı bir azapla cezalandırır.

18. Muhakkak o ağacın altında sana biat ederlerken Allah, o Müminlerden razı olmuştur. Kalplerinde olanı bilmiş, üzerlerine huzur indirmiş ve onlara yakın bir fetih vermiştir.

19. Ve alacakları birçok ganimetlerle de. Allah Azîzdir, Hakîmdir.

20. Allah, size elde edeceğiniz bir çok ganimet vaadi vermiştir. Bunu sizin için çabuklaştırmış ve Müminlere bir işaret olması, sizin de doğru yolu bulmanız için insanların ellerini sizden çekmiştir.

21. Henüz elde edemediğiniz başka ganimetler de vardır ki, onları Allah kuşatmıştır. Allah'ın her şeye gücü yeter.

22. Kâfirler sizinle savaşmış olsalardı, arkalarını dönüp kaçarlardı da bir dost ve yardımcı bulamazlardı.

23. (Bu,) Allah'ın öteden beri süregelen sünnetidir. Sen Allah'ın sünnetinde kesinlikle hiç bir değişiklik bulamazsın.

24. Sizi onlara karşı zafere ulaştırdıktan sonra, Mekke'nin içinde (Hudeybiye'de) onların ellerini sizden, sizin elinizi de onlardan çeken O'dur. Allah, bütün işlediğiniz amelleri hakkıyla görendir.

25. Onlar, sizin Kâbe'yi ziyaret etmenize ve bekletilen kurbanların yerlerine ulaşmasına engel olan kâfirlerdir. Eğer, oradaki henüz tanımadığınız iman etmiş erkeklerle iman

etmiş kadınları bilmeyerek ezmeniz ve böylece size bir vebal gelecek olmasaydı, (Allah, Mekke'ye girmenize izin verirdi). Allah, dilediğini rahmetine koymak için böyle yapmıştır. Eğer (Müminler) seçilip ayrılmış olsalardı elbette kâfirleri elem verici bir azaba çarptırırdık.

26. Zira kâfirler, kalplerine taassubu/bağnazlığı, (hem de) cahiliye bağnazlığını yerleştirmişlerdi. Allah da Rasûlüne ve Müminlere sükûnet ve güvenini indirdi, onları takva sözüne (kelime-i tevhide) bağlı kıldı. Zaten onlar buna layık ve ehil kimselerdi. Allah her şeyi bilendir.

27. Evet! Allah, elçisinin rüyasını hakkıyla doğruladı. Allah'ın dilemesiyle güven içinde, başlarınızı tıraş etmiş ve saçlarınızı kısaltmış olarak, korkusuzca Mescid-i Haram'a gireceksiniz. Allah, sizin bilmediğinizi bilir. Oraya girmeden önce de yakın bir fetih vermiştir.

28. Bütün dinlerden üstün kılmak üzere, Peygamberini hidayet ve hak din ile gönderen O'dur. Şahit olarak Allah yeter.

29. Muhammed, Allah'ın Rasûlüdür. Onunla beraber olanlar; kâfirlere karşı şiddetli, kendi aralarında merhametlidirler. Onların rükû ve secde ederek Allah'ın lütuf ve rızasını arzuladıklarını görürsün. Onların işareti yüzlerindeki secde izleridir. İşte bu onların Tevrat'taki örneğidir. İncil'deki örneği ise filizini yarıp çıkarmış, gittikçe onu kuvvetlendirerek kalınlaşmış, gövdesi üzerine dikilmiş bir ekin gibidir ki, bu çiftçilerin de hoşuna gider. (Bu) Onunla kâfirleri öfkelendirmek içindir. Onlardan iman eden ve salih amellerde bulunanlara mağfiret ve büyük bir mükâfat vadetmiştir.

HUCURÂT SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Ey iman edenler! (Hiçbir işte) Allah ve rasûlünden öne geçmeyin ve Allah'tan korkup sakının.Şüphesiz Allah; her şeyi işitendir, görendir.

2. Ey iman edenler! Sesinizi, Peygamberin sesi üzerine yükseltmeyin. Birbirinize yüksek sesle konuştuğunuz gibi onunla da öyle yüksek sesle konuşmayın. Yoksa siz farkında olmadan amelleriniz boşa gider.

3. Muhakkak ki Rasûlullahın huzurunda seslerini alçaltanlar, Allah'ın kalplerini takva için seçtiği kimselerdir. Onlar için bir mağfiret ve büyük bir mükâfat vardır.

4. Muhakkak ki odaların arkasından sana seslenenlerin çoğunun akılları ermez.

5. Eğer onlar sen yanlarına çıkana kadar sabretselerdi, kendileri için elbette daha hayırlı olurdu. Allah; çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

6. Ey iman edenler! Eğer bir fasık size bir haber getirirse onun doğruluğunu araştırın. Yoksa bilmeden bir topluluğa kötülük edersiniz de sonra yaptığınıza pişman olursunuz.

7. Aranızda Allah'ın Rasûlünün bulunduğunu bilin. Eğer O, birçok işte size uymuş olsaydı, siz sıkıntıya düşerdiniz. Fakat Allah, size imanı sevdirmiş ve onu kalplerinizde süslemiştir. Size küfrü, fasıklığı ve isyanı ise kötü göstermiştir. İşte onlar, doğru yolu bulmuş olanlardır.

8. Bu, Allah'tan bir lütuf ve nimettir. Allah; Alîm'dir, Hakîm'dir.

9. Eğer Müminlerden iki grup savaşa tutuşurlarsa, aralarını düzeltin. Eğer biri diğerine saldırırsa, Allah'ın emrine dönünceye kadar saldırana karşı savaşın. Eğer dönerse, aralarını adaletle düzeltin ve adil davranın. Şüphesiz Allah, adaletli olanları sever.

10. Müminler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah'tan sakının ki, merhamet olunasınız.

11. Ey iman edenler! Bir topluluk, diğer bir toplulukla alay etmesin. Belki de onlar (alay edilenler), alay edenlerden daha hayırlıdır. Kadınlar da başka kadınlarla alay etmesin. Belki de onlar, bunlardan daha hayırlıdır. Kendi kendinizi

ayıplamayın ve birbirinizi kötü lakaplarla çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir! Kim tevbe etmezse, işte zalimler onlardır.

12. Ey iman edenler! Zannın çoğundan kaçının. Çünkü zannın bir kısmı günahtır. Birbirinizin gizlisini araştırmayın. Birbirinizin gıybetini yapmayın. Biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? Bundan tiksindiniz değil mi? Allah'tan sakının. Kuşkusuz Allah, tevbeleri çokça kabul edendir, çokça merhamet edendir.

13. Ey insanlar! Biz, sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık. Sizi tanışasınız diye kollara ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerliniz, ondan en çok sakınanınız/takvalı olanınızdır. Şüphesiz Allah; Alim'dir, her şeyden haberdardır.

14. Bedeviler; «İman ettik» dediler. De ki: «Siz iman etmediniz. Fakat teslim/İslam olduk, deyin. Çünkü iman, henüz kalplerinize girmedi. Eğer Allah'a ve Rasûlüne itaat ederseniz, (Allah) amellerinizden hiçbir şey eksiltmez. Nitekim Allah; çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.»

15. Asıl Müminler, Allah'a ve Rasûlüne iman edip, sonra da hiç şüphe etmeyen ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenlerdir. İşte doğrular/sadıklar onlardır.

16. De ki: «Siz dininizi Allah'a mı öğretiyorsunuz? Allah, göklerde ve yerde ne varsa bilir. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.»

17. Müslüman oldular diye seni minnet altında tutmak istiyorlar. De ki: «Müslüman olmanız sebebiyle beni minnet altında bırakmayın. Bilâkis size doğru yolu gösterdiği için Allah sizi minnet altında tutar, eğer samimi iseniz.»

18. Allah, şüphesiz göklerin ve yerin gaybını bilir. Allah, yapmakta olduğunuz amelleri hakkıyla görendir.

KÂF SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Kâf.(1) Çok şerefli Kur'an'a and olsun.

2. Kendilerine içlerinden bir uyarıcının gelmesine şaşırdılar da, o kâfirler: «Bu, şaşılacak bir şeydir.» dediler.

3. Biz öldükten ve toprak olduktan sonra mı? Bu ne uzak bir dönüştür.

4. Yerin onlardan (cesetlerinden) ne eksilteceğini biliriz. Katımızda koruyup saklayan bir kitap vardır.

5. Hayır! Onlar, kendilerine hak gelince yalanladılar. Şimdi onlar şaşkınlık içindedirler.

6. Üzerlerindeki göğe hiç bakmıyorlar mı? Onu nasıl bina ettik, nasıl süsledik? Onda bir çatlak da yoktur.

7. Ve yeryüzünü nasıl yayıp, üzerinde sabit dağlar yerleştirdik. Orada her çeşit iç açıcı güzel bitkiler yetiştirdik.

8. (Bize) yönelen bütün kullar için (bunları) bir basiret ve öğüt kıldık.

9. Gökten bereketli bir su indirdik de onunla bahçeler ve biçilecek ekinler bitirdik.

10. Ve uzunca boylu hurma ağaçları da yetiştirdik ki, onlar için birbiri üstüne konmuş muntazam salkımlar, tomurcuklar vardır.

11. Kullara rızık olarak. O su ile ölü beldeye hayat verdik. İşte (kabirden) çıkış da böyledir.

12. Onlardan önce Nûh'un kavmi, Ress halkı ve Semûd da yalanlamıştı.

13. Âd ve Firavun ile Lût'un kardeşleri de (yalanladılar).

14. Eyke halkı, Tubba kavmi de. Hepsi de elçileri yalanladı ve böylece benim tehdidim (onların üzerine) hak oldu.

15. İlk yaratmakta acizlik mi gösterdik? Hayır onlar yeni yaratıştan şüphe ve tereddüt içindedirler.

16. Şüphesiz insanı biz yarattık ve nefsinin ona ne vesveseler vermekte olduğunu da biliriz. Biz ona şahdamarından daha yakınız.

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

17. Sağ tarafta ve sol tarafta oturan iki alıcı (melek) oturmuş (kayıt yapmaktadır).

18. İnsan hiçbir söz söylemez ki, yanında gözetleyen yazmaya hazır bir melek bulunmasın.

19. Ölüm sarhoşluğu bir hakikat olarak insana gelir de ona; "İşte bu, senin öteden beri kaçıp durduğun şeydir." denir.

20. Sûr'a üfürülmüştür. İşte bu, tehdidin gerçekleşeceği gündür.

21. Her kişi yanında bir sevkedici/sürücü ve şahit ile gelecektir.

22. Sen, bundan gafil idin. Gözünden perdeyi kaldırdık. Artık bugün görüşün keskindir.

23. Beraberindeki (melek) şöyle der: «İşte bu yanımdaki hazırdır.»

24. Her inatçı kâfiri Cehennem'e atın.

25. Hayra bütün gücüyle engel olanı, azgın şüpheciyi.

26. Allah ile birlikte başka bir ilah edineni atın şiddetli azaba.

27. Arkadaşı (olan Şeytan) der ki: «Ey Rabbimiz! Onu ben azdırmadım, fakat kendisi derin bir sapıklık içinde idi.»

28. O esnada (Allah) buyurur: Huzurumda çekişmeyin! Ben size daha önce uyarı göndermiştim!

29. «Benim yanımda söz değiştirilmez ve ben kullara asla zulmedici de değilim.»

30. O gün, Cehennem'e: «Doldun mu?» deriz. O da: «Daha var mı?» der.

31. Cennet ise takva sahiplerine uzak olmayıp, yakınlaştırılmış olacaktır.

32. İşte size vaat edilen budur! yönelen ve (emirlerini) koruyan herkes içindir.

33. Görmediği halde Rahman'dan korkan ve (O'na) yönelmiş bir kalp ile gelen kimseler içindir.

34. Oraya esenlikle girin, bugün sonsuzluk günüdür.

35. Orada kendileri için diledikleri her şey vardır. Katımızda dahası da vardır.

36. Biz, onlardan önce kendilerinden daha güçlü olan, diyar diyar dolaşan nice nesilleri helâk etmişizdir. Kurtuluş var mı?

37. Şüphesiz bunda, kalbi olana veya kulak verene ve şahit olana bir ibret vardır.

38. Gökleri, yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yarattık. Hiçbir yorgunluk da dokunmadı.

39. Onların dediklerine karşı sabret. Güneş doğmadan önce ve batmadan önce Rabbini hamdederek tesbih et!

40. Gecenin bir kısmında ve secdelerin arkasından O'nu tesbih et.

41. O gün yakın bir yerden seslenecek olanın çağrısına kulak ver.

42. O gün, o çığlığı bir gerçek (hak) olarak işitirler. İşte o gün (kabirlerden) çıkış günüdür.

43. Şüphesiz biz diriltir ve öldürürüz. Dönüş de ancak bizedir.

44. O günde yer üzerlerinden yarılır, hızlıca çıkarlar. Bu bizim için kolay olan bir toplamadır.

45. Onların söylediklerini biz daha iyi biliriz. Sen, onların üzerinde bir zorlayıcı değilsin. Tehdidimden korkanlara Kur'an'la öğüt ver.

ZÂRİYÂT SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Savurup tozutan rüzgârlara andolsun.

2. Ağır yük taşıyan (bulut) lara.

3. Kolayca akıp giden (gemi) lere.

4. İşleri taksim edenlere (meleklere).

5. Size vadedilen kesinlikle doğrudur.

6. Ceza (karşılık) günü kuşkusuz vuku bulacaktır.

7. Güzel yolları (ve yörüngeleri) olan göğe andolsun.

8. Muhakkak siz çelişkili bir söz içindesiniz.

9. Ondan döndürülen kimseler döndürülür.

10. Kahrolsun o yalancılar!

11. Onlar koyu bir cehalet içerisinde kalmış gafillerdir.

12. «Ceza günü ne zaman diye sorarlar?»

13. O gün, onların ateşte yakılarak azap görecekleri gündür.

14. (Görevli melekler onlara şöyle der): «Azabınızı tadın! İşte acele isteyip durduğunuz şey budur.»

15. Takva sahibi olanlar ise, Cennetler'de ve pınarlardadır.

16. Rablerinin kendilerine verdiklerini almışlardır. Çünkü onlar bundan önce iyi kimseler idiler.

17. Geceleri pek az uyurlardı.

18. Seher vakitlerinde istiğfar ederlerdi.

19. Mallarında, muhtaç ve yoksullar için bir hak vardır.

20. Yeryüzünde gerçekten iman edecekler için ayetler vardır.

21. Ve kendi nefislerinizde de (ayetler vardır). Yine de görmüyor musunuz?

22. Gökte de sizin rızkınız ve size vadedilen şeyler vardır.

23. Göğün ve yerin Rabbi hakkı için o sizin konuştuğunuz gibi kesin bir gerçektir.

24. İbrahim'in şerefli kılınmış konuklarının haberi sana geldi mi?

25. Hani O'nun yanına girmişler: «Selam!» demişlerdi. O da: «Selam! (Sizin üzerinize). (Sizler) tanınmayan yabancı kimselersiniz.» demişti.

26. Hemen ailesinin yanına gidip semiz bir buzağı getiriverdi.

27. Bunu onların önüne yaklaştırdı ve: «Yemez misiniz?» dedi.

28. Onlardan dolayı içine bir korku düştü. «Korkma!» dediler. Ona bilgin bir erkek çocuğu müjdelediler.

29. Karısı bir çığlık içinde çıka gelip, (elleriyle) yüzüne vurarak: «Ben, kısır bir kocakarıyım.» dedi.

30. Dediler ki: «Rabbin böyle buyurdu. Muhakkak ki O; Hakîm'dir, Alîm'dir.»

31. İbrahim, onlara: «O halde göreviniz nedir ey elçiler?» dedi.

32. Onlar: "Şüphe yok ki biz günahkâr bir topluluğa gönderildik" dediler.

33. «Onların üzerilerine balçıktan yapılmış taşlar atacağız.»

34. (Bu taşlar) Rabbinin katında haddi aşanlar için işaretlenmiş (taşlardır).

35. Bunun üzerine orada bulunan Müminleri çıkardık.

36. Zaten orada bir ev halkından başka Müslüman bulamadık.

37. Orada, elem dolu azaptan korkacaklar için bir ibret bıraktık.

38. Mûsâ (kıssasında da ibret vardır). Hani biz, onu açık bir delil ile Firavun'a göndermiştik.

39. Firavun, bütün (kişisel ve askeri) gücüyle yüz çevirmiş ve: «Bu, ya bir büyücü veya bir delidir.» demişti.

40. Nihayet onu da ordularını da yakalayıp denize attık. O (küfründen dolayı) kınanmış bir kimseydi.

41. Âd kavminde de (ibretler vardır). Onlara kasıp kavuran rüzgârı göndermiştik.

42. Üzerine uğradığı hiçbir şeyi bırakmıyor, mutlaka onu kül ediyordu.

43. Semûd'da da (ibretler) vardır. Onlara: «Bir süreye kadar faydalanın.» denmişti.

44. Rablerinin emrine kibirlenip isyan ettiler. Bu yüzden bakıp dururken onları yıldırım çarpmıştı.

45. Ayağa kalkacak güçleri kalmamış, yardım edenleri de olmamıştı.

46. Bunlardan önce de Nûh kavmini (helâk etmiştik). Çünkü onlar, fasık/yoldan çıkmış bir toplum idiler.

47. Göğü kendi ellerimizle biz kurduk ve biz onu elbette genişleticiyiz.

48. Yeryüzünü de yayıp döşedik. Ne güzel döşeyiciyiz.

49. Düşünüp ibret alasınız diye her şeyden (erkekli dişili) iki eş yarattık.

50. O halde Allah'a kaçın. Çünkü ben, size Onun katından (gönderilmiş) açık bir uyarıcıyım.

51. Allah ile beraber başkasını ilah edinmeyin. Zira ben, size O'nun tarafından (gönderilmiş) açık bir uyarıcıyım.

52. İşte böylece, onlardan öncekilere herhangi bir peygamber geldiğinde hemen; «O, bir büyücüdür veya delidir.» dediler.

53. Bunu birbirlerine vasiyet mi ettiler? Doğrusu onlar, taşkın bir toplum idiler.

54. Sen yüz çevir onlardan, artık kınanacak değilsin.

55. Sen yine de öğüt ver. Çünkü öğüt, iman edenlere fayda verir.

56. Ben cinleri de insanları da ancak bana ibadet etsinler, diye yarattım.

57. Onlardan bir rızık istemiyorum, beni doyurmalarını da istemiyorum.

58. Şüphesiz rızık veren, güç ve kuvvet sahibi olan ancak Allah'tır.

59. Muhakkak (geçmişteki) arkadaşlarının azaptan payları olduğu gibi, zulmedenlerin de azaptan bir payları vardır. Artık acele etmesinler.

60. Tehdit olundukları o (azap) günlerinden dolayı vay o kâfir olanlara!

TÛR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Tûr'a yemin olsun.

2. Ve yazılmış kitaba.

3. Yayılmış sahifeler içindeki.

4. Beyt-i Ma'mur'a.

5. Yükseltilmiş tavana (göğe).

6. Taşkın denize.

7. Rabbinin azabı elbette vuku bulacaktır.

8. Onu önleyebilecek yoktur.

9. O gün gök şiddetle sallanıp çalkalanır.

10. Dağlar yürüdükçe yürür.

11. O gün yalanlayanların vay haline!

12. Ki onlar, daldıkları batıl içinde oyalanıp duranlardır.

13. O gün itile kakıla Cehennem ateşine atılacaklardır.

14. İşte bu sizin yalan saydığınız ateştir (denilir).

15. Bu da mı sihir? Yoksa siz mi görmüyorsunuz?

16. Girin oraya! Sabretseniz de sabretmeseniz de artık sizin için birdir. Siz ancak yaptıklarınızın karşılığına çarptırılacaksınız.

17. Muttakiler hiç şüphe yok ki, Cennetler ve nimetler içindedirler.

18. Rablerinin kendilerine verdikleri ile sefa sürerler. Rableri, onları çılgın alevin azabından korumuştur.

19. «Yaptıklarınıza karşılık afiyetle yiyin, için!»

20. Sıra sıra dizilmiş koltuklara yaslanmışlardır ve onları iri gözlü beyaz tenli huriler ile evlendiririz.

21. İman edip, soyları iman ile kendilerine uyanların biz evlatlarını da kendilerine katarız. Amellerinden de hiçbir şey eksiltmeyiz. Her kişi kendi kazandıkları karşılığında bir rehinedir.

22. Onlara canlarının istediği meyve ve etten bol bol verdik.

23. Orada birbirlerine kadeh sunarlar. Ama burada (içki yüzünden) ne saçmalama vardır, ne de günaha girmek.

24. Etraflarında sedefleri içinde gizlenmiş incileri andıran delikanlı hizmetçiler dolaşır, durur.

25. Birbirlerine dönüp karşılıklı olarak sorarlar.

26. «Biz, ailemizin yanında daha önce (Allah'ın azabı hakkında) korku içindeydik.» derler.

27. «Allah bize lütfetti de, bizi o şiddetli ateşin azabından korudu.»

28. «Hiç şüphesiz biz bundan önce O'na dua (ibadet) ederdik. Gerçekten O, çokça iyilik sahibidir, çokça merhametlidir.»

29. Sen öğüt ver. Rabbinin lütfuyla sen ne bir kâhinsin, ne de bir deli.

30. Yoksa; o, bir şairdir, zaman (içinde) başına sıkıntılar ve ölümün gelmesini bekliyoruz mu diyorlar?

31. De ki: «Bekleyin, ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.»

32. Bunu kendilerine akılları mı emrediyor yoksa onlar azgın bir topluluk mudurlar?

33. Yoksa; o Kur'an'ı kendisi uydurup söyledi mi diyorlar? Hayır! Onlar iman etmiyorlar.

34. Eğer doğru söyleyenler iseler, haydi onun gibi bir söz getirsinler!

35. Acaba onlar herhangi bir yaratıcı olmadan mı yaratıldılar? Yoksa kendileri mi yaratıcıdırlar?

36. Yoksa, gökleri ve yeri onlar mı yarattılar? Hayır! Onlar kesin olarak inanmıyorlar.

37. Yoksa, Rabbinin hazineleri onların yanında mıdır? Ya da her şeye hâkim olan kendileri midir?

38. Yoksa onların, kendisi vasıtasıyla (ilahî vahyi) dinleyecekleri bir merdivenleri mi var? (Eğer varsa) dinleyenleri, açık bir delil getirsin!

39. Yoksa kızlar Allah'ın da, oğullar sizin mi?

40. Yoksa sen kendilerinden bir ücret istiyorsun da, bu yüzden onlar ağır bir borç altında eziliyorlar mı?

41. Yoksa gayp onların yanında da, onlar mı yazıyorlar?

42. Yoksa, bir tuzak mı kurmak istiyorlar? Tuzağa düşecek olanlar kâfir olanlardır.

43. Yoksa, onların Allah'tan başka bir (hak) ilahları mı var? Allah, onların ortak koştuklarından münezzehtir/uzaktır.

44. Gökten düşmekte olan parçalar görseler; «Bunlar, üst üste yığılmış bulutlardır.» derler.

45. Şimdi onları yıkılıp, helak olacakları günleri ile karşılaşana kadar bırak.

46. O gün tuzakları kendilerine hiçbir fayda vermeyecektir ve kendilerine yardım da edilmeyecektir.

47. Zalimler için bundan başka da azap vardır. Fakat onların çoğu bilmezler.

48. Rabbinin hükmüne sabret. Çünkü sen gözlerimizin önündesin. (Gece) kalktığında Rabbini hamt ile tespih et.

49. Gecenin bir kısmında ve yıldızlar battıktan sonra da onu tespih et!

NECM SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Battığı zaman yıldıza andolsun.

2. Arkadaşınız (doğru yoldan) çıkmadı, sapıtmadı.

3. Kendi hevasından konuşmaz.

4. (Size okuduğu) Kur'an, ancak kendisine bildirilen bir vahiydir.

5. Bunu, ona çok güçlü biri öğretti.

6. Güç sahibi ve güzel görünüşlüdür. (Derken en yüksek ufukta) yükseliverdi.

7. O, en yüksek ufukta idi.

8. Sonra (Muhammed'e) yaklaştı, derken daha da yaklaştı.

9. Böylece iki yay (boyu) kadar hatta daha da yaklaştı.

10. Cebrâîl, Allah'ın kuluna vahyettiğini vahyetti.

11. (Gözleriyle) gördüğünü kalbi yalanlamadı.

12. (Şimdi siz) gördüğü şey hakkında onunla tartışıyor musunuz?

13. Andolsun ki o, Cebrâîl'i bir başka inişte daha görmüştü.

14. Sidre-i Müntehâ'nın yanında.

15. Cennetü'l-Me'va da onun yanındadır.

16. O zaman Sidre'yi kaplayan kaplamıştı.

17. Göz (gördüğünden) şaşmadı ve (onu) aşmadı.

18. Andolsun ki o Rabbinin en büyük âyetlerinden bir kısmını gördü.

19. Gördünüz mü o Lât ve Uzzâ'yı?

20. Ve üçüncüleri olan ötekini, Menât'ı.

21. Erkekler sizin; dişiler O'nun mu?

22. Öyle ise bu çok insafsızca bir taksimdir.

23. Bunlar (putlar) sizin ve atalarınızın taktığı isimlerden başka bir şey değildir. Allah, onlar hakkında bir delil indirmemiştir. Onlar, ancak zanna ve nefislerinin arzusuna uyuyorlar. Oysa, onlara Rableri tarafından yol gösterici gelmiştir.

24. Yoksa insan her arzu ettiği şeye sahip mi olacaktır?

25. Ahiret de dünya da Allah'ındır.

26. Göklerde nice melekler vardır ki, Allah dilediği ve razı olduğu kimseler için izin vermedikçe onların şefaatı hiçbir fayda vermez.

27. Doğrusu ahirete iman etmeyenler, melekleri dişi isimlerle isimlendirirler.

28. Hâlbuki onların buna dair bilgileri yoktur. Onlar ancak zanna uyarlar. Zan ise hiç şüphesiz hak adına hiçbir şey ifade etmez.

29. Bu sebeple sen, zikrimizden/Kur'an'dan yüz çevirenden ve dünya hayatından başka bir şey istemeyenden uzak dur!

30. İşte onların erişebilecekleri ilim budur. Şüphesiz Rabbin, kimin yolundan saptığını en iyi bilendir. Kimin hidayet üzere olduğunu da en iyi bilen O'dur.

31. Göklerde olan da yerde olan da Allah'ındır. Kötülük edenleri yaptıkları sebebiyle cezalandıracak, iyilik edenleri de en iyisi ile ödüllendirecektir.

32. Onlar küçük kusurlar dışında günâhların büyüklerinden ve çirkin işlerden kaçınırlar. Şüphesiz Rabbin, mağfireti çok geniş olandır. Sizi topraktan meydana getirdiği zaman da ve siz, annelerinizin karnında cenin halinde iken de sizi en iyi O bilir. Öyleyse kendi kendinizi temize çıkarmayın. Kimin takvalı olduğunu en iyi O bilir.

33. Yüz çeviren kimseyi gördün mü?

34. Ve az bir şey verip sımsıkı tutanı.

35. Gaybın ilmi onun yanında da, o mu görüyor?

36. Yoksa ona Mûsâ'nın sahifelerinde olan haber verilmedi mi?

37. Ve ahdine vefa gösteren İbrahim'in (sahifelerinde)

38. Gerçekten hiçbir günahkâr, başkasının günah yükünü yüklenmez.

39. İnsan için çalıştığından başkası yoktur.

40. Şüphesiz onun çalışması ileride görülecektir.

41. Sonra da karşılığı eksiksiz tam olarak verilecektir.

42. Ve kuşkusuz en son varış Rabbinedir.

43. Güldüren de, ağlatan da O'dur.

44. Öldüren de, dirilten de O'dur.

45. Erkek ve dişi olarak iki cinsi yaratan O'dur.

46. Bir nutfeden rahimlere döküldüğü zaman.

47. Şüphesiz tekrar diriltmek de O'na aittir.

48. Zengin kılan da, varlıklı eden de O'dur.

49. Şi'râ (yıldızı)nın Rabbi de O'dur.

50. Ve şüphesiz ki, önceki Âd Kavmi'ni O helâk etti.

51. Semûd'u da (O helâk etti) ve geriye hiçbir şey bırakmadı.

52. Daha önce de Nûh'un kavmini helâk etmişti. Şüphesiz onlar daha zalim ve daha azgın kimselerdi.

53. O, (Lût kavminin) altüst olan şehirlerini de böyle yaptı

54. Onlara bürüyen (şiddetli bir azap) bürüdü.

55. O halde, Rabbinin hangi nimetinden şüphe ediyorsun?

56. İşte bu, önceki uyarıcılar gibi bir uyarıcıdır.

57. Yaklaşmakta olan (kıyamet iyice) yaklaştı.

58. Onu (vaktini) Allah'tan başka açığa çıkaracak yoktur.

59. Şimdi siz bu söze mi şaşıyorsunuz?

60. Gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz!

61. Ve siz gaflet içinde oyalanmaktasınız.

62. Artık, (sadece) Allah'a secde edin. O'na ibadet edin.

KAMER SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. O saat/Kıyamet yaklaştı ve Ay yarıldı.

2. Onlar, bir mucize görseler yüz çevirirler ve; «Süregelen bir sihirdir.» derler.

3. Yalanladılar ve kendi hevalarına uydular; hâlbuki her işin ulaşacağı bir yer vardır.

4. Muhakkak (onları bu hallerinden) korkutup vazgeçirecek nice haberler gelmiştir.

5. (Kur'an) büyük bir hikmettir. Fakat uyarılar bir yarar sağlamadı.

6. Onlardan yüz çevir. O gün çağırıcı, onları korkunç olan bir şeye çağırır.

7. Gözleri düşkün (zillet içinde), sanki yayılan çekirgeler gibi kabirlerinden çıkarlar.

8. Davetçiye doğru koşarlarken kâfirler; «Bu zor bir gün!» derler.

9. Onlardan önce Nûh kavmi de yalanladı. Kulumuzu yalanladılar da mecnun (cinlenmiş) dediler. Ve (Nûh, davetten vazgeçmeye) zorlandı.

10. O da Rabbine; «Ey Rabbim! Ben yenilgiye uğradım, yardım et!» diye dua etti.

11. Bunun üzerine biz de göğün kapılarını şiddetle boşanan sulara açtık.

12. Yeryüzünü pınar pınar fışkırttık. Derken sular takdir edilmiş bir iş için birleşti.

13. Onu levhaları ve çivileri olan (gemi) üzerinde taşıdık.

14. İnkâr edilmiş olana (Nûh'a) bir mükâfat olmak üzere gemi, gözlerimizin önünde akıp gidiyordu.

15. Andolsun, biz onu (tufan olayını) bir ibret olarak bıraktık. Var mı düşünüp öğüt alan?

16. (Bakın) benim azabım ve uyarılarım nasılmış?

17. Andolsun ki, Kur'an'ı öğüt alınması için kolaylaştırdık. Fakat öğüt alan var mı?

18. Âd (kavmi) de yalanladı. İşte (bakın) benim azabım ve uyarılarım nasılmış?

19. Biz onların üstüne, uğursuzluğu devamlı bir günde dondurucu bir rüzgâr gönderdik.

20. İnsanları koparıp atıyordu. Sanki onlar kökünden kopmuş hurma kütükleri idiler.

21. (Bakın) benim azabım ve uyarılarım nasılmış?

22. Andolsun ki, Kur'an'ı öğüt alınması için kolaylaştırdık. Fakat öğüt alan var mı?

23. Semûd kavmi de uyarıcıları yalanladı.

24. «İçimizden bir beşere mi uyacağız? O takdirde biz kesin bir sapıklık ve delilik içinde (kalmış) oluruz.

25. «Aramızdan vahiy ona mı gönderildi? Hayır, o kendini beğenmiş yalancının biridir.»

26. Yarın kimin kendini beğenmiş yalancı olduğunu bilecekler.

27. Gerçekten onları imtihan etmek için dişi deveyi gönderen biziz. Sen onları gözetle ve sabret.

28. Onlara suyun aralarında taksim edildiğini de haber ver. Her biri kendi içme sırasında gelsin.

29. Arkadaşlarını çağırdılar, o da (kılıcı) alıp, deveyi kesti.

30. (Bakın) benim azabım ve uyarılarım nasılmış?

31. Şüphesiz biz, onların üzerine tek bir korkunç ses gönderdik de onlar, ağıldaki (hayvanların çiğneyip ufaladıkları) kuru çöpler gibi oldular.

32. Andolsun ki, Kur'an'ı öğüt alınması için kolaylaştırdık. Fakat öğüt alan var mı?

33. Lût'un kavmi de uyarıldıkları şeyi yalanladılar.

34. Biz de üzerlerine taş yağdıran fırtına gönderdik. Ancak Lût'un ailesini seher vakti kurtarmıştık.

35. Katımızdan bir nimet olarak şükredenleri işte böyle ödüllendiririz.

36. Lût, and olsun ki, onları Bizim yakalamamızla uyarmıştı, ama onlar uyarmaları şüphe ile karşıladılar.

37. Onlar Lût'un misafirlerini elde etmeye kalkıştılar. Hemen biz onların gözlerini silme kör ettik; «Haydi azabımı ve uyarılarımı tadın!» (dedik).

38. Andolsun ki, bir sabah erkenden kalıcı bir azap üzerlerine çöküverdi.

39. «Tadın azabımı ve tehdidimi!»

40. Andolsun ki, Kur'an'ı öğüt alınması için kolaylaştırdık. Fakat öğüt alan var mı?

41. Şüphesiz Firavun'un kavmine de uyarıcılar gelmişti.

42. Bütün ayetlerimizi yalanladılar. Biz de onları üstün ve güçlü olanın yakalamasıyla yakalayıverdik.

43. Sizin kâfirleriniz onlardan daha hayırlı mıdırlar yoksa kitaplarda sizin için bir berat mı var?

44. Yoksa onlar, «Biz yardımlaşan (güçlü) bir topluluğuz» mu diyorlar?

45. Yakında o topluluk yenilecek ve arkalarını dönerek kaçacaklardır.

46. Asıl onlara vaat olunan vakit kıyamettir ve o kıyamet daha büyük bela ve daha acıdır.

47. Şüphesiz günahkârlar sapıklık ve azap içindedirler.

48. O gün yüzleri üstüne ateşe sürüklenecekler. «Cehennemin dokunuşunu tadın.»

49. Biz her şeyi bir kaderle yarattık.

50. Bizim buyruğumuz sadece bir tektir. Bir göz kırpmak gibidir.

51. Andolsun biz benzerlerinizi helak ettik. O halde var mı bir düşünen?

52. Yaptıkları her şey kitaplarda (amel defterinde) mevcuttur.

53. Ve küçük, büyük her şey satır satır yazılmıştır.

54. Takva sahibi olanlar, Cennetler'de ve pınarlardadır.

55. Muktedir bir hükümdarın katında, doğruluk meclisindedirler.

RAHMÂN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Rahmân.
2. Kur'an'ı öğretti.
3. İnsanı yarattı.
4. Ona beyanı öğretti.
5. Güneş ve Ay belli bir hesapladır.
6. Bitkiler ve ağaçlar (Allah'a) secde etmektedirler.
7. Göğü yükseltti ve mizanı (adaleti) koydu.
8. O halde ölçüde haddi aşmayın.
9. Tartıyı adaletle tutup doğrultun ve tartıyı noksan tutmayın.
10. Allah, yeri canlılar için döşedi.
11. Orada meyveler ve tomurcuklu hurmalar vardır.
12. Yapraklı taneler, hoş kokulu bitkiler vardır.
13. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
14. O, insanı pişmiş çamur gibi kuru balçıktan yaratmıştır.
15. Cinleri de yalın bir ateşten yarattı.
16. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
17. O, iki doğunun Rabbidir, iki batının Rabbidir.
18. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
19. İki denizi birbiriyle kavuşsun diye salıvermiştir.
20. Aralarında bir engel vardır, birbirine geçip karışmazlar.
21. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
22. O iki denizden inci ve mercan çıkar.
23. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?
24. Denizde yüce dağlar gibi yükselen gemiler de O'nundur.
25. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

26. Onun üzerinde bulunan her şey yok olacaktır.

27. Azamet ve ikram sahibi olan Rabbinizin vechi/yüzü bakidir.

28. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

29. Göklerde ve yerde kim varsa hepsi O'ndan ister. O, her gün bir iştedir.

30. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

31. Ey insanlar ve cinler! Sizin de hesabınızı göreceğiz.

32. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

33. Ey cin ve insan toplulukları! Göklerin ve yerin çerçevesinden çıkıp gitmeye gücünüz yetiyorsa geçin. Ancak büyük bir güçle çıkıp gidebilirsiniz.

34. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

35. Ey insanlar ve cinler! Üzerinize dumansız bir alev ve ateşsiz bir duman gönderilir de kurtulamazsınız.

36. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

37. Gök yarılıp da kızarmış yağ renginde gül gibi olduğu zaman.

38. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

39. O gün hiçbir insana ve cine günahı sorulmaz.

40 Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

41. Günahkârlar simalarından tanınır, sonra da perçemlerinden ve ayaklarından yakalanır.

42. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

43. İşte bu o günahkârların yalan saydığı cehennemdir.

44. Onlar, Cehennem ateşi ile kaynar su arasında gider gelirler.

45. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

46. Rabbinin makamından korkanlara iki Cennet vardır.

47. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

48. Her ikisi de çeşit çeşit dallı ağaçlara sahiptir.

49. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

50. Onların ikisinde de akan iki pınar vardır.

51. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

52. İkisinde de her türlü meyveden çift çift vardır.

53. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

54. (Orada) astarları kalın atlastan yataklara yaslanırlar. Her iki cennetten devşirilen meyveler de (oradakilere) yakındır.

55. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

56. Oralarda bakışlarını sadece eşlerine çevirmiş dilberler vardır. Onlara eşlerinden önce ne bir insan, ne de bir cin dokunmuştur.

57. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

58. Sanki onlar yakut ve mercan gibidir.

59. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

60. İyiliğin karşılığı iyilikten başkası olabilir mi?

61. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

62. Bu ikisinden başka iki Cennet daha vardır.

63. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

64. İkisi de yemyeşildirler.

65. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

66. İkisinde de suları durmaksızın coşan iki pınar vardır.

67. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

68. Her ikisinde de meyve, hurma ve nar vardır.

69. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

70. Orada iyi huylu güzel yüzlü kadınlar vardır.

71. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

72. Otağlar içerisinde sahiplerine tahsis edilmiş huriler vardır.

73. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

74. Onlara eşlerinden önce ne bir insan, ne de bir cin dokunmuştur.

75. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

76. Yeşil yastıklara ve harikulâde güzel döşemelere yaslanırlar.

77. Öyleyse Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

78. Azamet ve ikram sahibi Rabbinin adı ne yücedir.

VÂKIA SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Kıyamet koptuğu zaman.
2. Onun gerçekleşmesine artık yalan diyecek yoktur.
3. O; alçaltıcı, yükselticidir.
4. Yer şiddetle sarsılınca.
5. Dağlar paramparça olduğunda.
6. Derken toz toprak halinde dağılıp savrulduğu zaman.
7. Ve sizler de üç sınıf olduğunuz zaman.
8. Sağdakiler, (ne mutlu) o sağdakilere!
9. Soldakiler, ne bahtsızdır onlar!
10. (Hayırda) önde olanlar, öncülerdir.
11. İşte onlar, yakınlaştırılmış olanlardır.
12. Onlar Naim Cennetleri'ndedirler.
13. Bir çoğu öncekilerdendir.
14. Birazı da sonrakilerdendir.
15. (Altın ile) işlenmiş tahtlar üzerindedirler.
16. Karşılıklı olarak oturup yaslanırlar.
17. Onların etrafında ölümsüz genç hizmetçiler dolaşır.
18. Kaynağından (doldurulmuş) testiler, ibrikler ve kadehler.
19. Ondan başları da ağrımaz ve akılları da giderilmez.
20. Beğendikleri meyveler.
21. Canlarının çektiği kuş etleri.
22. Ve iri gözlü huriler.
23. Saklı inciler gibi.
24. İşledikleri amellere karşılık olarak (verilir.)
25. Orada boş bir söz ve günaha sokan bir laf işitmezler.

26. Söylenen; yalnızca «Selâm, selâm!» dır.

27. Sağdakiler, (ne mutlu) o sağdakilere!

28. Dikensiz sedir ağaçlarında.

29. Salkım salkım muz ağaçlarında.

30. Uzamış gölgeler.

31. Çağlayarak akan sular.

32. Bir çok meyveler.

33. Bitip tükenmeyen ve yasaklanmayan.

34. Ve yüksek döşekler içindedirler.

35. Biz, o hurileri yeni bir yaratılışla yarattık.

36. Onları bakireler kıldık.

37. Eşlerine düşkün ve yaşıt.

38. Sağ taraftakiler için.

39. Bir çoğu öncekilerden.

40. Bir çoğu da sonrakilerdendir.

41. Soldakiler, ne bahtsızdır onlar!

42. İçlerine işleyen bir ateş ve kaynar su içinde.

43. Simsiyah bir duman gölgesinde.

44. Ne bir serinlik, ne de bir güzellik!

45. Çünkü onlar, bundan önce (arzularının hoşuna giden şeyler içinde) şımarmış kimselerdi.

46. Büyük günah üzerinde ısrar ediyorlardı.

47. «Biz ölüp, toprak ve kemik olduktan sonra tekrar mı dirileceğiz?» diyorlardı.

48. «Daha önceki atalarımız da mı?»

49. De ki: «Hem öncekiler, hem sonrakiler.»

50. Belli bir günün, belli bir vaktinde bir araya getirileceksiniz.

51. Sonra gerçekten sizler ey sapıklar, yalanlayıcılar!

52. Elbette bir ağaçtan, zakkum ağacından yiyeceksiniz.

53. Karınlarınızı hep ondan dolduracaksınız.

54. Üstüne de kaynar sudan içeceksiniz.

55. Susamış develerin içişi gibi içeceksiniz.

56. İşte ceza gününde onlara sunulacak ziyafet budur.

57. Sizi biz yarattık. (Tekrardan yaratılışı) tasdik etmeniz gerekmez mi ?

58. Akıttığınız meniyi gördünüz mü?

59. Onu siz mi yaratıyorsunuz? Yoksa yaratan biz miyiz?

60. Aranızda ölümü takdir eden biziz. Bizler aciz de değiliz.

61. Yerinize benzerlerinizi getirip, değiştirmek ve sizi bilemediğiniz bir şekilde yeniden yaratmak hususunda.

62. Andolsun ki ilk yaratmayı bildiniz. O halde düşünüp öğüt almanız gerekmez mi?

63. Ektiğiniz şeyleri gördünüz mü?

64. Onu siz mi bitiriyorsunuz? Yoksa bitiren biz miyiz?

65. Dileseydik onu kuru bir çöp yapardık; siz de şaşırıp kalırdınız.

66. Doğrusu borç altına girdik.

67. «Daha doğrusu biz yoksul bırakıldık (dersiniz).»

68. İçtiğiniz suyu gördünüz mü?

69. Onu buluttan siz mi indirdiniz? Yoksa indiren biz miyiz?

70. Dileseydik onu tuzlu yapardık. Şükretmeniz gerekmez mi?

71. Tutuşturup, yakmakta olduğunuz ateşi gördünüz mü?

72. Onun ağacını siz mi yarattınız? Yoksa yaratan biz miyiz?

73. Biz onu, bir ibret ve gelip geçen yolcuların istifadesi için yarattık.

74. O halde sen, Yüce Rabbinin adını tesbih et!

75. Yıldızların yerlerine yemin ederim ki!

76. Eğer bilirseniz, gerçekten bu büyük bir yemindir.

77. Şüphesiz bu, değerli bir Kur'an'dır.

78. Gizli/korunmuş bir kitaptadır.

79. Ona ancak temizlenmiş olanlar dokunabilir.

80. Âlemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir.

81. Şimdi siz, bu sözü mü yalanlıyorsunuz?

82. Onu yalanlayarak mı size verilen nimete şükrediyorsunuz?

83. Hani can boğaza gelip dayandığında.

84. O vakit siz bakıp dursunuz.

85. Biz; ona sizden daha yakınız, ama göremezsiniz.

86. Madem ki (tekrardan dirilip) ceza görmeyecekmişsiniz.

87. Eğer doğru söylüyor iseniz, onu (çıkmakta olan canı) geri çevirsenize!

88. Eğer o (ölen kişi), yakın kılınanlardan ise.

89. Ona rahatlık, güzel rızık ve Naim Cenneti vardır.

90. Eğer o, sağdakilerden ise.

91. Ey sağdaki! Sana selam olsun!

92. Eğer o, yalanlayan sapıklardan ise.

93. İşte ona da kaynar sudan bir ziyafet vardır.

94. Ve (onun sonu) Cehennem'e atılmaktır.

95. Şüphe yok ki, kesin gerçek işte budur.

96. O halde sen, Yüce Rabbinin adını tesbih et!

HADÎD SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Göklerde ve yerde olanlar Allah'ı tesbih ederler. O; Aziz'dir, Hakim'dir.

2. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. O; diriltir, öldürür. O, her şeye gücü yetendir.

3. O; Evvel'dir, Âhir'dir, Zahir'dir, Bâtın'dır. O, her şeyi hakkıyla bilendir.

4. Gökleri ve yeri altı günde yaratan sonra da Arş'a istivâ eden O'dur. Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni, göğe yükseleni bilir. Her nerede iseniz, O sizinle beraberdir. Allah, yaptığınız her şeyi görendir.

5. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Bütün işler Allah'a döner.

6. Geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katar. O, kalplerde olan her şeyi bilir.

7. Allah'a ve Rasûlüne iman edin ve sizi üzerinde yetki sahibi kıldığı şeylerden (Allah yolunda) harcayın. Sizden iman eden ve (Allah yolunda) harcayanlar için büyük ecir vardır.

8. Size ne oluyor ki, Peygamber sizi Rabbinize iman etmeniz için çağırırken Allah'a iman etmiyorsunuz? Oysa (Allah) sizden kesin söz almıştı. Eğer iman edecekseniz.

9. Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için kuluna apaçık ayetler indiren O'dur. Şüphesiz Allah, size karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.

10. Göklerin ve yerin mirası Allah'ın olduğu halde size ne oluyor ki, Allah yolunda infak etmiyorsunuz? İçinizden, fetihten önce infak edip savaşanlar (diğerleriyle) eşit değildir. Onların derecesi, daha sonra infak edip savaşanlardan daha büyüktür. Allah, her birine en güzelini vadetmiştir. Allah, yaptığınız her şeyden hakkıyla haberdardır.

11. Allah'a güzel bir borç verecek olan kimdir? Artık Allah, bunu kendisi için kat kat artırır. Onun için güzel bir ecir vardır.

12. O gün Mümin erkekler ile Mümin kadınları, nurları önlerinde ve sağlarında koşarken görürsün. Bugün sizin müjdeniz; altından ırmaklar akan, içinde sonsuza kadar kalacağınız Cennetlerdir. İşte büyük kurtuluş budur.

13. O gün münafık erkeklerle münafık kadınlar iman edenlere derler ki: «Bize bakın da sizin nurunuzdan bir parça ışık alalım.» (Onlara): «Arkanıza dönüp bir nur arayın.» denir. Derken aralarına kapısı olan bir sur çekilir. Onun iç tarafında rahmet, dış tarafından ise azap vardır.

14. Münafıklar, Müminlere: «Sizinle beraber değil miydik?» diye seslenirler. (Müminler'de): «Evet! Ancak siz kendi başınızı belaya soktunuz, (Müslümanların başına bela gelmesini) gözetip beklediniz, şüphe ettiniz. Sizleri kuruntular yanıltıp aldattı. Sonunda Allah'ın emri (olan ölüm) geliverdi ve o aldatıcı da sizi Allah ile aldatmış oldu.» derler.

15. Bugün artık ne sizden, ne de kâfirlerden bir fidye alınır. Barınağınız ateştir. Size yaraşan odur. Ne kötü bir dönüş yeridir!

16. İman edenlerin Allah'ı zikretmekten ve inen haktan dolayı kalplerinin saygı ile ürpermesinin zamanı gelmedi mi? Daha önce kendilerine kitap verilip de üzerinden uzun zaman geçen, böylece kalpleri katılaşanlar gibi olmasınlar. Onlardan birçoğu fasık kimselerdir.

17. Bilin ki Allah yeryüzünü ölümünden sonra diriltir. Belki akıl edersiniz diye size ayetleri açıkladık.

18. Şüphesiz ki sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlar ve Allah'a güzel bir borç verenler var ya, (verdikleri) onlara kat kat ödenir. Ayrıca onlara çok değerli bir mükâfat da vardır.

19. Allah'a ve rasullerine iman edenler işte onlar Rablerinin nezdinde sıddikler/dosdoğru olanlar ve şehitlerdir. Onlara ecirleri ve nurları verilecektir. Kâfir olup, ayetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar cehennemlik olanlardır.

20. Bilin ki dünya hayatı ancak bir oyun, bir eğlence, bir süs, aranızda karşılıklı bir övünme, çok mal ve evlat sahibi olma yarışından ibarettir. Tıpkı şöyle: Bir yağmur ki, bitirdiği bitki çiftçilerin hoşuna gider. Sonra kurumaya yüz tutar da sen onu sararmış olarak görürsün. Sonra da çerçöp olur ahirette şiddetli bir azap da vardır. Allah'tan bir mağfiret ve bir rıza da vardır. Dünya hayatı aldatıcı bir yararlanmadan başka bir şey değildir. Dünya hayatı, aldanış metaından başka bir şey değildir.

21. Rabbinizden bir mağfirete ve genişliği yerle gök kadar olan Cennet için yarışın! (Bu) Allah'a ve Rasûlüne iman edenler için hazırlanmıştır. İşte bu, Allah'ın lütfudur. Onu dilediğine verir. Allah, büyük lütuf sahibidir.

22. Yeryüzünde ve kendi nefislerinizde uğradığınız hiçbir musibet yoktur ki, biz onu yaratmadan önce bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) yazılmış olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır.

23. Elinizden çıkana üzülmeyesiniz ve Allah'ın size verdiği nimetlerle şımarmayasınız diye (böyle yaptık.) Çünkü Allah, kendini beğenip övünen hiçbir kimseyi sevmez.

24. Onlar, cimrilik eder ve insanlara da cimriliği emrederler. Kim yüz çevirirse; şüphesiz Allah zengindir, hamde layık olandır.

25. Andolsun ki, elçilerimizi açık delillerle gönderdik ve insanlar adaleti ayakta tutsunlar diye onlarla birlikte kitabı ve ölçüyü indirdik. Ve Allah'ın kendisine ve elçilerine görmediği halde (gıyaben) kimin yardım edeceğini ortaya çıkarması için, kendisinde çetin bir sertlik ve insanlar için (çeşitli) yararlar bulunan demiri indirdik. Şüphesiz Allah güçlüdür, kuvvet sahibidir.

26. - Andolsun ki biz, Nûh'u ve İbrahim'i gönderdik. Peygamberliği de kitabı da onların soyuna verdik. Onlardan hidayete erişen olduğu gibi, çoğu fâsıklardır/yoldan çıkmıştır.

27. Sonra onların izleri üzerinde rasûllerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu Îsâ'yı da arkalarından gönderdik. Ona İncil'i verdik, ona tabi olanların kalplerine şefkat ve merhamet duygusu yerleştirdik. Onların uydurdukları ruhbanlığı ise biz farz kılmadık. Bunu Allah'ın rızasını kazanmak için yaptılar. Fakat ona da hakkıyla riayet etmediler. Biz de onlardan iman edenlere mükâfatlarını verdik. Onlardan çoğu fasıklardır/yoldan çıkmış kimselerdir.

28. Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakının ve Rasûlüne iman edin ki, size rahmetinden iki kat pay versin. Size kendisiyle yürüyeceğiniz bir nur versin ve sizi bağışlasın. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

29. Böylece, kitap ehli Allah'ın lütfundan bir şeye güç yetiremediklerini, lütfun tamamen Allah'ın elinde olduğunu ve onu dilediğine verdiğini bilsinler. Allah büyük lütuf sahibidir.

MÜCÂDELE SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Allah, kocası hakkında seninle tartışan ve Allah'a şikâyette bulunan kadının sözünü duydu. Allah sizin karşılıklı konuşmanızı işitiyordu. Şüphesiz Allah; hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.

2. Sizden zıhar yapanların karıları, onların anaları değildir. Onların anaları ancak kendilerini doğuran kadınlardır. Böyle yapanlar, münker/çirkin bir söz ve yalan söylüyorlar. Allah; şüphesiz çok affedicidir, çok bağışlayıcıdır.

3. Hanımlarına zihâr yapıp sonra da söylediklerinden dönenler, birbirleriyle temas etmeden önce bir köle azad etmeleri gerekir. İşte size böyle öğüt veriliyor. Allah, yaptığınız her şeyden hakkıyla haberdardır.

4. Kim (bu imkânı) bulamazsa, yine birbirleriyle temas etmeden önce peş peşe oruç tutmalıdır. Buna gücü yetmeyenin de altmış yoksulu doyurması gerekir. İşte bu, Allah'a ve Rasûlüne iman etmeniz içindir. İşte bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Kâfirler için acı bir azap vardır.

5. Allah'a ve Rasûlüne muhalefet edenler, kendilerinden öncekilerin alçaltıldıkları gibi alçaltılacaklardır. Biz, apaçık ayetler indirmiştik. Kâfirler için alçaltıcı bir azap vardır.

6. Allah, onların hepsini o gün diriltecek ve onlara yaptıklarını haber verecektir. Allah, onları bir bir saymıştır. Onlar ise unutmuşlardır. Allah, her şeye şahittir.

7. Göklerdeki ve yerdeki her şeyi Allah'ın bildiğini görmüyor musun? Üç kişi gizlice konuşmaz ki, dördüncüleri O olmasın. Beş kişi gizlice konuşmaz ki, altıncıları O olmasın. Bundan daha az yahut daha çok da olsalar, nerede olurlarsa olsunlar, O mutlaka onlarla beraberdir. Sonra onlara yaptıklarını kıyamet günü haber verecektir. Allah, her şeyi hakkıyla bilir.

8. Gizlice konuşmaktan men edilip de, men edildikleri şeyi işleyen ve günah, düşmanlık ve Peygambere isyanı (aralarında) fısıldaşmakta olanları görmedin mi? Sana geldiklerinde Allah'ın seni selamlamadığı selamla selamlıyorlar. İçlerinden de; «Söylediklerimizden dolayı Allah bize azap etse ya!» diyorlar. Cehennem onlara yeter! Oraya girecekler. Ne kötü varış yeridir orası!

9. Ey iman edenler! Aranızda gizli konuşurken günah, düşmanlık ve Peygambere karşı gelmek hususunda fısıldaşmayın, iyilik ve takva konusunda konuşun. Huzurunda toplanacağınız Allah'tan korkun!

10. Gizli konuşmalar şeytandandır. Bu, iman edenleri üzmek içindir. Oysa şeytan, Allah'ın izni olmadıkça, Müminler'e hiçbir zarar veremez. Öyle ise Müminler ancak Allah'a tevekkül etsinler.

11. Ey iman edenler! Size, meclislerde yer açın denildiği zaman yer açın ki, Allah da size genişlik versin. «Kalkın!» Denildiği zaman kalkın ki, Allah da sizden iman edenlerin ve kendilerine ilim verilenlerin derecelerini yükseltsin. Allah, yaptığınız her şeyden hakkıyla haberdardır.

12. Ey iman edenler! Rasûlle gizli bir şey konuşacağınız zaman, bu konuşmanızdan önce bir sadaka veriniz. Bu sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Eğer bulamazsanız; şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.

13. Gizli bir şey konuşmanızdan önce sadakalar verip (fakir olmaktan) çekindiniz mi? (Size emredileni) yapmadığınıza (göre), Allah da sizi affetti. Artık namazı ikame edin, zekâtı verin, Allah'a ve Rasûlüne itaat edin. Allah, yaptığınız her şeyden haberdardır.

14. Allah'ın gazap ettiği bir toplumu dost edinenleri gördün mü? Onlar sizden değil, onlardan da değil. Bile bile yalan yere yemin ediyorlar.

15. Allah, onlar için şiddetli bir azap hazırlamıştır. Yapmakta oldukları şey ne kötüdür.

16. Yeminlerini kalkan edindiler de, Allah yolundan alıkoydular; onlara alçaltıcı bir azap vardır.

17. Onların malları da evlatları da Allah katında onlara hiçbir yarar sağlamayacaktır. Onlar, ateş ehlidir. Onlar, orada ebedîdir.

18. O gün Allah, onların tümünü diriltir, size yemin ettikleri gibi O'na da yemin ederler ve kendilerinin bir şey üzere olduklarını sanırlar. İyi bilin ki, onlar yalancıların tâ kendileridir.

19. Şeytan onları kuşatmış ve kendilerine Allah'ı anmayı unutturmuştur. Onlar, Şeytan'ın hizbidir. Şunu bilin ki Şeytan'ın hizbi hüsrana uğrayanlardır.

20. Allah'a ve Rasûlüne muhalefet edenler, işte onlar en aşağı kimselerin arasındadırlar.

21. Allah: «Andolsun ki ben ve rasullerim mutlaka galip geleceğim» diye yazmıştır. Şüphesiz Allah; çok kuvvetlidir, çok güçlüdür.

22. Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir topluluğun babaları, oğulları, kardeşleri yahut akrabaları olsalar bile, Allah'a ve Peygamberine düşman olan kimselere sevgi beslediğini göremezsin. İşte Allah, onların kalplerine imanı yazmış ve onları kendi katından bir ruh ile desteklemiştir. Onları, içlerinden ırmaklar akan ve içlerinde ebedî kalacakları Cennetlere sokacaktır. Allah onlardan razı olmuş, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın tarafında olanlardır. İyi bilin ki, Allah'ın tarafında olanlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

HAŞR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ı tesbih etmektedir. O; çok güçlüdür, Hakîm'dir.

2. Ehli Kitap'tan küfre sapanları ilk sürgünde (Arap Yarımadası'ndan), yurtlarından (Şam'a) çıkaran O'dur. Siz, onların çıkacaklarını sanmamıştınız. Onlar da kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Böylece Allah da onlara hesaba katmadıkları bir yönden geldi de onların kalplerine korku salıverdi. Kendi elleriyle ve Müminlerin elleriyle evlerini yıktılar. Bundan ibret alın ey basiret sahipleri!

3. Eğer Allah, onlara sürgünü yazmamış olsaydı, elbette onları dünyada cezalandıracaktı. Ahirette de onlar için Cehennem azabı vardır.

4. İşte bu, onların Allah'a ve Rasûlüne muhalefet etmeleri sebebiyledir. Allah'a karşı muhalefet eden bilsin ki, Allah'ın azabı şiddetlidir.

5. Hurma ağaçlarından ne kestiyseniz veya neyi kökleri üzerinde ayakta bıraktıysanız, hep Allah'ın izni ile olmuştur ve (bu) fasıkları alçaltması içindir.

6. Allah'ın, onların mallarından Rasûle verdiği şeyler (fey) için siz ne at, ne de deve koşturdunuz. Fakat Allah, Rasûlünü dilediğine karşı üstün kılar. Allah'ın her şeye gücü yeter.

7. Allah'ın (fethedilen) kasaba halkından (alınarak) Peygamberine verdiği fey Allah'a, Rasûle, onunla yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Böylece (bu mallar) sizden zengin olanlar arasında dönüp dolaşan bir (mal) olmasın. Rasûl size ne verdiyse, onu alın ve sizi neyden sakındırmışsa ondan kaçının. Allah'tan sakının. Şüphesiz Allah, azabı pek şiddetli olandır.

8. (Allah'ın verdiği bu savaş malları) yurtlarından ve mallarından uzaklaştırılmış olan, Allah'tan bir lütuf ve rıza dileyen, Allah'a ve Rasûlüne yardım eden fakir Muhacirler'indir. Ki onlar, sadıkların ta kendileridir.

9. Onlardan önce o diyarı yurt edinmiş ve (kalplerine) imanı (yerleştirmiş) olanlar, kendilerine hicret edenleri severler ve onlara verilenlerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (haset) duymazlar. Kendi ihtiyaçları olsa bile onları kendilerine tercih ederler. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.

10. Onlardan sonra gelenler de: «Rabbimiz, bizi ve bizden önce iman eden kardeşlerimizi bağışla! Kalbimizde iman edenlere karşı bir kin bırakma! Rabbimiz! Sen çok şefkatli, çok merhametlisin.» derler.

11. Münafıklık edenleri gördün mü? Ehl-i Kitap'tan kâfir kardeşlerine: «Eğer siz yurdunuzdan çıkarılacak olursanız, biz de sizinle beraber çıkarız. Size karşı hiç kimseye itaat etmeyiz. Eğer sizinle savaşılırsa, mutlaka size yardım ederiz.» derler. Allah da onların yalancı olduklarına şahitlik eder.

12. Eğer onlar çıkarılırlarsa, onlarla çıkmazlar. Eğer onlara savaş açılırsa, onlara yardım etmezler. Onlara yardıma gitseler bile arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra da kendileri yardım görmezler.

13. Onların içlerinde size karşı duydukları korku, Allah'a olan korkularından daha şiddetlidir. Böyledir, çünkü onlar anlamayan bir topluluktur.

14. Onlar, surlarla çevrili kasabalar veya duvarlar arkasında olmadıkça sizinle topluca savaşamazlar. Kendi aralarındaki savaşları ise şiddetlidir. Onları birlik sanırsın, oysa kalpleri dağınıktır. Böyledir, çünkü onlar akletmeyen bir topluluktur.

15. (Onların/Yahudilerin durumu) kendilerinden az önce geçmiş ve yaptıklarının cezasını (Bedir'de) tatmış olanların (Mekkeli müşriklerin) durumu gibidir. Onlar, yaptıklarının cezasını tadan kimseler gibidir. Onlar için acı bir azap vardır.

16. (Münafıklar) tıpkı Şeytan gibidirler. Hani o insana: «inkâr et!» der. İnsan da inkâr edince: «Ben senden uzağım, ben âlemlerin Rabbinden korkarım!» der.

17. Böylece her ikisinin de sonu, içinde ebedî kalacakları ateştir. İşte zalimlerin cezası budur.

18. Ey iman edenler! Allah'tan korkup sakının. Herkes yarın için neyi takdim edip gönderdiğine baksın. Allah'tan sakının. Çünkü Allah, tüm yaptıklarınızdan haberdardır.

19. Allah'ı unutan ve Allah'ın da onlara kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın. İşte onlar, yoldan çıkmış olanlardır.

20. Cehennem ehli ile Cennet ehli bir değildir. Cennet ehli; onlar, kurtulacak olanlardır.

21. Biz bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirseydik, onun Allah korkusundan baş eğerek parça parça olduğunu görürdün. İşte biz, bu örnekleri insanlar düşünsünler diye veriyoruz.

22. O öyle Allah'tır ki, O'ndan başka (hakkıyla ibadete layık hiçbir) ilah yoktur. Görülmeyeni (gaybı) ve görüleni bilendir. O; çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

23. O Allah'tır ki ondan başka hiçbir ilah yoktur. Melik'tir, Kuddüs'tür, Selam'dır, Mümin'dir, Muheymin'dir, Aziz'dir, Cebbar'dır, Mütekkebbir'dir. Allah koştukları ortaklardan münezzehtir.

24. O Allah; yaratan, yoktan var eden, şekil verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde ne varsa O'nu tesbih eder. O; çok güçlüdür, Hakîm'dir.

MÜMTEHİNE SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Ey iman edenler! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları veliler edinmeyin. Siz onlara karşı sevgi yöneltiyorsunuz; oysa onlar haktan size geleni inkâr etmişler, Rabbiniz olan Allah'a iman ediyorsunuz diye Peygamberi de sizi de yurdunuzdan çıkarıyorlar. Eğer benim yolumda cihat etmek ve benim razılığımı almak için çıktıysanız onlara gizlice sevgi beslemeyin. Ben gizlediğinizi de açıkladığınızı da bilirim. Sizden kim bunu yaparsa, doğru yoldan sapmış olur.

2. Eğer onlar size üstün gelirlerse, size düşman olurlar. Kötülükle ellerini ve dillerini size uzatırlar. Sizin kâfir olmanızı arzu ederler.

3. Ne akrabalarınız, ne de çocuklarınız size hiçbir fayda sağlamayacaktır. Kıyamet günü Allah, aranızı ayırır. Allah yaptıklarınızı görmektedir.

4. İbrahim'de ve onunla beraber olanlarda sizin için gerçekten uyulacak, güzel bir örnek vardır. Hani onlar kavimlerine: «Muhakkak bizler sizden ve Allah'tan başka ibadet ettiğiniz şeylerden uzağız. Sizi inkâr ettik, yalnız Allah'a iman edinceye kadar bizimle sizin aranızda düşmanlık ve kin ebediyen baş göstermiştir" demişlerdi. İbrahim'in babasına söylediği: "Muhakkak senin için mağfiret isteyeceğim ama Allah'a karşı sana fayda sağlayamam» sözü müstesna: «Senin için bağışlanma dileyeceğim. Fakat Allah'tan sana gelecek hiçbir şeye gücüm yetmez. Rabbimiz! Sana dayandık, sana yöneldik ve dönüş sanadır.»

5. «Rabbimiz! Küfre sapanlar için bizi deneme konusu kılma. Bizi bağışla! Rabbimiz, şüphesiz güçlü ve Hakim sensin!

6. Andolsun ki onlarda sizin için ve Allah'ı ve ahireti umanlar için güzel bir örnek vardır. Allah çok zengindir. Bütün övgülere tek layık olandır.

7. Olur ki Allah onlardan düşmanlık ettiklerinizle sizin aranızda yakın bir dostluk meydana getirir. Allah güçlüdür. Allah; bağışlar, merhamet eder.

8. Allah; sizinle din hususunda savaşmayan, sizi yurdunuzdan çıkarmayan kimselere iyilik etmenizi, onlara adaletli davranmanızı yasaklamaz. Şüphesiz Allah, adil olanları sever.

9. Allah; ancak sizinle din hususunda savaşan, sizi yurtlarınızdan çıkaran ve çıkarılmanıza yardım edenlerle dost olmanızı yasaklar. Kim onları dost edinirse, işte onlar zalimlerin ta kendileridir.

10. Ey iman edenler! Mümin kadınlar hicret edip size gelirlerse, onları imtihan edin. Allah, onların imanını daha iyi bilir. Eğer onların iman ettiğini anlarsanız onları kâfirlere iade etmeyin. O kadınlar onlara helal değildir, onlar da o kadınlara helal değildir. Onlara, kadınlar için harcadıklarını verin. Mehir vererek o kadınlarla evlenmenizde size bir günah yoktur. Kâfir kadınları da nikahınızda tutmayın. Onlara sarfettiğinizi isteyin. Onlar da sarfettiklerini istesinler. Bu, Allah'ın hükmüdür. Aranızda o hüküm verir. Allah; Alîm'dir, Hakîm'dir.

11. Eşlerinizden kâfirlere bir şey geçer de siz de onlara galip gelirseniz, eşleri gidenlere harcadıkları kadar verin. İman ettiğiniz Allah'tan korkun.

12. Ey Peygamber! Mümin kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi şirk koşmamak, hırsızlık etmemek, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp getirmemeleri, iyi ve doğru işlerde sana isyan etmemek üzere sana beyat etmek için geldiklerinde onların beyatını al ve onlar için Allah'tan bağışlanma dile. Şüphesiz Allah, bağışlayıcı ve çok merhametlidir.

13. Ey iman edenler! Allah'ın kendilerine gazap ettiği bir toplumu dost edinmeyin. Onlar, kabirdeki kâfirlerden ümitlerini kestikleri gibi ahiretten ümitlerini kesmişlerdir.

SAFF SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ı tesbih eder. O; Azîz'dir, Hakîm'dir.

2. Ey iman edenler! Yapmayacağınız şeyi ne diye söylersiniz?

3. Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz, Allah katında büyük gazap gerektiren bir iştir.

4. Allah, kendi yolunda kenetlenmiş bir yapı gibi saf halinde savaşanları sever.

5. Hani Mûsâ, kendi kavmine demişti ki: «Ey kavmim! Gerçekten benim sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçi olduğumu bildiğiniz halde, niçin bana eziyet ediyorsunuz?» demişti. Onlar (hak yoldan) sapınca, Allah da onların kalplerini saptırdı. Allah, fasık kavme hidayet etmez.

6. Hani Meryem oğlu Îsâ: «Ey İsrailoğulları! Ben, benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek Ahmed adında bir rasûlü de müjdeleyen Allah'ın size (gönderdiği) bir rasûlüm.» demişti. Onlara, apaçık delillerle gelince: «Bu, apaçık bir büyüdür.» demişlerdi.

7. İslam'a davet edildiği halde, Allah hakkında yalan uydurandan daha zalim kim olabilir? Allah zalim topluma hidayet etmez.

8. Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Kâfirlerin hoşuna gitmese de Allah nurunu tamamlayacaktır.

9. Müşriklerin hoşuna gitmese de, Rasûlünü hidayet ve hak din ile bütün dinlere üstün gelsin diye gönderen O'dur.

10. Ey iman edenler! Sizi acı bir azaptan kurtaracak bir ticaret göstereyim mi?

11. Allah'a ve Rasûlüne iman ederseniz, Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla cihat ederseniz. İşte bu, eğer bilirseniz sizin için daha hayırlıdır.

12. İşte bu takdirde O, sizin günahlarınızı bağışlar, sizi altlarından ırmaklar akan Cennetler'e, Adn Cennetleri'ndeki güzel meskenlere koyar. İşte en büyük kurtuluş budur.

13. Ve sevdiğiniz bir diğeri daha: Allah'tan bir zafer ve yakın bir fetih, Müminleri müjdele!

14. Ey iman edenler! Allah'ın (dininin) yardımcıları olun. Meryem oğlu Îsâ'nın Havariler'e dediği gibi: «Allah (yolunda) yardımcılarım kimdir?» Havariler dedi ki: «Biz, Allah'ın (dininin) yardımcılarıyız!» İsrailoğulları'ndan da bir grup iman etmiş, bir grup da inkâr etmişti. Biz de iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler.

CUMA SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Göklerde ve yerde ne varsa; Melik, Kuddüs, Azîz ve Hakîm olan Allah'ı tesbih ederler.

2. O; ümmîlere içlerinden kendilerine ayetlerini okuyan, onları arındıran, onlara kitabı ve hikmeti öğreten bir peygamber gönderendir. Hâlbuki onlar, bundan önce apaçık bir sapıklık içinde idiler.

3. Henüz, onlara katılmamış olan diğerlerine de (göndermiştir). Azîz ve Hakîm olan O'dur.

4. Bu, Allah'ın dilediğine verdiği bir lütuftur. Allah, büyük lütuf sahibidir.

5. Tevrat'la yükümlü tutulup da daha sonra taşımayanların/amel etmeyenlerin örneği, kitap yüklü eşeğe benzer. Allah'ın ayetlerini yalanlayan bir toplumun hali ne kötüdür. Allah, zalim topluma hidayet etmez.

6. De ki: «Ey Yahudiler! Bütün insanlar değil de, yalnız, kendinizin Allah'ın dostları olduğunuzu iddia ediyorsanız, bunda da samimi iseniz, haydi ölümü temenni edin (bakalım)!»

7. Ama onlar elleriyle işledikleri yüzünden onu hiç temenni edemezler. Allah, zalimleri çok iyi bilir.

8. De ki: «Kendisinden kaçtığınız ölüm, size mutlaka ulaşacaktır. Sonra da gaybın ve görüleni bilen Allah'a döndürüleceksiniz. O da size yapmakta olduklarınızı haber verecektir.»

9. Ey iman edenler! Cuma günü namaz için çağırıldığınız zaman, alışverişi bırakıp Allah'ın zikrine koşun! Eğer bilirseniz, bu sizin için çok daha hayırlıdır.

10. Namaz kılındığı zaman da yeryüzüne dağılın ve Allah'ın lütfunu arayın. Allah'ı çok zikredin ki, kurtuluşa erebilesiniz.

11. Onlar bir ticaret ve eğlence gördükleri zaman hemen dağılıp ona giderler ve seni ayakta bırakırlar. Allah katındakiler, eğlenceden ve ticaretten daha hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

MÜNÂFİKÛN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Münâfıklar sana geldiklerinde: «Şahitlik ederiz ki, sen muhakkak Allah'ın Rasûlü'sün» derler. Allah senin muhakkak kendi peygamberi olduğunu bilir. Bununla beraber Allah münâfıkların kesin yalancı olduklarına şahitlik eder.

2. Onlar, yeminlerini bir kalkan edinip Allah'ın yolundan alıkoydular. Onların yaptıkları şey ne kötüdür!

3. Bunun sebebi, onların önce iman edip sonra inkâr etmeleridir. Bu yüzden kalpleri mühürlenmiştir. Artık onlar hiç anlamazlar.

4. Onları gördüğün zaman cüsseleri hoşuna gider. Konuşurlarsa sözlerini dinlersin. Onlar sanki duvara dayanmış kütükler gibidir. Her çığlığı kendi aleyhlerine sanırlar. Onlar düşmandır, onlardan uzak dur. Allah onları kahretsin! Nasıl da (haktan) çevriliyorlar.

5. Onlara: «Gelin, Allah'ın Rasûlü sizin için mağfiret dilesin.» denildiği zaman başlarını çevirirler ve sen onların büyüklük taslayarak yüz çevirdiklerini görürsün.

6. Onlar için bağışlanma dilesen de dilemesen de birdir. Allah, onları asla bağışlamayacaktır. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet etmez.

7. Onlar; «Allah'ın Rasûlünün yanındaki kimselere infakta bulunmayın ki dağılıp gitsinler.» diyenlerdir. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır. Fakat münafıklar anlayamazlar.

8. «Medine'ye dönersek güçlü olan, zayıf olanı oradan çıkaracaktır.» diyorlar. Oysa izzet Allah'ın, O'nun Rasûlünün ve Müminlerindir. Ancak münafıklar bilmezler.

9. Ey iman edenler! Mallarınız ve çocuklarınız sizi Allah'ın zikrinden alıkoymasın. Kim bunu yaparsa, işte onlar hüsrana uğrayacaklardır.

10. Herhangi birinize ölüm gelip de: «Rabbim! Beni yakın bir süreye kadar geciktirsen de sadaka verip salih kimselerden olsaydım.» demeden önce size verdiğimiz rızıktan infak edin.

11. Allah, eceli geldiğinde hiç kimseyi (ölümünü) ertelemez. Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

TEĞÂBÜN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ı tesbih ederler. Mülk O'nundur. Hamt ta O'nadır. O'nun her şeye gücü yeter.

2. Sizi yaratan O'dur. Sizden bir kısmınız kâfir, bir kısmınız Mümindir. Allah, tüm yaptıklarınızı görendir.

3. O; gökleri ve yeri hak ile yaratmış, sizi de en güzel sûrette şekillendirmiştir. Dönüş de O'nadır.

4. Göklerde ve yerde olanları bilir. Gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı da bilir. Allah kalplerde olanı hakkıyla bilendir.

5. Bundan önce kâfir olanların haberi size gelmedi mi? Onlar bu sebepten amellerinin cezasını tattılar. Onlar için çok acıklı bir azap da vardır.

6. Bu, kendilerine apaçık belgelerle peygamberler geldiği halde onların, "Bizi bir beşer mi hidayete ulaştıracak?" demeleri ve bu yüzden küfre saparak yüz çevirmeleri nedeniyledir. Allah hiç bir şeye muhtaç değildir. Allah çok zengindir, hamde layıktır.

7. Kâfirler, tekrar dirilmeyeceklerini iddia ettiler. De ki: «Evet! Rabbime andolsun ki, tekrar diriltileceksiniz. Sonra da yaptıklarınız size haber verilecek. Bu, Allah'a çok kolaydır.»

8. Allah'a, Rasûlüne ve indirdiğimiz nura iman edin. Allah, tüm yaptıklarınızdan haberdardır.

9. Sizi toplanma günü bir araya getirecektir. İşte o, aldanma günüdür. Kim Allah'a iman edip salih amel yaparsa; onun günahlarını örter ve alt tarafından ırmaklar aktığı Cennetler'e sokar. Orada ebedî kalacaklardır. İşte o, en büyük kurtuluştur.

10. Kâfirler ve ayetlerimizi yalanlayanlar, işte onlar ateş ehlidir. Orada ebedîdirler. Ne kötü bir dönüş yeri.

11. Hiçbir musibet, Allah'ın izni olmadıkça isabet etmez. Kim, Allah'a iman ederse Allah onun kalbine hidayet verir. Allah, her şeyi bilir.

12. O halde Allah'a itaat edin, Rasûlüne itaat edin. Eğer yüz çevirseniz, elçimize düşen ancak açıkça tebliğ etmektir.

13. Allah, O'ndan başka (hak) bir ilah yoktur. O halde Müminler yalnız Allah'a tevekkül etsinler.

14. Ey iman edenler! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olanlar vardır. Onlardan sakının. Eğer affeder, kusurlarına bakmaz ve bağışlarsanız; Allah da bağışlar ve merhamet eder.

15. Mallarınız da, evlatlarınız da sizin için ancak bir imtihandır. Allah katında ise büyük ecir vardır.

16. O halde, gücünüzün yettiği kadar Allah'tan sakının, dinleyin, itaat edin ve kendi iyiliğinize olarak harcayın. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa işte onlar kurtuluşa erenlerdir.

17. Eğer Allah'a güzel bir şekilde ödünç verirseniz, onu size kat kat arttırır ve günahlarınızı bağışlar. Allah; Şekûr'dur (bol bol verir), Halîm'dir.

18. Gizliyi de, açığı da bilendir, Azîzdir, Hakîmdir.

TALÂK SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Ey Peygamber! Kadınları boşayacağınızda, onları iddetlerini gözeterek boşayın ve iddeti de sayın. Rabbiniz Allah'tan korkun. Apaçık bir hayasızlık yapmaları hali bir yana, onları evlerinden çıkarmayın, kendileri de çıkmasınlar. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa, şüphesiz kendine zulmetmiş olur. Bilemezsin; olur ki Allah, bundan sonra bir durum ortaya çıkarıverir.

2. İddet müddetlerini doldurduklarında onları ya meşru ölçüler içerisinde (nikâhınız altında) tutun veya onlardan meşru ölçülere göre ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahit tutun. Şahitliği de Allah için doğru yapın. İşte bununla Allah'a ve ahiret gününe iman eden kimseler için öğüt veriliyor. Kim Allah'tan sakınırsa, Allah ona bir çıkış yolu gösterir.

3. Ve ona hiç beklemediği bir yerden rızık verir. Kim Allah'a tevekkül ederse, O kendisine yeter. Şüphesiz Allah, emrini yerine getirendir. Allah, her şey için bir süre/ölçü koymuştur.

4. Kadınlarınızdan âdetten kesilmiş olanlar hakkında (hüküm nedir diye) tereddüt ederseniz, onların bekleme süresi üç aydır. Henüz âdet görmemiş olanlar da böyledir. Hamile kadınların bekleme süresi, yüklerini bırakıncaya kadardır. Kim Allah'tan sakınırsa, ona işinde bir kolaylık sağlar.

5. Bu, Allah'ın size indirdiği emridir. Kim Allah'tan sakınırsa (Allah) onun kötülüklerini örter ve onun ecrini büyütür.

6. Boşadığınız kadınları, gücünüz ölçüsünde (iddet süresince) oturduğunuz yerde oturtun. Onları sıkıntıya düşürmek için zarar vermeye kalkışmayın. Eğer hamile iseler doğuruncaya kadar nafakalarını verin. Eğer sizin için (ücretle) emzirirlerse, onlara ücretlerini verin. Aranızda maruf/bilinen bir şekilde emredin. Eğer güçlük içine girerseniz, bu durumda (çocuğu) onun (babası) için bir başkası emzirebilir.

7. İmkânı geniş olan, imkânının genişliğine göre nafaka versin. Rızkı daralmış bulunan da Allah'ın kendisine verdiği kadarından nafaka ödesin. Allah, hiç kimseyi verdiği (imkândan) fazlasıyla yükümlü tutmaz. Allah, zorluğun ardından bir kolaylık verir.

8. Rabbinin ve rasullerinin emrine karşı baş kaldıran nice ülke halkı vardır

ki biz onları en şiddetli bir hesaba çekmiş ve onları görülmemiş bir azapla azaplandırmışızdır.

9. Sonunda onlar yaptıklarının cezasını tatmış oldular. İşlerin sonu da hüsran oldu.

10. Allah onlar için çok şiddetli bir azap hazırlamıştır. Ey iman etmiş akıl sahipleri - o halde - Allah'tan korkun, gerçek şu ki Allah size bir zikir indirmiştir.

11. İman edip salih amel işleyenleri, karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için size Allah'ın apaçık ayetlerini okuyan bir rasul göndermiştir. Kim Allah'a iman eder ve salih amel işlerse Allah onu, altlarından ırmaklar akan, içinde ebedî kalacakları Cennetler'e sokar. Allah o kimse için gerçekten güzel bir rızık vermiştir.

12. Allah, yedi kat göğü ve yerden bir o kadarını yaratandır. Onun emri bunlar arasından inip durmaktadır ki, böylece Allah'ın her şeye kadir olduğunu ve her şeyi ilmiyle kuşattığını bilesiniz.

TAHRÎM SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Ey Peygamber! Eşlerinin rızasını aramak için ne diye Allah'ın sana helâl kıldığını (kendine) haram ediyorsun? Allah; çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

2. Allah, yeminlerinizin (kefaretle) çözülmesini size meşru kılmıştır. Allah, sizin mevlanızdır. O; Alîm'dir, Hakîm'dir.

3. Peygamber, eşlerinden birine gizlice bir söz söylemişti. Fakat eşi, o sözü (başkasına) haber verip Allah da bunu Peygamber'e açıklayınca, Peygamber bir kısmını bildirmiş, bir kısmından da vazgeçmişti. Peygamber bunu eşine haber verince o: «Bunu sana kim haber verdi?» dedi. «Bana, Alîm ve haberdar olan (Allah) haber verdi.» dedi.

4. Eğer sizler (iki hanımı) Allah'a tevbe ederseniz (ne iyi); çünkü kalpleriniz eğrilik gösterdi. Eğer ona karşı birbirinize arka çıkarsanız, kuşkusuz onun velisi Allah'tır. Cebrâîl, salih Müminler ve melekler de bundan sonra ona yardımcılardır.

5. Eğer o sizi boşarsa, Rabbi ona sizden daha hayırlı, Müslüman, inanan, sebatla itaat eden, tövbe eden, ibadet eden, oruç tutan, dul ve bakire eşler verebilir.

6. Ey iman edenler! Kendinizi ve ailelerinizi yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. Onun başında gayet haşin, sert; Allah'ın kendilerine emrettiğine karşı gelmeyen ve kendilerine emredileni yapan melekler vardır.

7. Ey kâfirler! O gün mazeret ileri sürmeyin. Ancak yaptıklarınızın karşılığını çekeceksiniz.

8. Ey iman edenler! Allah'a içtenlikle (nasuh) tevbe edin. Umulur ki, Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter, peygamberi ve onunla birlikte iman edenleri utandırmayacağı günde Allah sizi, içlerinden ırmaklar akan Cennetler'e sokar. Onların nurları önlerinden ve sağlarından aydınlatır, gider. «Ey Rabbimiz! Nûrumuzu bizim için tamamla, bizi bağışla! Çünkü senin her şeye hakkıyla gücün yeter.» derler.

9. Ey Peygamber! Kâfirlerle ve münafıklarla cihat et, onlara karşı sert davran. Onların barınma yeri Cehennem'dir. O, pek de kötü bir dönüş yeridir.

10. Allah, kâfir olanlara Nûh'un karısı ile Lût'un karısını örnek olarak veriyor. İkisi de, salih kullarımızdan iki kulun nikahı altında idiler. Onlara (dinlerinde)

ihanet etmişlerdi. Onlar da Allah'tan gelen hiçbir şeye mani olamamışlardı. O kadınlara: «Girenlerle birlikte ateşe girin!» denildi.

11. Allah, iman edenlere de Firavun'un karısını örnek veriyor. Hani O: «Rabbim! Katındaki Cennet'te benim için bir ev yap. Beni Firavun'dan ve onun (kötü) işinden koru ve beni zalimler topluluğundan kurtar!» demişti.

12. İffetini koruyan İmran'ın kızı Meryem'i de... Ona ruhumuzdan üflemiştik. O da Rabbinin sözlerini ve kitaplarını tasdik etmişti. O, itaatkârlardan biri idi.

MÜLK SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Bütün mülk elinde olan Allah, yüceler yücesidir ve Onun her şeye gücü yeter.

2. O, hanginizin daha güzel amel yapacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratandır. O; mutlak güç sahibidir, çok bağışlayandır.

3. Gökleri, üst üste yedi kat yaratan O'dur. Rahman'ın yaratmasında bir düzensizlik göremezsin. Gözünü çevir de bak, (gökte) bir çatlak görüyor musunuz?

4. Sonra gözünü iki kere daha çevir (de bak). Göz hakir ve umudunu kesmiş bir halde sana döner.

5. Andolsun biz, en yakın göğü kandillerle donattık. Onları Şeytanlara atılan taşlar yaptık ve (ahirette de) onlara alevli ateş azabını hazırladık.

6. Rablerini inkâr edenlere cehennem azabı vardır. Orası ne kötü bir varış yeri!

7. Oraya atıldıklarında o kaynayıp coşarken onun korkunç sesini işitirler.

8. Neredeyse Cehennem öfkeden çatlayacaktır! Oraya her bir topluluk atıldıkça oranın bekçileri onlara; «Size bir uyarıcı gelmemiş miydi?» diye sorarlar.

9. Onlar da şöyle derler: «Evet! Bize bir uyarıcı gelmişti. Fakat biz onu yalanlamış ve Allah hiçbir şey indirmemiştir. Siz ancak büyük bir sapıklık içindesiniz demiştik.»

10. Yine derler ki: «Eğer biz dinleseydik ve aklımızı kullanmış olsaydık, cehennemlikler arasında olmazdık.»

11. İşte böylece günahlarını itiraf ederler. Artık alevli ateştekiler Allah'ın rahmetinden uzak olsun!

12. Görmediği halde Rablerinden korkup çekinen kimseler için de elbette bir bağışlanma ve büyük bir ödül vardır.

13. Sözünüzü ister gizleyin ve isterse onu açığa vurun. Şüphesiz O gönüllerde olanı bilir.

14. Yaratan bilmez mi? O latiftir, her şeyden haberdar olandır.

15. O, yeryüzünü sizin ayaklarınızın altına serendir. Haydi onun üzerinde yürüyün ve Allah'ın rızkından yiyin. Dönüş ancak O'nadır.

16. Gökte olanın, yeryüzü sarsıldığı zaman sizi yerin dibine batırmayacağından emin mi oldunuz?

17. Yoksa gökte olanın üzerinize taş yağdıran (fırtınalı) bir rüzgâr göndermeyeceğinden emin misiniz? Siz o takdirde benim uyarmam nasılmış bilip öğreneceksiniz.

18. Andolsun ki onlardan öncekiler de yalanladılar. Fakat benim inkârım nasıl oldu?

19. Üstlerinde kanatlarını açarak ve kapayarak uçan kuşları görmediler mi? Onları Rahman'dan başkası tutmuyor. Doğrusu O, her şeyi görendir.

20. Rahman olan Allah'a karşı şu size yardım edecek askerleriniz hani kimlerdir? Kâfirler ancak boş bir gurur/aldanış içindedirler.

21. Eğer O, rızkınızı kesecek olsa size rızık verecek olan kimdir? Bilâkis onlar azgınlık ve nefret içinde inatla direnmektedirler.

22. O halde, yüzüstü kapanarak yürüyen mi daha çok hidâyete erendir, yoksa dosdoğru bir yol üzerinde dimdik yürüyen kimse mi?

23. Deki: «Sizi yaratan size işitme (için kulaklar), gözler ve kalpler veren odur. Ne kadar az şükredersiniz.»

24. Deki: «O sizi yeryüzüne dağıtıp, yayandır. Yalnız onun huzuruna toplanıp götürüleceksiniz.»

25. «Eğer doğru söyleyenler iseniz, bu tehdit ne zaman gerçekleşecek?» diyorlar.

26. De ki: «Bunun bilgisi yalnız Allah'ın katındadır. Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım.»

27. Onun yaklaştığını gördükleri zaman, kâfirlerin yüzleri kötüleşir ve onlara; «İşte, isteyip durduğunuz şey budur!» denir.

28. De ki: «Söyleyin bakalım: «Eğer Allah beni ve beraberimdekileri helâk etse yahut bize merhamet ederse kâfirleri acıklı bir azaptan kim kurtarabilir?»

29. De ki: «O, Rahman'dır. O'na iman ettik ve O'na tevekkül ettik. Kimin apaçık bir dalalette olduğunu yakında öğreneceksiniz.»

30. De ki: «Söyleyin bakalım: Suyunuz çekiliverse, size kim temiz bir akar su getirir?»

KALEM SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Nûn.(1) Kaleme ve yazdıklarına yemin olsun.

2. Sen, Rabbinin nimeti sayesinde bir deli değilsin.

3. Senin için tükenmez bir ecir vardır.

4. Şüphesiz sen, çok büyük bir ahlâk üzeresin.

5. Sen de göreceksin, onlar da görecekler.

6. Hanginizin delirmiş olduğunu.

7. Doğrusu Rabbin, kendi yolundan sapan kişiyi en iyi bilendir. Hidayete erenleri de en iyi bilen O'dur.

8. Sakın yalanlayanlara itaat etme!

9. Onlar ister ki, sen müsamaha gösterip, yumuşak davranasın da onlar da sana yumuşak davransınlar.

10. Sakın itaat etme çokça yemin eden, aşağılık ve değersiz her kişiye.

11. Arkadan çekiştirip, laf götürüp getirene.

12. İyiliğe engel olan, saldırgan günahkâra.

13. Kabaya sonra da soysuza.

14. O mal ve oğullar sahibi oldu diye.

15. Karşısında ayetlerimiz okunduğunda «öncekilerin masallarıdır» der.

16. Yakında biz onun burnu üzerine damga vuracağız.

17. Gerçek şu ki biz o bahçe sahiplerini sınadığımız gibi bunları da sınadık: Hani sabah vaktinde onu mutlaka devşireceklerine yemin etmişlerdi.

18. (İnşaallah diyerek, yeminlerinde) istisna da yapmıyorlardı.

19. Onlar uyurken, Rabbin tarafından bir kuşatıcı (ateş) bahçeyi sarıverdi.

20. Bahçeler bir anda kapkara kesildi.

21. Sabah vakti birbirlerine seslendiler.

(1) Bkz: Bakara Suresi 1. ayetinin dipnotu.

22. Eğer mahsulü toplayacaksanız, erkenden yola çıkın!

23. Kendi aralarında fısıldaşarak yola koyuldular.

24. «Sakın bugün oraya bir yoksul girip yanınıza sokulmasın» diye.

25. (Yoksulları) alıkoymaya güçleri yetiyormuş gibi erkenden gittiler.

26. Fakat bahçeyi o halde gördüklerinde; «Biz mutlaka yolumuzu şaşırmış olmalıyız» dediler.

27. Bilâkis biz, mahrum bırakıldık.

28. Onların en mu'tedil/insaflı olanı: «Ben size, keşke Allah'ı tesbih etseydiniz dememiş miydim?» dedi.

29. Onlar; «Rabbimizi tesbih ederiz. Şüphesiz biz, zalim kimseler imişiz.» dediler.

30. Karşılıklı olarak birbirlerini kınamaya başladılar.

31. Şöyle dediler: «Yazıklar olsun bize! Gerçekten biz azgın kişilermişiz!»

32. «Umulur ki, Rabbimiz bize bunun yerine daha iyisini verir. Çünkü biz artık Rabbimizi arzulayanlarız.»

33. İşte azap böyledir. Ahiret azabı ise elbette daha büyüktür. Keşke bilselerdi.

34. Şüphesiz Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için Rableri katında Naîm Cennetleri vardır.

35. Biz hiç, Müslümanlarla suçluları bir tutar mıyız?

36. Ne oluyor size? Nasıl hüküm veriyorsunuz?

37. Yoksa sizin bir kitabınız var da ondan mı okuyorsunuz?

38. Onda, «Beğendiğiniz her şey sizindir» (diye mi yazılı?)

39. Yoksa; «Neye hükmederseniz o yerine getirilir.» diye kıyamete kadar geçerli olacak, size verilmiş yeminler/sözler mi var?

40. Sor onlara; hangileri bunun savunuculuğunu yapacak?

41. Yoksa onların ortakları mı var? Eğer doğru söyleyenler iseler o halde ortaklarını getirsinler.

42. Baldırın açılacağı o günde onlar secde etmeye davet edilecekler. Fakat buna güç yetiremezler.

43. Gözleri korku içinde, yüzlerini zillet bürümüştür. Oysa onlar, sağ salim iken secde etmeye çağrılmışlardı.

44. Artık beni ve bu sözü yalanlayanları baş başa bırak. Biz onları bilmeyecekleri bir yerden derece derece azaba yaklaştıracağız.

45. Onlara mühlet veriyorum. Çünkü benim tuzağım çok sağlamdır.

46. Yoksa sen onlardan bir ücret istiyorsun da onlar bu yüzden ağır bir borç yükü altına mı girmişlerdir?

47. Yoksa gayb onların yanındadır da onlar mı yazıyorlar?

48. Rabbinin hükmünü sabırla bekle! Balık sahibi/Yunus gibi olma! Hani o, dertli bir sesle Rabbine seslenmişti.

49. Şayet Rabbinden ona bir nimet yetişmemiş olsaydı, o mutlaka kınanmış bir hâlde ıssız bir yere atılacaktı.

50. Ancak Rabbi onu seçti ve onu salihlerden kıldı.

51. Kâfirler, o zikri işittikleri vakit neredeyse seni gözleriyle devireceklerdi. «O, kesinlikle bir delidir.» diyorlardı.

52. Oysa o (Kur'an) ancak âlemler için bir öğüttür.

HÂKKA SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Gerçekleşecek olan kıyamet!

2. Nedir o gerçekleşecek olan kıyamet?

3. Gerçekleşecek olan kıyametin ne olduğunu sen ne bileceksin?

4. Semûd ve Âd kavimleri, yüreklerini hoplatacak olan büyük felaketi (kıyameti) yalanladılar.

5. Ama Semûd, şiddetli bir çığlık/ses ile helâk edilmişti.

6. Âd kavmine gelince, onlar da uğultulu ve dondurucu olan şiddetli bir rüzgârla helâk edildi.

7. O rüzgârı onlara yedi gece ve sekiz gün peşpeşe musallat kıldı. O kavmi o süre içinde içleri boşalmış hurma kütükleri imişler gibi yere yıkılmış görürdün.

8. Onlardan arta kalan bir şey görüyor musun?

9. Firavun da, ondan öncekiler de, altı üstüne gelen kasabalar halkı da hep hata işlediler.

10. Rablerinin elçisine isyan ettikleri için onları şiddetli bir yakalayışla yakaladı.

11. Doğrusu sular taştığı zaman sizi gemide biz taşımıştık.

12. Bunu sizin için bir öğüt kılalım ve anlayışlı kulaklar duysun diye.

13. Sûr'a tek bir üfürüşle üfürüldüğü zaman.

14. Yeryüzü ve dağlar kaldırılıp, tek çarpışla çarpılıp darmadağın edildiği zaman.

15. İşte o gün olacak olmuştur.

16. Gökyüzü yarılır ve artık o gün zayıf ve güçsüzdür.

17. Melekler, onun (göğün) etrafındadır. O gün Rabbinin arşını, bunların da üstünde sekiz (melek) yüklenir.

18. Siz o gün (hesap için) arz olunursunuz da hiçbir sırrınız gizli kalmaz.

19. İşte o vakit, kitabı kendisine sağından verilen kimse der ki: «Gelin, kitabımı okuyun!»

20. «Ben, zaten kesinlikle böyle bir hesapla karşılaşacağımı biliyordum.» der.

21. Artık o hoşnut olduğu bir yaşayıştadır.

22. Yüksek bir Cennet'tedir.

23. Meyveleri çok yakındır.

24. Yiyin, için; afiyet olsun. Bu, geçmiş günlerde yaptıklarınızın sebebiyle (size bahşedilmiştir.)

25. Kitabı solundan verilen kimseler ise şöyle der: «Eyvah! Keşke kitabım verilmeseydi.»

26. «Hesabımın ne olduğunu hiç bilmeseydim.»

27. «Keşke (ölüm işimi) bitirmiş olsaydı!»

28. «Malım da bana bir fayda vermedi.»

29. «Saltanatım yok olup gitti.»

30. Onu yakalayın da (ellerini boynuna) bağlayın.

31. Sonra da Cehennem'e atın!

32. Ardından da onu yetmiş arşın boyundaki bir zincire vurup sürükleyin!

33. Çünkü o, Yüce Allah'a iman etmiyordu.

34. Yoksulu yedirmeye teşvik etmiyordu.

35. Bugün onun için burada bir can yoldaşı da yoktur.

36. İrinden başka hiçbir yiyecek de yoktur.

37. O yemeği günahkârlardan başkası yemez.

38. Yemin ederim gördüklerinize.

39. Görmediklerinize de…

40. Şüphesiz o, çok değerli bir elçinin sözüdür.

41. O, bir şair sözü değildir. Ne kadar da az iman ediyorsunuz!

42. O, bir kâhin sözü de değildir. Ne de az düşünüyorsunuz!

43. Âlemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir.

44. Eğer Peygamber bizim adımıza bazı sözler uydurmuş olsaydı;

45. Elbette onu sağ tarafından kıskıvrak yakalardık.

46. Sonra da onun can damarını kopartırdık.

47. Sizden hiç kimse de buna engel olamazdı.

48. Şüphesiz o, takva sahipleri için bir öğüttür.

49. Elbette biz, biliyoruz ki içinizden yalanlayanlar vardır.

50. Şüphesiz ki o kâfirler için bir pişmanlıktır.

51. Ve şüphesiz o, kesin bir gerçektir.

52. O halde sen, Yüce Rabbinin adını tesbih et!

MEÂRİC SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. İsteyen kimse inecek olan azabı istedi.

2. Kâfirler için onu (azabı) önleyecek hiç kimse yoktur.

3. (O azap) Yüksek dereceler sahibi olan Allah tarafındandır.

4. Melekler ve Ruh (Cebrâîl) ona süresi elli bin yıl olan bir günde yükselir.

5. Öyleyse sen de güzel bir sabırla sabret!

6. Doğrusu onlar, o günü çok uzak görüyorlar.

7. Oysa biz onu çok yakın görüyoruz.

8. O gün, gökyüzü erimiş yağ/maden (tortusu) gibi olur.

9. Dağlar ise saçılmış yünler gibi olacaktır.

10. Hiçbir yakın dost bir yakınını sormaz bile.

11. Onlar birbirlerine gösterilirler. Günahkâr kimse, o günün azabından (kurtuluş için) oğullarını fidye olarak vermek ister.

12. Eşini ve kardeşini.

13. Kendisini barındıran sülalesini.

14. Yeryüzünde olanların hepsini de. Sonra (ister ki) kendini kurtarsın.

15. Asla! Çünkü o alevli bir ateştir.

16. Deriyi yakıp kavurur.

17. (Hakka) Arkasını dönüp yüz çevireni çağırır.

18. Mal toplayıp biriktireni.

19. İnsan, çok hırslı olarak yaratılmıştır.

20. Kendisine fenalık dokunduğunda sızlanır, feryat eder.

21. Ona bir iyilik dokununca da cimrilik eder.

22. Ancak namaz kılanlar müstesna.

23. Onlar ki, namazlarını devamlı kılarlar.

24. Onların mallarında belli bir hak vardır.

25. İsteyene ve (istemekten utanıp) mahrum kalana.

26. Onlar hesap gününü tasdik ederler.

27. Onlar Rablerinin azabından korkarlar.

28. Gerçekten Rablerinin azabından güvende olunmaz.

29. Onlar, mahrem yerlerini/ırzlarını koruyan kimselerdir.

30. Ancak eşlerine ve sahip oldukları cariyelerine karşı müstesna. Çünkü onlar (bundan dolayı) kınanmazlar.

31. Bundan ötesini arayanlar, işte onlar haddi aşmış olanlardır.

32. Onlar, emanetlerine ve verdikleri sözlere riayet ederler.

33. Onlar, şahitliklerini (gerektiği gibi) yerine getirirler.

34. Onlar namazlarını aksatmadan gereği gibi kılarlar.

35. İşte onlar, Cennetler'de ağırlanacaklardır.

36. O kâfirlere ne oluyor ki, sana doğru koşuyorlar?

37. Sağdan soldan, bölük bölük.

38. Yoksa onların her biri Nâim Cennet'ine konulacağını mı umuyor?

39. Asla! Biz onları bildikleri o şeyden yarattık.

40. Hayır, doğuların ve batıların Rabbine yemin ederim ki mutlaka biz güç yetirenleriz.

41. Onların yerlerine kendilerinden daha hayırlılarını getirmeye. Ve bizim önümüze geçilemez.

42. Bırak onları; kendilerine söz verilen gün gelinceye kadar dalıp oynasınlar!

43. O gün onlar sanki dikilmiş putlara süratle gidiyorlarmış gibi kabirlerinden hızlıca çıkarlar.

44. Gözleri yere yıkılmış, (yüzlerini) zillet bürümüştür. İşte bu, onlara söz verilen gündür!

NÛH SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Şüphesiz biz Nûh'u kavmine; «Kendilerine elem dolu bir azap gelmeden önce kavmini uyar!» diye gönderdik.

2. Dedi ki: «Ey kavmim! Ben, sizin için açık bir uyarıcıyım.»

3. «Allah'a ibadet edin, ondan sakının ve bana itaat edin.»

4. Ta ki günahlarımızdan bir kısmını mağfiret buyursun ve sizi belli bir süreye kadar geciktirsin. Şüphesiz ki Allah'ın takdir ettiği vakit geldi mi geri bırakılmaz. Keşke bilseydiniz.

5. Dedi ki: «Rabbim! Ben kavmimi gece gündüz davet ettim.»

6. «Davetim onların kaçmasından başka bir şeyi artırmadı.»

7. Doğrusu ben onları bağışlaman için her davet edişimde, onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar, örtülerini başlarına çektiler, direttiler ve kibirlendikçe kibirlendiler.

8. Sonra, ben onları açıktan açığa davet ettim.

9. Sonra onları açıktan açığa da, gizli gizli de davet ettim.

10. Onlara dedim ki: «Rabbinizden bağışlanma dileyin. Çünkü O, çok bağışlayıcıdır.»

11. Gökten size bol bol yağmur yağdırsın.

12. Sizi, mallar ve oğullarla desteklesin; sizin için bahçeler var etsin, ırmaklar akıtsın.

13. Size ne oluyor da Allah için bir vakar (saygınlık, büyüklük) ummuyorsunuz?

14. Oysa O, sizi aşamalar halinde yarattı.

15. Allah'ın yedi göğü kat kat nasıl yarattığını görmüyor musunuz?

16. Onların içinde Ay'a bir ışık vermiş, Güneş'i de bir kandil yapmıştır.

17. Allah sizi bir bitki gibi topraktan bitirmiştir.

18. Sonra sizi oraya geri döndürecek ve tekrar oradan çıkaracaktır.

19. Allah sizin için yeryüzünü bir döşek kıldı.

20. Geniş yollarında gezip dolaşmanız için.

21. Nûh: «Rabbim! Onlar bana isyan ettiler. Malı ve evladı kendisine hüsrandan başka bir şey artırmayan kimseye uyup, tabi oldular.» dedi.

22. «Ve büyük bir tuzak kurdular.»

23. Ve; «Sakın ilahlarınızı bırakmayın! Sakın Ved'i, Suvâ'yı, Yeğûs'u, Yeûk'u ve Nesr'i bırakmayın!» dediler.

24. Birçoklarını saptırdılar. Sen de o zalimlerin sapıklıklarından başka bir şeylerini artırma.

25. Günahlarından dolayı suda boğuldular ve ateşe atıldılar. Kendilerine Allah dışında bir yardımcı da bulamadılar.

26. Nûh dedi ki: «Rabbim! Yeryüzünde dolaşan tek bir kâfir bile bırakma!»

27. «Eğer onları bırakırsan, senin kullarını yoldan çıkarırlar ve yalnızca ahlâksız, kâfir insanlar dünyaya getirirler.»

28. «Rabbim! Beni bağışla! Anamı, babamı ve iman ederek evime giren erkek ve kadın Müminleri de. Zalimlerin de ancak helâkini arttır.»

CİN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. De ki: «Cinlerden bir topluluğun dinleyip şöyle dediği bana vahyedildi: Biz, hayrete düşüren Kur'an dinledik.»

2. Doğru yola hidayet ediyor, biz ona iman ettik. Rabbimize hiç kimseyi ortak tutmayacağız.

3. Rabbimizin azameti çok yücedir. O, eş ve çocuk edinmemiştir.

4. Doğrusu bizim beyinsiz olanımız (İblis), Allah hakkında pek aşırı yalanlar uyduruyormuş.

5. «Biz, insanların ve cinlerin Allah hakkında yalan söylemeyeceklerini zannederdik.»

6. Şu da gerçek ki, insanlardan bazı kimseler cinlerden bazı kimselere sığınırlardı da onların taşkınlıklarını arttırırlardı.

7. Onlar da sizin zannettiğiniz gibi Allah'ın hiç kimseyi yeniden diriltemeyeceğini sanmışlardı.

8. Doğrusu biz (cinler) göğü yokladık, fakat onu güçlü bekçilerle, alev hüzmeleriyle (yıldızlarla) doldurulmuş bulduk.

9. Hâlbuki (daha önce) biz onun bazı kısımlarında (haber) dinlemek için oturacak yerler (bulup) oturuyorduk. Şimdi kim dinlemek istese onu gözeten bir alev yakalıyor.

10. Gerçekten bilmiyoruz. Yeryüzünde olanlara bir kötülük mü murat edildi? Yoksa Rableri onlara bir hayır mı diledi?

11. Şüphesiz bizim içimizde salih olanlar da vardır, salih olmayanlar da vardır. Her birimiz ayrı ayrı yollara ayrılmışız.

12. Biz, şüphesiz Allah'ı yeryüzünde asla aciz bırakamayacağımızı, kaçmak suretiyle de onu hiçbir şekilde aciz kılamayacağımızı anladık.

13. Doğrusu biz, o hidayeti (Kur'an'ı) işitince ona iman ettik. Kim Rabbine iman ederse, artık bir kayıptan ve haksızlığa uğramaktan korkmaz.

14. Bizden Müslüman olanlar da var, haksızlık edenler de (sapmış olanlar da) var. Müslüman olanlar, işte onlar doğru yola yönelenlerdir.

15. Doğru yoldan sapanlara gelince, onlar Cehennem'e odun olacaklardır.

16. Eğer onlar, doğru yolda istikamet üzere olsalardı, onlara bol bol su verirdik.

17. Bununla onları imtihan ederiz. Kim de Rabbinin zikrinden yüz çevirirse, onu çok ağır bir azaba sokar.

18. Mescitler Allah'ındır. O halde Allah ile birlikte başkasına dua/ibadet etmeyin.

19. Nitekim Allah'ın kulu, ona dua/ibadet için ayağa kalktığında (Kur'an dinlemek için) az kalsın üzerine toplanıp doluşurlardı.

20. De ki: «Ben ancak Rabbime dua ederim ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmam.»

21. De ki: «Benim size bir zarar vermeye de, sizi doğru yola iletmeye de gücüm yetmez.»

22. De ki: «Beni kimse Allah'a karşı savunamaz ve ben O'ndan başka bir sığınak bulamam.»

23. (Benim görevim) ancak Allah'tan (gönderilenleri) ve (tebliğ olunması emrolunanları) tebliğ etmektir. Kim Allah'a ve elçisine karşı gelirse, onun için içinde ebedî kalacağı Cehennem ateşi vardır.

24. Sonunda, kendilerine söz verileni gördükleri zaman, kimin yardımcısının daha güçsüz ve sayısının daha az olduğunu bileceklerdir.

25. De ki: «Size vadedilen yakın mı? Yoksa Rabbim onu uzak mı kıldı, bilmiyorum.»

26. O, gaybı bilendir. Hiç kimseye gaybını bildirmez.

27. Ancak elçileri içinde razı olduğu başka. Çünkü O, bunun önünde ve ardında gözleri önündedir.

28. Böylece onların (peygamberlerin), Rablerinin gönderdiklerini hakkıyla tebliğ ettiklerini bilsin. (Allah) Onların üzerinde olup bitenleri çepeçevre kuşatmış ve her şeyi bir bir saymıştır (kaydetmiştir).

MÜZZEMMİL SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Ey örtüsüne bürünmüş olan!

2. Gece kalk, ancak birazı dışında.

3. Yarısı kadar yahut ondan biraz eksilt.

4. Yahut buna biraz ekle. Kur'an'ı ağır ağır, tane tane oku.

5. Doğrusu Biz, sana, taşıması ağır bir söz vahyedeceğiz.

6. Gerçekten, gece kalkışı etki bakımından daha kuvvetli ve okuma bakımından da daha sağlamdır.

7. Gündüz ise senin için uzun bir uğraş vardır.

8. Rabbinin ismini zikret ve her şeyden kendini çekerek yalnızca O'na yönel.

9. O, doğunun da batının da Rabbidir. O'ndan başka (hak) bir ilah da yoktur. Öyleyse O'nu vekil edin.

10. Onların söylediklerine katlan ve onlardan güzel bir şekilde ayrıl.

11. Yalanlayan o nimet sahipleri ile beni başbaşa bırak ve onlara azıcık mühlet ver.

12. Çünkü bizim yanımızda ağır bukağılar ve yakıcı bir ateş var.

13. Boğazı tıkayan bir yiyecek ve acı veren bir azap vardır!

14. O günde yer ve dağlar sarsılır, dağlar da yığılarak akıp dağılan kum gibi olur.

15. Biz, Firavun'a bir rasûl gönderdiğimiz gibi size de üzerinize şahit olacak bir rasûl gönderdik.

16. Firavun, rasûle karşı çıktı. Biz de onu müthiş bir şekilde yakaladık.

17. Eğer küfredecek olursanız, çocukların saçlarını ağartan bir günde, siz kendinizi nasıl koruyacaksınız?

18. O günün dehşetiyle gökyüzü yarılacak, O'nun vaadi mutlaka yerine gelecektir.

19. Şüphesiz bunlar bir öğüttür. Kim dilerse Rabbine ulaştıran bir yol tutar.

20. Şüphesiz Rabbin biliyor ki, gerçekten sen gecenin üçte ikisinden daha azı ve (bazen) yarısı ve (bazen de) üçte biri kadar (namaz için) kalkıyorsun. Beraberinde bulunanlardan (ashâbından) bir topluluk da (böyle yapıyor).

Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. O sizin, bunu sayamayacağınızı (buna güç yetiremeyeceğinizi) bildiği için sizi bağışladı. Öyleyse Kur'an'dan (bildiğiniz) kolayınıza geleni okuyun. İçinizden hasta olacakları, bir kısmınızın yeryüzünde dolaşıp Allah'ın rızkını arayacağını, diğerlerinin Allah yolunda savaşacağını da bilmektedir. Öyleyse ondan kolayınıza geleni okuyun, namazı ikame edin, zekâtı verin ve Allah'a güzel bir borç (ile borç) verin. Kendiniz için hayır olarak (dünyada) ne sunarsanız; onu Allah katında daha iyi, daha büyük bir mükâfat ile (karşılık verilmiş) bulursunuz. Allah'tan bağışlanma dileyin. Şüphesiz Allah; çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.

MÜDDESSİR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Ey elbisesine bürünen!
2. Kalk ve uyar!
3. Rabbini tekbir et (yücelt).
4. Elbiseni de temizle/Rabbini tekbir et (yücelt).
5. Pisliklerden de uzak dur!
6. (Yaptığını) çok görerek minnet etme!
7. Rabbin için sabret!
8. Sûr'a üflendiği zaman.
9. İşte o gün, çok zor bir gündür.
10. Kâfirler için hiç kolay değildir.
11. Beni, yarattığım kişiyle baş başa bırak.
12. Ona ardı arkası kesilmeyen bir servet verdim.
13. Gözlerinin önünde duran oğullar verdim.
14. Kendisi için (dünya nimetlerini) yaydıkça yaydım.
15. Daha da artırmamı umuyor.
16. Asla! Çünkü o ayetlerimize karşı çok inatçıdır.
17. Onu sarp bir yokuşa zorlayıp süreceğim.
18. Çünkü o; düşündü, ölçtü, biçti.
19. Kahrolası nasıl da ölçtü, biçti!
20. Sonra (yine o) kahrolası, nasıl (da) ölçtü, biçti!
21. Sonra şöyle bir baktı.
22. Sonra da kaşlarını çatıp, surat astı.
23. Sonra da arkasını dönüp büyüklendi.
24. Ve şöyle dedi: Bu sadece öğretilegelen bir sihirdir.

25. «Bu, insan sözünden başka bir şey değildir.»

26. Ben onu Sekar'a (Cehennem'e) sokacağım.

27. Sekar'ın ne olduğunu bilir misin sen?

28. O geride bir şey koymaz ve bırakmaz.

29. İnsan derisini yakıp kavurur.

30. Üzerinde on dokuz (melek) vardır.

31. Biz; kendilerine kitap verilenler kesin bir bilgiyle inansın, iman edenlerin imanları artsın, kendilerine kitap verilenler ile iman edenler şüpheye kapılmasın, kalplerinde bir hastalık olanlar ile küfre sapanlar da, «Allah, bu örnekle (on dokuz sayısı ile) neyi anlatmak istedi?» desin diye o ateşin koruyucularını meleklerden başkasını kılmadık ve onların sayısını da kâfirler için yalnızca bir fitne/imtihan yaptık. Allah; dilediğini işte böyle saptırır, dilediğine de hidayet eder. Rabbinin ordularını kendisinden başkası bilemez. Bu, insanlar için bir öğütten başka bir şey değildir.

32. Hayır! And olsun Ay'a!

33. Dönüp gittiği zaman geceye,

34. Ve ağarmakta olan sabaha,

35. Şüphesiz o (Sekar), büyük (musibetlerden) biridir.

36. İnsanlar için bir uyarıcıdır.

37. Sizden ileri gitmek ya da geri kalmak isteyen kimseler için.

38. Her nefis kazandığına karşılık bir rehindir.

39. Ancak Ashab-ı Yemin (sağ ehli) başkadır.

40. (Onlar) cennetlerdedirler. Birbirlerine sorarlar.

41. Suçlulardan.

42. «Sizi Sekara/Cehennem'e sokan nedir?»

43. Onlar derler ki; «Biz namaz kılan kimseler değildik.»

44. «Yoksulları da doyurmazdık.»

45. «(Batıla) Dalanlarla beraber biz de dalıp gitmiştik.»

46. «Hesap gününü de yalanlıyorduk.»

47. «Nihayet ölüm bize gelip çatıncaya dek.»

48. Artık şefaat edenlerin şefaatleri onlara yarar sağlamaz.

49. Öyleyse onlara ne oluyor da öğütten yüz çeviriyorlar?

50. Onlar adeta ürkütülmüş yaban eşekleri gibidir.

51. Aslandan ürküp, kaçan.

52. Hayır; her biri önüne açılıvermiş sahifeler verilmesini ister.

53. Asla! Doğrusu onlar ahiretten korkmuyorlar.

54. Hayır! Şüphesiz o (Kur'an) ancak bir öğüttür.

55. Artık dileyen kimse ondan öğüt alır.

56. Allah dilemedikçe onlar öğüt almazlar. Kendisinden korkulmaya layık olan da, bağışlayıcı olan da O'dur.

KIYAMET SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Kıyamet gününe yemin ederim.
2. Sürekli kendini kınayan nefse yemin ederim.
3. İnsan biz onun kemiklerini asla toplayıp, bir araya getirmeyeceğimizi mi zanneder?
4. Aksine onun parmak uçlarını bile yaratıp düzenlemeye gücümüz yeter.
5. Ancak insan, önündeki (ahireti inkâr ederek) fücurla (günah işlemek) ister.
6. «Kıyamet günü ne zaman?» diye sorar.
7. Göz dehşetle kamaştığı zaman.
8. Ay tutulduğu zaman.
9. Güneş ve Ay bir araya getirildiği zaman.
10. (O gün) insan: «Bugün kaçacak yer nerede?» der.
11. Hayır! Hiçbir sığınacak yer yoktur.
12. O gün varıp durulacak yer Rabbinin huzurudur.
13. O günde insana önden yolladığı şeyler ile geride bıraktığı şeyler haber verilir.
14. Doğrusu insan, kendi aleyhine bir şahittir.
15. İsterse bütün mazeretlerini ortaya döksün.
16. (Ey Muhammed!) Onu (vahyi) çarçabuk almak için dilini kımıldatma.
17. Şüphesiz onu toplamak (senin kalbine yerleştirmek) ve onu okutmak bize aittir.
18. O halde, biz onu okuduğumuz zaman onun okunuşuna uy.
19. Sonra onu açıklamak yine bize aittir.
20. Hayır! Siz, acil olanı/dünyayı seviyorsunuz.
21. Ahireti ise bırakıyorsunuz.
22. Yüzler vardır ki, o gün ışıl ışıl parıldayacaktır.
23. Rabbine bakar. (O'nu göreceklerdir)
24. O gün birtakım yüzler de asıktır.

25. Bel kemiklerini kıran bir felakete uğratılacaklarını anlarlar.
26. Hayır! Can, köprücük kemiğine dayandığı zaman.
27. Hayır! Can boğaza dayandığı zaman.
28. Anlar ki, bu bir ayrılış.
29. Ayakları birbirine dolaştığında.
30. O gün varacakları yer, yalnız Rabbinin huzurudur.
31. Tasdik etmemiş ve namaz kılmamıştı.
32. Fakat yalanlamış ve yüz çevirmiş.
33. Sonra da çalım satarak ailesine gitmişti.
34. «Bu azap sana layıktır, layık!»
35. «Evet! Layıktır sana, layık!» denilecek.
36. Yoksa insan, başı boş bırakılacağını mı sanıyor?
37. O akıtılan meniden bir nutfe değil miydi?
38. Sonra alaka olmuş, Allah onu yaratmış ve düzenlemişti.
39. Ondan da iki eşi, erkek ve dişiyi var etmişti.
40. Bunu yapanın ölüleri diriltmeye gücü yetmez mi?

İNSÂN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. İnsan (henüz) anılır bir şey değilken (yaratılmamışken) üzerinden uzunca bir zaman geçti.

2. Biz, insanı katışık nutfeden yarattık. Onu imtihan edelim diye kendisini işitir ve görür kıldık.

3. Biz ona yolu gösterdik. İster şükreder, ister kâfir olur.

4. Elbette biz; kâfirlere zincirler, halkalar ve alevli Cehennem hazırladık.

5. İyiler ise katkısı kâfur olan içecekler dolu bir kadehten içerler.

6. (O) Allah'ın kullarının kendisinden içtikleri ve diledikleri gibi akıttıkları bir pınardır.

7. Onlar adakları yerine getirirler ve kötülüğü yaygın bir günden korkarlar.

8. Yemeğe olan sevgilerine rağmen yoksula, yetime ve esire yemek yedirirler.

9. Biz, sizi sadece Allah yüzü/rızası için doyuruyoruz. Sizden bir karşılık ve teşekkür beklemiyoruz.

10. «Doğrusu biz, suratların asılacağı korkunç şiddetli bir günde Rabbimizden korkarız.»

11. Bundan dolayı Allah da bugünün şerrinden onları korur ve onlara bir güzellik, bir sevinç verir.

12. Sabretmeleri sebebi ile de onları cennetle ve ipek ile mükâfatlandırır.

13. Orada koltuklara kurulurlar. Ne yakıcı bir Güneş, ne de dondurucu bir soğuk görürler.

14. Gölgeleri kendilerine yakındır. Devşirilecek meyveleri de eğdirildikçe eğdirilmiştir.

15. Çevrelerinde ise gümüş kaplar ve billur kâseler dolaştırılır.

16. Gümüşten billur kâseler... (Hizmetçiler) Onların ihtiyaçlarına göre ölçülerini belirlemiştir.

17. Onlara orada karışımı zencefil olan bir kadehten içirilir.

18. Orada Selsebil adı verilen bir pınar da vardır.

19. Yanlarında ölümsüz gençler dolaşır; onları gördüğünde saçılmış birer inci sanırsın.

20. Nereye bakarsan orada pek çok nimetler ve büyük bir saltanat görürsün.

21. Üzerlerinde yeşil ipekli ve parlak atlastan elbiseler vardır. Gümüş bilezikler takınmışlardır. Rableri onlara tertemiz bir içecek içirmiştir.

22. İşte bu, sizin için bir ödüldür. Sizin çalışmanızın karşılığıdır.

23. Şüphe yok ki, Kur'an'ı sana elbette biz indirdik, biz!

24. O halde Rabbinin hükmüne sabret ve onlardan hiçbir günahkâra ve kâfire de itaat etme!

25. Sabah, akşam Rabbinin adını zikret.

26. Geceleri de ona secde et ve geceleyin uzun (bir süre) onu tesbih et.

27. Onlar; acele olanı (dünyayı) istiyorlar, ağır (çetin) günü arkalarına bırakıyorlar.

28. Onları biz yarattık ve yaratılışlarını iyiden iyiye pekiştirdik. Dilediğimiz zaman da onları benzerleriyle değiştiririz.

29. Şüphesiz bu bir öğüttür. Dileyen kimse Rabbine giden yolu tutar.

30. Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Şüphesiz Allah; her şeyi bilendir, Hakîm'dir.

31. Dilediğini rahmetine sokar. Zalimlere de acı bir azap hazırlamıştır.

MÜRSELÂT SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Yemin olsun, ardı ardına gönderilenlere.
2. Şiddetle esip savuranlara.
3. Yaydıkça yayanlara.
4. Ayırdıkça ayıranlara.
5. Zikri getirip, bırakanlara.
6. Gerek özür için olsun, gerek uyarı için.
7. Şüphe yok ki, size vaadedilen mutlaka gerçekleşecektir.
8. Yıldızların ışığı söndüğü zaman.
9. Gök yarıldığında.
10. Dağlar parçamparça olup savrulduğunda.
11. Peygamberlere ümmetleri hakkında şahitlik vakitleri bildirildiği zaman.
12. Bu, hangi güne ertelenmiş?
13. Ayrım (hüküm) gününe (ertelenmiştir).
14. Hüküm gününün ne olduğunu sen ne bileceksin?
15. O gün vay yalanlayanların haline!
16. Biz, öncekileri helak etmedik mi?
17. Sonra arkadan gelenleri de onların arkasına takacağız.
18. Biz, günahkârlara işte böyle yaparız.
19. O gün vay yalanlayanların haline!
20. Sizi basit bir sudan yaratmadık mı?
21. Ve onu sağlam bir yere yerleştirmedik mi?
22. Belli bir süreye kadar.
23. Buna gücümüz yeter. Ne güzel güç yetirenleriz.
24. O gün yalanlayanların vay haline!

25. Biz, yeryüzünü bir toplanma yeri kılmadık mı?
26. Diri olanları da, ölü olanları da.
27. Orada yüksek dağlar yaratıp size tatlı su içirmedik mi?
28. O gün yalanlayanların vay haline!
29. Yalanlamış olduğunuza (azaba) doğru yürüyün bakalım!
30. Üç kollu (ateşin) gölgesine doğru yürüyün!
31. Ne gölgelendirir, ne alevden korur.
32. O, her biri saraylar gibi olan kıvılcımlar saçar.
33. Her biri sarı develer gibidir.
34. O gün yalanlayanların vay haline!
35. Bu, onların konuşamayacakları bir gündür.
36. Onların özür dilemelerine dahi izin verilmez.
37. O gün yalanlayanların vay haline!
38. Bu, ayırma (hüküm) günüdür. Sizi ve evvelkileri bir araya toplarız.
39. Eğer bir tuzağınız varsa, haydi bana karşı tuzak kurun!
40. O gün, yalanlayanların vay haline!
41. Şüphesiz ki takva sahipleri, gölgelerde pınar başlarındadır.
42. Ve canlarının çekip-arzu ettiği meyveler (arasındadırlar).
43. Yaptığınız ameller sebebi ile afiyetle yiyin, için.
44. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz.
45. O gün yalanlayanların vay haline!
46. Yiyin ve biraz yararlanın; muhakkak ki siz günahkârlarsınız.
47. O gün, yalanlayanların vay haline!
48. Onlara; «Rükû edin!» denildiği zaman rükû etmezlerdi.
49. O gün yalanlayanların vay haline!
50. Onlar bundan (Kur'an'dan) sonra artık hangi söze iman edecekler?

NEBE SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Birbirlerine neyi soruyorlar?
2. O büyük haberi mi?
3. Ki onlar, onda ihtilafa düşmüşlerdir.
4. Hayır! Onlar yakında öğrenecekler.
5. Sonra tekrar hayır! Yakında öğrenecekler.
6. Yeri bir döşek kılmadık mı?
7. Dağları da birer kazık kılmadık mı?
8. Sizleri (erkekli dişili) eşler halinde yarattık.
9. Uykunuzu bir dinlenme (sebebi) kıldık.
10. Geceyi bir örtü kıldık.
11. Gündüzü de geçim zamanı kıldık.
12. Üstünüze yedi sağlam gök bina ettik.
13. Alev alev yanan aydınlatıcı ve ısıtıcı bir kandil yarattık.
14. Ve yağmur yüklü bulutlardan şarıl şarıl akan bir su indirdik.
15. Onunla taneler ve bitkiler çıkaralım diye.
16. Ve birbirine girmiş sarmaş dolaş bahçeler yetiştirelim diye.
17. Şüphe yok ki hüküm verip, ayırt etme günü belirlenmiş bir vakittir.
18. Sur'a üflendiği gün bölük bölük geleceksiniz.
19. Ve gökyüzü açılarak orada pek çok kapılar oluşur.
20. Dağlar yürütülüp bir seraba dönüşür.
21. Şüphesiz Cehennem de bir gözetleme yeridir.
22. Azgınların varacağı sığınaktır.
23. Orada çağlar boyu kalacaklardır.
24. Orada ne bir serinlik, ne de bir içecek tadacaklar.

25. Yalnızca kaynar su ve irinden içecekler.

26. (Dünyada yaptıklarına karşılık) Uygun bir ceza olarak.

27. Çünkü onlar hesaba çekilmeyi ummuyorlardı.

28. Ayetlerimizi de alabildiğine yalanlamışlardı.

29. Biz ise, her şeyi bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) tamamiyle sayıp tespit ettik.

30. Kâfirlere şöyle denilir: «Şimdi tadın. Artık bundan sonra yalnızca azabınızı artıracağız.»

31. Şüphesiz takva sahipleri için bir kurtuluş vardır.

32. Bahçeler ve üzümler vardır.

33. Göğüsleri olgun yaşıt kızlar vardır.

34. Dolu dolu kadehler vardır.

35. Orada ne bir boş söz işitirler, ne de bir yalan.

36. Rabbinden bir karşılık olmak üzere yeterli bir bağıştır bu.

37. Bunlar; göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rahman olan Rabbindendir. Ona hitap etmeye güç yetiremezler.

38. Ruh'un ve meleklerin sıra sıra duracakları gün; Rahman'ın kendilerine izin verdikleri dışındakiler konuşamazlar. Onlar da doğruyu söylerler.

39. İşte bu o hak gündür. O halde dileyen Rabbine bir dönüş yolu edinsin.

40. Biz, sizi çok yakın bir azapla uyardık. Herkes o gün, kendi elleriyle ne yaptığına bir bakar ve kâfir olanlar da: «Keşke toprak olsaydım!» der.

NÂZİÂT SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Andolsun şiddetle çekip çıkaranlara,
2. Andolsun kolaylıkla alanlara,
3. Andolsun yüzüp yüzüp gidenlere,
4. Yarıştıkça yarışanlara,
5. Her bir işi yürütmekle görevli olanlara,
6. O gün (birinci üflemeyle) sarsılacak olan sarsılır.
7. Bir diğeri de onu izler.
8. O gün birtakım kalpler (tedirginlik içinde) şiddetle çarpacaktır.
9. Gözleri zilletle bakacaktır.
10. Şöyle derler: «Biz gerçekten gerisin geriye eski haimize mi döndürüleceğiz?»
11. «Bizler çürümüş kemiklere döndükten sonra mı?»
12. «Öyle ise bu hüsran dolu bir dönüştür.» dediler.
13. Hâlbuki o, bir haykırıştan (Sûr'un üfürülmesinden) ibarettir.
14. Birden onlar (dirilmiş halde) bir düzlük üzeredirler.
15. Mûsâ'nın haberi sana geldi mi?
16. Hani Rabbi ona, mukaddes Tuvâ Vadisi'nde seslenmişti.
17. «Firavun'a git! Çünkü o gerçekten azdı.»
18. Deki: «Sen temizlenmek istiyor musun?»
19. «Seni, Rabbine ileteyim de O'na karşı derinden saygı duyup korkasın!»
20. Derken Mûsâ, ona en büyük mucizeyi gösterdi.
21. Fakat o, Mûsâ'yı yalanladı ve isyan etti.
22. Sonra sırt dönüp koşarak gitti.
23. Hemen (adamlarını) topladı ve onlara seslendi:
24. «Ben, sizin en yüce rabbinizim!» dedi.

25. Allah da onu dünya ve ahiret azabıyla yakaladı.

26. Şüphesiz bunda, Allah'tan sakınıp korkan kimseler için bir ibret vardır.

27. Sizi yaratmak mı daha güçtür yoksa göğü mü? Onu (Allah) bina etti.

28. Onun tavanını yükseltti ve düzenledi.

29. Gecesini karanlık yaptı, gündüzünü aydınlığa çıkardı.

30. Ve daha sonra da yeri döşeyip yaydı.

31. Oradan suyunu ve otlağını çıkardı.

32. Dağları da sapasağlam yerleştirdi.

33. Bunları sizin için ve hayvanlarınız için bir yarar kaynağı yaptı.

34. Her şeyi alt üst eden o büyük felaket (kıyamet) geldiği vakit.

35. O gün insan, yaptıklarını hatırlayacak.

36. Cehennem, görenler için apaçık bir şekilde gösterilir.

37. Artık kim taşkınlık etmiş ise.

38. Dünya hayatını tercih ettiyse.

39. Cehennem onun varacağı barınaktır.

40. Kim de Rabbinin makamından korkar ve nefsini kötü arzularından alıkoyarsa,

41. (O kimse için) Hiç şüphesiz Cennet yegâne barınaktır.

42. Sana kıyametten soruyorlar: «Gelip çatması ne zaman?» diye.

43. Sen onu nereden bileceksin?

44. Rabbine aittir onunla ilgili son bilgi.

45. Sen ancak, ondan korkan kimseler için bir uyarıcısın.

46. Onlar onu gördükleri gün sanki (dünyada) bir akşam veya kuşluk vakti kadar kaldıklarını sanırlar.

ABESE SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Yüzünü ekşitti ve arkasını döndü.
2. Kendisine o âmâ geldi diye.
3. Ne bilirsin belki o temizlenecekti.
4. Yahut öğüt alacaktı da bu öğüt ona fayda verecekti.
5. Kendini muhtaç hissetmeyene gelince;
6. Sen, ona yöneliyorsun.
7. (İstemiyorsa) arınmamasından sen sorumlu değilsin!
8. Fakat koşup sana gelen kimse;
9. (Allah'tan) korkuğu halde;
10. Sen onu bırakıp oyalanıyorsun.
11. Hayır. Bu ancak bir öğüttür.
12. Artık dileyen kimse ondan öğüt alır.
13. (O) şerefli sahifelerdedir.
14. Yüce ve tertemiz olan.
15. Kâtiplerin ellerinde.
16. Değerli ve itaatkâr olan (Meleklerin).
17. Kahrolası (inkârcı) insan! Ne nankördür o!
18. Allah, onu hangi şeyden yarattı?
19. Bir nutfeden yarattı ve belli bir şekle soktu.
20. Sonra da ona yolu kolaylaştırdı.
21. Sonra da onu öldürüp kabre koydu.
22. Sonra dilediği zaman onu yeniden diriltir.
23. Hayır. O (Rabbinin) kendisine emrettiğini yerine getirmedi.
24. İnsan yiyeceğine bir baksın.

25. Şüphesiz biz suyu/yağmuru döktükçe döktük.
26. Sonra toprağı iyiden iyiye yardık!
27. Ve orada taneler bitirdik.
28. Üzümler ve yoncalar,
29. Zeytinler ve hurmalar,
30. Sık ağaçlı bahçeler,
31. Meyveler ve otlaklar,
32. Sizin ve hayvanlarınızın yararlanması için,
33. Kulakları sağır eden o ses geldiğinde,
34. O gün kişi kardeşinden kaçar.
35. Anasından ve babasından,
36. Eşinden ve evladından,
37. O gün herkes için kendine yetecek bir işi vardır.
38. O gün birtakım yüzler vardır ki pırıl pırıl parlarlar.
39. Güleç ve neşelidir.
40. Öyle yüzler de var ki o gün üzerini toz kaplamıştır.
41. Onları bir siyahlık bürür.
42. İşte onlar kâfirler, facirlerdir.

TEKVÎR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Güneş dürüldüğü zaman.
2. Yıldızlar, saçılıp dağıldığı zaman.
3. Dağlar yürütüldüğü zaman.
4. Gebe develer başıboş bırakıldığı zaman.
5. Vahşi hayvanlar bir araya toplandığı zaman.
6. Denizler tutuşturulduğu zaman.
7. Nefisler/kişiler (benzerleriyle) birleştirildiği zaman.
8. Diri diri (toprağa) gömülen kız çocuğuna sorulduğu zaman.
9. «Hangi günâhtan dolayı öldürüldü?» (diye).
10. Sahifeler (amel defterleri) açıldığı zaman.
11. Gök, sıyrılıp ayrıldığı zaman.
12. Cehennem alevlendirildiği zaman.
13. Ve Cennet yaklaştırıldığı zaman.
14. Her nefis önceden ne hazırladığını bilecektir.
15. Hayır! Yemin ederim gizlenen (yıldızlara).
16. O akıp akıp yörüngesinde giden ve gizlenenlere.
17. Karardığında geceye.
18. Aydınlanmaya başladığında sabaha.
19. Şüphesiz o, çok değerli bir elçinin sözüdür.
20. Kuvvet sahibi; Arşın sahibinin katında itibarlı (bir elçinin).
21. Kendine itaat edilen, üstelik güvenilir.
22. Arkadaşınız bir mecnun değildir.
23. Onu (Cebrâil'i) ufukta apaçık görmüştür.
24. O, gayp hakkında cimri değildir.

25. O, kovulmuş Şeytan'ın sözü de değildir.

26. Öyleyse nereye gidiyorsunuz?

27. O, yalnızca bütün âlemler için bir öğüttür.

28. Sizden dosdoğru olmak isteyenler için.

29. Âlemlerin Rabbi Allah dilemedikçe siz de dileyemezsiniz.

İNFİTÂR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Gök yarıldığında.

2. Yıldızlar döküldüğünde.

3. Denizler birbirine karıştırıldığı zaman.

4. Kabirler alt üst edildiği zaman.

5. (Artık her) Nefis, önceden takdim ettiklerini ve erteledeklerini bilip öğrenmiş olur.

6. Ey insan! O kerim Rabbine karşı seni aldatan nedir?

7. O seni yarattı, sana düzenli şekil verdi ve dengeli kıldı.

8. Seni dilediği surette terkib etti (şekillendirdi).

9. Hayır, hayır! Siz hesap ve cezayı yalanlıyorsunuz.

10. Ve şüphe yok ki, sizin üzerinizde koruyucular/gözetleyiciler vardır.

11. Şerefli yazıcılar/Kiramen, Katibin vardır.

12. Onlar ne yaptığınızı biliyorlar.

13. İyiler, elbette nimetler içinde olacaktır.

14. Kötüler/günahkârlar ise kesinlikle Cehennem'dedir.

15. Hesap günü oraya atılacaklardır.

16. Onlar oradan (bir yere) kaybolacak değildirler.

17. Hesap ve ceza gününün ne olduğunu sen ne bileceksin?

18. Ve yine hesap ve ceza gününün ne olduğunu sen ne bileceksin?

19. O gün, hiç kimsenin başkası için hiçbir şeye malik olmadığı gündür. O gün buyruk, yalnız Allah'ındır.

MUTAFFİFÎN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Ölçüde hile yapanların vay haline!
2. Onlar insanlardan (bir şey) ölçüp aldıkları zaman tam ölçerler.
3. Ama kendileri onlara bir şey ölçtükleri veya tarttıkları zaman eksiltirler.
4. Onlar düşünmezler mi ki, büyük bir günde (hesap vermek için) diriltilecekler?
5. Çok büyük bir gün için.
6. İnsanlar o günde âlemlerin Rabbinin huzuruna kalkıp, duracaklardır.
7. Hayır! Günahkârların kitabı muhakkak «Siccîn»dedir.
8. «Siccîn» in ne olduğunu sen ne bileceksin?
9. (O günahkârların yazısı) Amellerinin sayılıp yazıldığı bir kitaptır.
10. O gün yalanlayanların vay haline!
11. Ki onlar, ceza gününü yalan sayarlar.
12. Onu; ancak her azgın, günahkâr kimse yalanlar.
13. Ona ayetlerimiz okunsa; «Eskilerin masalları.» der.
14. Hayır, aksine onların kazandıkları kalplerini örtmüştür.
15. Hayır! Şüphesiz onlar, kıyamet günü Rablerini görmekten mahrum bırakılacaklardır.
16. Sonra da Cehennem'e atılacaklardır.
17. Sonra da onlara; «Yalanlamış olduğunuz işte budur!» denilecek.
18. Hayır, şüphe yok ki iyilerin kitabı "illiyyin"dedir.
19. İlliyyun'un ne olduğunu sen ne bileceksin?
20. O yazılmış bir kitaptır.
21. Ona, Allah'a yakın olanlar şâhit olur.
22. Şüphesiz iyi kimseler Naîm Cenneti'ndedirler.
23. Koltuklar üzerinde (etrafı) seyrederler.
24. Onların yüzlerinde nimetlerin sevincini görürsün.

25. Onlara mühürlü halis bir şaraptan içirilir.

26. Onun (içiminin) sonu bir misktir. İşte yarışanlar bunun için yarışsınlar.

27. Onun karışımı Tesnim'dendir.

28. Bir pınar ki, Allah'a yakın olanlar ondan içerler.

29. Şüphesiz günahkârlar, (dünyada) iman edenlere gülüyorlardı.

30. Yanlarından geçtiklerinde birbirlerine kaş göz işaretleri yaparlardı.

31. Ailelerine döndükleri zaman zevk duyarak dönerlerdi.

32. Onları gördüklerinde: «Bunlar hiç şüphesiz sapıklardır» derlerdi.

33. Hâlbuki onlar, Müminlerin başına bekçi olarak gönderilmemişlerdi.

34. İşte bugün Müminler kâfirlere gülerler.

35. Koltuklar üzerinde (etrafı) seyrederler.

36. Kâfirler yapmakta olduklarının karşılığını gördüler mi?

İNŞİKÂK SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Gök yarıldığı zaman.
2. Ve Rabbini dinleyip kendisine yaraşır şekilde boyun eğdiği zaman.
3. Yer uzatılıp düzlendiği zaman.
4. İçinde ne varsa dışarıya bırakıp bütünüyle boşaldığı zaman.
5. Ve Rabbini dinleyip kendisine yaraşır şekilde boyun eğdiği zaman.
6. Ey insan gerçekten sen Rabbine doğru durmadan çalışıp çabalayacaksın, sonunda ona kavuşacaksın.
7. Kitabı sağ eline verilecek kimseye gelince.
8. O kolay bir hesap ile hesaba çekilecek.
9. Ve o ailesine sevinçli dönecektir.
10. Kitabı arkasından verilecek kimseye gelince.
11. Artık o da yok olmayı dileyecektir.
12. Ve alevli ateşi boylayacaktır.
13. Çünkü o, (dünyada iken) ailesi içinde sevinçli idi.
14. Çünkü o, hiçbir zaman (Rabbine) dönmeyeceğini sanırdı.
15. Hayır. Muhakkak ki, Rabbi onu görüyordu.
16. Yemin olsun şafak vaktine.
17. Geceye ve içinde topladıklarına.
18. Dolunay haline geldiği zaman aya.
19. Muhakkak ki siz bir halden başka bir hale geçeceksiniz.
20. O halde onlara ne oluyor da iman etmiyorlar?
21. Onlara Kur'an okunduğu zaman secde etmiyorlar.
22. Aksine, kâfirler(Kur'an'ı) yalanlıyorlar.
23. Hâlbuki Allah, içlerinde ne sakladıklarını çok iyi bilir.
24. Öyleyse sen onlara elem dolu bir azabı müjdele!
25. Ancak iman edip de salih ameller işleyenler başka. Onlar için bitmez tükenmez bir mükâfat vardır.

BURÛC SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Burûc sahibi/yıldızların (yörüngelerine) sahip göğe yemin olsun.

2. Vadedilmiş güne (kıyamete) yemin olsun.

3. Şahit olana ve şahit olunana.

4. Kahrolsun o hendek sahipleri!

5. Tutuşturulmuş ateşin.

6. O vakit onlar, onun (ateşin) etrafında oturmuşlardı.

7. Müminlere yaptıklarını seyrediyorlardı.

8. Onlardan; sırf göklerin ve yerin mülkü kendisine ait olan, Aziz ve Hamîd olan Allah'a iman ettikleri için intikam aldılar.

9. Allah ki; göklerin ve yerin mülkü ona aittir ve Allah her şeyin üzerine şahittir.

10. Şüphesiz Mümin erkeklerle Mümin kadınlara işkence edip, sonra da tevbe etmeyenlere Cehennem azabı ve yakıcı azap vardır.

11. İman edip salih ameller işleyenlere gelince; onlara içinden ırmaklar akan Cennetler vardır. İşte bu büyük başarıdır.

12. Şüphesiz, Rabbinin tutup, yakalaması çok çetindir.

13. İlkin var eden, sonra yeniden dirilten O'dur.

14. O; çok bağışlayandır, çok seven ve sevilendir.

15. Yüce Arş'ın sahibidir.

16. Dilediğini muhakkak yapandır.

17. Sana o orduların haberi geldi mi?

18. Firavun ve Semûd'un askerlerinin haberi.

19. Hayır, bu kâfir olanlar hâlâ yalanlamaktadırlar.

20. Oysa Allah, onları arkalarından kuşatmıştır.

21. Hayır! O (yalanlamakta oldukları kitap) şanı yüce bir Kur'an'dır.

22. O, korunmuş bir levhada (Levh-i Mahfuz'da) dır.

TÂRIK SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Göğe ve târıka andolsun.
2. Târıkın ne olduğunu sen ne bileceksin?
3. O, (karanlığı) delip, geçen yıldızdır.
4. Üzerinde gözetleyici/koruyucu bulunmayan hiç bir nefis (kimse) yoktur.
5. Öyleyse, insan neyden yaratıldığına bir baksın.
6. Fışkırıp çıkan bir sudan yaratıldı.
7. Bu su, bel ile kaburga kemikleri arasından çıkar.
8. Şüphesiz Allah'ın onu, öldükten sonra tekrar diriltmeye de gücü yeter.
9. Sırların açığa çıktığı gün.
10. (O gün) artık insan için ne bir kuvvet vardır, ne de bir yardımcı.
11. Yağmurlu göğe andolsun.
12. Yarık yarık çatlamış yere andolsun.
13. Şüphesiz o Kur'an, hak ile batılı ayırt eden bir sözdür.
14. O, boş bir söz değildir.
15. Şüphesiz onlar bir tuzak kurarlar.
16. Ben de bir tuzak kurarım.
17. Öyleyse kâfirlere mühlet ver, onlara biraz zaman tanı!

A'LÂ SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Yüce Rabbinin adını tesbih et.
2. O; yaratıp şekillendiren, düzene koyandır.
3. O, (her şeyi) ölçüyle yapıp, yol gösterendir.
4. Otlağı çıkarandır.
5. Sonra da onu kuru siyah bir ota çevirmiştir.
6. Sana (Kur'an'ı) okutacağız ve sen onu unutmayacaksın.
7. Ancak Allah'ın dilediği hariç. Şüphesiz O; açık olanı da bilir, gizliyi de.
8. Ve sana en kolay olanı kolaylaştırırız.
9. O halde - eğer öğüt fayda verirse - sen de öğüt ver.
10. (Allah'tan) İçi titreyerek korkan hatırlayıp kendine gelir.
11. Kötü kimse ise öğütten kaçınır.
12. O kimsedir ki, en büyük ateşe girecektir.
13. Sonra onun içinde ne ölür, ne de yaşar.
14. Arınan kimse mutlaka kurtuluşa erer.
15. Ve Rabbinin adını anıp namaz kılan.
16. Fakat sizler, dünya hayatını tercih ediyorsunuz.
17. Oysa ahiret daha iyi ve kalıcıdır.
18. Şüphesiz bu, önceki sahifelerde vardır.
19. İbrahim'in ve Mûsâ'nın sahifelerinde.

GÂŞİYE SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. (Dehşeti) Her şeyi kaplayacak olan (kıyamet)in haberi sana geldi mi?
2. O gün birtakım yüzler vardır ki, zillete bürünmüşlerdir.
3. Çalışmış, (boşa) yorulmuşlardır.
4. Kızgın ateşe girerler.
5. Son derece kızgın bir kaynaktan içirilirler.
6. Onlar için kuru bir dikenden başka yiyecek yoktur.
7. Ne doyurup semirtir, ne de açlıktan korur.
8. O gün birtakım yüzler vardır ki, nimet içinde mutludurlar.
9. Yaptıklarından dolayı hoşnutturlar.
10. Yüksek bir Cennet'tedirler.
11. Orada hiçbir boş söz işitmezler.
12. Orada akan bir pınar vardır.
13. Orada yüksek tahtlar vardır.
14. Yerleştirilmiş sürahiler.
15. Sıra sıra dizilmiş yastıklar,
16. Ve döşenmiş nefis halılar vardır.
17. Deveye bakmıyorlar mı, nasıl yaratılmıştır?
18. Göğe bakmıyorlar mı, nasıl yükseltilmiştir?
19. Dağlara bakmıyorlar mı, nasıl dikilmişlerdir?
20. Yeryüzüne bakmıyorlar mı, nasıl yayılmıştır?
21. Artık sen öğüt ver! Sen ancak bir öğüt vericisin.
22. Sen onların üzerinde bir zorba değilsin.
23. Ancak kim yüz çevirir ve küfre saparsa.
24. İşte öylesini Allah en büyük azap ile cezalandırır.
25. Şüphesiz onların dönüşü ancak bizedir.
26. Sonra onların sorguya çekilmesi de sadece bize aittir.

FECR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Fecre/tan yerinin ağarmasına andolsun.

2. Ve on geceye andolsun.

3. Çifte ve teke andolsun.

4. Yürüyüp gittiği zaman geceye andolsun.

5. Bunda akıl sahibi için bir yemin var (değil) mi?

6. Rabbinin Âd (kavmin)'e ne yaptığını görmedin mi?

7. Yüksek sütun sahibi İrem şehrine.

8. O (İrem Şehri) ki, beldeler (ülkeler) içinde onun bir eşi yaratılmadı.

9. Ve vadideki kayaları oyan Semûd kavmine.

10. Ve kazıklar sahibi Firavun'.

11. Onlar ki memleketlerde azgınlık etmişlerdi.

12. Oralarda kötülüğü çoğalttılar.

13. Bu yüzden Rabbin onların üzerine azap kamçısı yağdırdı.

14. Muhakkak Rabbin gözetlemededir.

15. Ancak insana; Rabbi ne zaman onu imtihan edip kendisine ikramda bulunsa ve nimet verse: «Rabbim bana ikramda bulundu» der.

16. Ama ne zaman onu imtihan ederek rızkını daraltsa: «Rabbim beni hor kıldı» der.

17. Hayır, hayır! Yetime ikram etmiyorsunuz.

18. Yoksula yemek vermeye teşvik etmiyorsunuz.

19. Haram helâl demeden mirası alabildiğine yiyorsunuz.

20. Malı da pek çok seviyorsunuz.

21. Hayır! Yeryüzü (kıyamet sarsıntısıyla) parça parça olup dağıldığı zaman.

22. Rabbin ve saf saf melekler geldiği zaman.

23. O gün cehennem de getirilmiştir. İşte o gün insan düşünüp hatırlar. Ama hatırlamaktan ona ne (fayda) var!

24. Der ki: «Ah keşke! (Bu) hayatım için önceden bir şeyler göndermiş olsaydım!»

25. Artık o gün de O'nun azabı gibi hiçbir kimse azap yapamaz.

26. Ve O'nun vuracağı bağı hiç kimse vuramaz.

27. Ey huzura ermiş nefis!

28. «Sen O'ndan razı, O da senden razı olarak Rabbine dön!»

29. Kullarımın arasına katıl!

30. Ve gir Cennet'ime!

BELED SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Yemin olsun bu şehre!
2. Sen de bu beldede bulunuyorsun.
3. Babaya ve doğan çocuğa yemin olsun.
4. Ki şüphesiz, biz insanı (dünyada) bir zorluk içinde yarattık.
5. O hiç kimsenin kendisine asla güç yetiremeyeceğini mi sanır?
6. O der ki: «Ben yığın yığın mal tükettim.»
7. O kimsenin kendisini asla görmediğini mi zanneder?
8. Biz, ona iki göz vermedik mi?
9. Bir de bir dil ve iki dudak.
10. Ona iki de yol gösterdik.
11. Fakat o, sarp yokuşu aşamadı.
12. Sarp yokuşun ne olduğunu sen ne bileceksin?
13. (O) Köle azat etmektir.
14. Veya açlık gününde doyurmaktır.
15. Yakınlığı olan bir yetimi.
16. Yahut yerde sürünen bir yoksulu doyurmaktır.
17. Sonra iman edip, birbirlerine sabır tavsiye edenlerden ve birbirlerine merhamet tavsiye edenlerden olmaktır.
18. İşte bunlar sağdakilerdir.
19. Ayetlerimize küfredenler ise işte onlar soldakilerdir.
20. Onlara, üzerlerine kapıları kapatılmış bir ateş vardır.

ŞEMS SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Güneş'e ve onun aydınlığına andolsun.

2. Onu izlediğinde Ay'a andolsun.

3. Onu ortaya çıkardığında gündüze andolsun.

4. Onu bürüdüğünde geceye andolsun.

5. Göğe ve onu bina edene andolsun.

6. Yeryüzüne ve onu yayıp döşeyene andolsun.

7. Nefse ve ona bir düzen içinde biçim verene.

8. Sonra da ona günahını ve takvasını ilham etmiş olana (andolsun ki).

9. Şüphe yok ki, nefsini temizlemiş olan felaha ermiştir.

10. Onu kötülüklere gömüp kirleten kimse de ziyana uğramıştır.

11. Semûd kavmi de nefislerinin azgınlığıyla (peygamberini) yalanladı.

12. Hani onların en bedbaht olanı (fesat çıkarmak için) ileri atılınca.

13. Allah'ın Rasûlü de onlara şöyle dedi ki: «Allah'ın devesin(i kesmek)ten ve su içmesin(i engellemek)ten sakının.»

14. Fakat onlar, onu yalanladılar ve deveyi boğazladılar. Bunun üzerine Rableri, günâhlarından dolayı onları helâk etti ve kendilerini yerle bir etti.

15. Allah, bunun sonucundan korkmaz!

LEYL SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. (Ortalığı) bürüdüğü zaman geceye andolsun.
2. Açılıp aydınlandığı zaman gündüze andolsun.
3. Erkeği ve dişiyi yaratana andolsun ki.
4. Şüphesiz sizin çabalarınız elbette çeşit çeşittir.
5. Kim (malından) verir ve sakınırsa.
6. En güzel sözü (kelime-i tevhidi) tasdik ederse.
7. Biz, onu en kolay olana kolayca iletiriz.
8. Kim cimrilik eder kendini müstağni sayarsa.
9. Ve en güzeli yalanlarsa.
10. Biz de ona zor olanı kolaylaştırırız.
11. Cehennem'e yuvarlandığı zaman malı ona fayda vermez.
12. Şüphesiz bize düşen sadece doğru yolu göstermektir.
13. Şüphesiz ahiret de dünya da bizimdir.
14. Sizi alevler saçan ateşe karşı uyardım.
15. Ona ancak en azgın olan girecektir.
16. Öyle yalancıdır ki, yalanlamıştır ve yüz çevirmiştir.
17. Takva sahibi ise oradan uzak tutulacaktır.
18. (Ki o) Malını vererek arınır.
19. O, verdiğini kendisine yapılan bir iyiliğin karşılığı olarak vermez.
20. (Yaptığı iyiliği) ancak yüce Rabbinin rızasını istediği için (yapar).
21. Muhakkak kendisi de ileride razı olacaktır.

DUHÂ SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Kuşluk vaktine andolsun.

2. Karanlığı çöktüğü vakit geceye andolsun ki.

3. Rabbin ne seni terk etti, ne de sana darıldı.

4. Muhakkak ki âhiret senin için dünyadan daha hayırlıdır.

5. Elbette Rabbin sana verecek, sen de hoşnut olacaksın.

6. Seni bir yetim olarak bulup barındırmadı mı?

7. Ve seni (kitap ve iman nedir) bilmezken bulup hidayete eriştirmedi mi?

8. Seni fakirken, zengin kılmadı mı?

9. Öyleyse sakın yetimi ezme!

10. İsteyeni de azarlama!

11. Rabbinin nimetine gelince; işte onu anlat.

İNŞİRÂH SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. (Ey Muhammed!) Senin göğsünü açıp genişletmedik mi?

2. Yükünü üzerinden kaldırıp indirmedik mi?

3. O (yük) senin belini bükmüştü.

4. Ve senin şanını yükseltmedik mi?

5. Şüphesiz her zorlukla beraber bir kolaylık vardır.

6. Gerçekten güçlükle beraber bir kolaylık vardır.

7. O halde boş kaldığın zaman (ibadet ve dua ile) yorul.

8. Ve yalnızca Rabbine yönel.

TÎN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. İncire ve zeytine yemin olsun!

2. Ve Sîna Dağı'na andolsun.

3. Bu güvenli şehre (Mekke'ye) andolsun ki.

4. Biz, gerçekten insanı en güzel bir biçimde yarattık.

5. Daha sonra, onu aşağıların en aşağısına döndürdük.

6. Ancak iman edip salih ameller işleyenler ayrı. Onlar için kesintisiz bir ecir vardır.

7. (Ey insan!) Böyle iken, hangi şey sana hesap ve cezayı yalanlatıyor?

8. Allah, hükmedenlerin en iyi hükmedeni değil midir?

ALAK SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Yaratan Rabbinin adıyla oku!
2. O, insanı bir kan pıhtısından yarattı.
3. Oku! Senin Rabbin, en cömert olandır.
4. Ki O, kalem ile öğretmiştir.
5. İnsana bilmediği şeyleri öğretti.
6. Hayır! İnsan gerçekten azgınlık eder.
7. Kendini müstağni/ihtiyacı yok gördü diye.
8. Şüphesiz dönüş yalnızca Rabbine olacaktır.
9. Sen, o engel olanı gördün mü?
10. Bir kulu namaz kıldığı vakit.
11. Ne dersin o (Peygamber) doğru yolda ise.
12. Yahut takvayı emrettiyse.
13. Gördün mü? Ya o (engel olan) yalanladı ve yüz çevirdiyse!
14. O Allah'ın, her şeyi gördüğünü bilmiyor mu?
15. Hayır! Eğer son vermezse, elbette perçeminden yakalayıp sürükleriz.
16. Yalancı, günahkâr perçeminden.
17. Haydi! O meclisini /Taraftarlarını çağırsın.
18. Biz de Zebanileri çağıracağız.
19. Hayır ona itaat etme! Allah'a secde et ve (yalnızca) O'na yaklaş.

KADİR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Şüphesiz, biz onu (Kur'an'ı) Kadir Gecesi'nde indirdik.

2. Kadir Gecesi'nin ne olduğunu sen ne bileceksin?

3. Kadir Gecesi bin aydan daha hayırlıdır.

4. Melekler ve Ruh (Cebrâil) o gecede, Rablerinin izniyle her türlü iş için iner dururlar.

5. O fecrin doğuşuna kadar bir esenliktir.

BEYYİNE SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Kitap ehlinden ve müşriklerden kâfir olanlar kendilerine apaçık delil gelinceye kadar ayrılacak değillerdi.

2. (Bu delil) Allah tarafından (gönderilen) tertemiz sahifeler okuyan bir rasûldür.

3. Onların içinde dosdoğru yazılı şeyler vardır.

4. Kendilerine kitap verilenler ancak kendilerine apaçık delil geldikten sonra ayrılığa düştüler.

5. Hâlbuki onlara, ancak dini Allah'a has kılarak, hakka yönelen kimseler olarak O'na ibadet etmeleri, namazı dosdoğru kılmaları ve zekâtı vermeleri emredilmişti. İşte bu dosdoğru dindir.

6. Hiç şüphesiz kitap ehlinden ve müşriklerden küfre sapanlar, içinde sürekli kalıcılar olarak cehennem ateşindedirler. İşte onlar, yaratılmışların en kötüleridir.

7. Şüphesiz, iman edip salih ameller işleyenler var ya; işte onlar yaratıkların en hayırlısıdırlar.

8. Onların Rablerinin yanındaki mükâfatları altından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Onlar orada ebedi kalıcıdırlar. Allah onlardan razı olmuştur, onlar da ondan hoşnut olmuşlardır. İşte bu Rabbinden korkan kimseler içindir.

ZİLZÂL SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Yer, şiddetle sarsıldığı zaman.

2. Ve yeryüzü, ağırlıklarını çıkardığı zaman.

3. Ve insan ne oluyor buna dediği vakit.

4. İşte o gün, yer kendi haberlerini anlatır.

5. Çünkü Rabbin ona (öyle) vahyetmiştir.

6. O gün insanlar amellerinin kendilerine gösterilmesi için bölük bölük kabirlerinden çıkacaklardır.

7. Artık kim zerre ağırlığınca bir hayır işlerse, onun mükâfatını görecektir.

8. Kim de zerre ağırlığınca bir kötülük işlerse, onun cezasını görecektir.

ÂDİYÂT SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Soluk soluğa koşanlara yemin olsun!
2. (Koşarken) kıvılcım saçanlara.
3. Sabah vakti baskın yapanlara.
4. Tozu dumana katanlara.
5. Topluluğun tam ortasına dalanlara.
6. İnsan, Rabbine karşı gerçekten çok nankördür.
7. Ve şüphesiz kendisi de buna şahittir.
8. Şüphesiz onun mal sevgisi de çok şiddetlidir.
9. Bilmez mi ki kabirlerde olanlar alt üst edildiğinde.
10. Kalplerde bulunan ortaya konduğunda.
11. Şüphesiz o gün Rableri kendilerinden elbette haberdardır.

KÂRİA SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Şiddetle gelip çatan.

2. Nedir o yürekleri hoplatan büyük felaket?

3. Yürekleri hoplatan büyük felaketin ne olduğunu sen ne bileceksin?

4. O gün insanlar, her biri bir tarafa uçuşan kelebekler gibi olacaktır.

5. Dağlar da atılmış renkli yünler gibi olacaktır.

6. İşte o vakit, kimin tartıları ağır gelmişse.

7. Artık o, hoşnut olacağı bir hayatın içinde olacaktır.

8. Ama kimin de tartıları hafif gelirse.

9. İşte onun varacağı yer Hâviye'dir.

10. Sen Hâviye'nin ne olduğunu ne bileceksin?

11. O, kızgın bir ateştir.

TEKÂSÜR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Çoklukla övünmek sizi oyaladı.

2. Ta ki, kabirleri ziyaret edinceye/ölünceye dek devam ettiniz.

3. Hayır! İlerde bileceksiniz.

4. Yine hayır! İleride bileceksiniz.

5. Hayır! Kesin bir bilgiyle bilseydiniz (kaçınırdınız).

6. Elbette Cehennem'i göreceksiniz.

7. Yine andolsun, onu gözünüzle kesin olarak göreceksiniz.

8. Sonra o gün, nimetlerden hesaba çekileceksiniz.

ASR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Asra yemin olsun.

2. Şüphesiz insanlık hüsran içindedir.

3. Ancak iman edenler ve salih amel yapanlar, birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenler müstesna.

HÜMEZE SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Arkadan çekiştirip duran, kaş göz hareketleriyle alay eden her kişinin vay haline!

2. Mal toplayıp, onu tekrar tekrar sayan.

3. Malının kendisini ebedi kılacağını zanneder.

4. Hayır! Andolsun ki o, Hutâme'ye atılacaktır.

5. Hutâme'nin ne olduğunu sen ne bileceksin?

6. O, Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir.

7. Öyle ki, o kalplere kadar işler.

8. Şüphe yok ki, bu onların üzerilerine kapatılmıştır.

9. Uzatılmış sütunlarla (kapatılmıştır).

FÎL SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Rabbinin, fil sahiplerine ne yaptığını görmedin mi?

2. Onların tuzaklarını boşa çıkarmadı mı?

3. Onların üzerine bölük bölük kuş sürüleri gönderdi.

4. O kuşlar, onların üzerilerine pişkin tuğladan yapılmış taşlar atıyordu.

5. Nihayetinde onları yenmiş ekin yaprakları gibi yapıverdi.

KUREYŞ SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Kureyş'in güvenliği ve esenliği için.

2. Onların kış ve yaz yolculuklarının güvenliği için.

3. Bu evin (Kâbe) Rabbine ibadet etsinler.

4. Onları açlıktan doyuran ve korkularından emin kılana.

MÂÛN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Hesap gününü yalanlayanı gördün mü?

2. Yetimi itip kakan da işte odur.

3. Ve yoksulu doyurmaya teşvik etmez.

4. Vay o namaz kılanların haline ki:

5. Onlar kıldıkları namazdan gafildirler.

6. Onlar gösteriş yaparlar.

7. Hem de mâûnu da vermeyip, engellerler.

KEVSER SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Şüphesiz biz sana Kevser'i verdik.

2. Öyleyse sen de Rabbin için namaz kıl ve kurban kes!

3. Şüphesiz asıl sana kin besleyenin soyu kesiktir.

KÂFİRÛN SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. De ki: Ey kâfirler!

2. Ben sizin ibadet ettiklerinize ibadet etmem.

3. Siz de benim ibadet ettiğime ibadet etmezsiniz.

4. Ben, sizin ibadet ettiklerinize ibadet edecek de değilim.

5. Siz de benim ibadet ettiğime ibadet edecek değilsiniz.

6. Sizin dininiz size, benim dinim ise banadır.

NASR SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Allah'ın yardımı geldiği ve fetih gerçekleştiği zaman.

2. İnsanların akın akın Allah'ın dinine girdiğini gördüğün zaman.

3. Hemen, hamdederek Rabbini tesbih et ve O'ndan bağışlanma dile. Şüphesiz O, çok bağışlayıcıdır.

TEBBET SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. Elleri kurusun Ebu Leheb'in! Zaten kurudu da.

2. Malı ve kazandıkları ona bir fayda vermedi.

3. O, alevli bir ateşe girecektir.

4. Karısı da odun taşıyacak.

5. Boynunda hurma lifinden bir halat olduğu halde.

İHLÂS SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. De ki: O Allah birdir.

2. Allah Samed'dir.

3. Doğurmamıştır, doğurulmamıştır.

4. O'nun hiçbir dengi yoktur.

FELAK SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. De ki: Ben, sabahın Rabbine sığınırım.

2. Yarattığı varlıkların şerrinden.

3. Karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden.

4. Düğümlere üfleyenlerin şerrinden.

5. Haset ettiği zaman hasetçinin şerrinden.

NÂS SURESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

1. De ki: İnsanların Rabbine sığınırım.

2. İnsanların hükümdarına.

3. İnsanların ilahına.

4. Sinsi/(Allah anıldığında geri kaçan) vesvesecinin şerrinden.

5. Ki o, insanların göğüslerine vesvese verir.

6. Gerek cinlerden, gerek insanlardan (olur).

Surelerin Dizini

Sure No.	Surenin adı	Sayfa No.
1	Fâtiha Suresi	1
2	Bakara Suresi	2
3	Âl-i İmrân Suresi	29
4	Nisâ Suresi	45
5	Mâide Suresi	61
6	Enâm Suresi	73
7	Â`râf Suresi	87
8	Enfâl Suresi	103
9	Tevbe Suresi	109
10	Yûnus Suresi	120
11	Hûd Suresi	128
12	Yûsuf Suresi	138
13	Ra'd Suresi	147
14	İbrâhîm Suresi	151
15	Hicr Suresi	155
16	Nahl Suresi	160
17	İsrâ Suresi	169
18	Kehf Suresi	177
19	Meryem Suresi	185
20	Tâhâ Suresi	190
21	Enbiyâ Suresi	198
22	Hac Suresi	205
23	Müminûn Suresi	211
24	Nûr Suresi	217
25	Furkân Suresi	223
26	Şuarâ suresi	228
27	Neml Suresi	237
28	Kasas Suresi	243
29	Ankebût Suresi	250
30	Rûm Suresi	255
31	Lokmân Suresi	259
32	Secde Suresi	262
33	Ahzâb Suresi	264
34	Sebe Suresi	270
35	Fâtır Suresi	274
36	Yâsîn Suresi	278
37	Saffât Suresi	283
38	Sâd Suresi	290
39	Zümer Suresi	295
40	Gâfir Suresi	301
41	Fussilet Suresi	307
42	Şûrâ Suresi	311
43	Zuhruf Suresi	315
44	Duhân Suresi	320
45	Câsiye Suresi	323
46	Ahkâf Suresi	326
47	Muhammed Suresi	329
48	Fetih Suresi	332
49	Hucurât Suresi	335
50	Kâf Suresi	337
51	Zâriyât Suresi	340
52	Tûr Suresi	343
53	Necm Suresi	346
54	Kamer Suresi	349
55	Rahmân Suresi	352
56	Vâkıa Suresi	355
57	Hadîd Suresi	359
58	Mücâdele Suresi	362
59	Haşr Suresi	364
60	Mümtehine Suresi	366
61	Saff Suresi	368
62	Cuma Suresi	369
63	Münâfikûn Suresi	370
64	Tegâbün Suresi	371
65	Talâk Suresi	373
66	Tahrîm Suresi	375
67	Mülk Suresi	377
68	Kalem Suresi	379
69	Hâkka Suresi	382
70	Meâric Suresi	384
71	Nûh Suresi	386
72	Cin Suresi	388
73	Müzzemmil Suresi	390
74	Müddessir Suresi	392
75	Kıyamet Suresi	395
76	İnsân Suresi	397
77	Mürselât Suresi	399
78	Nebe Suresi	401
79	Naziât Suresi	403
80	Abese Suresi	405
81	Tekvîr Suresi	407
82	İnfitâr Suresi	409
83	Mutaffifîn Suresi	410
84	İnşikâk Suresi	412
85	Burûc Suresi	413
86	Târık Suresi	414
87	A'lâ Suresi	415
88	Gâşiye Suresi	416
89	Fecr Suresi	417
90	Beled Suresi	419
91	Şems Suresi	420
92	Leyl Suresi	421
93	Duhâ Suresi	422
94	İnşirâh Suresi	423
95	Tîn Suresi	424
96	Alak Suresi	425
97	Kadir Suresi	426
98	Beyyine Suresi	427
99	Zilzâl Suresi	428
100	Âdiyât Suresi	429
101	Kâria Suresi	430
102	Tekâsür Suresi	431
103	Asr Suresi	432
104	Hümeze Suresi	433
105	Fîl Suresi	434
106	Kureyş Suresi	435
107	Mâûn Suresi	436
108	Kevser Suresi	437
109	Kâfirûn Suresi	438
110	Nasr Suresi	439
111	Tebbet Suresi	440
112	İhlâs Suresi	441
113	Felak Suresi	442
114	Nâs Suresi	443

المحتوى الإسلامي
The Islamic content

جمعية الربوة
Rabwa Association

9 786038 517253